

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

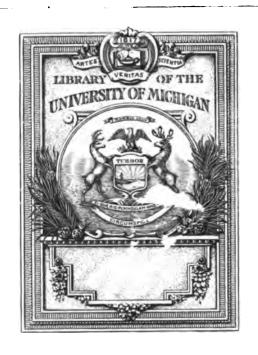
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

P.75 M.25 A.25

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

TOMOΣ ⊂'

HEPIEXΩN

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TON

ΙΟΥΛΙΟΥ καὶ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

MHNON. ..

€₩⊃3<

εν πλείδτόις μέρετι άκριθως διορθωθείτα κατά παλαιότατα χειρόγράφα, καὶ αυξηθείτα τη του Τυπικού προσθήκη.

EN PΩMH:

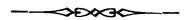
1902.

Greek church. Fiturary and returned. Tremaia.

MHNAIA

TOY

OAOY ENIAYTOY.

TOMOΣ <

HEPIEXON

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TON

ΙΟΥΛΙΟΥ καὶ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι άκριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐξηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH¹

BX 375 .M5 A2 1888

Ref. St. Samonati 9-27-27 15305

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

H HMEPA EXEL OPAZ IA'. KAL H NYE OPAZ I'.

ΤΗι Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ᾿Αγίων καὶ Θαυματουργῶν ᾿Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατεχωρήθησαν έν τῆ 'Ακολουθία ταύτη καὶ Στιχηρὰ εἰς τὴν Λιτὴν καὶ Καθίσματα εἰς τὰς Στιχολογίας καὶ τὰ ἄλλα, το έχη αὐτὰ ἐκ προχείρου ὁ Προεστώς ὅταν θελήση ἐορτάσαι τοὺς 'Αγίους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εὶ βούλει ἐορτάσαι τοὺς ᾿Αγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰπὲ τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ΄. δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ήχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Ολην ἀποθέμενοι * ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, * θησαυρόν ἀσύλητον * ἐαυτοῖς οἱ "Αγιοι * ἐθησαύρισαν· * δωρεὰν ἔλαβον, *
δωρεὰν διδοῦσι * τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· * χρυσόν ἢ ἄργυρον *
εὐαγγελικῶς οὐχ ἐχτήσαντο· * ἀνθρώποις τε χαὶ χτήνεσι * τὰς
εὐεργεσίας μετέδωχαν· * ἵνα διὰ πάντων * ὑπήχοοι γενόμενοι Χριστῷ, * ἐν παρρησία πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολην έβδελύξαντο * την έπι γης φθειρομένην. * οὐρανοπολίται δε * έν σαρχι ισάγγελοι * έχρημάτισαν * ή όμόφρων σύσχηνος *

ξυνωρίς όμότροπος * των 'Αγίων και όμόψυχος '* διό τοῖς κάμνουσι * πάσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, * ἀνάργυρον παρέχοντες * τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν. * Οῦς ἐν ἐτησίοις * τιμήσωμεν ἀξίως ἐορταῖς, * ἐν παββησία πρεσβεύοντας * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τριάδα * δυὰς ἡ ἀοιδιμος, * Ο Κοσμᾶς καὶ Δαμιανός * οἱ θεόρρονες, * ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν * ἐκ πηγῆς νάματα * ζωηφόρου τῶν ἱάσεων· * ὧν καὶ τὰ λείψανα * πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· * καὶ μόνα τὰ ὀνόματα * νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουστ * πάντων τῶν προσφύγων * σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ * ἐν παρρησία πρεσβεύουσι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δ όξα, Ἡχος πλ. β΄. ᾿Ανατολίου.

Α τελεύτητος ὑπάρχει τῶν 'Αγίων ἡ χάρις, * ἢν παρὰ Χριστοῦ Α ἐχομίσαντο· * ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα * ἐκ θείας δυνάμεως διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· * ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα * ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα * τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. * Δι' ὧν, Κύριε, καὶ ἡμᾶς * τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν * ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Kai vuv. Osotoxiov.

Τις μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή άνυμνήσει σου τόν άλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ άχρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας Υἰός μονογενής, * ὁ αὐτός ἐχ σοῦ τῆς άγνῆς προῆλθεν * άφράστως σαρχωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, * σεμνή παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει ἐορτάσαι εἰπὲ 'Αναγνώσματα Μαρτυρικά· ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ΄. τοῦ παρόντος μηνός.

Είτα είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡχος β΄.

ΤΙ πηγή των ἰαμάτων * ένα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· *
η σκηνή των 'Αναργύρων * ἄπάν τὸ πλήθος θεραπεύει των νοσούντων· * ἀνενδεής γὰρ ὑπάρχει * καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος των 'Αγίων. * Ταῖς αὐτων ἰκεσίαις, Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθφ θείφ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων * πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, * τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε· * δθεν τὸ καθαρόν τῆς ψυχῆς * ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, * τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. * Πνεύματι δὲ θείφ χρυσωθέντες * ἀχρύσως τὰς ἱάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, * δυὰς ἱερὰ, φωταυγὴς ξυνωρὶς, * πεφωτισμένον θετον ζεύγος, Ανάργυροι, * έν θλίψεσι και νόσοις έπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, * καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους * ἀναργύρως ἰώμενοι. Ο αὐτός. Γερμανοῦ.

Mεγάλων άξιωθέντες δωρεών, πανεύφημοι, * έν ταπεινότητι βίου έν τη γη έπολιτεύσασθε· * χαὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, * δωρεάν των νοσούντων τὰ πάθη ιώμενοι, * ώρθητε 'Αγγέλων συνό-μιλοι, * Κοσμά σύν Δαμιανῷ τῷ σορῷ, * ἀδελροὶ τερπνότατοι, * και ήμων τα πάθη * ταζ εύχαζ ύμων ίάσασθε. Ο άὐτος.

Α γάλλεται ό χορός των Αγίων είς αίωνας. * βασιλείαν γάρ ουρανών έχληρονόμησαν. * Γη τά Λείψανα αυτών δεξαμένη * εύωδίαν διέπνευσε. * Δούλοι Χριστού γεγόνασι * κατασκηνώσαντες * είς ζωήν την αίώνιον.

Ι ατροί των άσθενούντων, * θησαυροί των ίαμάτων * σωτήριοι των πιστών, * 'Ανάργυροι πανευχλεείς, * τοὺς ἐν ἀνάγχαις χράζοντας * και έδυνωμένους ίάσασθε, * ίκετεύοντες Θεόν τον άγαθόν * λυτρώσασθαι ήμας των παγίδων του έχθρου.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανδρέου Πυρού.

Φ αιδρά και επιρωτος άνετειλε σήμερον * ή μνήμη των . Αναργύρων Χριστού, * λαμπρώς καταλάμπουσα ταϊς άκτισι των θαυμάτων. * Δεύτε οὖν, φιλέορτοι, * πιστώς πανηγυρίσωμεν· * δεύτε, τῆ σορῷ τῶν Αγίων * προθύμως πάντες προσδράμωμεν, * όπως την ταχίστην ζασιν * άρθόνως παρ' αύτων χομισώμεθα. * άναργύρως γάρ παρέχουσι πάσι * τῆ ένεργεία τοῦ Αγίου Πνεύματος * τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καί νον. Θεοτοχίον. Θ εοτόχε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπόν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετά των 'Αναργύρων * καὶ πάντων των 'Αγίων, * έλεηθηναι

τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου' εὶ δὲ βούλει, Στιχηρά Προσόμοια τῶν Αγίων. ΄[Ιχος α΄. Των ουρανίων ταγμάτων. *

Των Αναργύρων τη μνήμη * πάντες συνδράμωμεν * έν χαθαρά καρδία * και άγνῷ συνειδότι, * αύτοῖς συνεκβοῶντες· * Χαίροις, δυάς, * των άσθενούντων ή Ιασις· * δτι ύμεζς ἄπειλήφατε έχ θεού * τὴν έξουσίαν τῶν ἰάσεων.

 Σ τιχ. Τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τάς έντολάς του Κυρίου * χαλώς φυλάξαντες, * φιλαργυρίας 1 νόσον * έχτεμόντες πανσόρως, * ίᾶσθε άναργύρως. * όθεν ύμων * την πανσέβαστον χοίμησιν * άξιοχρέως τιμώμεν, θαυματουργοί· * Ίχετεύσατε σωθήναι ήμας.

Στίχ. Ίδου δη τί καλόν, η τί τερπνόν, άλλ' η τό κατοικείν

άδελφούς έπὶ το αύτό.

 \mathbf{Q}^{ζ} παρρησίαν λαβόντες * παρά τοῦ μόνου Θεοῦ * τοῦ ἐλεεῖν χαὶ σώζειν, * ἐχ ποιχίλων χινδύνων * λυτρώσασθε τοὺς πίστει * ὑμνοῦντας ὑμᾶς, * θεοφόροι 'Ανάργυροι, * χαὶ ἐχ παθῶν χαὶ χινδύνων χαὶ πειρασμῶν * ψυχῆς ἄμα χαὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Πάντοτε έχοντες Χριστόν * ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, * "Αγιοι 'Ανάργυροι, * θαυματουργεῖτε ἐν κόσμω, * ἀσθενοῦντας θεραπεύετε: * καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν * πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος: * ἀντλουμένη δὲ * μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, * καὶ χεομένη περισσεύεται, * καθ ἐκάστην κενουμένη ναὶ πληθυνομένη, * πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη: * καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, * καὶ αῦτη διαμένει ἀδαπάνητος. * Τὶ οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; * θεράποντας ἱατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * ἱατῆρας παθῶν ἀνιάτων, * ὁωρεὰν ἰωμένους ἄπαντας, * εἰληρότας χαρίσματα * παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, * τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *
Μετάνοιαν οὐ χέχτησαι, * ψυχὴ ἀμετανόητε. * Τί βραδύνεις; *
τοῦ θανάτου ἡ τομὴ * ἐγγίζει, καὶ τὸ τέλος * ἐφέστηχεν ὡς κλέπτης· * τῆ Θεοτόχω δράμε, πρόσπεσον.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος πλ. δ'.

Α γιοι 'Ανάργυροι καὶ θαυματουργοί, * ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε νείας ἡμῶν * δωρεὰν ἐλάβετε, * δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Ο ὑρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν * παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, * πάντα θεραπεύετε * ἀεννάως τὰ πάθη· * ἐν ὑμῖν γὰρ ώρθη * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος * ἐνεργοῦσα θείων * ἰάσεων δύναμιν· * ὅθεν καὶ ἀρθάρτων * ἀγαθῶν εὐπορίαν * τῆ πίστει ἐκτήσασθε * ἀναργύρω φρονήματι, * θεοφόροι 'Ανάργυροι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῆ σχέπη σου, "Αχραντε." τος χαταφεύγουσι πίστει "
τῆ σχέπη σου, "Αχραντε."

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Ττήν φαιδράν πανήγυριν * των 'Αναργύρων, * οί πιστοί, τελέσωμεν, * χαθιχετεύοντες αύτοὺς * ίνα ήμᾶς ἀπαλλάττωσι * παντοίων νόσων * ψυχῆς τε χαὶ σώματος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Προστασία άμαχε * των θλιβομένων, * καὶ θερμὴ άντιληψις * σὸ γὰρ ὑπάρχεις * ἡ πάντων βοήθεια.

Ο Ν΄. καὶ οι Κανόνες τῆς Θεοτόκου και τῶν Αγίων. Ψάλ-

λομεν δέ και Καταβασίας. Ανοίζω το στόμα μου.

Ο Κανών των Αγίων, ού ή Ακροστιχίς.

Κλεινούς ἰατρούς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις, Ἰωσήφ. ροτῶν α΄. Τηχος πλ. β΄. Ως ἐν ἡπείρφ πεζεύσας. *

Καταστραπτόμενοι δόξη * τἢ θείκἢ, * φωταυγείς 'Ανάργυροι, * Ανάστος ἡμῶν * τὰς ψυχὰς σκεδάζοντες παθῶν * τὴν ἀχλὸν, ὅπως ὑμᾶς * πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικών καθαρθέντες * πρώην παθών * πόνων έπιδόσεσιν, * έκκαθαίρετε ήμών * χαλεπά νοσήματα, Σοροί, * καί τούς πόνους

τών ψυχών * έπιχουρίζετε.

Έχ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου * τὰς δωρεὰς * εἰληφότες, "Δγιοι, * τῶν θαυμάτων δωρεὰν, * τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλὰ * καὶ δυσίατα σαρκὸς * πάθη, δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα * τίχτεις, 'Αγνή, * τὸν τοῦ νόμου πάροχον, * Ίησοῦν τὸν λυτρωτήν· * δν δυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, * Θεοτόχε, τῶν πολλῶν * ἀνομιῶν ἡμῶν.

'Ωδή γ'. Ούκ έστιν 'Αγιος ώς σύ. *

Ο κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, * "Αγιοι, καθ' ἐκάστην * πολλὰς εὐ- εργεσίας, * καὶ θαυμάτων τὴν πληθὺν, * θαυματουργοὶ ἰατροὶ, * τῶν 'Αγγέλων * ὄντως ἰσοστάσιοι.

΄ Υμάς τους δύο φωταυγεϊς * δυσωποσμεν ἀστέρας * τους έν

ύψει χειμένους * Έχχλησίας μυστιχώς, * Κοσμά χαὶ Δαμιανὲ, * τὰς χαρδίας * πάντων χαταυγάζετε.

'Ιδού συνήθροισται λαός, * 'Αγιοι, πανταχόθεν * του ύμων ἀνυμνήσαι * τὰς μεγίστας δωρεὰς * ἐν τῷ τεμένει ὑμων· * ἀλλὰ πάντων * τὰς εὐχὰς πληρώσατε. Θεοτοχίον.

Αγία Δέσποινα άγνη, * ὑπεράγιον Λόγον * σωματώσασα λόγω, * τῶν ἀλόγων με παθῶν * ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς * θείοις λόγοις * λύτρωσαι, πανάμωμε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Ταμάτων δοτήρες θαυματουργοί, * καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί * πάσιν ἀνεδείχθητε * τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι. * τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα * τῆ πίστει δροσίζοντες, * τῶν πιστῶν ἐν ταὐτῃ * τὸ φρόνημα θάλπετε. * ὅθεν ἰατρεῖον * τῶν ψυχῶν κεκτημένοι * τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, * ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, * θεορόροι ᾿Ανάργυροι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταιμνήτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον. .

Πειρασμοΐς πολυπλόχοις περιπεσών * έξ έχθρων ἀοράτων χαὶ όρατων, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, * χαὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν * χαὶ σχέπην σε, ἄχραντε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος: * δθεν, Παναγία, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * ἀσπόρως ἰχέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐχτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν τόχον σου, *Αχραντε.

'Φδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Τὰ θεία κλήματα * τὰ ὄντως εὕκαρπα * τῆς ἀμπέλου τῆς θείας * τὸν μυστικόν * οἶνον ἀποστάζοντα, * ἐν εὐφροσύνη τοὺς σοφούς * Αναργύρους εὐφημήσωμεν.

Τομραία ὤφθητε * κατατιτρώσκοντες * δυσμενεῖς ἀοράτους· * ὧν καὶ ἡμᾶς * τῶν βελῶν λυτρώσασθε * περιποιούμενοι ἡμῶν * τὴν ζωὴν, σοροὶ 'Ανάργυροι.

Ούχ έστιν ἄνθρωπος * ὅς τις οὐ χέχτηται * ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις * πρός τὸν Χριστὸν, * "Αγιοι "Ανάργυροι * δν δυσωπή-σατε πυρός * αἰωνίου λυτρωθήναι με.

Θεοτοχίον.

Σκηνώσας Κύριος, * άγνη, έν μέσφ σου, * την σκηνην την άγιαν * πηγην πολλών * δείκνυσιν ἰάσεων * καὶ καθαρτηριον παθών, * Θεοτόκε άειπάρθενε.

'Ωδή ε'. Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ. *

Τόν θεΐον είλχυσαν φωτισμόν * τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν * ὁλοχαρδίως ποθήσαντες, * καὶ φωταγωγοῦσιν * ἡμᾶς
ἐκάστοτε * θαυμάτων δαδουχίαις * οἱ μεγαλώνυμοι.

'Ωραΐον ζεύγος όντες, Σοφοί, αύλακας έργάζεσθε ψυχών * θεοσημείαις έκάστοτε, * τέμνοντες τὰ πάθη * ώσπερ ζιζάνια, * καὶ ρώσεως τὸν στάχυν * έκατοστεύοντες.

Νενευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, * τοῦ ἐν τῆ κακία δυνατοῦ * πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε· * οῦ τῆς τυραννίδος * ἡμᾶς λυτρώσασθε, * ἀκοίμητοι προστάται * ἡμῶν, 'Ανάργυροι. Θεοτοκίον.

Ρόσαί με, Δέσποινα άγαθή, * των πειρατηρίων του έχθρου, * τῆς εν γεέννη κολάσεως * καὶ τῆς συνεχούσης * κίχμαλωσίας με, * καὶ μή με καταισχύνης * ὑμνολογούντά σε.

'Ωδή ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

Ο ἰχοῦντες, ᾿Ανάργυροι, * ἐν χαρὰ τοὺς οὐρανοὺς, * ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν * παραγενέσθαι σπεύσατε, καὶ ἡμῶν * τὰς νόσους τοῦ σώματος * καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικόσατε.

Τὴν θείαν εὐπρέπειαν * στολισθέντες εὐπρεπώς * ὡς διπλοίδα,
"Αγιοι, * γυμνούς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετών * ἐνθέως στολίσατε, *
καὶ παθών ἀτιμίας γυμνώσατε.

'Ως πόσμον τὰ θαύματα * περικείμενοι παντός * σωτήρες πόσμου ἄφθητε· * τῆς ποσμικῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς * λυτρώσασθε, 'Αγιοι, * καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοχίον.

Μή φλέξας τὴν μήτραν σου * πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς * ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται· * τοῦτον, ᾿Αγνὴ, δυσώπησον τοῦ πυρὸς * καὶ πάσης κολάσεως * λυτρωθήναι τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. φέρον Αχροστιχίδα. Ποτημα 'Ρωμανού.

Ο την χάριν λαβόντες * των ἱαμάτων * ἐφαπλοϋτε την ρώσιν * τοῖς ἐν ἀνάγχαις, * Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοι. * ᾿Αλλὰ τῆ ὑμων ἐπισχέψει * χαὶ των πολεμίων * τὰ θράση χαταβάλετε, * τὸν χόσμον κύμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Πάσης συνέσεως καὶ σορίας * ὑπέρκειται ὁ λόγος * τῶν σορῶν Τατρῶν, * καὶ πᾶσι γνῶσιν παρέχουσι· * τοῦ γὰρ 'Τψίστου χάριν λαβόντες * ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· * ὅθεν κάμοὶ * διηγήσεως χάριν δεδώρηνται * ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, * εὐαρέστους, Χριστοῦ καὶ θεράποντας, * ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· * ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, * τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μήν Ἰούλιος, ἔχων ήμέρας λαί.

Ή ήμέρα έχει ώρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ι΄.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων καὶ θαυματουργῶν Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμη τελειωθέντων. Στίχοι.

Βολαϊς άδελφούς ού διέσπων οι λίθοι, . Ως είς εν' άμρω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτη Ιουλίοιο λίθοισιν Ανάργυροι ήθλουν.

Ταζ αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σώσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν τήν χάμενον.

Επτερώσατε τον νοῦν πρός τὰ οὐράνια * καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, * καὶ γενόμενοι * κοινωνοί τῶν θείων δωρεῶν, *.ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί * πάσαν διέρχεσθε τὴν γῆν * θαυματουργοῦντες ἀεί.

Λαμπρυνθέντες ώσπερ δβρυζον, 'Ανάργυροι, * χρυσίον θεία χάριτι * ἐπλουτήσατε * ἰαμάτων χάριν δαψιλώς: * διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς * χειμαζομένους χαλεπών * ἐπαγωγαϊς πειρασμών.

Παραθέμενοι Κυρίφ χαθαρά ύμων * τὰ πνεύματα, 'Ανάργυροι, * τὰ ἀχάθαρτα * ἐχδιώχαν χάριν παρ' αὐτοῦ * ἐδέξασθε πνεύματα ἀεί· * ὧν τῆς χαχίας τῆς πιχρᾶς * ῥύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Έχοιμήθητε δικαίοις όφειλόμενον * ύπνον, σοφοί 'Ανάργυροι, * καὶ ἀκοίμητοι * πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστών * διό των ψυχών ἡμών ἀεὶ * καὶ των σωμάτων τὰ δεινὰ * πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοκίον.

Ίκετεύουσα μή παύση τον φιλάνθρωπον * Θεόν ήμων, Πανάμωμε, * ὅπως λάβωμεν * παντελή συγχώρησιν κακών, * καὶ τύχωμεν τών ἐν οὐρανοῖς * ἡτοιμασμένων ἀγαθών * τοῖς ἀγαπώσιν αὐτόν.

.' $\Omega\delta\dot{\eta}$ η' . 'Ex phoyos tols 'Oslas. *

Τοσημάτων παντοίων * όντες πολέμιοι * συμμαχία του θείου * Πνεύματος, "Αγιοι, * παύσατε ήμων * των ψυχών τὰ νοσήματα, * καὶ τὰς των σωμάτων * κουρίσατε δδύγας.

Θεωροί ταῦ Κυρίου * νῦν τῆς τερπνότητος * χρηματίζοντες ὄντως * προσεπισκέπτεσθε * τοῦτον τὸν τερπνόν, * θεορόροι, ναὸν ὑμῶν, * καὶ πηγὴν θαυμάτων * πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Έχ πηγής Παραδείσου * ἐχπορευόμενοι * ποταμοί ώσπερ δύο * ἄπαν ἀρδεύετε * πρόσωπον τής γής * ἰαμάτων τοῖς νάμασι, * χαὶ τῶν νοσημάτων * ξηραίνετε τοὺς δμβρους.

Μαχαρίων έλπίδων * έπιλαβόμενοι * ύπο πάντων άξίως * νῦν μαχαρίζεσθε, * ὡς ἐχπληρωταὶ * μαχαρίου Θεοῦ ἡμῶν * θείων θελημάτων, * Ανάργυροι, δειχθέντες.

'Ιατροί ἀνιάτων * παθών, 'Ανάργυροι, * τὰ ἀνίατα πάθη * ἡμων ἰάσασθε, * καὶ των πειρασμών * τὸν χειμώνα πραύνατε, * καὶ τῆς ἀθυμίας * σκεδάσατε τὰ νέρη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις ᾿Αγγέλοις * ὑμνολογήσωμεν * τὸν Πατέρα καὶ Αόγον * καὶ Πνεϋμα ἄγιον, * μίαν ἐν τρισὶ * χαρακτήροι Θεότητα, * μίαν βασιλείαν * καὶ μίαν ἔξουσίαν.

'Ωδη θ'. Θεόν * άνθρώποις.

Τοού * ο σίχος ύμων τοῖς θαύμασι * πανευπρεπώς * ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, * καὶ συμφώνως ύμᾶς ἀγαλλόμενος * πάντοτε μακαρίζει, * καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν * μνήμην ἐορτάζει εὐσεβώς, * σεπτοὶ 'Ανάργυροι.

'Ως φως, * ως δύο μεγάλοι ήλιοι * το νοητόν * στερέωμα κοσμείτε, 'Ανάργυροι, * καὶ σημείων άκτισι λαμπρύνετε * πάντων πιστών καρδίας: * δθεν κραυγάζομεν: * Λύσατε τὸ σκότος των παθών * ήμων, δεόμεθα.

Σχηνάς * τὰς ἄνω οἰχοῦντες, "Αγιοι, * μέσον ἡμῶν * γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε * τῶν ἐν μέσφ τῆς θείας σχηνῆς ὑμῶν i τὑμνους ἀναπεμπόντων * τῷ παντοχράτορι, * χαὶ μαχαριζόντων ἐχτενῶς * ὑμᾶς, πανεύφημοι.

Ή γη * τοις άνω συνεπαγάλλεται * ἐν τῆ φαιδρά * καὶ θεία ἐορτῆ ὑμῶν, "Αγιοι, * ἢν τελοῦντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε * σκότους ἀρρωστημάτων, * πάσης στενώσεως, * καὶ τῆς ἐν τῷ "Αδη χαλεπῆς, * σοροὶ, κολάσεως.

Θεοτοχίον.

Φρικτὴν * λοχείαν ἔχουσα, Πάναγνε, * ἐν τῆ φρικτῆ * ἡμέρα τῆς ἐτάσεως, δέομαι, * τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρῦσαί με, * καὶ τῆς τῶν σωζομένων * στάσεως μέτοχον * ποίησον ὑμνοῦντά σε πιστῶς, * θεοχαρίτωτε.

Έξαποστειλάριον. Έν Πνεύματι τῷ Ίερῷ. *

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων * ἐχ Θεοῦ εἰληφότες, * ᾿Ανάργυροι μαχάριοι, * ἰατρεύετε νόσους, * χαὶ θεραπεύετε πάντας * τοὺς πιστῶς προστρέχοντας * τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· * διὰ τοῦτο συμφώνως * μαχαρίζομεν ἀξίως * τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοχίον, όμοιον.

 ${f E}$ χύησας, Πανάχραντε, ${f *}$ τὸν Θεού Θεόν Λόγον, ${f *}$ χῷ χόσμ ${f \psi}$ τὴν σωτήριον ${f *}$ έχτελούντα πανσόφως ${f *}$ οἰχονομίαν ἀρίστην ${f *}$

διὰ τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως * ὡς πρεσβεύουσαν τούτω * λυτρωθήναι ἡμᾶς νόσων * χαὶ παντοίων χινδύνων.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

προσόμοια τὰ έξης γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ήχος δ΄. Εδωκας σημείωσιν. *

Νάμασι τοῦ Πνεύματος * ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, * καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, * τὴν κτίσιν ἀρδεύετε * ταῖς θεοσημείαις * καὶ ταῖς παραδόξοις * τῶν ἱαμάτων παροχαῖς, * καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, * καὶ νόσους θεραπεύετε, * καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, * θεορόροι 'Αγάργυροι, * πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

πάθη άλογώτατα * καθυποτάξαντες, "Αγιοι, * ψυχικαϊς ταϊς δυνάμεσιν, * άνθρώποις και κτήνεσι * τὰς εὐεργεσίας * ἐπιχο-ρηγείτε, * παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεὰν * τῶν ἰαμάτων καταπλου-τήσαντες· * διὸ τὴν ἰερὰν ὑμῶν * και ρωτορόρον πανήγυριν *

έχτελούντες αίτούμεθα * φωτισμόν ταζ ψυχαζ ήμών.

Ο θείος ναός υμών * ώς ουρανός άναδέδεικται * φωταυγής καὶ ουράνιος, * ώς άστρα τὰ θαυματα * τὰ σωτηριώδη * νῦν προσκεκτημένος, * καὶ ώσπερ ήλιον φαιδρόν * τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν, * Κοσμά μακαριώτατε, * Φαμιανὲ παναοίδιμε, * τοῦ Κυρίου θεράποντες, * πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ΊΙχος δ΄.

Πηγήν ἰαμάτων ἔχοντες, "Αγιοι 'Ανάργυροι, * τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, * ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες * παρὰ τῆς ἀεννάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. * Φησὶ
γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος * ὡς ὁμοζήλους τῶν 'Αποστόλων' * Ἰδοὺ
δέδωχα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν * χατὰ πνευμάτων ἀχαθάρτων, * ῶστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, * χαὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον * χαὶ πᾶσαν
μαλαχίαν. * Διὸ * τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ χαλῶς πολιτευσάμενοι; * δωρεὰν ἐλάβετε, * δωρεὰν παρέχετε, * ἱατρεύοντες τὰ πάθη
τῶν ψυχῶν * χαὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοκίον.

 $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ παντοίων χινδύνων τους δούλους σου φύλαττε; * εύλογη- $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ μένη Θεοτόχε· * ίνα σε δοξάζωμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ- $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ την έλπίδα τῶν ψυ-

Εί βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην. Εί δ' οὐν, είς τον Στίχον τῆς 'Οχτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ., δ΄.

Ττίς μή θαυμάσει; * τίς μή δοξάσει; * τίς μή ύμνήσει πιστώς *
Τών σορών και ενδόξων Αναργύρων τὰ θαύματα; * ὅτι και μετὰ

τὴν ἀγίαν αὐτῶν μετὰστασιν * πἄσι χορηγοῦσι * τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· * καὶ τὰ τίμια καὶ ἄγια λείψανα αὐτῶν * βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. * Ω Δυὰς ἀγία! * ὧ τίμιαι κάραι! * ὧ σορία καὶ δόξα * τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος! * Διὸ ὕμνοις ἔσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ * τῷ ἀναδείξαντι τούτους * εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Δέσποινα πρόσδεξαι. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά καὶ έκ τοῦ Κανόνος, 'Ωδή γ'. καὶ \mathbf{c} '. Προκείμενον, 'Ηχος δ'.

Τοζ Αγίοις τοζ ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοζ.

 $\Sigma \tau (\chi$. Προωρώμην τον Κύριον ἐνώπιον μου διαπαντός, δτι ἐχ δεξιών μοῦ ἐστιν ΐνα μὴ σαλευθώ.

Ο Απόστολος, πρός Κορινθίους, α΄. Επιστολής.

'Αδελφοί, ύμεζε έστε σώμα Χριστού και μέλη έκ μέρους. 'Αλληλούτα, * ΙΙχος β'

'Ιδού δη τι καλόν, η τι τερπνόν, άλλ' η το κατοικείν άδελφούς έπι το αύτο.

 $\Sigma \tau i \chi$. Ότι έχει ένετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν έως τοῦ αἰώνος.

Εύαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

TH₁ B'. TOY ATTOY MINOΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *
Τόωκας, φιλάνθρωπε, * τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν * τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὕσπλαγχνος, * δι' ἤς τὴν ἀπόἐρὴπον * καὶ φρικτὴν εἰργάσω * σὴν οἰκονομίαν, * καὶ τὸ πρωτόκτιστος ἡμῶν * ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα * διὸ τὴν πανσεβάσμιον * ταύτης τι-

μώντες πανήγυριν, * άνυμνοϋμεν τό χράτος σου, * Ίησοϋ παντοδύναμε.

Πόλιν την τιμώσάν σε * και κατά χρέος δοξάζουσαν * περιέπεις, πανύμνητε, * Έσθητι τιμία σου * έξ άθεωτάτων, * άχραντε, βαρβάρων, * ἀπό λιμοῦ τε και σεισμοῦ, * και ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, * Παρθένε ἀπειρόγαμε· * και διὰ τοῦτο δοξάζει σε, * Παναγία θεόνυμρε, * τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθήτα τιμίαν σου, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα, * έδωρήσω τη πόλει σου * πλούτον άναφαίρετον, * σκέπην τε καὶ κλέος, * καὶ ἄρρηκτον τείχος, * καὶ ἰαμάτων θησαυρόν, * καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, * λιμένα τε σωτήριον * χειμαζομένοις ἐκάστοτε: * διὰ τούτο ὑμνοῦμέν σε, * ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἸΙχος β΄.

ρένα χαθάραντες καί νοῦν * σὺν τοῖς Αγγέλοις καὶ ἡμεῖς * πανηγυρίσωμεν * φαιδρῶς, ἐξάρχοντες * δαυῖτικὴν μελφδίαν * τἢ νεάνιδι νύμρη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * Ανάστηθι, Κύριε, * λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * σὺ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἀγιάσματός σου * ὡς γὰρ πανάτιον τερπνόν * ταύτην κατεκόσμησας, * καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν * τἢ πόλει σου, Δέσποτα, * περιποιείσθαι καὶ σκέπειν * ἐκ πολεμίων βαρβάρων * τἢ κραταιὰ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωήχου,

η ταύτα τὰ προσόμοια.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Παλάτιον ξιμψυχον * Θεοῦ * μόνη ἐχρημάτισας, * καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, * οἴκφ ἀγίφ σου * τεθησαυρισμένην, * τοῖς
πιστοῖς ἀγίασμα * καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρθητον, * δι ἡς ἡ πόλις σου, * Θεομῆτορ, διασώζεται * ἀνυμνοῦσα * τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου, σύ και ή

χιβωτός του άγιάσματός σου.

 $^{\prime}$ Εσθήτα τιμίαν σου, * τό σόν * τίμιον καὶ άγιον * σῶμα, Σεμνὴ, περιστείλασαν, * δόξης θησαύρισμα * ἐδωρήσω πᾶσι * καὶ πηγήν πηγάζουσαν * τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα· * ῆς ἑορτάζομεν * τὴν κατάθεσιν τιμώντές σε, * Θεοτόκε, * τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Ο οἰκός σου, Δέσποινα, * τὸ σὸν * ἱερὸν μαφόριον * ὡς θησαυρὸν ἀγιάσματος * φέρων ἐκάστοτε * ἀγιάζει πάντας * ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, * καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, * ἐν τοὐτῳ ἔχοντας * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν * καὶ βεβαίαν * σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νον. ΤΗχος β'.

Ος στέρανον ὑπέρλαμπρον, * πανάχραντε Θεοτόχε, * 'Εσθήτά σου τὴν ἀγίαν * ἡ 'Εχχλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, * χαὶ ραιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, * χαὶ μυστιχώς χορεύει, Δέσποινα, ἐχβοώσά σοι· * Χαϊρε, * διάδημα τίμιον * χαὶ στέρανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. * Χαϊρε, * ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος * χαὶ αἰώνιος εὐρροσύνη. * Χαϊρε, * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων * λιμὴν χαὶ προστασία * χαὶ σωτηρία ἡμών.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος πλ. δ'.

Εστόχε ἀειπάρθενε, * των ἀνθρώπων ἡ σχέπη, * Ἐσθῆτα χαὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος * χραταιὰν τῆ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, * τῷ ἀσπόρφ τόχφ σου * ἄφθαρτα διαμείναντα. * ἐπὶ σοὶ γὰρ χαὶ φύσις χαινοτομείται χαὶ χρόνος. * διὸ δυσωποῦμέν σε, * εἰρήνην τῆ οἰχουμένη δωρήσασθαι, * χαὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος δ΄. Ἐπεράνης σήμερον. *

Τής σεπτής Έσθητός σου * τη καταθέσει * ἐορτάζει σήμερον * ο σὸς, πανύμνητε, λαὸς, * καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· * Χαΐρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα. $\Delta(\varsigma)$

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, όμοιον.

Γορτάζει σήμερον * ή οἰχουμένη * τὴν σεπτήν χατάθεσιν * τῆς σῆς Ἐσθῆτος, ὧ σεμνὴ, * χαὶ μετὰ πόθου χραυγάζει σοι * Χαϊρε, Παρθένε, * πιστῶν ἡ βοήθεια.

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Υπεραγίας Θεοτόχου, ὧν ὁ παρών φέρει

Άχροστιχίδα τήνδε·

Έσθητα τιμώ της πανάγνου Παρθένου, Ίωσηφ. ''Ωδη α'. 'Ηχος δ'. Τριστάτας πραταιούς. *

Έσθητά σου σεπτήν, * Θεοτόκε Παρθένε, * τῷ τιμῶντί σε λαῷ * δεδώρησαι ἀεὶ * ἱερὸν περιτείχισμα· * ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων * ἱπανάστασιν πάντοτε * ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρχὶ τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων * γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς * Ἐσθῆτα ἰερὰν * ἐπαφῆ χαθηγίασας * σώματός σου τῆ προσψαύσει, * δι' ῆς πάντας τοὺς δούλους σου * ἀγιάζεις, Παρθίνε, ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτόν * τοῖζ πιστῶς σε τιμῶσιν * ἐδωρήσω, ἀγαθή * Παρθένε, ἀληθῶς * τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, * ἄπαντας

καταπλουτούσα * δωρεαίς θείου Πνεύματος * καὶ θαυμάτων πολλαίς ἐπιδείξεσιν.

Ή ἄσπιλος ἀμνὰς, * τὸν ἀμνόν ἡ τεχοῦσα * τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, * δεδώρησαι ἡμῖν * τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, * σπίλον δντως καὶ ἡυτίδα * ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε * τῶν αὐτὴν προσκυνούντων, Πανάμωμε.

"Ετερος Κανών.

ΤΗχος ο αύτος. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

 Λ αμπάδα φωτορανή καὶ ἄδυτον * ὁ τής Πανάγνου ναὸς * ὡς Λ οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρὸς * τὴν τιμίαν Ἐσθήτα αὐτής, * τὴν οἰκουμένην σήμερον * ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ίσχύν τε καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον * τὴν σὴν, Πανάχραντε, * Ἐσθῆτα, θείαν δντως ἀληθώς, * περιέχει ἡ πόλις σου * ὡς κράτος ἀδιάσπαστον * διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Τής πάλαι ως άληθως ὖπέρτιμος * ή σή σορός Κιβωτοῦ, * Θεογεννήτορ, ωφθη τοῖς ἐν γή, * οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, * άλλὰ πιστως φυλάττουσα * τής άληθείας τὰ γνωρίσματα.

'Ωδή γ'. "Ότι στείρα έτεχεν. "

Τιό τερπνόν άγιασμα, * τὴν ἐπουράνιον πύλην, * τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα * ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτής * Ἐσθήτα θεῖα βρύουσαν * χαρίσματα * πόθφ ἀσπασώμεθα.

'Αφθαρσίας ενδυμα * τους τη φθορά γυμνωθέντας * σοῦ τῷ ἀφθόρφ τόχφ * πάντας ἐνέδυσας, Σεμνή: * οῖς τὴν σεπτὴν 'Εσθῆ-τά σου * δεδώρησαι * δλβον ἀναφαίρετον.

Τόν νεφέλαις, "Αχραντε, * προσεπενδύοντα όλον * τόν Οὐρανόν Εσθήτι * σοῦ περιέστειλας σεπτή, * ἡν προσκυνοῦντες πίστει σε * δοξάζομεν, * σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ίατρεϊον άμισθον * τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει * ὁ θεῖος οὖτος οἶκος· * τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου, ἀγνὴ, * πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν * ἰάματα * χέχτηται, Πανάμωμε.

"Ετερος. Ευρραίνεται έπι σοί. *

Τκμήσωμεν, οι πιστοί, * ώς συναφείας πρός Θεόν σύνδεσμον, * την της Αγνης σήμερον * Έσθητα πιστώς εύλαβούμενοι.

'Ιάματα τοίς πιστοίς * ή πολυτίμητος ήμεν σήμερον * τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς * Ἐσθής ἀναβρύει ἐν χάριτι.

'Ως δρόσος έωθινη * ή ευρροσύνη σου, 'Αγνή, ρέουσα, * την των παθών χάμινον * των σε άνυμνούντων χοιμίζει άεί.

Ο Είρμός.

Ε ύφραίνεται έπι σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

 0^i των θαυμάτων ποταμοί, Θεοτόχε, * ἐχ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι * ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, * χάριτας προχέοντες * τοῖς πιστώς σε τιμώσιν· * δθεν ἀνυμνοῦμέν σε * χαὶ σεπτώς εὐφημοῦμεν, * χαὶ εὐχαρίστως χράζομεν ἀεί· * Χαῖρε, ἡ μόνη * ἐλπὶς τών ὑμνούντων σε.

'Ωδή δ'. Δι' άγάπησιν, Οίκτιρμον.

Μεγαλύνωμεν την μόνην εύλογημένην, * και την αυτής 'Εσθήτα * προσπτυξώμεθα πίστει, * δπως άρυσώμεθα * την χάριν τοῦ Πνεύματος.

'Ως πολύτιμον θησαύρισμα χεχτημένη * ή σὲ τιμῶσα πόλις * τὴν 'Εσθήτά σου, Κόρη, * πίστει χατασπάζεται, * χαὶ χάριν χομίζεται.

Τὴν Ἐσθῆτά σου ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, * καταστολήν τε δόξης * χρηματίζουσαν πᾶσι * τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, * τιμώμεν, Πανάμωμε.

Ή Πανάμωμος και μόνη άγιωτέρα * τῶν Χερουβίμ φανείσα, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * πάσης περιστάσεως * τῶν πίστει τιμώντων σε.

Έτερος. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Ος ὑπέρτιμον στερέωμα, Θεοτόχε, * ὁ Ποιητής καὶ Κτίστης * σὲ πηξάμενος, ώσπερ * ἄστροις κατεκόσμησε * ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, * αἰς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

'Από γῆς ἡμᾶς ἀνέλχει, Θεογεννῆτορ, * πρός οὐρανόν ἡ θεία * Ἐσθής σου, τῷ πόθῳ, * σεμνὴ, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς * διό σε δοξάζομεν * ὡς αἰτίαν δόξης τῆς χρείττονος.

Ιδού χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, * εἰλιχρινεῖ χαρδία * ἀρύσασθε θεῖα * νάματα πηγάζοντα * ἀφθόνως, φιλέορτοι, * τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

'Ωδή ε'. Σύ Κύριέ μου φώς. *

Σύ, Δέσποινα, ήμεν * τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι * κραταίωμα την Ἐσθῆτα * καὶ τιμίαν σου Ζώνην, * καὶ θεῖον περιτείχισμα.

Παράδεισος τερπνός * εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, * πανάχραντε, ἀποπέμπων * ὁ ναὸς ὁ κατέχων * τὴν σὴν Ἐσθῆτα δέδεικται.

Αγίασον ήμων * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα * τῶν πίστει σου τὴν ἀγίαν, * Παναγία, Ἐσθῆτα * τιμώντων ὡς ὑπέρτιμον.

Ναούς ήμας Θεού * τοῦ ἐν σοὶ ἐνοιχήσαντος * ἀνάδειξον, Θεοτόχε, * τοὺς τῷ θεί φ ναῷ σου * πιστώς σε μαχαρίζοντας.

Men. Tom. VI.

Έτερος. Ο αύτὸς Είρμός.

Σύ, Κύριε, τὴν σὴν * Μητέρα ἐμεγάλυνας· * σὺ ὑψωσας ὑπὲρ πάσας * νοερὰς ἐξουσίας * ἀσυγχρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ή χάρις τοῦ Θεοῦ * νῦν ἀφθόνως παρέρχεται, * πανάχραντε Θεοτόχε, * ἐχ τιμίας σοροῦ σου * τοῖς πόθ ϕ προσχυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ * Βασιλεῖς περιζώννυνται· * σὲ σύνδεσμον, Θεοτόχε, * ἡ σὴ ἔχουσα πόλις * Ἐσθῆτί σου σεμνύνεται.

'Ωρή ς'. 'Εβόησε * προτυπών.
'Α νέδειξας * τῆ πασών Βασιλίδι τών πόλεων, '* ἡ τεχοῦσα * Βασιλέα τών δλων καὶ Κύριον, * ἀρραγὲς ὡς τεῖχος * τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν 'Εσθῆτά σου.

Γηθόμενοι * τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, * καὶ τὴν ταύτης * παναγίαν Ἐσθῆτα τιμήσωμεν, * ἐξ ῆς πᾶσα ῥῶσις * ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε * ζωηρρύτων πηγην ἐπιστάμεθα, * Θεοτόχε, * καὶ τιμώμεν την θείαν Εσθητά σου, * ἐξ ης τὰς ἰάσεις * καθ' ἐκάστην πιστοὶ ἀρυόμεθα.

Ο Κύριος * μετὰ σοῦ, Θεοτόχε, γενόμενος, * τῶν ἀνθρώπων * ἐαυτῷ τὴν οὐσίαν ψχείωσε, * χαὶ τοῦ ἀλλοτρίου * ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Έτερος. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ολην σε * ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, * ὅλην ἐλάμπρυνε, Κόρη, * ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, * Θεοτόχε, * σὺν τῆ Ζώνη Ἐσθῆτι καὶ θεία Σορῷ.

Ίσχύν σε * οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, * περιζωννύονται δόξαν, * τὴν σεπτήν σου Ζώνην, Θεοκυῆτορ, * κατέχοντες * ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ίδετν σου, * Θεοτόκε, τὴν δόξαν τὴν ἄφατον * πάλαι ὡδίνησαν θείως * οἱ Προρῆται πάντες ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων * ἡμτν ὥφθη *
τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ο Είρμός.

υσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾶ
 σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
 ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τεριβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, * θεοχαρίτωτε `Αγνὴ, ἐδωρήσω * τὴν ἱερὰν 'Εσθῆτά σου, μεθ' ῆς τὸ ἱερὸν * σῶμά σου ἐσχέπασας, * σχέπη θεία ἀνθρώπων· * ῆς περ τὴν κατάθεσιν * ἐορτάζομεν πόθῳ, * καὶ ἐχβοῶντες χράζομεν πιστῶς· * Χαῖρε Παρθένε, * Χριστιανῶν καύχημα.

Ο Οίχος, πρός τό. Ο μετὰ τρίτον οὐρανόν. *
Τὴν χαθαρὰν χαὶ ἀληθῆ * σχηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, * τὴν Εμψυχον νεφέλην * χαὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, * τὴν Θεοτόχον Μαριὰμ, * πάντες οἱ σωθέντες * διὰ τοῦ τόχου αὐτῆς * ἐν πίστει μαχαρίσωμεν· * χαὶ τὴν σεπτὴν 'Εσθῆτα προσπτυξώμεθα, * ἤπερ τὸν Δεσπότην * περισχοῦσα ὡς βρέφος * ἐβάστασε, φορέσαντα σάρχα, * δι' ἤσπερ τῶν βροτῶν * ἡ φύσις ἐπἡρθη * πρὸς μετάρσιον ζωὴν * χαὶ βασιλείαν· δθεν γεγηθὼς * χραυγάζω μεγαφόρώνως· * Χαῖρε, Παρθένε, Χριστιανῶν χαύχημα.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῆ ᾿Αγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός. Στίχοι.

Χιτών μέν Υίου Χριστοφρουρούς δημίοις· Έσθης δε Μητρός χριστοφρουρήτω πόλει. Δευτερίη κατέθεντο σορώ Έσθητα Πανάγνου.

Ταϊς τής Θεοτόχου άγιαις πρεσβείαις, Χριστε ο Θεός, ελέησον και σώσον ήμας. Αμήν.

. Ωδή ζ΄. Αβραμιατοι ποτέ. *

ψηλοτάτω νοι * και ταπεινή καρδία * τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον * τὸν θρόνον δοξάσωμεν, * τὴν παναγίαν Κόρην * και κεχαριτωμένην.

Παστάς Θεοϋ έκλεκτη, * έν τη σεπτη σου ταύτη * παστάδι πίστει την 'Εσθητά σου * κειμένην σεβόμεθα * ώς κιβωτόν άγίαν * καὶ εὐσεβούντων σκέπην.

'Ανακαινίζεται πᾶς * ὁ προσιών ἐν πίστει * καὶ τὴν ἀγίαν ἀσπαζόμενος * σορὸν τὴν κατέχουσαν * τὴν σὴν, ἀγνὴ Παρθένε, * φωτοειδἢ 'Εσθῆτα.

'Ρύπου παντός ψυχιχοῦ * καθαρτική ὑπάρχει * ή σὴ, Παρθένε παναμώμητε, * σορὸς ἡ καλύπτουσα * τὴν τὸ σεπτόν σου σῶμα * καλύψασαν 'Εσθήτα.

Θεογεννήτορ άγνη, * την σε τιμώσαν πόλιν * λιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως * ἀπάσης περίσωζε, * καὶ ἐθνικής ἐφόδου * καὶ ἐναντίας βλάβης.

"Ετερος. Έν τῆ καμίνω * Αβραμιαΐοι.
Σὐ ὡς ἡλιος * δικαιοσύνης μόνος ῶν, 'Αγαθὲ, * θείως * τὸν ναὸν ἐραίδρυνας τῆς Σεμνῆς * τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν.* ἐν ἡ ἀνίσχουσα * τὰς ἀκτίνας ἐκπέμπει 'Εσθῆτος αὐτῆς.

Υπερβλύζουσιν * οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι, Πάναγνε, * χάριν * ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς πιστοῖς, * καὶ ἀρθόνως τοῖς τιμῶσί σε * τῆς σοροῦ προχέονται * ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε * μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· * δεῦτε, * ἡ σορὸς προτρέπεται μυστιχώς * τῆς Κυρίας, περιπτύξασθε * τὴν ὑπερένδοξον * ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

'Ωδή η'. Λυτρωτά του παντός.

Ε ύχαριστοις φωναϊς άνυμνουμέν σε * την παντοίων καλών ήμεν πρόξενον, * και την σεπτην Εσθητά σου * άσπαζόμεθα, Κόρη, * άναβοώντες * Εύλογειτε, τὰ έργα, τὸν Κύριον.

Νοητόν ως λαμπάδιον έχοντες * έν λυχνία τραπέζη προχείμενον * τὸ ίερὸν μαφόριον * τῆς πανάγνου Παρθένου, * τῆς κάρ-

δίας * φωτιζόμεθα κόρας έκάστοτε.

Ούδαμῶς ἀμοιροῦντας χατέλιπες * ἱερᾶς σου, Παρθένε, προσψαύσεως * τοὺς ἀναξίους δούλους σου * ἀντὶ σώματος γάρ σου * τοῦ ζωηρόρου * τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

"Ετερος. Χείρας έχπετάσας Δανιήλ. *

Α γγελοι, πανάχραντε 'Αγνή, * νῦν συγχορεύουσιν * ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, * καὶ περιέπουσι, Δέσποινα, * τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου * Ἐσθῆτα, πόθ φ καὶ χαρᾳ * καὶ εὐρροσύνη πολλῆ * προσκυνοῦντες * καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

'Ράβδος ή το ἄνθος τῆς ζωῆς * ἀναβλαστήσασα * σὺ εἶ, ή πάντων χαρά· * ή πολυτίμητος, ἄχραντε, * μυροθήκη ή τοῦ Πνεύματος· * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· * τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, *

έξ ής μύρα * των ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

'Υμνοῦσι, πανάχραντε 'Αγνή, * τὰ μεγαλεῖά σου * αἰ νοεραὶ στρατιαί· * ἀναχηρύττουσιν ἄπαντες * Πατριάρχαι καὶ Προφήται τρανως, * καὶ 'Αποστόλων ὁ χορὸς, * Μαρτύρων πλήρωμα, * καὶ 'Οσίων * ἄπαν τὸ πλήθος· μεθ' ὧν προσχυνοῦμέν σε.

Ο Είρμός.

» Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω καιρας έχπετάσας δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμε-

» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παραχοῆς. *

Τδού σε την κλίνην Σολομών * γεραίρομεν χαρμοσύνοις * μελφ-

άγιάσματος * χυχλούντες, τὰς Ιάσεις λαμβάνομεν * τὰς σωτη-

ρίους, 'Αειπάρθενε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ήμιν, * πανάμωμε, προσχυνήσει * τῆς Εσθῆτός σου * πᾶσαι οὐράνιαι Δυνάμεις, * Απόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες, * καὶ "Όσιοι καὶ Δίκαιοι ἄπαντες, * Δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ἡγίασται ἄπασα ἡ γῆ, * πανάγιον τοῦ Δεσπότου * καταγώγιον, * τῆ καταθέσει τῆς Ἐσθῆτος * τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται, * τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε * τῆ καταπαύσει, 'Αειπάρθενε.

Φαιδρόν περιβόλαιον τό σόν * μαφόριον ἐδωρήσω * καὶ προτείχισμα * τῆ σὲ τιμώση Βασιλίδι * τῶν πόλεων πασῶν, ὡς Βασίλισσα * ἀπάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, * Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

"Ετερος. Λίθος άχειρότμητος δρους. *

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄυτος, * Θεογεννήτορ, ἡ σορός σου * ὤφθη, τὴν τιμίαν σου Ζώνην * καὶ τὴν Ἐσθῆτα * παρθενικὴν ὡς στολὴν * καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, * καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναόν ἐχμιμούμενον πᾶσαν * τῶν οὐρανῶν τὴν εὐχοσμίαν * σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου * χατειληφότες, * ταῖς τῶν θαυμάτων αὐγαῖς * ώσπερ ἀστράσι λάμπουσι * χαταυγαζόμεθα τῆ χάριτι.

Έχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, * Θεογεννῆτορ, ἡ σὴ πόλις * καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, * καὶ τῶν δογμάτων * θείαν ἐνότητα, * καὶ ὸρθοδόξων καύχημα, * καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

• Λ ίθος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * • Λ ἀχρογωνιαϊος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας • φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

εις: * δίο ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν. Εξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. *

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον * ἐκαίνισας, Θεομήτορ· * ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, * ἄφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθὴς, * δι' ἤς τὴν

πόλιν σου σχέπεις, * ή χαι τὰ σχήπτρα * τής εὐσεβείας χρατύνεις. $\Delta : \varsigma$.

Είς πούς Αίνους, Ισπώμεν Σπίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Σπιχηρά προσόμοια γ΄, διυπερούντες πό α΄.

Ήχος δ΄. 'Ος γενναΐον έν Μάρτυσι. *

πολλά σου μεγαλεία * καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος. * καὶ κολος τος δούλοις σου ἀγιάσματος, * καὶ ἰερὸν περιτείχισμα, * καὶ ἰάσεων πηγὶ * καθ ἐκάστην γνωρίζεται * ἔνθα σήμερον * ἰερῶς ἀθροισθέντες * ἀνυμνοῦμεν * τὰ

Τόε τόπος περίδοξος, * ίδε οίχος ἀείρωτος, * ἐν ῷ τεθησαύρισται τῆς θεόπαιδος * Ἐσθής τιμία τῆ χάριτι. * Προσέλθετε, ἄνθρωποι, * ρωτισμόν καὶ ἱλασμόν * ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, * καὶ βοήσατε * εὐχαρίστῳ καρδία: * Παναγία, * εὐλογοῦμέν σε, Παρθένε, *

οί σεσωσμένοι τῷ τόχφ σου.

Τήν άγιαν χατάθεσιν * τῆς Ἐσθῆτός σου, Δέσποινα, * ἐορτὴν χεχτήμεθα εὐρραινόμενοι * ὅτι τῆ πόλει σου σήμερον * δοθῆναι ἡξίωσας * ἱερὰν περιβολὴν, * φυλαχτήριον ἄσυλον, * ὁδρον τίνον, * ἀναφαίρετον πλοῦτον * ἰαμάτων, * ποταμόν πεπληρωμένον * τῶν χαρσμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, xαὶ νῦν. ἸΙχος β΄.

ρένα χαθάραντες καὶ νοῦν, * σὺν τοῖς 'Αγγέλοις καὶ ἡμεῖς * πανηγυρίσωμεν * φαιδρῶς, ἐξάρχοντες * δὰυἴτικὴν μελφδίαν * τἢ νεάνιδι Νύμρη τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * 'Ανάστηθι, Κύριε, * λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * σὑ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου· * ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν * ταύτην κατεκόσμησας, * καὶ κατεπλήρωσας αὐτὴν * τἢ πόλει σου, Δέσποτα, * περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν * ἐκ πολίγων βαρβάρων * τἢ κραταιὰ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς. Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠρλη γ΄. καὶ ϛ΄.
Προκείμενον, Ὠρλη τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τον Κύριον, και ήγαλλίασε το πνεθμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

 $\Sigma \tau / \chi$. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μαχαριοῦσί με πᾶσαι αὶ γενεαί.

Ο Απόστολος, πρός Έβραίους.

'Αδελφοί, είχεν ή πρώτη σχηνή.

'Αλληλούτα, "Ηχος. πλ. δ'.

'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὰ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Στίχ. "Ωμωσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Έν ταϊς ημέραις έχείναις άναστάσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν Ποτήριον σωτηρίου.

THE Γ' . TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του 'Αγίου Μάρτυρος 'Υακίνθου, καὶ τοῦ ἐν 'Αγίοις Πατρὸς ήμῶν 'Ανατολίου 'Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Τη το τος πλ. δ΄. Τι ύμᾶς καλέσωμεν, "Αγιοι. *

Οφθης διαυγεία τοῦ Πνεύματος * ὡσπερ λίθος διαυγής τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, * ἐναθλήσας, ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς, * καὶ τρέψας * τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, * καὶ νίκην * κατ' αὐτῶν, Μάρτυς, ἀράμενος· * διό σε πίστει δοξάζομεν * ὡς στρατιώτην ἀήττητον. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

K ύματα τῆς πλάνης παρέδραμες * χυβερνώμενος Χριστοῦ τῆ ἀηττήτφ δεξιᾳ, * καὶ λιμένι νοητῷ ἐγκαθωρμίσθης, ἀθλητὰ, * γαλήνης * μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, * καὶ δόξης * μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. * Μάρτυς θεόρρον 'Υάχινθε, * διαπαντός εὐφραινόμενος * ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέλεσιν οίχειοις εδόξασας * τον άθάνατον Θεόν, θανατωθείς ύπερ αὐτοῦ· * άθανάτων δωρεῶν δθεν σε μέτοχον, σοφὲ, * δειχνύει * χαὶ δοξάζει σε, 'Υάχινθε, * σημείοις * χαὶ δυνάμεσιν ἐχάστοτε· * χαὶ γὰρ πηγὴ ἀγιάσματος * ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόχειται. * Ίχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, διμοιον.

Τένι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα, ψυχὴ, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; *
'Ανάστα, * καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσαι καὶ βόησον * Τὸν σὸν Υἰὸν καὶ Θεὸν, 'Αγνὴ, * μὴ διαλίπης
πρεσβεύουσα * ρυσθῆναί με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Αρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἐώρακεν * ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἐκουσίως σταυρικοῦ * ἀνεβόα μητρικῶς, ὁδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· * Τἰέ μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα! * ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, * πῶς θανατοῦσαι, μακρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν.

'Απολυτίχιον' 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

Τοῦ Ίεράρχου Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οῦ ἡ Ακροστιχίς:

Σὲ τὸν διαυγή, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους.

' Ω δη α΄. Ήχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.

Σέ τον διαυγεία μαρτυρική * πολύτιμον λίθον * γεγονότα θείου ναοῦ * νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην * τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Έπίγειον δόξαν καταλιπών, * οὐράνιον κλέος * ἐκληρώσω, διηνεκῶς * συνών τῷ Δ εσπότη τῶν ἀπάντων * στεφανηφόρος, Μάρτυς ἔνδοξε.

Τὸ τῆς ἡλιχίας νεανιχόν * καὶ τῆς διανοίας * τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ * ἀπέδειξας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, * κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.

Θεοτοχίον.

Ο πάντων των δντων Δημιουργός * διὰ σωτηρίαν * των άνθρώπων ἐν σἢ γαστρὶ * σχηνώσας σαρχοῦται, Θεομῆτορ, * τὸ χαθ ἡμᾶς δημιουργούμενος.

'Ωδή γ'. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα. *

Νέος καθιστάμενος * πρεσβυτικήν σαφώς φρόνησιν, * Μάρτυς Χριστοϋ, * ώφθης κεκτημένος, * και συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον * άθλητιχώς δραμών ἔφθασας * μαρτυριχών * άνδραγαθημάτων * τὴν τιμίαν άνάββησιν. Θεοτοχίον.

"Ιθυνον πρεσβείαις σου * πρός τὴν οὐράνιον ἄνοδον * τοὺς εὐσεβῶς, * Κεχαριτωμένη, * Θεοτόχον φρονοῦντάς σε. Ο Εἰρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ » Τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίθος τίμιος τῆς Ἐχχλησίας * φυλαττόμενος ἐν τοῖς ταμείοις * Τοῖς οὐρανίοις ὑπάρχων, Ὑάχινθε, * τοὺς προσχυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, * χαὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. * Μάρτυς ἔνδοξε, * Χριστόν τόν Θεόν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοχίον, δμοιον.

Θεία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου * μόνη, πάναγνε Παρθενομήτορ, * τῆ χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράρασα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

Ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Η άμιαντος άμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνω-δίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἴμοι τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Αθλήτης εννομώτατος * πόνοις εὐσεβείας εγγυμνασάμενος * άναδέδειξαι, Πανόλβιε, * των τυράννων θράσος * μή πτοούμενος. Υαχίνθινον στέφανον * οὐρανοβαφή, Θεόφρον, δεξάμενος, *

συγγορεύειν κατηξίωσαι * τοῖς ἐπουρανίοις * ὡς οὐράνιος.

Γεγηθότι φρονήματι * τον της εὐσεβείας λόγον ἐχήρυξας, * καὶ τον τύραννον διήλεγξας * ἀπτοήτφ γνώμη * δυναμούμενος. Θεοτοχίον.

Ή Θεόν παντοχράτορα * μόνη δεξαμένη, Θεομακάριστε, * ἀπό πάσης περιστάσεως * χαὶ χινδύνων ρῦσαι * τοὺς ὑμνοῦντάς σε. 'Ωδὴ ε'. 'Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τον τύραννον ήλεγξας, * 'Αθλοφόρε, * δύναμιν άήττητον * παρά Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

'Αθάνατον έχτησω την εξικλειαν, * Στεφηφόρε, * θάνατον έξ κούσιον * διὰ Χριστόν προσηκάμενος.

MEDITARIAN

'Ρυσθείημεν πρεσβείαις σου, Πάναγνε, * τῶν παγίδων * τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες * τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ταϊς στρέβλαις των ἀσεβων * ὁ Μάρτυς πάσχων ἡγάλλετο, * καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς * τὸν νοῦν κραταιούμενος * ἐνίκα τοὺς ἀφρονας, * πρὸς τὸν ἀθλοθέτην * ἀνενδότως ἐπειγόμενος.

Υάχινθος ώς φαιδρός * σχηνήν την θείαν έφαιδρυνας, * ώς

χόχχινον έχλεχτον * άθλήσεως αίματι * άνάθημα γέγονας * τῆς των πρωτοτόχων * Έχχλησίας, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Σωθείημεν διά σοῦ * χινδύνων καὶ περιστάσεων, * Θεογεννήτορ άγνη, * και τύχοιμεν, πάναγνε, * της θείας έλλάμψεως * του έχ σου άφράστως * σαρχωθέντος Υίου του Θεού.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου· * καί

» L έχ βυθού των χαχών * άνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γάρ ἐ-» βόησα, * και ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τη Γ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Υαχίνθου τοῦ Κουβιχουλαρίου (θαλαμηπόλου).

Έξ άρετης μέν Υάχινθος ώς λίθος,

Λαμπρός πλέον δὲ ἐχ ῥοῆς τῶν αἰμάτων.

Οὐλομένω τριτάτη 'Υάχινθος χάτθανε λιμῷ. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν 'Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν, 'Ανατολίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας 'Ανατόλιε του βίου τέλει,

Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις ἡλίφ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Οἱ ἐχ ττζς 'Ιουδαίας. *

ύτοχράτορα φέρων * των παθών άριδήλως * τὸν εὐσεβή λογι-Α σμόν, * τροφήν των παρανόμων * χατέπτυσας, Παμμάχαρ, * θείφ λόγφ τρεφόμενος, * Ο των Πατέρων, βοών, * Θεός, εύλογητός εί.

'Ιερώτατον θύμα * σεαυτόν τῷ Κυρίφ * καὶ ἀγιώτατον * προσήνεγκας, Θεόφρον, * ψυχής είλικρινεία * και νοός καθαρότητι, * Ο τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός εὐλογητός εί.

Θεοτοχίον.

Νεμομένης το γένος * των άνθρώπων, Παρθένε, * τῆς τοῦ θανάτου φθοράς, * πηγην άθανασίας * και ζωής άκηράτου * συλλαβούσα, κατέπαυσας, * τον των Πατέρων Θεόν, * άγνη εύλογημένη.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Έν χαλεπής στενώσεως * και φρουράς πρός εὐρύχωρον * πλάτος Παράδείσου και τερπνόν κατήντησας * Αγίων, δψόμενος *

φωτοειδείς λαμπρότητας, * καὶ τὰς τῶν Αγγέλων ἐποπτεύσων χορείας, * Θεῷ παρισταμένας * καὶ βοώσας ἀπαύστως * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύ τὸν Θεόν ἡγάπησας * ἐκ ψυχῆς μέχρις αἴματος * πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, 'Αθλητὰ μακάριε, * ἀντικαθιστάμενος, * καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, * καὶ νικητικοῖς κεκοσμημένος στεφάνοις * προθύμως ἀνακράζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως εὐπρεπὲς ἀνάθημα, * διαυγὴς ὡς Ὑάχινθος, * ὡς ὡραιοτάτη ἀλουργὶς ἐχόσμησας * ναὸν τὸν οὐράνιον, * τὰ τῶν Ἁγίων Αγια * ταῖς μαρτυριχαῖς μαρμαρυγαῖς ὑραίσας, * ἀπαύστως ἀναχράζων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον * ὑπὲρ λόγον γεγέννηχας * ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσία φύσεως, * δι' οὖ ἐλυτρώθημεν * φθοροποιοῦ νεκρώσεως, * καὶ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· * διό σε Θεοτόκον * ἀληθῶς καὶ χυρίως * δοξάζομεν, Παρθένε, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

* Γ πταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς θεοσεβέσιν έμμανως ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε ρισωθέντας τούτους ἰδών, * Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε βόα, * οἱ Παίδες, εὐλογείτε· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυ ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ $^{\prime}$. Si thy aneighbrauon * Θ 200 Mytépa.

Τλεων ἀπέργασαι * ταϊς σαϊς πρεσβείαις τον Δεσπότην * πάσι τοις πιστώς ύμνοῦσί σου * τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· * δι ἡς τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάπην κατήργησας, * τὸν δὲ λόγον * τῆς ἀληθείας διετράνωσας.

Θέαμα τερπνότατον * ταϊζ τῶν ᾿Αγγέλων στρατηγίαις * οὐρανοβαφής, Ὑάχινθε, * χεχρωσμένος ἐν αξματι * τῆς ὑπὸρ Χριστοῦ ὁμολογίας χαὶ πίστεως, * χαὶ στεράνω * μαρτυριχῷ χαταχοσμούμενος.

Όλος έχρημάτισας * Θεοῦ πανίερον δοχείον· * σῶμα καὶ ψυχὴν ἡγίασεν * ἡ ἀνένδοτος ἔνστασις * πρός τυραννικὴν παραφοράν καὶ παράνοιαν * γενομένη· * διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσόν μου, Δέσποινα, * τὴν ἔτι ζώσαν ἀμαρτίαν· * ζώωσον ψυχῆς τὴν νέχρωσιν * ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, * τῆς γεγνημένης ἐχ γαστρός σου δι' ἄρατον * εὐσπλαγχνίαν * τοῖς εὐ-

σεβώς σε μεγαλύνουσιν.

Ο Είρμός.

» Σέ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ύψίστου, * σὲ τὴν
» Σι ὑπὲρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὅντως Θεὸν, * τὴν
» ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις * δοξολογίαις

μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπἡ 'Αχολουθία, χαὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Ανδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. 3 Ηχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς χαλέσωμεν, "Αγιοι. *

Τί σε νῦν, 'Ανδρέα, καλέσωμεν; * ἀσκητήν τῶν παθημάτων Τάμαυροῦντα τὰς ὁρμάς· * λειτουργόν ἱερουργοῦντα Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· * κιθάραν * μελφδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· * κινύραν * καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα· * νέον Δαυίδ γνωριζόμενον * τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα * τῆς χάριτος * καὶ τῆς νέας διαθήκης, σορέ.

Τί σε νῦν, 'Ανδρέα, προσείπωμεν; * μιμητὴν τῶν ἀνδριχῶς ἡγωνισμένων ἐχλεκτῶν· * ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων τῶν 'Αγίων ἀψευδῆ· * ἀλείπτην * ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· * ζωγράφον *
τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· * ὑφηγητὴν ἀχριβέστατον· * δογματιστὴν ἀληθέστατον. * Ίκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Τ' σε νῦν, 'Ανδρέα, προσφθέγζωμαι; * τῶν 'Αγίων 'Ιεροσολύμων
βλάστημα τερπνόν· * τῶν δογμάτων τῶν ὁρθῶν τῆς εὐσεβείας στηριγμόν· * τῆς Κρήτης * Ἱεράρχην ἱερώτατον, * τὸν χόσμον * φρυκτωρίαις καταυγάζοντα, * 'Ανατολῆς ἐξορμώμενον, *
Φωτίζοντα τὰ 'Εσπέρια. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τίνι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως ἀνανεύουσα, ψυχὴ, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; *
'Ανάστα, * καὶ τὴν μόνην πρός ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσαι,
καὶ βόησον * Τὸν σὸν Υίὸν καὶ Θεὸν, 'Αγνὴ, * μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα * ἡυσθῆναι με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστρορος.
"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Αρνα ή άμνας ώς εώραχεν * επί ξύλου ήπλωμενον εχουσίως σταυριχοῦ, * ἀνεβόα μητριχῶς, όδυρομενη εν χλαυθμῷ * Υίε

μου, * τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; * ὁ πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος * πῶς θανατοῦσαι, μακρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν. 'Απολυτίκιον, 'Ήχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας όδηγε, * εὐσεβείας διδάσχαλε χαὶ σεμνότητος, * τῆς οἰχουμένης ὁ φωστὴρ, * 'Αρχιερέων θεόπνευστον ἐγχαλλώπισμα, * 'Ανδρέα σορὲ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, * λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

"Υμνοις χροτώμεν άνδριχοϊς του 'Ανδρέαν. Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. α΄. Ίππον και άναβάτην. *

Τανον ἀπό βλεφάρων * ἐκτιναξάμενος, * σεαυτόν τῷ Δεσπότη * δι' ἀρετῆς ἡτοίμασας * φαιδρόν καταγώγιον, * θεοφάντορ * Όσιε δθεν ὥρθης Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίφ * τὴν σὴν κινύραν κινῶν, * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, * ᾿Ανδρέα θεσπέσιε, * τοῦ ᾿Αγίου * Πνεύματος ἐνηχούμενος θεία χάριτι.

Νόμφ τῷ θεογράρφ * σορῶς πειθόμενος, * τὰ τοῦ σώματος πάθη * ἀσχητιχῶς ἐνέχρωσας, * τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας * τῷ σφοδρῷ σου * ἔρωτι ἄδων ἄσματα θεῖα, Πάνσορε. Θεοτοχίον.

Όλος ἐπιθυμία * καὶ ἄχραντος γλυκασμός * ὁ Υἰὸς καὶ Θεός σου, * τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα * ὑπάρχει, Πανάμωμε· * δν δυσώπει * ῥύσασθαι τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

'Ωδή γ'. 'Ο πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Τθύνας * δι' άρετης τον βίον σου, "Όσιε, * χαὶ τῷ θείφ πόθφ * Θεῷ ἐνούμενος, * ὅργανον ἐδείχθης λογικόν, * πᾶσαν τὴν οἰκουμένην * χαταλαμπρύνων μελφδήμασι, * θείων θησαυρῶν ἀρυόμενος.

Σορίας * τής οὐρανίου γέγονας ἔμπλεως· * τής ψυχής γὰρ στόμα * πλατύνας, "Όσιε, * πᾶσαν εἰσεδέξω προρανῶς * αἴγλην τὴν ρωτορόρον * τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος * ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας * τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου, "Όσιε, * καὶ σαρκός κρατήσας * ἀσκήσει, γέγονας * δλος φαεινότατος ἀστήρ, * τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν * τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι * καὶ ἀρμονικοῖς μελφδήμασιν.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθήναι * των παθημάτων αίχμαλωσίας με * δυσωπώ σε, Μήτηρ * Θεού πανάμωμε, * καὶ τῆς άμαρτίας τὰς οὐλὰς * πάσας έξαλειφθήναι, * τὴν ἀμαρτίαν ἡ τὸν αἰροντα * χόσμου παραδόξως χυήσασα.

Ο Είρμός.

γ πήξας * ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῆ προστάξει σου, * καὶ μετεωρίσας * άσχέτως βρίθουσαν, * έπὶ τὴν ἀσάλευτον, » Χριστέ, * πέτραν των έντολων σου * την Έκκλησίαν σου στε-» ρέωσον, * μόνε άγαθε και φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

αμπρυνθείς την χαρδίαν θείφ φωτί, * έξηρευξω δογμάτων φω $m{\Lambda}$ τοειδή, * μακάριε, λόγια, * καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας· * γεγονώς δὲ θετον * τοῦ Πνεύματος ὅργανον, * ἡδυτάτοις φθόγγοις * ήδύνεις έκάστοτε * πάντων τὰς καρδίας, * άνυμνών τὴν Τριάδα, * 'Αγίων τὰ τάγματα, * καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, * ὧ 'Ανδρέα πανεύφημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άρεσιν δωρήσασθαι * τοζς έρρτάζουσι πόθω * την άγζαν μνήμην σου. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος Παρθένον και μόνην έν γυναιξί * σε ἀσπόρως τεκούσαν τό γάρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τον Κτίστην και Κύριον * δθεν των 'Αγγέλων * και άνθρώπων το γένος * άξίως δοξάζουσι * τον πανάγιον τόχον σου, * και συμφώνως βοωμέν σοι * Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῷ και Θεῷ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς χαταφεύγουσι πίστει * τή σχέπη σου, "Αχραντε.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

τιτόν άμνον και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα έν 🗘 τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα` * Ο μέν χόσμος άγάλλεται * δεχόμενος την λύτρωσιν. * τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου την σταύρωσιν, * ήν περ ύπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ή άβυσσος * και πηγή άγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρησαι ούν * των πταισμάτων άφεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς άνυμνούσι σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου. λόγος σου τῷ βίφ κοσμούμενος * θεολογίας ἀκριβοῦς * κανών 🛈 εδείχθη, Θεσπέσιε, * της πανυμνήτου Τριάδος * τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν * ἐπιδειξάμενος, σορὲ, * καὶ θεωρία χρησάμενος * τῆς πολιτείας σφραγίδι, * 'Ανδρέα θεηγόρε, διέπρεψας.

'Ως θεΐος Ίεράρχης, πανόλβιε, * ποιμαντικώς προπολεμών * τῆς Έχχλησίας, ἀπήλασας * τὰς τῶν λεόντων ἐρόδους, * 'Ανδρέα

τής ανδρίας φερώνυμε.

Μεγίστων έγχωμίων ὑπόθεσιν * τὴν Θεοτόχον εὑρηχώς, * σπουδὴν ἐδείχνυς χατάλληλον, * τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων * ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων, Σοφέ.

Θεοτοχίον.

Έχτος μέν συναφείας συνέλαβες * άδιαφθόρως έν γαστρί, * πρίν ώδινήσαι δὲ τέτοχας, * χαὶ μετὰ τόχον Παρθένος, * Θεόν σαρχὶ τεχοῦσα, περύλαξαι.

 $^{\prime}\Omega\delta$ η ε΄. $^{\prime}$ Ο ἀναβαλλόμενος. *

Τύν οἱ σεμνυνόμενοι * τοῖς σοῖς διδάγμασι, * καὶ μελφδίαις * Ταῖς θεοπνεύστοις * ἱερῶς ἡδόμενοι, * ᾿Ανδρέα παμμάκαρ, * τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αίγλη λαμπρυνόμενος * τοῦ θείου Πνεύματος, * τὰς τῶν Αγίων * χοροστασίας * παναγίως ἤνεσας * μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλη, *

'Ανδρέα παμμακάριστε.

Νῦν οὐ δι' αἰσθήσεων * φθαρτών τοῦ σώματος, * οὐ φαντασίαις * ὁρᾶς τὰ θεῖα· * νοερῶς δὲ, Πάνσορε, * ψυχῆς ἐνεργείαις * ἑνούμενος τῷ χρείττονι.

Θεοτοχίον.

 Δ άχρυσι προσπίπτω σοι * σροδρῶς δεόμενος * ἐμῶν πταισμάτων * νῦν λυτρωθῆναι * διὰ σοῦ, Πανάμωμε, * καὶ τῆς αἰωνίου * χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

'Ωδή ς'. Μαινομένην κλύδωνι. *

Ρητορεύων ήλεγξας * τοὺς ἀθέους * στόματι λαμπρῷ· * τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτράνωσας * παναληθῶς, * Ἱερομύστα, προσκύνησιν.

Ίερως ἐκόσμησας * τὴν σὴν, Πάτερ * ἔνδοξε, ζωήν· * των παθων γὰρ τάραχον κατέσβεσας, * καὶ πρὸς ζωὴν * τῆς ἀπαθας προσώρμισας.

Καλλοναίς των λόγων σου * καὶ δογμάτων * πάντες οἱ πιστοὶ * εὐσεβως ἡδόμενοι ἀγάλλονται, * αἰρετικών * τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι. Θεοτοκίον.

Όλικῶς ἐνοῦταί μοι * ὁ ἀνάρχως * λάμψας ἐχ Πατρός * διὰ τῆς σαρχώσεως, πανάμωμε, * τῆς διὰ σοῦ * γεγενημένης, Θεόνυμφε.

Ο Είρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι * ψυχορθόρφ, * Δέσποτα Χριστὲ, * τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον * καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά-

» γαγέ με ώς εύσπλαγχνος.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Σαλπίσας τρανώς * τὰ θεῖα μελφδήματα, * ἐδείχθης φωστήρ* τῷ πόσμφ τηλαυγέστατος * τῷ φωτὶ λαμπόμενος * τῆς Τριά-δος, 'Ανδρέα 'Όσιε· * ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· * Μὴ παύση πρεσβεύων τοῦ σωθήναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ΄Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν· 'Ανδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι.

Θανών έφεδρε των πόνων στέφος μέγα, Κρήτης ὁ ποιμήν, οῦ πόνος Κανών μέγας.

Τη δε τετάρτη άρχιθύτην μόρος Ανδρέαν είλε.

Ταζς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο ὑπερυψούμενος. *

Τνα την λαμπρότητα * των Αγίων, Όσιε, * θεάση ἐν πνεύματι, * τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας * τὸν βίον σου, πραυγάζων * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σώμα περιχείμενος,* 'Ασωμάτων τάγματα * έζήλωσας, "Οσιε,* έν οίς άγαλλόμενος * συμφώνως άναμέλπεις· * 'Ο Θεός, εὐλογητός εί.

Τὰ Ἱεροσόλυμα * νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται * φωστῆρα πολύφωτον * τῷ κόσμῳ ἐκπέμψαντα * σὲ, μάκαρ, μελφδοῦντα * Θ εοτοκίον.

Ό πρὶν μεν ἀσώματος * σωματοῦται, Πάναγνε, * δι' οἶχτον ἀμέτρητον * ἐχ μήτρας ἀγίας σου, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωδή η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ. *

Ρέας χιβωτοῦ * τῆς Ἐχχλησίας, Πάτερ, * φαιδρῶς προεσχίρτησας * χοροὺς στησάμενος, * Πάντα τὰ ἔργα, * Χριστὸν, βοῶν,
ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 7 Ασμα τὸ χαινὸν * ἐν Ἐχχλησία, Πάτερ, * Όσίων ἐχραύγαζες * τῷ Παντοχράτορι· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Νέμων άρετη * θεοπρεπώς τὰ έργα,* τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, * 'Ανδρέα πάνσορε, * πάντων 'Αγίων * των πρὶν θαυμαστωθέντων, * καὶ τελειωθέντων * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

Δεῦτε, τὴν ἀγνὴν * καὶ Θεοτόκον Κόρην * ὑμνήσωμεν λέγοντες * ἐνθέοις ἄσμασι· * Χαϊρε, Παρθένε, * διὶ ῆς χαρὰ ἐδόθη * φύσει τῶν ἀνθρώπων, * ὑπερευλογημένη.

Ὁ Είρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ * ἐν τῆ καμίνῳ Παίδες * παγκόσμιον πλέ-• ἔαντες * χορείαν ἔμελπον· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον • ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ήσαία, χόρευε. *

Πημάτων ο φθόγγος σου * διά πάσης εδραμε της γης, * δογδιό Χριστός ο παμβασιλεύς * σε έστεφάνωσεν * εὐπρεπείας διαδιά Χριστός ο παμβασιλεύς * σε έστεφάνωσεν * εὐπρεπείας δια-

Έν ένώσει χρείττονι * ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς, * 'Ανδρέα μυσταγωγὲ * τῶν ὑπερρυῶν, * τοὺς πόθω τελοῦντάς σου * τὴν ἱερὰν μνήμην ἱερῶς * νῦν ταῖς πρεσβείαις σου * ἐχ χινδύνων διαφύλαττε.

'Ασωμάτων τάξεσι * συνευφραίνη νῦν ἐν οὐρανοῖς, * τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς * βίον ἀχλινῶς * ὡς πολιτευσάμενος, * καὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως φανεὶς * χήρυξ πανάριστος, * Θεορρῆμον ἀξιάγαστε. Θεοτοχίον.

Νεμομένην έστησας * τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμὴν * τεχοῦσα σωματικῶς * ὄντως ὑπὲρ νοῦν * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἤ προσβαλών στόματι πικρῷ * "Αδης κατήργηται, * Θεοτόκε Μητροπάρθενε. Ο Εἰρμός.

» Πσαία, χόρευε, * ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ * καὶ ἔτεκεν υἰόν, * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, * Ανα-• τολὴ, ὄνομα αὐτῷ· * δν μεγαλύνοντες, * τὴν Παρθένον μακα-• ρίζομεν.

> Ή λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ 'Όρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Men. Tom. VI.

ΤΗ, Ε', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου καὶ Θεοφόρου Πατρός ήμῶν 'Αθανασιου τοῦ ἐν τῷ 'Αθῳ· καὶ τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ· καὶ τῆς 'Οσίας Μάρθας, μητρός τοῦ 'Αγίου Συμεών τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ίστέον, ότι ό "Αγιος οὖτος 'Αθανάσιος ἐορτάζεται ἐν τῆ Μονῆ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ, ὅπου ὁ Προεστώς βούλεται· ὅτε και ἡ α΄. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, στιχολογεῖται, καὶ Εἴσοδος γίνεται, καὶ 'Αναγνώσματα λέγονται 'Οσιακὰ, ἄπερ, εἰ θὲλεις, ζήτησον εἰς τὴν Ε΄. τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ 'Ακολουθία τοῦ 'Αγίου Λαμπαδοῦ καταλιμπάνεται τότε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το, Κύριε ἐπέπραξα, ἱστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ προσόμοια ἀμροτέρων των Αγίων.

Στιγηρά του 'Αγίου 'Αθανασίου. 'Ήγος β'. Ποίοις εύρημιών.

Τοίων εὐρημιῶν ἔπαινον * προσενέγχωμεν 'Αθανασίω; * τῷ πεποικιλμένω ταῖς πράξεσι * καὶ εὐθηνουμένω ταῖς χάρισιν *
τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας: * τῷ ξίρει τῷ διατέμνοντι παθῶν
τὰς ὁρμάς: * τῷ στύλω τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι: * τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνω * τῷ ἐν τῆ λυχνίᾳ * αὐγάζοντι τῆς ψυχῆς *
Θεοῦ τὰ προστάγματα * τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Τοίοις οι εὐτελεῖς στέμμασιν * 'Αθανάσιον σπέψωμεν λόγων; *
τόν αἰθεροδρόμον ιέρακα, * τόν οὐρανοροίτως αἰρόμενον * τῶν θεωριῶν πτέρυξι θείαις· * τόν πύργον τῆς ταπεινώσεως τόν ἄρρηκτον· * τὸ τεῖχος τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον· * τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας * τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· * τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκδυσωποῦντα, * τὸν μόνον εὕσπλαγχνον.
Τοῦ * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκδυσωποῦντα, * τὸν μόνον εὕσπλαγχνον.

* Πάσει * Αλεινάτοντας * ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέ-

σπερον, * Πάτερ 'Αθανάσιε θεόφρον· * διό περ ως έπαυξήσαντα το τάλαντον, * ψυχων σε θεραπευτήν Χριστος άνέδειξε, * των άνιάτων μωλώπων * σηπεδόνας ξίρει * τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, * καὶ ρῶσιν σωτήριον * παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Σπιχηρά του Όσίου Λαμπαδού.

 * Ηχος πλ. δ΄. * Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

 Π άτερ Λαμπαδέ μαχάριε, * δι' έγχρατείας πολλής * χαί συν-τόνου δεήσεως * τής σαρχός το φρόνημα * τή ψυχή χαθυπέταξας. * καὶ χαρισμάτων έμπλεως γέγονας * τοῦ παναγίου Πνεύματος, "Όσιε. * ψ στηριζόμενος, * των πνευμάτων φάλαγγας * των πονηρών * πάσας καθυπέταξας * και κατηδάφισας.

 \prod άτερ Λ αμπαδὲ θεόπνευστε, * ώς χεχρυμμένος ήμ \tilde{v} * θησαυρός περανέρωσαι, * ἐν σπηλαίοις χείμενος, * χαὶ σημείοις χαὶ τέρασιν * εὐωδιάζων ψυχάς τῶν πίστει σοι * προσερχομένων, θεομαχάριστε· * δθεν βοωμέν σοι· * Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον * των δυσχερών * σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν * ἀνευφημοῦντάς σε.

 \prod άτερ Λ αμπαδὲ θεόσορε, * ἀσχητιχαϊς ἀγωγαϊς * τῷ Θεῷ προσνος, * λαμπάς εδείχθης πάσιν αὐγάζουσα * σωτηριώδεις άρετάς πάντοτε. * δθεν τὴν μνήμην σου * τὴν φωσφόρον σήμερον * χαρμονιχώς * πίστει ξορτάζομεν, * θεομακάριστε. Δ όξα, * Ηχος πλ. β΄.

Ος ενθεος ή ζωή σου * και πανίερόν σου το τέλος, Πάτερ 'Αθα-νάσιε· * εν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ 'Όρους πληθὺς * συναχθεισα, * ώς εβλεψεν άπνουν έν κλίνη σε, * ρήμασι γοεροίς άνεβόα * Δός τελευταΐον λόγον τοῖς δούλοις σου, "Αγιε * δίδαξον * ποῦ καταλείπεις τὰ τέχνα σου, Πάτερ, * ἃ ῷχτειρας ὡς Πατὴρ * όντως συμπαθής και φιλόστοργος. * Όμως κάν ῷδε * τῷ τάφφ χαλύπτη, * άνω σε πάντες * πλουτούμεν προστάτην * χαὶ πρεσβευτήν πρός Θεόν * οι πόθφ τιμώντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μὴ μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρὸς ἐχλάμψας Υίὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς Αγνῆς προῆλθεν, * άρράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεός ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ανθρωπος δι' ήμας, * ούχ είς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ' εν δυάδι φύσεων άσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνή παμμαχάριστε, * έλεηθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Είσοδος τό της ημέρας προχείμενον τὰ Αναγνώσματα 'Οσιακά.

> Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ήχος α'.

Τούς φωστήρας τούς μεγάλους.

Τον ανέσπερον φωστήρα της οίχουμένης * μέλψωμεν "Οσιον 'Α-L θανάσιον· * ὑπὲρ ἡλιον γὰρ ἔλαμψεν * ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, * καὶ πιστών ταῖς ρρυκτωρίαις τὰ συστήματα * πρός άρετην ἐχειραγώγησε· * τὸ μὲν * θεοπνεύστοις διδαχαῖς * καὶ σωτηρίων ρημάτων εἰσηγήσεσιν, * ἄς περ ἀρθονωτάτους * οἶα κρουνούς ἀπὸ χειλέων ἐπήγαζε· * τὸ δὲ * τῆ πράξει τῆ θαυμαστῆ καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ * πρός ζῆλον ἐρελκόμενος· * καὶ ἀμρότερα * βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον * ὡς παιδοτρίβης ἄριστος * θεοπρεπώς ἐπιδεικνύμενος. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τήνδε τὴν ποίμνην φρούρησον, * καὶ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν * κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος.

Τίλος β΄. Τον υίον της βροντής. *

Τὸν Χριστοῦ ἐραστὴν, * τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, * τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, * καὶ κλέος καὶ καύχημα * τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, * τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέρους τῷ Κυρίῳ, * χοροὶ Πατέρων, συνελθόντες εὐρημήσωμεν. * Οὖτος γὰρ * ἔρωτα θεῖον ἐν ἐαυτῷ συλλαβὼν, * τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, * ἡρε δὲ τὸν ζυγόν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον. * καὶ τὰ στίρη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, * δεικνὺς ἡμῖν * πρακτικῶς τῆς θείας ἀγάπης * τὸν ἄριστον δρόμον. * τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμὼν * ἐν σπουδῆ πέρθακε * τὸ ρῶς τὸ ἀληθὲς * τῆς Τριάδος τῆς παντουργοῦ. * * Ὠ θαύματος ἐκστατικοῦ, * καὶ πράγματος θεοπρεποῦς! * ὅτι γήῖνος ῶν τῆ φύσει, * ἰσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, * δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, * καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται * ὡς ᾶν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν * ἐν τῆ ἡμέρὰ τῆς κρίσεως.

Τίγος δ΄. 'Εξέλθετε ἔθνη. *

Τέστησε νόας, * έξέπληξε χαὶ βροτούς * τὰ πανθαύμαστα χος σχεδόν * ἐν σαρχίω γεηρώ * ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. * Γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι * μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, * ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποίμνη, * τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράριον στίρους Μοναζόντων εὐπρεπὲς * χατέστησας · ἢ χαθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις * τοῖς σοῖς χαθωραίζεται θαυμασίοις * χαὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις · * καὶ σαῖς λιταῖς , 'Αθανάσιε , * χαὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ * πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι * τοῦ ἔγοντος

Δόξα, ΊΙγος πλ. α'. Σαλπίσωμεν.

τό μέγα έλεος.

Σαλπίσωμεν έν σάλπιγγι ἀσμάτων· * ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος * πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον * πάντας πρὸς ῦμνον συγκαλεῖ τοῦ θεοφόρου Πατρός. * Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαχορωνίς, 'Αθανάσιε,* πρόστηθι των σων οίχετων * διαπαντός ήμων, Πάτερ, * χαι σωσον την ποιμνην σου ταϊς ίχεσιαις σου.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

ρανών βασιλείας. * οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῆ μεσιτεία σου.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικών.

Υ αίροις άγγελικαϊς όμιλων * χοροστασίαις, 'Αθανάσιε "Όσιε· * τον βίον γὰρ τούτων, Πάτερ, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθως * ἀρετήν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, * φανείς καθαρότητος * ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, * ἀκτινοβόλους * ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος * τὰς τοῦ Πνεύματος * τοῦ 'Αγίου, πανόλβιε· * ὅθεν καταυγαζόμενος * ἐώρας τὰ μέλλοντα, * πάντα προλέγων ἐκ θείας * φωτοφανείας μυούμενος * ἐριστοῦ, δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν 'Οσίων αὐτοῦ. Υ αίροις τῶν 'Ασκητῶν ἀρχηγὸς * γεγενημένος καὶ ἀἡττητος πρόμαχος· * παθῶν γὰρ τεμών τὰς ῥίζας, * καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς * ὑποστὰς ἀνδρείως, 'Αθανάσιε, * αὐτῶν ἐθριάμβευσας * τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· * τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ * τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν * καὶ ἀνίκητον * ἐρανέρωσας δύναμιν· * ἢν καὶ περίζωσάμενος * ἐνίκησας ἄπαντας * τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν * διὰ σαρκός ἐπιράνειαν * Χριστοῦ, δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα Ιλεος.

. Στίχ. Μακάριος ἀνηρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταϊς ἐν-

τολαϊς αύτου θελήσει σφόδρα.

Στύλος φωτοειδής ἀρετῶν * ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα * σὰ ὥρθης τῶν ἐν τῷ "Αθῷ * πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς * τῶν Θεὸν ἐρώντων προηγούμενος, * Σταυροῦ βακτηρία * τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· * τὸν νοητὸν δὲ * 'Αμαλῆκ τροπωσάμενος * ἀνεμπόδιστον * τὴν οὐράνιον ἄνοδον * εὖρες, Θεομακάριστε, * καὶ κλῆρον ἀκήρατον * σὺν 'Ασωμάτοις τῷ θρόνῳ * περιχαρῶς παριστάμενος * Χριστοῦ, δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Τήν των Πατέρων καλλονήν, * των 'Ασκητών το κλέος, * τήν βρύσιν των θαυμάτων * καὶ πρός Θεόν πρεσβευτήν ἀκαταίσχυντον * συνδραμόντες, ω φιλέορτοι, * ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες * Χαίροις, ὁ τοῦ μονήρους βίου κανών καὶ χαρακτήρ * καὶ τύπος ἀκριβέστατος. * Χαίροις, φωστήρ τηλαυγέστατε, * ὁ δαδουχών τὴν σύμπασαν * ἀρετών τοῖς πυρσεύμασι * Χαίροις, των ἐν ὁδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, * καὶ θερμός προστάτης των περιστατουμένων. * Σὺ τοιγαροῦν, 'Αθανάσιε, * μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστών * των τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

'Απολυτίκιον τῆς 'Οσίας, 'Εν σοί, Μήτερ ἀκριβώς. Καὶ τοῦ 'Οσίου 'Αθανασίου, 'Ηχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ἐν σαρχὶ ζωήν σου χατεπλάγησαν * Αγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος * πρὸς ἀοράτους συμπλοχὰς * ἐχώρησας, πανεύρημε, * χαὶ χατετραυμάτισας * τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας * ὅθεν, 'Αθανάσιε, * ὁ Χριστός σε ἡμείψατο πλουσίαις δωρεαῖς. * Διὸ, Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

 $^{\prime}$ Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Τπὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν * ἀναλαβών τὸν τοῦ Χριστοῦ, * ἡχολούθησας αὐτῷ * διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς * τῶν τῆς ἀσχήσεως, Όσιε 'Αθανάσιε' * χαὶ πᾶσι Μονασταῖς * ἐνασχουμένοις σεμνῶς * γεγένησαι χανών * χαὶ τύπος, ἔνδοξε. * 'Αλλὰ τοῖς θείοις σχάμμασι * τὰ ἄνω ἀπολαβών νῦν βασίλεια, * μὴ διαλίπης χαθιχετεύων * τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Μή εἰσέλθης μετ' ἐμοῦ, * ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, * εἰς κριτήριον, Χριστέ· * ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ * κατηγοροῦντά με πταίσματα, * καὶ σοὶ κραυγάζω· * Ἐλέησον εὐχαῖς * τῆς τεκούσης σε * ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, * ὡς τὸν Ληστὴν, καὶ Πόρνην, καὶ τὸν "Ασωτον, * καὶ τὸν Τελώνην, φιλάνθρωπε· * οὐ γὰρ δικαίους ἡλθες τοῦ σῶσαι, * ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

Τῷ Κυρίω, "Όσιε, * εὐαρεστήσας * διὰ θείων πράξεων * καὶ πολιτείας καθαρᾶς, * τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι * τῶν ἀσωμάτων, * σορὲ 'Αθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε * τῶν ἐν ἀνάγχαις, * χαὶ πρεσβεία ἔτοιμος * τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, * ἀπὸ χινδύνων με λύτρωσαι, * χαὶ μὴ παρίδης, * ἡ πάντων βοήθεια.

Ο Ν΄. καὶ οι Κανόνες.

Ο Κανών του Αγίου 'Αθανασίου ου ή Ακροστιχίς.

'Αθανάσιον ύμνῶν, άρετὴν ἐπαινέσω. 'Αμήν.

'Ωδη α'. Ήχος πλ. δ'. Αρματηλάτην Φαραώ.

Α θανασίας γεγονώς ἐπώνυμος, * ἔτι ἐν βίφ τελῶν, * τῆς ἀλη1 θοῦς ὤφθης, * Πάτερ 'Αθανάσιε, * ἀθανασίας μέτοχος * μεταστὰς τῶν προσχαίρων. * 'Αλλὰ Χριστῷ παριστάμενος * μέμνησο
ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβή έξ άπαλών γενόμενον * ὀνύχων, "Οσιε, * πρός άρετής *τήσιν * γεννητόρων στέρησις * σὲ οὐδαμῶς ἐχώλυσεν· * ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον * ὁλοσχερῶς χαὶ τὴν ἔρεσιν * ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Από χειλέων ρυπαρών την αίνεσιν * τολμήσας 46ω σοι, * τῷ περὶ σὲ πόθω * κάτοχος γενόμενος * καὶ τῆ ἀγάπη δέσμιος. *

'Αλλά, Πάτερ, συγγνώμων * γενού, καὶ δός κατ' άξιαν σοι * τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον. Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ύπερ λόγον τέτοχας, * τον Παλαιον ήμερων, * νέας εν γή τρίβους * άρετής δεικνύμενον· * οῦ ὁ χλεινός θεράπων σου, * 'Αθανάσιος, Κόρη, * τῷ ἔρωτι τιτρωσχόμενος, * τοῦτόν σοι τον οἶχον ἐδείματο.

Ό Κανών του 'Αγίου Λαμπαδού. 'Ωδή α'. 'Ηχος β'. Δεύτε **λαοί.** *

 Λ ρδευτικαζ * τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι * τὴν ψυχικὴν λαμπάδα μου, * Πάτερ, κατάρδευσον, * Λαμπαδὲ θεορόρε, * καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε * ἔμπνευσον, "Οσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν * τῶν σῶν ἐπ' ὥμων ἀράμενος, * τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν * τὴν ἐθελούσιον * ὑπομείναντι, Πάτερ, * νεκρώσας σου τὴν σάρκα, * κατηκολούθησας.

'Ασχητικώς * τῷ δυσμενεῖ συμπλεχόμενος, * καὶ τὴν ἐξ ὑψους δύναμιν * ἐπικαλούμενος, * ἐταπείνωσας τοῦτον· * καὶ νίκης ἀνεπλέξω, * Πάτερ, διάδημα.

Θεοτοχίον.

Τίς έξειπεῖν * σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται * τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; * Θεόν γὰρ τέτοκας * ἐν σαρκὶ, Παναγία, * ἡμῖν ἐπιφανέντα * σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Τοῦ 'Αθαν. 'Ωὸἡ γ΄. 'Ο στερεώσας κατ' άρχάς. *

Από παιδός τη πρός Θεόν * άγάπη συνειλημμένος, * τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, * καὶ χορείαν συνιστῶν, * πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, * τῶν παιδικῶν πανσόρως * τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σορίας έρωτι βληθείς, * πρός τὴν εὐδαίμονα πόλιν * Κωνσταντίνου παραγίνη, Θεόφρον· * καὶ ὡς μέλιττα σορὴ * καὶ μελουργός τὰ καίρια * τῶν λόγων συναθροίσας, * τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ιστίφ, Πάτερ, τοῦ Σταυροῦ * τὴν ψυχικήν σου ὁλκάδα * κυβερνήσας, εὐσταλῶς τε καὶ κούρως * τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν * ποντοπορίαν ἤνυσας, * καὶ πρός γαλήνης θείους * ἤχθης λιμένας, μακάριε. Θεοτοκίον.

Ό πρό αἰώνων γεννηθεὶς * ἐχ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως * ἐπ' ἐσχάτων ἐχ γαστρός σου προῆλθε, * χαὶ ἐθέωσεν ἡμῶν * τὴν φύσιν, Μητροπάρθενε, * τοὺς τῶν Ὀσίων δήμους * περιρανῶς ἐπαγόμενος.

Του Λαμπαδου. Σύ τῷ λόγῳ σου, Κύριε. *

Πσυχάζων εν όρεσι, * καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, * χάρεν θεϊκήν εκομίσω, * Θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ύψούμενος, * τη άγάπη πτερούμενος, * πρός τάς νοητάς χαταπαύσεις * μετέβης, Πατήρ ήμων.

Έγχρατεία συνέζησας, * θεοφόρε Πατήρ ήμων * όθεν τοῦ έχ-Θεοτοχίον.

θρού την κακίαν, * θεόφρον, διέρυγες.

Τούς είς σὲ * καταφεύγοντας ἀπό πάσης, δεόμεθα, * ρύσαι άπειλής, ή τεχούσα * Χριστόν τον Θεόν ήμων.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Γα νεότητος πάντα καταλιπών * τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ 🗗 τερπνά, * προθύμως ήχολούθησας * τῷ καλούντ(σε, "Οσιε· * καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας * Σταυρόν, ὡς ἀκήκοας, * ἐν νηστείαις, Πάτερ, * το σώμα κατέτηξας. * όθεν και Ποιμένα * των οίκειων προβάτων * καλώς προχειρίζεται * ὁ πανάγαθος Κύριος, * 'Αθανάσιε "Όσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοχίον, δμοιον.

Τήν Σορίαν και Λόγον εν σή γαστρί * συλλαβούσα άρλέ-Ι χτως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ χόσμφ ἐχύησας * τὸν τὸν χόσμον συνέχοντα· * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· * καὶ έν άγχάλαις ξοχες * τον πάντα βαστάζοντα. * δθεν δυσωπώ σε, * Παναγία Παρθένε, * ρυσθήναι πταισμάτων μου, * δταν μέλλω παρίστασθαι * πρό προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε άγνη, * την σην βοήθειαν τότε μοι δώρησαι * σε γάρ έχω έλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τοῦ 'Αθαν. 'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

ΝΤούν των παθών * χαθηγεμόνα ποιούμενος, * χαὶ ένθέοις * Εργοις Ν ποδηγούμενος, * συ την χαλην ήνυσας όδον, * χαι τὰς τῶν δαιμόνων * ενέδρας και πανουργεύματα * και τὰς βαδιουργίας * εύσεβως απεχρούσω, * ώς έχέφρων το χρείττον έλόμενος.

Υπεισελθών * τον έλαφρον του Κυρίου ζυγόν, * και τῷ θείῳ * ρόβφ στοιχειούμενος, * και καθαρθείς σώμα και ψυχήν, * γέγονας άγνείας * και σωφροσύνης ύπόθεσις, * και δρος έγκρατείας, * και

σρραγίς ἀπαθείας, * καὶ ἀγάπης είκων, 'Αθανάσιε.

Μετεσχηκώς * της καθ' ήμας και της θύραθεν * συ παιδείας, * έμριλοσορώτατα * το προσφυές και λυσιτελούν * έκάστης διείλες, * δικαιοσύνη φραττόμενος, * φρονήσει, ταπεινώσει, * συνέσει καὶ άνδρεία, * και τοῖς άλλοις έμπρέπων χαρίσμασιν.

Νώτοις φρικτώς * χερουβικοίς έποχούμενος * ὁ Δεσπότης * θρόνον ώσπερ πύρινον * την σην, Αγνή, φχησε νηδύν, * καί σαρκός προσλήψει * την άνθρωπίνην έθέωσεν * ούσίαν, ώς διδάσκει * ό κλεινός εν 'Οσίοις * 'Αθανάσιος, μόνη πανύμνητε.

Του Λαμπαδου. Είσακήκοα, Κύριε. *

Τ΄ ὑωδία γενόμενος * ἐν τῷ Χριστῷ * ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου * ἰαμάτων μύρα βρύεις, Θεόπνευστε.

Φανερούσαι χρυπτόμενος * ύπο Θεού, * είς δόξαν τούτου, Πά-

τερ, * ἐπὶ χρόνοις πλείστοις, μαχαριώτατε.

Των λειψάνων σου έχοντες * νῦν τὴν σορόν, * ἐχ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, * Λαμπαδέ, τὰς ρώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

testoxiov.

Δυσωποῦμέν σε, "Αχραντε, * τὴν τὸν Θεὸν * ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, * τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ 'Λθαν. 'Ωοὴ ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Ορθης ώσπερ μαγνήτης * έλχων τη γλυχύτητι, Πάτερ, τῶν λόγων σου * πρὸς διδασχαλίαν * καὶ ἀχρόασιν τῶν παραινέσεων * τοὺς ἐφιεμένους * διηνεχῶς ὀρᾶν καὶ βλέπειν * τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείχων, * χαὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, * νομοθέτης ὥφθης * μοναστῶν καὶ κανὼν ἀκριβέστα-τος, * παιδευτής ἀφρόνων * καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων, * καὶ φω-

στηρ των έν σχότει, 'Αοίδιμε.

Αρετών έκμαγείον, * και τών χαρισμάτων δοχείον τοῦ Πνεύματος * τοῦ Αγίου πέλων, * ἱερόν και τερπνόν φροντιστήριον * ἐδομήσω, πᾶσαν * διαγωγήν και πολιτείαν * προσφυή μονασταϊς ἐκτιθέμενος.

()ESTOXIOY.

'Ρητορεύον ού σθένει * στόμα κατ' άξιαν σε μέλπειν, Πανύμνητε, * άνωτέραν ούσαν * Χερουβίμ και άπάσης τῆς κτίσεως: * διό σύν τῷ θείῳ * 'Αθανασίῳ τὸν Δεσπότην * ὑπέρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδού. Ο τοῦ φωτός χορηγός. *

Τραϊς θεϊκαϊς άστραπαϊς * λαμπαδουχούμενος άει ήστραψας * φωτιστικήν * αίγλην ιαμάτων, * φωτίζων τοὺς πιστοὺς * ταύτην σου την μνήμην * γεραίροντας, "Όσιε.

Κλήσει κατάλληλον * πράξιν δειχνύμενος, λαμπάς πέρυκας * τῷ θεϊκῷ * προσαναπτομένη * τοῦ Πνεύματος πυρί, * καὶ τῆς ά-

μαρτίας * τὴν ύλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἡδύπνοον * ἐξ ἀεννάων θησαυρών, "Όσιε, * τῶν θεϊχῶν * πηγῶν ἀναβλύζεις, * διώχων τῶν παθῶν * πᾶσαν δυσωδίαν * εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Σοί τἢ τεχούση Χριστόν, * τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, χρά-

ζομεν· * χαϊρε, άγνή· * χαϊρε, ή το φώς * άνατείλασα ήμιν· *

Τοῦ 'Αθαν. 'Ωδή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ένεκρωσας σαρκικάς * επιθυμίας τοῖς πόνοις σου, * εσταύρωσας σεαυτόν * κόσμφ καὶ τοῖς πάθεσι, * νηστείαις καὶ δάκρυσι, * προσευχαῖς καὶ ὑμνοις * ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Των μοναστών άρχηγός * των έν τῷ ὅρει τοῦ *Αθωνος, * καὶ τύπος καὶ χαρακτὴρ * ἐναρέτων πράξεων * ὑπάρχων ἐκόσμησας *

τὰ έχεῖσε πάντα * των άζύγων χαταγώγια.

Ήδυς, εύθυς και χρηστός, * έπιεικής τε και μέτριος, * εύπρόσιτος, πρόσηνής, * έλεήμων πέφυκας, * συμπαθής και ευσπλαγγνος, * ίλαρός τους τρόποις, * χριστομίμητος τους ήθεσιν.

Θεοτοχίον.

Νέος καθάπερ Μωσής * ἀναρανείς κατεσκεύασας, * οἰά περ άλλην σκηνὴν, * μάνδρα, Πανσεβάσμιε· * ἢν καὶ ὑπερηύξησας * πόνοις καὶ ἰδρῶσι, * καὶ ἀνέθου τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

 Δ ιελθών το του βίου κλυδώνιον, * αυραις θείου Πνεύματος οία- χιζόμενος * πρός τους λιμένας έφθασας * της έκετ καταπαύσεως, "Όσιε.

Μοναστών ὑποτύπωσις γέγονας. * τὴν γὰρ Ἡλιοὺ ἐξειχόνισας ἔρημον * ἐρησυχάζων, "Οσιε, * καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Ο βυθός των δακρύων σου γέγονε * πάντων των δαιμόνων, Μακάριε, δλεθρος, * καὶ φωτισμός τῆς ποίμνης σου * τῆς ἀεί σε τιμώσης, πανόλβιε.

Θεοτοχίον.

Συμπαθείας της σης με άξίωσον, * η τον συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * τον τῷ οἰχείῳ αΐματι * $\dot{\epsilon}$ χ φθορᾶς τοὺς $\dot{\alpha}$ ν-θρώπους ρυσάμενον.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Τη ὑπερμάχφ.

Ος των άθλων οὐσίων θεωρόν ἄριστον, * καὶ πρακτικόν ὑρη-Υητήν παναληθέστατον * εὐρημοῦμεν σε ἡ ποίμνη σου, καὶ βοωμεν * Μὴ ἐλλείπης ἰκετεύειν πρός τον Κύριον * λυτρωθήναι πειρασμών καὶ περιστάσεων * τοὺς βοωντάς σοι * Χαίροις, Πάτερ Αθανάσιε.

Ο Οἶχος, πρός τό. Αγγελος πρωτοστάτης. *
Ανωθέν σου τὴν κλῆσιν * εἰληρώς παραδόξως, * ἀθάνατον ζωὴν Αἰκληρώσω. * μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς * ἀσωμάτων βίον μετελθών, γέγονας * τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος. * διό σε εὐφημοῦμεν, Πάτερ. *

Χαίροις, φαιδρόν * μοναζόντων κλέος. * χαίροις, λαμπρά * σωφροσύνης στήλη. *

Χαίροις, τῆς ἀνδρείας * ἀρίδηλον γνώρισμα· * χαίροις, τῆς πανσόφου * φρονήσεως ενδειξις. *

Χαίροις, στάθμη ἰσοστάσιος * δικαιοσύνης ἀκριβούς· * χαίροις, λόγω καταρτίσας σου * των πρακτίων τὰς ὁρμάς. *

Χαίροις, νούς, ἀπολαύων * ἐννοιῶν ἀπορρήτων· * χαίροις, πᾶ-σαν τὴν κτίσιν * εὐσεβῶς διαθρήσας. *

Χαίροις, δι' οῦ * ἡσχύνθησαν δαίμονες· * χαίροις, δι' οῦ * πᾶν πάθος νενέχρωται. *

Χαίροις, λιμήν * τῶν ἐν ζάλη τοῦ βίου· * χαίροις, σωτήρ * τῶν πιστῶς σοι βοώντων· *

Χαίροις, Πάτερ 'Αθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Όσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ήμῶν ᾿Αθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἦθφ.

Στίχοι.

Μέγας μέν 'Αντώνιος άρχη Πατέρων'
Θεΐος δ' 'Αθανάσιος ἔνθεον τέλος.
Κᾶν 'Αθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
'Αλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις.
'Αθανασίφ, καὶ μαθητῶν ἐξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' 'Αθανάσιον άγον νόες άστυ Θεοΐο.
Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Λαμπαδοῦ.
Στίχ. ''Αρδων ἐλαίφ Λαμπαδός τὴν λαμπάδα,
"Ετοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Τοῦ 'Αθαν. 'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν. *

Είς πάσαν διέδραμε * σχεδόν την κτίσιν της πολιτείας σου * καὶ τῶν κατορθωμάτων * ὁ ρθόγγος, Πάτερ, καὶ εἰς περίδοξον * ἔρθασας ὑψος, * Θεοῦ σε δοξάσαντος * καὶ περιβόητόν σε πάσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, * χηρών προστάτης, προνοητής όρρανών, * λυπουμένων ταχεΐα * παραμυθία, χινδυνευόντων λιμήν, * άδιχουμένων * άντίληψις γέγονας, * τόν σόν μιμούμενος, Πάτερ, διδάσχαλον.

'Αστέρα παγκόσμιον * καὶ μοναζόντων φωστήρα ἄδυτον, *

βοηθόν ἐν ἀνάγχαις, * ἀμαρτανόντων μέγα προσφύγιον * εἰδὼς, μεσίτην * χαὶ πρέσβυν προβάλλομαι * πρός τὸν Δεσπότην Χριστὸν σὲ, πανσεβάσμιε. Θεοτοχίον.

Ίδεῖν ἐφιέμενος * ὁ σός θεράπων τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ * τὴν ἀπόρρητον δόξαν, * Θεογεννήτορ, τοὐτου τὸν τίμιον * Σταυρόν λαβών, ἡκολούθησε * τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Του Λαμπαδου. Ο την χάμινον πάλαι. *

Τὰς βραζούσας χαμίνους * τῶν παθῶν χατασβέσας * ἐγχρατείας τῆ δρόσφ, * Μαχάριε, ἐβόας· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι * τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων * καταυγάζεις καρδίας * τῶν πίστει μελφδούντων· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινός τῆ καρδία, * ὑψηλός πολιτεία * καὶ ἐν θαύμασι, Πάτερ, * ἐδείχθης, ἀναμέλπων· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ο έν μήτρα οἰκήσας * καὶ τεχθεὶς ἐκ ΙΙαρθένου, * ὁ τὸν "Αδην σχυλεύσας * καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας, * εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ ᾿Αθαν. ἸΩδὰ, ἡ΄. Ἐπταπλασίως κάμινον. *

Υεανιχώς τροπούμενος * τὰς ἀρχὰς, 'Αθανάσιε, * καὶ τὰς ἐξουοίας τὰς τοῦ σκότους, μέγιστος * διδάσκαλος πέρυκας * καὶ
οδηγὸς σωτήριος, * τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους *
αὐτῶν ἀνακαλύπτων, * καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης * δαιμόνων
κακουργίας * ἀπήμαντον φυλάττων.

Έπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος * περιών τὸ πολίτευμα * ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, * 'Αγγέλοις ἐράμιλλος * ἀναφανεὶς, τὴν διαγωγὴν * καὶ τὴν πολιτείαν ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων * μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σέ, συνελθόντες σήμερον, * έπαξίως γεραίρομεν, * καὶ τὴν τῶν λειψάνων σου τιμῶμεν λάρνακα, * παθῶν ἀπολύτρωσιν, * ἀμαρτημάτων ἄρεσιν, * πάσης συμρορᾶς καὶ περιστάσεως λύσιν * αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * πιστῶς καὶ χαρμοσύνως * τελοῦντες εἰς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

'Ως 'Ηλιού το πρότερον * το Καρμήλιον φχησεν, * ούτω καὶ αὐτός τῷ "Όρει τῷ τοῦ "Αθωνος * σχολάζων ἐπόθησας * καθ' ἰαυτόν συνεῖναι Θεῷ· * καὶ θεαρχικαῖς καταυγασθεὶς θεωρίαις * θεράπων ἀνεδείχθης * τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, * βοῶν αὐτῆ το Χαῖρε * μετὰ τοῦ 'Αρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνφ τοῦ πυρός. *

Α ποχαλύψεσι φριχταϊς * καὶ σημείοις φοβεροϊς, Πάτερ θεόφρον, * Α άγνοοῦσιν ἐγνώσθης, * καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς * ἐφάνης, * Παμμάχαρ, χρυπτόμενος, * μύρα ἰαμάτων * ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν * ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου * ἀρδευόμενος, Μάκαρ, * καὶ διασώζεις ἡμᾶς * κινδύνων * καὶ πα-θῶν καὶ θλίψεων * τοὺς ἐπιτελοῦντας * τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

'Αγγελικώς έπι της γης * διανοία καθαρά έπολιτεύσω, * και 'Αγγέλοις συνήρθης * ἀπολυθείς της σαρκός, * 'Υμνείτε, * βοών, τον φιλάνθρωπον, * και ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τοὺς αἰώνας.

(Θεοτοκίον.

Τον έχ Πατρός μονογενή * γεννηθέντα θείχως πρό των αίωνων, * ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα * ἐχ τῆς Παρθένου σαρχὶ, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰωνας. Τοῦ Λ 0 αν. Ω ρη θ 0. Εξέστη ἐπὶ τούτω.

γνείαν, σωφροσύνην και καθαράν * πολιτείαν, και βίον ἀκίβδη-Λον * και ἀγωγὴν * ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς * τετελεκώς, ἀνέδραμες * πρὸς τὰς οὐρανίους διατριβάς, * και πᾶσι συναγάλλη * "Οσίοις και Δικαίοις, * καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας έπὶ τῆς γῆς * τὸν οἰχεῖον Δεσπότην, χαὶ μέλεσι * τοῖς σεαυτοῦ * διὰ θεωρίας χαὶ πραχτιχῆς * τοῦτον δοξάσας, ἔνδοξος * ὤρθης, χαὶ περίβλεπτος πανταχοῦ * ἐγένου, θεοφόρε: * τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν * ὄντως αἰδεῖσθαι χαὶ πολέμιος.

Ήνώθης 'Ασωμάτων ταϊς στρατιαϊς, * καὶ 'Οσίων χοροϊς συνηριθμησαι, * καὶ ἐκλεκτοῖς * πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκώς * τῆς ἀληθοῦς θεώσεως * καὶ τῆς ἀθανάτου, Πάτερ, ζωῆς· * μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς ποίμνης * τῆς σῆς ἀδιαλείπτως * τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε. ()εοτοκίον.

Ναός ἡγιασμένος χωρητικός * τοῦ ἐνός τῆς Τριάδος ὑπάρχουσα, * ναόν ὁ σός, * Δέσποινα, θεράπων καὶ εὐαγὲς * σεμνεῖον 'Αθανάσιος * ἡγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμήν· * ἐν ῷ ἀκαταπαύστως * μὴ παύσῃ δωρουμένη * τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Του Λαμπαδού. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον. *

Ο δι' ήμας εν σπηλαίφ * γεννηθείς εκ Παρθένου, * σπηλαίφ χεκρυμμένην ίερως * λαμπαδουχία τοῦ Πνεύματος, * Λαμπαδέ θεοφόρε, * πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν * των λειψάνων σου θήκην * πηγάζουσαν ἰάματα.

'Ασχητικώς ήγωνίσω * τὸν ἀγῶνα τελέσας, * καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ * πατήσας διασώζεις ἐχ φθορᾶς * τοὺς τιμών-

τάς σε πόθφ, * παμμάχαρ θεοφόρε Λαμπαδέ, * όδηγῶν ἡμᾶς, Πάτερ, * πρός τρίβον τὴν οὐράνιον. Θεοσοχίον.

Φεΐσαί μου, Κύριε, φεΐσαι * ὅταν μέλλης με χρῖναι, * χαὶ μὴ χαταδιχάσης με εἰς πῦρ, * μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. * Δυσωπεῖ σε Παρθένος * ἡ σὲ χυοφορήσασα, Χριστὲ, * τῶν Αγγέλων τὰ πλήθη * χαὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Έξαποστειλάριον. Των Μαθητών όρώντων σε.

Ος τηλαυγής ἀνέτειλας ἐχ κλιμάτων * Ἐψας φαεσφόρος καὶ Εσπερίων * μέρη, 'Αθανάσιε, ἐρώτισας * σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν * ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίφ. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανευαγής Παντάνασσα, ίχεσίαις * τοῦ σοῦ τιμιωτάτου 'Αθανασίου * φύλαττε τὴν ποίμνην σου ἀπρόσψαυστον * πάσης ἐναντιότητος * διαπαντός σε ὑμνοῦσαν * τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Είς τούς Αϊνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ΄. δευτερούντες το α΄.

'llyos $\pi\lambda$. δ' .

🕰 του παραδόξου θαύματος. *

Τίμιος δντως ὁ θάνατος * τοῦ σοῦ 'Οσίου, Χριστὲ, * ἐναντίον σου πέφυχεν· * ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν * ἐχ ποδός ὁ θεράπων σου * πηγην ἰαμάτων χαὶ μετὰ θάνατον * παντοίας νόσους ἀποδιώαυσαν, * χαὶ φυγαδεύουσαν * πονηρίας πνεύματα, * οῖς ἔτι ζῶν * ἀντιπαρετάξατο * χαὶ μέχρις αϊματος.

Πηγήν θαυμάτων ἀνέδειξε * καὶ ποταμόν δωρεών * τήν σορόν των λειψάνων σου * τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, * 'Αθανάσιε πάνσορε· * τυρλοῖς τὸ βλέπειν αὐτη δεδώρηται· * ἐλεραντίδα λέπραν ἐκάθηρε· * συνεχομένους τε * ἀκαθάρτοις πνεύμασιν * ἐκ τῆς αὐτων * ἐξουσίας ῥύεται, * καὶ σωρρονοῦντας ποιεῖ.

Ταίροις 'Ασχητών άγλάισμα, * των Μοναζόντων άστηρ, * των Ποιρένων το χαύχημα, * Πάτερ 'Αθανάσιε, * των 'Οσίων όμόσχηνε· * χαΐρε, ἀγάπης χαὶ σωρροσύνης πηγή· * χαΐρε Τριάδος το χαταγώγιον· * χαΐρε, λαμπρότατε * λύχνε διαχρίσεως· * χαΐρε, χανών * ἀρετών εὐθύτατε * χαὶ στήλη ἔμψυχε.

Ήχος πλ. β΄. Πρός τό Χριστού τον Γεράρχην.
Τόν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον * ἄπαντες εὐρημήσωμεν, * τόν ἐν τῷ Αθφ ἀνδριχῶς καὶ γενναίως ἀσχήσαντα * δς καὶ τὴν ποίμνην συνήγαγε ταύτην, * καὶ οἶκον Κυρίφ ἀνήγειρε πόθφ, * καὶ τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο * ἦ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοποκίον. Θεοπόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου 'Αθανασίου ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. 'Ὠδή. 'Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, 'Οσιακά.

THE ζ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Σισώη του Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήγος δ'. Έδωκας σημείωσιν. *

Φαιδρά έξανέτειλε * χαθάπερ ήλιος, "Όσιε, ή πανέορτος μνήμη σου * άχτζοιν άστράπτουσα * των σων έναρέτων * πράξεων, παμμάχαρ, * χαὶ χαταυγάζουσα πιστών * τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. * Αὐτήν οὖν ἐορτάζοντες, * περιχαρώς σε γεραίρομεν * χαὶ πιστώς μαχαρίζομεν, * Μοναζόντων τὸ χαύχημα.

Α γγελος ἐπίγειος * οἶά περ ἄλλος ἐβίωσας, * ἐγχρατεία τό σῶμά Α σου * μαράνας, πανόλβιε, * καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, * καὶ μνήμη θανάτου * διηνεκῶς ἐμμελετῶν * τὰ θεῖα, Πάτερ, ἐπαυξανόμένος * μεγίσταις ἀναβάσεσι * πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· * ὅθεν ὄγτως κατήντησας * ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν.

Θαϋμα ύπερ έννοιαν * εν τη χοιμήσει σου γέγονεν, * όσιόφρον θεσπέσιε, * ήνίχα ὁ θίασος * τῶν ἀγίων, Πάτερ, * ἐπέστη ἀθρόον. * ὡς περ γὰρ ἡλιος, σορὲ, * τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλτε * δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορρον * τῆς σῆς ψυχῆς χαθαρότητα, * χαὶ πιστούμενον ἄπαντας * οῖου τέλους τετύχηχας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σέ τὸ καθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον * δυσωπώ, Πολυύμνητε, * τὸν νοῦν μου καθάρισον * τὸν ἐσπιλωμένον * πάσαις ἀμαρτίαις, * καὶ καταγώγιον τερπνὸν * τῆς ὑπερθέου Τριάδος
ποίησον: * ὅπως τὴν μεσιτείαν σου * καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος *
μεγαλύνω σωζόμενος * ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

ήΗ Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

 ${f E}$ φερες, Πανάμωμε, * έν τῆ χαρδία σου δίστομον, * Συμεών σοι ώς ἔρησε, * ρομφαίαν, χαὶ τέτρωσαι * έν αὐτῆ τὰ σπλάγχνα * χαὶ τὰς διαθέσεις * ὡς ἐθεάσω σὸν Υίὸν * ἐπὶ τοῦ ξύλου, σεμνὴ,

χρεμάμενον: * διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες: * Τέκνον ἐμόν, μὴ παρίδης με, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, * ὡς προεῖπας, μακρόθυμε. `Απολυτίκιον, ἹΙγος α΄.

Τής έρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιγολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁχτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὖτος.

' $\Omega\delta\eta$ α'. Ήχος πλ. δ'. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Πάθεσι νεκρωθέντα * ζώωσόν με, Πάτερ, ταϊς πρεσβείαις σου, * τῆ ζωῆ νῶν τῶν ζώντων * παρρησία πολλῆ παριστάμενος.

Έρωτι, Πάτερ, θείφ * έρωτας σαρχός ἀποχρουσάμενος, * ήχολούθησας πόθφ * τῷ χαλοῦντι, Σισώη μαχάριε.

Αίγλην ἄθλον, Πάτερ, * ἔνδον ἐν καρδία εἰσδεξάμενος * ἐρωτίσθης, καὶ πᾶσαν * τῶν παθῶν τὴν ἀχλύν ἐξηφάνισας.

Θεοτοχίον.

Σώσόν με τον έν ζάλη * πασών ήδονών κλυδωνιζόμενον, * τον Σωτήρα τεκούσα, * του παντός την γαλήνην, Πανάμωμε. Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω .

Σάρκα καθυπέταξας * τῷ λογισμῷ στερρῶς, "Όσιε, * τὴν δὲ ψυχὴν * ἔδειξας δουλεία * τῶν παθῶν ἀταπείνωτον.

Πόνοις σου την ἄρουραν * την της ψυχης σορώς, "Όσιε, * καλλιεργών, * στάχυν ἀπαθείας * καὶ θαυμάτων ἐξήνθησας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι * ζωοποιόν, Χριστόν, ἔνδοξε, * ἰχνηλατών· * θεν ἀνιστὰν σοι * καὶ νεκρούς χάριν δίδωσιν.

Θεοτοχίον.

Τόπον ἀγιάσματος * καὶ νοητήν, 'Αγνή, τράπεζαν, * ἄρτον, Χριστόν, * τὴν ζωὴν τῶν δλων, * δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ο Είρμός.

ε Σὐ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ . Τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. *

Σαρχός τὰς ἡδονὰς * ἐγχρατείας τῷ τόνῳ * ἐνέχρωσας, σορὲ, * ἀρετῶν ἐμμελεία. * διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν * ἐπαυξούμενος ἄριστα, * Πάτερ, ἔρθασας * πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, * χαὶ παρίστασαι * ἀεὶ Χριστῷ σὐν Αγγέλοις, * Σισώη Πατήρ ἡμῶν.
Θεοτοχίον, ὅμοιον.

εοῦ σε καὶ τροφόν * καὶ Μητέρα ἐκάλει * ἐκ γλώσσης μητρικῆς * ὁ τῆς χάριτος κήρυξ, * Θεόν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου * ἐγνωκώς διὰ Πνεύματος· * καὶ ἀμνόν τεχθεὶς * αὐτὸν ἐδείκνυ Μου. Του. VI. δακτύλφ, * κόσμου αξροντα * τὰς ἀμαρτίας, Παρθένε, * προσλήψει τοῦ χείρονος.

Ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ορῶσά σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρόν ἐπὶ Σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Τἰέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τις ἡ ἄρατος * οἰκονομία σου αῦτη, * δὶ ἡς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου * σορὸν δημιούργημα; Ωὸἡ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε. *

Τπομβρία της χάριτος, * Πάτερ, ποταμούς θαυμάτων ἀνέβλυσας * μολυσμών ἀποχαθαίροντας * τούς ἐν πίστει, μάχαρ, * σοὶ προστρέχοντας.

'Ολονύκτοις δεήσεσι * καὶ ταῖς πανημέροις, "Όσιε, στάσεσι * τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, * τῆς Τριάδος οἶκον * ταύτην ἔδειξας.

Έν έρήμοις έμάπρυνας, * Πάτερ, φυγαδεύων παὶ προσδεχόμενος * σὲ τὸν σώζοντα, μαπάριε, * ὁλιγοψυχίας * καὶ καπώσεως.

Τῶν παθῶν τὰ ὁρμήματα * τῷ τῆς ἐγκρατείας κημῷ ἀνέστειλας· * τὴν ψυχὴν δὲ ἀνεπτέρωσας * πρός Θεοῦ καὶ μόνον * κατανόησιν.

'Αλατόμητον όρος σε * πάλαι 'Αββακούμ προείδε, Πανάμωμε, * ό Θεός ἐξ οῦ ἐπέφανε, * καὶ ἡμᾶς φθαρέντας * ἀνεκαίνισεν. ' Ω ο \tilde{r} ε΄. 'Ορθρίζοντες βοσιμέν σοι.

αός της τρισηλίου Θεότητος * χρηματίσας, * παθών τὰ ἰνδάλματα * της σης ψυχης ἐξεμείωσας.

Νεχρώσας τῆς σαρχός σου τό φρόνημα, * Θεοφόρε, * νεχρούς εξανέστησας * τῆ συνεργεία τῆς χάριτος.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων διώκτης * ἐδείχθης, Πάτερ· * Αγίου γὰρ Πνεύματος * καθαρόν σκεῦος σὺ γέγονας.

Θεοτοχίον.

Τὸν ἡλιον τεχοῦσα τῆς χάριτος, * Θεοτόχε * Παρθένε, τὸν ἄδυτον, * ἐσχοτισμένον με φώτισον.

'Ωο'ς 5'. Ίλασθητί με, Σωτήρ. *

Τροϋ χήτους τοϋ νοητοϋ * πανωλεθρίαν διέφυγες, * έγχράτειαν, προσευχήν, * άγάπην ἀνόθευτον, * χραταιὰν ταπείνωσιν * χαί στοργήν βεβαίαν * πρός Χριστόν, Πάτερ, χτησάμενος.

Χριστός σου τὰ πρός αὐτόν * κατεύθυνε διαβήματα· * ὁ δυνατός δυνατόν * σαρώς ἀπειργάσατο, * πατούντα ἐπ' δρεων * καὶ σκορπίων κάρας, * Θεορόρε παμμακάριστε.

Τη νεύσει τη πρός Θεόν * θεός σαρως έχρηματισας· * τη πρός τό φως όλικη * στοργή φως γεγένησαι· * Αγγελος ἐπίγειος, * θεοφόρε Πάτερ, * ἐπουράνιός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοχίον.

Μαρία, τό καθαρόν * τῆς παρθενίας κειμήλιον, * καθάρισόν μου τόν νοῦν * παθῶν ἀμαυρώσεως, * καὶ πλήρωσον χάριτος * καὶ δικαιοσύνης * τὴν καρδίαν μου, Πανάμωμε.

'Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γαρ αι ανομίαι μου, * χαί » Γέχ βυθού των χαχών * ανάγαγε, δέρμαι * πρός σε γαρ ε» βόησα, * χαι επάχουσόν μου, * ο Θεός τζις σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, ΊΙχος δ΄. Επεράνης σήμερον. *

Τ΄ ξασχήσας ἄγγελος * ἐν γῆ ὡράθης, * καταυγάζων, "Οσιε, * Τ΄ τὰς διανοίας τῶν πιστῶν * θεοσημείαις ἐκάστοτε· * ὅθεν σε πίστει, * Σισώη, γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῆ ς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ότίου Πατρός ἡμῶν Σιτώη τοῦ μεγάλου. Στίχοι.

Θεού τεθνηχώς πυξίφ προσεγράφη,

Θείου Σισώης Πνεύματος το πυξίον.

Βή δε Σισώης γήθεν ες ούρανον έπτη άμύμων.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωοή ζ΄. Παίδες Έβραίων.

Ολην του Πνεύματος την αίγλην * υποδέδεξαι νοι κεκαθαρμένω, * και φωστηρ των πιστως * βοώντων χρηματίζεις· * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τους αίωνας.

Θείφ πυρί της έγκρατείας * ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἀμαρτίας, * καὶ πρός φῶς νοητόν * μετηλθες, ἀνακράζων· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, * συνεχόμενον βυθῷ ἀμαρτημάτων, * καὶ παντοίας ἐχθροῦ * ἐξάρπασον κακίας, * ἱνα τὴν σὴν σωζόμενος * μεγαλύνω προστασίαν.

 Ω δ η η' . Επταπλασίως κάμινον. *

Ι τηνεκέσι χρώμενος * προσευχαίς και δεήσεσι, * λύμην έκ ψυχής την των παθών ἀπήλασας, * και τής διανοίας σου * τὸ ὁπτικόν ἐκάθηρας. * δθεν προοράν προρητικώς ήξιώθης * τὰ μέλλοντα, τούς αἰώνας. * Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

'Αγγελικώς έβίωσας * μετὰ σώματος, "Όσιε, * καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας· * ἐντεῦθεν εἰς ἄῦλον * μετ' εὐφροσύνης, Πά-τερ, ζωὴν, * ὅπου τῶν 'Αγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· * μεθ' ὧν

νῦν ἀναχράζεις. * Ίερετς, ἀνυμνεττε. * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

Τλομανούσαν πάθεσι * τὴν ψυχήν μου χαθάρισον * σοῦ ταξ πρός τὸ Θεῖον ἱεραξς ἐντευξεσι· * καὶ τῆς συνεχούσης με * αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, * Πάτερ θεοφόρε, καθαρώς ἴνα ψάλλω· * Οἱ Παιδες, εὐλογεῖτε· * Ἱερεζς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχιον.

Αγιασθείσα Πνεύματι * ὑπεδέξω ἐν μήτρα σου * τὸν Δημιουργόν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, * καὶ τοῦτον ἐκύησας * ἀνερμηνεύτως, Κόρη ἀγνή· * δν ἀκαταπαύστως ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Οἱ Παίδες, εὐλογείτε· * Ἱερείς, ἀνυμνείτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Β΄ θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * πε ρισωθέντας τούτους ἰδών, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε-

» βόα· * Οἱ Πατδες, εὐλογείτε· * Ἱερείς, ἀνυμνείτε· * λαός, ὑπερυ-

» ψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

પાર્કે η θ . "Εφριξε πάσα άχοή. *

έδεικται θαθμα φοβερόν * κατ' αὐτόν σου τὸν καιρόν τῆς κοιμήσεως, * ὑπὲρ τὸν ἡλιον * τοῦ σοῦ προσώπου, Πάτερ, ἀστράψαντος, * ὅτε παρέστησαν χοροὶ * Αγίων τὸ πνεθμά σου * παραληψόμενοι, * καὶ Θεῷ τῷ ποιητῆ προσκομίσοντες.

Ταϊς θείαις, Μάχαρ, καλλοναϊς * ένηδόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, * καὶ λαμπρυνόμενος * ταῖς ρανοτάταις έχειθεν λάμψεσι, * τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς * μνήμην τοὺς γεραίροντας * ταῖς ἰχε-

σίαις σου * άχλυώδους των παθών λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος, ἄμεμπτος, παντός * ἀπεχόμενος κακοῦ, Πάτερ, γέγονας, * ὅσιος, ἄκακος, * Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι * ἐπανεπαύσατο διὸ * Τριὰς τῆ καρδία σου, * ἦς νῦν τρανότερον * ἀπολαύεις τηλαυγῶς, ἀξιάγαστε.

() εοτοκίον.

Έξ έργων δλως έν έμοι * σωτηρία ούχ ὑπάρχει, Πανάμωμε: * την έναντίαν γάρ * όδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι: * άλλ ή τό φως τό έκ φωτός * ήμεν άνατείλασα, * φώτισον, σωσόν με, * μή παρίδης με δεινως άπολλύμενον. Ο Είρμός.

» * πρεξε πάσα άχοὴ * την άπόρρητον Θεού συγχατάβασιν, *

» Ε΄ δπως ο Τψιστος * έχων κατήλθε μέχρι καὶ σώματος * » παρθενικής άπο γαστρός * γενόμενος άνθρωπος· * διό τὴν ά-

» χραντον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιτή '\κολουθία τοῦ 'Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ '\πόλυσις.

ΤΙΙ Ζ΄. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Όσων Πατέρων ήμων Θωμά του έν τῷ Μαλεῷ, καὶ Ακακίου του έν τῷ Κλίμακι καὶ τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστώμεν Στιχους ς΄. καὶ ψαλλομεν Στιχηρά προσόμοια ἀμροτέρων.

Στιγηρά , του Αγίου.

"Πχος α'. Των ουρανίων ταγμάτων. *

μην δθεν πιστώς * ἐορτάζομεν, μαχάριε.

[[εριφανής έν τῷ βίψ * πάλαι γενόμενος * πλούτω καὶ δυναστεία, * Μοναζόντων τὸ σχῆμα * ὁσίως ἡμφιάσω, * Πάτερ θωμᾶ, * τὴν πτωχείαν μιμούμενος * τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος. ὅθεν πολλοῖς * σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

χιτύλφ πυρός όρατως σε * Θεός ώδήγησε * πρός σωτηρίαν, Πάτερ, * πρός γαλήνης λιμένα, * πρός όρμον ἀπαθείας· * ύδωρ τῆ σῆ * προσευχῆ δὲ ἀνέβλυσε· * καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, τοῦς χωλοῖς * εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρά της Αγίας.

Πχος β΄. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Τάρτυς * άθληρόρε τοῦ Χριστοῦ, * ἔστης πρό βημάτων άνΤόρείως * Χριστόν χηρύττουσα * σταύρωσιν ἐχούσιον * χαταδεξάμενον * καὶ δεσμοῖς όμιλήσασα * καὶ πάσαις αἰκίαις, * χαίρουσα ἀνέδραμες * πρός τὰ οὐράνια, * δήμοις * ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων * συναριθμηθείσα, καὶ δόξης * διαιωνίζούσης ἀπολαύουσα.

λόγου * τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς * νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, *
Κυριακὴ, ἀληθῶς * κάλλει διαλάμπουσα * ἐνθέων πράξεων *
καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως * φαιδραῖς ἀγλαΐαις * ὅθεν τὸν οὐράνιον * θάλαμον ῷκησας · ἔνθα * ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς * πάντοτε χορεύουσα πάντων * τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε.

μίης * εὐκλεοῦς, Κυριακή, * κλάδος ὡραιότατος ὡρθης, * καρπόν σωτήριον * φέρων τῆς ἀθλήσεως * τὰ κατορθώματα, * καὶ μαραίνων ἐν χάριτι * φυτὰ ἀσεβείας· * δθεν τὴν πανίερον * μνήμην σου σέβομεν * πόθω, * καὶ λειψάνων τὴν θήκην * νῦν περιπτυσσόμεθα, χάριν * ἐξ αὐτῆς ἰάσεως λαμβάνοντες.

Δδξα, Ήχος πλ. β'.

Τι κ δεξιών του Σωτήρος * παρέστη ή παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς * περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, * καὶ πεποικιλμένη ἐλαίφ τῆς ἀγνείας * καὶ τῷ αἴματι τῆς ἀθλήσεως, * καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν * ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. * Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἐδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. * μὴ χωρίσης, νυμφίε ἐπουράνιε. * Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, * παντοδύναμε Σωτὴρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. * \mathbf{I} ανύμνητε, χατάβαλε * ἐχθρῶν μιαιρονούντων ἰσχὺν, * χαὶ τὴν λύπην * τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν * μετάβαλε, Παρθένε, * χαὶ

έλεος παράσχου, * δπως σωθέντες άνυμνωμέν σε.

"Η Σταυβοθεοτοχίον, όμοιον.
"Εν ξύλφ την ζωην ημών * όρωσα η πανάμωμος * Θεοτόχος *
Ε χρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοώσα. * Τίξ μου χαὶ Θεξ
μου, * σώσον τοὺς πόθφ άνυμνοῦντάς σε.

Είς τὸν Στίχον, Στίχηρὰ τῆς Όκτωήχου. $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος β΄.

Εν πόλει του Θεού ήμων, * ἐν ὅρει ἀγίφ αὐτοῦ, * ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ᾿Αγία, * τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. * ᾿Ακούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον· * Ὁ Παρθενία, ναός Θεοῦ! * ὡ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! * ὡ Παρθενία, ᾿Αγγέλων συνόμιλε.
Καὶ νῦν. Θεὸτοκίον.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, * φύλαξόν με ὑπό τὴν σχέπην σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον. "Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῆ τοῦ Υἰοῦ καὶ Θεοῦ σου *
Οἴ μοι! τέκνον γλυκύτατον· * ἀδίκως πῶς πάσχεις; * πάντας θέλων ρύσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς! * 'Όθεν, * Παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, * ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

'Απολυτίκιον, Ήχος δ'. 'Η 'Αμνάς σου, Ίησου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο.

Ό Κανών τοῦ Άγίου.

$^{\prime}\Omega$ δή α΄. 5 Ηχος β΄. Δεῦτε λαοί. *

Τόν φωτισμόν * της θείας χάριτος, Ενδοξε, * έν τη ψυχη δεξάμενος, * ώς ἄλλην Αίγυπτον, * των παθών την όμιχλην * κατέλιπες, καὶ βίον * ἔσχες οὐράνιον.

Περιφανής, * Πάτερ, εν βίω γενόμενος, * χατὰ βαρβάρων έστησες * ἄπειρα τρόπαια· * χαὶ μονάσας όσίως * τὸ στῖφος τῶν δαιμόνων * χατετραυμάτισας.

'Ασχητικώς * τῷ δυσμενεί συμπλεκόμενος, * τῆ συμμαχία, 'Όσιε, * τοῦ θείου Πνεύματος * ἐταπείνωσας τοῦτον, * καὶ νίκης οὐρανόθεν * στέφανον είληφας.

Θεοτοχίου.

Μόνη Θεόν * πάσι τον όντα ἀχώρητον, * σοὶ χωρητόν γενόμενον * δι' ἀγαθότητα, * ἀπεχύησας, Κόρη * δν αίτησαι σωθτίναι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο Κανών της Αγίας, οδ ή Ακροστιγίς:

Χαίρων χροτώ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ίωσήφ: Ἡχος καὶ Είρμὸς ὁ αὐτός.

Ταρμονικώς * ἐπὶ τῆ μνήμη χορεύσωμεν * τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, * καὶ ἐκβοήσωμεν· * Ταῖς αὐτῆς ἰκεσίαις, * Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, * σῶζε τὸν κόσμον σου.

Αίγλη τη ση * φωτιζομένη ή ενδοξος * Κυριακή, Φιλάνθρωπι, * σκότος διέφυγε * πολυθέου ἀπάτης, * καὶ πᾶσιν ἰαμάτων * γέγγος ἀπήστραψεν.

Τνα Χριστῷ * τῷ ἀθανάτῳ νυμρίῳ σου * εὐαρεστήσης, θάνατον * καὶ πῦρ καὶ βάσανα * εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· * διὸ τῆς ἀθανάτου * δόξης ἡξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ρύμην, Αγνή, * την τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, * ἀθανασίας πρόξενον * Χριστόν χυήσασα * δν ὁ Αδης θανέντα * βουλήσει έχουσία * ἰδων ἐτρόμαξεν.

Τοῦ Αγίου. 'Ωδή γ΄. Στερέωσον ήμας. *

Ταϊς σαϊς έπιχαμφθείς * Θεός δεήσεσι, * χειρί σε * Προφήτου δεσμών άφηχε, * χαὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε * πρός ἐπίπονον σχάμμα τῆς ἀσχήσεως.

Ο στύλφ Ίσραὴλ * ποτὶ τὴν ἔρημον, * Παμμάχαρ, * διέρχεσθαι εὐδοχήσας, * διὰ στύλου σε πυρός όδηγεῖ * προειδώς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν.

()EOTOXIOY.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς * θυμιατήριον * καὶ στάμνον * τοῦ μάννα, καὶ θεῖον ὅρος, * καὶ παλάτιον τερπνότατον * τοῦ Θεοῦ σε, Παρθένε, ὀνομάζομεν.

Τής Αγίας. Ο αύτός.

Ο Λόγος του Θεού * άγνήν σε, ἄφθορον, * ώραιαν * τῷ χάλλει, Μάρτυς, δειχθεΐσαν * έαυτῷ νύμφην προσήχατο, * έρασθείς σου δι' ἄχραν ἀγαθέτητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς * καταμαράνασα, * τὴν ἔνδον * ὑπέδειξας εὑμορφίαν * τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· * διὰ τοῦτό σε, Μάρτυς, ἐμνηστεύσατο.

'Ως κλάδος ιερός * ώραια τέθηλας * ἐκ ῥίζης * ἀγιας, Παρθενομάρτυς, * καὶ καρποὺς ώραιους ἤνεγκας * τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι.

(Θεοτοχίον.

Σορίαν τοῦ Θεοῦ * τὴν ἐνυπόστατον * τεχοῦσα, * Παρθένε, τοῦ σοριστοῦ με * τῆς χαχίας ἐλευθέρωσον * μεσιτεία σου, μόνη παναμώμητε.

Ο Είρμός.

» Στερέωσον ήμας * έν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεχρώσας τὴν » \sum άμαρτίαν, * χαὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς χαρ-» δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον. *

Τῷ Κυρίφ, "Οσιε, * εὐαρεστήσας * διὰ θείων πράξεων * καὶ πολιτείας καθαρᾶς, * τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι * τῶν ᾿Ασωμάτων, * Θωμᾶ παμμακάριστε.

Δόξα. Τής Αγίας. Ο αὐτός.

Ταχύ προκατάλαβε. *

Αγνείας στιλπνότητι * χρίνον ὡς εὐοσμον * χοιλάσιν ἐξήνθησας, * Κυριαχὴ, τῷ Χριστῷ, * Μαρτύρων πανεύφημε. * Λάμψεσιν ἐφωτίσθης * ἐπιγνώσεως θείας, * πλάνης δυσωδεστάτης *
ἀπελαύνουσα βλάβην. * διὸ χαὶ ἐορτάζομεν, Μάρτυς, τὴν μνήμην σου.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Η Στεϊρα την έλευσιν * προχατιδούσα την σην, * χαὶ τῶν ἀσπασμῶν φωνην * ἐνηχηθεῖσα ὡσὶν, * ἡπόρει τῷ πράγματι * ἔνδοθεν ἐγνωχυῖα * ἀσπασμοῖς σοῖς, Παρθένε: * ἐσχίρτα γὰρ τὸ βρέφος * ἐν αὐτῆς τῆ νηδύῖ: * διὸ τοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρχωσιν.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητριχῶς * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο· * Τί τὸ χαινὸν χαὶ ξένον * τοῦτο θαῦμα, Υἰέ μου; * πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων * ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὖσπλαγχνος!

Του Αγίου. 'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

 Γ γχρατείας ενέπρησας * θεί φ πυρί * ἀχάνθας ἀμαρτίας, * χαὶ θαυμάτων φέγγος, Πάτερ, ἀπήστρα ψ ας.

Της ψυχης σου τὰ δμματα * της τῶν παθῶν * ἰλύος ἐκκαθάρας, * ἀβλεπτούσας κόρας, Μάκαρ, διήνοιξας.

Σεαυτόν ήλλοτρίωσας * των χοσμιχών * θορύβων, Θεοφόρε, * και ύπερχοσμίου γαλήνης έτυχες.

()εοτοχίον

'Απειρόγαμε, Δέσποινα, * ή τὸν Θεὸν * ἀφράστως συλλαβοῦσα, * πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Τής Αγίας. Ο αὐτός.

 $E^{\pi i}$ βήματος Ιστασο, * Κυριαχή, * άδιχως χρινομένη, * χαὶ χριτή διχαί φ ένατενίζουσα.

Μέλη σώματος έδωκας * είς αίκισμούς, * καὶ αίματος, Παρθένε, * ταζς ροαζς ἀσάρκους ἐχθροὺς ἐβύθισας.

'Αταπείνωτος έμεινας, * Κυριακή, * βασάνοις όμιλοῦσα, * καὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν κατέβαλες.

Θεοτοχίον.

'Ρῦσαι πάσης χαχώσεως * τοῦ δυσμενοῦς, * Παρθένε, τοὺς εἰδότας * ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα, πάναγνε.

Τοῦ Αγίου. 'Ωοὴ ε΄. 'Ο τοῦ φωτός χορηγός. *

L ειραγωγούντά σε * πρός τὰς ἐρήμους εὐσεβῶς ἔσχηκας * τόν Ηλιού, * Πάτερ, τόν Θεσβίτην, * φαινόμενον νυκτός * καὶ μυσταγωγούντα * τὰ θεϊά τε, Όσιε.

'Ως ἄλλον Κάρμηλον * το Μαλεοῦ "Ορος, σοφέ, ψχησας, *
ὁπτασιῶν * θείων ἀπολαύων, * χαὶ θαυματουργιῶν * χάριν παραδόξως, * Θωμᾶ, χομιζόμενος. Θεοτοχίον.

Τὴν πληγωθεϊσάν μου * ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς, "Αχραντε, * ὡς συμπαθὴς * ἰασαι καρδίαν, * ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ *
σαρχὶ προσηλωθέντα * ἀρρήτως κυήσασα.

Τής Αγίας. Ο αὐτός.

Τήν καθαράν σου ψυχήν * ναόν Θεοῦ παναληθή δείξασα, *
Κυριακή, * ναοὺς τῶν εἰδώλων * ἡδάφισας, Χριστὸν * ἐπικαλουμένη * τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Ύψωσας χεϊρας καὶ νοῦν * πρός τὸν Χριστὸν, Κυριακὴ ἔνδοξε, * καὶ φοβερῷ * σεισμῷ τοὺς ἀθέους * κατέπληξας εἰς γῆν * κατανενευκότας, * καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὶ ὁ τῶν δλων Θεὸς * θαρσοποιεῖ ζώση φωνῆ ἄνωθεν * τοὺς αἰχισμοὺς * φέρειν τῶν ἀνόμων * γενναίφ λογισμῷ, * ὅπως ἀναδίση * τῆς νίχης τὸν στέφανον.

Θεοτοχίον.

"Ελυσας, "Αχραντε, * των Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα * ἄνευ σαρχός, * σεμνὴ, θελημάτων * τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ * θελήματι θείφ * σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ 'Αγίου. 'Ωδή ς'. Έν άβύσσω πταισμάτων.

 E^{ν} έρημφ ἀνύδρφ κατφκησας, * καὶ τῶν προσευχῶν ἐπομβρία σου, "Όσιε, * ὕδωρ ἐν ταύτη πλούσιον * τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἡξίωσας.

'Αβραάμ ώς περ πάλαι ὁ δίχαιος * τῆς ἐνεγχαμένης σαυτόν ἀπεμάχρυνας, * καὶ τῷ Θεῷ προσήγγισας, * καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσχήνωσας.

Μοναστής άληθής έχρημάτισας, * και μετά ταρήν ιαμάτων χαρισματα, * Πάτερ Θωμά, τοις χρήζουσιν * άναβλύζεις δυνάμει του Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Ο βουλήσει το παν έργαζόμενος * μήτραν βουληθείς ἀπειρόγαμον φχησε, * τοὺς τῆ φθορὰ νοσήσαντας * ἀξιῶν ἀρθαρσίας ὡς εὕσπλαγχνος.

Τής Αγίας. Ο αὐτός.

γπερέβης τους δρους της φύσεως * έν τη ύπερ φύσιν άθλησει, Πανεύφημε, * και τόν την Εύαν τρώσαντα * τοις μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοίς των αίμάτων σου, πάνσεμνε, * τῆς πολυθείας βυθόν ἀπεξήρανας, * καὶ ἰαμάτων πέλαγος * τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Έπὶ βήματος θήρες ἡδέσθησαν * σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα, ἔνδοξε * Κυριακὴ, καὶ σέβας σοι, * ὡς Χριστὸν σεβομένη, ἀπένειμαν.

()εοτοχίου.

Βασιλέα χυήσασα Κύριον * οἰά περ Βασίλισσα, Θεοχαρίτωτε, * τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας * οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Ο Είρμός.

 \mathbf{E}^{ν} άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον της εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον * \mathbf{E}^{ν} φθο-

» ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήγος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Η πάρτυς Χριστοῦ * ἡμᾶς συνεκαλέσατο * τοὺς ἄθλους αὐτῆς * τοὺς θείους καὶ παλαίσματα * ἐγνωμίοις ἀσαι νῦν * φερωνύμως αὕτη γὰρ πέρηνεν * ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, * κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Τίζις των είδωλων πλάνης χρατούσης * άνὰ πᾶσαν τὴν γῆν * χαὶ περιπολούσης, ριλόχριστοι, * μέδοντός τε δυσσεβοῦς * χαὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, * προσεχυνεῖτο ἡ των ἀθέων * μιαρὰ χαὶ δυσώνυμος αῖρεσις· * τἢ τούτου γὰρ ἀθεωτάτη ρωνἢ * τὰ πλήθη ὑπἡχουεν, * ὡς τοῖς μὴ εἰχουσι τἢ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ * θάνατον ἀπειλούση σροδρόν τε χαὶ δύσμορον. * 'Αλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ * τὰς των τυράννων ἀθέους * προσταγάς τε χαὶ ἀπειλὰς χαταπτύσασα, * χαὶ Χριστόν τὸν Θεόν * ἐν μέσω τοῦ σταδίου χηρύξασα, * τὸν ἐχθρόν χατεπάτησεν· * ὅθεν ὡρθη ἀληθως * χυρία νοός τε χαὶ παθων ἀπρεπων.

Συναξάριον.

Τη \mathbf{Z}' . τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ήμῶν θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

Στίχοι.

Διείς πτέρυγας είπεν αν Μωσής, Πάτερ, 'Ως άετός τις έξανέπτης πρός πόλον.

Εβδομάτη Θωμάν θάνατος μέλας έμφρονα είλεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Κυριακῆς. Στίχ. **Κυριακή θανούσα τὴν τομὴν φθάνει.**

Προαιρέσει πλήν και τελειούται ξίρει.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Του Αγίου. 'Ωδή ζ'. Είκόνος χρυσής. *

Τυρλοίς τό όραν, * και χωλοίς, Πάτερ Θωμά, την ευδρομίαν, * ένοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν * και ἀσθενούσι την ίασιν * έπιχορηγών τη δυνάμει * τοῦ Χριστοῦ, ἀνεκραύγαζες * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήσύχως τὴν σὴν * διετέλεσας ζωὴν, Πάτερ παμμάχαρ, * ἀχτημοσύνη λαμπρυνόμενος, * χαὶ ἐγχρατεία χοσμούμενος, * μέλπων χατανύξει χαρδίας * τῷ Δεσπότη, πανόλβιε· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Παρθένε σεμνή, * ἀπειρόγαμε, ἀγνή, εὐλογημένη, * καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, * ἀμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, * σῶσόν με τὸν ἄσωτον, σῶσον, * τῷ Τἰῷ σου κραυγάζοντα· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τής Αγίας. Ο αύτός.

Ο νοῦς σου φωτὶ * ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, * μέσον καμίνου ἰσταμένης σου, * φλογιζομένης οὐδόλως δὲ, * ἄτρεπτος, παρθένε, ἐδείχθη, * μελφδούσης τῷ Κτίστη σου * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς * Νεανίας οὐδαμῶς το πρὶν ἡ κάμινος, * οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐχομένη γὰρ * μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, * δρόσον θεϊκὴν δεχομένη, * ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαία τῆς σῆς * παρρησίας τον ἐχθρον τῆς ἀληθείας, * Παρθενομάρτυς, ἐθανάτωσας, * κληρονομήσαι ποθήσασα * τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, * Κυριακή, καὶ κραυγάζουσα * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

()ESTOXION

Ό μόνος Θεός * μόνην εὖρε χαθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα, * καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζεται * ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· * ὅθεν τῶν χαλῶν ὡς αἰτίαν * σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεόν * σαρχὶ χυήσασα.

Τοῦ Αγίου. 'Ωδή η'. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός. * Τάθη δυσκάθεκτα ψυχῆς * ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας, * τοῖς ἀῦλοις 'Αγγέλοις * ἔξωμοιώθης, βοῶν * 'Γμνεῖτε, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόν τοῦ Θεσβίτου Ἡλιοὺ * ἀνιχνεύων ἱερόν, παμμάχαρ, βίον, * πρός τὸ ὅρος ἀνῆλθες * προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, * νηστεία * τὸν νοῦν χαθαιρόμενος, * μέλπων Εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

()ESTONISY.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγή, * ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεχοῦσα, * τὴν ψυχήν μου ταχεἴσαν * τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, * Παρθένε * Θεοτόχε, πότισον, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τῆς ΄ Λ Υίας. ΄Ο αὐτός.

Τύμρη Χριστού παρθενικαϊς * καλλοναϊς, Κυριακή, πεποικιλμένη * έγνωρίσθης· διό σε * έπουρανίων αὐτός * θαλάμων * άξίως ήξίωσεν, * ἀνυμνολογούσαν * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως Δανιήλ μέσον θηρών * ένεβλήθης τον Χριστον δοξολογούσα, * χαὶ τὴν τούτων, Παρθένε, * θηριωδίαν σαφώς * τῷ θείῳ * μετέβαλες Πνεύματι· * δθεν σε τιμώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρός σφαγὴν * διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου * ἀγομένην οἰκτείρας, * ὡς συμπαθὴς φωτεινοὺς * ἐκπέμπει * Αγγέλους τοῦ σώματος * λύοντάς σε, Μάρτυς, * πρό τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

(שנסאנסטוני).

Ό ὑπερούσιος Θεός * οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ, Παρθένε, * καὶ ὡράθη ὡς βρέφος * ὁ πρὸ αἰώνων Πατρὶ * καὶ θείψ * συνυπάρχων Πνεύματι: * ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε * δοξάζομεν Μητέρα.

» τη δν εν καμίνω του πυρός * των Εβραίων τοις Παισί συγκα
ταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *

υμνείτε, * τὰ εργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας

τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου. 'Ωοη θ'. Τον έχ Θεοῦ Θεόν.

Τνεύματι, Πάτερ, πτωχεύσας * οὐρανῶν βασιλείαν * ἀπείληρας σύν πάσιν ἐκλεκτοῖς * δόξης ἀρρήτου πληρούμενος, * καὶ τῶν πόνων ἀξίως * δεχόμενος, θωμά, τὰς ἀμοιβάς· * διὰ τοῦτό σε πίστει * καὶ πόθω μακαρίζομεν.

Ή τῶν λειψάνων σου θήκη * τοῖς πιστῶς προσιοῦσι * πηγάζει ἰαμάτων ποταμοὺς * πάθη ψυχῶν κατακλύζοντας, * καὶ σωμάτων ἐδύνας * ἐξαίροντας, μακάριε Θωμᾶ, * προσβευτὰ τῶν ἐν πίστει * ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Όσιων * φανοτάταις άγέλαις, * καὶ φέγγει άνεσπέρω νοητώς, * Πάτερ Θωμᾶ, αὐγαζόμενος, * τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην * τελοῦντας φωταγώγησον πιστώς, * καὶ τυχείν σωτηρίας * πρεσβείαις σου άξίωσον.

(りとのてのスだのソ

Τής Αγίας. Ο αύτός.

Τσχυροτάτη, Παρθένε, * πρός Θεόν πεποιθήσει * θηρίων τὰς όρμὰς καὶ τοῦ πυρός * καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος * τὸ
ἐπίπονον, Μάρτυς, * ἔξέκλινας γενναίφ λογισμῷ· * διὰ τοῦτό σε
πίστει * καὶ πόθω μακαρίζομεν.

'Ωραιοτάτω νυμφίω * ώραιότατον κάλλος * τῆς σῆς διευτρεπίζουσα ψυχῆς, * τὴν παρθενίαν ἀκήρατον * διετήρησας, Μάρτυς: * και τούτω των μελών τοὺς αἰκισμοὺς * ὡς περ προϊκα προσῆξας, * Κυριακή πανεύρημε.

Σού το πολύαθλον σώμα * έπὶ γής τεθαμμένον * ἰάσεως πηγάζει ποταμούς * τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, * καὶ παθῶν ἀπελαύνει * τον ρύπον, καὶ βυθίζει πονηρὰς * τῶν δαιμόνων ἐφόδους, * Κυριακὴ θεόνυμφε. Ή παναγία σου μνήμη * ώς περ ήλιος, Μάρτυς, * ἀνέτειλεν ἡμίν, Κυριαχή, * νέρη παθών ἀπελαύνουσα, * καὶ ρωτίζουσα πάντας * τοὺς πίστει ἀληθεί περιχαρώς * σὲ τιμώντας, παρθένε, * καὶ πόθ φ μαχαρίζοντας.

Θεοτοχίον.

Φαεινοτάταις λαμπάσι * τοῦ ἐχ σοῦ σαρχωθέντος, * Παρθένε Παναγία, ὑπέρ νοῦν * οἱ Θεοτόχον εἰδότες σε * φωτιζόμεθα πίστει, * καὶ σκότους ἐχλυτρούμεθα παθῶν, * καὶ παντοίων χινδύνων, * καὶ πάσης περιστάσεως.

O Eigués.

» Τόν έχ θεού θεόν Λόγον, * τόν άρρητφ σορία * ήχοντα χαινουργήσαι τόν 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *

εξ Αγίας Παρθένου * άρράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οί πι-

» στοί, όμορρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία του 'Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΕ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ${\bf A}$ γίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστώμεν Στίχους **ς**΄, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐγεξής Στιχηρά προσόμοια.

Τίγος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Α φωρισμένος ὑπάρχων * ἀπό κοιλίας Μητρός, * ὑπό Θεοῦ πανσόφως * οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν * ἔσχες κατὰ Παῦλον * ἔθεν μαθών * τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, * κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτὴς * ἀληθῶς, Μάρτυς Προκόπιε.

Τη μυστική παντευχία * καθωπλισμένος, σοφέ, * νικοποιφ τροπαίφ * του Χριστου τῷ σημείφ, * Προκόπιε θεόφρον, * θράση ἐχθρῶν * δυσμενῶν ἐξηφάνισας· * καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελών * μέχρις αἴματος ἐνήθλησας.

οβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, * ὡ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

"Ετερα Στιγηρά προσόμοια.

Ήχος δ΄. Εδωκας σημείωσιν. *

Α τρον ἀνατέταλχας * ἐχ τῆς Εψας πολύρωτον * καταυγά-Α ζων, Προχόπιε, * τοῦ χόσμου τὰ πέρατα * ταῖς θεοσημείαις, * καὶ τῆ καρτερία * τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, * καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις λάμψεσι: * διό σου τὴν πανέορτον * καὶ φωτορόρον πανήγυριν * ἐορτάζομεν σήμερον, * ἀθλοφόρε Προχόπιε. Τῶμά σου, Προχόπιε, * χαταξεόμενον, ἔνδοξε, * καὶ πυρὶ δαπα-

Σώμά σου, Προχόπιε, * χαταξεόμενον, ένδοξε, * χαὶ πυρὶ δαπανώμενον, * είρχταϊς συγχλειόμενον, * όμιλοῦν παντοίαις * ἰδέαις
βασάνων, * ξίφει τεμνόμενον, σορὲ, * τὴν βασιλείαν σοι προεξένησε, * παμμάχαρ, τὴν οὐράνιον, * ἐν ἢ χορεύεις γηθόμενος, *
ἀθλορόρε πολύαθλε, * τῶν Αγγέλων συμμέτοχε.

Δήμον προσενήνοχας * τῷ Ποιητῆ διὰ πίστεως * ἱερῶς ἐναθλήσαντα, * θεόρρον Προκόπιε, * μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων * χοροῖς
ἡριθμήθης * καταβαλών τὸν δυσμενῆ * ἀνδρειοφρόνως, ἀξιοθαύμαστε: * διό σε μακαρίζομεν * ὡς στρατιώτην ἀἡττητον, * ὡς
γενναῖον ἀδάμαντα, * ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

νας, * άχαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νον. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

τητό όμμα της καρδίας μου * έκτείνω πρός σὲ, Δέσποινα. * Μὴ παρίδης * τόν μικρόν μου στεναγμόν. * ἐν ώρα ὅταν κρίνη * ὁ σὸς Τίὸς τὸν κόσμον * γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ττν ξύλφ την ζωην ήμων * δρώσα ή πανάμωμος * Θεοτόχος *

Σ χρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοώσα. * Τίξ μου χαί Θεξ μου, * σώσον τους πόθφ άνυμνουντάς σε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ο ὑρανόθεν ἡ κλῆσίς σου, * ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε * τῶν ἐθνῶν, Προκόπιε παναοίδιμε· * καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν * τὸ σκότος κατέλιπες * τῶν εἰδώλων, καὶ φωστὴρ * τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, * θείαις λάμψεσι * τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων * καταυγάζων * τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, * κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Τηνρατεία το πρότερον * τής σαρχός τὰ χινήματα * χαλινώσας, τους, υστερον πρός την άθλησιν * ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, * παμμάχαρ Προχόπιε, * ἀφειδήσας τής σαρχός * τή δυνάμει του Πνεύματος * όθεν ἀπασαν * ὑπομείνας ἰδέαν * των βασάνων, * στεφηφόρος πρός τὰς ἄνω * χοροστασίας ἀνέδραμες.

Total Aylong rote in the you.

Τρατηγός ώς ἀήττητος * τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενος, * ταῖς ροαῖς τοῦ αἰματος πᾶσαν δύναμιν * τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, * καὶ ὅμβρους ἐνέβλυσας * ἰαμάτων δαψιλῶς, * ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, * ἀξιάγαστε, * τοῦ Σωτῆρος, καὶ πάντας * καταρδεύων * τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων * συνεχομένους, Θεόπνευστε.

Δόξα, Ήγος πλ. δ. Προκοπιου Χαρτορύλακος.

Ταϊς μυστικαϊς λαμπηδόσι * τῆς ὑπερρώτου Τριάδος καταυγαζόμενος, * Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, * θέσει θεός χρηματίζεις * θεούμενος ἐν μεθέξει· * δθεν τοὺς πίστει τελοῦντάς σου * τὴν φωσφόρον ἐορτὴν * ἐκ πειρασμών πολυτρόπων * περίσωζε σαϊς πρεσβείαις.

Kat vov. Geotoxiov.

🗘 τοῦ παραδόξου θαύματος. *

πάντων πιστών * των προσχαλουμένων σε * ἐν πεποιθήσει ψυχῆς. * αἰρε, πανάχραντε: * χαϊρε, φυλαχτήριον * αἰντώς: * χαϊρε, πανάχραντε: * χαϊρε, φυλαχτήριον * αἰντώς: * χαϊρε, πανάχραντε: * χαϊρε, φυλαχτήριον * αἰντώς: * χαϊρε γολαχτήριον * αιντώς: * χαϊρε γολαχτήριον * αιντώς:

τητί το ορώμενον θέαμα, * ο τοίς έμοις ορθαλμοίς * χαθοράται, ω Δέσποτα; * Ο συνέχων άπασαν * κτίσιν, ξύλφ άνήρτησαι, * χαὶ θανατούσαι, ο πάσι νέμων ζωήν; * Ἡ Θεοτόχος κλαίουσα έλεγεν, * ότε ἐώρακεν * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐκλάμψαντα * Θεόν καὶ * Ανθρωπον.

'Απολυτίκιον, Ήχος δ'. 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

EIΣ TON OPΘPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, καὶ του Αγίου ούτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Τιχος δ'. Θαλάσσης, το ερυθραίον.

Πλουσίαις μαρμαρυγαϊς του Πνεύματος * περιχεόμενος, * τούς την φωσφόρον ταύτην και σεπτήν * εορτήν σου γεραίροντας * παθών άχλύος λύτρωσαι * και πειρασμών, Μάρτυς Προκόπιε.

Ή κλήσις οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν * ἡ σἡ, Προκόπιε, * ἀλλ' οὐρανόθεν, Παῦλον ὡς τὸ πρίν, * ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, * παθῶν οἰκείων Μάρτυρα * παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας της έπιχήρου, πάνσοφε, * τὴν αἰωνίζουσαν * ὡς νουνεχὴς ἡλλάξω, καὶ θνητοῦ * βασιλέως ἀθάνατον, * καὶ βασιλείαν ἄφθορον * σοὶ παρεχόμενον, Προκόπιε.

Θεοτοχίον.

Τόν φύσει Δημιουργόν ἐχύησας, * ἡμᾶς θεώσαντα * τῆ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, * Θεοτόχε πανύμνητε· * ὅν ἐχτενῶς ἰχέτευε * φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδή γ'. Οὐκ ἐν σορία. *

Σταυροῦ ἐν μέσω * παραδόξως Χριστός σοι ὁπτάνεται, * ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς * τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, * καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν * προσεκκαλούμενος.

Ναόν και στήλην * άνεγειρας σαυτόν θείου Πνεύματος, * ζήλου πνέων θεϊκοῦ * ναοὺς και ἄψυχα ξόανα * δαιμόνων κατέαξας,* Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου * δερματίνους χιτώνας τῷ ξέεσθαι· * ἀφθαρσίας δὲ στολήν * περιεβάλου, Προχόπιε, * χαὶ τὸν πολυμήχανον, * Μάρτυς, ἐγύμνωσας.

Θεοτοχίον.

Ρύσαι με πάσης * προσβολής ἐναντίας τοῦ όφεως, * Μητροπαρθενε άγνη, * καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον * πίστει σε δοξάζοντος * τὴν παναμώμητον.

O Eigués.

ὑκ ἐν σορίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ ποῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτφ σορίᾳ, Χριστέ· * οὐ
 γάρ ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, ριλάνθρωπε.

Κάθισμα, Πχος α. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Τόν Παύλον ώς το πρίν * ο Χριστος ούρανόθεν, * Προχόπιε σορέ, * σε χαλεί πρός την πίστιν, * το χάλλος το ενθεον * προειοώς της χαρδίας σου * δθεν ήθλησας * άνδρειοτάτως χηρύττων * τα παθήματα * χαὶ την αύτοῦ πρός άνθρώπους, * παμμάχαρ, επέλευσιν.

Θιοτοκίον, όμοιον.

γλπίς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν έτεχες Θεόν * ὑπέρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰκέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιών ἡμίν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν *
βίου τοῖς πίστει καὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζουσιν.

Men. Tom. VI.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η άσπιλος άμνας * τον άμνον καί ποιμένα * κρεμάμενον νεκρόν * ἐπὶ ξύλου όρωσα, * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο * μυτρικώς όλολύζουσα. * Πως ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὶ ὑπεράγαθε.

'Ωρ'η δ'. Επαρθέντα σε ίδουσα.

 $E^{\pi\alpha i \rho \delta \mu \epsilon \nu o \nu}$ τον ανάτει της ἀσεβείας * τον άλαζόνα τύραννον ταζς πρός τον Δεσπότην * θείαις άνυψώσεσι, * πραυγάζων, κατέρραξας * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Επιφαίνεται φρουρά σοι έγχεχλεισμένω * ὁ Λυτρωτής, Προχόπιε, * θάρσους έμπιπλών σε, * φέγγει τε λαμπρύνων σε, * χαὶ χλήσιν χατάλληλον * σοῦ τῆ προχοπή παρεχόμενος.

Τό τη χάριτι τη θεία λελαμπρυσμένον * σου κατιδόντες πρόσωπον, * οι της απιστίας * ζόφω καλυπτόμενοι, * το φέγγος της πίστεως * θεία ἐπινεύσει κομίζονται.

Θεοτοχίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὑπνῳ τῆς ῥαθυμίας * πρὸς μετανοίας ὁρθρον με * τῆ σῆ ἀχοιμήτῳ, * Δέσποινα, ἐξέγειρον * πρεσβεία, καὶ σῶσόν με, * μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

'Ωοή ε'. 'Ασεβείς ούχ δψονται. *

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου * στρατόν θεοπειθῆ * προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, * Μαρτυρίου αϊματι * κληρονομήσαντα * μετὰ σοῦ, Προκόπιε, * βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τής συγκλήτου ὤρθησαν * τῆς ἄνω κοινωνοὶ * γυναικῶν αἰ Συγκλητικαὶ, * γένους περιφάνειαν * ἀπαρνησάμεναι, * καὶ θανεῖν ἐλόμεναι * ὑπὲρ σοῦ, Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι * τῷ θείφ τὴν ψυχὴν, * φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς * ξεομένου σώματος * περιεφρόνησαν * αὶ τὴν σὴν ποθήσασαι * βασιλείαν, Πολυέλεε.

Θεοτοχίον.

Συλλαβούσα τέτοχας * Θεόν 'Εμμανουὴλ * εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, * Παναγία ἄχραντε, * σάρχα γενόμενον· * δν ἀεὶ ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Eρρει σου * ή μελίρρυτος γλώσσα διδάγματα * μελισταγή, χαὶ πιχρίας * άθείας όντως ἀπελυτρούτο * εὐπειθώς σοι * τοὺς προστρέχοντας, Μάρτυς Προχόπιε.

Μητέρα * τὴν εὐσέβειαν, Μάρτυς, χτησάμενος, * τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις * σοῦ τὴν χατὰ σάρχα σεμνὴν μητέρα, * χαὶ προσάγεις * οὐρανίω Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς δψεις * ἀποξέων σιδήρω ὁ τύραννος, * τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, * Μάρτυς, οὐα ἐσάλευσεν ἡδρασμένον * τῆ ἀγάπη * τοῦ τὰ πάθη σαραὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοχίον.

Άγιον * τῶν Αγίων ἀρρήτως ἐκύησας, * ὑπεραγία Παρθένε, * τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ἀγιάζοντα, * καὶ Μαρτύρων * τοὺς χοροὺς τοῖς Άγγέλοις συνάπτοντα. Ο Εἰρμός.

· Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοὰ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *

» έχ της πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. * Ποίημα Στεράνου. Τῷ ζήλφ Χριστοῦ * τῷ θείφ πυρπολούμενος, * καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ * τῷ τιμίφ φρουρούμενος, * τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα * καὶ τὰ θράση καθείλες, Προκόπιε, * Έκκλησίαν ἀνύψωσας, * τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς. * ὁ προάναρχος Λόγος, * βουπροκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Tη H'. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου. Στίχοι.

Εοικε Προκόπιος, αύχένα κλίνων,

Λέγειν Κοπείτω τη πλάνη γάρ οὐ θύω.

'Ογδοάτη Προχοπίου άρητθόου χράτα πέρσαν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ τῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τη καμίνφ. *

 \mathbf{p} άρει μολύβδου * τον σόν αύχενα συντριβόμενος, * Μάρτυς, * ούχ ήσθάνου φέρειν γὰρ τὸν ζυγόν * ἐπαυχένιον ἐπόθησας * τον δι οίχτον ήμεν όμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ύψους * τῶν ἰαμάτων χομισάμενος, * νόσους * ἀπελαύνεις, Μάρτυς, καὶ πονηρὰ, * ἐκβοῶν, διώκεις πνεύματα * Εὐλογητός εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις * τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, * Μάχαρ, * καὶ πυρὶ φλεγόμενος χαρτερῶς * τὴν ἀσέβειαν χατέρλεξας, * Εὐλογητὸς εἶ, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Κόρης ἀφθόρου * ὑπερφυῶς ἀποτίχτεται * Λόγος * ὁ τῷ λόγῷ πάντα δημιουργῶν, * ἀλογίας θέλων ῥύσασθαι * τοὺς τὴν ἐχούσιον * δοξολογοῦντας αὐτοῦ συγχατάβασιν.

'Ωδή η'. Χετρας έχπετάσας.

 Λ αμπάσι φλεγόμενος δεινώς, * τοῖς ὀβελίσχοις τε * χαταχεντούμενος, * χαὶ τοῖς χρονίοις σου μιώλωψιν * ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, * χαὶ ἀλγεινόμενος σφοδρώς, * Μάρτυς, ἐχραύγαζες * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τἢ σἢ δεξιἄ τὰ ζοφερὰ * δαιμόνων πρόσωπα, * Μάχαρ, έρράπισας: * ταύτην γὰρ ἄνθραξιν, ἔνδοξε, * χαταρλέγεσθαι ὑπέδειξας * παρανομοῦντι διχαστῆ * ἀντιταττόμενος, * χαὶ χραυγάζων: *

Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν, Χριστόν, τὴν ἀξραγή, * παμμάχαρ ἔνδοξε, * ἔχων θεμέλιον, * λίθοις, Προχόπιε, ἔχαιρες * ώμοτάτως βαρυνόμενος, * πρός ἀβαρή σε χαρμονὴν * ἀναχουφίζουσιν * ἐχβοῶντα· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ιδού πᾶσαι, Κόρη, γενεαὶ, * ὡς προερήτευσας, * σὲ μαχαρίζουσι * Θεόν μαχάριον τέξασαν, * μαχαρίους ἐργαζόμενον * τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ * ἀχολουθοῦντας πιστῶς, * χαὶ βοῶντας * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Είρμός.

Σέρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ
 Τέρραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους * ἐπιτυχών, μεγαλοφρόνως * ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα· * κρουσθείς δὲ ξίρει, * ώσπερ ἐν ἄρματι * τῷ σῷ ἐπέβης αἴματι, * καὶ πρὸς αὐτὸν, Μάρτυς, ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμούς ἰαμάτων * πηγή γενόμενος θαυμάτων, * παύεις δε φλογμούς παθημάτων, * δαιμονικάς τε * βυθίζεις φάλαγγας * τῆ πανσθενεί του Πνεύματος * θεία δυνάμει, 'Αξιάγαστε.

Τούς την παναγίαν σου μνήμην * περιχαρώς ἐπιτελοῦντας * πάσης ἀπειλης, πάσης νόσου, * παντός κινδύνου * σώζε, Προκόπε, * ταις πρός τὸν Κτίστην Κύριον * ἰερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοχίον.

Φῶς ἡμιῖν ἀνέτειλε, Κόρη, * ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, * ὁ βημιουργός του ήλίου * και των άστέρων * και πάσης κτίσεως. * δν έχ**τενώς ixéteue * φωτ**αγωγήσαι τούς ύμνουντάς σε.

Ο Είρμός.

- Α ίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * ά-. 🗘 χρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας » ρύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Φως άναλλοίωτον, Λόγε.

[7ξ ούρανου, ώς τῷ Παύλφ, * έγένετό σοι ἡ κλήσις: * ή φερω-Τ΄ νύμως προκόπτων, * Προκόπιε, τῷ Κυρίφ * χορούς προσήξας Μαρτύρων * μεθ' ων πρεσβεύεις * ύπερ των σε εύρημούντων. Θεοτοχίον, όμοιον.

▼οῦ τὸ πολίτευμα, Λόγε, * πραταίωσον ἐν πολέμοις, * τοῖς βα-🚄 σιλεύσι το νίκος * κατά βαρβάρων παρέχων * τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, * ην εδωρήσω * Χριστιανοίς προστασίαν. Είς τους Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά,

Τίχος δ΄. πρός, "Εδωκας σημείωσιν. *

αῦλον ώς τὸ πρότερον * ἐξ οὐρανοῦ σε ἐκάλεσεν * Ἰησοῦς ἡ 11 άλήθεια, * Προκόπιε ενδοξε· * ώπερ πειθαρχήσας, * μάκαρ, εύγνωμόνως * πατροπαράδοτον ψευδή * της άθείας πλάνην χατέλιπες, * και χαίρων προσεχώρησας * πρός τὰ ἐπίπονα σκάμματα * τής τέλειας άθλήσεως * φωτισθείς την διάνοιαν.

Τωμά σου ξεόμενον, * και τῷ πυρι προσριπτούμενον, * και αί-Α κίαις διδόμενον. * είρκταζς συγκλειόμενον, * όμιλοῦν παντοίαις * ιδέαις βασάνων, * ξίρει τεμιόμενον, σορέ, * την βασιλείαν σοι προεξένησε, * παιμιάχαρ, την ουράνιον. * έν ή χορεύεις γηθόμενος, * Αθλοφόρε Προχόπιε, * των Αγγέλων συμμέτοχε.

 \mathbf{O} νυξι ξεόμενος, * και τ $\mathbf{\phi}$ πυρι δαπανώμενος, * και είρκτ $\mathbf{\eta}$ συγάντιδόσεις * περωτισμένφ λογισμφ * προαποβλέπων, μάρτυς πολύαθλε· * διό σε έστεφάνωσεν * ὁ στεφοδότης, Προκόπιε, * τὸν ἀγῶνα τελίσαντα * και την πίστιν τηρήσαντα.

Γυμβόλφ παθήματος * σέ, ού σαρχί χατεδέξατο, * Ίησοῦς έσα-🚄 γήνευσεν, * του κάλλους, Προκόπιε, * έρασθείς γνησίως * τῆς θείας ψυχής σου, * ής κατεπλάγησαν έχθροι * την καρτερίαν και τὰ παλαίσματα. * διό σε μαχαρίζομεν * σύν τοῖς συνάθλοις, μαχάριε, * μεθ' ων αίτησαι έλεος * ταϊς ψυχαϊς ήμων πάντοτε.

Δόξα, ⁷Ηχος δ'.

Κογχύλη αίματος * τοῦ μαρτυρίου σου * χοσμηθείσα ἡ Ἐχχλησία τοῦ Θεοῦ * ἡλιαχὰς ἀχτίνας ἐχπέμπει, Προχόπιε πολύαθλε· * τῷ γὰρ Σταυρῷ * χαθοπλίσας ἐαυτόν * καὶ τὸ θανείν ὑπὶρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος, * γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντιχατέστης· * καὶ χαταισχύνας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, * νιχητὴς * στρατιώτης ὡρθης τοῦ Χριστοῦ. * Διὸ δυσωποϊμέν σε * ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα, * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εί βούλει, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις. Εί δ' οὐ, είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Άνατολίου.

Οσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν * ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, * καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, * τῆ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει * τῶν τυράννων τὸ δυσσεβὲς * καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνὲς * ἀνδρικῶς κατήσχυνας. * Διὸ καὶ μέχρις αἰματος * ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, * πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος. * καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῆ καὶ Θεῷ * ὑκηθῆναι τῆ οἰκουμένη εἰρήνην, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

 Δ έσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

"Αλλα Στιχηρά 'Ιδιόμελα τοῦ 'Αγίου μεγαλομάρτυρος Προχοπίου. 'Ήχος α'.

Αθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ Προκόπιε, * πρός τὰς βασάνους καρτεΑρων, * καὶ τυράννους διελέγχων ἀνεκραύγαζες· * Οὐδείς με
χωρίσει * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· * αὐτὸς γάρ μου Θεὸς, καὶ
δοξάσω αὐτόν· * Διὸ * παρρησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, * καὶ
χορεύων μετ' Αγγέλων * ἐν οὐρανοῖς, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς
ψυχὰς * τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ήχος ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου βασιλέως στρατιώτα, Προχόπιε, * χαίρου καὶ ἀγάλλου, * Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· * πάντων καταφρονήσας, * ζωὴν τὴν αἰώνιον * ἔλαβες ἐν οὐρανοῖς· * τὸ γὰρ σῶμά σου * πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· * Χριστὸν γὰρ δν ἐπόθησας, * αὐτός σε δοξάζει, μαχάριε.

Τηχος ὁ αὐτός.

Τόν γενναΐον άθλητην Προκόπιον * τόν ὑπέρ τῆς εὐσεβείας κα-

άγαλλίαμα. Ττο δερμός της πίστεως πρόμαχος, * κατά τοὺς Προφήτας στος λιμήν. * χαίροις, * ὁ Χριστόν έχων ἐν ἐαυτῷ, * μιμηκαί 'Αποστόλους. * χαίροις, * ὁ Χριστόν ἔχων ἐν ἐαυτῷ, * μιμηκαί λιμήν. * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις, τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης
καί 'Αποστόλους' * χαίροις * ἐκριστόλους * και 'Αποστόλους * καὶ 'Απ

Ήχος β'.

Προχόπτων εν Θεῷ, * ἀρετῶν ἐράμιλλος ἀνεδείχθης, * νεανιχὴν ἀνδρείαν ἐπιδειξάμενος, * ἀθεάτου Πνεύματος δραξάμενος * τυραννιχὴν ὁρρὺν χατεπάτησας, * Προχόπιε πολύαθλε· * βωμοὶ γὰρ τῶν εἰδώλων ἡρανίσθησαν, * χαὶ χρησμοὶ δαιμόνων φυγαδεύονται, * ἀνίατα νοσήματα θεραπεύονται· * χαὶ Χριστός εἰς αἰῶνας βασιλεύει, * ὁ παρέχων τῷ χόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ηχος γ΄. Γερμανοῦ.

Νεανικήν άγων την ήλικίαν, * ώς περ ό σορώτατος Παϋλος, * έκ των ύψίστων το θείον χάρισμα εδέξω, * καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση * τῆ ἐπικλήσει Χριστοῦ κατέβαλες. * προκόπτων ἐν χάριτι, * Προκόπιε πολύαθλε, * ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον * ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ΄ Ήχος δ΄. Κυπριανοῦ.

Η Έχχλησία σήμερον * στολισαμένη τοῖς ἄθλοις σου, Μάρτυς, μυστιχῶς * εὐφραίνεται, * χαὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην * χατ ἀξίαν εὐφήμως χραυγάζει γεραίρουσα * Χαίροις, * δ΄ τὸν Παῦλον ζηλώσας, * χαὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, * χαὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. * Χαίροις, Μαρτύρων πανάριστε, * χαὶ τῶν νοσούντων προσφύγιον. * Χαίροις, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα * χαὶ Βασιλέων προπύργιον. * Προχόπιε πολύαθλε, * ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον * μὴ διαλίπης πρεσβεύων * ὡς παἡρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα.

 $^{\prime}$ Ηχος πλ. β'.

Δεύτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα * πνευματικὴν χορείαν ἐπιχροτήσωμεν, * τῶν ἀσμάτων τὴν σάλπιγγα * φωνὴν ἀναλαβόντες, * καὶ εὐχαρίστοις ὑμνοις * προσοίσωμεν λέγοντες· * Χαίροις,
τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα Μάρτυς Προκόπιε· * τῷ πόθῳ γὰρ τῷ
τούτου * ἐνήθλησας, μακάριε. * Χαίροις, * ὁ τὸ σῶμα ἐκδώσας ἐν

αίχισμοῖς χαλεποῖς * διὰ τὴν αἰωνίαν καὶ μακαρίαν ὅντως ζωήν. * Χαίροις, * ὁ ἀκορέστατος ψυχῆ * ἐπαπολαύων ἀξίως * ὡς κοινωνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν ἔνδοξον μνήμην σου * πρέσβευε * λυτρωθῆναι πάσης ὁργῆς * καὶ φθορᾶς καὶ κολάσεως.

ΊΙγος ὁ αὐτός.

Σήμερον ή οἰχουμένη πᾶσα * ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι, * καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία * τοῖς ἄνθεσι * καταστραπτομένη, Προκόπιε, ἐβόα σοι, * θεράπων Χριστοῦ * καὶ προστάτα θερμότατε· * Μὴ ἐλλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

EIE THN AEITOYPPIAN.

Τυπικά καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου 'Ωδή γ'. καὶ ϛ΄. Προκειμενον, Ἡχος. δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ. Στίχος Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ο 'Απόστολος, πρός Τιμόθεον Α΄. 'Επιστολής. Τέχνον Τιμόθεε, πιστός ὁ λόγος. Ζήτει Κυριακή ΑΒ΄. 'Αλληλούτα, 'Ήχος δ'.

 Δ ίχαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ χέδρος ἡ ἐν τῷ Λ ιβάνψ πληθυνθήσεται.

 $\Sigma \tau i \chi \circ \varsigma$. Περυτευμένος έν τῷ οἰχ φ Κυρίου, έν τατς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εύαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος. Ὁ φιλών πατέρα ἡ μητέρα ὑπέρ ἐμέ. Ζήτει Κυριαχή τῶν Αγίων πάντων.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίωνιον.

ΤΗ Θ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Παγκρατίου, Έπισκόπου Ταυρομενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Τίχος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

"Ο τε * ή χρηπίς τῶν Μαθητῶν * περιερχομένη τὸν χόσμον * δλον ἐστήριξε, * τότε εὐραμένη σε * λίθον ὡς ἔντιμον, * Ἐχχλησίας θεμέλιον * προβάλλεται, μάχαρ, * στήλας χαταστρέ-

ροντα * είδωλικάς και ναούς * θεία * δυναστεία του Λόγου * του διά σαρκός όμιλησαι, * Πάτερ, τους άνθρωποις εύδοκήσανσες.

 Λ όγφ * φυγαδεύων πονηρά * πνεύματα χαχίας, έτέλεις * πνευματικούς τοὺς λαοὺς * Πνεύματος τῆ χάριτι, * Μάρτυς Παγχάτιε, * ἀνατέμνων τὴν αὔλαχα * τῆς τούτων χαρδίας, * χαὶ χαταβαλλόμενος * σπόρον τὸν ἔνθεον * ὄν περ * γεωργῷ προσηγάγου * τῷ ἐπουρανίῳ, πρεσβεύων * ὑπὲρ τῶν πιστῷς ἀνευρημούντων σε.

Δύσιν * φρυκτωρίαις νοηταϊς * σύ ἀνατολην ἀπειργάσω, * ήλιον φέρουσαν * θείας ἐπιγνώσεως * τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμεῖν * ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος * καὶ δύσας ἀθλήσει, * Πάτερ, ἐξανέτειλας * πρὸς φῶς ἀνέσπερον * ἔνθα * τῶν ἐσόπτρων λυθέντων * βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος * τοῦ ἀγωνοθέτου σου, Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πάντων * προστατεύεις, άγαθη, * τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει * τῆ πραταιὰ σου χειρί: * ἄλλην γὰρ οὐχ ἔχομεν * ἀμαρταπλοὶ πρός Θεόν * ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν * ἀεὶ μεσιτείαν * οἱ κατα-καμπτόμενοι * ὑπὸ πταισμάτων πολλών. * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ τοῦ οὺς δούλους σου.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τέρεις * ὑπομείναντα πολλάς, * καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέπουσα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα. * Ὑπερύμνητε Κύριε, * Υἰξ καὶ Θεί μου, * πῶς πιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

'Απολυτίκιον 'Ήχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

EIE TON OPOPON.

Ή συνήθης Στιχολογία, και οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και του Αγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδη α'. Ήχος α'. 'Ωδην επινίχιον.

Υπέρτιμον λίθον σε ή Έχχλησία * γνωρίζει, Παγκράτιε, * έδρασμῷ τῶν λόγων σου * στηριζομένη ἀεὶ, * καὶ διὰ τοῦτό σου τιμἄ * τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον ένιζομένην * ταυτότητι φύσεως * καταγγέλλων ἔσβεσας * τῆς ἀθείας ἀχλύν, * καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς * λαούς ἐφώτισας. Νεώσας άρότρω σου των θείων λόγων * χαρδίας, Παγκράτιε, * χερσωθείσας πρότερον * χακοπιστίας αύχμω, * γονίμους εδείξας σαφως * διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἀνατέταλχεν ὁ φωτοδότης * φωτίζων τὰ πέρατα, * Ἰησοῦς ὁ Κύριος, * ἄχραντε Δέσποινα· * δι' οῦ οἱ ἐν σχότει χαὶ σχιξ * φῶς ἐθεάσαντο.

 $^{\prime}\Omega$ δή γ $^{\prime}$. Στερεωθήτω ή καρδία μου. *

Τοπό τοῦ Πνεύματος σθενούμενος * πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, *
καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν * τὰ τεμένη ἡδάφισας * τῶν εἰδώλων, Έχχλησίας ἀνιστῶν, * Αξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγο ἔτεμες * δυσφημίας, *Οσιε, ἄκανθαν, * καὶ κατεφύτευσας ψυχαϊς * τὰ σωτήρια δόγματα * ἀρετῶν εὐθυνουμέναις τῇ αὐξήσει, * Παγκράτιε.

Σκεύος εύρων σε θείου Πνεύματος * καθαράς ἀκτίνας δεχόμενον * ὁ Κορυφαΐος μαθητής * πρός τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, * ἀθείας ἐκμειώσαι τὴν ἀχλύν, * πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον

Σε την νεφέλην την όλόφωτον, * και Θεού την στάμνον την πάγχρυσον, * και πλατυτέραν ούρανού, * και μετάρσιον κλίμακα, * άπειρόγαμε Παρθένε, οι πιστοι * μακαρίζομεν.

Ο Είρμός.

» Στερεωθήτω ή καρδία μου * είς το θέλημά σου, Χριστὶ ο Θεός, * ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανον * στερεώσας τον δεύτερον, *

» καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι τὴν γῆν, * Παντοδύναμε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Επεράνης σήμερον.

Ε ὑσεβείας πρόμαχος * τροπαιοφόρος, * ἱερὲ Παγκράτιε, * ἀναδειχθείς, ἐν οὑρανοῖς * σὺν ᾿Ασωμάτοις παρίστασαι * νῦν τῷ Κυρίῳ * πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον, δμοιον.

 \mathbf{E} ν τη σκέπη, άχραντε, * τη ση, Παρθένε, * προσφυγόντων δέησιν * προσδεξαμένη παρ' ήμων, * μη διαλίπης πρεσβεύουσα * πρός τον Γίόν σου * σωθήναι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Έ πὶ ξύλου βλέπουσα * προσηλωμένον * σόν Τίδν καὶ Κύριον, * καὶ θρηνφόουσα μητρικώς * όδυρομένη ἐκραύγαζες· * Οίμοι! πώς πάσχεις, * Τίξ μου παμφίλτατε!

'Ωδή δ'. Έν πνεύματι προβλέπων. *

 \mathbf{H} υρὶ τοῦ Παρακλήτου * πυρίπνοος δειχθεὶς * τὴν ἀπάτην ξ- φλεξας, * Παγκράτιε σορέ \cdot * καὶ ἀναλάμψας * ὡς λύχνος, τοὺς

έν θαλάσση * βυθίζομένους * της άγνοιας πρός λιμένας * θείου

έμβιβάζεις θελήματος.

Έκ πέτρας άκροτόμου * ὁ Πέτρος άρδευθείς * και πλησθείς ώς άλλον σε * έκπέμπει ποταμόν * κεχερσωμένας * άρδεύειν ψυχάς, Θεόφρον, * και άσεβείας * ποταμούς άποξηραίνειν * ρεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Ο βίος σου ταϊς θείαις * ἀστράπτων χαλλοναϊς * πάντων ἀπημαύρωσε * δαιμόνων τὰς ὀρμάς * χαὶ διαλύσας * τὸ σχότος τῆς ἀθείας, * Υἰοὺς ἡμέρας * ἐναπέδειξας τοὺς πόθφ * σοῦ ταῖς

διδαγαίς εύπειθήσαντας.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος * ἐξήχησε, σοφὲ, * φέγγει λαμπρυνόμενος * τῆς γνώσεως Χριστοῦ, * δι' οῦ Ἑλλήνων * σοφία ἀπεμωράνθη, * καὶ τῆς κακίας * σοφία ἀπετεφρώθη, * μάρτυς ἰεράργα Παγκράτιε. Θεοτοκίον.

Σαρχούμενον τον Λόγον * οὐσίαις ἐν δυσί, * Κόρη, καὶ θελήμασιν * ἐκύησας, ἀγνὴ, * τὸν τὰς εἰσόδους * γνωρίσαντα παραδόξως * τῆς σωτηρίας * τοῖς τῆ πλάνη δουλωθεῖσιν, * ἄχραντε

Παρθένε πανύμνητε.

 $^{\prime}\Omega\delta$ ή ε΄. Τήν σήν είρηνην δός ήμεν. *

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν * ἐζώγρησας λαούς, * λόγφ δὲ ναούς κατηδάφισας, * καὶ ἐδομήσω, Ἱερώτατε, * Ἐκκλησιών τὰ κάλλη * εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

Τος αίμασιν έφοινιξας * στολήν την ίεραν, * λύθρον δε δαιμόνων έξηρανας, * και νικηφόρος ανεληλυθας * πρός οὐρανόν της

νίχης * ἀπολαβείν τὸ στέφος.

Ερράγη πρό προσώπου σου * φραγμός είδωλικός, * θύρα δὲ ἡνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, * καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος * ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, * ἰερομύστα Πάτερ.

Θεοτοχίον.

'Ως όμβρος έν τη μήτρα σου * κατηλθεν ό Χριστός, * "Αχραντε, και όμβρους ἐξήρανε * πολυθείας, και ἐπήγασε * θεογνωσίας ῦδωρ * τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

'Ωδής'. Τον Προφήτην Ίωναν. *

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν * καὶ λαμπρύνας δαψιλώς * Ίησοῦς, \dot{x} ὁ φωτισμός * τῶν ἀπάντων καὶ Θεὸς, * τῷ λόγ \dot{y} σου * τῆς ἀλογίας * λαοὺς ἐβρύσατο.

'Ραντισμών είδωλικών * και αιμάτων έναγών * έλυτρώσω τούς λαούς· * και τυθείς ώς περ άμνὸς, * Παγκράπε, * Θυσία ζώσα *

θεῷ προσήνεξαι.

Ίερούργησας Θεοῦ * Εὐαγγέλιον, σοφέ, * τὰς ἐνθέους διδαγὰς.*

σφραγισάμενος λαμπρώς * τῷ αίματι, * ἱερομύστα * Μάρτυς Παγκράτιε. Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαζ * τῶν ἀχάρπων λογισμῶν * ἐπανάγαγε πρὸς φῶς * σωτηρίας καὶ ζωῆς, * Πανάμωμε, * ἡ τὸν Σωτῆρα * Χριστὸν χυήσασα. Ο Είρμός.

» Τόν Προφήτην Ίωνᾶν * έχμιμούμενος βοώ· * Τὴν ζωήν μου,

» Ι άγαθε, * ελευθερωσον φθοράς, * και σώσον με, * Σωτήρ τοῦ » κόσμου, * κράζοντα · Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῆ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι.

Προθείς έαυτον Παγκράτιος ώς βάθρον, Αθλήσεως ήγειρεν οίκον έκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ταϊς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδη ζ Τους έν καμίνο Παίδας.

 $\sum_{i=1}^{N} N_i$ αἴματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, * Παγκράτιε, * πρότερον ἐν ὑρων· * μεθ' οῦ αὐλιζόμενος * θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς, * ἀειμακάρωτε.

Τοὺς ἄλμη συγχωσθέντας τῶν δεινῶν * ἀγκίστρφ σου * τῶν λόγων ἀνηγάγου, ἱερὲ, * καὶ προσευχῶν * ἱερωτάτη ἐπομβρία * θολερὸν ἐξήρανας * κακοπιστίας βυθόν, * Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ή πέτρα σε ή όντως ἀρραγής * θεμέλιον * έθετο καὶ βάσιν ἀρραγή * τῆς ἱερᾶς, * Ἱεροφάντορ, Ἐκκλησίας * ἐν ἡ ἐδαφίζεται * πᾶσα κακία, σορὲ, * τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοχίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρων, * πανάμωμε, * Λόγος χαθαρωτατος Θεοῦ, * σοῦ ἐχ γαστρὸς * ἀποτεχθεὶς πιστοὺς χαθαίρει * μολυσμοῦ, Θεόνυμφε, * προσγενομένου ἡμῖν * ἐξ ἀχρασίας χαχῶν. Ω οη Ω η Ω 0 φρίττουσιν *Αγγελοι. *

Πυρὶ λιπαινόμενος * ποιχίλων πειρασμών * ἀνάλωτος ἔμεινας, * στομούμενος τὸν νοῦν * λαμπραῖς θεωρίαις, * χαὶ ὡράθης, Σοφὲ, * ξίφος διαχόπτον * ὑλην πολυθείας.

Λαούς είς ἐπίγνωσιν * προσάγων τοῦ Χριστοῦ, * αημεῖα καὶ τέρατα * ἐτέλεις, ἐμφανῶς * προλέγων τὸ μέλλον * ὡς προφήτης Θερῦ * ταῖς τοῦ Παρακλήτου, * Θεόφρον, ἐπιπνοίαις.

Είχονα τοῦ χτίσαντος * δειχνύων τοῖς λαοῖς, * έχων ἢν ἐφόρεσεν * ἐνούμενος ἡμῖν, * σημείων δυνάμεις * δι' αὐτῆς ἐχτελεῖς * τῆς πολυθείας * τὸ μῦσος ἀναστέλλων.

Θεοτοχίον.

Ως διμβρος εν μήτρα σου * κατήλθεν ό Χριστός, * καὶ πᾶσαν κατήρδευσε * τὴν κτίσιν ἀληθως * ξηράνας, Παρθένε, * θολεροὺς ποταμοὺς * εἰδωλσικανίας, * ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ο Είρμός.

* O^{ν} φρίττουσιν "Αγγελοι * καὶ πᾶσαι στρατιαὶ * ὡς Κτίστην καὶ Κύριον * ὑμνεῖτε, ἱερεῖς· * δοξάσατε, παΐδες· * εὐλογεῖ- τε, λαοὶ, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Την ζωοδόχον πηγήν.

Τοϊς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι * καταυγασθείς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, * ὡς ἀστὴρ πολύρωτος * πρὸς τὴν δύσιν ἔρθασας, * φωταγωγῶν διδαχαῖς * τοὺς πεπτωκότας * εἰς ἀγνωσίας, Παγκράτιε, βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰχόνος τιμὴν διαβαίνουσαν * εἰς τὸ πρωτότυπον σὰ ἐπιστάμενος, * πανταχοῦ τὴν ἄχραντον * ἀνεστήλου, "Ενδοξε, * τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ * ἡμῶν εἰχόνα * εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ίερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι * μαρτυρικαϊς διαλάμπεις ραιδρότησιν, * όρων καὶ ὁρώμενος, * ἱερὲ Παγκράτιε, * ἀγαλλομένη ψυχῆ * Θεοῦ τὴν δόξαν, * Ἱεραρχων καὶ Μαρτύρων ἀγλάισμα.

Τὴν φωτοφόρον ταύτην πανήγυριν * πόλις καὶ δῆμος τελεῖ ἀγαλλόμενος, * θαυμαστὲ Παγκράτιε, * σὲ πιστῶς γεραίροντες * οῦς εὐλογῶν ὡς ποιμὴν * μὴ διαλίπης * τὴν ὑπὲρ πάντων πρεσβείαν ποιούμενος. Θεοτοχίον.

Φεΐσαι ήμων των ύμνούντων σου, Κύριε, * την iχ Παρθένου ἀνέχρραστον γέννησιν, * πειρασμών ρυόμενος * χαὶ παθών χαὶ θλίψεων * ταῖς ἱχεσίαις αὐτῆς * τοὺς σοὺς οἰχέτας, * ὡς εὐεργέτης χαὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ο Είρμός.

- \mathbf{r} την ζωοδόχον πηγήν την άξυναον, * την φωτοφόρον λυχνίαν την πάγχρυσον, * τον ναόν τον ξιμψυχον * την σκηνήν την
- άχραντον * του ούρανου και της γης * την πλατυτέραν, * την

• Θεοτόχον έν ύμνοις τιμήσωμεν.

Έξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ι έτρος, ή πίστεως πέτρα, * Παγκράτιε, κραταιάν σε * κρηπίδα, Μάρτυς, καὶ βάσιν * καθίστησιν 'Εκκλησίας' * μεθ' οῦ καὶ σὺ τὴν σὴν ποίμνην * φύλαττε, Πάτερ, * ἐκ τῶν τῆς "Αγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πάντες πιστοί σε μεσίτιν * πρός τον Υίον καὶ Θεόν σου * νῦν προβαλλόμεθα μόνην, * οἱ συσταυρούμενοι τούτω * διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν, * Θεογεννήτορ, * ὑπὶρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία τοῦ Ἦρορου, ὡς σύνηθες,

καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν 'Αγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς 'Αρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Πανεύρημοι Μάρτυρες, * ὑμεῖς * λίθοις συντριβόμενοι * Χριστόν τὴν πέτραν τὴν ἄἡρηχτον * οὐχ ἐξηρνήσασθε· * ἀλλὰ νιχηφόροι * χάριτι γενόμενοι * Αγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε· * ὑμεθ ὧν πρεσβεύσατε * ὁωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες, * φρουραϊς * άμα συγκλειόμενοι * ως ένδρόσον ἐκομίσασθε * ὑμᾶς πνευματικώς ἀναψύχουσαν· * διὸ πρεσβεύσατε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ἡμων * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ

miye theos.

Α ήττητοι Μάρτυρες, * ζωήν * άληθή ποθήσαντες * καὶ εἰς ἀεὶ Α διαμένουσαν, * θάνατον ἄδικον * παρανόμφ ψήρφ * χαιροντες ὑπέστητε: * καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε: * μεθ' ὧν πρεμέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν * δεινοίς, * καὶ ποῦ φύγω, Δέσποινα, * ὁ δυστυχής καὶ πανάθλιος; * εἰ μὴ πρός σὲ, ἀγνὴ, * καταφεύγω μόνην * τὴν ἐμὴν βοήθειαν, * ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, θεόνυμφε; * καὶ μὴ παρίδης με * τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, * θλιβομένων * ἐτοίμη βοήθεια.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

 $\mathbf{P}^{\text{ομφαία διήλθεν, ω Yii, * ή Παρθένος έλεγεν * έπὶ τοῦ ξύλου} ως έβλεψε * Χριστόν χρεμάμενον, * την έμην χαρδίαν * χαί$

σπαράττει, Δέσποτα, * ώς πάλαι Συμεών μοι προέρησεν. * 'Αλλά ἀνάστηθι, * χαὶ συνδόξασον, ἀθάνατε, * τὴν Μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, και οι Κανόνες τῆς Όκτωήχου, και τῶν Αγίων οὖτος, οὖ ἡ Ακροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων):

Θεοστεφή φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ίωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ. *

Θρορόνως, πιστοί, * τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ * τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν * ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης * καὶ τροπαιούχους φαιδροὺς, * Θεῷ ἐπινίκιον * ὑμνον ἀναμέλποντας.

Επί γής, άθληται, * ήγωνισμένοι λαμπρώς, * και τὰς βασάνους ὑπομείναντες, * ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους * ὑπεδέξασθε, *

συμφώνως άναμέλποντες * ύμνον ἐπινίχιον.

Όμονοία ψυχής * συνδεδεμένοι πιστώς * κατά τής πλάνης ἐχωρήσατε, * καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι * ἀνεδείχθητε, * συμφώνως ἀναμέλποντες * ὑμνον ἐπινίκιον. Θεοτοκίον.

"Αχραντε Μήτερ Θεοϋ, * τὸν σαρχωθέντα ἐχ σοϋ, * καὶ ἐχ τῶν κόλπων τοϋ Γεννήτορος * μὴ ἐχφοιτήσαντα Θεὸν, * ἀπαύστως πρέσβευε * ἐχ πάσης περιστάσεως * σῶσαι οὺς ἔπλασεν.

 $\Omega\delta\dot{\eta}$ $\gamma'.$ Auvápez του Σταυρού σου.

Συνέσει, στρατιώται Χριστού, * χεχοσμημένοι, τὸν ἀλάστορα * ἀρχαΐον όριν ἐπνίξατε * ἐν τοῖς ρείθροις τῶν αἰμάτων ὑμῶν.

Το σωμα παραδόντες πικραίς * και αφορήτοις, 'Αξιάγαστοι, *

βασάνοις, θείαν είληφατε * χληρουχίαν διά πίστεως.

Έν λίθων, 'Αθλοφόροι, βολαϊς * τυράννου γνώμη συνθλαττόμενα, * τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγχυραν * ἀσφαλῶς διεφυλάξατε.

Θεοτοχίον.

Ικέτευε ἀπαύστως, 'Αγνή, * τον προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, * ρυσθήναι πλάνης διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα θεοῦ.

Ο Ειρμός.

* Δ υνάμει του Σταυρού σου, Χριστέ, * στερέωσόν μου τὴν διά* Δ νοιαν * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου * τὰ σωτήρια πα* θήματα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ὑψωθείς.

 O_i στρατιώται του Χριστού οι γενναΐοι * άγωνισάμενοι καλώς τον Βελίαρ * όλοτελώς έβύθισαν αἰμάτων ροαίς· * λίθοις γάρ

συνθλώμενοι, * καὶ τεμνόμενοι ξίφει, * πυρὶ ἐκκαιόμενοι, * καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες * στεφανηφόροι ὡρθησαν σαρως· * δθεν τιμώνται, * καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, * καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιράδας * τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, Πανάμωμε; * τὰς ἐπαναστάσεις δὲ * τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου * τίς ἐκδιηγήσεται, * καὶ τὴν τούτων κακίαν; * 'Αλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία, ἀγαθὴ, * τούτων μοι πάντων * τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τον έξ άνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οἴμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν, Τὶὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

'Ωδή δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου άγάπης * χεχρατημένος τοῖς θεσμοῖς, * τὸν ἀντίθεον ἐχθρὸν * τῶν ᾿Αθλοφόρων ὁ χορὸς * ἐτροπώσατο * χράτει τοῦ Χριστοῦ χρατυνόμενος.

Ή θεόκλητος φάλαγξ * των 'Αθλοφόρων του Χριστου * την άντιθεον πληθύν * των άσεβων άνατρέπει * άναμέλπουσα· * Δόξα

τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Φως ἀπρόσιτον ἰδόντες * οἱ ᾿Αθλοφόροι ἐν φρουρᾳ, * τὴν πολοθεον ἀχλὺν * εἰδωλικῆς παροινίας * διεσκέδασαν, * θεία δυναστεία νευρούμενοι.

'Ατενίζοντες τῷ κάλλει * τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, * τὴν ἀβέβαιον φορὰν * τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων * ὁ ἀοίδιμος * δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτοχίον.

Έπεσχίασεν ή του Ύψιστου, * Κόρη, δύναμις έν σοὶ, * χαὶ παράδεισον εἰργάσατο, ζωής * ξύλον ἔχουσαν * μέσον, τὸν μεσίτην χαὶ Κύριον.

'Φλη ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι του Πνεύματος * του Αγίου, * εἰδώλων οἰ Μάρτυρες * τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Αστέρες φαεσφόροι γεγόνατε, * Αθλοφόροι, * καὶ ἄνθη τῆς

πίστεως * την εύωδίαν έχπέμποντα.

Γεώργιον πεφήνατε, "Αγιοι, * τοῦ 'Τψίστου, * δρεπάναις τεμνόμενον * τοῦ Μαρτυρίου, πανεύφημοι.

Θεοτοχίον.

 $M\eta$ παύση δυσωποθσα δν έτεχες, * Θεοτόχε, * σώσαι τὰς ψυγὰς ἡμῶν * τῶν ἐχτενῶς ἀνυμνούντων σε.

'Ωδή ς'. Έχυκλωσέ με άβυσσος. *

 Γ ηθόμενοι οι Μάρτυρες * έβόων· * Είς χεϊράς σου, Δέσποτα, * προσδέχου τὰ πνεύματα * ήμων καὶ ἀνάπαυσον· * σὲ γὰρ ποθούμεν * τὸν μόνον πολυέλεον.

'Αγγέλων συνομόσκηνος * ή φάλαγξ * των σων έχρημάτισε * Μαρτύρων, Φιλάνθρωπε, * τον δρόμον τελέσασα· * και νύν πρε-

σβεύει * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ή πανεύχλεια, * Μαρτύρων * χορεία θεόλεχτος, * Μαρτύρων εὐπρέπεια, * θερμῶς δυσωπήσατε * σωθῆναι πάντας * τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας. Θεοτοχίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου * τίς λόγος * ὁ φράσαι δυνάμενος * τό θαϋμα, Πανάμωμε; * Θεόν γὰρ συνέλαβες * δι' εὐσπλαγχνίαν * ήμιν ἐπιδημήσαντα.

'Ο Είρμός.

• Τενίκλωσέ με άβυσσος, * ταρή μοι * τὸ κήτος ἐγένετο· * ἐγω • \mathbf{E} δὲ ἐβόησα * πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, * καὶ ἔσωσέ με * ἡ • δεξιά σου, Κύριε.

, Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ᾿Αγίων τεσσαράχοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νιχοπόλει τῆς ᾿Αρμενίας μαρτυρησάντων. Στίγοι.

Παρεμβολή τις ευρέθη Θεφ νέα,

Τόλμη παρεμβάλλουσα και πυρός μέσον.

Κτείνεν έρισθενέας δεκάτη πυρ Νικοπολίτας.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο έν χαμίνφ πυρός. *

Τος ὁ Θεός * ὁ των Πατέρων ήμων.

Λελαμπρυσμένοι φωτί * τῷ τῆς Τριάδος, 'Αθλοφόροι, * μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν * τὰς ψυχὰς παρεδώκατε.

Παρεστηχότες Θε $\tilde{\phi}$ * στερανηφόροι, 'Αθλοφόροι, * ὑπὲρ ἡμῶν ἐχτεν $\tilde{\phi}$ ς * ἀεὶ πρεσβεύετε.

'Ως άληθείας πυρσοί, *.. ώς εύσεβείας δντες πύργοι * περιρανείς, 'Αθληταί, * πιστοίς έδείχθητε.

Men. Tom. VI.

() ESTONION.

'Ως σωτηρίαν ήμῶν * σέ, Θεοτόχε, δυσωποϋμεν· * Έξευμενίζου ήμι*ν * τὸν σαρχωθέντα έχ σοῦ.

'Ωο'ς τ΄ Τον έχ Πατρός πρό αἰώνων. *

Μετά Μαρτύρων γενέσθω * τὰ αἰτήματα ήμων των πιστών, * και τῆς αὐτών κληρουχίας * κανωνοὶ ἀξιωθείημεν, * τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

'Αγαλλιάσει καρδίας * ὁ χορός τῶν καρτερῶν 'Αθλητῶν * παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεράνους * εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, * καὶ φαιδρῶς ὑμνοῦσι * καὶ ὑπερυψοῦσιν * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ρειθροις ίδιων αιμάτων * φοινιχθέντες, 'Αξιάγαστοι, * έν ούρανοϊς είς αιώνας * τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, * εὐσεβως ὑμνοῦντες* καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν είς τοὺς αίωνας.

Τούς καρτερούς στρατιώτας, * τούς λαμπτήρας τοῦ ἀσβέστου φωτός, * τοὺς κοινωνούς τῶν 'Αγγέλων, * τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας * εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, * Χριστόν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

() εοτοκίον.

Των Χερουβίμ ύπερτέρα * ἀνεδείχθης, Θεοτόχε ἀγνη, * ἐν τῆ γαστρί σου τὸν τούτοις * ἐποχούμενον βαστάσασα * δν σὺν 'Ασωμάτοις * βροτοί δοξολογούμεν * εἰς πάντας τοὺς αίωνας.

Ο Είρμός.

» Τον έχ Πατρός πρό αίώνων * γεννηθέντα Γίον καὶ Θεόν, *
χαὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρχωθέντα ἐχ Παρθένου

» Μητρός, * Ίερεῖς, ὑμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς » αἰωνας.

'Ωδή θ'. Σέ τὴν ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον.

Τπέρ τῆς χοινῆς σωτηρίας πρεσβεύσατε, * παναοίδιμοι Μάρτυρες, * Χριστῷ παριστάμενοι, * δι' δν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ρώμη κραταιά το τής πλάνης οχύρωμα * καθελόντες, ἀήττητοι, * οἰκίαν οὐράνιον * κατοικείν σὺν 'Αγγέλοις ἡξιώθητε.

'Ως ἀειφανείς δεδειγμένοι φωστήρες ήμιν * οι καλλίνικοι Μάρτυρες, * ἀπαύστως αὐγάζουσι * φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Νόμοις καὶ θεσμοῖς μαρτυρίου νικήσαντες * τὸν ἀλάστορα τύραννον, * στεφάνους ἐδέξασθε * τοὺς τῆς δικαιοσύνης, * Πανσεβάσμιοι. Θεοτοκίου.

Χαίρε, Θεοτόχε Μήτηρ Χριστού του Θεού * δv έχύησας αίτησαι * πταισμάτων τὴν ἄρεσιν * $\delta \omega$ ρηθήναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Είρμός.

Σε την ύπερ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνφ
 Τὸν ἄχρονον * ἀρράστως χυήσασαν, * οἱ Πιστοὶ ὁμορρόνως
 μιγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τζε άστροις. *

Πολυχειρία γνώμης * καὶ ἐν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς * οἰ τεσσαράκοντα πέντε * Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς * συνδιεσπάραξαν, Σῶτερ· * ὧν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Σέ προστασίαν πάντες * έχομεν οι άμαρτωλοι, * ω Παναγία Παρθένε· * σὺ εὐδιάλλακτον ήμεν * ἀπέργασαι τον Υίόν σου * τῆ μητρικῆ παρρησία.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες,

καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος και πανευρήμου Εύρημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια, δευτερούντες αὐτά.

Ήχος πλ. δ΄. "Ο του παραδόξου θαύματος! *

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνὰς * τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον * μιμουμένη νέχρωσιν * διὰ πόνων ἀθλήσεως, *
κειμένη τάρω αΐματος πρόσχυσιν * ἀναπηγάζει σθένει τοῦ Πνεύματος: * δ ἀρυόμενοι * εἰς ψυχῶν χαθάρσιον, * τῷ τοῦ παντὸς *
αἴνεσιν προσάγομεν * Θεῷ ἐχάστοτε.

Είων Πατέρων συνάθροισμα * πίστεως "Ορον τῆ σῆ * χορυρῆ ἐπιτίθεται: * ὅν περ, Παναοίδιμε, * ἡγχαλίσω φυλάττουσα * τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, * ἐχτρεπομένη ἄπασαν αϊρεσιν, * αὶ καταισχύνουσα * τοὺς τοῦ ψεύδους, ἔνδοξε, * προασπιστάς: * ὅθεν σε γεραίρομεν * χαὶ μαχαρίζομεν.

Δόξα, Ήγος πλ. β'.

Έν δεξιών του Σωτήρος * παρέστη ή παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς * περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς * τὸ ἀἡττητον, * καὶ πεποικιλμένη * ἐλαίφ τῆς ἀγνείας * καὶ τῷ αἰματι τῆς ἀθλήσεως, * καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν * ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα: * Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· * μὴ χωρίσης με, * νυμφίε ἐπουράνιε. * Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις * κατάπεμψον ἡμῖν, * παντοδύναμε Σωτὴρ, τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *
Τανύμνητε, κατάβαλε * ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχὺν, * καὶ τὴν λύπην * τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν * μετάβαλε, Παρθένε· * καὶ ἔλεος παράσχου, * ὅπως σωθέντες ἀνυμνῶμέν σε.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Έν ξύλφ την ζωήν ημών * όρωσα η πανάμωμος * Θεοτόχος * κρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοώσα. * Τίέ μου καὶ Θεέ μου, * σώσον τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. $\Delta \delta \xi \alpha$, ⁷Ηχος πλ. β΄.

Η διηνθισμένη ταϊς άρεταϊς * καὶ περωτισμένη τὸν λογισμὸν, * ή μύρα προχέουσα * ἐν ταϊς καρδίαις τῶν πιστῶν, * ἡ ἐκ τῆς ἑψας * ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, * καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα * διὰ τῆς τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * ἐπιροιτήσεως τῶν θείων Πατέρων, * μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, * Εὐρημία πανεύφημε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίου, Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *
Χαΐρε τὸ σεμνολόγημα * τῶν ᾿Αποστόλων, ϶Αχραντε, * καὶ ᾿Αγγέλων * ἀγαλλίαμα τερπνόν * χαΐρε τῆς οἰχουμένης * τὸ καύχημα, Παρθένε, * καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ χυήσασα, * θρηνωσοῦσα * ἀνεβόα μητριχῶς· * Τἱξ μου καὶ Θεξ- μου, * γλυκύτατόν μου Τέχνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'.

Ή Άμνάς σου, Ίησοῦ, χράζει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς ᾿Οκτωήχου, καὶ τῆς ᾿Αγίας, οδ ἡ ᾿Ακροστιγίς:

"Υμνοις γεραίρω την πανεύρημον Κόρην, Ίωσήρ.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. 'Ως έν ήπειρφ.

Τυμνολογίαις σε θείαις * άνευφημεῖν * εὐσεβῶς ὁρμήσαντι * ταῖς ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς * ὅλον με καταύγασον, σεμνὴ, * ὁυσωποῦσα Ἰησοῦν * τὸν ὑπεράγαθον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα * οἶα Χριστοῦ * νύμφη ἀδιάρθορος, * κατεπάλαισας στερρῶς * δυσμενῆ ἀδρατον, Σεμνὴ, * ὁρωμέναις συμπλοκαῖς, * Μάρτυς πανεύφημε.

Νόμοις τῆς φύσεως τάφω * περιφανῶς * τεθειμένη, ὅρον σοι * δεδομένον συντηρεῖς * ὁρθοδόξου πίστεως καλῶς, * ὡς σφραγὶς τῶν ἱερῶν * δογβιάτων, "Ενδοξε. Θεοτοκίον.

Ο συναίδιος λόγος * τῆς Πατρικῆς * δόξης σεσωμάτωται * εξ ἀχράντου σου γαστρός, * εν δυσί ταῖς φύσεσιν, 'Αγνη, * καὶ θελήσεσιν ὀρθεὶς * τέλειος ἄνθρωπος.

'Ωοη γ'. Ούκ έστιν άγιος.

Τσχύι, Μάρτυς, τοῦ Χριστοῦ * νευρουμένη, τὸ σῶμα * πρὸς βασάνους ποικίλας * παραδέδωκας, ἐχθρὸν * συντρίψασα τῆ πολλῆ * καρτερία · * ὅθεν εὐρημοῦμέν σε.

Στερρώς ὑπέμεινας, Σεμνή, * εἰς τροχόν ἐμβληθεῖσα, * καὶ δι'
δλου τὸ σώμα * συντριβεῖσα, ἀληθώς * 'Αγγέλου σε τῆς πικρᾶς *
τιμωρίας, * Μάρτυς, διασώσαντος.

Γραφέντα Τόμον καὶ χερσὶν * σαῖς ἀγίαις τεθέντα * ἡγκαλίσω, θεόφρον· * συντηροῦσα τῶν ὀρθῶν * δογμάτων τὸ τηλαυγές· * κακοδόξους * πάντας δὲ αἰσχύνουσα.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ σεσάρχωται Χριστός * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * χαὶ μιᾳ ὑποστάσει * χαθορώμενος, `Αγνή· * ὂν ἐχδυσώπει ἀεὶ * χαταυγάσαι * πάντων τὰ νοήματα.

Ο Ειρμός.

' 0 ἀχ ἔστιν 'Αγιος ὡς σὰ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * εν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν σορίαν, καὶ Λόγον.
Τοῖς τῶν αἰμάτων σου ῥείθροις, Μάρτυς Χριστοῦ, * κατακλυσμόν ἀσεβείας διηνεκῶς * ἐργάζη, πανεύρημε· * ἐπομβρίαις τῆς χάριτος * καὶ λογικὰς ἀρούρας * ἀρδεύουσα πάντοτε, * ἐν αὐταῖς αὐξάνεις * τὸν στάχυν τῆς πίστεως· * δθεν παραδόξως * μετὰ θάνατον ὥρθης * νεφέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, * ᾿Αθλοφόρε πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τη ήν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως,
Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμφ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα. * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέροντα. * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα βαστάζοντα. * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ἐυσθῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοἡθειαν τότε μοι δώρησαι. * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

'Ωρη δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Τροαίς αίμάτων σου * τής πλάνης ἄνθρακας * ἐναπέσβεσας, κόρη * ὅθεν ἡμῖν * νῦν τῆς θείας χάριτος * καὶ ἰαμάτων ποταμούς * ἀναβλύζεις, καλλιπάρθενε.

Ανδρείως ήνεγχας * σαρχός, Πανεύρημε, * άνυποίστους βασάνους, * το τῆς φθορᾶς * πάχος και νεκρώσεως * ἐκδυομένη, καὶ στολὴν * δεχομένη ἀδιάφθορον.

'Ιάσεις βρύουσα * ἐχπλύνεις πάντοτε * νοσημάτων τον ρύπον * ώς τοῦ Χριστοῦ * νύμφη ἀδιάφθορος * ὅθεν εὐφήμοις σε φωναζ * χαταχρέως μαχαρίζομεν.

'Ραδίως ηύρατο * Πατέρων Σύλλογος * το ζητούμενον, Μάρτυς, * τον ίερον * Τόμον θεωρήσασα * ήγχαλισμένην είς πολλών * στηριγμόν τε χαὶ βεβαίωσιν.

(θεοτοχίον.

'Ως πύλη πάμφωτος * εδέξω, Πάναγνε, * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * Θεοῦ Τίὸν * ἄνθρωπον γενόμενον, * καὶ ἐνεργείαις φυσικαζ * καὶ θελήσεσιν ὁρώμενον.

'12ο η ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τούς ραβδισμούς ήνεγκας στερρώς * ράβδω του Σταυρου ώς άληθως * στηριζομένη, πανεύρημε, * και τούς καθορώντας * πάντας έκπλήττουσα, * και των έναντιων * φράττουσα στόματα.

Ήγιασμένην σχούσα ψυχήν * καὶ πρό τῆς ἀθλήσεως, Σεμνή,* νῦν μυροθήκη τοῦ Πνεύματος * ὡρθης, Εὐρημία, * μύρα τῆς χά-ριτος * πηγάζουσα, καὶ κόσμον * εὐωδ:άζουσα.

Νεχροῖς ξοάνοις καὶ βδελυκτοῖς * σέβας οὐ προσένειμας· διό * νεκρὰ κειμένη πεπίστευσαι * Τόμον γεγραμμένον * ζωτζς τὰ Δόγματα, * καὶ τοῦτον ἡγκαλίσω * ἐχθροὺς αἰσχύνουσα.

Θεοτοχίον.

Πατρός τον Σύνθρονον ύπερ νοῦν * τέτοχας, πανύμνητε άγνη, * δυσίν οὐσίαις χαὶ φύσεσιν * χαὶ ταῖς ἐνεργείαις * χατανοούμενον * δν πάντοτε δυσώπει * σῶσαι τοὺς δούλους σου.

'Ωοή ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

 Λ μίαντος, ἄφθορος * χαθηρμώσθης τῷ Χριστῷ, * χαθάπερ προϊχα, Λ "Ενδοξε, * προσαγαγοῦσα τούτῳ τὰ ἰερὰ * τοῦ σώματος στίγματα, * δι' ὧν δλη ὡραία ἐχρημάτισας.

Νομίμως ἐνήθλησας * πριστηρίοις ἀνδριχῶς * ὁργάνοις ὁμιλή-σασα, * καὶ θείκη δυνάμει, Μάρτυς Χριστοῦ, * ἀσάλευτος μείνα-

σα. * διὰ τοῦτό σε πόθφ μαχαρίζομεν.

Έχθροὶ καταισχύνονται * καθορώντές σε, Σεμνή, * τῆς ὁρθοδόξου πίστεως * ἡγκαλισμένην δρον θεοπρεπώς, * καὶ πάντων εὐφραίνονται * ὁρθοδόξων τὰ πλήθη εὐφημούντων σε.

Θεοτοχίον.

μνουμέν σε, "Αχραντε, * δι' ής δέδοται χαρὰ, * καὶ λύπη $i\xi_{\omega\sigma\tau\rho}$ άχισται, * καὶ ἀφθαρσία ήνθησε καὶ ζωὴ, * καὶ φῶς $i\theta$ εάς σαντο * οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης καθεζόμενοι.

Ὁ Είρμός.

• Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα-• Τομῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν * βοῶ • σοι 'Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάκιον, ΊΙγος β΄. Χειρόγραφον.

γώνας ἐν ἀθλήσει, * ἀγώνας ἐν τῆ πίστει * κατεβάλου θερμῶς * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμρίου σου· * ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἰρίσεις, * καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα * ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλίων ἡμῶν * ὑποταγῆναι πρέσβευε * διὰ τῆς Θεοτόκου, * ἡ ὑπὸ ἐξακοσίων * τριάκοντα Θεοφόρων * Πατέρων *Ορον λαβοῦσα * καὶ ρυλάττουσα, Πανεύρημε.

Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων. *
Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, * ἢ τί τῶν κατορθωμάτων, * ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, * ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου * θαυμάσειέ τις πρῶτον; * σὰ εὖφρανας τὸν Πατέρα * ὡς τῷ Τἰῷ νυμφευθείσα, * καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι * σαυτὴν κατακοσμήσασα. * Τίς ἰκανοί πρὸς ταῦτα; * τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν * ὅσαι σε περιλάμπουσιν * ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; * ὡς ἐξ ἀνατολῆς * τοῦ τάφου ἀνατέλλουσα * πάντη φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς * ἐν γῆ καὶ θαλάσση * καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον * ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα. * διὸ Τόμον πεπίστευσαι * ἡὑπὸ ἐξακοσίων * τριάκοντα Θεορόων * Πατέρων "Ορον λαβοῦσα * καὶ φυλάττουσα, Πανεύρημε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη της Αγίας Μεγαλομαρ-τυρος καὶ πανευρήμου Εὐρημίας.

Στίχοι.

Δίχαζε, μάρτυς, τοῖς δροις, καὶ κειμένη, Κυροῦσα πίστιν, ῆς ἐνήθλησας πόθφ. Θέσκελον ἐνδεκάτη Όρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Ταϊς αὐτῖς άγιαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεὸς, ελέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Ωοη ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Φ λεγομένη θείφ έρωτι, Πανεύρημε, * εἰς πῦρ ἐβλήθης χαίρουσα· * θεία δρόσω δὲ * ἀβλαβὴς διέμεινας, Χριστῷ * τῷ πάντων βοῶσα ποιητῆ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήλιόμορρος ώράθης, Μάρτυς ἔνδοξε, * μέσον τυγάνου βράζοντος * ἀχοντίζουσα· * τοῦ φωτός γὰρ "Αγγελος εἰς σὴν * ἐστάλη βοήθειαν· διὸ * οἱ σχοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς * ὁρῶντες ἔφριττον.

Μαχαρίως τον άγωνα διανύσασα, * νυμφώνα πρός οὐράνιον* χατεσχήνωσας, * νυμφιχώς χορεύουσα άεὶ, * χαὶ μέλπουσα πάντοτε Χριστῷ * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Όρον πίστεως δοθέντα σοι ἐφύλαξας, * Πανεύρημε, κρατύνουσα * 'Ορθοδόξων μέν * τὰ σεπτὰ διδάγματα καλῶς: * αἰσχύνης πληροῦσα δὲ ἐχθροὺς * κακοδοξοῦντας καὶ Χριστοῦ * φύσεις συγχέοντας.

Θεοτοχίον.

Νόμοι φύσεως έν σοὶ, Θεοχαρίτωτε, * ὡς ἀληθῶς καινίζονται· * καὶ γὰρ τέτοκας * νομοδότην ὄντως καὶ Θεόν * διπλαῖς ἐνεργείαις φυσικαῖς, * ἐν ὑποστάσει δὲ μιᾳ * κατανοούμενον.

'Ωοη η'. Έχ φλογός τοις 'Οσίοις. *

Κ ρατυνθείσα τῷ Θείῳ * Πνεύματι, ἔνδοξε, * εἰς θηρία ἐβλήθης, * ἄνω τὸ ὅμμα σου * ἔχουσα σαρῶς * τῆς χαρδίας, Θεόνυμφε,* καὶ συντηρουμένη * ἀπήμαντος, Θεόφρον.

Οἱ τοῦ σκότοις προστάται * ἀεὶ τυρλώττοντες * οὐδαμῶς θαυμασίοις * τοῖς σοῖς ἐπίστευσαν· * ἀλλὰ καυστικῷ * συνωθοῦντες ὁργάν φ σε, * ἔνδοξε, ἡττῶντο * πληρούμενοι αἰσχύνης.

'Ρητορεύον οὐδ' δλως * στόμα δυνήσεται * έξειπείν, 'Αθλοφόρε, * τὰ σὰ θαυμάσια· * δρον γὰρ χειρός * τῶν Πατέρων ἀπείληφας, * καὶ τῆς εὐσεβείας * ἐκράτυνας τὸ δόγμα.

Τριαδικόν.

Ή τρισήλιος δόξα, * Πάτερ ἀγέννητε, * καὶ Γἰἐ, καὶ τὸ Πνεῦμα * τὸ ὑπερούσιον· * Αναρχε Θεὲ, * Τρισυπόστατε Κύριε, * σῶζε τὸν λαόν σου * τὸν ρόβ φ σε ὑμνοῦντα.

Θεοτοχίον.

Νοερώς σε λυχνίαν * προφήτης ἔβλεψε * το λαμπάδιον, Κόρη, *

Άμστον κατέχουσαν· * κόσμον θείκή * ἐπιγνώσει φωτίζοντα * καὶ Τρ

Ο Είρμός.

Σ κ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
 μόνω τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ὠρλη θ΄. Θεόν * ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τσχύς * καὶ κράτος τοῦ πολεμήτορος, * ἀφ' οῦ Χριστός * Παρθένου γεννηθείς, καταβέβληται, * καταπαίζουσι τοῦτον νεάνδις * κόραι βασάνων πόνοις * προσωμιλήσασαι, * καὶ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς * ἔνδον χορεύουσαι.

'Ως φως, * ως μέγας ωράθης ήλιος, * μαρμαρυγαϊς * άγωνων καὶ θαυμάτων, Πανεύφημε, * τὰ τοῦ κόσμου φωτίζουσα πέρατα. * δθεν σε πάσα γλώσσα * χαίρει δοξάζουσα, * καὶ χαρμονικώς ἐπιτελεϊ, * τὴν θείαν μνήμην σου.

Στρατός * 'Αγγέλων σου προηγήσατο * τῆς ἱερᾶς * ψυχῆς ἐπανιούσης πρὸς Κύριον· * στεροδότης Χριστός δὲ στεράνοις σε * ἔστεψεν ἀρθαρσίας, * Μάρτυς πανεύρημε· * δν διαπαντός ὑπέρ ἡμῶν * δυσώπει, ἔνδοξε.

Ή σὴ * πανέορτος μνήμη σήμερον * πᾶσαν όμοῦ * τὴν χτίσιν συγχαλεῖ ἀνυμνῆσαι σου * τοὺς ἀγῶνας, τὰ θεῖα τεράστια * πᾶσιν οὖν δωρηθῆναι * χάριν χαὶ ἔλεος * χαὶ ἀμαρτημάτων ἱλασμὸν * δυσώπει πάντοτε.

Θεοτοχίον.

Φωτός * δοχεῖον, θεοχαρίτωτε, * τοὺς ὀρθαλμοὺς, * βοῶ σοι, τῆς χαρδίας μου φώτισον, * σχοτασμόν τῶν παθῶν μου ἐχδιώ-χουσα· * ὅπως σε μαχαρίζω, * ὅπως ὑμνήσω σε * πάντων προσασία τῶν πιστῶς * ὑμνολογούντων σε.

Ο Είρμός.

• Θεόν * άνθρώποις ίδεϊν άδύνατον, * ῷ οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων • ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-• τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος, * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ-• ρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Ἐπεσχέψατο ἡμᾶς. *

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν * αἰμάτων μύρον ἔβλυσας * ὡς ἐν Θεῷ

ζῶντι ζῶσα, * καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ * τὰς πλάκας

ταῖς ἀγκάλαις σου, * Εὐφημία, κατέχεις· * διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Θεός ήμων, 'Αγνή, * χαταρυγήν καὶ δύναμιν * καὶ βοηθόν σε παρέσχεν * ἐν ταῖς θλίψεσιν ήμων * καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι * πάντας οὖν ήμῶς ἐῦσαι * ἐκ των ἀναγκών ήμων.

Είς τους Λίνους Στιχηρά Ιδιόμελα γ΄, δευτερούντες το α΄.

Ήγος α΄.)— ΄.
Α θλητικήν πανήγυριν, πιστοί,* θεορρόνως τελουμένην θεώμενοι,*
Α τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν * εὐχαριστήριον αἰνον
μεως * ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, * τῆς ἐναντίας δυνάδύναμιν * ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας * τῆς καλλιμάρτυρος, * ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ό αὐτός.

Αληθείας χρατήρα * έξ οἰχείων αἰμάτων ἀθλητιχών * ἡ πανεύ-Αφημος Μάρτυς Χριστοῦ χερασαμένη, * καὶ τοῦτον ἀεννάως τῆ Ἐχχλησία προτιθεμένη * ἐπ' αὐτῆ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, * σορίας φωνῆ * προτρέπεται λέγουσα· * 'Αρύσασθε πόμα* τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον, * τῶν ἀπίστων διωχτήριον, * παθῶν χαθαρτήριον, * εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλαχτήριον· * τῷ Σωτῆρι χράζοντες· * Ὁ ποτίσας ἡμᾶς * τὸν χειμάρρουν τῆς τρυρῆς τοῦ Πνεύματος, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

O misses

Οἱ τῷ αἴματι Χριστοῦ * τὰς ψυχὰς σρραγισθέντες * εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, * αἴμα άγιον * ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν * μετ' εὐρροσύνης πνευματικῆς * προρητικῶς ἀντλήσωμεν, * τῶν ζωηβρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος * καὶ τῆς ἀιδίου δόξης μορφωτικόν * διὸ αὐτῷ βοήσωμεν * Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἀγίοις σου, Κύριε, * ταῖς τῆς πανευρήμου σου ἀθληρόρου πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήγος πλ. δ΄.

νυμφίφ καὶ θεῷ * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήγου. Δόξα, Ήχες α΄.

ημένον χοροί Πατέρων, πανεύρημε, * συναθροισθέντες διὰ Χριστόν, * τόν τόμον σοι προσάγουσι * τῆς ὁρθοδόξου πίστεως· * όνπερ λαβούσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσί * φωλάττεις μέχρι τέλους· * όθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαις συνελθέντες * τὴν σὴν ἄθλητοῦ θρώντες εὐσεβῶς· * Χαίροις, πανεύφημε, * ἡ τὴν τὸῦ θήλεος φύσιν * εἰς ἀνδρεῖον μεταβαλούσα ὅπλισμα· * χαίροις, τοῦ θήλεος φύσιν * εἰς ἀνδρεῖον μεταβαλούσα ὅπλισμα· * χαίροις, τοῦ θήλεος φύσιν * ἐις ἀνδρεῖον μεταβαλούσα ὅπλισμα· * χαίροις, τοῦ θήλεος φύσιν * ἐις ἀνδρεῖον μεταβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τρωτον φυλάξασα· * χαίροις, * ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τρωτον.

Καὶ νον, Θεοτοχίον. Των οὐρανίων ταγμάτων. Η λοιπή 'Ακολουθία, ως σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά: καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Ὠδή. Προκείμενον, Ἡγος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ᾿Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. $\Sigma \tau i \gamma \rho c$ ς Ἐν Ἐχχλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐχ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ο 'Απόστολος, πρός Κορινθίους Β΄. Έπιστολής.

'Αδελφοί, συνεργούντες παρακαλούμεν. Ζήτει Κυριακή Ις΄. 'Αλληλούα, 'Ηγος α'.

Υπομένων υπέμεινα τον Κυριον, και προσέσχε μοι, και είση-

Στίγος. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐχ λάχχου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπό πηλοῦ ἰλύος.

Εύαγγέλιον κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἱησοῦν, ἵνα ράγη μετ' αὐτοῦ.

Ζήτει τῆ Δευτέρα τῆς Δ΄. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν Αγαλλιάσθε δίκαιοι έν Κυρίω.

ΤΗ: ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Πολυειδέσι βασάνοις * έγχαρτερήσαντες * φωτοειδείς στεφάνους * έχομισασθε άμφω, * Ίλάριε χαὶ Πρόχλε· * δθεν ύμων * τὴν πανέορτον μνήμην πιστως * ἐπιτελοῦμεν, δεόμενοι ἐχτενως * τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμων.

χων ίκέτευε καὶ ἡμᾶς * ρωτισθήναι τοὺς τιμώντάς σε.

Καθάπερ δύο φωστήρες * κόσμον φωτίζετε * τη των θαυμάτων αίγλη, * 'Αθλοφόροι Κυρίου, * 'Ιλάριε καὶ Πρόκλε, * τὸν σκοτασμόν * των παθών ἐκδιώκοντες * δθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρώς * ἐορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμών.

Δόξα, καὶ νῦν. Θερτοκίον, ὅμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν * ὡς εὐμενὴς προστάτις * τῶν πιστῶν, Θεοτόκε, * προσάγουσα τῷ Κτίστη, * τὸν ἰλασμὸν * διαμείβου τοῖς δούλοις σου, * ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἰλασμὸς * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θεόνυμφε.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν τῷ Σταυρῷ παρεστώσα * τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μήτερ ἀγνή· * Οἰμοι! τέκνον γλυκύτατον, * τι ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; * ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της 'Οκτωήχου, και των 'Αγίων, ου ή 'Ακροστιχίς'

Σεπτοῖς ᾿Αθληταῖς σεπτόν εἰσφέρω μέλος, Ἰωσήφ. ρολή α΄. Ἡχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς. *

Συνόντες τῷ Θεῷ * καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι * πυρσευόμενοι ἀεὶ, * γενναῖοι ᾿Αθληταὶ, * τὴν ψυχήν μου φωτίσατε * μέλποντος

την ρωτορόρου * καὶ σεπτην ύμων ἄθλησιν * κατανύξει καρδίας, μακάρια.

Έπτέρωσεν ύμᾶς * ὁ οὐράνιος πόθος· * δθεν πάντα τὰ τερπνὰ * τοῦ βίου, 'Αθληταὶ, * ἐλογίσασθε σχύβαλα, * νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ Θείον * θεωθέντες, καὶ ἄπασαν * τῶν ἀθέων ἰσχύν ταπεινώσταντες.

Πυρί θεαρχικής * άναρθέντες Τριάδος, * δυσσεβείας τὴν πυρὰν * εσβέσατε, Σοροί, * τῶν αἰμάτων τοῖς ρεύμασιν * δθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων * καθαραῖς ἐπομβρήσεσι * τῶν παθῶν ἡμῶν ρύπον ἐκπλύνατε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, * τὴν οὐράνιον δόξαν, * Παραδείσου τὴν τρυρὴν, * τὸ φῶς τὸ νοητόν, * τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, * Μάρτυρες, ἐπιζητοῦντες, * τῶν δεινῶν ὑπηνέγχατε * τριχυμίαν γενναί φ ρρονήματι.

Οὐράνιοι χοροί * τὴν ὑμῶν καρτερίαν * κατεπλάγησαν, σοροί: * αἰκίσεις γὰρ σαρκός * καὶ πολύπλοκα βάσανα, * Μάρτυρες,
γενναιορρόνως * ὑπηνέγκατε χαίροντες, * καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν
συντρίβοντες.

Θεοτοχίον.

Ιόν τῶν ἀχοῶν * τῆς προμήτορος Εὕας * Γαβριήλ σοι προσρωνῶν * τὸ Χαῖρε ἀληθῶς * ἐξετίναξε, Δέσποινα· * μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην * τῆς χαχίας τοῦ ὄρεως * ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον ἐχύησας.

'Ωδή γ'. Ούκ έν σορία * καὶ δυνάμει.

Σορία λόγων * θειχών τους ἀσόφους διήλεγξας, * καὶ στρεβλώσεις της σαρχός * ἰσχύι Πνεύματος ήνεγχας, * Πρόχλε παμμαχάριστε, * Μάρτυς θεόπνευστε.

Αναρτηθέντα * ώμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι * ό παράφρων, πρός Θεόν * ψυχής τὰ όμματα τείνοντα, * καὶ τῆ καρτερία σου *

χαλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως * τῶν μελῶν καθυπέμεινας, πάνσοφε, * αἴματι δὲ τὴν πυράν * τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, * Πρόκλε, δυναμούμενος * τῆ θεία χάριτι.

OESTOXIOY.

Λύσον, Παρθένε, * τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου, συνδέουσα * τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ * τεχθέντος Λόγου, πανάμωμε, * καὶ σῶσόν με, Δέσποινα, * ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Είρμός.

ο μα εν σορία * και δυνάμει και πλούτω καυχώμεθα, * άλο λ' εν σοι τη του Πατρός * ενυποστάτω σορία, Χριστέ * οὐ γάρ εστιν *Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθιτμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Τλάριον, πιστοί, * καί τον ἔνδοξον Πρόκλον, * ἀθλήσαντας στερρώς * καὶ ἐχθρόν καθελόντας, * συμφώνως τιμήσωμεν, * τον Χριστόν μεγαλύνοντες * οὐτοι θαύμασι * τῶν παθημάτων το σκότος * ἐκδιώκουσι, * φωταγωγούντες τοὺς πίστει * αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

 $^{\prime}$ Ε λπὶς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε χαὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, * χαὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει χαὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ποιμένα * πρεμάμενον νεπρόν * ἐπὶ ξύλου όρῶσα, * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητρικῶς όλολύζουσα: * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγπατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

'Ωδή δ'. Ο καθήμενος έν δόξη. *

Ήχολούθει σοῦ τοῖς λόγοις * τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον· * ὁ γὰρ αἰμοβόρος * εἴργετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, * ἔως Χριστόν τὸν τῶν δλων * μόνον Κύριον * ὡμολόγησε, Πρόκλε, Θεὸν * ὑπεράγαθον.

Τεταμένος σὺ τῷ ξύλῳ, * καὶ ἱμᾶσι πεδούμενος, * καὶ ποικιλοτρόπως, * Μάρτυς, ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, * θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας * οὺ προσένειμας * ἐν Κυρίφ Θεῷ σου σαρῶς * δυναμούμενος.

Αηττήτω παρρησία * και γενναίω φρονήματι, * ἀθλοφόρε Πρόκλε, * ἔστης πρό βημάτων, την σάρκωσιν * διαπρυσίως κηρύττων * τοῦ κενώσαντος * ἔαυτόν μέχρι δούλου μορφής * Λυτρωτοῦ ήμων.

Ἰταμός μὲν ὁ διώχτης * τοῖς σοροῖς ἐπεδείχνυε * τῶν βασάνων είδη * καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον * ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων * κατεπλήττετο, * καὶ τὴν ἦτταν ὁρῶν ἐαυτοῦ * ἐμωραίνετο.

Θεοτοχίον.

Συντριβέν τῆ παραβάσει * τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα * κατοικτείρων, Λόγε, * μήτραν ἀπειρόγαμον ῷκησας, * καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * προελήλυθας, * ἀρθαρσίας καινίζων ὁδοὺς * τοῖς εἰδόσι σε.

'Ωο'ς ε'. Σύ Κύριέ μου φως. *

Σύ, Κύριε, ἰσχὺς * των Μαρτύρων καὶ στήριγμα· * σὺ, "Αγιε, τοῖς Αγίοις, * ἀδιάσειστον τεῖχος * ἀθλοῦσι προθυμότατα.

Ερωτι θεϊκῷ * τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος * ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι * φλογιζόμενος, Πρόκλε * παμμάκαρ, ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ * τὸ αἰώνιον ἔχραζες * φλεγόμενος, Μάρτυς Πρόχλε, * προσταγαϊς τοῦ τυράννου * χαὶ γνώμη θανατούμενος. Θεοτοχίον.

Τίς δύναται το σον * έρμηνεῦσαι μυστήριον, * ὧ Δέσποινα Θεοτόχε; * τον γὰρ Κτίστην τῶν δλων * ἀφράστως ἐσωμάτωσας. $\Omega \delta \hat{\gamma} \in \Pi$ Ήλθον εἰς τὰ βάθη.

0 ὑ πῦρ, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θῆρες, * οὐδὲ θανάτου πεῖρα, * γενναιότατοι, ὑμᾶς χωρίσαι * τῆς τοῦ Θεοῦ * χαθαρᾶς, ἀμώμου τε * ἀγαπήσεως χατίσχυσεν.

Νόμοις έγχωμίων οὐ δουλεύει * ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως * μέχρις αϊματος ἀνδραγαθία: * μόνος αὐτοὺς * ὁ δοξάζων Κύριος * μεγαλύνει ὡς θεράποντας.

Εὐπλόως το πέλαγος περώντες * τῶν χαλεπῶν βασάνων, * προσωρμίσθητε πρὸς θείον ὅρμον * τῆς ἐν Χριστῷ, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ἀιδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοχίον.

'Ιδού ἡ Παρθένος, ἀνεβόα * ὁ Ἡσαίας πάλαι, * βουλής. ᾿Αγγελον μεγάλης τίχτει, * Ἐμμανουὴλ, * τὸν Θεὸν καὶ Κύριον * καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. () Εἰρμός.

» Πλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
, Καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων: * ἀλλ' ὡς Θεός * ἐκ φθο, ρἔς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τη ΙΒ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Πρέκλου και Ίλαρίου.

Στίχοι.

Ήνεγκε γυμνός πυχνά ὁ Πρόκλος βέλη. Ξίρει δε Ίλάριος ἐτμήθη χάραν.

Δωδεκάτη βέλος είλε Πρόκλον, ξίρος Ίλάριόν τε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αβραμιαΐοι ποτέ. *

 \sum ώματα τοῖς αἰχισμοῖς * ἐχδεδωχότες πόθω * τοῦ σαρχωθέντος Λόγου, Μάρτυρες, * πρὸς τούτου τὸν στέρανον * τὸν τῆς διχαιοσύνης * ἐδέξασθε εἰχότως.

Φωτὶ τῷ θείφ τὸν νοῦν * περωτισμένοι πίστει * βασάνων σχότος παρεδράμετε, * βοῶντες, πανεύρημοι * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ερρει χειλέων των σων * μελισταγών λογίων, * παμμάχαρ Πρόχλε, θείον ζαμα * ποτίζον τους μέλποντας * Ο των Πατέρων

ήμων * Θεός, εύλογητός εί. .

'Ρώμη τη θεία τον νοῦν * οχυρωθείς βασάνων * πιχρὰς ιδέας ἐχαρτέρησας, * χραυγάζων, 'Γλάριε· * 'Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Ως των κτισμάτων, 'Αγνή, * άγιωτέρα κύεις * τόν πάντων Κτίστην, διαμένουσα * Παρθένος άμίαντος, * εύλογημένη άεὶ, * Μήτηρ δεδοξασμένη.

'Ωδή η'. Λυτρωτά τοῦ παντός.

Μετά πλείστας βασάνους τοξεύμασιν * άνημέροις έχθρός σε προδίδωσιν * ύφ' ων κατατεμνόμενος, * παναοίδιμε Πρόκλε, * εξεράς * τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου το πνεῦμά σου.

Επληγώθη το τίμιον σωμά σου * άνενδότοις τοξεύμασιν, "Αγιε, * και άνιάτως επληξε * δυσμενείς άσωμάτους * μη μελφ-

δούντας. * Εύλογείτε, τὰ έργα, τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αίγλη τῆς χάριτος, * ώσπερ λίθος ἐν γῆ χυλιόμενος * συνέτριψας, Ἰλάριε, * ὁχυρώματα πλάνης, * μέλπων συντόνως * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οι κρουνοί των αιμάτων σου ρεύσαντες * άσεβείας το πῦρ ἐναπέσβεσαν, * τοὺς δὲ πιστοὺς κατήρδευσαν * μελφδοῦντας άπαύστως * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σαρχωθείς έξ άχράντων αἰμάτων σου * ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, * Θεοχυήτορ Δέσποινα, * ἀνεκτήσατο κόσμον * οῦτω βοῶντα· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

* Λ υτρωτά του παντός παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός * Λ εὐσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ- πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τόε φωταυγής καὶ ἱερὰ * καὶ εὕσημος τῶν Μαρτύρων * μνήμη Ελαμψε, * πᾶσαν τὴν γἤν φωταγωγούσα, * τὸν ζόρον τῆς κακίας ἐξαίρουσα, * καὶ νέρη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, * καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

'Ως δύο μαζοί πνευματικοί * προχέετε ἰαμάτων * γάλα, "Α-

για, * πάσαν ἐκτρέφοντες καρδίαν, * πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, * καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες * δθεν άξιως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἰμάτων, 'Αθληταὶ, * φοινίξαντες άλουργίδα, * παναοίδιμοι, * ταύτην ώραίως τε φοροϋντες * Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε * τῷ μόνῳ Βασιλεί καὶ Θεῷ ἡμῶν, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύοντες.

Ή γἢ ἐπευλόγηται ὑμῶν * τοῖς αἵμασι καὶ λειψάνων * καταθέσεσι· * τῶν πρωτοτόκων δ΄ Ἐκκλησία * τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, * ἐν ἢ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτός οἰκητήριον, ἀγνὴ, * γεγένησαι, Παναγία * Μητροπάρθενε, * τοῦ διὰ σοῦ ἐπιφανέντος * ἐν ὕλῃ ὁρωμένῃ τοῦ σώματος, * καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος * ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν. Ο Είρμός.

- » Ε να μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσωκισατο· * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
- στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε πάν-
- τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή σύναξις τοῦ ᾿Αρχαγγέλου Γαβριήλ καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρός ήμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ἱστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ γ΄.

Στιχηρά του Άρχαγγέλου.

Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Ταβριηλ ὁ μέγιστος, * ὁ νοῦς * ὁ θεοειδέστατος, * ὁ φωταυγής καὶ σωτήριος, * φῶς τὸ τρισήλιον * καθορὰ καὶ μέλπει * σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι * τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελφόημα, * καθικετεύει τε * δωρηθηναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ελεος.

Τό μέγα μυστήριον * τό πρὶν * τοῖς 'Αγγέλοις ἄγνωστον, * καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, * μόνος πεπίστευσαι, * Γαβριὴλ, καὶ τοῦτο * τῆ μόνη τεθάρρηκας * 'Αγνῆ εἰς Ναζαρὲτ ἀρικόμενος. *

Men. Tom. VI.

μεθ' ής iκέτευε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

 Φ ωτός ων άνάπλεως * άεὶ, * καὶ ποιών τὸ θέλημα, * καὶ ἐκτελών τὰ προστάγματα * τοῦ Παντοκράτορος, * ἀρχηγὲ 'Αγγέλων * Γαβριὴλ πανάριστε, * τοὺς πόθω σε τιμώντας περίσωζε, * ἀεὶ αἰτούμενος * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμών * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, * θεία φρονήσει τον νοῦν * οχυρώσας λαμπρότατα, * τον θυμον ἀνδρεία τε, * σωρροσύνη τὴν ἔφεσιν, * δικαιοσύνη ἄπασαν δύναμιν * ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, * ἄρμα τερπνότατον * ἀρετῶν συνήρμοσας, * οὕ ἐπιβὰς * χαίρων ἀνελήλυθας * πρὸς ὕψος, ἔνδοξε.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, * θεολογία τον νοῦν * κατελάμπρυνας,
Τοσιε, * δορυφόρον οἶά περ * τον θυμόν προτεινόμενος * κατὰ
βλασφήμων, μάκαρ, αἰρέσεων * ἐπιθυμία τρυφής τῆς ἄνωθεν· *
παντάνακτος * καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ θεοβρήμον Στέφανε, * δι' έγχρατείας τον νοῦν, * πιεζόμενος πάντοθεν, * πρός το πρώτον αἶτιον * ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· * χαὶ χατευνάσας χόσμου τὸν τάραχον, * χαὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, * νοῦ χαθαρότητι * συνεχράθης πάντοτε * πρός ἐφετῶν * ὄντως τὸ ἀχρότατον, * θεόρρον "Οσιε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. β΄.

Των πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων ταξιαρχίαι· * ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν * καὶ ἡμέτερος προστάτης, * ὁ μέγας ᾿Αρχιστράτηγος, * τὴν σήμερον ἡμέραν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ * τεμένει παραδόξως * ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. * "Οθεν κατὰ χρέος * ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· * Σκέπασον ἡμᾶς * ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, * μέγιστε Γαβριὴλ ᾿Αρχάγγελε.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Ο ὑδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ * κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, * καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Αρχαγγέλου.

ΤΗχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. * Ταβριηλ, σὲ ροῦς ὁ προαιώνιος * φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, * Γαβριηλ, σὲ μεθέξεσιν * ἐνθέοις φωτίζοντα * πᾶσαν οἰκουμένην, * καὶ τὸ

ἀπ' αἰῶνος * ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν * θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, * ἐν μήτρα σωματούμενον * παρθενικῆ τὸν ἀσώματον, * καὶ γενόμενον ἄνθρωπον * εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ο ποιών τοὺς Αγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς

λειτουργούς αύτοῦ πυρός φλόγα.

ρόνφ παριστάμενος * τῆς τρισηλίου Θεότητος, * καὶ πλουσίως λαμπόμενος * ταῖς θείαις λαμπρότησι * ταῖς ἐκπεμπομέναις * ἀπαύστως ἐκεῖθεν, * τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς * χοροστατοῦντας καὶ εὐρημοῦντάς σε * παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, * καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, * Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου,

έμεγαλύνθης σφόδρα.

ραύσον τὰ φρυάγματα * τῶν ἐχ τῆς *Αγαρ τῆ ποίμνη σου * συνεχῶς ἐπερχόμενα. * Κόπασον τὰ σχίσματα * τὰ τῆς 'Εχκλησίας. * Πράϋνον τὸν σάλον * τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. *
Ρῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων * τοὺς πόθω σε γεραίροντας *
καὶ σοῦ τῆ σκέπη προστρέχοντας, * Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε, *
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡγος πλ. δ΄.

Ος Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων * ἀρχηγὸς, ᾿Αρχιστράτηγε, * πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, * νόσων καὶ δεινῶν * ἀμαρτημάτων * ἐλευθέρωσον * τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, * καὶ αἰτουμένους σε, ἔνδοξε, * ἐναργῶς ὡς ἄϋλος * τὸν ἄϋλον καθορῶν, * καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ * τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. * Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως * σάρκα δι᾽ ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, * σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον. ᾿Απολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, κτλ.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, τοῦ 'Αρχαγγέλου, καὶ τοῦ 'Οσίου.

Ο Κανών τοῦ Άρχαγγέλου, οὖ ἡ Ἀκροστιχίς·

'Ως παμμέγιστον τον Γαβριήλ αίνέσω, Ίωσήφ.

'Ωδη α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Ος φως χρηματίζοντα * ταῖς πρός τό φως τό ἀκρότατον * ἀύλος μεθέξεσι * θεῖον καὶ ἄὐλον, * ἰκετεύω σε, * ᾿Αρχάγγελε, τὸν νοῦν μου * φωτίσαι πρεσβείαις σου, * ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον * χορούς ἐνθέους γηθόμενοι, * τὸν πρῶτον γεραίροντες * τῶν ἀσωμάτων Νῶν, * τὸν τὴν ἄἐἐῆτον * χαρὰν μεμηνυχότα * ἐν χόσμφ φοιτήσασαν * δι᾽ ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον * καὶ πρός Θεόν ἀντιλήπτορα, * καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, * Γαβριήλ, ἔχοντες * οἱ ποθοῦντές σε * ῥυό-μεθα κινδύνων * καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως, * ἀνευρημοῦντές σε.

Θεοτοχίον.

'Αγνήν σε πανάμωμον, * ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώραχε * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * λαμπρῶς ἐβόησεν, * ἀπειρόγαμε, * βροτῶν ἡ σωτηρία, * 'Αγγέλων τὸ χαύχημα * χαὶ σεμνολόγημα.

Ο Κανών του Όσίου, ου ή Ακροστιχίς.

Σοί, Στέρανε, στέρανόν σοι όμωνυμον οίσομεν υμνων.

Θεοφάνους.

Ήχος β΄. Έν βυθώ κατέστρωσε.

Σοί τῆς σῆς, Παμμάκαρ, διδαχῆς * χρέος προσκομίζοντες, * τὴν ἀμοιβὴν ἀποτίνομεν στέρανον * ἐγκωμίων πλέκοντες· * σὺ δὲ ἴλεως δεδεγμένος, πανόλβιε, * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις * χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Όλεθρίων ὅρμημα παθῶν, * Πάτερ, κατεμάρανας * ὡς λογισμόν κεκτημένος θεόρρονα· * εὐμενὴς γὰρ γέγονας, * εὐπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος, * λόγω τῆς σορίας, * Στέρανε, καὶ

γνώσεως στεφόμενος.

Ίερως ἐχόσμησας σαυτόν, * Πάτερ, διὰ γνώσεως * χαὶ πραχτιχής ἐνεργείας χαρίσματος, * θεορρήμον Στέφανε, * ἐφιέμενος των στεφάνων τής δόξης Χριστου. * δθεν τής ἐλπίδος * ἄριστα, παμμάχαρ, οὐ διήμαρτες. Θεοτοχίον.

Των ατισμάτων συ ως άληθως * υπερτέρα πέρηνας * των ορατων ακὶ ἀοράτων, Πάναγνε· * τον γὰρ Κτίστην τέτοχας, * ως ηὐδόχησε σαρχωθήναι ἐν μήτρα σου· * ῷ σὺν παρρησία * πρέσβευε σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμων.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Μεθέζει φωτός ἀὐλωτάτου * ὡς ἄὐλος ὄντως, Γαβριὴλ, * ἀὐλως φωτιζόμενος * φῶς χαθορᾶσαι δεύτερος, * τοὺς ὑλιχοὺς ἐχάστοτε * βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐχλείας ἡξιώθης * τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν * ἀναχαλύψας, μέγιστε * 'Αγγέλων' δι' οῦ ἤρθημεν * οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον * ὑψος, μεγάλως τιμῶντές σε.

Έπίρανον πᾶσιν οὐρανόθεν * τοῖς πόθω ζητοῦσί σε ἀεὶ, * καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον * τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον * τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, * ὧ Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε.

Θεοτοχίον.

Γνωρίζων το πάλαι πεπρυμμένον * μυστήριον, Κόρη, σοὶ ποτὲ * ὁ Γαβριὴλ ἐπραύγαζε· * Χαΐρε, Θεοῦ παλάτιον, * ἐν ῷ οἰπτόσες ἀπαντας * βροτούς θεώσει ὡς εὕσπλαγχνος.

Τοῦ Όσίου. Έξηνθησεν ή έρημος.

Ε ξέλαμψεν ο βίος σου, θεοφόρε * Στέρανε, * όλολαμπής ως ήλιος * εν τῷ κόσμω, και κατερώτισε * τοὺς σοι πίστει και πόθω προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα διδαχαϊς σου, * "Οσιε: * ώς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, * θεορόρε, τῆ Έχχλησία Χριστοῦ, * ἐν ἡ ἐστερεώθη ἡ χαρδία σου.

'Αδούλωτον ἐτήρησας τὴν ψυχήν σου * πάθεσι * καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, * θεοφόρε Στέφανε τίμιε· * διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι ώσει κρίνον, * Δέσποινα, * τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα * λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου * ἐν μέσῳ, Θεοτόκε. Τανσεβάσμιε. Ο Είρμός.

• Έ ξήνθησεν ή έρημος ώσει κρίνον, * Κύριε, * ή τῶν Ἐθνῶν • Το στειρεύουσα * Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστερεώθη • ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Ο μέγας Γαβριήλ * άρχηγός τῶν 'Αγγέλων * δειχνύμενος, ἀεὶ * σὰν αὐτοῖς ἀναχράζει * τὸ θεῖον μελώδημα * τῆ Τριάδι γηθήμενος. * Τοῦτον ἄπαντες * μεγαλορώνως ἐν πίστει * ἀνυμνήσωμεν, * χαὶ χαθαρᾳ διανοίᾳ * αἰσίως δοξάσωμεν.

Δόξα. Τοῦ Όσίου, ὅμοιον.

Το αξμά σου, σοφέ, * μυστιχώς ἀνεβόα * ἐχ γῆς πρός τὸν Θεόν * ὡς τοῦ "Αβελ, Θεόφρον· * τρανώς γὰρ ἐχήρυξας * τὴν Τριάδα τὴν ἄχτιστον· * ὅθεν, "Οσιε, * ποιμαντιχώς διαπρέψας * ἀπεδίω-ξας * τοὺς τῆς αἰρέσεως λύχους * σφενδόνι τοῦ Πνεύματος.

Καί νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ανύμφευτε, άγνη, * Θεοτόχε Παρθένε, * ή μόνη τῶν πιστῶν * προστασία καὶ σκέπη, * κινδύνων καὶ θλίψεων * καὶ δεινῶν περιστάσεων * πάντας λύτρωσαι * τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, * Κόρη, ἔχοντας· * καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. Ἰρδή δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον. *
Τστατο μεθέξεσι * θεαρχικαῖς * πάλαι, Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, *
καταφαιδρύνων * τὸν Προφήτην Δανιὴλ, * καὶ ἐντιθεἰς τὴν
δήλωσιν * τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε * χαρμονικώς, * πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, * ἀνευφημοῦμεν· * ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός * διηνεκώς φλογίζοντος * θείαις, Γαβριὴλ, μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον * θείαν στολὴν * δόξῃ ἀπροσίτω ἀστράπτουσαν * ἡμριεσμένος, * στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, * τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι * τῷ ἐπουρανίω γηθόμενος.

Θεοτοχίον.

"Όλην σε τῷ Πνεύματι * ὁ Γαβριὴλ * περιηγνισμένην, Πανάμωμε, * κατανοήσας * ἐκβοᾳ σοι ἐμφανῶς· * Χαῖρε, ἀρᾶς ἡ λύτρωσις * καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ 'Οσίου. Έληλυθας * ἐκ παρθένου.

Σύ, Στέφανε, * Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, * ὡς λίθον πολύτιμον * τὴν ἀρετὴν περικείμενος * ώρθης γὰρ, μακάριε, * θεοχαρίτωτον ὄντως * ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἔνθεον, * θεοφόρε, σορίαν τετίμηχας· * διό τῶν χαρίτων σε * αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, * δόξαν τὴν αἰώνιον * σοὶ προξενήσασα, Πάτερ * πανσεβάσμιε.

'Αμάραντον * ὁ Δεσπότης, Παμμάχαρ, σοὶ στέφανον * ὡς δίχαιος ἔπλεξε * τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος * Σάββα τοῦ θεόρρονος * σὸ μαθητὴς γὰρ ἐγένου * γνησιώτατος.

Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως * τὸν καρπόν μοι ἡ Εὖα προσήνεγκε· * ζωὴν δὲ γεννήσασα * τὴν ἐνυπόστατον, Πάναγνε, * αὖθίς με ἀνώρθωσας· * διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε, * ἀειπάρθενε.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα. *

Νοός κατὰ μέθεξιν * τοῦ πρώτου φωτιζόμενος * δεύτερον ὡράθης φῶς, κραυγάζων * σὺν ταῖς ἀπείροις 'Αγγέλων τάξεσιν. * "Αγιος Πατὴρ ὁ παντουργός, * Υίὸς ὁ συνάναρχος, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τό είδός σου πύρινον, * τό χάλλος ὑπερθαύμαστον * ἄπασαν διάνοιαν ἐχπλῆττον, * μέγα τό χλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, * θείων 'Ασωμάτων ἀρχηγὲ, * πάντων ἐγχαλλώπισμα * τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θείος ώς είδε σε * καιρῷ τοῦ θυμιάματος * πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας * μένει κωρεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε * σοῦ τἢ ἀγγελία τῆ φρικτῆ, * ἤπερ ἐξερώνησας, * Γαβριὴλ 'Αρχιστράτηγε.
Θεοτοκίον.

Ναός άγιάσματος * ὑπάρχουσα, Πανάμωμε, * φωνή Γαβριήλ τοῦ Αρχαγγέλου * τὸν ἐν Αγίοις ἀναπαυόμενον * τέτοχας πανάγιον Θεόν, * πάντας ἀγιάζοντα * χαὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Του 'Οσίου. Μεσίτης Θεού. *

Ορμήν των παθών * ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, * θεοφόρε Στέφανε, * καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι * κατελάμπρυνας, Πάτερ, * τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοὶ καθαρῷ * ταῖς γραφαῖς ώμιλησας τοῦ Πνεύματος, * θεορρῆμον Στέρανε, * καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως * συνελέξω τὸν πλοῦτον, * θεόφρον Πάτερ "Οσιε.

Σορίας βυθόν * έρευνήσας, Στέρανε, κατέλαβες * εύρεῖν δσον χρήσιμον, * καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον * διὰ πόνων ἐ-κτήσω, * παμμάκαρ, τὸν τῆς γνώσεως. Θεοτοκίον.

Ίδου εν γαστρί, * Θεοτόκε πάναγνε, Χριστόν τόν Θεόν * ὑπέρ λόγον ἔσχηκας, * ώσπερ Ἡσαίας προηγόρευσεν, * ὑπέρ φύσιν τε τοῦτον, * Θεογεννῆτορ, τέτοκας.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. Ὠοἡ ς΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Τεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε * τόν νοῦν τόν φωταυγή καὶ οὐράνιον * οὐκ ἐξισχύουσι, * περιφανῶς λαμπρυνόμενον * ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * θείαις λαμπρότησιν.

'Ακτίς ήλίου πολύφωτε, * πυρίνων Λειτουργών 'Αρχιστράτηγε, * ταζ σελασφόροις σου * πρός τον Δεσπότην δεήσεσι * τοὺς ὑμνητάς σου σκότους * παθών ἐξάρπασον.

Βουλάς έθνων διασκέδασον, * τὴν πίστιν τὴν ὁρθόδοξον κράτυνον, * παῦσον τὰ σχίσματα * τῆς Ἐκκλησίας, ᾿Αρχάγγελε, * ταῖς πρός τὸν Κτίστην πάντων * σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοχίον.

'Ρημάτων θείων ὑπήχοος, * 'Αγνή, τοῦ Γαβριήλ ἐχρημάτισας, * καὶ τὸν προάναρχον * Λόγον σαρχὶ ἀπεχύησας, * τῆς ἀλογίας χόσμον * ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ 'Οσίου. 'Εν άβύσσω πταισμάτων.

Ο ίχουμένης φωστήρ φαεινότατος, * Πάτερ, άναδέδειξαι, λόγων λαμπρότησι * χαταφωτίζων, Στέφανε, * τοὺς σοὶ πίστει χαὶ πόθω προστρέχοντας.

Μαχαρίως τον βίον διέδραμες. * μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι * τῆς χοσμιχῆς συγχύσεως, * καὶ Θεῷ προσωμίλησας, Στέφανε.

'Ως χαλός, ώς ώρατος ό στέφανος * ῷ νῦν ἐστεφάνωσαι, πάνσορε Στέρανε, * τατζ ἀρετατζ στερόμενος, * και παθών βασιλεύσας, πανάριστε. Θεοτοχίον.

Υπέρ φύσιν, Παρθένε, ἐχύησας, * καὶ διαιωνίζεις Παρθένος, ἐμφαίνουσα * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ο Είρμός.

» ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, * τὸ πρὸ αἰώνων όρισθὲν ὅντως μέγα * σὺ, Γαβριὴλ, πεπίστευσαι Μυστήριον, * τόχον τὸν ἀπόρρητον * τῆς Αγίας Παρθένου, * Χατρε, προσφωνῶν αὐτῆ, * ἡ χεχαριτωμένη. * Χρεωστιχῶς σε δθεν οἱ πιστοὶ * ἐν εὐφροσύνη * ἀεὶ μαχαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ ᾿Αρχαγ- γέλου Γαβριὴλ. Στίχοι.

Των σων άγαθων ώσπερ ούχ έχω χόρον,

'Ως ούδ' έρρτων, Γαβριήλ, "Αρχων Νόων.

Τη δεκάτη δέ τρίτη συναγήσχεν ώδε Γαβριήλ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Στεράνου τοῦ Σαββαίτου.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, έλέησον καί

σῶσον ἡμᾶς. Άμην.

Του 'Αρχαγγέλου. 'Ωδή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τωάννου τόχον, ἔνδοξε, ἐμήνυσας * τῷ Ζαχαρία ποτὲ, * ἔνδον Τοῦ θείου ναοῦ * ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι * τῷ Λυτρωτῆ καὶ Θεῷ· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ή περίδοξος τοῦ οἴχου σου εὐπρέπεια * περιφανώς, Γαβριὴλ, * χαθαγιάζει ψυχὰς * πιστών, καὶ προτρέπεται * μεγαλοφώνως βοᾶν· * Τπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει, 'Αρχιστράτηγε, * πρώτου φωτός μυστιχώς, * δεύτερον φως άληθως * ώράθης, τοὺς μέλποντας * φωτίζων πάντοτε· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

'Απεστάλη Γαβριήλ ὁ 'Αρχιστράτηγος * χαρὰν μηνύων σοι, * Παρθενομῆτορ ἀγνὴ, * δι' ῆς λύπη πέπαυται, * καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς * ἀπεστείρωται, * καὶ εὐλογία ἤνθησε * τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσίου. Αντίθεον πρόσταγμα. *

Τυρίζουσιν, "Οσιε, * των σων δογμάτων * οι λόγοι τῆ χάριτι * τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. * Θεότητα μίαν γάρ * σέβων έν προσώποις τρισί, * Λόγου τε τὴν σάρχωσιν ύμνων, * εὐωδιά-ζεις * ἡμᾶς, πανόλβιε.

Ο βίος τῷ λόγφ σου * συνδραμών, Πάτερ, * διπλοῦν σοι τόν στέρανον, * παμμάκαρ, προεξένησε· * σορίας γὰρ δργανον, * Πάτερ πανέντιμε, * γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν· * Εὐλογητός εἰ *

και υπερένδοξος.

Νοός χαθαρότητι * χαὶ διανοίας, * Θεόφρον, λαμπρότητι * τὸν βίον διελήλυθας, * ἀγνεία τε σώματος * χαὶ παρθενία σεπτῆ * ἀριστον ἀνάθημα φανεὶς * τῷ παντεπόπτη * χαὶ παντοχράτορι.

Θεοτοχίον.

Ίθύνουσα, Πάνσεμνε, * τὸν ἐμὸν βίον, * πρός τὸν σόν πανεύδιον * λιμένα χαθοδήγησον, * Θεόν ἡ χυήσασα, * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, * τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς * τὴν ἀφθονίαν * τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ ᾿Αρχαγγέλου. ὑρόἡ η΄. Παΐδας εὐαγείς.

Τερολογίαις ίεραϊς σε * λαός ίερος ύμνει γηθόμενος * σύ γὰρ γελε, * τῆ ἐξ ἡμῶν προσφωνείς * Παρθένφ ὑπέρ νοῦν τε καὶ λόγον * δθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοί τῷ μεγάλφ τε καὶ πρώτφ * ἀὐλως, 'Αρχάγγελε, ἐνούμενος, * στόματι πυρίνφ σου * μέλπεις τὸ μελφδημα * τὸ φοβερὸν, δ μέλπουσι * πάντες 'Αγγέλων χοροί, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εύχλείαις σαφώς πεποιχιλμένος * ταις θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, * εἶτα τὰ ἐπίγεια, * ἀποπεραιούμενος * τὰ ἰερὰ θελήματα * Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, * Αγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, * χλέος τῶν ἐν πίστει * ἀεί σε εὐφημούντων.

Σαρκί καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος * ἀνθρώποις προσομιλήσαι προελόμενος, * ἔσχε σε προτρέχοντα * καὶ προασπιζόμενον * τὸ ἰερὸν παλάτιον, * ὡ ἰερὲ Γαβριήλ, * καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ως θρόνον τερπνόν τοῦ Βασιλέως, * ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, * ὡς τὸν ὑπερούσιον * μόνην οὐσιώσασαν, * καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν * ἐνώσει κρείττονι * γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξίνης, * τὴν εὐλογημένην * ὑμνήσωμεν Παρθένον.

. Τοῦ Όσίου. Κάμινος ποτέ. *

Στέφος εὐπρεπές * Χριστός ὁ ζωοδότης * τῆ κορυφῆ σου ἐπιτέθεικε, * φερώνυμε Στέφανε, * τῶν σῶν ἰδρώτων ἔνεκα, * τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, * οδς χαίρων ἡγωνίσω * τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

"Ολην ὑπερβὰς * τὴν αἴσθησιν, παμμάχαρ, * νοὶ τῷ πρώτω προσωμίλησας * ψυχῆς καθαρότητι, * πολιτείας τε σεμνότητι, * στερανηφόρε Στέρανε, * κράζων· Υπερυψοῦτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ερωτι σφοδρῷ, * παμμάχαρ, κατιχνεύσας * τοῦ θεορόρου Σάββα, Στέρανε, * τὸν βίον τὸν ἔνθεον * πολιτείας τε σεμνότητι * ἔζήλωσας, πανεύρημε: * γέγονας ἐχμαγεῖον * τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον.

Θεοτοχίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθής * ἐν μήτρα σου ἐνοῦται * τῷ ἀνθρωπίνω νοὶ, Πάναγνε, * σαρχός τε παχύτητι, * ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος * αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· * ὅθεν σε Θεοτόχον * πίστει καὶ πόθω δο-ξάζομεν.

. Ο Είρμός.

» Κάμινος ποτέ * πυρός εν Βαβυλώνι * τὰς ενεργείας διεμέριζε * τους δείφ προστάγματι, * τους Χαλδαίους καταφλέγουσα, * τους δε πιστους δροσίζουσα * ψάλλοντας. Ευλογείτε, * πάντα

τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τοῦ 'Αρχαγγέλου. 'Ωοή θ'. "Απας γηγενής. *

Τστασαι φρικτώς * τῷ θρόνψ τῆς χάριτος * διακονούμενος, * καὶ καταστραπτόμενος * φωτοχυσίαις * ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, * καὶ ἰερῶς θεούμενος, * καὶ φῶς ὁρώμενος, * καὶ φωτίζων * πίστει τοὺς τιμώντάς σε, * ἰερὲ Γαβριὴλ `Αρχιστράτηγε.

"Ωσπερ οὐρανὸς * ὁρᾶσαι κατάστερος * θείαις λαμπρότησιν. * ὥσπερ στρατηγέτης δὲ * χερσὶ κατέχεις * σκήπτρον ὑπέρλαμπρον, * καὶ διαθέεις ἄπασαν * τὴν γῆν τὸ βούλημα * τοῦ Δεσπότου * πάντοτε ποιούμενος, * καὶ δεινών τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήσον το δεινόν * βαρβάρων κλυδώνιον * έπεγειρόμενον * πάντοτε τοῖς δούλοις σου· * τῆς 'Εκκλησίας * παῦσον τὰ σχίσματα. * τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον * πταισμάτων λύτρωσιν, * βασιλεῖ τε * δώρησαι τὰ τρόπαια, * Γαβριὴλ, τῆ θερμῆ προστασία σου.

Ή περιχαλλής * δυάς και περίδοξος, * Μιχαήλ και Γαβριήλ, * θρόνω παριστάμενοι * τῆς θείας δόξης, * πᾶσιν αιτήσασθε * άμαρτιών συγχώρησιν, * ἀπαλλαγήν τῶν δεινῶν, * ὡς προστάται, * ὡς τὴν ἀγαθότητα * τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοχίον.

Φέγγος ἀστραπής * τοῦ τόχου σου ἔλαμψε, * καὶ κατεραίουνε * πᾶσαν τὴν ὑρήλιον, * καὶ τὸν προστάτην * τοῦ σκότους ώλεσε, * Θεογεννήτορ πάναγνε, * 'Αγγέλων καύχημα, * καὶ ἀνθρώπων * πάντων τὸ διάσωσμα * τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

πέρτιμε Στέφανε, * νῦν καθαρῶς ἡδόμενος * καὶ τρυφῆς ἀπολαύων * τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, * ἔνθα τῶν 'Αγίων οἱ δῆμοι * περὶ Θεὸν * χορεύουσι, μάκαρ, * τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας * μεσιτεύων πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος * πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, * πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι * σαφῶς μακάριον, * πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, * πρὸς τὴν ζωὴν * τὴν ὄντως ἀγήρω, * πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, * θεοφόρε Πάτερ Σ τέρανε.

Ως ήλιος έλαμψας * ἐν Μοναστῶν συστήμασιν * ἀπαλῶν ἐξ ἐνύχων * καθιερούμενος, * καὶ ὡς περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων * τὰς ἀρετὰς * τῆς σῆς πολιτείας, * γλυκύτατε Στέρανε * θεορόρε 11ά-τερ "Όσιε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν * προφητικοῖς ἐν ὅμμασιν * οἱ Προφῆταί σε πάντες, * προανερώνησαν * μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα * τοῦ παντουργοῦ * καὶ πάντων Δεσπότου· * διό σε, πανύμνητε, * Θεοτόχον καταγγέλλομεν. Ο Εἰρμός.

Ανάρχου Γεννήτορος * Υίός, Θεός καὶ Κύριος * σαρκωθεὶς ἐκ
 Παρθένου * ἡμῖν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *
 συναγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτό-

× xον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε. *

Αρρήτως πυρσευόμενος * ταῖς θεϊχαῖς ἐλλάμψεσι * τῆς ὑπερφώτου Τριάδος * διέρχη πᾶσαν τὴν χτίσιν * ὡς ἀστραπὴ, 'Αρχάγγελε, * πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, * Γαβριὴλ ἀστραπόμορε, * φρουρῶν, φυλάττων χαὶ σχέπων * τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Είκονος ής μετέλαβον * θεουργικώς τής κρείττονος * έξώσθην, οίμοι! ὁ τάλας, * δι' ἀκρασίας τής πάλαι· * συ δέ, Χριστέ, ώς εύσπλαγχνος, * ἀρρήτως κοινωνήσας μοι * τοῦ χείρονος μετείληφας, * καινοποιήσας με, Λόγε, * παρθενικών έξ αἰμάτων.

Είς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ᾿Αρχαγ-

γέλου τρία, δευτερούντες το πρώτον.

Ήγος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Ταβριήλ 'Αρχάγγελε, * Θεοῦ * θεῖος 'Αρχιστράτηγος * καὶ ὑπουργός ἀναδέδειξαι· * καὶ ταῖς λαμπρότησι * καὶ ταῖς φρυκτωρίαις * τούτου αὐγαζόμενος * ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον *
φῶς ἐχρημάτισας, * καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον * ἐξαστράπτων *
τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ταβριὴλ Πρωτάγγελε, * το σον * κλέος περιβό (τον, * καὶ θαυτο είδος σου πύρινον * ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος, * ἡ φαῦσις
κολος, * ἡ ἐοπὴ ἀμετακίνητος * πρὸς τὸ χείρον * τῷ νεύσει τοῦ

χρείττονος.

Ταβριήλ Ταξίαρχε, * χαράς * μυστικής προάγγελε, * ό νυμφοστόλος ὁ ἐνδοξος * τής Θεομήτορος, * σύν αὐτή τῷ Κτίστη * πάντων καθικέτευε * λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων * τοὺς σὲ γεραίροντας, * καὶ τὰ θεῖα Εὐαγγέλια * σοῦ ἐν πίστει * δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ήχος πλ. α'.

"Οπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου, 'Αρχάγγελε, * ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. * οὐ φέρει γὰρ * τῷ φωτί σου προσμένειν ὁ πεσών Έωσφόρος. * Διὸ αἰτοῦμέν σε * τὰ πυρφόρα αὐτοῦ * βέλη τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, * τῇ μεσιτεία σου λυτρούμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, * ἀξιύμνητε * Γαβριὴλ 'Αρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σε δυσωπούμεν ώς Θεού Μητέρα, εύλογημένη, * πρέσβευε τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ἐντωήχου. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει ἄπαντα Σεπτεμβρίου ς΄.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἤγουν τῆ ιγ΄. τοῦ Ἰουλίου μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῆ, ἢ τῆ πρώτη μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ ᾿Ακολουθία τῶν 630 ᾿Αγίων καὶ θεορόρων Πατέρων τῆς ᾿Αγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ΄. Συνόδου ὁμοίως καὶ τῶν ἐν Νικαία 318, τῶν εἰς τὴν Δευτέραν ἐν Κωνσταντινουπόλει 150, τῶν εἰς τὴν Τρίτην ἐν Ἐρέσω 200, τῶν εἰς τὴν Πέμπτην ἐν Κωνσταντινουπόλει 165, καὶ τῶν εἰς τὴν Ἔκτην ἐν Κωνσταντινουπόλει 170.

Ή 'Ακολουθία του 'Αγίου τῆς ἡμέρας ψάλλεται ἐν τοῖς 'Αποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Η συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀΑναστάσιμα τῆς ἀΟκτωήχου γ΄. καὶ ἀΑνατολικὰ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ΄.

Ήχος πλ. β΄. Όλην άποθέμενοι. *

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον * καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, * σάρκα χρηματίσαντα * δι' ἡμᾶς, φιλάνθρωπε, * ἀνεκήρυξε * τὸ σεπτόν
πύστημα * τῶν σορῶν Πατέρων, * Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, *
διπλοῦν ταῖς φύσεσι * καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, * διπλοῦν
καὶ ταῖς θελήσεσιν, * ἔνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· * ὅθεν σὺν
Πατρί τε * καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, * ἔνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, * τούτους μακαρίζοντες.

χτιστον ἐχήρυξαν * οἱ θεορόροι συμρώνως * τὴν θείαν ἐνέργειαν * καὶ τὴν θείαν θέλησιν * τοῦ πτωχεύσαντος * τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, * τῆ σαρκὶ νείμαντες * τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε * καὶ τῆς θελήσεως, * φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν * ἐμρρόνως οἱ μακάριοι * ὑποστατικήν τε διαίρεσιν * οῦς ἐν ἐτησίοις * τιμώντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, * Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν * τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα την άκτιστον * οἱ θεοφόροι Πατέρες * Θεὸν ἔνα Κύριον * οἰμορρόνως σήμερον * ἀνεκήρυξαν, * τὸ ἀπλοῦν ἄπασι * τῆς μιᾶς ρύσεως * καταλλήλως ὑποδείξαντες, * κοινῷ θελήματι * καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι * ἄναρχον, ἀτελεύτητον * τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες * ὅθεν ἀνυμνοῦμεν * αὐτοὺς ὡς ᾿Αποστόλων μιμητὰς, * καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας * πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, ⁵Ηχος πλ. β'.

Τάς μυστικάς σήμερον * τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευρημήσωμεν, * τοὺς μελφδήσαντας ἐν
μέσφ τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, * Τριάδα
μίαν ἀπαράλλακτον, * οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· * τοὺς καθαιρέτας
τῆς πλάνης * καὶ ὁρθοδόξων προμάχους, * τοὺς πρεσβεύοντας
πάντοτε Κυρίφ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον. Τὸ α΄. του "Ηχου.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ 'Ανάγνωσμα.

Α κούσας Αβραμ, ότι ἡχμαλώτευται Λώτ ὁ άδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἡρίθμησε τοὺς ίδιους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὁκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὁπίσω αὐτῶν έως Δ άν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ

Κεφ. 18'. 14. 'Πχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Ταβριήλ 'Αρχάγγελε, * Θεοῦ * θεῖος 'Αρχιστράτηγος * καὶ ὑπουργός ἀναδέδειξαι· * καὶ ταῖς λαμπρότησι * καὶ ταῖς φρυκτωρίαις * τούτου αὐγαζόμενος * ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον '
φῶς ἐχρημάτισας, * καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον * ἐξαστράπτων '
τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ταβριὴλ Πρωτάγγελε, * τὸ σὸν * κλέος περιβόητον, * καὶ θαυτὸ εἶδός σου πύρινον * ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος, * ἡ φαῦσις κρείττονος.

Ταβριήλ Ταξίαρχε, * χαράς * μυστικής προάγγελε, * ο νυμφοστόλος ο ένδοξος * τής Θεομήτορος, * σύν αὐτή τῷ Κτίστη * πάντων καθικέτευε * λυτροῦσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων * τοὺς σὲ γεραίροντας, * καὶ τὰ θεῖα Εὐαγγέλια * σοῦ ἐν πίστει * δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ήχος πλ. α΄.

Του ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου, 'Αρχάγγελε, * ἐκείθεν τοῦ δια-Θ βόλου διώκεται ἡ δύναμις. * οὐ φέρει γὰρ * τῷ φωτί σου προσμένειν ὁ πεσών 'Εωσφόρος. * Διὸ αἰτοῦμέν σε * τὰ πυρφόρα αὐτοῦ * βέλη τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, * τῆ μεσιτεία σου λυτρούμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, * ἀξιύμνητε * Γαβριὴλ 'Αρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σε δυσωπούμεν ώς Θεού Μητέρα, εύλογημένη, * πρέσβευε τοῦ σωθήναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον τὰ τῆς 'Οκτωήχου. Είς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει ἄπαντα Σεπτεμβρίου ς'.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἤγουν τῆ ιγ΄. τοῦ Ἰουλίου μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῆ, ἢ τῆ πρώτη μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ ᾿Ακολουθία τῶν 630 ᾿Αγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων τῆς ᾿Αγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ΄. Συνόδου ὁμοίως καὶ τῶν ἐν Νικαία 318, τῶν εἰς τὴν Δευτέραν ἐν Κωνσταντινουπόλει 150, τῶν εἰς τὴν Τρίτην ἐν Ἐρέσω 200, τῶν εἰς τὴν Πέμπτην ἐν Κωνσταντινουπόλει 165, καὶ τῶν εἰς τὴν ἕκτην ἐν Κωνσταντινουπόλει 170.

Η 'Ακολουθία του 'Αγίου τῆς ἡμέρας ψάλλεται ἐν τοῖς 'Αποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα τῆς ᾿Οκτωήγου γ΄. καὶ ᾿Ανατολικὰ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ΄.

Ήχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι. *

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον * καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, * σάρκα χρηματίσαντα * δι' ἡμᾶς, φιλάνθρωπε, * ἀνεκήρυξε * τὸ σεπτόν
πύστημα * τῶν σορῶν Πατέρων, * Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, *
διπλοῦν ταῖς φύσεσι * καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, * διπλοῦν
καὶ ταῖς θελήσεσιν, * ἔνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· * ὅθεν σὺν
Πατρί τε * καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, * ἔνα πιστῶς προσκυνοῦμέν σε, * τούτους μακαρίζοντες.

Α κτιστον ἐκήρυξαν * οἱ θεορόροι συμρώνως * τὴν θείαν ἐνέρμόν ἄνθρωπον, * τἢ σαρκὶ νείμαντες * τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας
τε * καὶ τῆς θελήσεως, * φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν * ἐμρρόνως οἱ μακάριοι * ὑποστατικήν τε διαίρεσιν * οὺς ἐν ἐτησίοις *
τιμώντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, * Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν *
τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄχτιστον * οἱ θεοφόροι Πατέρες * Θεόν ἔνα Κύριον * οἰμοφρόνως σήμερον * ἀνεχήρυξαν, * τὸ ἀπλοῦν ἄπασι * τῆς μιᾶς φύσεως * χαταλλήλως ὑποδείξαντες, * χανῷ θελήματι * χαὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι * ἄναρχον, ἀτελεύτητον * τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες. * ὅθεν ἀνυμνοῦμεν * αὐτοὺς ὡς ᾿Αποστόλων μιτητὰς, * χαὶ τὸ ἐχείνων διδάξαντας * πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, ³Ηχος πλ. β'.

Τάς μυστικάς σήμερον * τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, * τοὺς μελφδήσαντας ἐν
μέσφ τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, * Τριάδα
μίαν ἀπαράλλακτον, * οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· * τοὺς καθαιρέτας
τῆς πλάνης * καὶ ὁρθοδόξων προμάχους, * τοὺς πρεσβεύοντας
πάντοτε Κυρίφ * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α΄. τοῦ ἸΗχου.

Είσοδος. Φώς ίλαρόν. Το Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

Α χούσας Αβραμ, δτι ήχμαλώτευται Λώτ ο άδελφιδούς αύτου, κο Α ήριθμησε τους ίδιους οίχογενεζ αύτου, τριαχοσίους δέχα και δχτώ, και κατεδίωξεν όπισω αύτων έως Δάν. Και έπέπεσεν έπ'

αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἔως Χοβάλ, ἡ ἐστιν ἐν ἀριστερᾳ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λώτ τὸν ἀδελριδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναϊκας καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ τοῦτο ἡν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σαλὴμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον ἡν δὲ ἰερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστφ, ὁ ἔχτισε τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, δς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ανάγνωσμα.

κιτ. Β ἶπε Μωσῆς πρός τοὺς υἰοὺς Ἰσραήλ. Ἰδετε, παραδέδωκα ἐνώ α κιον ὑμῶν τὴν Υῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν Υῆν, ην ώμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ύμων, τῷ Αβραὰμ, καὶ τῷ Ίσαάχ, καὶ τῷ Ἰαχώβ, δοῦναι αὐτοῖζ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρός ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων: Ού δυνήσομαι μόνος φέρειν ύμας. Κύριος ὁ Θεός ύμων ἐπλήθυνεν ύμας και ίδού έστε σήμερον ώς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ό Θεός των πατέρων ύμων προσθείη ύμιν, ώς έστε, χιλιοπλασίως, και εύλογήσαι ύμας, καθότι έλάλησεν ύμιν. Καὶ έλαβον έξ ύμων άνδρας σορούς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετούς, και κατέστησα αύτούς ήγεισθαι έρ' ύμων, χιλιάρχους, και έκατοντάρχους, και πεντηκοντάρχους, και δεκάρχους, και γραμματοεισαγωγείς τοίς χριταίς ύμων. Καὶ ένετειλάμην τοίς χριταίς ύμων έν τῷ καιρῷ ἐκείνφ, λέγων. Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφων ύμων, και κρίνατε δικαίως άναμέσον άνδρός, και άναμέσον άδελφου αύτου, και άναμέσον προσηλύτου αύτου. Ούκ ἐπιγνώση πρόσωπον έν χρίσει χατά τον μιχρόν χαί χατά τον μέγαν χρινείς ού μη ύποστείλη πρόσωπον άνθρώπου, ότι ή κρίσις τοῦ Θεοῦ έστι.

Δευτερονομίου τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κες. Το Ιπε Μωσής πρός τους υίους Ίσραηλ. Ίδου, Κυρίου του Θεου σου ὁ ουρανός, καὶ ὁ ουρανός του ουρανου, ή γη καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτη. Πλην τους πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν

ού σκληρυνείτε έτι ό γάρ Κύριος ό Θεός ύμων, ούτος Θεός των θεων, καὶ Κύριος των κυρίων ό Θεός ό μέγας καὶ ἰσχυρός καὶ θεων, καὶ Κύριος των κυρίων ό Θεός ό μέγας καὶ ἰσχυρός καὶ ροβερός, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, ούδ οὐ μὴ λάβη δώρον. Ησιών κρίσιν προσηλύτω καὶ ὁρρανῷ καὶ χήρα, καὶ ἀγαπα τόν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἰμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήση, καὶ αὐτῷ μόνω λατρεύσεις, καὶ πρός αὐτὸν κολληθήση, καὶ ἐπὶ τῷ ὁνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὖτος Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ είδον οἱ ὁρθαλμοί σου.

Είς του Στίγου, Στιχηρά 'Αναστάσιμα. Δόξα, Ήχος γ'.

Αποστολικών παραδόσεων * άκριβείς φύλακες γεγόνατε, "Αγιοι Απτέρες: * τῆς γὰρ 'Αγίας Τριάδος τὸ όμοούσιον * ὁρθοδόξως δογματίσαντες, * 'Αρείου τὸ βλάσφημον * συνοδικώς κατεβάλετε. * Μεθ' δν καὶ Μακεδόνιον * πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, * κατεκρίνατε Νεστόριον, * Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, * Σαβέλλιόν τε * καὶ Σεβῆρον τὸν 'Ακέφαλον. * "Ων τῆς πλάνης αἰτήσασθε ρυσθέντας ἡμᾶς, * ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον * διατηρείν ἐν τῆ πίστει, δεόμεθα.

Kal vuv. () EDTOXIOV.

Α σπόρως ἐχ θείου Πνεύματος, * βουλήσει δὲ Πατρός, * συνείληφας Υίὸν τον τοῦ Θεοῦ, * ἐχ Πατρός ἀμήτορα * πρό τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, * δι' ἡμᾶς δὲ ἐχ σοῦ * ἀπάτορα γεγονότα, * σαρχὶ ἀπεχύησας, * χαὶ βρέρος ἐγαλούχησας. * Διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν * τοῦ λυτρωθήναι χινδύνων * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίχιον 'Αναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἡχος πλ. δ΄.

ρπερδεδοξασμένος * εί, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, * ὁ φωστῆρας Ι ἐπὶ γῆς * τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, * καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν * πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. * Πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες.

Ο 'Αναστάσιμος είς δ'. της Θεοτόχου είς β'. καὶ τῶν 'Αγίων Πατέρων είς η'.

Ο Κανών των Αγίων έξακοσίων τριάκοντα Πατέρων των της εν Χαλκηδόνι τετάρτης Συνόδου.

'Ωδή α΄. Ήχος γ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

Περυτευμένοι πίστει * ἐν τῷ οἰχῷ Θεοῦ * ὀρθοδοξίας δόγματα * οἱ "Όσιοι Πατέρες * τῷ κόσμῷ ἐξήνθησαν, * Τριάδα τὴν ἀγίαν, * ἄκτιστον, ἀδιαίρετον * ἐν μιᾳ τἢ θεότητι * θεοπρεπῶς κηρύξαντες.

Τόν δι' ήμας άτρεπτως * έχ παρθένου Μητρός * Θεόν ένανθρωπήσαντα * οί "Όσιοι Πατέρες * διπλούν, άδιαίρετον * έν μια ύποστάσει * χηρύττοντες, έτράνωσαν * το τέλειον της φύσεως *

άσυγχύτως και δίχα τροπής.

Ως θεογράφους πλάκας * οι 'Ιεράρχαι Χριστοῦ * τὸν εὐσεβῆ τῆς πίστεως * παρεθήκαντό σοι δρον, * Πανεύφημε ἔνδοξε, * ὄνπερ ἡγκαλισμένη * ἀσάλευτον, ἀπόρθητον * ἐκ πασῶν τῶν αἰρέσεων * φυλάττεις ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

Υμίνουμέν σε, Παρθένε * Θεοτόχε άγνη, * χερουβικόν δχημα,* έξ ης Θεός έτέχθη· * συ γαρ μόνη γέγονας * πηγη άφθαρσίας * βλυστάνουσα πάσι ζωήν· * άφ' ης οι άρυόμενοι * ίάματα λαμβάνομεν.

"Ετερος Κανών τῶν 'Αγίων Πατέρων. "Ηχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Τών Πατέρων εὐσεβής ὁμήγυρις, * ή προτηθείσα ποτέ * κατ' Εὐτυχοῦς, ὄντως * τὸν Σωτῆρα ώρισεν * ἀδιαιρέτοις φύσεσιν *

έν δυσί, τοῖς τοῦ θείου * Πατρός Κυρίλλου διδάγμασι * βαίνουσα σαρώς καὶ ἐμμένουσα.

Έξακοσίων άριθμός τριάκοντα * εύσεβεστάτων άνδρων * την Εύτυχοῦς πλάνην * καὶ Σεβήρου αίρεσιν * καταβαλόντες ἔφασαν· * Έν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * Χριστόν κηρύττομεν, βαίνοντες * ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ό μη χηρύττων έν δυσί ταϊς φύσεσι * καὶ ἐνεργείαις Χριστόν,* τόν τοῦ Πατρός Λόγον, * σχοίη τὸ ἀνάθεμα· * ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος * τῶν 'Αγίων Πατέρων * ἐμφρόνως οῦτως ἐθέσπισε. * Πάντες οὖν αὐτοὺς μαχαρίσωμεν. Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, * Θὲοτόχε Μαρία· * διό σε πάντες γεραίρομεν * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία: 'Ανοίξω το στόμα μου. *
'Ωδὴ β΄. Ἡχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Πρόσεχε, * ούρανὲ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν » Τόν βασιλέα.

:

Εύρράνθητε * και σκιρτήσατε πάντες * ἐπὶ τῆ μνήμη, πιστοί, τῆ τῶν Πατέρων.

Τιμήσωμεν * τους νοητούς μαργαρίτας * της Έχχλησίας,

Χρυτόν δοξολογούντες.

Καθείλατε * μυστικφ ύμων νόμφ * τὰς τοῦ 'Αρείου, Πατέρες, δυσρημίας.

Ενέρραξαν * άσεβέστατον στόμα * τοῦ Νεστορίου οἱ "Οσιοι

Πατέρες.

Θεοτοχίον.

'Αχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκέτευε ἀκαύστως.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ γ΄. Έστερεώθη $\dot{\eta}$ καρδία μου έν Κυρίφ. *

΄ γαλλιάσθω πάσα ή οἰχουμένη * οὐρανός σχιρτάτω σὺν τοῖς ... Αγγέλοις * ἐπὶ τῆ μνήμη σήμερον * Χριστοῦ τῶν Ἱεραρχῶν.

Έν τῷ θείφ ὅρφ ὡς ἐν λειμῶνι * τῆς ὁρθοδόξου πίστεως ἐντρυρῶντες, * τοὺς ἀχηράτους δρεπόμεθα * τῶν Πατέρων χαρπούς.

Τη μηχανή της πίστεως, Ίεράρχαι, * την όφρον της πλάνης πολιορχούντες, * τάς πυργοβάρεις χαθείλετε * των αιρέσεων.

Γραφικώς βοώμεν σοι, 'Αθλοφέρε, * ύπερ πάσαν φύσιν τών έρωμάτων * βρύει όσμη έκ της πίστεως * τών ίματίων σου.

Θεοτοχίον.

Ή τον Θεόν έν μήτρα σου δεξαμένη, * καὶ τεκούσα τούτον $\frac{1}{12}$ τεκούσα, * Θεοτόκε, $\frac{1}{12}$ κέτευε * τοῦ σωθήναι ήμᾶς. $\frac{1}{12}$ Τερος. Ο στερεώσας καταρχάς. *

() ἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς * ἐναβρυνόμενοι λόγοις * τοῖς ἱοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, * καταισχύνθητε ἀεὶ, * ἀποχωροῦντες ἀπαντες * τῆς Ἐκκλησίας ὡς περ * λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ θιασώται καὶ πιστοὶ * τὸν Παντουργόν καὶ Σωτῆρα * ἐν ὁυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, * καὶ θελήσεσι διτταῖς, * καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· * τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην * δθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δεύτε, Σεβήρου, Εὐτυχοῦς * καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, * θεοδώρου, Διοσκόρου σὐν τοὐτοις * ἀποθώμεθα τρανῶς * τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον * τῶν εὐσεβῶν Πατέρων * μέλψωμεν θείοις ἐν ἔσμασιν.

Θεοτοχίον.

Τῶν Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε·
τὸ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεόν * ἐν σῆ γαστρὶ, ἀμόλυντε· * δεὸ πιστοί σε πάντες * ὑμνοις, ἀγνὴ, μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τους σους υμνολόγους, Θεοτόκε. *

Men. Tom. VI.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταγύ προχατάλαβε. *

Φ ωστήρες ὑπέρλαμπροι * τής ἀληθείας Χριστοῦ * τῷ κόσμφ ἐδείχθητε, * ἐπὶ τής γής ἀληθῶς, * Πατέρες μακάριοι, * τή- ξαντες τὰς αἰρέσεις * τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, * σβέσαντες τὰς ρλογώδεις * τῶν βλασφήμων συγχύσεις· * διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ πρεσβεύσατε σωθήναι ἡμᾶς.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ταχύ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰχεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάμωμε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * πράθνον μηχανάς τε * καὶ κατάβαλε θράσος * τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

'Ωδή δ'. Είσαχήχοα * τὴν ἀχοήν σου.

Κατεκόσμησαν * την Έκκλησίαν οι θεορόροι * ύπερ χρυσίον καὶ άργύριον * τῷ τῆς πίστεως δρω.

Συνεπόμενοι * τη των Πατέρων όμολογία, * δρθοδόξως άνυμνή-σωμεν * τον Σωτήρα των δλων.

'Ως τῆς πίστεως * φύλαχας πάντες τοὺς θεοχλήτους * 'Ιεράρχας εὐρημήσωμεν, * τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦντες.

Τοίς παθήμασι * τοίς τοῦ Κυρίου συμμορρουμένη, * καὶ τοῦ αἴματος, Πανεύφημε, * συμμορροῦσαι τοίς ρείθροις.

()Estoxiov.

Τό μυστήριον * τῆς ὑπὲρ λόγον χυήσεώς σου * τὰ οὐράνια, Πανάχραντε, * σὺν τοῖς χάτω φωτίζει.

Έτερος. Σύ μου, Χριστέ, * Κύριος.

πάρ οὐτως εἰποις, * καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· * ἡ σὰρξ γὰρ οὐτως εἰποις, * καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· * ἡ σὰρξ γὰρ οὐτως εἰποις, * καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας· * ἡ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος * οὐχὶ μια οὐσια, * ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν, ἄθλιε.

Μίαν εἰπών * ρύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε * σαρχωθεῖσαν * φύσιν ἀνθρωπότητος * ἄνευ τροπῆς ὅλως καὶ φυρμοῦ * ὁ 'Αλεξανδρέων * διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, * τρανῶς τὰς δύο φύσεις * καὶ θελήσεις διδάσκων * τοὺς φρονεῖν ὁρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ * ἄπαντες φύσεις χηρύττομεν * ἀσυγχύτως, * πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν * τοῦ Εὐτυχοῦς ἄρδην οἱ πιστοὶ * καὶ τοῦ Διοσκόρου * τοῦ ἄρρονος στηλιτεύοντες, * ἐπόμενοι τῷ ὅρῳ * τῶν ᾿Αγίων Πατέρων, * καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν.

Θεοτοχίον.

Χερουβικόν * όχημα σύ, Θεομήτορ άγνή: * σύ χωρίον, * σύ καὶ ἐνδιαίτημα * τοῦ πατρικοῦ Λόγου καὶ Θεοῦ, * τοῦ ἐκ σῶν

άχράντων * λαγόνων σάρκα φορέσαντος· * διο διτταϊς ούσίαις *
τόν έκ σοῦ σαρκωθέντα * προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Την άνεξιχνίαστον * θείαν.

'Ωδή ε'. Την σην είρηνην δός ήμεν.

Υυκτομαχούσαν, Όσιοι, την Έκκλησίαν Χριστού, * ώσπερ λαμπτήρες φωτός κατερωτίσατε: * καὶ δόγμασιν ἐνθέοις * τοὺς υίοὺς της κολυμβήθρας ἐμυήσατε.

Θεολαμπείς αστράψαντες άκτίνας, "Οσιοι, * τῷ τῶν δογμάτων φωτὶ καὶ νοημάτων πυρὶ * τὴν πρώην ἀβλεψίαν * ἀπηλά-

σατε, Πατέρες, των αιρέσεων.

Φόβον Θεοῦ, Πανεύρημε, διὰ τῆς πίστεως * πνευματικώς συλλαβοῦσα τῆ καρδία σου, * πνεῦμα σωτηρίου * ὁμολογίας ἀπεκύησας τῆ γλώττη σου. Θεοτοκίον.

Υπερουώς, Πανάχραντε, σεσαρχωμένον Θεόν * άτρέπτως καὶ άσυγχύτως άπεκύησας, * τον έν έκατέρα * τῆ μορρῆ διαρυλά-

ξαντα το τέλειον.

Έτερος. Ίνα τί με ἀπώσω. *

Σεβήρε, τὰς ρύσεις * τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης * δεινῶς, πα-ράνομε: * οἱ γὰρ θιασῶται * καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι * ἐν δυσὶν οὐσίαις * καὶ ἐν ἐνὶ Χριστόν προσώπῳ * καταγγείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν * τὴν τῆς ἀνθρωπότητος * σαρῶς ὁ ἄναρχος,* τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος,* ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς * τοὺς ἀπολωλότας· * ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω * ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τόν Σεβήρον καθείλεν * ή τετάρτη Σύνοδος * καὶ τόν Διόσκορον, * Χριστόν βλασφημούντας, * βεβαιούσα τόν Τόμον τοῦ Λέοντος * τοῦ προέδρου 'Ρώμης, * πάνυ καλῶς τὰς δύο ρύσεις * τοῦ Σωτήρος ἀτμήτως ὁρίζοντα.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός τον Γίον σου * κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * της ήμων μη παρίδης, δεόμεθα. * ότι σε και μόνην * Χριστιανοί πρός τον Δεσπότην * ίλασμόν εὐμενη προβαλλόμεθα.

Καταβασία· Έξέστη τὰ σύμπαντα. *

'Ωδή ς'. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων. *
Τοὺς θεολέκτους Ἱεράρχας * ἐν ψδαῖς ἀνευρημήσωμεν * οἱ φωτισθέντες τὴν ψυχὴν * ἐν τῷ ὅρῳ τῶν δογμάτων αὐτῶν, * καὶ κράξωμεν συμρώνως: * Σῶσον, Σωτὴρ, * ὡς ἔσωσας τοῦ θηρός τον προρήτην.

'Ασματικώς των έγκωμων * τούς έπαίνους προσενέγκωμεν, * είς πάσαν, λέγοντες, την γην, * Πατέρες "Όσιοι, ὁ ρθόγγος ὑμων * έξηλθε των δογμάτων, * οίς εὐσεβώς * ἐγνώκαμεν ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα.

Έν τῷ βυθῷ τῶν νοημάτων * οἱ Πατέρες διαχύψαντες, * ἀνιμησάμενα σορῶς * μαργαρίτην τὸν τῆς πίστεως, * ἐρώτισαν ἐνθως * τὰς τῶν πιστῶν * χαρδίας τῆ εἰς Χριστὸν εὐσεβεία.

Τών θεορρύτων σου αιμάτων * άναβλύζουσα το πέλαγος, * βυθίζεις πλάνην άσεβών, * είς λιμένα τον τῆς πίστεως * ἰθύνεις τοὺς βοώντας· * Σώσον, Σωτήρ, * ὡς ἔσωσας τοῦ θηρός τὸν προφήτην.

(Θεοτοχίον.

Χαίρε, πύλη ἀδιόδευτε· * χαίρε, βάτε ἀκατάφλεκτε· * χαίρε, ή στάμνος ή χρυσί. * χαίρε, όρος ἀλατόμητον· * χαίρε, θεοτόκε, * ἐλπὶς ἀβραγής * καὶ τείχος των ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

"Ετερος. Ίλάσθητι μοι, Σωτήρ. *

ί δύο ἐπιστολαὶ * Κυρίλλου αι πρός τόν Σούκενσον * ἀποστα-Α λείσαι ποτὲ, * Εφας τόν Πρόεδρον, * ἐλέγχουσιν ἄπασαν * τὴν Σεβήρου πλάνην, * εὐσεβος Χριστόν κηρύττουσαι.

Ο Κυριλλος τον Χριστόν * πηρύττει έν δύο φύσεσι * καὶ ένεργείαις διτταϊς, * Σεβήρου την αϊρεσιν * τοῦ ανου τρεπόμενος. * διὸ πάντες τούτου * τοῖς διδάγμασιν έμμένωμεν.

(θερποχέρν.

Παρθένον σε και άγνην * Θεογεννήτορα ενδοξον, * Μαρία, οι εύσεβεζ * κυρίως κηρύττομεν, * έμφράττοντες δύσρημον * Νεστορίου στόμα, * Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καθαβασία. Την θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ΊΙχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον, φέρον 'Ακροστιχίδα: Είς 'Αγίους.

Ταν 'Αποστόλων το χήρυγμα * και των Πατέρων τὰ δόγμα-Τα * τῆ 'Εκκλησία * μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· * ἢ και χιτώνα φορούσα * τῆς ἀληθείας * τὸν ὑραντὸν ἐκ τῆς ἄνω * θεολογίας * ὀρθοτομεῖ και δοξάζει * τῆς εὐσεβείας * τὸ μέγα Μυστήριον.

Ό Οἶκος, πρός τό Τόν πρό ἡλίου.

Το ὑψηλῷ κηρύγματι * τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας * ἐκούσωμεν βοώσης * Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με * ὁ κρατήρ, δν φέρω, * κρατήρ ἐστι τῆς σορίας. * Τοῦτο τὸ πόμα * ἀληθείας * λόγω κεκέρακα, * ὑδωρ οὐ προχέων * ἀντιλογίας, * ἀλλ' ὁμολογίας, * οῦ πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ * Θεόν ὁρặ φθεγγόμενον * Ἰδετε, * ὅδετε, * ὅτι αὐτός ἐγώ, * καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. * Ἐγὼ Θεός πρῶνος * ὅτι αὐτός ἐγώ, * καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. * Ἐγὼ Θεός πρῶνος * ὅτι αὐτός ἐγώ, * καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. * ἐνὰν Θεός πρῶνος * ἔνος *

τος, * έγω μετά ταϋτα, * και πλήν έμου άλλος * ούκ έστιν δλως. * Ένταθεν τούτου * μετέχοντες * πλησθήσονται, * και τρυγήσουσι, * και αινέσουσι * τής ευσεβείας * το μέγα Μυστήριον.

Τό Συναξάριον της ημέρας, είτα

Τη αύτη ήμερα, Μυήμην επιτελούμεν των Αγίων έξακοσίων τριάκοντα θεορόρων Πατέρων της εν Χαλκηδόνι Αγίας καὶ Οικουμενικής τετάρτης Συνόδου.

Στιγοι.

Πόλου γοητού κατέρες σελασφόροι, Ακτέσιν ύμων φωτίσωτέ μοι φρένας.

Ταϊς των Αγίων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ελέησον καὶ σωσον ήμας. Αμήν.

'12ο η ζ΄. Την έν καμένου φλόγα. *

Τη των Πατέρων μνήμη * ἐπέλαμψε τῷ κότμφ, * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * ἐρώπισε τῆ πίστει.

Τας ακανθώδεις αίρετεις * οι Όσιοι Πατέρες * ταϊς των θαυμάτων άκτετ * κατέρλεξαν άνδρείως.

Τούς θεοφόρους Πατέρας * τιμήσωμεν ἀπαύστως, * τον βασιλέα τζς δόξης, * Χριστόν, δοξολογούντες.

Τὸ πῦρ τῆς θείας ἀγάπης * ἐξάψασα, Θεόρρον, * τοὺς ἀοράτους Χαλδαίους * ἐνέπρησας τῆ πίστει.

()εοτοχίον.

Τὴν μετὰ τόχον παρθένον * ἀρρήτως φυλαχθείσαν, * ὡς τοῦ Κυρίου μητέρα * ὑμνήσωμεν ἀπαύστως.

"Επερος. Θεού συγκατάβασιν. *

Α υσί μεν έν φύσεσι * και ένεργείαις όμολογούντες Χριστόν * άσυγχύτως, άτρέπτως, * τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα. * όθεν το πάθος * προσλήψει ὑπαίσαντι * σαρκός, βοώμεν αὐτῷ. * Εὐλογητός ὁ Θεός.

"Ενα ἐπιστάμεθα * τὸν ἐπὶ ξύλου, καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, * ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, * καὶ ἐν μνημείφ ὡς συνημμένον σαρκί· * ῷ μελφοδαϋμεν * συμρώνως κραυγάζοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αρείου τὴν κένωσιν, * κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοί, * τὴν συναίρετιν αὖθις * τοῦ Σαβελλίου, τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, * μεμισηκότες, * Τριάδι κραυγάζομεν· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Ιἰατέρων ἡμιῶν.

Τριαδικόν.

Απάντων μέν Κύριον, * ένὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υίοῦ * ὁρ-

θοδόξως Πατέρα * θεολογούντές σε καταγγέλλομεν, * καὶ εν είδότες * σοῦ ἐκπορευόμενον * Πνεύμα εύθές, συμφυές, * καὶ συναίδιον.

Καταβασία. Ούχ ελάτρευσαν τη χτίσει.

'Ωδή η'. Τον έν φλογί * τοῖς παισί.

 Δ εῦτε πιστοί, * ἀχλινεῖ τῆ χαρδίᾳ * Ηατέρων θείων * τὴν ἐτήσοιον μνήμην * φαιδρῶς ἐορτάσωμεν· * χαὶ Θεὸν δοξάσωμεν, * τὸν χαὶ τοῖς στεράνοις * ἀναδύσαντα τούτους.

Οι ἀρραγεῖς * πύργοι τῆς εὐσεβείας * καὶ τῆς πατρίδος * τῆς οἰκείας λιμένες, * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης * καὶ τῶν ἐκτελούντων * τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Αι ἀστραπαὶ * τῶν ἐνθέων δογμάτων * ὑμῶν, Πατέρες, * τὴν τυρλὴν τοῦ 'Αρείου * διδαχὴν ἡμαύρωσαν * τῆς δεινῆς ἀβλεψίας, * φῶς ὁρθοδοξίας * τοῖς πιστοῖς γνωρισθεῖσας.

Έν τῷ φωτὶ * τῆς Χριστοῦ ἀληθείας * περωτισμένοι, * θεορόροι Πατέρες, * πρός θείαν ἐπίγνωσιν * ὀρθοδόξων δογμάτων * πάν-

τας όδηγείτε * τούς ύμας εύρημούντας...

"Ωσπερ λαμπάς * θεορώτων ἀχτίνων * ή 'Αθλορόρος * τὴν ὁρθόδοξον πίστιν * ἐχπυρσεύει πάντοτε * τοῖς πιστῶς εὐρημοῦσι * χαὶ δοξολογοῦσιν * αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τις ώσπερ σὺ, * Παναγία Παρθένε, * μετὰ τὸν τόχον * ἀνεδείχθη παρθένος; * τρ τις βρέρος ἔτεχε, * καὶ μασθοῖς ἐθτρλασεν * δν ρρίττει τὰ ἄνω, * καὶ δοξάζει τὰ κάτω;

Έτερος. Έπταπλασίως κάμενον. *

Τ΄ αταισχυνέσθω πρόσωπα, * καὶ φιμούσθω τὰ στόματα * τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν * ἀτμήτως, ἀτρέπτως συμφρονοῦμεν, * κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, * ἐνεργεῖν τε καὶ θέτειν * Χριστόν οὐ μὴν προσώποις, * κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οι Ίαχώβου ἔχοντες * τοῦ Κεντόνου ἐπίκλησιν, * ὄνομά τε τούτου ἐαυτοῖς ἐγγράφοντες, * ἡμῖν ἀπορήνατε: * Εί ἐν τῆ κλήσει τούτου ὑμεῖς * ἐν τῆ κολυμβήθρα ἐβαπτίσθητε πάλαι: * διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν * τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες * ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος * σαρῶς ἀναισχυντοῦντες.

Έν Χαλκηδόνι Σύνοδος * ή τετάρτη Διόσκορον, * Εὐτυχῆ, Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, * εἰς τέλος ἐξώσασα * τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, * τὴν συγχυτικὴν τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος * τῆς θείας Έκκλησίας * τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου. * μεθ' ῆς ὁρθοδοξοῦντες * μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοραή Θεότητα, * ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν * αίγλην ἐκ μιᾶς τρισσορατάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἄναρχον, * ὁμοφυᾶ τε Λόγον ΙΙατρός, * καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, * οἱ παίδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Καταβασία. Παίδας εύαγείς.

'Ωδή θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον. *

Σήμερον ή μνήμη ἐπέστη * τῶν ἀγίων Πατέρων * συγκαλοῦσα Τοῦ Χριστοῦ * τὴν Ἐκκλησίαν, * ἐκτελέσαι φαιδρῶς * τὴν ἐκείνων πανήγυριν.

Λόγοις ώσπερ ἄνθεσι θείοις * οἱ σοροὶ Ἱεράρχαι * τὴν Ἐχχλησίαν τοῦ Χριστοῦ * κατακοσμοῦσιν * ἐκ ποικίλων χαρίτων * λειιιώνων τῶν τοῦ Πνεύματος.

Θείας ἐπιγνώσεως πόμα, * τὸν τῆς πίστεως ὅρον, * τῆ Χριστοῦ Ἐκκλησία * κεκερακότας, * ὡς κρατῆρας θείους, * πιστοί, μακαρίσωμεν.

Σὲ τὴν ἐχ Θεοῦ δεξαμένην * ἀδιάφθορον χάριν * καὶ ἀμείωτον σῶμα, * ὡς καὶ τὸ πνεῦμα * κεκτημένην, Μάρτυς * Χριστοῦ, μεγαλύνομεν. Τριαολικόν.

"Αναρχε Τριὰς, ταζ πρεσβείαις * τῶν ἀγίων Πατέρων * τοὺς τελοῦντας τὴν αὐτῶν * αἰσίαν μνήμην * βασιλείας τῆς σῆς * μετόχους καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν διὰ λόγου τὸν Λόγον * ὑπὲρ λόγον τεκοῦσαν, * καὶ παθῶν ἀλογίας * λυτρωσαμένην * λογικοὺς, Θεοτόκε * ἀγνὴ, με-γαλύνομεν.

Έτερος. Έξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός. *

ιτίλθεν ὁ Σεβτίρος τὴν τοῦ Χριστοῦ * εὐαγτί Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, * καὶ τὴν ποινὴν * ψήρφ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν * τῆς βλασφημίας ἔνεκα * καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἐαυτοῦ * ἐδέξατο δικαίως, * καὶ ἔρἐιπται συλλόγου * τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, * καὶ φυρμόν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, * τὸ τοῦ Σταυροῦ * πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταρὴν * τῷ ἀπαθεῖ Θεότητι * τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, * ὧ δείλαιε Σεβῆρε; * διό περ τὴν μεγίστην * σοῦ βλασρημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοχίον.

'Ορρύν καὶ θράσος ἄμα τῶν δυσμενῶν, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, κατάβαλε, * καὶ τὰς βουλὰς * τῶν κακοδοξούντων, Δη-

μιουργέ· * τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα * στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, * τὸ κέρας ἀνυψώσας * καὶ πίστει κραταιώσας, * ίνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Απας γηγενής. *

Έξαποστειλάριον το 'Αναστάσιμον. Είθ' ούτω των 'Αγίων Πατέρων.

Γυναϊκες ἀκουτίσθητε. *

Πατέρων θείων σήμερον * την μυήμην έορτάζοντες, * ταϊς παρακλήσεσι τούτων * δεόμεθα, Πανοικτίρμον· * Πάσης βλάβης αίρέσεων * ρόσαι λαόν σου, Κώριε· * καὶ πάντας καταξίωσον * Πατέρα, Λόγον δοξάζειν * καὶ τὸ Πανάγιον Πνεϋμα.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Έν δύο ταϊς θελήσεσι * καὶ φύσεσι, Πανάμωμε, * μιᾳ δὲ τῆ ὑποστάσει * τίκτεις Θεόν ἀπορρήτως, * τον δι ἡμᾶς πτωχεύσεντα * μέχρι Σταυροῦ θελήματι, * καὶ ἡμῖν χαρισάμενον * τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον * τῆ ἐκ νεκρῶν 'Αναστάσει.

Είς τους Αίνους, ιστωμέν Στιχ. η'. και ψάλλομεν Στιχηρα 'Αναστάσιμα δ'. και 'Ανατολικόν εν, και των 'Αγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια.

Ήχος πλ. β΄. "Ολην αποθέμενοι. *

Ο λην συγκροτήσαντες * την της ψυχης έπιστημην, * και τῷ θείῳ Πνεύμεντι * συνδιασκεψάμενοι, * τὸ μακάριον * και σεπτόν σύμβολον * οι σεπτοι Πατέρες * θεογράφως διεχάραξαν, * ἐν ῷ σαρέστατα * τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον * τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι * και καναληθώς ὁμοούσιον, * ταῖς τῶν 'Αποστόλων * ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς * οι εὐκλεεῖς και πανόλβιοι * ὄντως καὶ θεόρρονες.

Στίχ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Το λην εἰσδεξάμενοι * τὴν νοητὴν λαμπηδόνα * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * τὸ ὑπερρυέστατον * χρυσμολόγημα, * τὸ βραχὺ ῥήματι * καὶ πολὸ συνέσει, * θεοπνεύστως ἀπερθέγξαντο, * ὡς χρυσιοχήρυκες * εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι * δογμάτων οἱ μακάρισ, * καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων * ἀνωθεν λαβόντες * τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, * καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο * ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς 'Οσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμέ-

Ολην συλλεξάμενοι * ποιμαντικήν ἐπιστήμην, * καὶ θυμόν κινήσαντες * νῦν τὸν δικαιότατον * ἐνδικώτατα * τοὺς βαρείς ἤλασαν * καὶ λοιμώδεις λύκους, * τῆ σρενδόνη τῆ τοῦ Πνεύματος * ἐκσρενδονήσαντες * τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος * πεσόντας ώς πρός θάνατον, * καὶ ώς άνιάτως νοσήσαντας * οἰ θεῖοι 11οιμένες, * ώς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, * καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος * μύσται ἰερώτατοι.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Kal voy. Tresculoy nutyn:

EIE THN AEITOYPPIAN.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς 'Οκτωήχου, καὶ ἐκ.τῶν ΄Αγίων ἡ ϵ΄. 'Ωδή.

Προκείμενον, Ήχος πλ. β΄...

Εύρράνθητε έπὶ Κύριον, και άγαλλεάσθε δίκαια, και καυχάσθε πάντες οι εύθεις τῆ καρδία.

Στίγος Μακάριοι ων άρεθησαν σε άναμμα, και ων έπεκαλύφθησαν αι άμαρτίαι.

Άπόστολος, πρός Τίτον Έπιστολής. •

Τέχνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος. Ζήτει 'Οκτωβρίω ΙΑ'.

'Αλληλούκα, 'Ηχος δ'.

Εχέχραξαν οι δίκαιοι, και ό Κύριος είστρουσεν αύτων, και έκ πασών των θλίψεων αύτων έξρωσατο αύτους.

Στίχος. Πολλαί αι θλίψεις των δικαίων, και έκ πασών αὐτών έρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατά Ματθαΐον.

Είπεν ό Κύριος τοίς έπυτου Μαθηταίς. Υμείς έστε το φώς του χόσμου.

Ζήτει Νοεμβρίου ιβ'.

. Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αιώνιον.

ΤΗι ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Ακύλα, ἐνὸς τῶν Ἑβδομή-κοντα καὶ τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωσής Αργιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ 'Ομολογητοῦ.

. EIE TON EXHEPINON.

Είς το, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια. Τηγος ά. **Των ούρανίων ταγμάτων.***

Παύλος ό μέγας, Θεόρρον, * του κόσμου ήλίος, * ώσπερ φαιδράν άκτηνα * είς τὴν σύμπασαν κτίσιν * σέ, μάκαρ, ἐπαρῆκε * φωτιστικαϊς * σου των λόγων λαμπρότησι * καταρωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῆ νυκτὶ * τῆς ἀγνοίας κινδυνεύοντας.

Τητής καθαράς σου καρδίας * του θείου Πνεύματος * φωτιστικαϊς ἀκτίσιν * αύγασθείσης πλουσίως, * Ακύλα θεηγόρε, * φωτοειδής * άληθως έχρημάτισας, * καὶ των Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν * θεία χάριτι διέλυσας.

Οί τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ * πίστει προστρέχοντες, * καὶ ἐν αὐτῷ σε, μάκαρ, * δυσωποῦντες, 'Ακύλα, * λυτροῦνται νοσημάτων * παντοδαπών * καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων * ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν * μεσιτείαις, ἱερώτατε.

Δόξα, καί νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν * ὡς εὐμενὴς προστάτις * τῶν πιστῶν, Θεοτόκε, * προσάγουσα τῷ Κτίστη, * τὸν ἱλασμὸν * ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, * ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἰλασμὸς * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πανάμωμε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Την τῷ Σταυρῷ παρεστώσα * τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ Τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα, * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ ἀγνή: * Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον: * τι ταῦτα πάσχεις λόγε Θεοῦ; * ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον!

Απολυτίκιον, Ήχος γ΄. Απόστολε Αγιε Ακύλα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τοῦ 'Αγίου 'Ακύλα ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς' Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν 'Ακύλαν πόθω, 'Ιωσήρ.

' Ω ô η \alpha'. ' Π yos β' . Δ eūte λ \alphaol. *

Τόν ἰερόν * ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν * 'Αχύλαν μελφδήμασι, * χαὶ \hat{I} ἐκβοήσωμεν * Ταϊς αὐτοῦ ἰκεσίαις, * Θίχτιρμον, πάντας σώσον * ὡς ὑπεράγαθὸς.

Όλον σαυτόν, * Μάχαρ, δοχείον τοῦ Πνεύματος * φωτοειδές ἐτέλεσας, * χαταστραπτόμενος * ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις· * διό τοὺς ἐν τῷ σχότει * ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Κριστού * δχυρωθείς την διάνοιαν * το των άνόμων ρούσγμα * όλον κατέβαλες, * και είδώλων τεμένη * κατέστρεψας άθλησας, * Θεομακάριστε.

Καθαρτικαϊς * σών πρεσβειών έπιδόσεσι * τά τών σωμάτων, Ένδοξε, * και τών ψυχών ήμων * άποκάθαρον πάθη * πιστώς έπιτελούντων * την θείαν μυνίμην σου.

Λόγω, σεμνή, * Λόγον έν μήτρα συνέλαβες * τον διά λόγου άπαντα * δημιουργήσαντα. * διά τουτό σε λόγοις * ενβέρις άνυμνούμεν, * Θεοχαρίτωτε.

(Paotoxiov. :

΄Ωδή γ΄. Σπερέωσον ἡμᾶς.
Τπόθησας Θεόν ὡς θάμες, "Ενδοξε, " τον μόνον " Δεσπότην καλ Βασιλέα, " και αὐτοῦ το θείον βούλημα " ἀδιστάκτφ καρδία εξετέλεσας.

Ισχύι του σεπτού και θείου Πνεόματος, * Ακόλα...* πανεύογμε, του Βελίαρ * την ίσχον πάσαν κατέβαλες * ἐναθλήσας γενναίως, ἰερώτατε...

Νοί σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος την δόξαν Κυρίου, ταύτης μετέσχες * τελεώτερον, Μακάριε, * μεταστάς τῶν προσκαίρων πρός τὰ μένοντα.

Ο μόνος χαθαρός, ο μόνος Κύριος * σε μόνην * ως έγνω καθαρωτέραν * πάσης χτίσεως, Εξανάμωμε, * έξ-άγνων σου αξικέτων σεσωμάτωται.

O Eiguss.

Στερέωσον ήμας ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλω * νεκρώσας τὴν ἀ ἡμων των ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *
Τοῦ Παύλου τοῖς βήμασι * καταυγασθείς τὴν ψυχὴν * ὡς ἡλιος Ελαμψας * θεογνωσίας 'ρωτί, * 'Ακύλα μακάρει * στέφος δὲ μαρτυρίου * ἀνεπλέξω νομίμως * ὅθεν ἀναπηγάζεις * ποταμούς ἰχμάτων * τοῖς πίστει ἐορτάζουσι, μάκαρ, τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

ξιαφόλαξον. Δέσποινα, * τὰς ixeoiaς ἡμῶν, * καὶ ταύτας ἡμᾶς όλεσον κατακράτος * τῶν βαρβάρων τὰ θράση, * γνώτωσαν τὴν Τακάν σου * φνλακόλραντε. *
Τακάν δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ixeoiaς ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσ-

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

σπλαγχνος!

'Ωόη δ'. Είσακήχοα, Κύριε. *

Νυσταγμώ τους καθεύδοντας * της πονηράς, * Ακύλα, δυσσεβείας * πρός της εύσεβείας το ρώς έξηγειρας.

Υπερήρατον φεύαγμα * του δυσμενούς * κατέβαλες, 'Ακύλα, * ταπεινώσει θεία θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ενήθλησας * ὑπερ Χριατοῦ * τὸ αξικά σου κενώσας,* Ἰερεῦ και Μάρτυς, των παθημάτων αὐτοῦ.

Θεοτοκών.........

Νοητόν σε παλάτιον * καὶ ὑψηλον * τοῦ Βασιλέως θρόνον, * Θεοτόπε Δέσπανά, ὀγομεάζομαν.

Αρδή ε΄. Ο του φωτός χορηγός.

"Ηδιστον λόγον ἀεὶ * ἀναπηγάζων εὐσεβως, πάνσορε, * των ἐν πικρξ * πλάνη ὑπαχθέντων * ἐνήδυνας ψυχὰς * ὡς ἱερομύστης, * ᾿Ακύλα πανεύρημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς * ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· * τοῦ ἰεροῦ * Παύλου μαθητής γὰρ * καὶ θεῖος ξεναγός * ἐγένου, τὰ θεῖα * σορῶς παιδευέμενος.

*Ασπερ ἀστέρα φαιδρόν * φωταίαλοῦντα το σεπτόν χήρυγμα * τον ἱερον * εὐράμενος ΙΙαῦλον, * προς τούτου τὰς αὐγὰς * ἐδέξω τοῦ Λόγου * στερρῶς λαμπρυνόμενος.

Θεοτοχίον.

Μήτηρ και δεύλη Χριστού * του σαρκωθέντος δι' ήμας γέγονας * δν έκτενως * πάντοτε δυσώπει * του σώζεσθαι ήμας * τους σε Θεοτόκον, * άγνη, ένομάζοντας.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ 5. By abusay present two.

Έξεχύθη σου χάρις τους χείλεσι, * μάπαρ ιερώτατε, και σε εὐλόγησεν * ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος * εἰς αἰῶνας, 'Ακύλα θεόπνευστε.

Νοσημέτων παντοίων άλέξημα * καὶ άμαρτανόντων ψυχών ίλαστήριον * ή σή πρεσβεία πέφυκε, * Θεορέρε 'Απύλα μακάριε.

Αί πορεταί που θείως πελούμεναι, * και πρός τοις όδους του θεού εύθυνόμεναι, * τοζ πλανωμένοις ώφθησαν * δδηγία και τρίβς σωτήριος.

Θεοτοχίον.

Κυριώνυμε Κόρη πανάμωμε, * τον άγαθοδότην Θεόν ή χυήσεσε, * τούς σε ύμνουντες πάντοτε * πειρασμών πολυτρόπων ડેલ્લંડઅઝ૦૫.

Ο Είρμός.

• Την άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον Τής εύσπλαγγνάς σου * έπικαλούμαι άβυσσον· * 'Εκ φθο-· pāc, ò Θεός, με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

↓ ποστάλων σύνθρονος * καὶ συνοδίτης * γεγονώς, 'Απόστολε, * ${f I}^{m k}$ the circulated of discrete * and daulentic anthograms, * στέρανον δόξης, * Αχύλα, δεξάμενος.

Συναξάριον.

 $ext{T} ilde{\eta} ext{ } ext{I} ext{Δ}'$. του αύτου $ext{μηνός}, ext{ Μνήμη του 'Αγίου 'Αποστόλου }$ Αχύλα. Στίγοι.

"Ηπλωσε Παϋλος, ώς σαγήνην, τούς λόγους,

Ήγρευσε δ' ώς θήραμα θείον 'Αχύλαν.

Αχύλαν δεκάτη γε τετάρτη τύμβος ἔχρυψεν. Τῆ αὐτῆ ἡμέρχ, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωσης, Λογιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Αφείς Ιωσήρ καθέδραν την γηίνην,

Παρίσταται νον τῷ θρόνφι τοῦ Κυρίου.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σώσον ήμας. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Είκόνος χρυσής. *

γγάνας σαυτῷ * ἀφθαρσίας στολιμόν * τῷ θείφ Πνεύματι, * δλος Ι ώρατος έχρημάτισας, * και τον έχθρον απεγύμνωσας, * και τούς ύπ' έχείνου, 'Αχύλα, * γυμνωθέντας ένέδυσας * καταστολήν သူမှာသင်းစီကို 🙏 жеး စုထိုင္ မောက်ျားမေး.

Αιμφ νοητφ * χρατουμένους τούς λαθύς * και κινδυνεύθντας * άρτφ των λόγων, 'Αξιάγαστε, * της σης σορίας διέθρεψας, * καί τής ούρανίου τραπέζης * χοινωνούς άπετέλεσας, * Ιερομύστης πε-

ουχώς * θεοειδέστατος.

Αγίφ ναφ * οι προστρέχοντες τῷ σῷ * ρῶσιν κομίζονται, * καὶ παθημάτων ἀπολύονται, * καὶ νοσημάτων καθαίρονται, * ἀνυμνολογοῦντές σε πόθφ * καὶ βοῶντες, πανεύφημε * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Ιἰατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νεχρούται το πρίν * ο 'Αδάμ φθοροποιῷ * βρώσει, πανάμωμε· * σὐ δὲ τεχούσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, * τοῦτον, Παρθένε, εζώωσας· * δθεν ὡς χαλῶν σε αἰτίαν * ἀνυμνοῦντες χραυγάζομεν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεόν * σαρχὶ χυήσασα.

' $\Omega \delta \eta \eta'$. Tov ev καμίνω του πυρός. *

Περιχαρώς τοὺς οὐρανοὺς * σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις * καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου * χαρμονικώς κατοικών, *
'Ακύλα, * καὶ θέσει θεούμενος, * μέμνησο τών πίστει * καὶ πόθφ σε τιμώντων.

Οί των ίδρωτων σου κρουνοί * ποταμούς πάσιν ήμεν θείων θαυμάτων * άναβλύζουσι, Μάκαρ, * καὶ ἐπηρείας παθών * ἀτόπων * ἔηραίνουσι πάντοτε, * καὶ τὰς παρατάξεις * βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θέσει θεούμενος ἀεὶ * ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοὶ ἀτλφ, * δλος φῶς χρηματίζεις * ἀπολυθεὶς τῆς σαρχός, * καὶ βλέπεις * ἃ βλέπουσιν "Αγγελοι, * ἔνδοξε 'Ακτίλα, * Χριστοῦ ἰερομύστα.

() EDTOXION.

 Ω ς τον παναίτιον Θεόν * ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς, 'Αγνὴ, αἰτίαν * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, * καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς * ὀρθέντα * τεχοῦσα, πανάμωμε, * τοῦτον ἐχδυσώπει * ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ο Είρμός.

» τι τον εν καμίνω του πυρός * των Εβραίων τοῖς Παισί συγκα
παβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν,*

υμνείτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας

τοὺς αἰωνας.

' Ω δή θ'. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον. *

Τερωτάτοις σε ύμνοις * ίερον πεφυκότα * κειμήλιον του Λόγου ρωστήρα * καὶ στήριγμα τής πίστεως ήμων, * συνελθόντες, 'Α-κύλα, * συνερώνως μακαρίζομεν.

'Ως καθαιρέτης τῆς πλάνης, * καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, * καὶ θεῖος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητής, * καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων, * 'Ακύλα θεηγόρε, σὺν αὐτοῖς * τὸν Δεσπότην δυσώπει * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μέν τοῦ Παύλου * ἐπιγνόντες, 'Αχύλα, * τοῦ

χόσμου δε φωστήρα ἀπλανή, * και ιερώτατον Μάρτυρα, * καθαιρέτην είδώλων, * και γνώσεως Θεοῦ είσηγητήν, * εὐσεβεί διανοία, * θεόρρον, μακαρίζομεν.

Ή παναγία σου μνήμη * ἀνατείλασα κόσμφ * ὡς ἡλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς * τῶν εὐσεβῶς εὐρημούντων σε· * ἐν ἡ πρέσβευε, Μάκαρ, * δοθῆναι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν * καὶ εἰρήνην βαθεταν * καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικήν σε λυχνίαν * προεώρα Προφήτης, * το φώς το άνατείλαν έκ φωτός, * Παρθενομήτορ, βαστάζουσαν, * το φωτίσαν πλουσίως * τὰ πρίν ἐσκοτισμένα ταϊς αὐγαῖς * τῆς αὐτοῦ ἀνεκρράστου, * πανάμωμε, Θεότητος.

Ο Είρμός...

- Τον έκ Θεού Θεόν Λόγον, * τον άββήτω σορία * ήκοντα και Υουργήσαι τον 'Αδάμ * βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, *
- » έξ άγιας 11αρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οι πι-

• στοὶ ὁμορρόνως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ 'Απόλυσις.

THE IE': TOY ATTOY MINOS.

. Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρός αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Τηχος δ΄. 'Ως γεννατον ἐν Μάρτυσι. *

Νηπιόρρονα τύραννον * ἐν τελείψ φρονήματι, * ἀτελεί τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, * ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας· * διὸ πρό βημάτων σε * ἀπηνώς δικαστικών * καταβάλλει θανάτφ σε,* μνηστευόμενος * τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· * ἤς ἐπέβης * ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι * περιβρεόμενος αίματι.

Ος χατάχαρπος ἄμπελος * ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, * \mathbf{D} Ίουλίττα ἔνδοξε, τὸν ἐχ σπλάγχνων σου * ἀγαβλαστήσαντα Κήρυχον * προσάγεις θυόμενον, * χαὶ ληνοῖς μαρτυριχοῖς * ἀληθως ἐχθλιβόμενον * μεθ' οῦ βλύσασα * χατανύξεως οἶνον, * τὰς χαρδίας * χατευρραίνετε τῶν πίστει * ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Α ίκισμοῖς όμιλήσασα * καὶ ποικίλαις κολάσεσιν * ἀνδρικως ὑπέ-

τελείωσιν, * το μαρτύμον διπλούν, * Ἰουλίττα, διήνυσας· * όθεν νέμει σοι * καὶ διπλούς τοὺς στεράνους * ᾿Αθλοθέτης * ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλούσιν * παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

 Δ εῦτε * καὶ θεάσασθε ἄπαντες * ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. * Τίς * ἐώρακε νήπιον, * τρετή ὅντα, τύραννον αἰσχύναντα; * Ω τοῦ θαύματος! * Μητέρα ἐθήλαζε * καὶ τιθηνούμενος τῆ γαλουχῷ ἐβόα· * Μἡ πτοοῦ, μῆτέρ μου, τὰς βασάνους * τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· * Χριστός γάρ ἐστιν ἡ ἰσχὺς * τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, τὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *
"Εν ξύλφ την ζωήν ήμων * όρωσα ή πανάμωμος * Θεοτόχος *
πρεμαμένην, μητρικώς * ώδύρετο βοώσα * Τίξ μου καὶ Θεεμου, * σώσον τους πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος $\pi\lambda$. δ'.

Ο τριετής την Τριάδα έχηρυττε, * και γαλουχών την μητέρα εστημίζε *. Παύσον, ω μητέρ μου, * τον οδυρμόν των δακρύων. * άνωθεν ο Κτίστης * βλέπει, και σώζει τὰς ψυχὰς ήμων.

Καί νον. Θεοτοκίου. Δέσποινα, πρόσδεξαι.

ΤΙ Σταυροθεοτοκίον. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε. *

Το δάμαλις ή ἄσπιλος * τον μόσχον βλέπουσα έπὶ τοῦ ξύλου *
προσαναρτώμενον ὑπὸ ἀνόμων, * ὁδυρομένη γοερῶς * Οἴμοι!
ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον, τί σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος Έβραίων, * θέλων με ἀτεχνῶσαι * ἐχ σοῦ, παμφίλτατε;
Απολυτίχιον.

τιχος δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

EIΣ TON OPOPON.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών εἰς ς'. οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Κήρυχον ύμνω σύν τεχούση προφρόνως, Ίωσήφ. Ω οή α΄. Τιχος πλ. ο΄. Υγράν διοδεύσας.

Το πρύξαντες Λόγον του έχ Ηπτρός * σαρώς γεννηθέντα, * σαρ-Χ χωθέντα τε έχ μητρός, * Μάρτυρες τών τούτου παθημάτων* διά παθών και θανάτου γεγόνατε.

Ή ένθεος Μάρτυς ώς φωταυγής * σελήνη συνούσα * τῷ ἡλίφ τῷ ἐξ αὐτῆς * τεχθέντι Κηρύκῳ, πᾶσαν κτίσιν * ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι φωτίζουσιν.

'Ρεόντων ἡλλάξω τὰ μηδαμῶς * κινούμενα, Μάρτυς, * καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν υἱὸν * φέρουσα, σὺν τούτφ τῶν ἀνόμων * καὶ διαβόλου τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

Τπάρχουσα γένους περιφανούς, * διὰ μαρτυρίου * καὶ βασάνων πολυειδών, * Μάρτυς Ἰουλίττα, Βασιλέως * τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, * καὶ "Άδου τὸ κέντρον * ή-ρανίσθη, Μήτηρ ἀγνή· * σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην * θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

'Ωοη γ'. Ουρανίας άψίδος. *

Ο ὑρανίων θαλάμων * καὶ φωταυγοῦς λήξεως, * διαιωνιζούσης τε δόξης * κατηξιώθητε, * Μάρτυρες ἔνδοξοι, * τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα * πόνοις τῆς ἀθλήσεως * ἐξαφανίσαντες.

Νεοττός ως ωραΐος * περιστερᾶς σωφρονος * ταύτην ἐμιμήσω τῷ πλάνφ * ἀντιταττόμενος, * ἔνδοξε Κήρυχε, * θωπευτιχῶς προσελθόντι, * καὶ συλήσαι σπεύδοντι * σὲ τὸν ἀήττητον.

Τπερήφανον όριν * εἰς οὐρανοὺς θέμενον * στόμα, καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν * κατακαυχώμενον, * νήπιον ἄκακον * τῆ τοῦ Σταυροῦ πανοπλία * παντελῶς ἡδάφισε * καὶ ἐξηφάνισεν.

Θεοτοχίον.

Μή κενώσας τοὺς κόλπους * τοὺς πατρικοὺς, *Αχραντε, * Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας * σοῦ τὴν πανάμωμον * γαστέρα ῷκησε, * καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, * καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν * ὁ ὑπερούσιος. Ο Εἰρμός.

υρανίας άψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 ο δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
 ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν θρωπε.

Κάθισμα, ή Ηχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

ιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς * μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, * Κήρυκον ὑμνήσωμεν * καὶ τὴν τούτου μητέρα. * τῷ τριετεῖ γὰρ τοῦτον * ἐκθρέψασα γάλακτι * τῷ Θεῷ θυσίαν * προσήγαγεν ἄμωμον. * ὅθεν καὶ τῆς νίκης * σὺν αὐτῷ τοὺς στε-ράνους * ἐδέξατο ἄνωθεν, * καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. * πρός οῦς πίστει βοήσωμεν. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόχοις περιπεσών * έξ έχθρῶν ἀοράτων καὶ όρατῶν, * τῷ σάλφ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων Μοπ. Τοπ. VI.

μου * καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν * καὶ σκέπην γινώσκων σε, *
τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος * ὅθεν, Παναγία, *
τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * ἀσπόρως ἰκέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν
δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ
ἐκτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόκον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τον άμνον και ποιμένα και λυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα έν τῷ Σταυρῷ * ώλόλυζε δακρύουσα, * και πικρῶς ἐκβοώσα. * Ο μέν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡν περ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ -ἄβυσσος * και πηγή ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρη-σαι οὐν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδη δ'. Είσαχήχοα, Κύριε. *

Νηπιάζοντι σώματι * και τελειοτάτω, Μάρτυς, φρονήματι * τον άρχέκακον κατέβαλες * τον την πονηρίαν * κακουργήσαντα.

'Ως κατάκαρπος ἄμπελος, * Μάρτυς Ίουλίττα, βότρυν έξήνθησας * τὸν γενναΐον ὄντως Κήρυκον, * μαρτυρίου γλεῦκος * ἀποστάζοντα.

Συμπαθώς ένητένιζες * οἶά περ ἀμνὰς ἀρνίφ τῷ Μάρτυρι, * Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, * σφαγιαζομένη, * Μάρτυς ἔνδοξε.

Υπερήφανον τύραννον * θεία ταπεινώσει περιρραττόμενοι, * 'Αθλοφόροι, χατεβάλετε, * χαὶ στεφάνους νίχης * ἐχομίσασθε.

Θεοτοχίον.

Νόμοι φύσεως, Πάναγνε, * ἐν τῆ ὑπὲρ φύσιν χυοφορία σου * ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ * ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * ἀπεχύησας.

' Ω δὴ ε΄. "Ινα τί με ἀπώσω. * Τεινομένη, Θεόφρον, * μάστιξι τὸ σῶμά σου, * δαπανωμένη τε, * τῆς φθορᾶς τὸ πάχος * ἐξεδύσω· στολὴν ἐνεδύσω δὲ, * ἢν ὁ ἐχ Παρθένου * μονογενὴς σάρχα φορέσας * τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Έγυμνώθης τὸ σῶμα, * Μάρτυς παναοίδιμε, * καταφρονήσασα * σαρκικῆς αἰσχύνης, * καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὖαν γυμνώσαντα, * Ἰουλίττα, πάλαι, * καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, * αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλήν έχτμηθείσα * χάραν την τοῦ όρεως, * Μάρτυς, συν-

έθλασας. * στερηθείσα πλούτου * τόν οὐράνιον όλβον χεχλήρωσαι, * μὴ σαλευομένην * παραλαβοῦσα βασιλείαν * μετὰ πάντων Μαρτύρων, πανεύρημε.

Θεοτοχίον.

Ό Θεοῦ Θεός Λόγος * σάρκα ἀνελάβετο * ἔννουν καὶ ἔμψυχον * ix σοῦ, Παναγία, * καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, * καὶ ἐθέωσέ με * τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· * δν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

1 πέπλευσαν των ἀπείρων βασάνων * οἱ πανεύρημοι τὸ ἄστα-Τον ὕδωρ * τῆ τοῦ Σταυροῦ * χυβερνήσει, χαὶ ὅρμω * γαληνιτάτω σαρώς προσωρμίσθησαν * βυθίσαντες τὸν Φαραώ * τὸν ἀρατον αἰματος ρεύμασιν.

Σχιρτά σε 'Ιχονιέων ή πόλις * θρεψαμένη καὶ χομπάζει τῆ μνήμη * σοῦ τῆ σεπτῆ * ἡ Ταρσός, 'Ιουλίττα * τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτη γὰρ ἤνυσας * τὸ στάδιον σὺν τῷ υἰῷ, * καὶ στεφάνων τῆς νίχης ἡξίωσαι.

Ήλόγησας πολυπλόχων βασάνων, * χαὶ τρυγών ώραιοτάτη εἰείχθης * σὺν νεοττῷ * ἀναπτᾶσα χαὶ πάντων * ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὅρεως, * Πανεύρημε, χαὶ εἰς μονὰς * οὐρανίους πανσόρως χατέπαυσας.

Θεοτοχίον.

Προφόζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ * τῆς πρεσβείας ἀναπόκοψον, Κόρη, * τοὺς πονηροὺς * λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, *
καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον, δέομαι: * ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργὸν * τὸν Θεόν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Είρμός.

• Τήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελώ μου
• Ττὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ
• ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε. * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. * Ἐκ
• φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. * Γ ν άγχάλαις φέρουσα * ή χριστομάρτυς * Ίουλίττα Κήρυχον, * Γ έν τ Γ σταδί Γ μητριχ Γ άγαλλομένη έχραύγαζε· * Γ τ Γ αν Μαρτύρων, * Χριστέ, το χραταίωμα.

Ο Οἶχος, πρός τό Τῆ Γαλιλαία.
Τόν νοῦν μου φώτισον, Χριστὲ, * φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, * ἱν ὁπως ἐξισχύσω * ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους, * καὶ τοὺς ἀγῶνας ἰξιιπεῖν. * Ποία δὲ νῦν γλῶσσα * ἐξισχύσει εἰπεῖν * τοὺς ἄθλους, καὶ τὰ ἔπαθλα; * Διὸ οὖν σοι προσπίπτω, Φιλάνθρωπε. * "Ανεσιν παράσχου * τῆ ἀθλία νῦν ψυχῆ μου, * δωρούμενος καιρὸν μετα-

νοίας· * ίνα τοὺς Μάρτυρας * τοὺς σοὺς εἰρημήσω, * ὁ βουλόμενος ἀεὶ * πάντας σωθήναι, * ὅπως ἐξείπω * τοὺς ἄθλους τῶν `Αθλορόρων· * Σὺ τῶν Μαρτύρων, * Χριστὲ, τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Κηρύχου καὶ Ἰουλίττης. Στίχοι.

Ίουλίττα σύναθλος υἰῷ Κηρύχφ,

Ή λαιμότμητος τῷ χάραν τεθλασμένφ.

Πέμπτη Ιουλίτταν δεκάτη τάμον, υία δ' ξαξαν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Παΐδες Έβραίων.

 \mathbf{P} άβδοις συντρίβων σου το σώμα * δ παράνομος, θεόφρον Ίουλίττα, * λογισμοῦ το στερρόν * ἐσάλευσεν οὐδόλως· * ράβδον χαὶ γὰρ δυνάμεως * τον Σταυρόν Χριστοῦ χατείχες.

"Ομβροις αιμάτων έχχυθείσιν * έγκατέσβεσαν το πῦρ τῆς άθείας * οι Χριστοῦ 'Αθληταὶ, * κραυγάζοντες προθύμως· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα, Μάρτυς, ἐν ἀγκάλαις * δν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· * καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν * ἐτέλεσας ἀγῶνα, * ἀναβοῶσα· Κύριε * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασι σοῖς ἀχολουθοῦσαι * μαχαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι, Κόρη, * μαχαρίου Θεοῦ * Μητέρα σε δειχθεῖσαν, * τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, * μαχαρίους ἐχτελοῦντα.

'Ωδή η'. Νιχηταί τυράννου. *

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες * οἱ τῷ στερεώματι * τῆς Ἐχχλησίας * ἀπλανῶς πηχθέντες, * χαὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι * φωταγωγοῦντες * εὐσεβῶς τιμῶνται * ὑπὸ πάντων σήμερον * τῶν ὑμνολογούντων * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ώσπερ χλάδον, * ρίζα θεορύτευτος * οὖσα, Θεόρρον, * τὸν σεπτόν σου γόνον * φέρουσα ἐμάρανας * τῆς ἀσεβείας * τὰ φυτὰ, βοῶσα * σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ωσπερ μόσχον νέον, * δάμαλις ὑπάρχουσα * ὡραιοτάτη, * Ἰουλίττα, φέρεις * Κήρυχον τὸν ἔνδοξον * θυσίαν ζῶσαν * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου * ἀμνῷ ἀνατείλαντι, * καὶ σφαγιασθέντι * δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοχίον.

Σαρχωθείς ὁ Λόγος * ἐχ τῶν παναχράντων σου * αἰμάτων, Κέρη, * τοὺς προνενευχότας * πρὸς τὰ ἀλογώτατα * τῆς σαρχός πάθη * ἐπιγνώσει θεία * ἐθέωσεν, ἄχραντε. * "Ον ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- Τικήταὶ τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες *
 Ν οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * Παῖδες ἐβόων· *
 Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε *
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
- 'Ωδή θ΄. "Εφριζε πάσα ἀχοή. *
 Ταμα φέρει ή σορός * των ἐνδόξων 'Αθλοφόρων τῆ χάριτι * τοῦ θείου Πνεύματος * ἐπαρδομένη· * δεῦτε ἀρύσασθε * χαὶ ἀγιάσθητε ψυχὰς, * χαὶ νόσων χαθάρθητε, * οἱ φιλομάρτυρες, * τὸν ἐντῆρα τῶν χαλῶν μεγαλύνοντες.

'Ως ρόδα ταϊς μαρτυρικαϊς * έξηνθήσατε κοιλάσι, Μακάριοι, * ώς κρίνα εὔοσμα, * ώς Παραδείσου * θεῖα βλαστήματα * μυρεψικήν ώς ἀληθώς * στάζοντα τερπνότητα, * καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς * εὐωδία μυστική κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυριχοῖς * ὡραιώθητε, χαλλίνιχοι Μάρτυρες, * καὶ τοῖς 'Αγγέλοις σαρῶς * ὡμοιωθέντες * Θεῷ παρίστασθε * νίκης διάδημα τερπνὸν * λαμπρῶς περιχείμενοι, * καὶ τοῖς τίμῶσιν ὑμᾶς * ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Η Μάρτυς οἶά περ ἀμνὰς * ώσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, * λύχων ἀνάλωτος * μέσον διῆλθε, * καὶ εἰς οὐράνιον *
μάνδραν ἐσχήνωσεν ἀεί. * Τούτων παραχλήσεσι, * Κύριε, σῶσον
ἡμᾶς * τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοχίον.

Φώτισον, πύλη τοῦ φωτός, * τὴν τυρλώττουσαν ψυχήν μου τος πάθεσι, * καὶ πονηροῖς λογισμοῖς * ἀμαυρωθεῖσαν * καὶ κινδυκύουσαν· * καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, * κινδύνων καὶ θλίψεων, *
ίνα δοξάζω σε * τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

- Ο Είρμός.
- . Γ ρριξε πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν, * Γ ὅπως ὁ "Υψιστος * έχων χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος, *
- · Παρθενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * διό τὴν ἄ· χραντον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
 - Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ Ἱερῷ. *
- Τήν ήλικιαν άτελης * έν φρονήσει τελεία * ὑπηρξας θαυμαστότατα, * Κήρυκε Αθλορόρε, * σύν μητρί τε γαλουχῷ *

Ιουλίττη ήρασθε * τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος * μετὰ πάντων 'Αγίων. * ών ταϊς πρεσβείαις και ήμεις * τύγοιμεν τοῦ έλέους.

Θεοτοχίον, δμοιον.

👽 αΐρε, παλάτιον τερπνόν, * χαΐρε, θρόνε Κυρίου· * χαΐρε, σχῆ-\Lambda πτρον πανθαύμαστον. * Χαΐρε, χούφη νεφέλη, * χρυσοῦν θυμιατήριον. * Χαΐρε, Μήτηρ άχραντε, * του Βασιλέως καθέδρα. * Χαΐρε, εύδιε λιμήν* και προστάτις άπάντων, * Θεοκυήτορ Παρθένε.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά 'Ιδιόμελα γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

Ήχος α΄. Γερμανού.

γητον γενναίον 'Αθλητήν * και κήρυκα τής πίστεως * σύν μητρί Φεόφρονι * ἐπαζίως εὐφημήσωμεν· * οῦτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, * τον άρχέκακον έχθρον * τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ άνδρείως κατέβαλον. * Διό στεφάνους είληφαν * παρά τοῦ άθλοθέτου Θεού, * και πρεσβεύουσιν αὐτῷ * ἐν παβρησία ἀκαταπαύστως * σωθήναι τούς έν πίστει * έχτελοῦντας τὴν ἰερὰν αὐτῶν **ἄθλησιν**.

Ήχος β΄. Βυζαντίου.

εύτε πιστοί, τοις ἐπαίνοις συνελθόντες στέψωμεν * δυάδα πα-Δ νολβίαν * Τριάδος σέβας κατέχουσαν· * των γὰρ εἰδώλων την πλάνην * καὶ τῶν τυράννων τὴν ἐπίνοιαν * τοῖς ἐαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. * Τούτους άνευφημούντες * οἱ πιστοὶ άνακράξωμεν λέγοντες * Χαίροις, * Ιουλίττα πανσεβάσμιε, * ή την γυναιχείαν άσθένειαν άπορριψαμένη, * και άνδρικώς άγωνισαμένη. * Χαίροις, * Κήρυχε παμμαχάριστε, * ὁ τριετής τῆ ἡλιχία, * καὶ τὸν πολυμήχανον έχθρον καταβαλών. * Χαίρετε, * το ήμέτερον κλέος χαὶ χαύχημα * τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων * τὴν ἰερὰν ὑμῶν άθλησιν. * ους ίκετεύομεν * πρεσβεύειν άει * τον των όλων Κύριον, * τῷ κόσμφ δωρηθηναι εἰρήνην, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα έλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

έχ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, * και έσχηχώς πεπο-Ο λιωμένον φρόνημα, * έν τῆ νίκη τῶν ἀγώνων σου, Μάρτυς Κήρυκε, * αἴτησαι σὺν τῆ μητρί σου * Χριστόν τὸν Θεόν, * δωρηθήναι είρηνην τῷ κόσμῳ, * ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής. Δόξα, Ήχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

 \mathbf{N} ήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, * τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι· * ἀφ' οῦ τὸν ἄναρχον Λόγον * ἐδέξω, Πανεύφημε, * τὸ πύρ ούχ έδειλίασας των παρανόμων. * Σύν τῆ μητρί σου τόν Κτίστην Ικέτευε, * ίνα σώση ώς Σωτήρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

 Γ ήν πάσαν έλπίδα μου * είς σὲ ἀνατίθημι, * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, * Γ ρύλαξόν με ὑπό τὴν σχέπην σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Ότε * έχ τοῦ ξύλου.

Οτε * ή άμιαντος άμνὰς * ἔβλεψε τὸν ίδιον ἄρνα * ἐπὶ σφαγὴν Οὡς βροτὸν * θέλοντα ἐλκόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν· * ᾿Ατεκνῶκαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ, τὴν τεκοῦσαν· * τι τοῦτο πεποίηκας * ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; * "Ομως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω *
σῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄκραν ἀγαθότητα, φιλάνθρωπε.

Είς τον Στίχον, τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος δ΄. Ανατολίου.

Αγάλλου, τέρπου καὶ εὐφραίνου, * Ίκονιέων ἡ πόλις, * ὅτι ἐκ Τοῦῦ * ἀνεβλάστησε καρπός εὐκλεἡς, * Ἰουλίττα, ἡ πανεύφημες * καὶ καλλίνικος ἀἰάρτυς, * καὶ ἐξ αὐτῆς * ὁ τίμιος παῖς, * Κήρυκος ὁ φερώνυμος * πᾶσαν γὰρ μηχανὴν * τοῦ τυράννου Βελίαρ * ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, * τοὺς στεφάνους τῆς νίκης * ἐξίως ἐκομίσαντο, * κηρύξαντες λαοῖς * σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν * τὴν παναγίαν Τριάδα. * "Όθεν καὶ ἡμεῖς * παρρησία βοῶμεν * τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * εἰρηνεῦσαι τὸν κόμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον. Θεοτοχίον.

Τι παντοίων κινδύνων τους δούλους σου φύλαττε, * εύλογημένη Θεοτόκε, * ίνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

παρόης με, * άλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, * ὡς προέφης, μαχρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οι Μακαρισμοί τῆς 'Οκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Λ γίων ἡ \mathbf{c} '. 'Ωδή.

Προχείμενον, Ήχος δ'.

Τοῖς άγιοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

 $\Sigma \tau (\chi \circ \varsigma)$ Προωρώμην τον Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, δτι ἐχ δεξιών μού ἐστιν ίνα μὴ σαλευθώ.

Ο Απόστολος,

Πρός Κορινθίους α΄. Έπιστολής.

'Αδελφοί, ότε ήμην νήπιος.

'Αλληλούτα, 'Ηχος δ'.

Έχεκραζαν οι δίκαιοι, και ό Κύριος είσηκουσεν αὐτῶν, καὶ έκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Στίχος Πολλαί αι θλίψεις των δικαίων, και έκ πασών αὐτων ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

Ζήτει Σάββατον τῆς Ι΄. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Κοινωνικόν 'Αγαλλιάσθε, Δίκαιοι, έν Κυρίφ.

ΤΗι Ις΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος 'Αθηνογένους, καὶ τῶν Δέκα Μαθητῶν αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος πλ. δ΄. "Ο τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος * ἱερωσύνης φαιδρόν * περιχείμενος ἔνδυμα, * ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος * ἱερώτερον ἔδειξε. * Μεθ' οὕ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν "Αγιον * τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος, * καὶ λειτουργῶν αὐτῷ * σὺν ἀῦλοις τάξεσι, * καὶ μετοχῆ * θείᾳ λαμπρυνόμενος. * δν μακαρίσωμεν.

Αθηνογένης ο πάνσορος * χορόν προσήξε Χριστῷ * ἀθλητῶν διὰ Απίστεως * καρτερῶς ἀθλήσαντα, * καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. * μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, * χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, * θέσει θεούμενος, * καὶ πρεσβεύων πάντοτε * ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ * μνήμην τελούντων ἀεί.

 Δ εκάς μαθητών θεόλεκτος * ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς * τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα * καθελοῦσα ἤθλησε, * καὶ τὸν ὅριν ἐνέκρωσεν, * ᾿Αθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν * ἐνθέφ σθένει καταπλουτήσασα. * Ταύτης δεήσεσι * σῶσον ἡμᾶς, εὖσπλαγχνε, * τοὺς ἐπὶ σὲ * πάντοτε ἐλπίζοντας * τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Σ ε δυσωπούμεν, Πανάχραντε, * την πρόστασίαν ήμων * συσχεθέντες εν θλίψεσι: * Μη παρίδης τέλεον * άπολέσθαι τους δού-

λους σου· * άλλὰ τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς * τῆς ἐνεστώσης ἐργῆς καὶ θλίψεως, * ὧ παμμακάριστε * Παναγία Δέσποινα· * σὺ γὰρ ἡμῶν * τεῖχος καὶ βοήθεια * ἄκαταμάχητος.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τί το ορώμενον θέαμα * δ τοῖς ἐμοῖς ἀρθαλμοῖς * καθορᾶται, Ι ὦ Δέσποτα; * Ο συνέχων ἀπασαν * κτίσιν ξύλφ ἀνήρτησαι, * καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν * ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλέγεν, * ὅτε ἐώρακεν * ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀβήτως ἐκλάμψαντα * Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οῦ ἡ 'Ακροστιχίς'

Των σων 'Αθλητών, Χριστέ, μέλπω το κλέος. Ίωσήφ.

' Ω δή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ασωμεν τῷ Κυρίῳ. * Τάξεσιν Ασωμάτων * νῦν περιπολεύων, ἀξιάγαστε * Ἱεράρχα χαὶ Μάρτυς, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

"Ωσπερ άμωμον θυμα * όλοχαυτωθείς, Θεομαχάριστε, * τῷ

πυρί των βασάνων, * προσηνέχθης Θεώ διά πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου * δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος * τῶν Χριστοῦ 'Αθλορόρων, * τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρύσατο.

Θεοτοχίον.

Σάρκα γεγενημένον * έκ των σων αίμάτων, 'Απειρόγαμε, * τόν αίώνιον Λόγον * ύπέρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

'Ωοη γ'. Στερέωσον ημών * τον νουν.

Δ ύσας τοῦ ἐχθροῦ * δεινὰς μηχανουργίας * τῆ πρὸς τὸν Θεὸν * Δἀλύτφ διαθέσει * 'Αθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ 'Γεράρχης, * σὺν μαθηταϊς δόξης ἡξίωται.

"Ημβλυναν έχθροϋ * τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα * ταῖς μαρτυρικεῖς * ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, * καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς δια-

νάας * τατς φωτοβόλοις αύτων λάμψεσιν.

Τείνας τοὺς στερροὺς * ἰμάσιν ὁ παράφρων * ξέει ἀπηνώς, * μαστίζων ἀνενδότως * ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούσων τῆς διανοίας * τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Θεοτοχίον.

"Ωρθης οὐρανῶν, * 'Αγνὴ, ὑψηλοτέρα, * καὶ τῶν Σεραφὶμ * ἀτὶ ἀγιωτέρα, * ὡς τὸν ἀπάντων Δεσπότην καὶ βασιλέα * ὑπερ-γοῶς κυορορήσασα.

Ο Είρμός.

» Στερέωσον ήμων * τόν νοῦν και τὴν καρδίαν, * ὁ τοὺς οὐ-» Σρανοὺς * τῷ λόγφ στερεώσας, * εἰς τὸ ὑμνεῖν και δοξάζειν

» σε τον Σωτήρα * και λυτρωτήν και πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Α σχήσει, το πρότερον * προχαθαρθείς την ψυχην, * άθλησει το δεύτερον * τελειοτάτφ νοὶ * Θεῷ εὐηρέστησας, * θύτης αὐτοῦ καὶ Μάρτυς * γεγονὼς, Θεοφόρε: * στῖφος δὲ προσηγάγου * μαθητών τῷ Αεσπότη: * μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐχτενῶς πρέσβευε, ἔνδοξε. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η μόνη χυήσασα * τὸν Ποιητήν τοῦ παντός, * ἡ μόνη χοσμήσασα * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τόχῳ σου, "Αχραντε, * ῥῦσαί με τῶν παγίδων * τοῦ δολίου Βελίαρ. * στῆσόν με ἐπὶ πέτραν * τῶν Χριστοῦ θελημάτων, * αὐτὸν δυσωποῦσα ἐχτενῶς δν ἐσωμάτωσας.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

μουσί σε, * καὶ ἀπειλουσιν ἡμῖν, * Χριστὶ ὁ Θεός ἡμῶν. * ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμουντας. * γνώτωσαν πῶς ἰσχύει * Ὁρθοδόξων ἡ πίστις. * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, φόνε Φιλάνθρωπε.

'Ωδή δ΄. Είσακήκοα, Κύριε. *

 ${f N}$ οῦν τὸν πάντων ἐπέχεινα * θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, * τῆς σαρχός οὐχ ἐδειλίασαν * τὰς πιχρὰς αἰχίσεις * οἱ Θεόφρονες.

Χριστοχήρυξ θεόληπτος * καὶ Ίερομάρτυς ἀκαταγώνιστος *

χρηματίσας, κατηξίωται * ὁ ᾿Αθηνογένης * θείας χάριτος.

Ρητορεύοντες, Μάρτυρες, * σάρχωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε * τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, * πρὸς ἀθανασίαν * μεταβαίνοντες.

Θεοτοχίον.

Ίσοδύναμον, σύνθρονον * τῷ γεγεννηχότι τὸν ὑπερούσιον * ἐσωμάτωσας, Πανάμωμε, * τοῖς βροτοῖς δι' οἶχτον * ὁμιλήσαντα. Ω δή ε΄. 'Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθεία το φρόνημα, * παθοκτόνον * πάθος έξεικόνισας * τοῦ ἀπαθοῦς, 'Αξιάγαστε.

Ταϊς θείαις προτροπαϊς προσενήνοχε * τῷ Δεσπότη * μαθητῶν ὁμήγυριν * Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Εραίδρυνε την μνήμην σου, Μάρτυς, * ο φωτοδότης * πληρών τὰς αἰτήσεις σου * ἐν τοῖς πιστώς σοι προστρέχουσιν.

Θεοτοχίον.

Μητέρα και Παρθένον είδότες σε, * Παναγία, * συμφώνως γεραίρομεν, * και εύσεβως μακαρίζομεν.

'Ωδή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

 Γ ύχλείας μαρτυρικής * Αθηνογένης ἐπέτυχε, * καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν * χορὸς ἐστεφάνωται, * ἀσκήσας τὸ πρότερον, * καὶ τὴν τῶν δαιμόνων * τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τό σεπτόν * μνημόσυνον ό Δεσπότης σου * πληρών σου τὰς πρός αὐτόν * ἐντεύξεις, Μακάριε· * ἰδοὺ γὰρ ἡ ἐκαρος * τὸν αὐτῆς σοι γόνον * προσχομίζει θείφ νεύματι.

Παράδεισος νοητός * έδειχθητε, 'Αξιάγαστοι, * το ξύλον το της ζωής * έν μέσω κατέχοντες, * τὰς αἰσθήσεις πάντων τε * τη θιων ἀνθέων * εὐωδία καθηδύνοντες.

Θεοτοχίον.

 Ω ς νοητή χιβωτός * τόν νομοδότην ἐβάστασας· * λυχνία ὡς ρωταυγής * τὸ φῶς ἀπεχύησας· * ὡς ρίζα ἀπότιστος * τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, * Θεοτόχε, ἀνεβλάστησας.

Ο Είρμός.

* Τ λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου· * χαὶ έχ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέρμαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, * λάς ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος. Ω σπερ φοίνιξ τὸ πρότερον $\mathring{\epsilon}$ ἐν τῆ ἀσχήσει ἀνθήσας, $\mathring{\epsilon}$ ἐν τοῖς Ω ἄθλοις πάλιν δὲ $\mathring{\epsilon}$ χαθάπερ χέδρος ὑψώθης, $\mathring{\epsilon}$ ὅμιλον μαρτύρων Χριστῷ προσῆξας $\mathring{\epsilon}$ θείαις σου τρισμάχαρ, διδασχαλίαις, $\mathring{\epsilon}$ μεθ πίστει σε τιμῶμεν, $\mathring{\epsilon}$ Ἱερομάρτυς $\mathring{\epsilon}$ Αθηνόγενες σορέ.

Συναξάριον.

Τη Ιζ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Ίερομάρτυρος Αθηνογένους, Έπισκόπου Πηδαχθόσης.

Στίχοι.

'Αθηνογένης έκ ξίφους άνηρέθη, Ψευδή θέαιναν την 'Αθηνάν ου σέβων.

Έκτη και δεκάτη Αθηνογένη τάμε χαλκός.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

 Ω δή ζ΄. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος. * Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἰμάτων σου * πλάνης ἔσβεσας φλόγα· * τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου * ἀπετέρρωσας ὑλην * κακίας, Μακάρι, * Εὐλογητός εἶ, βοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ο Είρμός.

» Στερέωσον ήμων * τόν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, * ὁ τοὺς οὐ-» Σρανοὺς * τῷ λόγφ στερεώσας, * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν » σε τὸν Σωτῆρα * καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Ασκήσει, το πρότερον * προκαθαρθείς την ψυχην, * άθλησει το Αδεύτερον * τελειοτάτω νοι * Θεω εύηρεστησας, * θύτης αὐτοῦ καὶ Μάρτυς * γεγονώς, Θεοφόρε: * στῖφος δὲ προσηγάγου * μαθητών τῷ Δεσπότη: * μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε, ἔνδοξε. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η μόνη χυήσασα * τὸν Ποιητήν τοῦ παντὸς, * ἡ μόνη χοσμήσασα * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τόχφ σου, "Αχραντε, * ῥῦσαί με τῶν παγίδων * τοῦ δολίου Βελίαρ. * στῆσόν με ἐπὶ πέτραν * τῶν Χριστοῦ θελημάτων, * αὐτὸν δυσωποῦσα ἐχτενῶς ὄν ἐσωμάτωσας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

μόνε Φιλάνθρωπε.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέχεινα * θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, * τῆς σαρχός οὐχ ἐδειλίασαν * τὰς πιχρὰς αἰχίσεις * οἱ Θεόφρονες.

Χριστοχήρυξ θεόληπτος * χαι Ιερομάρτυς άχαταγώνιστος *

χρηματίσας, κατηξίωται * ο 'Αθηνογένης * θείας χάριτος.

Ρητορεύοντες, Μάρτυρες, * σάρχωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε * τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, * πρὸς ἀθανασίαν * μεταβαίνοντες.

Θεοτοχίον.

'Ισοδύναμον, σύνθρονον * τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον * ἐσωμάτωσας, Πανάμωμε, * τοῖς βροτοῖς δι' οἶχτον * ὁμιλήσαντα. ' Ω δη ε΄. 'Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθεία το φρόνημα, * παθοκτόνον * πάθος έξεικό-

Ταϊς θείαις προτροπαϊς προσενήνοχε * τῷ Δεσπότη * μαθητῶν ὁμήγυριν * Αθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Έραιδρυνε την μνήμην σου, Μάρτυς, * ὁ φωτοδότης * πληρών τὰς αἰτήσεις σου * ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσιν.

Θεοτοχίον.

Μητέρα και Παρθένον είδότες σε, * Παναγία, * συμφώνως γεραίρομεν, * και εύσεβως μακαρίζομεν.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ε μαθητών * χορός ἐστεφάνωται, * ἀσκήσας τὸ πρότερον, * καὶ τὴν τῶν δαιμόνων * τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν * μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου * πληρών σου τὰς πρὸς αὐτὸν * ἐντεύξεις, Μακάριε· * ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος * τὸν αὐτῆς σοι γόνον * προσκομίζει θείψ νεύματι.

Παράδεισος νοητός * έδειχθητε, 'Αξιάγαστοι, * τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς * ἐν μέσφ κατέχοντες, * τὰς αἰσθήσεις πάντων τε * τῆ θείων ἀνθέων * εὐωδία καθηδύνοντες.

Θεοτοχίον.

 Ω ς νοητή χιβωτός * τὸν νομοδότην ἐβάστασας· * λυχνία ὡς ρωταυγής * τὸ φῶς ἀπεχύησας· * ὡς ρίζα ἀπότιστος * τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, * Θεοτόχε, ἀνεβλάστησας.

· Τ λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, * Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Η Παρθένος.

Ο σπερ φοίνιξ τὸ πρότερον * ἐν τῆ ἀσκήσει ἀνθήσας, * ἐν τοῖς αὐλοις πάλιν δὲ * καθάπερ κέδρος ὑψώθης, * ὅμιλον μαρτύρων Χριστῷ προσῆξας * θείαις σου τρισμάκαρ, διδασκαλίαις, * μεθ' ὧν πίστει σε τιμῶμεν, * Ἱερομάρτυς * ᾿Αθηνόγενες σορέ.

Συναξάριον.

Τῆ Ις΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ΄Αγίου Ίερομάρτυρος ΄Αθηνογένους, Έπισκόπου Πηδαχθόσης.

Στίχοι.

'Αθηνογένης έχ ξίφους άνηρέθη, Ψευδή θέαιναν την 'Αθηνάν ου σέβων.

Έχτη και δεκάτη 'Αθηνογένη τάμε χαλκός.

Ταϊς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

 $\Omega \delta \dot{\eta}$ ζ΄. Τῶν Χαλδαίων $\dot{\eta}$ χάμινος. * Τοῖς χρουνοῖς τῶν αἰμάτων σου * πλάνης ἔσβεσας φλόγα· * τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου * ἀπετέρρωσας ὑλην * χαχίας, Μαχάρες, * Εὐλογητός εἶ, βοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

٩.

Οί σαρχός τὰ σχιρτήματα * τῆς ἐγχρατείας πόνοις, * χαὶ τῆς πλάνης σεβάσματα * τοῖς τῶν αξμάτων ὅμβροις * μειώσαντες Μάρτυρες, * ὡς στρατιῶτὰι Χριστοῦ * ἀνευρημείσθωσαν.

Κεραλάς έχτεμνόμενοι * παρανόμου προστάξει, * χαὶ τὰς σάρχας ξεόμενοι * πολυπλόχοις βασάνοις, * ὡς πύργοι ἀχλόνητοι * οὐχ ἔσαλεύθητε, * Όσιομάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Λυτρωθέντες, Πανάμωμε, * διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας * τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, * τὸ Χαϊρέ σοι βοῶμεν, * καὶ πίστει δοξάζομεν * τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς * ἡμᾶς ῥυσάμενον.

'Ωδή η'. Οι θεορρήμονες Πατδες.

 E^{λ} νατενίζων ταϊς θείαις φωταυγίαις, * εἰδωλιχής ἐξαπάτης * Aθηνογένης διέλυσε * τὸ βαθύτατον σκότος, * καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

'Ο των 'Αγγέλων χορός και των Μαρτύρων, * Ίεραρχων καὶ 'Οσίων * ἐπὶ τῆ μνήμη εὐρραίνεται * των σεπτων 'Αθλοφόρων, * δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων τατζ άγέλαις, * μαθητευσάντων δεχάδα * μαρτυριχήν ἐπαγόμενος, * Ἱεράρχα, μεθ' ων σε * πιστως μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

"Ον ἀπεχύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, * Θεογεννήτορ Μαρία, * ὑπὲρ ἡμῶν ἐχδυσώπησον * τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων * καὶ μα-καριζόντων σε. Ο Είρμός.

» Ο ἱ θεορρήμονες Παίδες ἐν τῆ καμίνώ * σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν
» Ο ρλόγα * καταπατούντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα *

> Κυρίου, τον Κύριον.

'Ωοη θ'. Τον προδηλωθέντα. *

Τόε φωταυγής σήμερον * ήμερα Μαρτύρων * άπαστράπτουσα θαύμασι, * καὶ θείαις άγλαίαις * καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. * Δεῦτε, φωτισμόν ἀπαρυσώμεθα.

"Ωσπερ προσφοραί χαθαραί * χαὶ ἄμωμοι ἄρνες * προσηνέχθητε, Μάρτυρες, * τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι, * παρ' αὐτοῦ τοὺς στεράνους τῆς νίχης * ὡς ἀγωνοθέτου χομισάμενοι.

Στάζουστν οἱ σοὶ γλυκασμόν, * Αθλορόρε, πόνοι, * καὶ πικρίαν πάσαν παθών * καθαίρουσι τών πίστει * τῷ τεμένει σου προστρεχόντων, καὶ πόθ ϕ * σοῦ ἐορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Ήμεροφαείς ὡς ἀστέρες * ἀναδειχθέντες * στερεώματι, Μάρτυρες, * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, * καταυγάζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, * σκότος πειρασμών ἀποδιώκοντες.

Θεοτοχίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις Θεόν * τὸν φέροντα πάντα· * τρέφεις τὸν τρορέα, 'Αγνὴ, * ἡμῖν ὁμοιωθέντα. * "Ον ἰκέτευε τῷ λκῷ σου ἐὐθῆναι * πάντων δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ό Είρμός.

• Τον προδηλωθέντα * έν όρει τῷ νομοθέτη * έν πυρὶ καὶ βά• Τ τῷ τόχον * τὸν τῆς 'Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν • σωτηρίαν * ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. *

Πληρών το αίτημα, Χριστέ, * τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος * 'Αθηνογένους, φαιδρύνεις * νῦν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ * μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, * σὺν μαθητών τῆ δεκάδι * σοὶ, Δόγε, πρεσβεύοντος. Θεοτοκίον, διμοιον.

 Λ γία Δέσποινα άγνη, * Θεόν δν έσωμάτωσας * έχ παναχράντων Λ σών, σεμνη, * χαὶ παναγίων αἰμάτων, * τοῦτον ἀεὶ ἐχδυσώπει * τοῦ οἰχτειρῆσαι χαὶ σώσαι * ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

'Η λοιπη 'Ακολουθία τοῦ 'Ορθρου, και 'Απόλυσις.

THE IZ'. TOY ATTOY MHNOX.

Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους **ς**΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ προσόμοια.

Ήχος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος."

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * τὴν ἐπηρμένην ὁφρὺν * τοῦ τὴν
ρῆν καὶ τὴν θάλασσαν * ἐξαλείφειν φάσχοντος * πρός τὴν
ρῆν ἐταπείνωσεν * ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, * τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. * "Ω τῆς δυνάμεως * τοῦ Εταυροῦ καὶ χάριτος! * ἢτις ἡμῶν * πᾶσαν ὑπεστήριξε * σαρῶς ἀσθένειαν. Δ ίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, * τὰς οὐρανέους μονὰς * ἐπαξίως
οἰχήσασα * σὺν Παρθένων τάγμασι * καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, * τοὺς ἐχτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου * καὶ προστόντας πιστῶς τῆ σχέπη σου * σῶζε πρεσβείαις σου, * καὶ μταισμάτων ἄρεσιν * παρὰ Θεοῦ * αἴτησαι καὶ λύτρωσιν * καὶ μέγα
ελες.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύρημε, * οὐτε βασάνων το πῦρ, * οὐ τρυρῆς ἡ ἀπόλαυσις, * οὐ τοῦ χόσμου χάριτες, * οὐ τερπνότης νεότητος * τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, * ἐφιεμένην τῆς ώραιότητος * τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν * τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου * ἐπιτυχεῖν· * ῆς περ χατηξίωσαι, * θεομαχάριστε. $\Delta (\varsigma.)$

τὰς αἰωνίους σου μονὰς, * ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Τὰς αἰωνίους σου μονὰς, * ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα. * κατασκηνώσω οὖν * εἰς τοῦς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε. * διὸ * καὶ τελειωθεῖσα εἰς οὐρανοὺς τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε. * διὸ * καὶ τελειωθεῖσα εἰς οὐρανοὺς τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε. * διὸ * καὶ τελειωθεῖσα εἰς οὐρανοὺς τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατοικία.

Τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα. * κατασκηνώσω οὖν * εἰς τοῦς ποσὶν τοῦς πορὶν παρέδωκα. * κατασκηνώσω οὖν * εἰς τοῦς πορὶν παρέδωκα. * κατασκηνώσω οὖν * εἰς τοῦς πορὶν πορὶν παρέδωκα. * κατασκηνώσω οὖν * εἰς τοῦς πορὶν πορὶν παρέδωκα. * κατασκηνώσω οὖν * εἰς τοῦς πορὶν πορ

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά Ιδιόμελα, Ἡχος α΄.

 \mathbf{O}^{ζ} έν πέτρα στερρά * της όμολογίας Χριστοῦ * προσερεισθείσα, Μαρίνα πανεύφημε, * τον παλαμναΐον έχθρον * εἰς χάος έβύθισας, * καὶ στέφος της νίκης * ἐπάξιον ἀπείληφας. Ο αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης, ἔνδοξε, * χόσμον λιποῦσα, * χαὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, * Μαρίνα πάνσεμνε, * αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

'Hχος β'.

Ος ἀλάβαστρον μύρου τὸ αξμά σου * προσενήνοχας τῷ σῷ νυμρίφ δὲ είληφας * Μαρίνα Μάρτυς * ἀθληφόρε, ἀήττητε· * ἀντάμειψιν δὲ είληφας * στέφος ἄρθαρτον παρ' αὐτοῦ, ἀξιάγαστε· * ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν * ὡραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας * τῆ ἐπικλύσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· * ὁιὸ * καὶ οὐρανίων θαλάμων ἡξιώθης * ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς Χριστοῦ, πολύαθλε.

ΤΗχος δ΄.

 Δ οξάζομέν σου, Χριστέ, * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * καὶ τὴν ἀγαθότητα τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· * ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας * δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, φιλάνθρωπε. * Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· * τὸν δόλιον κατεπάτησαν· * ἰσχυσαν δὲ ὁπίσω σου ἐλθεῖν· * εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον * πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δ όξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τή παρθενική σου θελχθείς ώραιότητι * ὁ Βασιλεύς τής δόξης, Χριστός, * ὡς ἀμώμητον νύμφην * ἐαυτῷ σε ἡρμόσατο *

άκηράτω συναφεία. * ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ * παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, * κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν * ἀἡττητον ἔδειξεν. * ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς * καὶ βασάνοις δριμυτάταις * διπλῷ στέφει * δισσῶς σε κατέστεψε, * καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ * ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. * Αὐτὸν δυσώπησον, * Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, * τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι * σωτηρίαν καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Πακαρίζομέν σε, Θεοτόχε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγή προστασίαν * καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

 * Ηχος β΄. * Οτε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Δεῦτε * φιλομάρτυρες, πιστώς * τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου * στερρώς ἀθλήσασαν * Μάρτυρα τιμήσωμεν, * Μαρίναν νύμρην Χριστοῦ. * παρθενίας χιτώνα γὰρ * τὸ σώμα χοσμοῦσα, * χρύσεον ως ὑρασμα * τούτω ἐπέθηκεν * αἴμα * τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, * αὶ ὁιπλοῖς χοσμεῖται στεράνοις, * χαὶ τῷ στεφανίτη νῦν παρίσταται.

 $\Sigma \tau$ ίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Αγίσις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ίσραήλ.

Πέγα * το χατόρθωμα το σον, * μέγα χαι πανάριστον όγτως * σου το έχνιχημα. * φύσις γὰρ εὐπτόητος * χαι εὐταπείνωτος * τον ἀόρατον δράχοντα, * το όρος το μέγα, * νουν τον πολυμή-χανον, * Μαρίνα, σὺ ἀληθῶς * είλες * εὐτελὲς ὡς στρουθίον, * χαι χαταπατούσα χορεύεις * νῦν μετὰ 'Αγγέλων, ἀξιάγαστε.

Στίχ. Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον, και προσέσχε μοι, και είσηκουσε της δεήσεως μου.

Λόγου * τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς * νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, * Μαρίνα, σὺ ἀληθῶς * κάλλει διαλάμπουσα * ἐνθέων πράξεων,* καὶ μαραίνουσα χάριτι * φυτὰ ἀθείας· * ὅθεν τὴν πανίερον * μνήμην σου σέβομεν * πόθφ, * καὶ λειψάνων τὴν θήκην * νῦν περιπτυσσόμεθα, χάριν * ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Εκ δεξιών του Σωτήρος * παρέστη ή παρθένος και άθληφόρος και Μάρτυς * περιβεβλημένη ταϊς άρεταϊς * το άήττητον, * και πεποικιλμένη * έλαιω της άγνειας * και τῷ αἰματι της άθλησεως, * και βοῶσα πρός αὐτόν * ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα: * Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, *

δτι τέτρωμαι τής σής άγάπης έγώ. * μη χωρίσης με, * νυμφίε έπουράνιε. * Αύτής ταις ίχεσίαις * χατάπεμψον ήμίν, * παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ έλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόκε, σὰ εἰ ἡ ἄμπελος. ᾿Απολυτίχιον, Ἦχος δ΄. Ἡ ᾿Αμνάς σου, Ἰησοῦ.

EIE TON OPOPON.

Μετὰ την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες, πρώτον της Θεοτόχου, εί βούλει· εί δὲ μή, της Όχτωήχου· είτα οι δύο παρόντες της 'Αγίας.

Κανών πρώτος της Αγίας, οδ ή Ακροστιχίς.

Χριστού Παρθενομάρτυρα νύμφην ἔσμασι μέλπω. Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Xορεύουσα, Μάρτυς, περί Θεόν, * καί των λαμπηδόνων * πληρουμένη των παρ αύτοῦ, * αίγλην μοι παράσχου φωτορόρον * ταϊς σαϊς πρεσβείαις, καλλιπάρθενε.

'Ρεόντων τό ἄστατον καὶ φθαρτόν * σοφή διανοία * κεχρημένη, Μάρτυς Χριστοῦ, * παρείδες έμφρόνως, καὶ δικαίως * κατηξιώθης

τής άνω λαμπρότητος.

Ικέτης προσέρχομαι σοι, σεμνή, * ταϊς σαϊς ίκεσίαις * τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν * διάσωσον, Μάρτυς ἀθληρόρε, * καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία και χάριτι λαμπρυνθείς * ὁ νοῦς σου, Μαρίνα, * τῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς * οὐκ ἔπτηξε, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, * θεία δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοχίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς,* ζωὴν οὐσιώδη * συλλαβοῦσα, καὶ σαρκικῶς * κυἡσασα ταύτην, Θεομῆτορ, * καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανών δεύτερος, οὖ ή 'Ακροστιχὶς ἐν τῆ θ'. 'ஹοἦ. 'Ιωσήφ.
'ஹοἡ α'. 'Πχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Παρτύρων περιφανώς λαμπρότησι * περιαστράπτουσα, * περί Θεόν χορεύεις ἰερώς, * θεουμένη, Πανεύφημε, * καὶ φωτισμόν πρεσβείαις σου * παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

'Αθλήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, * θεόφρον, ἄρουραν, * τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, * γεωργῷ συντηρούμενον * τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, * Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Digitized by Google

Πορφύραν σῶν ἐξ αἰμάτων βάψασα, * καὶ στολισθεῖσὰ φαιδρῶς, * περερανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς * ὡς παρθένος βασίλεια, * καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, * Μάρτυς Μαρίνα, κατηγλάϊσαι.

Ρωσθεΐσα τοῦ παντουργοῦ, πανεύφημε, * δυνάμει Πνεύματος, * τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοχαῖς * ἐταπείνωσας τύραννον * μεγαλαυχία χρώμενον, * καὶ σοῖς ποσὶ, Μάρτυς, ὑπέταξας.

Θεοτοχίον.

Δοχεΐον χωρητικόν γεγένησαι * τῆς θείας χάριτος, * Θεογεννῆτορ ἀγραντε· διὸ * σὲ Μαρίνα ποθήσασα * παρθενικῶς ὁπίσω σου * τῷ σῷ Τἰῷ προσαπενήνεχται.

'Ωδή γ'. Οὐχ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Κύριος.

 0^{i} πῦρ, οὐδὲ μάστιγες, * οὐδὲ ξίφους ἀχμὴ, * οὐ τυράννων ὑμότητες, * οὐδὲ ὁ θάνατος, * οὐ θηρῶν ἀγριότης * τῆς θείας ἐχώρισεν * ἀγάπης σε, Πανόλβιε.

Υπήρξας ως ἄσειστος * καὶ ἀσάλευτος * ἐν καιρῷ περιστάσεως * πύργος, πανένδοξε, * εὐσεβείας κρηπίδα * θεμένη τῆς πίστεως * ἐν πέτρα, Παμμακάριστε.

Παρθένος εν Μάρτυσιν * έχρημάτισας, * εν Παρθένοις άήττητος * Μάρτυς γεγένησαι, * τῷ Χριστῷ νυμφευθείσα * διπλοῦν σοι παρέχοντι * τὸν στέφανον, πανόλβιε.

'Αγίων αιμάτων σου, * Καλλιπάρθενε, * οι χρουνοί προχεόμενοι * πάσαν χατέσβεσαν * των είδωλων την πλάνην, * χαι δημον προσήγαγον * μαρτύρων τῷ νυμφίφ σου.

Θεοτοχίον.

'Ρωσθέντες τῆ χάριτι * Θεοτόχον σε * όμορρόνως δοξάζομεν· * σάρχα γενόμενον * τὸν τὸ είναι τοῖς πᾶσι * διδοῦντα γὰρ τέτοχας, * καὶ κόσμον ἀνεχαίνισας.

"Ετερος. Εὐφραίνεται έπὶ σοί. *

Τό πάθος τοῦ ἀπαθοῦς * τοῦ νεχρωθέντος δι' ἡμᾶς νέχρωσιν, *
Μάρτυς σεμνὴ, στέργουσα, * τὸν μαρτυριχὸν θνήσχεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν * ἐφιεμένη δωρεῶν, Πάνσεμνε, * πόνους σαρχὸς ἔφερες * ὡς ἐν ἀλλοτρίφ τῷ σώματι.

Αίμάτων σου σταλαγμοίς * τής άθείας την πυράν ἔσβεσας,* καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, * ὧ Μαρίνα Μάρτυς, τὸ φρόνημα.

'Ως Μάρτυς μαρτυρικήν * ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, *

τὸν πτερνιστήν πτέρναις σου * ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας.

Θεοτοχίον.

Κυρίως καὶ άληθως * σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· * σὑ γὰρ Θεὸν τέτοκας * σάρκα γεγονότα, Πανάμωμε.

Men. Tom. VI.

Ο Είρμός.

Ε ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
 Σύ μου ἱσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.
 Κάθισμα, Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

Μαρτυς του Χριστου, * άνευφημουμέν σε πιστοι, * ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν * ἐν τῆ δυνάμει του Σταυροῦ * ἐν τοῖς ποσὶ χατεπάτησας γενναιοφρόνως. * καὶ γέγονας ἡμῖν * ἀνδρία πίστεως * πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ * πατοῦσα δύναμιν. * καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον * τῆ κορυφῆ σου, ἀοίδιμε. * Χριστὸν δυσώπει * αθῆναι πάντας * τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Κατεπλάγη 'Ιωσήφ * τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, * καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν * τὸν ἐπὶ πόχον ὑετὸν * ἐν τῆ ἀσπόρφ συλλήψει σου, Θεοτόχε: * βάτον ἐν πυρὶ * ἀχατάφλεχτον, * ῥάβδον 'Ααρὼν * τὴν βλαστήσασαν: * καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ * τοῖς ἱερεῦσιν ἐχραύγαζε: * Παρθένος τίχτει, * καὶ μετὰ τόχον * πάλιν μένει Παρθένος.

'Ωδη δ'. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

Θεοπρεπής * γέγονεν όντως ὁ βίος σου· * τοῖς 'Αγγέλοις * ὡρθη ποθεινότατος· * τῶν δὲ δαιμόνων τῆ στρατιᾳ * καὶ τοῖς ὑπηρέταις * ἐκείνων τῆς ἀγριότητος * ἀπρόσιτος ἐδείχθη· * τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Έπὶ τῆς γῆς * ἡγωνισμένη, πανόλβιε, * καὶ προσκαίρους * πόνους ὑπομείνασα, * ἐν οὐρανοῖς νῦν τὰς ἀμοιβὰς * παρὰ τοῦ Δεσπότου * κομίζη, Μάρτυς ἀοίδιμε, * ἀπείρους εἰς αἰῶνας * σὑν 'Αγγέλοις βοῶσα· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Νον έπὶ σοὶ * χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα, * νον Μαρτύρων * δμιλος εὐφραίνεται, * νον καὶ τὸ πληθος τῶν εὐσεβῶν * ἐπισυναχθέντες * χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, * βοῶντες τῷ Δεσπότη * ἐνφωναῖς ἀσιγήτοις * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

"Ολη καλή * πέφηνας κόρη και ἄσπιλος. * ὅρθης ὅλη * νύμρη παναμώμητος * τῷ τῶν ψυχῶν κάλλους ἐραστῆ. * διὰ γὰρ βασάνων * πυρώσεως, Παμμακάριστε, * ἐφάνης λαμπροτέρα, * τῷ Χριστῷ μελφδοῦσα. * Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Θεοτοχίον.

Μόνη άγνη * καὶ μετὰ τόχον διέμεινας· * σὰ γὰρ Λόγον * μόνη ἐνυπόστατον, * τὸν τῷ Πατρὶ σύνθρονον Τίὸν, * ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * γεγέννηχας, Θεονύμφευτε· * καὶ φέρεις ἐν ἀγχάλαις* τὸν ἀχώρητον πᾶσι, * καὶ τὸν πάντων τὸ χράτος κατέχοντα.

Έτερος. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Ταρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, * καὶ ἀφθαρσίας στέρανον * ἀναδησαμένη, * χαίρουσα παρίστασαι * Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σω, * ὡ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη την πρώτην Εὔαν * μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι * τρέψασα καθεῖλες, * δείξασα ἀνίσχυρον, * καὶ χαίρουσα ἔκραζες: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι * οἱ δυσμενεῖς σπαραττοντες, * Μάρτυς, ταῖς αἰκίαις, * ἄμωμον, ὁλόκληρον * Θεοῦ ἀπετέλεσαν * θεῖον ἱερεῖον καὶ σράγιον.

Τοῦ ποιμένος θείοις ζινεσιν έπομένη, * το δι' αὐτον ὑπέμεινας * έκούσιον πάθος, * Μάρτυς, καὶ ἐσκήνωσας * εἰς μάνδραν οὐράνιον,* ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Θεοτοχίον.

Η πανάμωμος καὶ μόνη άγιωτέρα * τῶν Χερουβὶμ φανείσα, * τας ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * πάσης περιστάσεως * τῶν πίστει ὑμνούν-των σε, * ἄχραντε Παρθένε θεόνυμφε.

'Ωδή ε'. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Αθλητών ἐν σταδίφ * δρόμον συντονώτατον, * κόρη, διήνυσας· *

ο γὰρ θεῖος πόθος * τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, * προφανώς δειχνύων * τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων * αὐτοχράτορα, Μάρτυς, ὑπάρχοντα.

Ρανίδες σῶν αἰμάτων, * Μάρτυς, ἀποστάζουσαι * χλαΐναν πολύτιμον, * καὶ τῆς ἀκηράτου * εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· * ὅν περ νῦν, θεόφρον, * ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, * νοητῷ σου νυμφίφ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σου, * Κόρη, τὸν μεγάλαυχον * ὄφιν ἐδέσμευσας, * καὶ ὀφρὺν τὴν πρώην * ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας· * ἐκτελεῖν γὰρ οἰδεν * ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης * τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Υπερτέρας σε δόξης * θείοις διαδήμασιν * όντως ἐκόσμησεν * ό νυμφίος Λόγος * δι' αὐτόν ἐναθλοϋσαν θεώμενος, * καὶ πυρός τὴν φλόγα * καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας * καρτερῶς ὑπομένουσαν, Ἐνδοξε.

Θεοτοχίον.

'Ρυπτομένην όρωντες * τῷ τῆς παρθενίας σου * τόχω, Πανάμωμε, * τῶν βροτῶν τὴν φύσιν * τῆς κατάρας τῆς πρώην, δοξάζομεν * τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, * μόνη ἀγνὴ, δι' εὐσπλαγχνίαν· * δν δυσώπει, Παρθένε, σωθῆναι ἡμᾶς. "Ετερος. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

 Φ ώς γέγονας φωτί * τῷ μεγάλφ τρανότερον * ἐγγίζουσα, καὶ φωτίζεις * φωτορόρον τὴν μνήμην * τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας. Σου μόνου καλλοναίς * ώς παρθένος ενήδομαι· * σε, Κύριε,

άγαπώσα * σφαγιάζομαι ξίφει· * Μαρίνα άνεχραύγαζεν.

'Ρουν, Μάρτυς, δυσσεβών * άθείας έξήρανας * τοις ρεύμασι των αίμάτων * των άδίχως χυθέντων, * και πυρ άπάτης ἔσβεσας.

'Ολόχληρον σαυτήν * τῷ Θεῷ προσενήνοχας, * ἐρύθημα παρθενίας * ταϊς βαφαϊς των αίμάτων * λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοχίον.

'Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς. * ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ * γεγέννηχε τόν την φύσιν * των ανθρώπων φθαρείσαν * φθοράς έλευθερώσαντα. 'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

' 🛦 πόθετον τῷ Χριστῷ * ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, * καὶ ὡς Α πηγή διαυγής * και κήπος πολύκαρπος, * Μαρίνα πανένδοξε,* και γνησία νύμφη, * και Παράδεισος ἀσύλητος.

Νεάνις πανευπρεπής * όπισω σου ήκολούθησε * δραμούσα πρός τὴν ὀσμὴν * τῶν μύρων σου, Δέσποτα, * τὸ ἄχραντον πάθος σου * διά χαρτερίας * μιμουμένη το σεβάσμιον.

Υπέμεινας ανδριχώς * αγώνας, Μάρτυς πολύαθλε, * καὶ τὸν πρίν φρενοβλαβώς * μεγάλα καυχώμενον * μετ' ήχου ἀπώλεσας,* Σταυρού τη δυνάμει, * ω Μαρίνα χυριώνυμε.

Μαρία, το καθαρόν * και πάνσεπτον ενδιαίτημα * του πάντων Δημιουργού, * ψυχής χαθαρτήρια * παράσχου μοι δάχρυα, * χαί ἐπάχουσόν μου * τῆς δεήσεως, πανάμωμε.
Ετερος. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

ίματων * τῆ πλημμύρα θαλάσσας έξήρανας * κακοπιστίας. 🕰 Χριστού δέ * τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Έκκλησίαν, * ὧ Μαρίνα * άθληφόρε, παρθένων το καύχημα.

Αβρόχως * των βασάνων διήλθες κλυδώνιον * ἀκαταπόντιστος δθεν * είς λιμένα ἄχλυστον χαθωρμίσθης, * χαὶ τῆς ὄντως * ἀπο-

λαύεις γαλήνης, 'Αοίδιμε.

Τύπτεσθαι * ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι * τὴν τοῦ Κυρίου άμνάδα * πονηρός διώκτης προσέταττέ σε, * τεταμένην * πρός Χριστόν την διάνοιαν έχουσαν.

"Ωρθρισας * πρός Χριστόν τον άνέσπερον ήλιον, * και ταϊς αύτου φρυκτωρίαις * τὴν ψυχὴν, θεόφρον, σου κατηυγάσθης, * 'Αθληφόρε, * και πρός φως μετετέθης άίδιον.

Θεοτοχίον.

Θάλασσαν * σπαργανώσας όμιχλη βουλήματι * χυοφορεϊται ό Κπίστης * έχ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, * ώσπερ βρέφος * χαὶ παργάνοις ἀξιξήτως ειλίσσεται.

Ο Είρμός.

ούσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοὰ σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον. *
Παρθενίας κάλλεσι * πεποικιλμένη, παρθένε, * μαρτυρίου στίγμασι * στερανωθείσα, Μαρίνα, * αίμασιν άθλητικοῖς τε ρεραντισμένη, * θαύμασι καταλαμφθείσα των ἰαμάτων * εὐσεβῶς,
Νάρτυς, ἐδέξω * βραβεία νίκης * τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ο Οίκος, πρός τό Την Εδέμ.

Τῷ νυμρίω Χριστῷ * ἔρωτι τῆς καρδίας σου * ἀπό βρέφους, σεμνή, * πυρποληθεῖσα ἔδραμες, * δορκὰς ὡς διψῶσα, * πηγαῖς ἐεἰρρύτοις, * Παρθενομάρτυς· * καὶ τῆ ἀθλήσει δὲ * σαυτὴν συντηρήσασα, * ἐν τῷ ἀρθάρτῳ * ὄντως τοῦ Κτίστου σου * νύμρη καλεὴς * θαλάμφ ἔρθασας * ἐστολισμένη, * πεποικιλμένη, * στερανηρόρος, νικητὴς, * λαμπαδηφόσος, εὐθαλὴς, * ἐξ ἀφθάρτου νυμρονος * δεξαμένη ὡς χρυσίου * βραβεῖα νίκης * τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ναρίνης. Στίχοι.

Χείρ δημίου τέμνει σε, Μαρίνα, ξίφει, Χείρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Εβδομάτη δεκάτη Μαρίνα δειροτομήθη.

Τατς αὐττζς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Φόη ζ'. Πατδες Έβραίων.

Τηρθης πρός θετον όντως ύψος * ύψηλην γάρ σου έπέπτησο την γνώμην * και νυμρώνα λαμπρόν * κατώπησας βοώσα * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότου * ἀναδέδειξαι, Μαρίνα θεοφόρε,* καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ * ἀήττητος κραυγάζεις· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Αρχων οὐχ ἔτι ἐξ Ἰούδα, * ἀλλ' ἐξέλιπεν ἐχ σοῦ γὰρ ὁ Δ εσπότης, * τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς, * ἀνέτειλεν ἀρράστως * δν εὐλογοῦσιν ἄπασαι * γενεαὶ, φυλαὶ χαὶ γλῶσσαι.

"Ετερος. 'Εν τῆ χαμίνφ. *

Πυρί τῷ θείφ * φλεγομένη, πυρός οὐχ ἐφρόντισας· * ὅθεν * ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς * ἰαμάτων θεῖα νάματα, * παθών ἐπήρειαν, * ἀθληφόρε Μαρίνα, ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν * αἰχισμοῖς ἐχφοβῶν σε ὁ τύραννος * εὖρε * τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς * στεῥροτέραν· ἀνεβόας γάρ· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίφ * καθάπερ προϊκα προσήγαγες * δῆμον * καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Θεὸν, * καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα * ταῖς φωτοβόλοις σου * θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοχίον.

Παρθένε, μόνην * ὡς καθαράν σε ἀδιάφθορον * Λόγος * καθαρός ἡγάπησε, καὶ ἐκ σοῦ * ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, * Κόρη, τὸν ἄνθρωπον, * ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασεν.

'Ωοη η'. Μουσικών όργάνων συμφωνούντων. *

Σταθηράν την γνώμην χεχτημένη, * σταθερώς τους άθλους έχαρτέρεις, * χαὶ στέμμασι νιχητιχοῖς * ἐστέφθης μελφδοῦσα·*
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικήν, Μαρίνα, σοὶ παστάδα * ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος * ηὐτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, * δν βλέπουσα κραυγάζεις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αρεταϊς ποικίλαις κοσμουμένη, * δωρεών πλειόνων ήξιώθης, * το έσχατον των όρεκτων * όρωσα καὶ βοώσα * Τον Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Σωτηρίας ὤρθης, 'Αθληρόρε, * τοῖς πολλοῖς αἰτία, καὶ μαρτύρων * προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, * συμρώνως μελφδοῦσα· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ίλασμός ήμεν, Θεογεννήτορ, * διὰ σοῦ ἐδόθη· σὐ γὰρ μόνη, * ἀπέτισας τὴν ὀρειλὴν * τὸν πάντων συλλαβοῦσα * Θεόν τε καὶ Δεσπότην, * ἄχραντε Παρθένε, * εἰς πάντων σωτηρίαν.

"Ετερος. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ. *

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν * Θεῷ διέσωσας, * καὶ προσενήνοχας * ὡς προῖκα πάντιμον, "Ενδοξε, * τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν, * καὶ εἰς νυμφῶνα νοητόν * εἰσήχθης μέλπουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. "Ρήμασι τυράννου δυσμενους * ύπηρετούμενοι * πυρός ἐπάξιοι *
οἱ ματαιόρρονες ζῶσάν σε * τἢ πυρᾳ, Μάρτυς, ἐνέβαλον * ἀλλ'
οἰχ ἐρλέχθης τῷ πυρὶ, * τἢς τοῦ νυμφίου στοργῆς, * θεοφόρε, *
ὸροπζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ίστασο πρό βήματος Χριστόν * ἀναχηρύττουσα * Θεόν ἀθάνατον, * χαθυπομείναντα σταύρωσιν, * χαὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, * χαὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν * πιστοῖς παρέχοντα * τοῖς

βοώσι * Πάντα τὰ έργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

"Ωρθης ὑπερτέρα οὐρανῶν * Θεὸν οὐράνιον * ἀποχυήσασα * τόν οὑρανώσαντα, Πάναγνε, * γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, * καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν * μνήμην φαιδρύναντα· * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεἴτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

· Υπετρας έχπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω · Δ΄ έρραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμενοι * · οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * · πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωοη θ'. Έφριξε πάσα άκοη. *

Παρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον * ἐν Παραδείσω τρυφῆς * ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας·* τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς * ρομφαίαν διέβης γὰρ, * μαρτύρων . εἰμεσι * λαμπομένη τηλαυγῶς, καλλιπάρθενε.

Ερλεξε πάσαν ύλικην * και φιλόκοσμόν σου, Μάρτυς, διάνοιαν * έρως ὁ ένθεος, * και στερροτάτην Μάρτυρα έδειξε * παρθενικαϊς μαρμαρυγαϊς * τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, * Μαρίνα πάνσεμνε· * διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λύσόν μου, νύμφη ἐκλεκτή, * τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς τας πρεσβείαις σου, * καὶ τὸ χειρόγραφον * τῆς ἀμαρτίας, Μάρτυς, διάβρηξον, * παρισταμένη εὐπρεπῶς * Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου * τῷ πανοικτίρμονι, * καὶ παθῶν μου τὴν άχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν * τοῦ ἀλάστορος· ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες * ἐπιλαθόμεναι * τῆς γυναιχείας φύσεως ἤθλησαν· * καὶ κατ' αὐτοῦ περιρανῶς * τὴν νίκην ἀράμεναι, * νῦν τῆς προμήτορος * ἀνεκτήσαντο σαρῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοχίον.

"Ωριμον δρέπομαι ζωὴν * μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλφ τῆς γνώσεως: * σὰ γὰρ, Πανάχραντε, * ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν, ἐβλάστησας * τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς * τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· *
δἱό σε, πάναγνε, * Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Έτερος. Λίθος άχειρότμητος.

Τών 'Αντιοχέων ή πόλις * σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, * Μάρτυς, ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω * ἡ Ἐκκλησία * τῶν πρωτοτόκων δὲ * μετὰ Δικαίων ἔχει σου * πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ίδόντες σου, Μάρτυς Μαρίνα, * τους υπέρ πίστεως άγωνας * "Αγγελοι έθαύμασαν, ὅπως * ἐν γυναιχεία * φύσει κατήσχυνας * τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα * ἐν Παραδείσφ θανατώσαντα.

΄Ως περιχαλλής άθληφόρος * χαὶ περιδέξιος παρθένος * στέφος άνεπλέξω νομίμως * διχαιοσύνης, * χαταπατήσασα * μετὰ σαρχός τὸν ἄσαρχον, * χαὶ νιχηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, * καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, * καὶ περιστερὰν χρυσαυγούσας * τῷ μαρτυρίῳ * ἔχουσαν πτέρυγας, * καὶ πρός Θεὸν πετάσασαν * καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

"Ηνθησας κοιλάσιν ώς κρίνον * ταϊς τῶν Μαρτύρων, ἀθληφόρε *
ὧ Μάρτυς Μαρίνα, ὡς ῥόδον * τὴν παρθενίαν * εὕοσμον φέρουσα. *
καὶ τῷ τερπνῷ νυμρίφ σου * θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοχίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας * ἐξ ἀπειράνδρου σου, Παρθένε· *
οῦ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως * καταυγασθεῖσα * φῶς ἐχρημάτισεν *
ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, * Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀχειρότμητος δρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * » Λ ἀχρογωνιαϊος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας » φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ουρανόν τοις άστροις. *

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου * καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, * ρῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν * ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεὸν, * ὅπως ρυσθώμεν οἱ πάντες * φθορᾶς, ὁργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Χ ρυσοπλοχώτατε πύργε * καὶ δωδεκάτειχε πόλις, * ἡλιοστάλακτε θρόνε, * καθέδρα τοῦ Βασιλέως, * ἀκατανόητον θαῦμα, * πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Είς τους Αίνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, δευτερούντες τὸ α'.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Πολυώδυνα βάσανα * ὑποστῆναι, πανένδοξε, * ἀνδριχῷ φρονήματι ηὐτομόλησας· * καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα * ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· * καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, * ἀθληφόρε πανεύφημε, * τὸν καυχώμενον * ὑπεράνωθεν ἄστρων * θρόνον θεῖναι * σὺ κατήσχυνας, Μαρίνα, * καὶ τοὺς λαοὺς κατερώτισας.

Πόν άρχέκακον δράκοντα * τόν την Εύαν γυμνώσαντα * παρα-Εράσει πρότερον, Μάρτυς ένδοξε, * διά Σταυρου ἀπενέκρωσας, *

έγωσι δεσμεύσασα * τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβως * Χριστόν δύναμιν

έχουσα * δν ἰκέτευε * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθήναι * τοὺς

ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Οσπερ προϊκα πολύτιμον * τῷ νυμφίφ προσήγαγες, * 'Αθληφόρε Είνδοξε, δήμον άγιον * τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, * οἷς πίστει ἐτέλεσας, * ἀνωτέρα καὶ ποινῶν * καὶ πυρὸς καταφλέγοντος * καὶ στρεβλώσεων * ἐν Χριστῷ δεικνυμένη, * τῷ τὴν νίκην * οὐρανέεν σοι, παρθένε, * θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα. Ήχος πλ. β'.

Αθλητικήν όδεύσασα όδον, προγονικήν έξέφυγες βουλήν, Μαρί-Ανα πανσεβάσμιε. * και ώς μεν Παρθένος φρονίμη * λαμπαδηρόρος είσηλθες * είς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου. * ώς δὲ Μάρτυς ἀνδρείας χάριν ἔλαβες * ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων.* 'Αλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε * ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἔλευθέρωσον * ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εί βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Αγίας, ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. 'Ωδή. Προκείμενον καὶ 'Αλληλουϊάριον ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Ο Απόστολος, Πρός Γαλάτας.

'Αδελφοί, πρό τοῦ έλθετν την πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ: ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Αιμιλιανού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, *Ηχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Ένεδυσας, Κύριε, * τον άθλοφόρον σου δύναμιν * την έξ ύψους άηττητον, * και τοῦτον ἐνίσχυσας * διὰ σὲ βασάνους * ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων * ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, * και μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι· * δι' οῦ ἡμεν συγχώρησιν * ἀμαρτημάτων κατάπεμψον, *
Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρόν όπλισάμενος * ὁ ἀθλοφόρος σου, Κύριε, * καὶ σῷ ζήλῳν πυρούμενος * εἰδώλων ἐνέπρησε * τὰ τεμένη πάντα, * καὶ τὰς παρατάξεις * τοῦ ἀρχεκάκου καθελών * Αἰμιλιανός ὁ ἔνδοξος, * βραβεῖα νίκης, Δέσποτα, * τὴν βασιλείαν ἀπείληφε * παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, * καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Α στέρα ὑπέρλαμπρον * τῆ Ἐκκλησία ἀνέδειξας * Αἰμιλιανόν Α τόν Μάρτυρα, * ὁπλίτην τε ἄριστον, * ὁαδουχοῦντα πᾶσαν * νῦν τὴν οἰκουμένην * θαυματουργίαις μυστικαῖς, * καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα * ὑρ΄ οῦ φωταγωγούμενοι * θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Τόν ρύπον ἀπόσμηξον * τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, * Θεοτόκε πανύμνητε, * καὶ πάντα τὰ τραύματα * καὶ τὰ ἔλκη
ταύτης * τὰ ἐξ ἀμαρτίας * ἐναποκάθαρον, ἀγνὴ, * καὶ τοῦ νοός
μου στῆσον τὸ ἄστατον * ὅπως τὴν δυναστείαν σου * καὶ τὴν
μεγάλην ἀντίληψιν * μεγαλύνω ὁ ἄθλιος * καὶ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Γεκρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ἡ πάναγνος Δέσποινα, * καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, * ὡς Δεσπότην κλαίουσα * ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα, * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μἡ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου· * μἡ βραδύνης, φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της 'Οκτωήχου, και του 'Αγίου ο παρών, οὖ ή 'Ακροστιχίς.

Αίμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος, Ίωσήφ.

'Ωδή α'. ΊΙχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

 Λ ίνέσωμεν σήμερον * τόν ἐπὶ πάντων Θεόν ήμῶν, * καὶ τούτου τόν Μάρτυρα * ἀνευρημήσωμεν * ἐναθλήσαντα * νομίμως, καὶ τῆς νίκης * τὸ στέρος ἀράμενον * σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ίσχὺν ἐνδυσάμενος * τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι * ἀσθένειαν, ἔνδοξε * Μάρτυς, φορέσαντος, * ἀπεγύμνωσας * εἰδώλων ἀσθενείας * τὸ μάταιον φρύαγμα, * θεομαχάριστε.

Μονάδα τρισάριθμον * ένιζομένην ταυτότητι, * ἀοίδιμε, φύσως * χαίρων ἐχήρυξας, * χαὶ πολύθεον * διέλυσας ἀπάτην * ἀθλήσας στερρότατα, * ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοχίον.

Ίσχύς μου καὶ ύμνησις * καὶ φωτισμός τῆς καρδίας μου * ὑπάρχει, Πανάμωμε, * Χριστός ὁ Κύριος * δν ἐκύησας * ἐν δύο ταις οὐσίαις, * μια ὑποστάσει δὲ * κατανοούμενον.

'Ωδή γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

 Λ ύχνος τοτς ποσί σου έγενήθη * καὶ φῶς σοῦ τατς τρίβοις ἀλη- Λ θῶς * ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * δι' οῦ καθυπεσκέλισας * παρανρισύντων βήματα * μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ίθύνας νοός σου τὰς πορείας * πρός θείου θελήματος, Σοφέ, * λιμένα γαληνότατον, * πολυθείας θάλασσαν * χυματουμένην πνεύ-

ματι * τῆς πονηρίας διέφυγες.

Λίμιλιανού τοὺς θείους ἄθλους, * τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς * ἀνδρείαν κατεπλάγησαν * Δυνάμεις αὶ οὐράνιαι, * ὅπως σαρχὶ τὸν ἄσαρχον * ταπεινωθείς καταβέβληκεν.

Θεοτοχίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθούσα * ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοχετῷ * Παρθένος μετὰ γέννησιν, * Παρθενομῆτορ, ἔμεινας· * τὸν πλαστουργὸν γὰρ, ἄχραντε, * ἀπάσης χτίσεως τέτοχας.

Ο Είρμός.

· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόχε, * ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή *
· Τοῦς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόχε, * ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή *
· τῆ θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Τίχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος τῷ θείῳ ζήλῳ * πῦρ ὁμόδουλον οὐχ ἐπτοήθης, * ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι * τὴν ἀναφθεἴσαν πυρὰν ώλοχαύτωσαι, * χαὶ τῷ Δεσπότη ὡς θῦμα προσήνεξαι. * Μάρτυς ἔνδοξε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ελεος.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως ούχ έχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Παρθένον φυλάξας σε, * ὡς πρὸ τοῦ τόχου Μητέρα πανάμωμον, * μόνος Κύριος * αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η άμίαντος άμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνω-οίνως ἐκλάμψαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμα! Τέκνον μου, * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

Θεού σε θείος έρως * παραδόξως ἀνέρλεξε· * των πιχρών μαστίγων * δθεν τὴν πυρὰν ἐχαρτέρησας, * χαὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθέων * ἐνεπύρισας, * χαὶ ψυχὰς, Παμμάχαρ, τῶν πιστών * χατεδρόσισας.

Υπερείδες τὰ παρόντα * διὰ μόνα τὰ μένοντα, * καὶ τῷ θείῳ πόθῳ * όλην τὴν ψυχήν σου προσέδησας * τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος * όθεν έλυσας, * ἀθλοφόρε Αίμιλιανὶ * ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν, μίαν δόξαν * τρισηλίου Θεότητος * εὐσεβῶς δοξάζων, * Αἰμιλιανέ, πρὸς τὸ στάδιον * ὡς στρατιώτης γενναῖος * εἰσελήλυθας, * καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἰσχυρὸν * κατηδάφισας.

Θεοτοχίον.

'Αγιάσματός σε τόπον * τοῦ ἡμᾶς ἀγιάσαντος, * Παναγία Κόρη, * μόνην εὐρεθεϊσαν δοξάζομεν· * δι' οῦ οἱ γῆν κατοικοῦντες * οὐρανώθημεν, * καὶ θεώσεως ἀληθινῆς * ἡξιώθημεν.

'Ωδή ε'. Έξιστη τὰ σύμπαντα. *

Ρανίσι κατέσβεσας * των ἱερών αἰμάτων σου, * Αἰμιλιανέ, πῦρ ἀθείας. * ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας * λίμνας ἀναστέλ-λουσαν παθών, * νόσους κατακλύζουσαν * καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι * ὁ δυσσεβής προσέταττεν· * δθεν σπαραττόμενος τὴν σάρχα, * καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, * τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ * πάθος ἐξεικόνισας, * ᾿Αθλητὰ, τὸ μακάριον.

Υπάρχων ἀνάπλεως * των δωρεών του Πνεύματος * νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις· * ἀρρωστημάτων παύεις τον καύσωνα· * πνεύματα διώκεις πονηρά· * πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι * βοηθεῖς, 'Α-ξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

'Ρομφαία τρωθέντα με * τῆς ἀμαρτίας ἴασαι * τῷ δραστικωτάτφ σου φαρμάχφ, * ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν χυήσασα, * λόγχη τὸν τρωθέντα δι' ἐμὲ, * "Αχραντε, καὶ τρώσαντα * τὴν καρδίαν τοῦ ὄφεως.

'Ωοη ε΄. Ήλθον είς τὰ βάθη.

Ολβιος καὶ πλήρης θείας δόξης * τῷ μαρτυρίφ, Μάκαρ, * ἐχρημάτωας, καὶ μετ' Αγγέλων * τοὺς οὐρανοὺς * κατοικεῖς δεόμενος * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητου συ ούχ έρεισω· * άθανασιαν δθεν * διαμένουσαν χατεχληρώσω * θανατωθείς * διὰ πόθον, "Ενδοξε, * του τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἶα ρετθρον * ἡ τῶν λειψάνων θήκη * σοῦ, πανόλβιε γενναϊκ Μάρτυς· * καὶ καταργεῖ * τὰ δυσώδη πάντοτε * τῶν ἀνθρώπων ἀρρωστήματα. Θεοτοκίον.

Εύα μεν ετρύγησε τοῦ ξύλου * χαρπόν θανατηφόρον· * σὐ δε, Πάναγνε, ζωής τὸ ξύλον * χαρπογονεῖς, * οὕ ἡ γεῦσις ἄπαντας * τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν. Ο Εἰρμός.

» Πλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *

καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεός * ἐκ βυ
θοῦ ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, ὡς φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.
Στίχοι.

Αίμιλιανός είς πυράν βεβλημένος,

Χριστῷ παραστὰς τέρπεται σὺν Άγγέλοις.

Όγδοάτη δεκάτη φλογί Αίμιλιανός έβλήθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Ώδη ζ΄. Οὐχ ἐλάτρευσαν.

 Λ αμπρυνόμενος τῆ χάριτι, Μαχάριε, * τοῦ θείου Πνεύματος, * τὴν τῆς χαμίνου πυρὰν * ὑπῆλθες, χαὶ ἔψαλλες, * Μάρτυς θεόπνευστε· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * χαὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος τῷ ἔρωτι, μακάριε, * τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, * τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας, * ἐν ῷ δροσιζόμενος * πνεύματι ἐψαλλες· * Υπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωραιότητι των άθλων έξωμοίωσαι * τοῖς ἀσωμάτοις, σοφέ, * ώραιοτάτω Χριστῷ * μεθ' ὧν παριστάμενος * μέλπεις γηθόμενος· * Ἰπερύμνητε * ὁ των Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Κυριώνυμε, θεόνυμφε, το Χαϊρέ σοι * πίστει χραυγάζομεν· * καὶ γὰρ ἐκύησας * χαρὰν ἀνεκλάλητον, * Χριστόν τον Κύριον, * ῷ κραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ. 'ஹôἡ η΄. Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνφ. *

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης * δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, * Πάνσορε, ἀπέλυσας, * καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον * αὐτοθελῶς ἐχώρησας * βοῶν, πανεύρημε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εὐρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, * μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ, * ἔχραζες, 'Αοίδιμε· * σύνετε, παράνομοι· * ὡς γὰρ ἀρνίον ἄ- κακον * τυθῆναι ἔσπευσας, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό μέγας ήμᾶς πρός εὐωχίαν * Αἰμιλιανός συνεχαλέσατο * προθείς ὡς ἐδέσματα * τὰ αὐτοῦ παλαίσματα * πνευματιχῶς τρυφήσωμεν, * πιστοί, καὶ μέλψωμεν * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σταγόνα μοι δμβρισον έλέους, * πηγήν τοῦ έλέους ή χυήσασα, * χαὶ τῆς ἀμαρτίας μου * ξήρανον ὁμβρήματα, * χαὶ τῆς ψυχῆς μου πράϋνον * ἄγρια χύματα, * Παρθένε Θεοτόχε Μαρία * ΐνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό Είρμός.

- » Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο * τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν
- » οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
- » τὰ ἔργα, * xαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

 Τδεῖν έφιέμενος Θεοῦ * τὴν ἄρρητον εὐρροσύνην * καὶ τερπνότητα, * πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ * ἡδέως κατεφρόνησας, "Ενδοξε, * καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἤνμσας· * δθεν σε πόθφ μακαρίζομεν.

'Ως θυμα όπτόμενος πυρὶ, * Πανεύρημε, του τυθέντος * ώσπερ πρόβατον * θεία τραπέζη προσηνέχθης, * όσμη πνευματική συντηρούμενος, * καὶ δόξης ἀληθους ἀξιούμενος * δθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμιν * έξέλαμψεν, 'Αθλοφόρε, * ὑπὲρ ήλιον, * πάσαν εὐφραίνουσα χαρδίαν, * πιστών τὰς διανοίας φωτίζουσα, * χαὶ σχότος νοσημάτων διώχουσα· * ἢν ἐπαξίως μαχαρίζομεν.

Ή τῶν πρωτοτόχων ἐχλεχτὴ * ὁμήγυρις συμπολίτην σε * ἐχτήσατο· * Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε * χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται· * μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, * Μεγαλο-

Θεοτοχίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ, * Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει * πορευόμενον· * δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· * τὰ νέρη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· * παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, * ἀπεγνωτμένων καταφύγιον.

Ο Είρμός.

 \cdot \mathbf{E} ύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ-

• στήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε πάν-

, τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Όσιας Μακρίνης, 'Αδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Δίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτερών τῶν Αγίων ἀνὰ τρία.

Στιχηρά τῆς Όσίας.

Ήχος δ΄. Εδωκας σημείωσιν. *

Τμριλοσορώτατα * το τῆς ψυχῆς αὐτοχίνητον * καὶ ἀθάνατον εδειξας. * διὸ καὶ ἐσπούδασας * ἀμιγὴς χηλίδων * τῶν τῆς ἀμαρτίας * καὶ χαθαρὰ ρύπου παντὸς * ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, * μηδένα σπίλον ἔχουσα * μηδὲ ρυτίδα, Θεόληπτε, * ἀλλ' ἀγνὴ καὶ πανάμωμος * τῷ νυμρίφ παρίστασθαι.

φθορον ετήρησας * τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον * καθαρῶς βιοτεύσασα, * καὶ πλοῦτον διένειμας * τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα * τὴν νομοθεσίαν, * ῷ ἡκολούθησας τὴν γῆν * καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια. * διό σοι τὰ οὐράνια * καὶ οὐρανόν ἐχαρίσατο * Ἰησοῦς ὁ ριλάνθρωπος * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α ίγλη κατελάμπετο * φωτοειδεί σου το πρόσωπον * καὶ θανούσης, Πανεύρημε, * Χριστοῦ σε δοξάσαντος * ὡς αὐτοῦ παρθένον * θεοειδεστάτην, * ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, * ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα· * ζωὴν γὰρ τὴν ἰσάγγελον * ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, * καὶ Θεῷ εὐηρέστησας * διὰ βίου λαμπρότησιν.

Στηχηρά τοῦ 'Οσίου. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Ο άστέρα παγχόσμιον * νοητῶς ἀνατείλαντα * τῷ τῆς Έχχλησίας σε στερεώματι * ἀνευφημοῦμεν, Μαχάριε, * ταῖς θείαις
σου λάμψεσι * φωτιζόμενοι ἀεὶ * χαὶ ψυχὴν χαὶ διάνοιαν * οἱ
τιμῶντές σου * τὴν φωσφόρον ἡμέραν * ἐτησίως, * ἱερὲ θαυματορόρε, * τῶν Μοναστῶν ἐγχαλλώπισμα.

'Α αρών ώσπερ δεύτερος * τῷ τῆς ῥάβδου βλαστήματι * θεῖον Α ἱεράτευμα, Πάτερ, γέγονας· * καὶ ὡς Μωσῆς ΰδωρ, Θοτιε, * ἐκ πέτρας ἐξήγαγες· * ὡς 'Ηλίας δὲ νεκρὸν * προσευχῆ σου ἐξήγειρας * θαυμαζόμενος * τοῖς μεγίστοις σημείοις, * καὶ ταῖς θείαις * λῶς θεόρρον πανόλβιε.

Τήν του Πνεύματος ελλαμψιν * προρανώς κληρωσάμενος, * πονηρίας πνεύματα άπεδίωξας, * καὶ ἱερόν φροντιστήριον * ψυχων κατεσκεύασας, * ἐν ῷ σώζεται πληθύς * καθ ἐκάστην τιμωσά σου * τὰ μνημόσυνα, * τοὺς ἀνδρείους ἀγωνας * καὶ θαυμάτων * τὰ παράδοξα ἐν πίστει, * Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, χαὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία θεόνυμρε, * καὶ δεινών πταισμάτων με τὸν ἀνάξιον, * καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, * ῆς ἐπέτυχον * τῶν ᾿Αγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρὸ τέλους * καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Η άμνας ή χυήσασα * το άρνιον το άχαχον, * το τὴν άμαροίχειω ἐν αίματι, * το σραγὲν ὑπὲρ ἡμῶν * καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα. * σύ με ἔνδυσον * γυμνωθέντα τῆς πάλαι * ἀφθαρσίας * ἔξ ἔρίου τοῦ σοῦ τόχου * περιβολὴν θείας χάριτος.

'Απολυτίκιον τῆς 'Οσίας' 'Εν σοί, Μῆτερ.
Τοῦ 'Οσίου. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ο Κανών τῆς 'Αγίας, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς. Νύμρην ἀγνὴν Χριστοῦ σε, Μακρίνα, στέφω. Θεοράνους.

 Ω δη α΄. Ήχος δ΄. Ανοίξω το στόμα μου. * Τυμρίον τον άχραντον * τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος, * Μαχρίνα πανένδοξε, * δ ν ἐπεπόθησας, * δ ν ἡγάπησας * έξ δ λης τῆς χαρδίας, * φωτίσαι δυσώπησον * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπάρχων ἡ ἄβυσσος * τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, * Χριστὲ, σοῦ τὴν ἄσπιλον * νύμρην ἐδόξασας * τὴν τῷ ἔρωτι * τῷ σῷ καθηλουμένην, * Μακρίναν τὴν ἄμωμον * καὶ παναοίδιμον.

Μακρίνα πανεύρημε, * τῆς παρθενίας τὸ καύχημα * θερμώς διετήρησας * ἀδιαλώβητον, * δι' ἀσκήσεως * τῆς σῆς καὶ πολιτείας * τὴν σάρκα τῷ πνεύματι * καθυποτάξασα.

GEOTOXIOV.

Φωσρόρος ἀνέτειλεν * ἐν ταῖς καρδίαις, Πανάμωμε, * τῶν πίστει τιμώντων σε * τὴν Θεομήτορα, * καὶ διηύγασεν * ἡμέρα σελασρόρος, * Χριστός, ὁ ἐκ μήτρας σου * λάμψας, θεόνυμφε.

Ο Κανών του Όσίου φέρων Ακροστιχίδα:

Δόξης χροτώ σε τον ρερώνυμον, μάχαρ ο Ίωσήρ.

ΊΙΙχος δ΄. Θαλάσσης το έρυθρατον πέλαγος. *

 Δ ιόλου ταϊς πρός το θεΐον νεύσεσι * χαλλωπιζόμενος, * τον σόν Σταυρόν ἀνέλαβες, σορέ, * χαὶ Χριστῷ ἡχολούθησας, * το τῆς τερχός σου φρόνημα, * Δ ῖε, νεχρώσας δι' ἀσχήσεως.

'Ορθρίσας πρός τον της δόξης άδυτον * "Ηλιον, "Οσιε, * όλορανης γεγένησαι άστηρ, * και πιστούς κατερώτισας * των άρετων,

μακάριε, * καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησιν.

Ξενώσας τον λογισμόν σου, Πάνσορε, * των έν τῷ κόσμῳ τερπνων * ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστής * ἀληθέστατος γέγονας, * μετὰ σαρκός τὸν ἄσαρκον * καταπαλαίσας θεία χάρετε.

Osotoxion.

Ήλίου τοῦ νοητοῦ, ΙΙανάμωμε, * σχήνωμα γέγονας * ταῖς θείκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς * εὐσεβῶς καταυγάσαντος, * καὶ τὴν ἀχλύν διώξαντος * τῆς ἀγνωσίας, ἀειπάρθενε.

Τής Όσίας. 'Ωδή γ'. Ούκ έν σορία. *

Πγλατσμένη * καλλονή θεοσδότφ και χάριτι, * και Μαρτύρων εὐκλεῶς * καταγομένη το γένος, Σεμνή, * τον τρόπον έζήλωσας * τούτων τον ένθεον.

Νόμφ τῷ θείφ * πειθαρχούσα, Παρθένε, κατέλιπες * τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, * καὶ τοὺς θορύβους διέρυγες, * νηστείαις, δεήσει * πόθ φ σχολάζουσα.

Αγιωσύνην * άπαλων έξ όνύχων έπόθησας, * όρθαλμοῖς τε μητρικοῖς * τετηρημένη διέμεινας, * Μακρίνα, πανάφθορος * καὶ παναμώμητος.

Θεοτοχίον.

Γήν σε Παρθένον, * Παναγία Παρθένε, γινώσχομεν, * ώς τὸν στάχυν τής ζωής * ἡμιν ἐσπόρως βλαστήσασαν, * δι' οῦ στηρζόμενοι * σὲ μαχαρίζομεν.

Τοῦ Οσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. *

Τας θείαις μαρμαρυγας * χαταστραπτόμενος φωστής γέγονας, * φωταγωγών πίστει σοι * τοὺς προσερχομένους, Μαχάριε.

Μεπ. τοπ. VI.

'Ωδήγησας πρός ζωήν * τους έπομένους σοι καλώς, 'Όσιε· * τὰ τῆς σαρκός πάθη γὰρ * θεία δυναστεία ἐνέκρωσας.

Συνήρθης θεοπρεπώς * τοις ούρανίοις επί γης βίον γάρ * Αγγελικόν εζησας, * Δτε θεορόρε Πατήρ ήμων.

Θεοτοχίον.

Ενώχησεν έπι σοι * δ χατοιχών τους ουρανούς, άχραντε· * δν έχτενώς αίτησαι * σώσαι τὰς ψυχάς τών υμνούντων σε. Ο Είρμός.

» \mathbf{E} ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὶ, κράζουσα· * \mathbf{E} Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγὴ καὶ στερέωμα. Κάθισμα τῆς Όσίας.

Ήχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Η άμωμος άμνας * και άγνη τῷ Κυρίφ * συνήρθης μυστικῶς * εν σεμνότητι βίου, * τῷ κάλλει τῆς χάριτος * σεαυτὴν ὡραίσασα· * εθεν είληφας * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, * ἰατρεύουσα * τὰ ἀρρωστήμαπα πάντα * ευνάμει τοῦ Πνεύματος.

Του Όσιου, Ήχος πλ. δ'. Την Σορίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπό βρέρους ἀνατεθείς, * καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, * Πατὴρ ἡμῶν "Όσιε, * χαρισμάτων τετύχηκας. * καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη * διώξας τῆ χάριτι, * εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον * μονὴν ἀκοδόμησας. * ὅθεν παραδόξως * καὶ νεκροὺς ἡξιώθης * ἐγεῖραι, πανεύρημε, * ἀδιστάκτω δεήσει σου. * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσει * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τειρασμοίς πολυπλόχοις περιπεσών * έξ έχθρων ἀοράτων χαὶ όρατων, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· * καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν * καὶ σχέπην γινώσχων σε, * τῷ λιμένι προστρέχω * τῆς σῆς ἀγαθότητος· * ὁθεν, Παναγία, * τὸν έχ σοῦ σαρχωθέντα * ἀσπόρως ἰχέτευε * ὑπέρ πάντων τῶν δούλων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐχτενῶς, * τὸν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόχον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τητής πλευράς λογχευθείσης σου, πλαστουργέ, * τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμὴν * τηρήσαντος τῷ τόκφ σου, * καὶ λογχεύσαντος τύραννον, * ἀναπλάττεις Εῦαν * τὴν θείαν ἀνάπλασιν * πλαστουργηθείς τἢ φύσει * 'Αδὰμ πρώτου δεύτερος: * ὅθεν ἀρυπνώσας * τὸν φυσίζωον ὑπνον, * ζωὴν πᾶσι δέδωκας. * ὡς ἐξ ὑπνου γὰρ ἤγειρας * πάντας, Λόγε, ὑπνώσει σου: * ἐμοῦ δὲ τὴν

καρδίαν δεινώς * κατελόγχευσας, Τέκνον, τῷ πάθει σου, * καὶ τῆ τῆ ἀρυπνώσει * ζωτίς με ἐστέρησας. Τῆς ΄Οσίας. ΄ Ω δη δ΄. ΄Ο καθημενος ἐν δόξη. *

Ν[εκρωθείσα νῦν τῷ κόσμῳ * καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, * 1ν τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ * πόθῳ θειχῷ ἐδικαίωσας, * τοῦ σοῦ νυμφίου τό κάλλος * διασώζουσα * άδιάφθορον και καθαρόν, * Πανσεβάσμιε.

Ή ζηλώσασα την Θέκλαν, * την σεπτην Πρωτομάρτυρα, * χαί τον θείον ταύτης * βίον μιμουμένη της πίστεως, * έξ έπιπνοίας ένθέου * ταύτης άνωθεν * και το όνομα συμβολικώς * ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγούσα παρθένους * σύ, Μαχρίνα, προσήγαγες * τῷ παρθένου Λόγου * τοῦ ἐκ ττζς Παρθένου ἐκλάμψαντι· * τοῦ ἀπαθεῖ γάρ οίκείαν * και άρμοδιον * τὴν ἀπάθειαν ταύταις σαφώς * ύπεδείχνυες.

Θεοτοχίον.

Χαρισμάτων θεία ρείθρα, * και πηγαί των ιάσεων,. * και του θείου πλούτου * αι διανομαι διαδίδονται * ζωαρχικής έχ παλάμης, * Θεονύμφευτε, * του τεχθέντος έχ της σης γαστρός, * χαριτώνυμε.

Τοῦ Όσίου. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Τή του Πνεύματος άθλφ λαμπαδουχία * τον νουν σου φωτι-Ι ζόμενος, * σαρχός την ἀπάτην * ὄνειρον λελόγισαι, * την άνω τε μένουσαν * πόλιν, Θεορόρε, σχοπούμενος.

'Ομβροτόχος ώς νεφέλη τῆ Βυζαντίδι * ἐπιφανεὶς χατήρδευσας * ταύτην τατς άρδείαις * της διδασχαλίας σου, * ψυχών φροντιστήριον, * Δίε, άνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθείς τη άμαρτία δι έγκρατείας, * νεκροίς το ζην δεδώρησαι * θεία συμμαχία. * ύδωρ δε άνεβλυσας * ήμεν κατανύξεως, * Δε, τος τελούσι την μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

Φωτορόρον σε λυχνίαν το θετον ρέγγος * έν σῆ γαστρί βαστάσασαν * έγνωμεν, Παρθένε· * δθεν δυσωπουμέν σε, * φωτί σου xxταύγασον * πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς 'Οσίας. 'Ωδή. ε'. 'Ασεβείς ούκ δψονται. *

Ρυπωθήναι πάθεσι * το χάλλος το σεπτον * της ψυχης χαί θεοειδές * οὐχ ἡνέσχου, πάνσορε, * χάλλος τὸ ἄρραστον * τοῦ σεπτού νυμφίου σου * έννοούσα, Καλλιπάρθενε.

Ισγυράν παράκλησιν * πλουτούσα, τον Χριστον, * άσραλή τε και άρραγή, * των παθών ένεκρωσας * το πολυτάραχον, * έκ νυχτός δρθρίζουσα * καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθηράν έτηρησας * την γνώμην τῷ Χριστῷ. * ἐπ' αὐτῷ γάρ ἀπό γαστρός * ἐπερρίφης, "Αμωμε. * ῷ καὶ ἀνέθηκας * καὶ ψυχήν και σωμά σου * έκ νεότητος άσκήσασα.

Θεοτοχίον.

Τον Χριστον εγέννησας * τον Κτίστην τοῦ παντός, * τον ήμᾶς πρός διαφθοράν * έκουσίως ρεύσαντας * άναμορφώσαντα, * καὶ πρός δόξαν ἄφραστον, * Θεομήτορ, άνυψώσαντα.

Τοῦ 'Οσίου. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

* Τ΄ ν όρει ἱερᾶς * πολιτείας ἱστάμενος, * τῶν βάσεων τῆς καρδίας *

Θεοφόρε, * ίερον του Δεσπότου * καὶ θείδν ἱεράτευμα.

"Ω θείων δώρεων * έχ θεου δωρουμένων σοι! * διχέλλη γάρ προσευχών σου * ύδωρ ζών έκ λαγόνων * της γης, Πάτερ, έξηγαγες.

()εοτοχίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικός, * οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, * Πανάμωμε, έρμηνεύσαι * τῆς φρικτῆς σου λοχείας * τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Τής Όσιας. Ώδη ς΄. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ο πόθος * του Χριστου ένακμάζων σαφέστατα * τη διανοία σου, πάσαν * άρετης ίδεαν διαφερόντως * έμφυτεύει * καί εύσεβείας θεία διδάγματα.

'Γμνούσα * τον Θεον ταϊς άπαύστοις δεήσεσι, * την χαρτεράν έπεσπάσω * παρ' αὐτοῦ, Παρθένε, ἐπικουρίαν, * καὶ ἐνθέου * παρθενίας την χάριν ἀπείληφας.

Στεράνω * των χαρίτων Χριστός ἐστεράνωσεν * ὡς καθαράν σε παρθένον, * και χορού παρθένων καθηγουμένην, * και θαλάμοις * ούρανίοις, Θεόρρον, έσχηνωσεν.

()εοτοχίον.

Ενώσει * τὰ τὸ πρίν διεστώτα συνέδραμε. * δύο γὰρ φύσεις άλλήλαις * ήνωμένας ἔτεχες ἀπορρήτως * Θεόν Λόγον * άληθως σαρχωθέντα, Πανάμωμε.

Τοῦ Όσίου. Είρμος ὁ αὐτός.

"γοψωσας * πρός Θεόν της χαρδίας τον έρωτα, * χαὶ έταπείνωσας πάθη, * καὶ ὁρρὺν δαιμόνων κατέβαλες, * Θεορόρε, * Μοναστῶν άδιάσειστον έρεισμα.

Μαστίξας * έγχρατείας πληγαϊς, Πάτερ "Όσιε, * γῆν τῶν παθων, έλυτρώσω * τής αύτων δουλείας πλήθος άζύγων * και μιγάδων * εύσεβως έπομένων σοι, ένδοξε.

"Ολβιος * άρετων καὶ θαυμάτων λαμπρότησι * γεγενημένος μετέβης * πρός τὴν άνω πόλιν, Δτε θεόφρον, * καὶ πρεσβεύεις * λυτρωθήναι κινδύνων τὴν ποίμνην σου.

Θεοτοχίον.

Νέκρωσον * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, πανάμωμε, * ἡ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων * ἀποβρήτο λόγο κυήσασα, * καὶ τὸν νοῦν μου * ταρασσόμενον, Κόρη, εἰρήνευσον.

Ο Ειρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ • τῆς πλευρᾶς σου ἐεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον, Ήγος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Α γνεία ψυχής * ένθέως όπλισάμενος, * και άπαυστον εὐχὴν * ὡς Α λόγχην χειρισάμενος * κραταιῶς διέκοψας * τῶν δαιμόνων, Δῖε, τὰς φάλαγγας, * θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

'Ο Οἶχος, πρός τό· **Τράνωσόν μου.**

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας,* "Οσιε Πάτερ, ὁ τάλας; * τῶν δακρύων δὲ πῶς * τὸ πέλαγος ἐξερεύξομαι; * σὸ γὰρ τῷ βίω ἐνδιαπρέπων, * τῶν ᾿Αγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, * πάντα σχεδόν * τὰ πάθη ἐγκρατεία νεκρώσας, σορέ· * καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, * καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· * εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν,* τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες,* πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τἤ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ότιας Μακρίνης, ἀλελρῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς 'Αδελφοῖς, Μακρίνα, Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τη δ' ένάτη δεκάτη Μακρίναν νόες ένθεν ἄειραν.

Tη αύτη ήμέρα, Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Δ ίου του Θαυματουργού.

Στίχ. Γεύη τελευτής καὶ σὸ, παμμάκαρ Δῖε, Ένδοξε, κλησιν, ἀλλὰ καὶ πρᾶξιν πλέον.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τής 'Οσίας. 'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

Μονον ποθούσα τον Χριστόν, * καὶ τελειοτάτης ἀγάπης * ὡς τετρωμένη προφανώς * ἀνεβόας. Δραμούμαι ὁπίσω σου, * ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Απωταμένη των παθών * τὰς πολυταράχους κινήσεις, * τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν * ἐνεδύτω χιτώνα, κραυγάζουσα * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλούσα την όρρυν * την θηριωδώς επηρμένην * του άρχεκάκου δυσμενούς, * το βραβείον της νίκης άπειληρας, * 'Αξιάγαστε, ψάλλούσα * 'Ο Θεός ο των Πατέρων, εύλογητος εί.

Θεοτοχίον.

Ρήξον πταισμάτων τὰς σειρὰς * τῆ σῆ μητρικῆ παρρησία *
τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς * μελφδούντων τῷ τόκῳ σου, Πάναγνε·*
Ἐπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Όσίου. Έν τῆ καμίνω. *

Τονήν Τριάδος * την σην καρδίαν άπετέλεσας * όθεν * Μοναστῶν άνήγειρας εὐαγές, * Θεορόρε, φροντιστήριον, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

'Αναστομώσας * σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Πάτερ σορὲ, * ὕδωρ * σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστῶς * ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, * Δῖε θαυμάσιε, * τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Καταχοσμήσας * ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου, γέγονας * ὅλος * φωταυγής, χαὶ στύλος φωτοειδής * τῶν ψαλλόντων προηγούμενος * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύρε.

()EOTOXIOV.

'Αγιωτέραν * τῶν Χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο, * Κόρη, * ὁ Θεὸς ὁ "Αγιος ἐμρανῶς * ἀγιάζων τοὺς κραυγάζοντας * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Τής Όσιας. Ώδη η'. Παίδας εύαγείς.

Τεροπρεπεί σου πολιτεία * καὶ βίω κεκαθαρμένω διαπρέπουσα, * ασυλον ἀνάθημα, * κάλλος τε ἀπόθετον, * θεοειδὲς ἀγλάισμα * ωρθης, Πανεύρημε, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέχρωσιν παθών ἐνδεδυμένη * πρός θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηχας, * ἄριστα διδάξασα * καὶ φιλοσορώτατα * τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον * καὶ αὐτοκίνητον, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βρώσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Αίγλη τριλαμποϋς φωτοχυσίας * τὸν νοῦν καταλαμπομένς καὶ τὸ πρόσωπον, * ϋπνωτας, Πανόλβιε, * ϋπνον τὸν μακάριον,*

μετ' εύφροσύνης βλέπουσα * τον σοί ποθούμενον, * καί, Κύριον ύμνειτε, βοώσα, * και ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αίωνας. . Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν χιβωτόν τὴν παναγίαν * τὴν ἐπισχιαζομένην θείφ Πκύματι, * την τόν προαιώνιον * Λόγον και αίδιον, * δι' εύσπλαγγνίαν άφατον * ένανθρωπήσαντα, * τεκούσαν, Θεομήτορ, ύμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Του Όσιου, Χετρας έκπετάσας Δανιήλ. *

Ρ άβδου σου βλαστήματι Θεός * την σήν κατάκαρπον * ψυχην έδήλου, Σορέ, * καταφυτεύουσαν έγκαρπα * λογικά φυτά τε θεις ροπή * ἐν Παραδείσω τῆς τρυρῆς, * των Μοναστών τὴν πληθύν * των βρώντων· * Πάντα τὰ έργα, ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

΄Ο νούς σου ταϊς θείαις χαλλοναϊς * χαταστραπτόμενος * ώραῖος πέρυχε. * και νον το έσχατον έφθασε * των καλών ώς καθαρώτατος, * θέσει θεοώμενος άει * και μέλπων πάντοτε. * Ευλογείτε,* πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ίνα σε φωναϊς χαρμονικώς * πανηγυρίζοντες, * Δίε, γεραίρωμεν, * σώσον την ποίμνην σου πάντοτε * την σην μνημην έρρτάζουσαν, * και καθοδήγει πρός Θεού * είσόδους ψάλλουσαν· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

"Ωρθης πλατυτέρα οὐρανών * Θεόν χωρήσασα, * Μαρία πάναγνε * δυ καθικέτευε, Δέσποινα, * των παθών των συνεχόντων με * και τῆς μελλούτης φοβεράς * δίκης με ρύσασθαι * τόν βρώντα. * ΙΙάντα τὰ Εργα, ύμνεττε τὸν Κύριον. Ο Ειρμός.

 $oldsymbol{V}$ εϊρας ἐχπετάσας $oldsymbol{\Delta}$ ανιὴλ $oldsymbol{^*}$ λεόντων χάσματα $oldsymbol{^*}$ ἐν λάχχ $oldsymbol{\omega}$. Τ ερραξε. * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * άρετην περιζωσάμενοι * » οί εὐσεβείας έρασταὶ * Παΐδες χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα • τὰ ἔργα Κυρίου, τόν Κύριον.

Τής Οσίας. 'Ωδή θ'. Εύχ μέν.

Τό έλεος όντως του Θεού * τό πλούσιον μιμουμένη * διετέλεσας * 1 τρέρουσα πάντας τους πενία * καταπεπονημένους, Πανεύρημε. * έντευθεν ό έλεήμων έδόξασε * σέ την ρανεισαν έλεήμονα.

Ένώπιον έστης του Θεού, * Πανένδοξε φωτοφόρον * φώς γάρ γίγονας * βίω και λόγω κοσμουμένη * και τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι, * και γένους την ευδοξίαν λαμπρύνουσα * ταζς ύπερτάταις άναβάσεσιν.

Φανότατον φχησας παστόν * καὶ θάλαμον, ω Μακρίνα, * έπουράνιον * ένθα, παρθένε, γενομένη * σύν τοῖς 'Αρχιερεῦσι συγγόνοις σου * δυσώπει παρρησία τον Κύριον * πάντας σωθήναι τους υμνούντάς σε. Θεοτοκίον.

'Ωραϊος έν κάλλει ὁ καρπός * καὶ ἔκλαμπρος παρά πάντας *
τῆς κοιλίας σου: * σὰ γὰρ, Παρθένε Θεοτόκε, * Θεόν σεσαρκωμένον
ἐγέννησας, * ρανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον: * ὅθεν σε πάντες
κεγαλύνομεν.

Τού Όσιου. Λίθος άχειρότμητος δρους. *

Σε των άρετων εύμορρία, * Πάτερ, ως Αγγελον φανέντα, * καὶ πρός οὐρανούς ἀναπτάντα, * κεχρυσωμένας * έχοντα πτέρυγας,* περιχαρώς γεραίρομεν, * καὶ εὐσεβώς έγκωμιάζομεν.

"Ηλιος πολύρωτος ώσπερ * έχ της Εώας άνατείλας, * Δε, πανταχοῦ τὰς άχτινας * τῶν ἀρετῶν τε * καὶ τῶν θαυμάτων σου * περιφανῶς ἐξήπλωσας, * φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρός ἀνέσπερον, Πάτερ, * φοτοειδής γεγενημένος * τῆ τῶν ἀρετῶν φωταυγία, * μετέβης χαίρων, * καὶ κατεσκήνωσας * ὅπου Οσίων πνεύματα, * ὑπέρ τῆς ποίμνης σου δεόμενος.

(HESTOXIOV.

Φεϊσαί μου, Χριστέ, δταν έλθης * κρίναι τον κόσμον μετά δόξης, * έχων δυσωπουσάν σε, Λόγε, * τήν Θεοτόκον * τήν άειπάρθενον, * τὰ τῶν 'Αγγέλων τάγματα * καὶ τῶν 'Οσίων τὴν ὀμήγυριν.

΄Ο Είρμός. (θος άχειρότμητος δρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, *

» / λ ἀκρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας » φύσεις: * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καί ή λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, καί 'Απόλυσις.

THE K'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου ενδόζου Προφήτου Ήλιού του Θεσβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστωμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Τόν Θεσβίτην Ἡλίαν * πυρίνω ἄρματι * ἀπό τῆς γῆς, οἰντίρμον, * μεταθέμενος, Λόγε, * ταῖς τούτου ἰχεσίαις * σῶσον

ήμας * τους πιστώς σε δεξάζοντας, * και την αυτού έκτελουντας γαρμονικώς * θείαν μνήμην και σεβάσμιον.

Ού συσσεισμό άλλ' έν αύρφ * λεπτή τεθέπση * Θεού την παρουσίαν, * Ήλιού θερμάχαρ, * φωτίζουσάν σε πάλη: * άρματι δὲ * ἐποχούμενος τέθμαπος * τον ούρανον δαππεύεις ξεκ

λιτούς ispetic της αίσχύνης * ξέρει πατέσφαξας. * τον ούρανον τη πυρποληθείς. * Έλισσαϊον δέ ξπλησας * της μηλωτής έπιδόσει πυρποληθείς. * Έλισσαϊον δέ ξπλησας * της μηλωτής έπιδόσει

Καὶ έτερα τρία Ίδιόμελα, Ήχος β΄.

Φατήρες ανέταιλαν τη οιαρυμένη δύο παμραϊζ, * Ήλιας καί Έλισσαϊος. * Ο μέν * θείφ λόγφ ούρανίους σταγόνας απέκλεισε, * και βασιλείς διήλεγξεν, * άρμαπι δε πυρίνω είς οφρανούς άνηλθεν. * Ο δε * άτεκνοθυτα ίάσατο ϋδατα, * και διπλην δεξάμενος χάριν, * Ιορδάνου τὰ ρείθρα ἐπέζευσε, * Και νῦν μετ 'Αγγέλων χορεύοντες * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι * σωθηναι τὰς ψυγάς ἡμῶν.

'Πγός ὁ αὐτός.

Η των προρητών * θεία έπιδημία έπέλαμψε σήμερον, * συγκα
λούσα μυστικώς τὰς ριλεόρτους ψυχάς * ὁ ἐν ἄρματι οὐρανοδρόμω ἐπιβάς, * τῆς Κώας ὁ ἀνέσπερος ἀστὴρ * σὐν Ἑλισσαίω
τῷ θαυμασώ ἀνδρὶ * πλάτυνον τὰ ρετθρα τοῦ νέου Ἰορδάνου, *
τὰ τὸ πήρυγμα τράνον τῆς εὐσεβείας, * τῆ διπλῆ εἰκόνι ἀνάοἰξαν, * διπλασιάζων τὴν εὐλογίαν * εἰς τοὺς πιστώς ἐκτελοῦντας *
τὴν πανέορτον μυτήμην αὐτών.

Ήχος ὁ αὐτός.

ωστήρ ἀνέσπερε Έχχλησιών, * θείφ ζήλφ πυρούμενος, Ήλία προρήτα, * ούραγίους σταγόνας ἀπέχλεισας, * καὶ ὑπὸ χόρακος ἐτράρης. * βασιλεῖς διήλεγξας, * καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας. * πῦρ * ὑρανόθεν κατήγαγες, * καὶ πέντηκοντάρχας δύο ἐθανάτωσας. * ὑρεψας χήραν ἐλαίφ * καὶ ἀλεύρου μικροῖς λειψάγοις, * καὶ ταὐτης τὸν υἰὸν * εὐξάμεθος ήγειρας. * πῦρ ἀνῆψας ἐν ὕδατι, * καὶ Ἱοραίνου τὰ ρετθρα ἐπέζευσας. * ἄριατι δὲ πυρίνφ * εἰς οὐρανοὺς ἀνήχθης, * καὶ Ἑλισσαίφ τὴν χάριν διπλήν παρέσχες, * πρεσβεύων ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Δείτε * τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, * συναθροισθέντες σήμερον *
ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν θεηγόρων Προρητῶν, * ψαλμιχῶς *
ἔνωμεν * ἐναρμόνιον μέλος * τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ

Θεφ ήμων, * κάι έν χαρά. * και άγαλλιάσει άναβοήσωμεν * Χαίροις, * έπίγειε άγγελε * και οὐράνει άνθρωπε, * Ήλία μεγαλώνυμε. * Χαίροις, * ὁ διπλην 'την χάριν * παρά Θεού κομισάρενος, * Ελισσαϊε πανσεβάσμιε. * Χαίρετε, * ἀντιλήπτορες θερμοί * και προστάται και ίατροί * τών ψυχών και τών σωμάτων * τοῦ ριλοχρίστου λαοῦ. * Από πάσης * προσβολής ἐναντίας, και περιστάσως * και 'παντοίων κινούνων * λυτρωθήναι πρεσβεύσατε * τοὺς πιστώς ἐκτελούντας * τὴν πανέορτον μινήμην ὑμων. Και νῶν. Θεοτοκίον.

Τίς μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή άνυμνήσει σου τόν άλόχευτον τόχον; * ό γὰρ άγρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας Τίὸς μονσγενής, * ὁ αὐτός ἐχ σοῦ τῆς Αγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεός ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευτ, * σεμνή παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Το Προκειμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ ἀναγνώσματα. Βασιλειών γ΄. τὸ ἀνάγνωσμα.

Έγενετο λόγος Κυρίου πρός Ήλιου τον Προφήτην, και είπε πρός Αχαάβ. Ζή Κύριος ὁ Θεός τών δυνάμεων, ὁ Θεός Ίσραήλ, ῷ παρέστην ἐνώπον αὐτοῦ σήμερον, εί ἐσταί τὰ ἔτη ταύτα δρόσος και ύετος, εί μη διά στέματος μου. Και έγένετο ρημά Κυρίου πρός Ήλιου, λέγου Πορεύου έντεμθεν κατά άνατολάς, και κρύβηθι εν το γαιμάρου Χορράθ, τω επί προσώπου Topoavou nat term in rou yeikajou miesan ugus, nat rou noραξιν έντελούμαι του διατρέρειν σε έκεις Και έπορεώθη, και έκάθισεν έν τῷ χειμάρρω Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου καὶ οί χόρακες έρερον αύτω άρτους τό πρωί, και κρέας τό δείλης, καί έκ του χειμάρρου έπινεν ύδωρ. Και έγένετο μεθ ήμέρας, και έξηράνθη ο γειμαρρος δει σύκ έγενετο ύρτος έπι της γής. Καὶ έγένετο ότιμα Κυρίου πρός Ήλιου, λέγον Ανέστηθι, καὶ πορεύθητι είς Σαρεφθά της Σιδωνίας, και καθίση έκει και ίδου έντελούμαι γυναικί χήρα του διατρέρειν σε. Και άνέστη, και έπορεύθη είς Σαρερθά, είς τον πυλώνα-της πόλεως. Καὶ ίδου έχετ γυνή χήρα συνέλεγε ξύλα και έβόησεν Ήλιου όπισω αυτής, καί είπεν αύτη. Λάβε δή μοι όλίγον ύδωρ είς άγγος, και πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβείν. Καὶ ἐβόησεν Ἡλιού ὁπίσω αὐτζε, καὶ είπε· Αήψη δή μοι και ψωμόν άρτου έν τη χειρί σου. Και είπεν ή γυνή. Ζή Κύριος ό θεός σου, εί έστι μοι έγχρυρίας, άλλ' ή δσον δράξ άλεύρου έν τῆ ύδρια, και όλίγον έλαιον έν τῷ καμψάκη.

χαι ίδου συλλέγω δώο ξυλάρια, και είσελεύσομαι, και ποιήσω מעדל בּוְעמעדאָן אמו זכונ דנאישנ: וְנִסע, אמו שְמִישְׁנְנִפּשׁ, אמו מֹדִסשׁבּי νούμεθα. Και είπεν Ήλιου πρές αυτήν Θάρσει, είσελθε, και πάησον κατά το ρήμα σου άλλα ποίησον μοι έπειθεν έγκρυφίαν μιχρόν έν πρώποις, και έξοισείς μοι σεαυτή δε και τοίς τέκνοις σου ποιήσεις έπ έσχάτων. ότι τάδι λέγει Κύριος ο Θιός Ισραήλ. Η υδρία του άλευρου ούχ έκλειψει, και ο καμψάκης του έλαιου ούχ έλαττονήσει, έως ήμέρας του δούναι Κύριον τον Θεόν ύεσόν έπὶ προσιώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίλ ησε κατά το ότιμα Ήλιού: και τισθιέν αυτός και αυτή και τά τέχνα αύτζε. Καὶ ἀπό τζε ήμερας ταύτης, ή ύδρεα του άλεύρου ούχ έξέλιπε, και ό καμψάκης τοῦ έλαίου οὐκ έλαττονήθη κατά το έξιμα Κυρίου, δ έλάλησεν έν χαρί Ήλιου. Καί έγένετο μετά τὰ ρήματα ταύτα, καὶ ἡρρώστησεν ό υἰὸς τῆς γυναικός, τής χυρίας του οίχου, και ή άρρωστία αύτου χραταιά σρόδρα, έως ούχ ύπελείφθη έν αύτφ πνεύμα. Και είπεν ή γυνή πρός Ήλιού. Τί έμοι και σοι, άνθρωπε του Θεού; είστλθες πρός με του άναμνήσαι τὰς άμαρτίας μου, καὶ θανατώσαι τόν અંόν μου; Και είπεν Ήλιου πρός αυτήν. Δός μοι τον υίον σου. Και ξλαβεν αύτον έχ του χόλπου αύτης, χαι άνηνεγχεν αύτον έπί τό ύπερφον, έν φ αύτος έκαθητο έκει, και έκοιμισεν αύτον έπί της αλίγης αυτού. Και άνεβόησεν Ήλιου, και είπεν Οίμοι! Κύριε, ο μάρτυς της χήρας, μεθ' ής έγω κατοικώ μετ' αύτης, σύ έκάκωσας του θανατώσαι τον υίον αύτης. Και ένερύσησε τώ παιδαρίω τρίς, και έπεκαλέσατο τον Κύριον, και είπε Κύριε ό θεός μου, έπιστραφήτω δή ή ψυχή τοῦ παιδαρίου τούτου είς αύτό. Καὶ έγένετο ούτω, καὶ άνεβόησε καὶ ήκουσε Κύριος έν ρωνή Ήλιού, και έπεστράρη ή ψυχή του παιδαρίου πρός έγκατον αύτου, και έζησε. Και έλαβεν Ήλιας το παιδάριον, και κατήγαγεν αύτό από του ύπερφου είς τον οίχον, και έδωκεν αύτό τη μητρί αύτου και είπεν Ήλιου Βλέπε, ζή ο υίος σου. Καί είπεν ή γυνή πρός Ήλιού. Ιδού τοῦτο έγνωκα, ότι αὐ ἄνθρωπος εί του Θεού, και ότιμα Κυρίου έν τῷ στόματί σου άληθινόν... Βασιλειών γ΄. 🕉 'Ανάγνωσμα.

Εγένετο ότημα Κυρίου πρός Ήλιου τον Θεσβίτην, εν τῷ ένιαυ- Κεθ 1. τῷ τῷ τρίτφ, λέγον: Πορεύθητι, και ὄφθητι τῷ 'Αχαάβ' και δώσω τον ύετον έπι προσώπου της γης. Και έγένετο, ώς είδεν Αχαάβ τον Ήλιου, είπε πρός αυτόν. Συ εί αυτός ό διαστρέρων τον Ισρατίλ; Και είπεν Ήλιού. Ου διαστρέφω έγω τον Ίτραηλ, άλλ' η σύ και ο οίκος του πατρός σου, έν τῷ κατα-

λεμπάνειν ύμας Κύριον τον Θεόν ημών, και επορεύθητε οπίσω του Βάαλ. Και νίλη απόστειλου, και συνάθροισου πρός με πάντα Ισραήλ είς το όρος το Καρμήλιον, και τους προφήτας του Βάαλ, τετρακοσίους και πεντήκοντα, και τούς προφήτας των άλσων τετραποσίους, έσθιοντας τράπεζαν Ίεζάβελ. Και άπέστειλεν 'Αγαάβ είς πάντα Ισραήλ, και επισυνήγαγε πάντας τους προφήτας είς το όρος το Καρμήλιον. Και είπεν αύτοις Ήλιου. Έως πότε ύμεζε γωλανείτε έπ' άμφοτέραις ταζε ίγνύαις ύμων; Εί έστι Κύρεος & Θεός, παρεύεσθε όπίσω αύτου εί δε ό Βάαλ αύτός, πορεύεσθε όπίσω αύτου. Και είπεν Ήλιου πρός τον λαόν· Έγω υπολέλειμμαι προφήτης του Κυρίου μονώτατος και οι προφήται του άλσους σφόδρα πολλοί. Δότωσαν ούν ήμεν δύο βόας καί έκλεξάσθωσαν έαυτοζε του ένα, και μελισάτωσαν, και έπιθέτωσαν έπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπθέτωσαν. Καὶ ἐγώ ποιήσω τόν βοθυ του άλλου, και πύρ μη ἐπιθώ. Και βοάτε ἐν ὀνόματι τοῦ θεού ύμων και έγω έπικαλέσομαι έν τῷ όνόματι Κυρίου τοῦ Θεού μου. Καί έσται ο Θεός δε αν ακούση έν πυρί, ούτος Θεός. Καὶ ἀπεκράθη πῶς ὁ λαὸς καὶ είπεν Καλόν τὸ ἡῆμα, δ ἐλάλησας σήμερον. Και είπεν Ήλιου τοῖς προφήταις τῆς αίσγύνης. Έκλέξασθε έπιτοϊς τον μόσχον τον ένα, και ποιήσατε πρώτοι, και έπικαλεϊσθε έν δνόματι θεού ύμων, και πύρ μή έπιθήτε. Καί έλαβον τον μόσχον, και έποιησαν ούτω, και έπεκάλουν το δνομα του Βάαλ έχ πρωίας έως μεσημβρίας, λέγοντες. Έπάχουσον ήμων, ό Βάπλ, ἐπάκουσον ήμων καὶ οὐκ ἡν φωνή, καὶ οὐκ ἡν ἀκρόασις και διέτρεχον έπι του θυσιαστηρίου, ου έποίησαν. Και έγένετο μεσημβρία, και έμυκτήρισεν αυτούς Ήλιου ο Θεσβίτης, και είπεν Επικαλείσθε έν φωνή μεγάλη, ότι άδολεσχία έστι τῷ Θεῷ ύμον. Και έγένετο, ώς ο ναιρός έστη του άναβτιναι την θυσίαν, και ούκ ήν, ελάλησεν Ήλιού ο Θεσβίτης πρός τούς προφήτας των προσογθισμάτων, λέγων. Μετάστητε άπό του νυν. και έγώ ποιήσω το όλοχαύτωμά μου. Καὶ είπεν 'Ηλιού πρός τον λαόν' Προσαγάγετε πρός με και προσήγαγε πρός αύτον πας ό λαός. Καὶ έλαβεν Ήλιου δώδεκα λίθους, κατά άριθμόν των δώδεκα φυλών τοῦ Ίσραήλ, ώς έλάλησε πρός αὐτόν Κύριος, λέγων Ίσραήλ έσται το δνομά σου. Καὶ ψχοδόμησε τους λίθους, χαὶ ιάσατο το θυσιαστήριον Κυρίου το κατεσκαμμένον, και εποίησε θαλαά, γωρούσαν δύο μετρητάς σπέρματος χύχλωθεν του θυσιαστηρίου. Και έπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον δ ἐποίησε και εμέλισε το ολοκαύτωμα, και έπεθηκεν είς τὰς σχίδακας, και έστιβασεν έπι το θυσιαστήριον. Και είπεν Ήλιού. Λά-

βετέ μοι δύο ύδρίας ύδατος, και έπιχεέτωσαν έπι το θυσιαστήμον, έπὶ τὸ όλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ είπε Δευrepútate: nai identipusar. Tagosiosate: nai itploseugar. Kai δικπορεύετο το ύδωρ κύκλο του θυσιαστηρίου, και την θαλαά έπλησεν ύδατος και άνεβόησεν Ήλιου είς τον ουρανόν, και είπε. Κύριι ο Θεός 'Αβρεάμ και Ίσαάκ και Ίακώβ, επάκουσον μου σήμερον έν πυρί. Και γνώτωσαν ό λαές ούτος, ότι συ εί μόνος Κύριος, ό Θεός Ίσραήλ, και έγω δεθλος σός, και διά σε πεποίηκα ταυτα πάντα· και σύ έπεστρεψας την καρδίαν του λωου τούτου όπίσω σου. Και έπεσε πύρ παρά Κυρίου έχ του ούρανου, και κατέραγε το ολοκαύτωμα και τας σχίδακας και το ύδωρ το έν τη θαλας, και τούς λίθους και τόν γουν έξελιξε το πύρ. Καί έπεσε αάς ό λαός έπι πρόσωπον αύτων, και είπεν 'Αληθώς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Καὶ είπεν Ήλιου πρός τον λαόν. Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδείς σ**ωθήτω έξ** αύτων. Καὶ συνέλαβον αύτούς, καὶ κατήγαγεν αύτούς Ήλιού είς τον γετμαρρούν Κισσών, και έκει αύτους απέκτεινε.

Καὶ είπεν Ἡλιού μετὰ ταύτα τῷ Αχαάβ. Φωνή ποδών τοῦ ύτου. ζευξον το άρμα σου και κατάβηθι, μη καταλάβη σε ό ύετός. Και Ήλιου άνεβη έπι τον Κάρμηλον, και έχυψεν έπι την γην, και εθηκε το πρόσωπον αύτου άναμέσον των γονάτων αύτου, και ηθέατο πρός Κύρκον. Και ό σύρανός συνεσκότασεν έν νερέλαις και πνεύματι, και έγένετο ύετος μέγας. Και έπορεύετο Αχαάβ έως Ιεσράελ. Και άντργειλεν Αχαάβ Ιεζάβελ τη γυναικί αύτου πάντα, όσα εποίησεν Ήλιού και άπέσταλεν Ίεζάβελ πρός Ήλιού, και είπεν. Αύριον θύσομαι την ψυχήν σου ώς ένα έξ αύτων. Και ήχουσεν Ήλιου, και έροβήθη. Και άνέστη καί άπηλθε κατά την ψυγήν αύτου, και έργεται είς Βηρσαβεί γήν Ιούδα, και άρτηκε το παιδάριον αύτου έκει. Και αύτος έπορεύθη έν τη έρημο όδον ημέρας, και ήλθε, και έκάθεσεν υπόκάτω άρκεύθου, και έκοιμήθη, και υπνωσεν έκει ύπο το φυτέν. καί ίδου τις ήψατο αυτού, και είπεν αυτώ. Ανάστηθι, φάγε και πίε, ότι πολλή από σου ή όδός. Και έπεβλεψεν Ήλιου, και ίδου πρός κεφαλής αύτου έγκρυφίας όλυρίτης, και καμφάκης ύδατος. Και άνέστη, και έραγε, και έπιε, και έπιστρέψας έκοιμήθη. Καί έπέστρεψεν ο Αγγελος Κυρίου έχ δευτέρου, και ήψατο αύτου, καί είπεν αύτῷ. Ανάστηθε, ράγε και πίε, ότι πολλή ἀπό σου ή όδός. Καὶ ἀνέστη καὶ έραγε καὶ έπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῆ ίσχιν της βρώσεως έκείνης τεσσαράκοντα ήμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, έως όρους Χωρήβ· και είσηλθεν έκει είς το σπή-

Κεφ. 10'. 1.

λαιον, και κατέλυσεν έκει. Και ίδου ρήμα Κυρίου πρός αυτόν, και είπε. Τι συ ένταυθα; Και είπεν Ήλιου. Ζηλών εζήλωσα τω Κυρίω πάντοκράτορι, ότι έγκατέλιπον την διαθήκην σου οί υίοι Ίσραήλ. τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, και τους προρήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ρομραία, και ὑπολέλειμμαι ἐγώ μονώτατος, και ζητούσι την ψυχήν μου λαβείν αὐπήν. Και είπε Κύριος πρός αὐτόν Πορεύου, και ἀνάστρερε είς την δόόν σου, και δεις εἰς όδόν ἐρήμου Δαμασκοῦ, και χρίσεις τὸν Ἑλισσαιε υἰόν Σαρὰτ, ἀντί σοῦ, εἰς προρήτην.

Βασιλειών γ΄. τὸ Ανάγνωσμα.

Εγίνετο ἡμέρα, καὶ ἐὐρίσκει Ἡλιοὺ τον Ἐλισσαιὲ υἰον Σαφάτ, καὶ αὐτος ἡροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιοὺ ἐπ' αὐτον, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἑλισσαιὶ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὁπίσω Ἡλιοὺ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Δ'. Βασ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιοὺ ἐν συσσεισμῷ ώς είς τον ούρανον, και έπορεύθη 'Ηλιού και 'Ελισσαιέ έν Γαλγάλοις. Καὶ είπεν Ήλιας τῷ Ελισσαιί Κάθου δή ένταυθα, δτι Κύριος απέσταλχέ με έως του Ιορδάνου. Και είπεν Έλισσαιέ. Ζή Κύριος, και ζή ή ψυγή σου, εί έγκαταλείψω σε. Και έπορεύθησαν άμφότεροι και πεντήκοντα άνδρες άπό των υίων των προφητών ήλθον, και έστησαν έξ έναντίας μακρόθεν άμρότεροι δέ έστησαν έπι τον Ιορδάνην. Και έλαβεν Ήλιας την μηλωτήν αύτου, και είλησεν αύτην, και έπαταξεν έν αύτη τα ύδατα, και διηρέθη το ύδωρ ένθεν και ένθεν, και διέβησαν άμφοτεροι δια ξηράς. Και έγένετο ώς διηλθου, είπεν Ήλίας τῷ Έλισσαιέ. Αίτησόν με τί ποιήσω σοι, πρίν άναληρθήναι με άπό σου. Καί είπεν Ελισσαιέ. Γενηθήτω δή το πνεύμα το έπι σοί, δισσώς έπ έμε. Καὶ είπεν Ήλιας Έσχληρυνας του αίτησασθαι. Πλην έαν ίδης με άναλαμβανόμενον άπό σου, έσται σοι ούτως. έαν δέ μή ίδης, ού μη γένηται. Και έγένετο αύτων πορευομένων και λαλούντων, και ίδου άρμα πυρός και ίπποι πυρός, και διεγώρισεν άναμέσον, άμφοτέρων, και άνελήρθη Ήλίας έν συσσεισμώ ώς είς τον ουρανόν. Και Έλισσαιε εώρα, και αυτός εβόα. Πάτερ, Πάτερ, άρμα 'Ισραήλ, καὶ 'Ιππεύς αύτου καὶ ούκ είδεν αύτον ούκ έτι και έκράτησεν Ελισσαιέ του ίματίου αύτου, και διέββηξεν αύτο είς δύο. Καὶ άνειλετο την μηλωτήν Ήλιου Έλισσαιέ, την πεσούσαν επάνωθεν αύτου. Και επέστρεψεν Ελισσαιέ, και έστη έπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ιορδάνου. Καὶ έλαβεν Ελισσαιέ την μηλωτήν Ήλιού, την πεσούσαν έπάνωθεν αύτου, και έπάταξε τά

ύδατα, και οὐ διηρέθη. Και είπεν Έλισσακε Που δή έστιν ό θεός Ήλιου 'Απρώ; Και ούτως ἐπάταξε τὰ ύδατα ἐκ δευτέρου, και διηρέθη τὰ ύδατα, και διήλθε διά ξηράς.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά Ἰδιόμελα. Τερμανοῦ.

Η λίας ὁ ζηλωτής * καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ * ἀεροβάτης Εξέρκετο σήμερον, * τῆς παγκοσμίου μίνητής * σωτηρίας προγειριζόμενος · * Ω * δόξης ἀκραιρνοῦς, ῆς ἡξίωται * ὁ ὑψιπέτης Ιἰρορήτης, * καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα! * οὐτός γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, * καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος * δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν · * Ὁν ἐπαινοῦντες εἰπωμεν · * Αντιλαβοῦ ἡμῶν, σορὲ, * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Ο αὐτός.

Δυϊτικώς σήμερον, πίστοι, * τόν Προρήτην Κυρίου * ύμνοις τιμήσωμεν, * Ήλίαν τόν Θεσβίτην * καὶ ζηλωτήν τόν ὑπέρλαμπρον * οὕτος γὰρ ἐν τῆ γλώσση τόν οὐρανόν * ὡς σίδηρον
ἐχάλκευσε, * καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον * ἄκαρπον ἐποίησεν *
Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ πήλινος ἄνθρωπος * οὐρανοὺς
τοῦ δοῦναι ὑετόν οὐκ είασεν * * Π τοῦ θαύματος! * ἡ ρθαρτός ἄνβρωπος * ἀρθαρσίαν ἐνδέδυται, * καὶ οὐρανοὺς ἀνατρέχει * ἐν πυρίνω ἄρματι, * τῆ μηλωτῆ Ἑλισσαίω * διπλῆν τὴν χάριν χαρίζόμενος * Βασιλεῖς ἐλέγχει, * καὶ λαόν ἀπειθῆ * λιμῷ διαρθείρει. * Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης πάντας κατήσχυνε, * καὶ τῆς
χήρας τὸν υἰόν λόγω ἀνέστησεν * Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἐν εἰρήνη διαφύλαξον * τοὺς ὁρθοδόξους Βασίλεῖς
ἡμῶν , * καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια * κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς
δώρησαι.

΄ Ο αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοίς ξσμασι * τους Προρήτας του Χριστου * άπαντες γονε, * και μηλωτή Ελισσαίος * την χάριν εδέξατο διπλήν παρά θεου. * και φωστήρες φαιδροί * τη οίκουμείνη άνεδείχθησαν; * πρεσβεύοντες άπαύστως ύπερ των ψυχών ήμων.

Ο αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τρό έξάραν άρμα σε πυρφόρον ώς έν συσσεισμῷ * εἰς οὐρανούς *
Την πυρίπνορν χάριν * σοὶ τῶν θαυμάτων παρέσχετο, * Ἡλία Θεσβίτα, * ἀφθαρτίσαν σε τοῦ μὴ ίδειν θάνατον * ἔως ἄν κηρύξης * τὴν τῶν πάντων συντέλειαν. * διὸ πάρεσο διδούς ἡμίν *
τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ήχος δ. Άρσενίου.

Εν πυρίνω άρματι * ἐπιδίρριος ἀρθεὶς * εἰς χώραν φωτοειδῆ * Ε μετετέθης, ὧ Θεσβίτα Ἡλιού * αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας. * Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγω δεσμεύσας, * ὡσαύτως * λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα * ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον. Θεοτοχίον.

Έχ παντοίων κινδύνων τους δούλους σου φύλαττε, * εύλογημένη Θεοτόκε, * ίνα σε δοξάζωμεν * την έλπιδα των ψυχών ήμων. Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Hxos d'. 'O it itierou adqueis.

Ο πρό συλλήψεως ών ήγιασμένος, * ὁ ἔνσαρχος 'Αγγελος, * ὁ νοῦς ὁ πύρινος, * ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, * ὁ τῆς δευτέρας * Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, * 'Ηλίας ὁ ἔνδοξος, * τῶν Προφητῶν ἡ χρηπὶς * πνευμαπικῶς συνεκάλεσε * τοὺς φιλεόρτους * πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. * Οῦ ταῖς πρεσβείαις * διαρὐλαξον τὸν λαέν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἀπὸ βλάβης παντοίας * τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μή Επτεσθε των χριστών μου, και έν τοις Προφήταις

עם על השעקףבטבספב.

Ο ούρανόρρων 'Ηλίας ὁ Προφήτης * θεώμενος ἄπαντα * ἀπό Κυρίου Θεοῦ * τόν 'Ισραήλ ἐκπορνεύσαντα, * καὶ τοῖς εἰδώλοις * προστετηκότα, ζήλφ πυρούμενος * νερέλας συνέστειλε, * καὶ γῆν ἐξήρανε, * καὶ σύρανοὺς λόγφ ἔκλεισεν, * εἰπών· Οὐκ ἔσται * σταγών ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. * Αὐτός ὑπάρχει * ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀρθόνως ἡμᾶν παρεχόμενος * ἀνεκλάλητον χάριν * τοῖς πιστῶς αὐτόν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σύ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ο τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων * σὺ τὰ Ἰορδάνεια * ρεῖθρα διέρρηξας * σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέρρωσας * τὴν τῶν εἰδώλων * τῆ ἀστραπῆ τῶν θείων ρημάτων σου * σὺ παρανομήσαντα * ἤλεγξας ἄνακτα, * καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας * τῆς ἀνομίας, * καὶ τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας. * Καὶ τοὺς φλογώδεις * τοῦ λαοῦ σου νῦν τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, * Ἡλιοὺ, σῆς πρεσβείας * τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, Ήγος πλ. β'.

Προρήτα χήρυς Χριστού, * τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης * οὐδέποτε χωρίζη, * καὶ ἐκάστφ ἀσθενοῦντι * ἀεὶ παρίστασαι * ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργών * τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς * πανταχοῦ δοξαζόμενος. * Αἰτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμών.

Καὶ νον. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σύ εί ή άμπελος.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε. *

Ο ένσαρχος ἄγγελος, * τῶν Προφητῶν ἡ χρηπὶς, * ὁ δεύτερος Πρόδρομος * τῆς παρουσίας Χριστοῦ, * Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, * ἄνωθεν χαταπέμψας * Ἐλισσαίφ τὴν χάριν * νόσους ἀποδιώχει, * καὶ λεπροὺς χαθαρίζει * διό χαὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν βρύει ἰάματα. Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον.

καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος α΄. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ. *

 Φ ωστήρα παμφαή, * διρρηλάτην πυρρόρον, * καὶ ἄγγελον σαρκὶ * Φ ζήλου πνέοντα θείου, * δυσσέβειαν τρέποντα, * παρανόμους ελέγχοντα, * κορυφαϊόν τε * τῶν Προρητῶν σε συμφώνως * καταγγέλλομεν, * μάχαρ θεόπτα Ήλία. * διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, και νον: Θεοτοκίον, δμοιον.

Παρία, τὸ σεπτόν * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὸ γὰρ πέρυκας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία * καὶ βοήθεια * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος ὁ αὐτός.

 Θ εῷ δι' ἀρετῆς * ἀχραιφνοῦς ὡχειώθης, * οὐράνιον ζωὴν * ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· * ζωὴν δὲ τῆς χάριτος * χεκτημένος, μαχάριε, * σοῖς φυσήμασι * παῖδα θανόντα ἐγείρεις· * μένεις δ' ἄφθαρτος * χρείττων εἰσέτι θανάτου, * Ἡλία θεόπνευστε.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Τητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * Χαὶ μετὰ τόχον φανεῖσαν, * οἱ πόθφ χαταφεύγοντες * πρός τὴν σὴν ἀγαθότητα. * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, * σὲ χεχτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν * τὴν μόνην πανάμωμον. Οἱ ᾿Αναβαθμοὶ τὸ α΄. ᾿Αντίρωνον τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ήχος δ'.

Μή άπτεσθε των χριστών μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μή πονηρεύεσθε.

Στίχος Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ, καὶ ἐπικαλείσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πάσα Πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος: Οὐαὶ ὑμτν, Γραμματετς. Ζήτει Σεπτεμβρίου Ζ΄. Ο Ν΄. Δόξα. Τατς τοῦ σοῦ Προρήτου.

Men. Tom. VI.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Οι Κανόνες, ό τῆς Θεοτόχου, καὶ τοῦ 'Αγίου οι δύο παρόντες. 'Ο πρώτος Κανών 'Ιωάννου Μοναχοῦ, φέρων 'Αχροστιχίδα τήνδε, ἄνευ τῶν Θεοτοχίων'

Αίνω χορεύων 'Ηλιού - τὰ θαύματα.

'Ωδή α'. Ήχος β'. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Α δειν προηρημένοι * των 'Ηλιού θαυμάτων την πυρίπνουν δύναμιν, * της πυριμόρρου καί σεπτης * γλώσσης της τοῦ Πνεύματος * τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

"Ίλαθι, Θεοφόρε, * καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον * τῆ ἐνεργεία τοῦ ἐν σοὶ * Πνεύματος διάνοιξον, * καὶ τράνωσον πρὸς ὑμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν * τοῖς πειθαρχοῦσι, Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, * καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ * πύλας, διὰ Πνεύματος * σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοχίον.

Μόνη εὐλογημένη, * το χαθαρόν χαὶ θεῖον τῆς ἀγνείας χειμήλιον, * τῆς ἀχαθάρτου τῶν παθῶν * χάθαρον ἰλύος με, * αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανών, οῦ ἡ 'Αχροστιχίς'

Νέμοις μάχαρ μοι θείαν Ήλιου χάριν Ίωσήφ. ΄Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Άρματηλάτην Φαραώ.

Νενεχρωμένην την ψυχήν μου ζώωσον, * ώς τον της χήρας υἰον, * καὶ ἀρεταϊς θείαις, * μάχαρ, καταλάμπρυνον, * καὶ πρός ζωὴν ὁδήγησον, * καὶ της αἰωνιζούσης * τρυφης ἀνάδειξον μέτοχον * σοῦ κατατρυφῆν ἐφιέμενον.

Έν τῷ σὲ τίχτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται * γεννήτωρ μέγιστον * ώς ἀληθῶς θαῦμα· * πῦρ γὰρ σιτιζόμενον * φλογί τε σπαργανούμενον * σὲ τεθέαται, Μάχαρ· * διὸ ταῖς σαῖς παραχλήσεσι * ρῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθείς ταϊς πρός Θεόν σου νεύσεσι, * ζηλών εζήλωσας * ώς άληθώς, Μάχαρ, * τῷ Κυρίφ πάντοτε· * διό με ενδυνάμωσον,* ζήλου θείου πλησθέντα, * τὸ ενθεον πράττειν βούλημα, * ϊνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Θεοτοχίον.

Ο ὑπερούσιος Θεός, Πανάμωμε, * ἐχ σοῦ σεσάρχωται, * χαὶ δι' ἡμᾶς ὡφθη * χαθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος: * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, * ἡμαρτηχότα με, πάναγνε, * σῶσαι χολάσεως ῥύσασθαι.

'Ωδή γ'. Έν πέτρα με τῆς Πίστεως.

Ος ἄριστος, Προφήτα, ὁ ἐστιάτωρ, * ὁ κόραξι τελών σοι τὴν το πανδαισίαν, * ὁ μόνος ἐμπιπλών πᾶν ζώον εὐδοκίας, * ῷ πάντες κράζομεν· * Σὰ εἶ Θεὸς ἡμών, * καὶ οἰκ ἔστιν *Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτη καὶ κηδεμόνι, * τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους * ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεία, * ῷ πάντες κράζομεν· * Σὰ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὰκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ο κλείσας δμβροτόκους νεφέλας ύειν, * τροφής ήπορημένη τη Σαραφθία * τὰ λείψανα της βρώσεως ἀνενδότως * ψεκάζειν ἔδρασας * διό καὶ ἔκραζες * 'Ως οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Σύ μόνη παρά πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος * μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· * Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει * ἐν μήτρα ἤνεγκας, * καὶ ἐσωμάτωσας· * δθεν Θεοτόκον σε * πίστει σέβομεν.

Έτερος. Οὐρανίας άψίδος. *

Τερείς τής αἰσχύνης * ὡς δυσμενείς ἔκτεινας, * ἔνδοξε Προφήτα, τῷ θείφ * ζήλφ σὰ πυρπολούμενος· * δθεν κραυγάζω σοι· * Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων * καὶ διαιωνίζοντος * πυρός ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβιν * πρός τὸν Θεὸν μέγιστον * σώζειν με δυνάμενον πάσης, * Μάχαρ, χαχώσεως. * προσεπιχάμφθητι * τῆ ταπεινῆ μου δεήσει, * χαὶ μὴ ὑπερίδης με * παραχαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε * ὁ παντουργός, ἔνδοξε, * πάλαι Ἡλιοὺ δι ὀρνέου * τρέρων, Προρήτά σε· * δν ἐκδυσώπησον * τῆς αἰωνίου τρυρής με * καὶ φωτός τοῦ μέλλοντος * ποιήσαι μέτοχον.

Θεοτοχίον.

"Αδιόδευτε πύλη * ή πρός Θεόν φέρουσα, * πύλας μετανοίας μοι, Κόρη, * ἄνοιξον, δέομαι, * ἀποχαθαίρουσα * ἀμαρτιών μου τὸν ρύπον * δμβροις τοῦ ἐλέους σου, * θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ος Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός * τοὺς προφήτας τοῦ Ευύδους χαταβαλών, * ἐν τούτφ διήλεγξας * 'Αχαὰβ ἀνομήσαντα * μὴ προσχυνεῖν διδάξας * τῷ Βάαλ, πανένδοξε, * χαὶ εὐχἢ αἰτήσας * ἐξ ὑψους τὰ νάματα. * δθεν χαὶ πυρίνφ * ἀνελήφθης, 'Ηλία, * ὁχήματι μετάρσιος * διφρηλάτης πρός Κύριον. * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων το βοῶμέν τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ * πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. * "Οθεν τῶν 'Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζουσι * τὸν πανάγιον τόκον σου, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταιφάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄσπορον τόκον σου.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε, * την ἀκοήν. *

Τιζοτόμος μέν ώφθης * κακίας σαφώς, * Προφήτα, άρετής δὲ * φυτοκόμος · δθεν σε μακαρίζομεν.

Έλοιδορείτο λόγοις σε * χήρα τροφός * τον θάνατον, Προφήτα, * τοῦ παιδός τὴν ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Υπεσημήνω δόξαν * Τριάδος σαφώς * έμπνεύσει τρισαρίθμω, * τη μητρί τον παίδα ζώντα δωρούμενος.

Ως έκκεκαυσαι φλέγοντι * θείφ πυρί * καὶ ζήλφ, ω Προφήτα, * βασιλείς έλέγχεις δρώντας παράνομα.

Θεοτοχίον.

 Ω ς κατάκαρπος ἄμπελος * βότρυν, 'Αγνη, * τῆς σωτηρίας οἶνον * πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυοφόρησας.

Έτερος. Σύ μου ίσχύς, * Κύριε.

Κάμπτει τον σον * ζήλον Θεός πυρακτούμενον, * καὶ πρός χήραν * πέμπει διατρέφεσθαι * τον γυναικός πάλαι ἀπειλή, * 'Ηλιού, φυγάδα * γεγενημένον, θεσπέσιε· * διό σε ἰκετεύω * τὴν ψυχήν μου πεινώσαν * διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Αμαρτιών * νέφη δεινά συγκαλύπτει με, * τρικυμίαι * βίου με χειμάζουσι, * καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπώς * κατὰ τῆς ψυχῆς μου * τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. * Προφῆτα θεηγόρε, * κυβερνήτης γενοῦ μοι, * σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

'Ρῶσιν ψυχῆς, * ρῶσιν παράσχου μοι σώματος, * τὸν τὰς νόσους * πάντων ἀφαιρούμενον * ἐκδυσωπῶν, μάκαρ 'Ηλιού, * Κύριον τῆς δόξης· * καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με * τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου * κατευόδωσον· σὲ γὰρ * ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοχίον.

Μετά πασών * των οὐρανίων Δυνάμεων, * μετά πάντων, * Δέσποινα πανάμωμε, * των Προφητών, καὶ των 'Αθλητών, * καὶ των 'Αποστόλων, * καὶ των 'Οσίων ἰκέτευε * τυχεῖν με σωτηρίας* τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, * καὶ ρυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

 $^{\prime}\Omega\hat{\delta}\hat{\eta}$ ε'. $^{\prime}\mathbf{O}$ του φωτός χορηγός. *

Υόμος πατρφός σε * ώς πρεσβευτήν παναληθή έδειξε * τερατουργόν, * έχτρέποντα φύσεις * στοιχείων, 'Ηλιού, * χαὶ δσιον θίμα * φλογίζοντα νάμασιν.

Ήσχυνας ἄριστα * ὡς ἀληθείας λατρευτής, "Οσιε, * τῆς ἐνατοῦς * προφήτας αἰσχύνης, * παμμάχαρ Ἡλιοὺ, * σαφῶς ὑπογρά-

ψας * Τριάδος την δύναμιν.

Λόγφ τῆς χάριτος * ἱερατεύων, 'Ηλιού, τέθυκας * τοὺς ἱερεῖς * τῶν προσοχθισμάτων * ἀθώοις σου χεροὶ, * καθάπερ ποδήρει * τῷ ζήλφ κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σοί τἢ τεχούση Χριστόν, * τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, χρά-ζομεν· * Χαῖρε, ἀγνή· * χαῖρε, ἡ τὸ φῶς * ἀνατείλασα ἡμῖν· * χαῖρε, ἡ χωρήσασα * Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

"Ετερος. "Ινα τί με ἀπώσω. *

Ομβροτόχους νεφέλας * είργεις πυραχτούμενος * ζήλφ τῆς πίστεως * ἀλλὰ δέομαί σου, * Ἡλιοὺ, ἱεραῖς μεσιτείαις σου * τὴν ρλογμῷ ταχεῖσαν * τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις * ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι, χαὶ σῶσαί με.

Ίερεὺς δεδειγμένος * τέθυχας ἀθώοις σου * χερσί, πανόλβιε, * τῶν προσοχθισμάτων * ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα. * ἀλλὰ δέομαι σου * πάσης ἀτόπου ἀμαρτίας * ἀβλαβῆ με, Προφῆτα, συν-

τήρησον.

Θαυμαστούσαι, Προφήτα, * θείαις ἐπικλήσεσι * φλέγων τὰ θύματα * ἐκτελέσας πίστει· * διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι * τἢ ἐμἢ καρδία * τὸν ἰερὸν ἀνάψαι πόθον * τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοχίον.

Έπὶ σὲ ώσπερ δμβρος * Λόγος καταβέβηκεν * ὁ ὑπερούσιος· * ὅν δυσώπει, Κόρη, * ἐπομβρίσαι μοι νῦν κατανύξεως * καθαρὰς σταγόνας, * ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον * τῶν ἀμέτρων κακῶν μου, πανάμωμε.

'Ωδής'. "Αβυσσος * άμαρτημάτων. *

Τνδαλμα * θεοσεβείας, * καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου * φυτουργός ἀγνείας ἐγένου, * 'Αγγέλων τε μίμημα, * θεσπέσιε * 'Ηλιού θεορόρε.

Οἶστρός σε * προφητοκτόνου * γυναίου ἐκδειματώσας, * τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα,* ὅμβρων ἐπίβλυσιν,* θεσπέσιε * Ἡλιοὺ, φυγαδεύεις.

Τψωσας * γονυπετήσας * νοὸς μετάρσιον δμιμα * δι' ίχετηρίας ίερᾶς * λύσιν ποιούμενος, * καὶ αὔλακας * γῆς ἐμέθυσας δμβρφ.

Θεοτοχίον.

Βάτος σε εν τῷ Σιναίφ * ἀφλέχτως προσομιλοῦσα * τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα * τὴν ἀειπάρθενον, * ἀνύμφευτε * Θεοτόχε Μαρία. "Έτερος. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλά σοι άφρόνως πταίσαντι, * καὶ τῆς μενούσης έκει * κολάσεως λύτρωσαι, * έχων δυσωπούντά σε * Ήλιου τον μέγαν * καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

'Αγνείας ώς φυτουργός * άγνόν ψυχή με συντήρησον· * ώς ζηλωτής, 'Ηλιού, * ζήλου θείου πλήρωσον * τὴν ἐμὴν διάνοιαν, * ὅπως τῆς κακίας * τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ * όδον τεσσαρακονθήμερον * ἀνύων θεία ροπῆ· * διὸ ἰκετεύω σε· * Πάσης παραβάσεως * ἐγκρατεύεσθαί με, * Θεοφόρε, ἐνδυνάμωσον. Θεοτοκίον.

Ή πύλη ή του Θεου, * εἰσόδους θείας ὑπάνοιξον * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, * ἐν αἰς εἰσελεύσομαι * ἐξομολογούμενος, * καὶ κακῶν τὴν λύσιν, * Θεοτόκε, ἀπολήψομαι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Αὐτόμελον.

Προφήτα και προόπτα * των μεγαλουργιών του Θεου ήμων, *

Ήλια μεγαλώνυμε, * ο τῷ φθέγματι σου * στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέρη, * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμων * πρὸς τὸν μόνον ριλάνθρωπον.
Ο Οἶχος.

Τήν πολλήν των ἀνθρώπων ἀνομίαν, * τοῦ Θεοῦ δὲ πολλήν των ακθρώπων ἀνομίαν, * τοῦ Θεοῦ δὲ πολλήν των ακθρώπων ὁ Προφήτης ἐταράττετο * Ἡλίας θυμούμενος, * καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας * πρός τὸν εὕσπλαγχνον ἐκίνησεν· * Ὀργίσθητι, βοήσας, * ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε νῦν, * Κριτὰ δικαιότατε. * ᾿Αλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ * οὐδὲ δλως παρεκίνησε * πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι * τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· * ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν * τῶν πάντων ἀναμένει * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόροὺ ᾿Αναβάσεως τοῦ ᾿Αγίου, ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοὺ τοῦ Θεσβίτου. Στίχοι.

> Έπέσχεν όμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω· Σχίζει δὲ ρετθρον Ἡλίας τρέχων ἄνω. Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἡλία ἰππεῦ.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Βάτος έν όρει πυράφλεκτος.*

Τήν παραδόξως θεόθεν σοι * σχεδιασθεΐσαν * δύναμιν ένδεδυχώς * τροφή μια τεσσαραχονθήμερον, * 'Ηλιού θεσπέσιε, * την δολιχην χαταλέλυχας όδόν. * διό * έν Χωρήβ χορεύων έψαλλες. * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ήμῶν.

Αυρα πραεία υπέδειξε * και λεπτοτάτη * Κύριον σοι, 'Ηλιού, * Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, * οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, * οὐ συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· * διὸ * Ἰησοῦ τῷ πράφ ψάλλομεν· *

Εύλογητός εί, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεορανείας ήξίωσαι * χαὶ προφητείας * ώσπερ ὁ μέγας Μωσῖς, * προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, * Ήλιοὺ θεσπέσιε, * χαὶ βασιλεῖς· χαὶ τῆς δόξης ἐν Θαβώρ * Χριστοῦ * θεατὴς γενόμενος βοᾶς· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος * Λόγος οἰχήσας, * "Αχραντε, ὑπερρυῶς * Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, * χαὶ ζωῆς ἡξίωσε * τῆς ἐν Ἑδέμ· * διὸ * Θεοτόχον σε πάντες πιστοὶ * προσχυνοῦντες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεός.

"Ετερος. Θεού συγκατάβασιν. *

 Λ αὸν ἀπολλύμενον * χατοιχτειρήσας ζήλφ τῆς πίστεως, * ἐπιχλήσεσι θείαις * πῦρ χατηγάγου * φλογίζον, "Ενδοξε, * ὅσιον θῦμα· * διὸ ἰχετεύω σε· * Τῆς αἰωνίου φλογὸς * ῥῦσαι χαὶ σῶσόν με.

'Ιδείν κατηξίωσαι * Θαβώρ έν όρει Θεού το πρόσωπον· * δν δυσώπει, Προφήτα, * τοῦ παραβλέψαι * τὰς ἀμαρτίας μου, * καὶ ἐν ἡμέρα * τῆς δίκης θεάσασθαι * ἀκαταγνώστω ψυχή * αὐτοῦ το πρόσωπον.

'Οδόν πορευόμενος * τοῦ βίου πλάνας * πολλὰς ὑφίσταμαι. * 'Αγαθέ μου προστάτα, * χυβέρνησόν με τῆ προστασία σου, * ἐπιστηρίζων * γνώμη σαλευόμενον * χαὶ πρὸς σαρχὸς ἡδονὰς, * 'Ηλιού, νεύοντα. (Θεοτοχίον.

Τμνώ σε, Πανύμνητε, * καὶ μεγαλύνω, * θεοχαρίτωτε, * τὴν άγνήν σου λοχείαν· * βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι * χειμαζομένφ, * καὶ δίδου κατάνυξιν * τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ * καθάρτικὴν μολυσμών.

'Ωοη η'. "Εφριξε * Παίδων εὐαγών. *

Αριστα * εύρεν 'Αχαὰβ * τὴν τοῦ γένους εὐπρεπῆ πανωλεθρίαν * Προρήτου ἐλεγμῷ * μιαιφόνου μύσους ἀντέχτισιν· * ὁ Θεσβίτης δὲ ἐχ πυριπνόου φρενός * τῷ Ζωοδότη ὕμνον ἀνεμέλπετο· * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Γει σοι * πῦρ ἐξ οὐρανοῦ * καταφλέγον, Ἡλιοὺ, ἐπιθερεένους *
πεντήκοντα δισσοὺς, * ὡς Θεοῦ ἀρίστῷ θεράποντι· * τῷ κρατοῦντε
γὰρ τῆς ἀειζώου ζωῆς * θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· *
Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστην σε * έδειξε Χριστός * ώς άγνειας ρυτουργόν, ὁ τῆς Παρθένου * ὑπέρθεος βλαστός, * ἐν Θαβώρ τῆς θείας σαρχώσεως * τῆς Θεότητος τὸ ἀχατάληπτον φῶς * ἐν τῆ αὐτοῦ σαρχὶ δειχνύς σοι χράζοντι * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Ολβιος * γέγονε γαστήρ * Θεομήτορος ὡς δεξαμένη Λόγον * παχύτητι σαρχός, * ἐξ αὐτῆς μιγέντα βροτεία μορρῆ * χαθ' ὑ-πόστασιν, χαὶ ὡρθη πόλις Θεοῦ, * ἐν ἡ οἰχεῖν ὁ "Τψιστος εὐδό-χησεν· * δν, χράζομεν, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ετερος. Έπταπλασίως χάμινον. *

Χωρητικόν δοχεϊόν σε * θείου Πνεύματος ἔγνωμεν· * ἄγγελον ἐν γἢ πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, * δυσσέβειαν τρέποντα, * καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, * χρίοντα προφήτας, 'Ηλιού, καὶ αἰσχύνης * συγκόπτοντα μαχαίρα * ἱερεῖς· διὰ τοῦτο * βοῶμέν σοι· Μελλούσης * ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

"Αρμα πυρός σε έλαβεν * ἀπό γῆς πυρακτούμενον * ζήλφ, Ήλιου, τῷ θεϊχῷ, θεόπνευστε * διὸ ἰχετεύω σε, * τῶν ἐν τῆ γῆ με πάντων κακῶν * τῶν σῶν ἀρετῶν ἐπικουρίζειν τὸν νοῦν μου * τεθρίππφ. καὶ πρὸς νύσσαν * οὐρανίαν με φθάσαι * τὸν πάντων κοῦνσώπει * Θεὸν καὶ Βασιλέα.

'Ρήματι ζώντι ἔχλεισας * οὐρανόν ὑετίζοντα· * ῥήματί σου νῦν πνευματιχῷ διάνοιξον * τὰς πύλας μοι, δέομαι, * τῆς μετανοίας, "Αγιε, * πέμπων τῆ ψυχῆ μου χατανύξεως ὅμβρους, * χαὶ σῶσόν με βοῶντα· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ἰσοσθενή, όμότιμον, * όμοούσιον, σύνθρονον * σέβοντες Τριάδα ἐν μιᾳ Θεότητι, * Πατέρα δοξάζομεν, * Υίον καὶ Πνεϋμα "Αγιον, * αδυτον αὐγὴν, όμοβασίλειον κράτος, * καὶ μέλπομεν συμφώνως. * Ιερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νομοθετών εὐσέβειαν * καὶ διδάσκων μετάνοιαν, * ὁ Εμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέρανεν * δν νῦν ἐκδυσώπησον, * ὑπερανουήλ

γία Δέσποινα, * τῆς δικαιοσύνης ὑπανοϊξαί μοι πύλας, * καὶ σῶσαί με βοῶντα· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ θ' . $^{\prime}H$ ton $\pi\rho\delta$ $\dot{\eta}\lambda$ (ou * $\phi\omega\sigma\tau\eta\rho\alpha$.

Α τρεπτον άνθρώποις * πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, * τῆ μηλωτῆ τον ροῦν τον Ἰορδάνειον * ὁ Θεσβίτης περαιωθείς, * διφρηλάτης αἰθέριος * οὐρανοδρόμον ἤνυσε * ξένην πορείαν διὰ ΙΙνεύματος.

Τής θεοσεβείας * τῷ ζήλφ ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος * ἐν πυριμόρφφ ἄρματι ἐπαίρεται· * μηλωτήν δὲ ἐπιβαλών, * δν λαθείν οὐ δεδύνηται, * Ἐλισσαιὲ, δισσούμενον * καταλιμπάνει θεία

χάριτι.

'Αποδεδειγμένος * θεόπτης ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῆ καθορά * α ὀφθαλμός οὐκ είδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, * καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν * καρδία οὐ λελόγισται, * σεσαρκωμένον Κύριον * ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου * ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποράσεως, * καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, * τὴν τοῦ γένους τῆς πρός Θεὸν * αἰτίαν οἰκειώσεως, * τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέρυραν, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έτερος. Έξέστη ἐπὶ τούτφ ὁ οὐρανός. **

Το δείν εν λεπτοτάτη αύρα Θεόν, * ώς ίδείν δυνατόν, χατηξίωσαι, * ἀσχητιχαίς * πρότερον το σώμα διαγωγαίς * χαταλεπτύνας, *Ενδοξε· * δθεν δυσωπώ σε σαίς προσευχαίς * το πάχος τοῦ νοός μου * λεπτύνας μετανοίας * μαρμαρυγαίς θείαις χαταύγασον.

'Ως πάλαι 'Ιορδάνην τῆ μηλωτή * διαρρήξας διέβης, πανόλβιε· * οῦτω κάμοῦ * τῶν άμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν * τὰς διεκχύσεις ξήρανον, * ὅμβρους ἐπιπέμπων μου τῆ ψυχῆ * δακρύων καθ ἐκάστην, * Προρῆτα θεηγόρε, * τρυφῆς χειμάρρουν προξενοῦντάς μοι.

Σχανδάλων των ἐν βίω πολυειδων, * ἀνομούντων ἐχθρων, πάσης θλίψεως, * σωματιχής * νόσου, ψυχιχής τε παρατροπής * ταϊς προσευχαϊς σου ρῦσαί με, * ἔνδοξε Προρήτα, ὡς ἀγαθός * προστάτης μου, βοῶ σοι, * χαὶ τῆς ἐν τῆ γεέννη * αἰωνιζούσης χαταχρίσεως.

Ήρπάγης πρός τό ύψος, Έλισσαιέ, * δισσουμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * καταλιπών, * ἔνδοξε, αἰτήσαντι, Ἡλιού· * μεθ' οὖ ἀπαύστως αἴτησαι * νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ * καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, * προστάτην σε πλουτοῦντι * πρός τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοχίον.

Φωνάς τῶν οἰχετῶν σου ὡς ἀγαθὴ * μὴ παρίδης, πανάμωμε Δέσποινα· * ἀλλ' ἐχτενῶς * αἰτησαι τὸν πάντων Δημιουργόν * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια * χαὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχιχὴν * δωρήσασθαι, Παρθένε, * χαὶ θείας βασιλείας * τὴν μετουσίαν χαὶ λαμπρότητα.

Έξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. *

Φῶς ἐν πυρίνφ τεθρίππφ * οὐρανοδρόμον σε δείξαν * ἀρματηλάτην, Ἡλία, * οὐ κατηνάλωσεν δλως· * πῦρ γὰρ ἐν γλώσση
πηλίνη * είλκυσας κάτω, * καὶ ἀνεξήρανας δμβρους.

Θεοτοχίον, όμοιον.

 Φ ώς ή τεχούσα, Παρθένε, * δυσώπησον σαϊς πρεσβείαις * τὸν σὸν Τίὸν, Θεοτόχε, * τοῦ οἰχτειρήσαι χαὶ σῶσαι * τοῦ αἰωνίου με σχότους * τὸν πεποιθότα * τῆ σῆ σεπτῆ ἀντιλήψει.

Είς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτερούν-

 * Ηχος πλ. δ΄. Τι ὑμᾶς καλέσωμεν, "Αγιοι. *

Τε σὺ, Προρῆτα θεσπέσιε, * τῷ Θεῷ δὶ ἀρετῆς καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς * συνεκράθης, παρ αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν εἰληρως, * τὴν κτίσιν * κατὰ γνώμην μετερρύθμισας * καὶ πύλας * ὑετοῦ

θέλων ἀπέχλεισας * καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες * καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. * Ἰχέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τήλφ τοῦ Κυρίου πυρούμενος, * παρανόμους βασιλεῖς σὰ διεξήμῶς. * ἀνῆψας * πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον. * τρορὴν δὲ * ἀγεώρμῶς * ἀνῆψας * πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον. * τρορὴν δὲ * ἀγεώρδιέτειμες. * Ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τε σὺ, Προφήτα, κατέδειξας * ἐπὶ γής ὡς ἀληθῶς τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, * τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, * θανόντα * σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας * θανάτου * κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας * ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας * αἰθέριος ἀνυψούμενος. * Ἱκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ήχος πλ. δ'.

Τών Προρητών τοὺς ἀχραίμονας * καὶ παμραεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης * ἐν ὑμνοις τιμήσωμεν, πιστοὶ, * Ἡλίαν καὶ Ἑλισσαῖον. * καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς. * Εὕσπλαγχνε Κύριε, * παράσχου τῷ λαῷ σου * ἰκεσίαις τῶν Προρητῶν σου * ἄ-

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, **Δέσποινα, πρόσδεξαι.** Δοξολογία μεγάλη, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ 'Αγίου ἡ γ'. καὶ ϛ'. 'Ωδή. Προκείμενον, ή Τχος δ'.

Σὺ εἰ ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. $\Sigma_{\tau(\chi)\varsigma\varsigma}$. Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, έως ᾶν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ο Απόστολος.

Καθολικής Έπιστολής Ίακώβου.

'Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

'Αλληλούτα, Ήχος δ'.

Μωθσής καὶ 'Ααρών ἐν τοῖς ἰερεθσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουἡλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

 $\Sigma_{\tau \ell \chi o \varsigma}$ Έπεκαλούντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν, ἐν στύλφ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκάν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἰ ὅχλοι. Κοινωνικόν· ᾿Αγαλλιάσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Όσίων Πατέρων ήμων Ἰωάννου, καὶ Συμεών τοῦ διὰ Χριστόν Σαλοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Τηγος δ΄. Εδωκας σημείωσιν.

Ερημον οἰκήσαντες * ἐν ὁμονοία, μακάριοι, * τῆς σαρκός τὰ Ενιήματα * ταῖς θείαις δεήσεσι * καὶ ταῖς θεωρίαις * ταῖς ραεινοτάταις * κατεμαράνατε σορῶς, * τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνατε * δοχεῖον ἐργασάμενοι * πνευματικῶν διαδόσεων, * Συμεὼν, Ἰωάννη τε, * Μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραϊς προσποιήσεσι * τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας * τῆς χαχίας, Με διώχων, * φωταγωγών τοὺς ἐν νυχτὶ * τῆς ἀμαρτίας, πάτερ, ὑπάρχοντας. * χαὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον * μέσον θορύβων ἐτήρησας, * ὑπάρχοντας τὴν ἀπάθειαν * ἐχ Θεοῦ χομισάμενος.

 $\mathbf{M}^{\text{έτριος}}$ το φρόνημα, * και συμπαθής και φιλόθεος, * και άγά-πης άνάπλεως * ώράθης, θεόπνευστε, * ταπεινός και πρᾶος, *

ἄγγελος καθάπερ * ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, * καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· * διὸ ἐπανεπαύσατο * ὡς καθαρῷ σοι, μακάριε * Συμετών, ὁ Πατήρ, Υίὸς, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Χαίροις, ήλιόμορρε * ήλίου ἄδυτον ὅχημα, * ή τόν ήλιον λάμ-Ψασα * τόν ἀπερινόητον. * Χαΐρε, νοῦς ἀστράπτων * Θείαις φρυκτωρίαις, * ή λαμπηδών τῆς ἀστραπῆς * ή διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, * ή ὄντως χρυσαυγίζουσα, * ή παγκαλής καὶ πανάμωμος, * ή τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον * τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, * καὶ τὴν πλευρὰν ὁρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Υἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτεννύει ἀνθ΄ ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με * ἀτεκνωθηναι, παμφίλτατε; * καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

'Απολυτίχιον, Ήχος δ'. 'Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχί'

Μέλπω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους. ΄ Ω δη α΄. Ήχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραΐον.

Μεθέξει τῆ πρός τό Θεΐον, "Όσιε, * φῶς ἐχρημάτισας. * καὶ πρός αὐτό χωρήσας, Συμεών, * ἐφετῶν τό ἀκρότατον, * τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, * Πάτερ, τό κλήρωμα κατείληφας.

Έρέσει τῆ πρὸς Θεὸν πυρούμενος * πάντα κατέλιπες, * συνοδοιπόρον, Πάτερ, εὐρηκὼς * Ίωάννην τὸν ἔνδοξον· * μεθ' οῦ τὴν τρίβον ἤνυσας * τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτήρα φωτοειδέσι λάμψεσι * καταστραπτόμενον * τοῦ παναγίου Πνεύματος, σοφὲ * Συμεών, σὲ ἐγνώρισεν * ἡ Ἐκκλησία· δθεν σου * τῆ φωτοφόρω μνήμη γέγηθε.

Πλουτήσαι τὰ μηδαμώς κενούμενα * ἐπιποθήσαντες, * πλοϋτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον, Σοφοί, * καὶ τρυφήν διαφρέουσαν, * καὶ κοσμικόν ἀξίωμα * γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Θεοτοχίον.

'Ωραίαν καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον * κατανοήσας σε * ὁ τοῦ Θεοῦ, Πανάμωμε, υἰὸς, * σὸς Υἰὸς ἐχρημάτισεν, * υἰοθετήσας χάριτι * τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta}$ γ' . Eùppaiverai èm col. *

 Π ροθύμως πρός νοητά * έναπεδύσω, Συμεών, σχάμματα, * τρέπων έχθροῦ φάλαγγας * θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

'Ανάλωτος ήδονων * άναδειχθείς πυρχατάς, ξφλεξας * ύλην

παθών ἄνθραξι * θείων προσευχών, 'Αξιάγαστε.

Ταζς μάστιξι των εὐχων * καὶ ἐγκρατείας ταζς πληγαζς, Όσιε, * τὴν των παθων Αίγυπτον, * Πάτερ Ἰωάννη, ἐμάστιξας.

Ένέχρωσαν τὸν ἐχθρὸν * οἱ 'Ασκηταί σου, 'Ιησοῦ, νέχρωσιν * περιχαρῶς, Δέσποτα, * σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

Θεοτοχίον.

'Ρυόμενον τους βροτους * παρακοής του χαλεπου πτώματος, * τόν του παντός αίτων, * ἄχραντε Πανάμωμε, τέτοκας.

Ο Είρμός.

. \mathbf{E} υφραίνεται έπὶ σοὶ * ή Έχχλησία σου, Χριστὲ, χράζουσα· * \mathbf{E} Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * χαὶ χαταρυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *
Τὴν τρίβον τὴν στενὴν * πλατυνόμενοι πίστει * διώδευσαν όμοῦ * οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, * ἀπάσας στενώσαντες * μεθοδείας τοῦ δράκοντος. * Τούτους ἄπαντες * εὐσεβορρόνως τιμῶμεν, * ἐορτάζοντες * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην * εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον, διμοιον.

λπὶς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν ἔτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθ * ἀεί σε δοξάζουσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

χασπιλος άμνὰς * τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητρικῶς ὁλολύζουσα· * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε.

'Ωδή δ΄. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Συνωθούμενοι πρός τρίβους δικαιοσύνης, * του θεορόρου Νίκωνος * θείας πρός ἐπαύλεις, * "Οσιοι, κατήχθητε, * σωτήριον ἔλλαμψιν * τούτου νουθεσίαις πλουτήσαντες.

Όμοτρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονοῦντας * ὁ θεοφόρος, "Όσιοι, * ὑμᾶς θεωρήσας, * θείαις εἰσηγήσεσι * τῷ θείῳ ἐνδύματι * τῷ τῶν Μοναστῶν κατεκόσμησεν.

Υπερήστραψεν ή χάρις τη ση καρδία * του παναγίου Πνεύματος * άπλότητι τρόπων * σὲ καλλωπιζόμενον * εὐροῦσα, μακάμε * πάτερ Συμεών ἀξιάγαστε. Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον * ἡ τοῦ Αγίου Ηνεύματος * χάρις εὐραμένη, * Πάτερ, κατεγράψατο * τελείαν ἀπάθειαν, * πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον.

Θεοτοχίον.

Ο καθήμενος εν θρόνφ τῷ ἐπηρμένφ * Χερουβικόν ὡς θρόνον σε * ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις * σοῦ ἀναπαυσάμενος, * Μαρία πανύμνη-τε, * ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

'Ωδή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

Υπέρφωτον αὐγὴν,* Ἰωάννη, δεξάμενος,* ώς ήλιος χαθωράθης,*
τῶν δαιμόνων τὸ σχότος * μειώσας, ἀξιάγαστε.

Σῷ ἔρωτι, Χριστέ, * πτερωθέντες οἱ "Όσιοι, * τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων * ὡς ἀρροὺς θαλαττίους * ἐμρρόνως ἀπεχρούσαντο.

Δυνάμει θεϊκή * τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, * τὴν ἔρημον κατοικεῖτε * ἐρημοῦντες τὰ πάθη, * Πατέρες οὐρανόφρονες.

Θεοτοχίον.

'Ρους έστη της φθοράς· * ή Παρθένος ἀφθόρως γὰρ * ἐχύησε Θεόν Λόγον * ὑπὲρ φύσιν χαὶ λόγον * Παρθένος διαμείνασα.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ 5 . Oύσω σοι * μετά φωνής.

Ο νούς σου * όλιχως πρός το Θεΐον τεινόμενος * ταϊς άνενδότοις μελέταις, * σαρχικής στοργής ήφείδησε πάσης, * άγαθων σοι * προξενών, Συμεών, την οίχείωσιν.

Μωρίαν * προσποιήσει σοφώς ὑποχρίνεται, * τὸν σοριστὴν τῆς κακίας * Συμεών μωραίνων σεσορισμέναις * ἐνεργείαις * τοῦ τὰ πάντα σορίζοντος Ηνεύματος.

Ού σπίλους, * ού ρυτίδας προσδέχη, Μακάριε, * κόσμου έν μέσφ διάγων, * καθαραϊς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν * ἐκκαθαίρεις * ψυχικών μολυσμών τοὺς προστρέχοντας.

Υπάρχων * σαρχικών φρονημάτων άνώτερος, * τον λογισμόν ούχ ετρώθης * γυναικών εν μέσφ γυμνούμενος· * άπαθείας, * Συμεών, την στολήν γὰρ ενδέδυσαι. Θεοτοχίον.

Στόματι, * λογισμῷ καὶ καρδία, πανάχραντε, * σὲ Θεοτόκον κηρύττω· * διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, * ἀπωσμένος * παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος.

Ο Είρμός.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ
 σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
 ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ήχος α΄. Χορός 'Αγγελικός. * Τον βίον εὐσεβῶς * ἐκτελέσαντες πίστει, * δοχεῖα καθαρὰ * τῆς Τριάδος δειχθέντες, * Συμεὼν, Ἰωάννη τε * θεοφόροι, πανεύφημοι, * νῦν αἰτήσασθε * τὸν ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * καταπεμερθήναι πλουσίως, * Πατέρες πανόλβιοι. Ο Οἰκος.

Τής θείας άμπέλου βλαστήματα ύπάρχοντες, * παιδιόθεν ἐδέξασθε * σοφίαν τὴν ἐπουράνιον· * ἢ καὶ συνοικισθέντες * ἀπό
τῆς ἐχωρίσθητε, * καὶ πρὸς ὑψος ἐδράμετε· * ἐξ ἀύλων τε ἀνθέων
πλέξαντες στέρανον, * καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες * ταῖς ἡγιασμέναις
κάραις, πανεύρημοι, * ώρθητε κεκοσμημένοι· * ὅθεν ἐξιλεώσασθε
τὸ Θεΐον * τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου, * ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω * ὑμῶν τὸν βίον, ἔνδοξοι, * δν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, * Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεών τοῦ διὰ Χριστόν Σαλοῦ.

Στίχοι.

Εμφρων σὺ μωρός, δς βίον παίζων, Πάτερ, "Οφιν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρι. "Ερημον είλου, ὧ Ίωάννη μάχαρ, Δι' ἦς ἔρημα εἰργάσω σαρχός πάθη.

Ψευδαέρρων περίρρων Συμεών θάνεν είχάδι πρώτη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τη καμίνω * Αβραμιαΐοι.

 \mathbf{K} εκρατημένος * θεομιμήτως, Πάτερ, θεία στοργή, * άλλους * είς τὸ σώζειν δλον περιχαρώς * σεαυτόν, βοών, ἐξέδωκας· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Απ' οὐρανῶν σοι * χορηγουμένην, Πάτερ, δέχη τροφήν· * ταύτη * δὲ ἐχτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς * δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, * καὶ τὴν χαμαίζηλον * ἀμαρτίαν λιπόντας, μακάριε.

Ίχνηλατήσας * τοὺς τῶν Πατέρων δρους, Πάτερ Σορέ, * λύμην * 'Ωριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς * ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε. Θεοτοκίον.

Τό τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεΐον σχήνωμα, * χαΐρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θ εοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ η^{\prime} . Χετρας έχπετάσας Δανιήλ. *

O γωγών πρός ζωήν. \star ποιείς γάρ γύναια ἄσεμνα \star σωρροσύνη χειρα-

πολιτεύεσθαι * καὶ ἐκδιώκεις χαλεπά, * βοῶν, νοσήματα • Εὐλο-

γείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Υπάρχων ἀκέραιος τον νουν * ἐν ἀποκρύψει σορών * θαυμεάτων, "Οσιε, * πολλούς έζωγρησας, παίζεσθαι * διὰ Κύριον έλόμενος * καὶ μυκτηρίζεσθαι, βοών * καθαρωτάτη ψυχή· * Εύλογεττε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σύ τεσσαράχοντα ήμερων * νήστις τον δίαυλον * άνύων, "Οσιε, * είχες Θεόν σε σιτίζοντα * ούρανίαν άγαλλίασιν * ῷ γεγηθότι, Συμεών, * έχραζες πνεύματι· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τόν Κύριον. Θεοτοχίον.

Κυήσασα Λόγον του Πατρός * ήμας ρυόμενον, * Παρθένε άχραντε, * αὐτὸν ἰκέτευε πάντοτε * τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, * καὶ περιστάσεως ἡμᾶς * ἀπολυτρώσασθαι * ἐκβοῶντας· * Πάντα τὰ έργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» **Υ**εϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχφ

» 🕰 ἔφραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμενοι * » οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Πατδες χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα

» τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 $\Omega\delta\eta$ θ' . Albox axelpotruntor opour. \star

γλη τῆ Τριάδι προθύμως * άνατεθέντες τῆ καρδία, * καὶ τὰς ἐξ Ολή τη Ιριαοι προυσμως * άγαθοδότως * ύποδεξάμενοι * φωτοειδείς γεγόνατε, * και τοῖς 'Αγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθω θεϊχώ συνημμένοι, * χαι τη άσχησει λαμπρυνθέντες * των έλπιζομένων άγαθων * έν μετουσία * ήδη γεγόνατε, * καί μαχαρίαν εύρατε, * Θεομαχάριστοι, ἀπόλαυσιν.

Οι τας του έχθρου μεθοδείας * άσκητικώς καταβαλόντες, * οί των Μοναζόντων φωστήρες, * χαλών ίδεαις * χαταστραπτόμενοι, * πρός ούρανούς έχώρησαν * κατατρυφώντες τής θεώσεως.

Ύμων διεδέξατο πόνους * και τους ιδρώτας ευφροσύνη, * πέρας ούδαμως χεκτημένη, * έν ή τρυρώντες, * Συμεών "Όσιε * καί Ίωάννη ένδοξε, * ήμων άπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοχίον.

Σώσόν με τὸν πάντων τεχούσα * καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην.* λύσον της ψυχης μου τα νέφη, * χυρία πάντων * Αγία Δέσποινα,* καί δυνατόν ἀπέργασαι * κατὰ παθών των πολεμούντων με.

Ο Είρμός.

» Α ίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * . 1 ακρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τας διεστώσας

» φύσεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. 'Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

τ γίαν ψυχὴν, Πατέρες, * σώμασι φέροντες δυσὶ, * καὶ σκοπόν

11 εἰχετε ἔνα * ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, * ὡ Συμεὼν, Ἰωάννη· *

διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο γλυκασμός των Άγγελων, * των θλιβομένων ή χαρά, * Χριστιανών ή προστάτις, * Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, * άντιλάβου μου και ρυσαι * των αίωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις. '

ΤΗι ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Αγίας Μυρορόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα,** ἱστῶμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

Τύρα προσεχόμισας * Χριστῷ * τεθειμένο μνήματι, * χαὶ τοῖς νεχροῖς τὴν ἀνάστασιν * πᾶσιν ἐμπνέοντι * χαὶ ιδοῦσα τοῦτον * πρώτη προσεχύνησας, * Μαρία θεοφόρε, δαχρύουσα. * Διὸ ἰχέτευε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ χαθηλούμενον * Χριστὸν * χαθορῶσα ἔχλαιες, * Μαγδαληνὴ, χαὶ ἐχραύγαζες * Τί τὸ ὁριόμενον; * ἡ ζωὴ πῶς θνήσχει, * καὶ ἡ χτίσις βλέπουσα * χλονεῖται, χαὶ φωστῆρες σχοτίζονται; * Διὸ ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ππλήσθης συνέσεως * πολλής * άληθοῦς τε γνώσεως * έν τῷ συνείναι τῷ κτίσαντι, * Μαρία ἔνδοξε, * καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη * καὶ τὴν συγκατάβασιν * ἐκήρυξας λαοῖς, παναοίδιμε. * Διὸ ἰκέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανατολίου.

Πρώτη κατιδούσα την θείαν 'Ανάστασιν * Μαρία ή Μαγδαληνή, * τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, * τοῦ τὴν ἡμετέραν
εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος, * πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια *
εδείχθης βοῶσα τοῖς 'Αποστόλοις: * Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι *
τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, * καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστόν *
εξαναστάντα, * καὶ κόσμφ παρέχοντα τὸ μέγα ελεος.

Men. Tom. VI.

Kal vov. Osotoxiov.

Ο ύδεις προστρέχων έπι σοι * κατησχυμμένος άπο σου έκπορεύεται, * άγνη Παρθένε Θεοτόκε· * άλλ' αίτειται την χάριν,* και λαμβάνει το δώρημα * πρός το συμφέρον της αίτησεως.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος άνέστης, Χριστέ. *

Η πάναγνος ώς είδε σε * έπι Σταυροῦ κρεμάμενον * θρηνφοδοῦσα * τέκνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια,

Ήχος πλ. δ΄. 🗓 του παραδόξου θαύματος. *

Σριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν * ἀκολουθοῦσα, σεμνὴ, * καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα * γνώμης προθυμότατα, * Μυροφόρε, εὐθύτητι, * οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, * ἀλλ' ἀπελθοῦσα μύρα σὺν δάκρυτι * τούτφ προσήνεγκας * συμπαθώς, πανεύφημε * ὅθεν τὴν σὴν * μνήμην τὴν πανίερον * πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Είς πάσαν την γην έξηλθεν.

Σύ, ὧ Μαρία ὑπέρλαμπρε, * βλέψαι ποθοῦσα ζωὴν * νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι * νυκτός παραγέγονας, * καὶ 'Αγγέλων ἀκήκοας. * Καθώς προέφη Χριστός ἐγήγερται. * Σπουδἢ τοῖς τούτου Μαθηταῖς φάσκουσα, * καὶ τὴν κατήρειαν * ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, * ἀντὶ κλαυθμοῦ * χαρὰν ἀνεκλάλητον, * σεμνὴ, ἀνείληρας.

Στίχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοί γηθόμενοι * ἐπὶ τἢ μνήμη τἢ σἢ, * Μυρορόρε, δοξάζομεν * τὸν σὲ νῶν δοξάζοντα * ὑπεράγαθον Κύριον * δν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, πάνσεμνε, * αἰωνίζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς * καὶ τῆς λαμπρότητος * τῶν 'Αγίων, ἔχουσα * τὴν πρὸς αὐτὸν * παρρησίαν πάντοτε, * θεομακάριστε.

Δόξα, Ήγος πλ. δ'. Βύζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι * τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν * ὑπερβολἢ εὐσπλαγχνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία * ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, * ἐπὶ ξύλου ταθέντα * καὶ τάρφ συγκλεισθέντα * κατιδοῦσα ἐβόα δακρυβροοῦσα· * Τί τὸ ξένον θέαμα; * Ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν * πῶς νεκρὸς λογίζεται; * Ποῖα μύρα κομίσω * τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; * Ποῖα δάκρυα χέω * τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; * 'Αλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος "Αναξ, * ὡς Παραδείσου φύλαξ φανείς, * δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ἐημάτων * τὸν καύσωνα ἀρανίζει * λέξας πρὸς αὐτὴν· * Τοῖς ἀδελροῖς μου πορευθείσα * εὐαγγέλια χαρᾶς

άναβόησον· * 'Αναβαίνω πρός τόν Πατέρα μου * καὶ Πατέρα ὑμῶν, * καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν ὑμῶν, * ὅπως παράσχω τῷ κόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεἴ σε, * χεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμρευτε· * χαὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόχε, πρέσβευε σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τί ὑμᾶς χαλέσωμεν!

Αρνα ή άμνας ως εωρακεν * επί ξύλου ήπλωμενον εκουσίως Ασταυρικοῦ, * άνεβόα μητρικῶς όδυρομενη εν κλαυθμῷ. *
Τίε μου, * τε τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; * Ο πᾶσι * τὴν ζωὴν νέμων ως Κύριος * πῶς θανατοῦσαι, μακρόθυμε, * βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *
Υρωτῷ τῷ δι' ἡμᾶς * ἐχ Παρθένου τεχθέντι, * σεμνή ΜαγδαΑληνή, * ἡχολούθεις, Μαρία, * αὐτοῦ τὰ διχαιώματα * χαὶ
τοὺς νόμους φυλάττουσα. * δθεν σήμερον * τὴν παναγίαν σου
μνήμην * ἐορτάζοντες * ἀνευρημοῦμέν σε πίστει, * χαὶ πόθῳ
γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῆς 'Αγίας ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Την Μαγδαληνήν Μαρίαν μέλπω πόθφ.

Θεοράνους.

'Ωοή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.

Ταϊς θείαις έμπρέπουσα καλλοναϊς, * καὶ φωτοχυσίαις * λαμπομένη ταϊς θεϊκαϊς * τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν * ταϊς σαϊς πρεσβείαις, Μαρία, καταύγασον.

Ήγίασε σε Λόγος ό τοῦ Πατρός * πνευμάτων κακίας * λυτρωσάμενος εμφανώς. * ῷ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων * τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθείσα ζωοποιών * πηγής έξ άφθόνου * τοῦ δε οίχτον ἐπὶ τῆς γῆς * φανέντος Δεσπότου, άμαρτίας * τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ρεύματα.

Θεοτοχίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ * ὑμνοῦμέν σε, Κόρη, * καταλλάξασαν τῷ Θεῷ * προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, *
θεογεννήτορ πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή γ'. Οὐρανίας άψίδος. *

' Α γαπήσασα πρώτον * των άγαθων αίτιον, * τον την ήμετέραν $m{A}$ εὐσπλάγχνως * φύσιν θεώσαντα, * χατηχολούθησας * αὐτῷ προθύμως, Μαρία, * τοζς αὐτοῦ ὑπείχουσα * θείοις προστάγμασιν.

Γεγηθυΐα τον τάρον * του Λυτρωτού έρθασας, * πρώτη κατιδούσα την θείαν, * Κόρη, 'Ανάστασιν' * εὐαγγελίστρια * δθεν έδείχθης βοώσα· * Ο Χριστός έγήγερται· * χεϊρας κροτήσατε.

Θεοτοχίον.

Διασώζει με Λόγος, * ὁ σαρχωθείς, Πάναγνε, * σοῦ ἐχ τῶν πανάγνων αίμάτων, * πλούτφ χρηστότητος * λύων ἀπόρασιν * τής παλαιάς καταδίκης. * δν ἀπαύστως αίτησαι * σώσαι τὴν ποίμνην σου.

O Eigués.

Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Έκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν » έφετων ή άκρότης, * των πιστων τό στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε. Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγφ ὑπερβολή * εὐσπλαγχνίας, Μαρία Μαγδα-Ι ληνή, * σαφως ώς μαθήτρια * άληθως διηκόνησας. * Καθορώσα δε τοῦτον * Σταυρῷ ἀναρτώμενον, * καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα * ἐθρήνεις δακρύουσα. * "Οθεν σε τιμῶμεν, * καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν * ἐν πίστει πανήγυριν, * Μυροφόρε ἀοίδιμε, * καὶ συμφώνως βοωμέν σοι * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον, δμοιον.

΄ Ος Παρθένον και μόνην εν γυναιξί * σε άσπόρως τεκούσαν Θεόν 🛂 σαρχί * πάσαι μαχαρίζομεν * γενεαί των άνθρώπων. * το γάρ πυρ έσχηνωσεν * έν σοι της Θεότητος * και ώς βρέφος θηλάζεις * τον Κτίστην και Κύριον. * δθεν των Αγγέλων * και άνθρώπων το γένος * άξίως δοξάζουσι * τον πανάγιον τόχον σου, *, καὶ συμφώνως βοωμέν σοι * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοζς προσχυνούσιν άξίως * τον τόχον σου, "Αχραντε. "Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

'Εν Σταυρφ καθορώσα σε, 'Ιησού, * ή Παρθένος και Μήτηρ σου L έν κλαυθμῷ * έβόα δακρύουσα· * Οίμοι! Τέκνον γλυκύτατον· * πως σε έπὶ ξύλου * ἀδίχως ἀνήρτησαν * των Εβραίων παίδες * οί όντως άχάριστοι; * "Όμως, ως οίκτιρμων, * ταῦτα πάσχεις, Υίέ μου, * Θεὲ ἀνεξίχαχε, * πολυέλεε Κύριε, * τῆ σαρχὶ, ὡς ηὐδόχησας,* ίνα σου το πλάσμα δεινής * έχ δουλείας ρύση του άλάστορος. Διὸ ὑμνῷ σου τὴν ἄχραν, * Λόγε, συγχατάβασιν.

'Ωδή δ'. Είσανήκοα, Κύριε. *

 Λ νενόχλητον φέρουσα \star χόσμου ματαιότητος την διάνοιαν, \star τ ϕ έλθόντι χόσμον άπαντα \star διασώσαι πλάνης διηχόνησας.

Λελουμένη τοῖς δάκρυσι, * τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα *Αγγελον * ἐθεάσω καταγγέλλοντα * τοῦ Χριστοῦ, Μαρία, τὴν 'Ανάστασιν.

Ή καρδία σου ἄμωμος * ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, * καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας * τὸν ὡραῖον κάλλει, 'Αξιάγαστε.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με * ὑπνος ἀμαρτίας, Κόρη, ὑπέλαβε· * τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου * διανάστησόν με πρός μετάνοιαν.

'Ωδη ε'. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Η προμήτωρ τον ταύτην * λόγοις δελεάσαντα, καὶ εξοικίσαντα * Παραδείσου πάλαι, * καθορώσα ποσὶ συμπατούμενον * ἱερῶν γυναίων * γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, * σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

Νεχρωθέντι χαὶ τάφφ * ἐπαναχλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι * τετρωμένη πόθφ * τῆς γλυχείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως * προσχομίζεις μύρα, * Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, * χαὶ δαχρύων προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ Πάθος τὸ θεῖον, * μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος 'Ανάληψιν * διαθέεις λόγον * πανταχοῦ τὸν σεπτόν διαγγέλλουσα, * καὶ πολλοὺς ζωγροῦσα * ἀπατηθέντας ἀγνωσία, * ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια, ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

'Ανορθοΐ με πεσόντα * πρός τῆς ἀμαρτίας πολύπλοχα βάραθρα * ὁ ἐχ σοῦ τεχθῆναι * εὐδοχήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, * Παναγία Κόρη· * δν ἐχδυσώπει πάσης βλάβης * λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Πημάτων σου δροσισμῷ * τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα * ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, * Σεμνὴ, ὡς ἐβόησας· * Ὁ Χριστὸς ἐγἡγερται· * ἡ ζωὴ ἐφάνη· * ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἡλιος.

'Ιδού σου ή φωταυγής, * Μαρία, μνήμη έξέλαμψε * φωτίζουσα τούς πιστώς * ἐν ταύτη ὑμνοῦντάς σε, * καὶ σκότος διώκουσα * πονηρών δαιμόνων * ἐπηρείας, ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

'Αγίασμα νοητόν * καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, * λυχνία φωτοειδής * ώράθης καὶ γέρυρα * πρός Θεόν μετάγουσα * τοὺς ὑμνολογοῦντας * Θεοτόκον σε, πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» Τ λάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γάρ αι άνομίαι μου· * καί έκ Το βυθού των κακών * άνάγαγε, δέομαι· * πρός σε γάρ εβόησα, *

» και ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Ο ὑψωθείς.

Όπερούσιος Θεός έν τῷ χόσμῳ * μετὰ σαρχός ἐπιφοιτῶν, Μυροφόρε, * σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήχατο, * ὅλην σου τὴν ἔφεσιν * πρὸς αὐτὸν χεχτημένην * ὅθεν χαὶ ἰάματα * ἀπετέλεσας πλεῖστα * χαὶ μεταστάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς * ὑπὲρ τοῦ χόσμου * πρεσβεύεις ἐχάστοτε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

χόσμου * πρεσβεύεις ἐχάστοτε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Αγίας Μυροφόρου καὶ Ἱσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχοι.

"Αφαϊς ἀύλοις ἄπτεται σου, Χριστέ μου, Μή μου, πρός ην έρησας, ἄπτου, Μαρία. Δευτερίη Μαρίη μύσεν είχάδι Μαγδαληνή.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

Μόνη κατείδες πρό τῶν ἄλλων * τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγηγερμένον * κηπουρὸν δὲ αὐτὸν * ὑπέλαβες βοῶσα * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου * τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα * καὶ τεκοῦσα, 'Αγνὴ, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπός τῆς σῆς κοιλίας.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Α αμπροφανής ὁ βίος σου * ταϊς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, * ὧ Μαγδαληνή, τῶν ἐναρέτων πράξεων, * τοῦ θείου χηρύγματος, * τῆς πρὸς τὸ θείον νεύσεως, * καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, * ῷ μέλπεις σὺν 'Αγγέλοις' * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε' * λεὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρός τῷ Σταυρῷ παρίστασαι * καθορῶσα τὴν ἄδικον, * ἔνδοξε, σραγὴν τοῦ ἐαυτόν κενώσαντος * δι' ἄρατον ἔλεος: * καὶ στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι * περιαντλουμένη, Τί τὸ ξένον, ἐβόας, * Μαρία, τοῦτο θαῦμα; * πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει * ὁ θάνατον νεκρώσας; * ζωὴ ὑπάρχων φύσει; Θεοτοκίον.

'Ως τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε * ὁμοφρόνως δοξάζομεν * καὶ τῶν ποιημάτων ὑπερτέραν, Πάναγνε· * ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα * τὸ ἐξ 'Αδὰμ ἡφάνισται· * καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα ψκειώθη ἀνθρώπων * οὐσία μελφδοῦσα· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

- πταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς
 Ε θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι *
- περισωθέντας τούτους ίδων, * Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ,
- ἀνεβόα· * Οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑ περυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Έξέστη έπὶ τούτφ.

Πρός θείαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, * Παραδείσου πρός πλάτος εὐρύχωρον, * πρός νοητὰς * καὶ ὑπερχοσμίους διαμονὰς, * ὁπου Ὁσίων τάγματα, * ἡχος ἔνθα πέφυχε χαθαρός, * λαμπρός ἐορταζόντων, * Μαρία Μυροφόρε· * διό σε πάντες μαχαρίζομεν.

Οὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς * τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· * ἀλλὰ αὐτοῦ * μόνου τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς * καὶ ταῖς ἀμέσως, Πάνσεμνε, * ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς, * τοῖς χνεσι τοῖς τούτου, * ἐβόας, ἐπομένη· * Σὲ μεγαλύνω, Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχούσα θεοποιού, * και χειμάρρουν τρυφώσα τῆς χάριτος, * και ἀμοιβὰς * πόνων δεχομένη θεαρχικώς, * και 'Αποστόλων τάγμασι * συναριθμουμένη, Μαγδαληνή, * μαθήτρια τοῦ Λόγου, * τοὺς πόθφ σε τιμώντας * σαϊς ικεσίαις διαφύλαττε.

Θεοτοχίον.

'Ως Μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν * ψυχορθόρων παθῶν με διάσωσον· *ώς συμπαθὴς * λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς· *ώς ἀγαθὴ ἀγάθυνον * νῦν χεχαχωμένην μου τὴν ψυχὴν * δαιμόνων ἐπηρείαις, * Παρθένε Θεοτόχε, * ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον.

Ο Είρμός.

» Ε ξέστη έπι τούτω ο οὐρανός, * και της γης κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἄνθρώποις σωματικώς, *

» καὶ ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,

» Θεοτόχε, * Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν. Έξαποστειλάριον. Γυναΐχες άχουτίσθητε. *

Μαρία πυριώνυμε * καί τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, * σὺν ταῖς Ν λοιπαῖς Μυροφόροις, * καὶ τῆ Παρθένφ Μαρία * καὶ μόνη Θεομήτορι, * ἀπαύστως καθικέτευε * τὸν σταυρωθέντα Κύριον * ὑπὲρ ἡμῶν, Μυροφόρε, * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθια τοῦ 'Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Εὐαγγέλιον, ζήτει τη γ΄. της Δ΄. Έβδομάδος τοῦ Λουκά. Καὶ τὰ λοικὰ εἰς Όσίας γυναϊκας.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αίώνιον.

ΤΗ: ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή 'Αναχομιδή τοῦ Λειψάνου τοῦ 'Αγίου Ίερομάρτυρος Φωκᾶ΄ καὶ μνήμη 'τοῦ 'Αγίου Προφήτου 'Ιεζεκιήλ' καὶ Τροφίμου, Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Μαρτύρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱερομάρτυρος,

ερομάρτυρος, ΄Ηχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων *

Α θλητικών έξ αιμάτων * κρατήρα πλήσας πιστοϊς, * ίάσεις Α έπαρδεύει * και τὰς νόσους έλαύνει * Φωκᾶς ὁ χριστομάρτυς, * ἐν ὑψηλῷ * μαρτυρίας κηρύγματι * πάντα καλῶν· Οι διψῶντες, δεῦτε πιστῶς * ποταμοὺς γαρίτων δρέψασθε.

δεύτε πιστώς * ποταμούς χαρίτων δρέψασθε.

Τής άθείας την πλάνην * θεία ένστάσει σου, * πολυθείας ζάλην *

Τής Τριάδος δυνάμει, * Φωκά Μάρτυς, ἐκτρέψας, * ξίφους ἀκμην, * τοῦ πυρός τε την ἔκκαυσιν, * καὶ νιρετούς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς * ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὰ κήρυξ * Θεοῦ γενόμενος, * τυράννων καθαιρέτης, * Αθλητὰ, ἀνεδείχθης * καὶ θεῖος ἀθλοφόρος * ὅθεν ζωὴν * τῷ ἀθανάτῷ πιστούμενος * πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν * τοῦ Θεοῦ, Φωκᾶ μακάριε.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος δ΄.

Σ βρέφους έγένου * τοῦ Κυρίου έραστης, * Φωκᾶ παμμακάριστε * Ἱερομάρτυς σορέ· * τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ * ἐπ΄ ὑμων ἀράμενος * ἀκλινῶς ἐπορεύθης * την ὁδὸν τῆς ἀληθείας· * δὶ ἡς * τῶν ᾿Αγγέλων ὑφέστιος γέγονας, * δαιμόνων ἀντίπαλος, * καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτης * ὡφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 \mathbf{E}^{x} παντοίων χινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημέ- \mathbf{E} νη Θεοτόχε· * ίνα σε δοξάζωμεν, * τὴν έλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

. "Η Σταυροθεοτοχίον. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Ος εώραχε, Κύριε, * ή Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * εν Σταυρῷ Ω χρεμάμενον έξεπλήττετο, * χαὶ ἀτενίζουσα έλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ᾿Αλλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιγολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Όκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οῦ ἡ Ακροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων): Φωκᾶς ὁ φωστὴρ πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

'Ωοή α'. 'Ηχος δ'. Θαλάσσης το ερυθραΐον.

ωτός σε της θεϊχης χατηύγασαν * άχτινες, ένδοξε, * ὑπερρυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν * τῶν ὡδίνων, μαχάριε· * διὸ φωστηρ ὑπερρυοῦς, * Φωχᾶ, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

'Ως φοτνιξ ύψιτενης ἀνέδραμες * ἐχ βρέφους, "Ενδοξε, * τῶν ἀρετῶν εἰς ύψος νοητόν· * χαὶ χαρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου * πληθύνας χατεγλύχανας * πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Καθείλες τὰ τῶν βωμῶν ἰδρύματα * τῆς ἀθεότητος * τῆ μηχανῆ τῶν λόγων σου, Σορέ· * καὶ Χριστοῦ διετήρησας * τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον * κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

'Αρ' ύψους τῆς ἀπονοίας ἔρριψας * νοῦν ὑπερήρανον * ἐν τῆ ἀπλῆ τῶν λόγων καθελών * τοῦτον χάριτι, "Όσιε, * καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια * ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοχίον.

Γεννήτωρ ἐν Παραδείσω γέγονε * φθόνος θανάτου βροτοῖς· * δν, γεννηθεὶς, Πανάχραντε, ἐχ σοῦ * ὁ Γἰὸς τοῦ Θεοῦ χαὶ Πα- τρὸς * μετ' ἡχου ἐξηράνισεν, * ἀθάνασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν. Ωδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. *

Συνήρμοσας των πιστων * την συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, * καὶ ἀθείας φωνὰς, * Μάρτυς, τῆ ἐνστάσει συνέχεας.

Ο πόθος σε του Θεου * των ἀπό γης πρός ούρανον είλχυσε, * και νοεραίς τάξεσιν * έν σαρχι άθλουντα ήρθημησεν.

Φωτίσας ταϊς άστραπαϊς * τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς πιστοὺς, ἔσβεσας * τῆς ἀθείας πυρσοὺς * ἐν τοῖς ὅμβρος, Μάχαρ, τῶν λόγων σου.

'Ως χρώμασι φαεινοίς * ίερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας * ἀθλητιχοῖς αίμασι, * χαὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας.

Θεοτοχίον.

Ερράγη το της άρας * ήμων μεσότειχον, άγνη Δέσποινα, * τῷ ὑπὲρ νοῦν τόχφ σου, * καὶ τῆ θεία φύσει συνήφθημεν. Ὁ Είρμος.

 * E ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐχχλησία σου, Χριστὲ, χράζουσα· * E Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχὐ προκατάλαβε. *

Ο υσίαν ἀναίμακτον * Χριστῷ προσφέρων, Φωκᾶ, * θυσίαν προσήνεγκας * σαυτόν δι' αἵματος,* Ἱεράρχα θεόληπτε· * ὅθεν ἐν εὐφροσύνη * αὐλιζόμενος, Ἡάτερ, * μνήσθητι τῶν ἐν πίστει * ἐκτελούντων τὴν θείαν * καὶ εὕσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Η μόνη χυήσασα * τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, * ἡ μόνη χο-Η σμήσασα * τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ τόχῳ σου, Πάναγνε, * ῥῦσαί με τῶν παγίδων * τοῦ δολίου Βελίαρ· * στῆσόν με ἐπὶ πέτραν * τῶν Χριστοῦ θελημάτων, * αὐτόν ἐχδυσωποῦσα ἀεὶ δν ἐσωμάτωσας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τοψούμενος ύψωσας * τοὺς πεπτωχότας ποτέ· * ἐμὲ δὲ χατέβα
λες * τῆ ἀνυψώσει τῆ σῆ. * τΩ ρῶς τῶν ὁμιμάτων μου, *
δέχου, Υἰὲ, τὸ πάθος * δι' ἡμᾶς ἐχουσίως. * Φέρε Σταυρόν, τοὺς
"Ηλους * χαὶ τὸν Σπόγγον, τὴν Λόγχην, * δι' ὧν τῆς ἀπαθείας
χάριν ἐβράβευσας.

'Ωδή δ'. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Συσσαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας * τὴν Ἐχχλησίαν είλχυσας, * Φωχᾶ, εἰς λιμένας * τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, * ἀπαύστως χραυγάζουσαν * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τό γεωδες έκτινάξας ζωής σαρκώδους, * και βιοτεύων, ενδοξε,* εν σαρκί πορείαν * ἄυλον διήνυσας, * Φωκά δθεν χάριτι * άγγελος εν σώματι πέρυκας.

Ή ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου * τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε * καὶ θείων θαυμάτων, * Ἱεράρχα ἔνδοξε, * καὶ πᾶσι προπέθεικε * ποταμόν χαρίτων ἀειβρυτον. Θεοτοχίον.

'Ως παράδοξα καὶ ἄρρητα, Θεοτόκε, * τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου * ἀληθῶς ὑπάρχει * ξένα καὶ παράδοξα, * ἐν οῖς ἡ διά-ναα * καὶ .ὁ νοῦς ἡττᾶται, πανάχραντε.

'Ωδή ε'. Σύ Κύριέ μου φώς. *

Πορθήσας τὰ ἐχθροῦ, * ὧ Φωκᾶ, ὀχυρώματα * δυνάμει τῆ τῶν βαυμάτων, * τοὺς ρυσθέντας Κυρίφ * ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

'Αντώθησας, Σορέ, * κατά σοῦ τὰ πεμπόμενα * τοξεύματα είς καρδίας * τῶν βαλλόντων αὐτὸς δὲ * ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας, Φωκᾶ, * κεφαλήν τὴν τοῦ δράκοντος, * πατήσας τοῦτον γενναίως * τἢ ἐνθέω δυνάμει * τῆς στερρᾶς σου ἀθλήσεως.

Θεοτοχίον.

'Ρανάτω οὐρανός * εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν τῆ· * ἀνέδωκε ΄
νῦν τὰρ αὕτη * εὐφροσύνην εἰς ὑψος * τὴν μόνην Θεομήτορα.

'Ωδή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Τλύος * καὶ βυθοῦ ἀθεότητος, "Ενδοξε, * τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποίμνην. * ἢν ἀποκαθάρας υἰοθεσίας * τῷ ὕδατι, * πρὸς τὸ ρῶς τὸ τῆς χάριτος ὑψωσας.

Νέφεσιν * ο τιθείς έαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν * ἀεροδρόμω πορείz * οὶ, Φωχα, ἐδόξασε, τοῦ προφθάνειν * τοὺς αἰτοῦντας * ἐν χινδύ-

νοις θαλάσσης και θλίψεως.

"Ελυσας * συμπλοχάς τὰς τοῦ ψεύδους, χαὶ ἔδησας * ματαιφρήμονας γλώσσας * τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς, θεόφρον, * χαὶ ἐν χόσμφ * τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐχήρυξας.

Θεοτοχίον.

Ένώσεως * ἀχηράτου χαρπόν ἀνεβλάστησας, * Θεοχυῆτορ, τῷ Κόσμῳ, * ἀειζώου πρόξενος ἀφθαρσίας * δειχνυμένη * τοῖς ἐν πίστει χαὶ πόθ ϕ τιμῶσί σε.

Ο Είρμός.

• Ο ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ • σοι, * ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * • ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Συναξάριον.

Τή $\mathbf{K}\Gamma'$. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ \mathbf{A} γίου Ἱερομάρτυρος $\mathbf{\Phi}$ ωχᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἔνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτός δοχεΐον. Εἰκάδι τῆ τριτάτη Φωκᾶς νεκρός ἀμφεκομίσθη. Τἦ αὐτἢ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ. Στίχ. Ίεζεκιὴλ ἐβράιζε κῷν πόλφ,

'Αδωναί βλέπω σε, φάσχων Κυρίφ.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Έν τη καμίνω * 'Αβραμιαΐοι.

🛮 ταθηλωθέντα * τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθφ, Μάρτυς σοφὲ, * πλήθη * 🖍 φοβερών βασάνων και άπειλών * ού κατέσεισαν, ούχ είλκυσαν * έχ γενναιότητος * τής πρός αύτον συναφείας και σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι * ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἰμα τὸ ἐαυτοῦ * αἴμα * το οίχετον, Μάρτυς, ώς προσφοράν * άντιδέδωχας, και εψαλλες *

Εύλογημένος εί * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Αποβαλόντα * δι' άρετης το βάρος το γεηρόν * Θείοι * τοῦ Χριστού σε "Αγγελοι, 'Αθλητά, * δι' ἀέρος μετεχόμιζον, * αὐτοῦ προστάγματι * ώς το πρίν 'Αββακούμ συνιπτάμενον.

Θεοτοχίον.

*Αγγελοι είδον, * Θεογεννήτορ, ξένα τῷ τόκφ σου· * φύσιν * την φθαρτήν του γένους του χοικού * πρός άκηρατον και άφθαρτον * παλινδρομήσασαν * χατοιχίαν χαι δόξαν οὐράνιον.

'Ωδή η'. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ. *

∎ῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῆ * τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, * 11 Φωχα μαχάριε, * τον δρόμον άσχετον ήνυσας * πρός αύτον τον δι' άθλησεως * δι' ης τυχών του έρετου * σύν 'Ασωμάτοις βοάς: * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τον Κύριον.

Ερρει των Ελλήνων τὰ σαθρὰ * πλάνης σεβάσματα, * χαὶ σεσιγήμασι * τής ματαιότητος απασαι * αί διπλόαι, καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν * ἡλέγχθη γνώσει άληθεῖ * τῶν άθλοφόρων Χριστοῦ, *

χηρυττόντων * είναι σοφίαν Θεοῦ ένυπόστατον.

Ισχύν ἀπροσμάχητον, Φωκᾶ, * περιζωσάμενος * Αγίου Πνεύματος, * άκαταγώνιστον ένστασιν * και άνδρειαν άπεριτρεπτον * προπολεμών ύπερ της σης * ποίμνης ενδέδειξαι. * και νικήσας * σύν τοῖς Αγγέλοις ύμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν θείαν ἄρθονον Χριστός * σοι έδωρήσατο, * Φωκᾶ ἀοίδιμε, * τοῖς ἐξαιτοῦσί σε ἄπασι * χαταλλήλως παρεχόμενον * τὰς των θαυμάτων δωρεάς * άπαύστως χράζουσιν· * Εὐλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοχίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παντί * Υίὸς και Λόγος Θεοῦ * ἐν σοὶ σκηνώσας, Αγνή, * καὶ ἐνδυσάμενος, ἄχραντε, * τὸ ἡμέτερον, ὡς εὕσπλαγχνος, * ώρθη εύπρόσιτος σαρχί, * και άνεστράρη ήμεν. * διά

τούτο * πόθφ πολλφ σε ύμνω και τιμω και αίνω.

Ο Είρμός.

· Υεϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα.* ἐν λάχχφ
· Υεϊραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε· νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παίδες χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *
· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 Ω δη θ΄. Λίθος άχειρότμητος όρους. * Αρμα ώς πυρίμορφον έχων * τὰς φωτοφόρους άρετάς σου * καὶ Ω την τῶν ἀγώνων διφρείαν, * πρός σύρανίους * ἀνέπτης, "Όσιε, *

μονάς, έν αίς κατέπαυσας * σύν 'Ασωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ρύσει τῆς ἐνθέου σορίας * καὶ πλημμυρήσει τῆ τῶν λόγων * ἐνσας τοῦ ψεύδους τὴν ὑλην, * καὶ εὐσεβούντων * ψυχὰς κατήρὸευσας, * καὶ καρπορόρους ἔδειξας * ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Ίδες την ὑπέρρωτον αίγλην, * την νοουμένην θεωρίαν, * έν τη των ἀγώνων σου πάλη, * ποῦ ποθουμένου * ἀγωνοθέτου Χριστοῦ * καὶ φθάσαι ταὐτην ἔσπευσας, * Μάρτυς, τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νου ώς τρανοτέρως την δόξαν * ένοπτριζόμενος του Κτίστου, * υπέρ των έχ πόθου, Φωχά, σέ * άνευρημούντων * αὐτὸς δυσώπησον, * του μετασχείν τῆς πρείττονος * τούτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοχίον.

Ὁ Είρμός.

 * Λ ίθος άχειρότμητος όρους * Εξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * Λ άχρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

· γύσεις· * διό επαγαλλόμενοι, * σε, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν. Καὶ ή λοιπή 'Αχολουθία τοῦ "Ορθρου,

και 'Απόλυσις.

THE KA'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Είαις ἐπιγνώσεσι * τὴν καθαράν σου διάνοιαν * καταυγάσας ὁ Κύριος, * ἀγνοίας λυτροῦταί σε * βαθυτάτου σκότους, * ἡλιος ὑπάρχων * δικαιοσύνης ἀληθοῦς, * Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε. * ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα * τῆς πονηρίας συνέτριψας, * καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα * καρτερῶς ἐξεικόνισας.

πεποικιλιμένη θείαις λαμπρότησι, * Χριστίνα, νῦν παρίστασαι *

πεποικιλιμένη θείαις λαμπρότησι, * Χριστίνα, νῦν παρίστασαι *

και Μάρτυσιν.

Δόξα, "Πχος β'. 'Ανατολίου..

περιχαρώς τής θεώσεως * απολαύουσα πάντοτε * σύν Παρθένοις

Ος άλάβαστρον μύρου τὸ αἰμά σου * προσενήνοχας τῷ σῷ τὰντάμειψιν δὲ εἰληρας * στέφος ἄρθαρτον παρ αὐτοῦ, ἀξιάγαστε. * ἀντάμειψιν δὲ εἰληρας * στέφος ἄρθαρτον παρ αὐτοῦ, ἀξιάγαστε. * του ζώντα ἤγειρας * τἢ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος. * διὸ * καὶ οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν * Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωσος * καὶ νὰναγίου τοῦν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

 Δ ιάσωσον ἀπό χινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόχε· * ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ χαταρεύγομεν * ὡς ἄρρηχτον τείχος χαὶ προστασίαν.

"Η Σταυροθεοτοκίον. "Οτε * έκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλούς * ἐν τἢ τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου * Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον. * ἀδίκως πῶς πάσχεις; * πάντας θέ-

λων ρύσασθαι * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ γηγενεῖς! * "Οθεν, * παναγία Παρθένε, * σὲ παραχαλοῦμεν ἐν πίστει * ίλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οχτωήχου.

Δοξα, Ήχος β΄. Γεωργίου.

Τή χριστωνύμω σου κλήσει * την πράξιν κατάλληλον έδειΤή χριστωνύμω σου κλήσει * την πράξιν κατάλληλον έδειτῷ Χριστῷ, * εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός * καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος * μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στερροῖς * ὑπερήστραψας λαμπρότερον * τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. * Διὸ * ὡς θυσία καθαρὰ καὶ
Μαρτύρων ταῖς χορείαις * εἰς αἰῶνας συνηδομένη. * μεθ' ὧν αἰτησαι, Χριστίνα ρερώνυμε, * δωρηθήναι τοῖς τιμῶσί σε εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα έλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Ταίροις, * ήν έώρακε ποτέ * πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων * Νείφ ἐν Πνεύματι, * μόνος ἢν διώδευσε * πάντων ὁ αἴτιος. * Χαϊρε, ἔξοχον ἄκουσμα, * παράδοξον θαθμα. * Χαϊρε, στάμνε πάγγρυσε * τὸ μάννα φέρουσα. * Σκέπη * καὶ ἀντίληψις πάντων * τῶν Χριστιανῶν χαϊρε μόνη, * κραταιόν προσφύγιον τῶν δούλων σου.
"Η Σταυροθεοτοκίου, διμοιον.

 \mathbf{p} δτρυν * τον παμπέπειρον, άγνη, * δν άγεωργήτως έν μήτρα * έχυορφορησας, * ξύλφ ώς έώρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θρηνώροῦσα ώλόλυζες * καὶ ἔκραζες· Τέκνον, * γλεῦκος ἐναπόσταξον * τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν * αίρον * παντελώς, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

'Απολυτίκιον, 'Πγος δ'. 'Η 'Αμνάς σου, 'Ιησου. Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῆς 'Αγίας ὁ παρών, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς'

Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον, Κόρη· Ἰωσήφ. Ὁς α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

χαίροις, άθληφόρε πανευκλεής,* ή Μάρτυς δρθείσα * του Σωτήρος ήμων Χριστού, * Χριστίνα, καὶ πάσαν ἐκλιπούσα * πατρώαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

'Ραγέντα καὶ κείμενον πρό ποδών * κόρης ἀθληφόρου * καθορώντες τὸν δυσμενή, * αἶνον τῷ Σωτήρι δώμεν πάντες * τῷ νικη-ρόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ίδειν τοῦ νυμρίου τοῦ καθαροῦ * κάλλος τὸ ὡραίον * ἐπεθύμησας καθαρῶς * ὅθεν θείοις ἄθλοις, 'Αθληφόρε, * περιφανῶς σεαυτὴν καθωράισας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τον τοῦ Πατρός * σαρχὶ ἐνωθέντα * ὑπὲρ λόγον, Μῆτερ ἀγνή· * δν ἐπιποθήσασα Χριστίνα * τοῦ μαρτυρίου το χλέος ἐχτήσατο.

'Ωδή γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. *

Γ είνασα τὰ δμματα * καὶ τὴν διάνοιαν, "Ενδοξε, * εἰς οὐρανὸν * διὰ τῶν κτισμάτων * τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

"Ολβον ἀναφαίρετον * τὴν πρός τὸν Κύριον ἔσχηκας * πέστιν, Σεμνή· * ὅθεν τὴν πενίαν * τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

"Γμνον χαριστήριον * τῷ ποιητῆ Χριστῷ ἔμελπες * ξύλφ δεινῶς, * Μάρτυς, προσδεθείσα, * καὶ ξεσμούς ὑποφέρουσα.

Θεοτοχίον.

Στησόν μου τον τάραχον * των λογισμών, άγνη Δέσποινα· * παυσον ψυχης * πάσαν άθυμίαν, * τον Χριστόν η χυήσασα.

Ο Είρμός.

» $\sum_{i=1}^{n}$ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεθμά μου. Κάθισμα, Ήγος α΄. Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ. *

Τό αἴμά σου, Σεμνὴ, * ὡς ἀλάβαστρον μύρου * ἐνήνοχας Χριστῷ * τῷ νυμφίφ σου πόθφ· * ἀντάμειψιν δὲ είληρας * παρ' αὐτοῦ, ἀξιάγαστε, * στέφος ἄρθαρτον * καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, * πᾶσαν φάλαγγα * ἀποσοβοῦσα δαιμόνων * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Έλπὶς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν έτεχες Θεόν * ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαὐστως ἰχέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιών ἡμῖν πᾶσι, * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πόθω καὶ πίστει * ἀεί σε δοξάζουσιν.

"Η Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς * τον ἀμνόν καὶ ποιμένα * κρεμάμενον νεκρόν * ξουσα. * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Τἱέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε;

'Ωοη δ'. Είσακηκοα, Κύριε. *

Ένετρύρας ταζ μάστιξι * θείαις ήδομένη, Μάρτυς χριστώνυμε, * Ε θεωρίαις τοῦ νυμρίου σου, * καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει * ἀτενίζουσα.

Μή ἐνέγκας τὸν πόθον σου * τὸν πρός τὸν Χριστόν, Χριστίνα, ὁ δείλαιος * σὸς πατὴρ καὶ ἀθεώτατος, * αἰκισμούς βασάνων * ἐπηπείλει σοι.

Έχολλήθην όπίσω σου * πόθφ τετρωμένη σής άγαπήσεως * νιχηρόρον με άνάδειξον * έν τῷ πάσχειν, Μάρτυς, * άνεχραύγαζες.

Λαμπρυνθέν σου το πρόσωπον * ταῖς καλλοποιαῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι * ὡραιότητα ἀπέπεμπε * καὶ ἐνθέου δόξης * ἀγαλλίασιν. Θεοτοκίον.

Προφητών σε ὁ ἔνδοξος * πάλαι Ἡσαίας ῥάβδον ὡνόμασεν * ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, * Θεοτόχε Μήτηρ * ἀειπάρθενε.

'Ωδή ε΄. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι, Κύριε.

 Ω ς ἄγγελον ἐν σώματι, Μάρτυς, * γεγενημένην, * οὐράνιοι Αγγελοι * τροφή 'Αγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἡρνήσω, * Χριστίνα· ὅθεν * πέτρα

σε προσδήσαντες * έχθροί τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Ήρπάγης πρός τό ύψος πετάσασα * $\ddot{\omega}$ ς περ τρυγ $\dot{\omega}$ ν * πτεροῖς θείου Πνεύματος, * καὶ πρός τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θεοτοχίον.

Νεχρόν τῆ ἀμαρτία γενόμενον * ζώωσόν με, * ζωὴν ἀναμάρτητόν, * ἀγνὴ Παρθένε, χυήσασα.

'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Ε θέλχθη σου καλλοναϊς ή καρδία * γλυκυτάτου έραστοϋ, 'Αθληεκραύγαζες. Φλέγομαι * τῷ πόθῳ σου, Παμβασιλεϋ, * καὶ ἀγάπη τῆ σῆ σφαγιάζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον, Μάρτυς, * ὁ γεννήτωρ κατιδών ἀγαπῶσαν, * βαρβαρικὴν * ἐπεδείξατο γνώμην, * καὶ πολυτρόπφ κολάσει ὑπέβαλε· * τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβὴς * τῆς οἰκείας

ήγνόησε φύσεως.

Ως χρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων χοιλάσιν, * ὡς ἡδύπνοον ἐξήνθησας ρόδον, * μυρεψιχὴν * ἀποστάζουσα χάριν, * καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, * Χριστώνυμε Μάρτυς σεμχὴ, * τῶν ἀγίων ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοχίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφήται * μυστηρίου σου, Παρθένε, το βάθος, * προφητικώς * προκατήγγειλαν θείφ * καταλαμπόμενοι πόρρωθεν Πνεύματι, * Μητέρα σε παναληθή * τοῦ Δεσπότου τῶν δλων γενήσεσθαι.

Ο Είρμός.

* Τήν δέησιν έχχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου * Τ τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ * ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς 'Ιωνᾶς· * Έχ * θ θορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Men. Tom. VI.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. 'Ο ύψωθείς.

ωτοειδής περιστερά έγνωρίσθης * έχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρός ὑψος * τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας, Χριστίνα σεμνή: * ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον * ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν * πίστει προσκυνοῦντές σου * τῶν λειψάνων τὴν θήκην, * ἐξ ῆς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς * ἴαμα θεῖον * ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}/K\Delta'$. του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Στίγοι.

Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίφ Νύμφην ἄμωμον, αίμα τοῦ μαρτυρίου. Εἰχάδι βλῆτο τετάρτη Χριστίνα ὀξέσι πέλταις.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Παΐδες Έβραίων.

" ρινον τῷ πάντων εὐεργέτη, * τῷ παφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, * ἀνεβόας, τῷ σὴν * δροσίζοντι καρδίαν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα * οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, * οὐκ ἠρνήσω Χριστόν, * Παρθένε, μελφδοῦσα· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ομβροις αίμάτων σου τὰ ρείθρα * ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας * ἐπομβρίζεις δὲ νῦν * ἰάσεων πελάγη, * Παρθενομάρτυς, παύουσα * τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοχίον.

Νόμους, Παρθένε, ὑπερβᾶσα * τοὺς τῆς φύσεως τῆ θεία σου συλλήψει, * ὑπὲρ φύσιν Θεὸν * ἐχύησας, βοῷσα· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδη η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Κυμαινομένην θάλασσαν * πειρασμών καὶ κολάσεων * θεία κυβερνήσει άβλαβώς διέπλευσας, * τον όριν βυθίσασα * τών σων άγώνων, Μάρτυς, βυθώ· * δθεν Παραδείσου τους άκλύστους λιμένας * κατέλαβες βοώσα· * Ίερεῖς εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Οριν δεινόν ἐνέχρωσας * ζωτιχοῖς ἀγωνίσμασι, * καὶ τῶν προσευχῶν σου ἐπφδαῖς ἀνήμερα * θηρία ἐχοίμισας, * καὶ τῆς ἐχ τούτων βλάβης ἐχτὸς * ἔμεινας, τῷ Κτίστη μελφδοῦσα, Χριστί-

να. * Οἱ Παιδες εὐλογείτε. * ἱερείς, ἀνυμνείτε. * λαός, ὑπερυψοῦ-

τε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

'Ρήματι ζωντι ήγειρας * τον θανέντα τοῖς δήγμασι, * Μάρτυς ἀθληφόρε, ἰοβόλων ὄφεων· * Χριστός γὰρ τὸν θάνατον * καταπατήσας θεία ταφη, * σοῦ τῶν προσευχῶν καθυπακούει, Χριστίνα· * πρὸς ὸν βοᾶς ἀπαύστως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ή χραταιά βοήθεια * των πιστων, 'Αειπάρθενε, * ρύσαι με της πλάνης του δολίου δράχοντος, * δεινώς πολεμούντος με * χαὶ ταπεινώσαι σπεύδοντος * σὺ γὰρ ἀπλανής των ἐπὶ σοὶ πεποιθότων * ὑπάρχεις ὁδηγία, * των βοώντων ἀπαύστως * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰωνας.

Ο Είρμός.

* \mathbf{E} πταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς * θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε- * ρισωθέντας τούτους ἰδὼν, * τῷ Δημιουργῶ χαὶ Λυτρωτῆ, ἀνε- βόα· * Οἱ Παίδες, εὐλογείτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνείτε· * λαὸς ὑπερυ- * ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόχου. *

δεΐν κατηξιώθης * κατηγλαϊσμένη * καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα * τὸν σὸν νυμφίον, Χριστίνα * Μάρτυς πολύαθλε.

'Ωραϊόν σου τὸ κάλλος: * ὅπερ ἀγαπήσας * ὁ ὑπὲρ ἄπαντας κάλλει ὡραῖος Χριστὸς * ἐπουρανίων θαλάμων * σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης 'Ασωμάτων, * Ένδοξε, χορείαις, * καὶ ἀθλητῶν ὁ-μηγύρει συντέταξαι * ὑπέρ ἡμῶν δυσωποῦσα * τὸν Πανοικτίρμονα.

Ήλίου λαμπροτέρα * ώρθη σου ή μνήμη * μαρμαρυγαίς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, * τοὺς σὲ τιμώντας, Χριστίνα, * καταραιδρύνουσα. Θεοτοχίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, * τὴν κεκακωμένην * ταῖς ἀμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, * καὶ αἰωνίου ρλογός με * ρῦσαι πρεσβείαις σου. Ὁ Είρμός.

• Κυρίως Θεοτόπον * σε όμολογούμεν * οι διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Κ Παρθένε άγνη, * σὺν ᾿Ασωμάτοις χορείαις * σε μεγαλύνοντες. Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ. *

Ος εύχρηστον και τίμιον * τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, * Χριστίνα, χρηματίσασαν * κατὰ χρέος τιμῶμεν· * ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς * τῶν Μαρτύρων καύχημα * και τῶν Παρθένων ἡ δόξα, * ἱατήρ τε δαψιλὴς * ἀνεδείχθης πρός Θεοῦ * τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τεραίρουσι τον τόχον σου * 'Ασωμάτων αὶ τάξεις: * χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια * σὺ πεπλήρωχας μόνη: * διό σε τὴν πανάμωμον * οἱ πιστοὶ δοξάζομεν * ἐν ὑμνοις δοξολογοῦντες: * φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σχότει * ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος * ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Είς τους Αίνους, ψάλλομεν Στιχηρά Ίδιόμελα δ΄.

Ήχος δ΄. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου, Χριστὲ, * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * καὶ τὴν ἀγαθότητα τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· * ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας * δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, φιλάνθρωπε. * Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· * τὸν δόλιον κατεπάτησαν· * ἴσχυσαν δὲ ὁπίσω σου ἐλθεῖν· * εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον * πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αύτός.

Το λβον λιπούσα πατρικόν, * Χριστόν δὲ ποθούσα εἰλικρινώς, * Ο δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς * καὶ πλούτον οὐράνιον· * καὶ τῆ παντευχία περιπερραγμένη τῆς χάριτος, * τῷ δπλῷ τοῦ Σταυροῦ * κατεπάτησε τὸν τύραννον· * δθεν "Αγγελοι τοὺς ἀγῶνας * θαυμάζοντες ἔλεγον· * Πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς * ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς· * στερανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· * καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰωνας βασιλεύει ὡς Θεὸς, * ὁ παρέχων τῷ κόσμῷ τὸ μέγα ἔλεος. Ο αὐτός.

Έθαυματούργησε, Χριστέ, * τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· * ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς * ἀθλητικόν ἀγῶνα ἡγωνίσατο· * ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορριψαμένη, * γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. * Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα * τῆς νίκης κομισαμένη * πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Σταυρόν ώς ὅπλον κραταιόν, * Χριστίνα Μάρτυς, κατέχουσα χερσὶ, * τὴν πίστιν ώς θώρακα, * ἐλπίδα θυρεόν, * ἀγάπην τόξον, * τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας * ἐνίκησας ἀνδρείως· * τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας * κατήργησας ἐνθέως· * τὴν κεραλὴν τὰς πανουργίας * Χριστῷ, * ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, $^{3}Ηχος πλ. α'.$

Τή παρθενική σου θελχθείς ώραιότητι * ὁ Βασιλεύς τής δόξης, Χριστός, * ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἐαυτῷ ἡρμόσατο συναφεία ἀκηράτω. * Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ * παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, * κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν * ἀἡττητον ἔδειξεν. * ἐγκαρτερήσασαν * δὲ αἰκίαις πικραῖς καὶ βασάνοις δριμυτάταις, * διπλώ στέφει * δισσώς σε κατέστεψε, * και παρέστησεν έχ δεξιών αύτου * ώς βασίλισσαν πεποιχιλμένην. * Αύτον δυσώπησον, * Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, * τοίς ύμνηταίς σου δοθήναι * σωτηρίαν καὶ ζωὴν καὶ μέγα έλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

] Γακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * και δοξάζομέν σε οι πιστοί -1 κατά χρέος, * την πόλιν την ἄσειστον, * το τείχος το άὑὑηκτον, * τὴν ἀὑῥαγῆ προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν 'nμῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις άσκητικών.

υτρον υπέρ ήμων και τιμήν * το πανυπέρτιμον και άχραντον 1 αξμά σου, * Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων * τῆς σωτηρίας τυχείν, * καπεδέξω δούναι, άναμάρτητε. * Διό περ όρωσά σε * προσηλωμένον ή Μήτηρ σου, * όδυρομένη * παρειάς κατεξαίνετο, * Τέχνον, λέγουσα, * ο άμνος ο πανάμωμος, * χόσμον ο θέλων έύσασθαι * τιμίφ σου αϊματι, * έξ όφθαλμών μου πώς έδυς, * Σώτερ, ὁ ἄδυτος ήλιος; * ὁ πᾶσι παρέχων * φωτισμόν καὶ την είρήνην και μέγα έλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήγου.

Δόξα, Ήχος α΄. Κυπριανού.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων * συνηριθμήθης, ἔνδοξε, * χόσμον λιποῦσα, * καὶ τὸν Χριστόν ποθήσασα, * Χριστίνα πανεύφημε, * αίτουσα ήμεν το μέγα έλεος.

Και νύν. Θεοτοχίον.

Α μαρτωλών τὰς δεήσεις προσδεχομένη, * καὶ θλιβομένων στε-ναγμόν μὴ παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνών λαγόνων σου * σωθήναι ήμας, Παναγία Παρθένε.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Πομφαία διηλθεν, ω Υίε, * η Παρθένος ελεγεν * επί τοῦ ξύλου ως εβλειλε * Χοιστίν ώς ξβλεψε * Χριστόν χρεμάμενον, * την έμην χαρδίαν * χαί σπαράττει, Δέσποτα, * ώς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. * 'Αλλά άνάστηθι, * καὶ συνδόξασον, άθάνατε, * την Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπή 'Αχολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν.

Ζήτει 'Απόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ΄. Δεκεμβρίου.

ΤΗ, ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Κοιμήσεως της Αγίας "Αννης, Μητρός της Υπεραγίας Θεοτόχου και των Αγίων γυναικών Όλυμπιάδος και Εὐπραξίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

΄ Ήχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Μνήμην τελούντες Δικαίων, * των Προπατόρων Χριστού, * Ίωακεὶμ καὶ "Αννης, * των φαιδρών καὶ ἀγίων, * δοξάζομεν ἀπαύστως * ψδαῖς μυστικαῖς * τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, * τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμων * σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Η πρώην άγονος στεϊρα, * ή ἐκβλαστήσασα * τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * σήμερον μετέστη * πρός τὴν ζωὴν * τὴν ἐκεῖθεν, αἰτοῦσα Χριστὸν * τοῦ δωρηθῆναε πταισμάτων τὸν ἰλασμὸν * τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελούντες, * σε άνυμνούμεν, Χριστε, * τόν παραδόξως "Ανναν * έκ ζωής τής προσκαίρου * πρός άληκτον και θείαν * μεταστήσαντα νύν, * ώς Μητέρα ὑπάρχουσαν * τής σε τεκούσης άσπόρως, ὑπερφυῶς * Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Έτερα Προσόμοια, Ήχος ὁ αὐτός.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! *

Το φωταυγής πανήγυρις, * και φαιδρά ήμερα * και κοσμοχαρμόσυνος, * ή κοίμησις ή σεπτή και άξιεπαινος * τῆς "Αννης τῆς εὐκλεοῦς, * ἐξ ῆς ἐτέχθη ζωὴν ή κυήσασα, * ἡ ἔμψυχος κιβωτός * ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, * ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις * και χαρᾶς ἡ πρόξενος, * ἡ παρέχουσα πᾶσι * τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν * θαυμαστῶς Συήσασα, * τὴν μόνην ἐν γυναιξίν εὐλογημένην 'Αγνὴν, * μεθίσταται ἐχ ζωῆς * τῆς ἐπιχήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, * ἡ "Αννα ἡ εὐχλεὴς, * γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια * συνευρραινομένη δήμοις * τῶν 'Αγγέλων σήμερον. * ἦς περ νῦν τὴν ἀγίαν * ἐορτάζομεν πανήγυριν. Σήμερον φαιδράν πανήγυριν * τῶν πιστῶν χορεῖαι * τἢ σεπτἢ χοιμήσει σου * τελοῦμεν πανευλαβῶς ἐν θείφ Πνεύματι· * ἐρέστηχε γὰρ ἡμῖν * τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, * καὶ ρλέγουσα πονηρὰ * ἐναερίων πνευμάτων συστήματα, * καὶ φωταγωγοῦσα φρένας * τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου, * ἀξιάγαστε "Αννα, * τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ΄. ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀχάρπων λαγόνων* ῥάβδον ἀγίαν,* τὴν Θεοτόχον, βλαστήσαντες, * ἐξ ῆς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστός ὁ Θεός· * τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, * ἡ ξυνωρὶς ἡ ἀγία, * Ἰωαχείμ καὶ "Αννα· * οὕτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σχηνὰς * σὐν τῆ αὐτῶν θυγατρὶ * ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ * μετὶ 'Αγγέλων χρρεύουσιν, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. * Οῦς χαὶ ἡμεῖς, συνελθόντες, * εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· * Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος * χαὶ πανάγνου Μαρίας * προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, * πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς του Στίχου, της Όκτωήχου, η τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ προσόμοια.

ΤΗχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς. *

Υαίροις, ἡ νοητὴ χελιδών, * ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, *

ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνη * βιωσαμένη καλῶς, * καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον * σεμνῶς ὡδινήσασα, * Θεοτόκον τὴν ἄμωμον.*

᾿Αμνὰς τιμία, * ἡ κυήσασα δάμαλιν, * τὸν ἐξαίροντα * ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα * Λόγον λόγω γεννήσασαν, * τὴν μόνην ἀπείρανδρον, * ᾿Αννα Προμῆτορ Κυρίου, * τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος. * δν νῦν ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. 'Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι έν Κυρίφ.

άχραντον. * μεθ΄ ής δυσωπεΐτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον.

 \mathbf{V} αίροις, εὐλογημένη ή γή \star ή την θεόβλαστον τῷ χόσμ ϕ άνθησασα \star \star ή νόμ ϕ άδιαλείπτως \star έμμελετῶσα Θεοῦ, \star χαὶ

τὴν χάριν πᾶσαν ὑπογράψασα· * δεσμὰ τῆς στειρώσεως * ἡ ρυγοῦσα τῷ τόχφ σου, * καὶ τῷ θανάτφ * τὴν ρθορὰν ἀνταμείψασα, * καὶ πρὸς ἔνθεον * μεταστᾶσα λαμπρότητα. * "Αννα θεομακάριστε, * Προμῆτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ἡ φωτορόρον λυχνίαν, * τὴν Θεοτόχον, χυήσασα· * μεθ ἤς ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις * ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς * συνελθόντες εὐρημήσωμεν * "Ανναν τὴν θεόρρονα, * τὴν τὸ θεῖον ὅρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, * καὶ πρὸς ὅρη νοητὰ * καὶ Παραδείσου σκηνώματα * σήμερον μεταβεβηκυῖαν, * καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν * Μακαρία ἡ κοιλία σου, * ἡ βαστάσασα ἀληθῶς * τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου * ἔνδον ἐν κοιλία βαστάσασαν * καὶ οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, * τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν * ὁν καθικέτευε * τοῦ ἡυσθῆναι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης θλίψεως * καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. * Απολυτίκιον, Ἡχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. *

Ζωήν την χυήσασαν * ἐχυοφόρησας, * ἀγνην Θεομήτορα, * Ζ θεόρρον "Αννα· διὸ * πρὸς ληξιν οὐράνιον, * ἔνθα εὐφραινομένων * κατοιχία ἐν δόξη, * χαίρουσα νῦν μετέστης, * τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ * πταισμάτων αἰτουμένη ἰλασμόν, ἀειμαχάριστε.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Τὴν ώραιότητα.

Η εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος * Αννα ἡ ἔνθεος καὶ πανσεβάσμιος, * γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς * προσκαίρου, διαιωνίζει * εἰς ζωὴν ἀθάνατον * μετ' Αγγέλων χορεύουσα, * σὺν τῆ θυγατρὶ αὐτῆς * καὶ ἀχράντω Μητρὶ τοῦ Θεοῦ * πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι * τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τὰς νόμου ἐντολὰς * θεαρέστως τηροῦσα, * μητέρας Ἰσραὴλ * ὑπερῆρας ἀπάσας * τὴν μόνην ἀειπάρθενον * Θεοτόχον χυήσασα, * ἀγιόλεχτε * "Αννα Προμῆτορ Κυρίου. * μεταστᾶσα δὲ * ἐχ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα * Διχαίων ὑπέρχεισαι.

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο Ν΄. Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὁ Χτωήχου καὶ τῆς Αγίας. Νετὰ δὲ τὴν συμπληρωσιν ἐκάστης Ὠδῆς τῶν Κανόνων, ἐι θέλεις,

Καταβασία: 'Ανοίξω το στόμα μου.

Ο Κανών τῆς Αγίας.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ a'. $^{\prime}H\chi$ oς δ': $^{\prime}A$ voίξω τὸ στόμα μου. *

Πταισμάτων συγχώρησιν, * καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, * καὶ βίου διόρθωσιν, * καὶ θείαν ἔλλαμψιν * νῦν μοι αἴτησαι * τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην * γεραίροντι σήμερον, * Αννα πανεύφημε.

Ζωήν την κυήσασαν *θεοπρεπώς ἀπεκύησας· *διό πρός ἀείζωον * ζωήν μεθέστηκας * ἀπολαύουσα * χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, * φωτός

άνεσπέρου τε, * "Αννα θεόχλητε.

Ή χάρις ή ένθεος * πρός τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, * ἀσπόρως ἢν ἔτεκε * θυγάτηρ ταύτης ἀγνή· * καὶ παρίσταται * πολλῆ σὺν παὸρησία * Κυρίω πρεσβεύουσα * σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δικαίως, όσίως τε * πολιτευθείσα, Πανεύφημε, * πρός δίκαιον Κύριον * νῶν μεταβέβηκας * συναγάλλεσθαι * δικαίοις ἀπ' αἰῶνος· * όθεν συνελθόντες σε * πιστῶς γεραίρομεν.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε * διχαιοσύνης ὁ "Ηλιος, * χαὶ πᾶσαν χατηύγασε * θεογνωσία τὴν γῆν, * χαὶ διέλυσεν * ἀχλὺν.τῆς ἀθείας, * Αγνὴ παναμώμητε * χαὶ παμμαχάριστε.

'Ωδή γ'. Ούκ έν σοφία. *

Τήν συλλαβούσαν * τόν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· * καὶ ἐκύησας Χριστόν * τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· * διό σου τὴν κοίμησιν, * *Αννα, γεραίρομεν.

Μετ έγκωμίων * έκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· * ὅτι ἔτεκες ἡμῖν * τὴν έγκωμίων ἐπέκεινα * ἀγνὴν Θεομήτορα, * "Αννα

θεόχλητε.

Ήλιος ώς περ * τῆ σελήνη τῆ "Αννη ἐνούμενος * ὁ κλεινός Ἰωακείμ, * τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννά, * δι' ῆς τῆς Θεότητος * αὐγὴ ἐπέλαμψεν.

"Όρος το θείον * έχ λαγόνων των σων άπεχύησας, * χαὶ πρός δρη νοητὰ * χαὶ παραδείσου σχηνώματα, * "Αννα, μεταβέβηχας,* θεομαχάριστε.

Θεοτοχίον.

Σὲ προστασίαν * ἀσφαλῆ Θεομῆτορ, κεκτήμεθα· * τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ * ἀνατιθέντες σωζόμεθα· * πρὸς σὲ καταφεύγοντες * περερουρούμεθα.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν και Λόγον.

Τής μητρός τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ * μήτηρ γέγονας, *Αννα, πανευκλεής, * αὐτοῦ τὰ προστάγματα * ἀνενδότως φυλάττουσα. * διὰ τοῦτο θανοῦσα, * ζωὴν πρὸς ἀθάνατον * μετετέθης ὅντως * καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον. * ὅθεν τὴν φωσφόρον * καὶ ἀγίαν σου μνήμην * τελοῦντες ἐν πνεύματι * φωτιζόμεθα πάντοτε, * καὶ συμρώνως βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πται- τοῦς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νον. Τὸ αὐτό.

'Ωδή δ΄. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

Τιὰ ἐν νόμφ γεγραμμένα * μελετώσα ἐτέλεσας, * καὶ τοῦ Νομοθέτου * μήτηρ τῆς μητρός ἐχρημάτισας. * διὸ νῦν πῶσα ἡ
κτίσις * ἐπορείλει σοι * ἐκτελοῦσά σου χαρμονικώς * τὸ μνημόσυνον.

Μαχαρία ή χοιλία * άληθως ή βαστάσασα * τὴν το ρως τοῦ κόσμου * ἔνδον ἐν χοιλία βαστάσασαν· * χαὶ οἱ μαστοί σου ώραῖοι * ὡς θηλάσαντες * τὴν θηλάσασαν, "Αννα, Χριστόν * τὴν τροφὴν ἡμῶν.

Ξυνορίδος μαχαρίας, * συζυγίας θεόρρονος, * iσαγγέλου οῦσης, * xαὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητος * χατατρυρώσης τῆ μνήμη * iν-τρυφήσωμεν * "Αννης τε χαὶ τοῦ Ίωαχεὶμ, * ὡ φιλέορτοι.

'Ως βιώσασα ἀμέμπτως * τὴν ἀμέμπτως χυήσασαν * Θεοτόχον Κόρην * Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεχύησας, * χαὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης * προσεχώρησας, * θεουμένη σεπταῖς μετοχαῖς * ἀληθέστατα.

Θεοτοχίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία * θημωνία ὡς ἄλωνος * ἀληθῶς ἐδείχθη, * στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα * δι' οῦ ἐκτρέφεται πᾶσα * κτίσις κράζουσα· * Παντοδύναμε, δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου. $^{`} \Omega^{5} \dot{\eta} \ \epsilon'. \ ^{`} Ασεβεῖς οὐκ δψονται. *$

Ο ὑρανὸν ἐχύησας * ἐν γῆ ὡς ἀληθῶς * τὴν τεχοῦσαν τὸν οὐρανοῦ * ποιητὴν, τὸν σήμερον * σὲ μεταθέμενον * πρὸς τὰ ἐπουράνια * μετὰ δόξης, "Αννα ἔνδοξε.

Τατς ἀτλοις τάξεσιν * ἀτλφ τῷ νοὶ * συγχορεύεις περιχαρῶς* πληρουμένη λάμψεως * τῆς πλουτοδότιδος * ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε * τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ίεσσαὶ βλαστήσασαν * ἐχ ῥίζης ἐμφανῶς * εὐθαλῆ ῥάβδον τὴν Αγνὴν * ἐχβλαστάνεις, "Ενδοξε, * τὴν ἐχβλαστήσασαν * ἄνθος τὸ ἀμάραντον, * Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Φωτοφόροις λάμψεσιν * ένθέων άρετων * χαταστράπτουσα, πρός

τό φως * της ζωης, Πανεύρημε, * νύν τό άνέσπερον * μετετέθης. δθεν σε * καταχρέως μακαρίζομεν,

Έπὶ σὲ κατέφυγον * τὴν μόνην κραταιὰν * τῶν πιστῶν σκέπην έπὶ σοὶ * τὴν ἐλπίδα τίθημι * τῆς σωτηρίας μου * Παναγία Δέσποινα * Θεοτόχε, μη παρίδης με. $\Omega^{\delta \eta} \in \Theta$ ύσω σοι * μετά φωνής.

τορίου * Ίησου του Θεου οί Προπάτορες, * Ίωακείμ τε καὶ Λυνα, * οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, * ἐπαξίως * ἐν ὡδαῖς εύρημείσθωσαν σήμερον.

Απάντων * έγχωμίων ἡ "Αννα ὑπέρχειται, * ὅτι παντὸς ἐγχωμίου * τὴν ὑπερχειμένην ἐχύησε· * διὰ τοῦτο * ἐν χορῷ τῶν Α-

γίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος * και λαμπρότητος πλήρης ή μνήμη σου * μαρμαρυγάς τοις έν χόσμω * τάς σωτηριώδεις έχπέμπουσα, * σώφρον 'Αννα, * χαρισμάτων παντοίων άνάπλεως.

Τὴν στάμνον * τὴν τὸ μάννα τὸ θεῖον χωρήσασαν * ἐχυορόρησας, "Αννα· * καὶ σύν ταύτη νῦν τὰ οὐράνια * κατοικοῦσα, * ύπερ πάντων πρεσβεύεις, Πανεύφημε.

Έξ "Αννης * ή του κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, * τὸν του παντός Βασιλέα * καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα * μετά τόκον, * Χερουβίμ άνωτέρα, Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ήγος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Προγόνων Χριστοῦ * τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, * τὴν τούτων πιστώς * αἰτούμενοι βοήθειαν, * τοῦ ῥυσθῆναι ἄπαντας * ἀπό πάσης θλίψεως τους κραυγάζοντας. * Ο Θεός, γενού μεθ' ήμων, * ό τούτους δοξάσας, ώς ηὐδόχησας.

Ο Οίχος, πρός τό· Τράνωσόν μου. Προφητικώς συνέλθωμεν πάντες * τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι * τῆς προγόνου Χριστου * τὴν παναγίαν μετάστασιν. * Σήμερον γὰρ έχ της προσχαίρου * μεταστάσα ζωής, έν τοις έπουρανίοις * μετά χαρᾶς * τὴν πορείαν ποιούσα ἀγάλλεται· * καὶ ὡς οὖσα Μήτηρ τής όντως * άληθους Θεοτόκου κραυγάζει πιστώς * Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον, * ὅτι ἔτεχον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῆ γῆ. * Ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ηὐδόχησεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Αγίας Αννης, Μητρός τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτά Μητροπαρθένου Κόρης, Ἡ τῶν χυουσῶν μητέρων σωτηρία. Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόχος εἰχάδι "Αννα.

Ταϊς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὶ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

Ος της ζωής της άληθους, * "Αννα, την μητέρα τεχούσα, * πρός την ζωήν την άληθη * μετετέθης πιστώς άναχράζουσα. * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεός ὁ των Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Ή τῆς μητρός τοῦ Λυτρωτοῦ * μήτηρ χρηματίσασα, "Αννα, * ἀπό τῆς γῆς πρός οὐρανόν * ἀρεταῖς ποσμουμένη ἀνέδραμες, * ἐν αἰνέσει πραυγάζουσα. * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Πρός άτελεύτητον ζωήν, * πρός εύρυχωρότατον πλάτος * τοῦ Παραδείσου τῆς τρυρῆς, * πρός ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, * Θεορόρε, χραυγάζουσα: * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Πεποικιλμένη άρεταζ, * κάλλει θεϊκών χαρισμάτων * κεκοσμημένη, πρός Θεόν * μετετέθης, ἀπαύστως κραυγάζουσα * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ, Θεοτοχίον.

'Ωραϊσμένη καλλοναϊς * ταζ τῶν ἀρετῶν, τὸν ὡραῖον * ὑπὲρ υἰοὺς τῶν γηγενῶν * ἀπεκύησας Λόγον, Πανάμωμε, * τὸν τερπναῖς ὡραιότησι * τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

' Ω οη η'. Παΐδας ευαγεῖς έν τη παμίνω. *

μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόχου, * ἡ στεῖρα το πρίν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, * ὡσπερ τῆς στειρώσεως, * οὕτω τῆς νεχρώσεως * ἐχδυσαμένη ἔνδυμα * ἐν χώρα ζώντων βοᾳ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστός σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας * τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· * πύλην ὅτι ἔτεκες * ἢν αὐτός διώδευσε, * καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε * μετὰ τὴν πάροδον, * θεόφρον ἀξιάγαστε *Αννα· * ὅθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αγίως τον βίον έχτελουσα, * 'Αγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας· * ήτις τον πανάγιον * Λόγον ἀπεχύησεν, * ἀγιασμόν χαὶ λύτρωσιν * ἡμῖν παρέχοντα, * θεόρρον ἀξιάγαστε "Αννα· * δθεν σε τιμώμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Ή χάριτος θείας πληρωθείσα, * καὶ χάρις κληθείσα θείφ νεύματι, * κόσμον τὸν ὁρώμενον * χαίρουσα κατέλιπε, * καὶ πρὸς τὰ ὑπερκόσμια * αὐθις κατφκησε, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Πολλοίς συνεχόμενον χινδύνοις, * χαὶ σάλφ τῆς ἀμαρτίας χινδυνεύοντα * δρμον πρός ἀχύμαντον * αῦραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, * Θεογεννῆτορ Δέσποινα, * νῦν χαθοδήγησον * λιμὴν Χρισιανῶν γὰρ ὑπάρχεις * δθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Εύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Τύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσωκί-Τό σατο· * σὐ δὲ στειρώσεως κατάρας * λυθεῖσα, εὐλογίαν τὴν τέξασαν * ἐκύησας ἀγνὴν Θεομήτορα· * ἦ συγχορεύεις, Αξιάγαστε.

Έχ γής τής γαστρός σου άληθως * γεγέννηται γή άγια * άγεώργητος, * στάχυν βλαστήσασα άσπόρως * τοῦ χόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, * τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν άδάπανον, * 'Αννα, πανσόφως μεταστήσαντα.

Έδεξατο άλυπος ζωή * καὶ άρθαρτος μετὰ τέλος * σὲ, Πανεύρημε. * Ξύλου ζωής νυνὶ μετέχεις, * Δικαίων συνευφραίνη συστήμασι * καὶ θείων 'Ασωμάτων στρατεύμασιν * δθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ή μνήμη σου σήμερον ήμεν * ἀνέτειλε τοῦ ἡλίου * τηλαυγέστερον * φέγγει πλουσίων χαρισμάτων * ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα, Πάνσεμνε, * καὶ ζόρον παθημάτων ἐξαίρουσα· * ἢν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Ό θείος ἡμᾶς Ἰωαχείμ, * ἡ Ἄννα τε ἡ θεόρρων * χαὶ πανεύρημος, * ζεῦγος σεπτόν χαὶ φωτοφόρον, * προτρέπονται ἐνθέως εὐρραίνεσθαι * τῆ τούτων ἑορτῆ, ἢν ἐφαίδρυνεν * ὁ φωτοδότης πάντων Κύριος.

Θεοτοχίον.

Μαρία, χυρία τοῦ παντός, * παντοίοις με δουλωθέντα * πλημμελήμασι * σὰ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ * τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τίτοχας, * δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον * τῆς ἀμαρτίας θείφ νεύματι.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς.

Υρεωστικώς ύμνήσωμεν * την θεόκλητον "Ανναν. * την Θεοτόχον αύτη γάρ, * την Παρθένον Μαρίαν, * κυήσασα παρ' έλπίδα, * άγχιστεύς κατὰ σάρκα * Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ήμῶν * ἀνεδείχθη, τοῦ ταύτην * θεοπρεπῶς * προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, * καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Είς τοὺς Αίνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

τηγος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων. *

Μ νήμην τελοῦντες αἰσιαν * σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστὲ, * τὸν παραδόξως "Ανναν * ἐχ ζωῆς τῆς προσχαίρου * πρὸς τὴν ἄληχτον δόξων * μεταστήσαντα νῦν, * ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν * τῆς σὲ τεχούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς * Θεοτόχου χαὶ Παρθένου Μητρός. Μ νήμην ἀγίαν τελοῦντες * τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, * 'Ιωα-ἀπαύστως * τὸν λυτρωτὴν * χαὶ οἰχτίρμονα Κύριον, * τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν * τὴν ἀγήρω χαὶ ἀνώλεθρον. Πρὸς τὰς ἀὐλους χορείας * χαὶ τῶν Διχαίων σχηνὰς, * ἔνθα ᾿Αγγεται νῦν * τῶν Διχαίων τὰ πνεύματα * 'Ιωαχείμ χαὶ τῆς "Αννης. οἶς εὐσεβῶς * εὐφημοῦντες μαχαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος β΄.

Δεύτε φιλοπάρθενοι πάντες * καὶ τῆς άγνειας ἐρασται· * δεύτε ἐορτάσωμεν "Αννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· * καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, * Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, * ἐξ ἤς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, * ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η λοιπη ᾿Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς 'Αγίας 'Ωδή γ'. καὶ ૬'. Προκείμενον, "Ηχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ᾿Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. $\Sigma \tau i \chi \rho \varsigma$. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

'Ο 'Απόστολος: Πρός Γαλάτας.

'Αδελφοί, 'Αβραάμ δύο υίους έσχεν.

'Αλληλούτα, 'Πχος α'.

Σωτηρία των δικαίων παρά Κυρίου, και ύπερασπιστής αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

Στίχος Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ρύσεται αὐτούς. Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Είπεν ὁ Κύριος. Οὐδείς λύχνον ἄψας.

Ζήτει Σαββάτως.

Κοινωνικόν 'Αγαλλιάσθε Δίκαιοι έν Κυρίφ.

ΤΗι Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος 'Ερμολάου, και τῶν σὺν αὐτῷ 'Ερμίππου και 'Ερμοκράτους' και τῆς 'Αγίας 'Οσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστῶμεν Στίχους **ς**΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια τῶν Αγίων.

ΤΙγος πλ. δ΄. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! *

η άρτυς ἀθλητὰ Έρμόλαε, * ἱερωτάτην ζωὴν * ἱερῶς ἐπεπόθησας *

Τὶ ἱερεὺς γενόμενος * Ἰησοῦ παντοχράτορος * χαὶ ἀνιέρου σχοτασμοῦ ἔσωσας * σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι * χαὶ μεταβέβηχας * πρὸς τὰ ὑπερχόσμια * τῶν ἀθλητῶν * αἴματι λουσάμενος, * θεομαχάριστε.

Γρμιππόν τε καὶ Έρμόλαον * καὶ Έρμοκράτην πιστῶς, * τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας * θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, * καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, * καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε * δευτέροις ρύποις ἐπιθολούμενον, * ἀνευφημήσωμεν * ἰερῶς δοξάζοντες· * καὶ τὴν αὐτῶν * μνήμην ἐορτάζοντες * πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Αγίας, ὅμοια.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * Παρασκευὴ ἡ σορὴ, * Αντωνίνου τό φρύαγμα * ἀνδρικῶς κατέβαλες * προθύμως ἐναθλήσασα. * καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως * καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθείσα, σεμνὴ, * ὑπὲρ τῶν δούλων σου * τῶν πιστῶς τιμώντων σε * μνείαν ποιοῦ * πάντοτε πρὸς Κύριον * ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ο τὰ ἐπαθλα, * καὶ τοῦ μαρτυρίου σου * τὰ ἀνδρεῖα τεράστια,*

ύπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, * ἢν ἐνεδείξω, σεμνὴ, ὡς ἄσαρκος! * Όθεν συνόμιλος * τῶν ᾿Αγγέλων γέγονας, * Παρασκευὴ, * νύμρη τοῦ Παντάνακτος, * σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, Ήχος πλ. 3'.

Παρθενομάρτυς άθληρόρε, * Παρασχευή πανένδοξε, * τούς την άθλησιν την σην έορτάζοντας άξίως * αίτησαι ρυσθηναι πειρασμών χαὶ θλίψεων * ταῖς πρός Θεόν πρεσβείαις σου * χαὶ τῆς μελλούσης χρίσεως, * Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή ἀνυμνήσει σου τόν ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας Τίὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς Αγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν οὐχὸι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνή παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς του Στίγου, Στιγηρά προσόμοια της Αγίας. Ήγος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Πολυώδυνα βάσανα * ὑποστήναι, Πανένδοξε, * ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας, * καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα * ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. * τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ * τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, * τὸν καυχώμενον * ὑπεράνωθεν ἄστρων * θρόνον θεῖναι: * πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη * ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίγ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.
Τής πλακός τὴν βαρύτητα * καὶ πυρός τὴν κατάκαυσιν * θεἰκῆ προνοία "Αγγελος τάχιστα * τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, * τὴν δὲ αὕραν ἔνδροσον, * οἰα πάλαι τοῖς Παισὶ * τοῦ τετάρτου ἡ δρασις. * μεθ' ὧν ἔκραζες. * Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, * Πανοικτίρμον. * δθεν σέβω γηθομένη * σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

 $\Sigma \tau (\chi)$. Καί έστησεν έπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

κατ τος ἐν πίστει * ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

 Δ οξα, Ήχος πλ. β'.

Δεύτε πάντα τής γής τὰ πέρατα * πνευματικήν χορείαν ἐπικρολέγοντες * Χαίροις, * Παρασκευή 'Οσία καὶ θεοτίμητε * χαίροις, * ή τό μαρτύριον καλώς ύποδεξαμένη: * χαίροις, * των Μαρτύρων ποστάσιε, * καὶ των 'Οσίων όμόσκηνε: * μεθ' ων ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμών.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

'Απολυτίκιον. 'Ήχος δ'. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Δόξα. Ττζ Αγίας, Ήχος α΄.

Πήν σπουδήν σου τῆ κλήσει κατάλληλον * έργασαμένη, φερώ-Ι νυμε, * τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν * εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι,* Παρασκευὴ ἀθληφόρε· * δθεν προχέεις ἰάματα, * καὶ πρεσβεύεις υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίου. Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου.

EIΣ TON OPΘPON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς 'Αγίας. 'Ηχος δ'. 'Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τιόν ώραιότατον Χριστόν άγαπήσασα, * και δι' άγνείας τὴν Ι ψυχὴν ώρατσασα, * διὰ παντοίων πόνων τε και θλίψεων * τούτφ κατηγγύησαι * ώσπερ ἄμωμος νύμφη· * δθεν σε ήξίωσεν * ὑρανίων θαλάμων * ὑπερ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ * τῶν σὲ τιμώντων, * Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

οἱ ἀνάξιοι. * Εἰ μὴ γὰρ σὰ προίστασο πρεσβεύουσα, * τις ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τις δὲ διερύλαξεν * ἔως
νῦν ἐλευθέρους; * Οὐχ ἀποστωμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ
δούλους * σώζεις ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινών.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς ᾿Αγίας. Ἦχος α΄. **Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.** *

Ος άμωμος άμνας * και άγνη τῷ Κυρίῳ * συνήφθης μυστικῶς * == ἐν σεμνότητι βίου, * τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως * σεαυτὴν ὡ-ραίσασα· * δθεν είληφας * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, * ἰατρεύουσα * τὰ ἀβρωστήματα πάντα * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς *

Την σὴν ἀγαθότητα. * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν. *

σὲ κεκτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην πανάμωμον.

Οι Κανόνες, της Θεοτόχου, και των Αγίων οι επόμενοι δύο.

Ό Κανών τῶν 'Αγίων' οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

'Υμνοις γεραίρω τους Ερμολάου πόνους, 'Ιωσήφ.
Mon. Tom. VI.

15

υπομονήν τε και την πραότητα,* ην ένεδειξω, σεμνη, ως ασαρκος!*
"Όθεν συνόμιλος * των 'Αγγέλων γέγονας, * Παρασκευή, * νύμφη
του Παντάνακτος, * σκεύος του Πνεύματος.

Δόξα, 3 Ηχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς άθληφόρε, * Παρασχευή πανένδοξε, * τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἐορτάζοντας ἀξίως * αἴτησαι ἡυσθῆναι πειρασμών καὶ θλίψεων * ταῖς πρός Θεόν πρεσβείαις σου * καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, * Μάρτυς παναοίδιμε.

Καί νον. Θεοτοχίον.

Τίς μη μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μη άνυμνήσει σου τον άλοχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας Τίὸς μονογενης, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς ᾿Αγνῆς προῆλθεν * ἀφράστως σαρχωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνή παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Αγίας. Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Πολυώδυνα βάσανα * ύποστήναι, Πανένδοξε, * άνδρικῷ φρονήματι η η ο τομόλησας, * καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα * ὡς κόνιν ἐλέπτυνας * τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ * τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, * τὸν καυχώμενον * ὑπεράνωθεν ἄστρων * θρόνον θείναι * πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη * ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.
Τής πλακός τὴν βαρύτητα * καὶ πυρός τὴν κατάκαυσιν * θεῖκἤ προνοία "Αγγελος τάχιστα * τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, * τὴν δὲ αὕραν ἔνδροσον, * οἶα πάλαι τοῖς Παισὶ * τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις. * μεθ' ὧν ἔκραζες. * Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, * Πανοικτίρμον. * δθεν σέβω γηθομένη * σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ έστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

καθαρότητα σώματος * καὶ ψυχής τὴν λαμπρότητα * κτησαμένη, πάντοτε ῶρθης ἄμωμος. * σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα,* κατ' ἴχνος ἐβάδισας * νοητοῦ μύρου, σεμνὴ * Παρασκευὴ ἀοίδιμε. * καὶ νῦν πρέσβευε * τὸν Σωτήρα τῶν ὅλων * λύσιν δοῦναι * ὁρλημάτων τοῖς ἐν πίστει * ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δοξα, Ήχος πλ. β'.

 Δ είντε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα * πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτόνοντες. * Χαίροις, * Παρασκευὴ 'Οσία καὶ θεοτίμητε. * χαίροις, *

ή τό μαρτύριον καλώς ύποδεξαμένη: * χαίροις, * των Μαρτύρων συστάσιε, * καὶ των 'Οσίων όμόσκηνε: * μεθ' ων ίκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος.

Άπολυτίκιον. Ήχος δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Δόξα. Τῆς Αγίας, Ήχος α΄.

πήν σπουδήν σου τῆ κλήσει κατάλληλον * έργασαμένη, φερώ-Ι νυμε, * τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν * εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι,* Παρασκευὴ ἀθληφόρε· * δθεν προχέεις ἰάματα, * καὶ πρεσβεύεις ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νον. Θεοτοχίου. Του Γαβριήλ φθεγξαμένου.

EIΣ TON OPΘPON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς ᾿Αγίας. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ηγόν ώραιότατον Χριστόν άγαπήσασα, * καὶ δι' άγνείας τὴν Ι ψυχὴν ώραίσασα, * διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων * τούτφ κατηγγύησαι * ώσπερ ἄμωμος νύμφη: * δθεν σε ἡξίωσεν * ούρανίων θαλάμων * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ * τῶν σὲ τιμώντων, * Παρασκευὴ πανεύρημε.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Ο σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόχε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. * Εἰ μὴ γὰρ σὰ προίστασο πρεσβεύουσα, * τις ἡμᾶς ἐρρύσατο * ἐχ τοσούτων χινδύνων; * τις δὲ διερύλαξεν * ἔως νῦν ἐλευθέρους; * Οὰχ ἀποστώμεν, Δέσποινα, ἐχ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους * σώζεις ἀεὶ ἐχ παντοίων δεινών.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς 'Αγίας. . Ήχος α'. Τόν τάφον σου, Σωτήρ. *

Ος άμωμος άμνας * και άγνη τῷ Κυρίω * συνήφθης μυστικώς * == ἐν σεμνότητι βίου, * τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως * σεαυτὴν ώ-ραίσασα· * δθεν είληφας * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, * ἰατρεύουσα * τὰ ἀβρωστήματα πάντα * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Τητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς *

τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· *

σὲ κεκτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόχου, καὶ τῶν Αγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ο Κανών των Αγίων ου ή Ακροστιχίς.

Υμνοις γεραίρω τους Ερμολάου πόνους, 'Ιωσήφ. Νου Τοπ. VI. $\Omega \delta \dot{\eta} \alpha'$. Hyor $\pi \lambda$. δ' . Assume to Kuplo. *

" γο μνοις την φωτοφόρον * και πανευκλεή και υπερένδοξον * Ι έπαινέσωμεν μνήμην * Έρμολάου, Χριστόν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι το κλέος * πέρυκεν, Ερμόλαε πανεύρημε. * του μεγάλου Θεού γαρ * ανεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, * ένδοξε, άγωνα, κατεπάτησας * άνομούν-

των τὰ θράση, * παναοίδιμε Μάρτυς Έρμόλαε.

Ολβιος απεράνθης, * πλούτον τον Χριστόν έχων ακένωτον, * και πλουτίζων καρδίας * πενομένας, παμμάκαρ Ερμόλαε.

"Ιλεών μοι, Παρθένε, * τον Χριστον ἀπέργασαι, πανάμωμε, * έν ήμέρα της δίκης, * φοβεράς καταδίκης έξαιρουσα.

Ο Κανών της Αγίας, οδ ή Ακροστιχίς (άνευ των Θεοτοκίων: "Γμνοις γεραίρω την πανεύρημον Κόρην.

Θεοφάνους.

'ελοή α'. Ήγος. ο'. Θαλάσσης, το ερυθραΐον.

γεμνούσι την φωτοφόρον μνήμην σου, * Μάρτυς πανεύφημε, * 1 χάριν δοθήναι αίτησαι ήμιν, * και πταισμάτων την άρεσιν, * Παρασκευή ἀοιδιμε, * ταζ πρός τον Κύριον δεήσεσιν.

Μαρτύρων σὺ καλλονή ἀνέρανας, * τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς * καταβαλούσα δπλφ του Σταυρού. * και τυράννων ώμότητα *

άθλητικώς παλαίσασα, * θεοσεβή πίστιν έχήρυξας.

Νομίσας της χαρτερίας λύειν σου, * Μάρτυς, το ευτονον * ο τοις ξοάνοις τύραννος δεινώς * ἀπονέμων προσχύνησιν * άλλά σοροίς σου ρήμασι * τούτου το θράσος απαν λέλυται.

() EOTOXIOY.

'Ο Λόγος ἐχ σῶν ἀχράντων, Δέσποινα, * αἰμάτων τίχτεται,* έμψυχωμένην σάρκα είληρώς. * και ήμας όλισθήσαντας * άπατεώνος δήγματι * τῷ θείφ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τών 'Αγίων. 'Ωο'ς γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα. *

τηθένει δυναμούμενος * του παντουργού, σορέ, Πνεύματος, * του δυνατοῦ, * Πάτερ, ἐν κακίᾳ * τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι * τῷ Παντοχράτορι, "Αγιε, * πάντας γνωστούς * λόγφ σου τῷ θείφ * ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

"Εγνω διδασκόμενος * ύπο του σου, Σορέ, πνεύματος * τόν Ποιητήν, * ὁ Παντελεήμων, * καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοχίον.

'Ρύσαί με, Πανάμωμε, * άμαρτιών δεινού κλύδωνος, * καί λογισμών * των έπεμβαινόντων * άφειδως τη καρδία μου.

Τής Αγίας. Ευφραίνεται έπὶ σοί. *

τηνεύρου το άσθενες * το θεΐον Πνεύμα, και φαιδρόν δέδειχεν, * ἐξεικονίζον ἄριστα * τῆς σῆς ἀκραιφνούς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

'Ρωσθείσα σθένει Χριστοῦ * τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, * Μάρτυς Χριστοῦ, ὑπέφερες * οἶά τις ἀδάμας στεββότατος.

'Αγάπη τῆ πρός Θεόν * ἐν τῷ σταδίφ καρτερῶς ἤνεγκας *
τὸν σκορπισμόν τοῦ σώματος * καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς
αίχισμούς.

Θεοτοχίον.

Σὰ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μήτηρ Θεοῦ, γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ο Εἰρμός.

· Γύρραίνεται έπι σοι * ή Έχχλησία σου, Χριστέ, χράζουσα· * Ε Σύ μου ίσχὺς, Κύριε, * και καταφυγή και στερέωμα. Κάθισμα τοῦ Αγίου.

Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τερώς την ζωήν σου διατελών * ίερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωὶ τοῦ, * φωτίζων τοὺς πίστει σοι * προσιόντας ἐκάστοτε, * καὶ ἐπὶ τέλει, μάκαρ, * ἐνθέως ἀπήστραψας * μαρτυρίου φέγγος, * καὶ κόσμον κατηύγασας. * ὅθεν τὴν.φωσφόρον * καὶ ἀγίαν σου μνήμην * τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, * καὶ πιστώς μακαρίζομεν, * ἀθλορόρε Ἑρμόλαε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῆς Αγίας, όμοιον.

δωρήσασθαι * τοῖς έρρτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τό παρθένον και μόνην εν γυναιξί * σε άσπόρως τεκούσαν Θεόν σαρκί * πάσαι μακαρίζομεν * γενεαί των άνθρώπων * τό γάρ πύρ έσκήνωσεν * εν σοί τῆς Θεότητος, * και ώς βρέφος θηλάζεις * τόν Κτίστην και Κύριον * όθεν των 'Αγγέλων * και άνθρώπων τό γένος * άξίως δοξάζομεν * τόν πανάγιον τόκον σου, * και συμ-

σμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοίς προσχυνούσιν εν πίστει * τόν ἄσπορον τόχον σου.

Των Αγίων. 'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

 \mathbf{A} ί πορείαι σου, Πνεύματι * θείφ εὐοδούμεναι, ὑπεσκέλισαν * τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, * καὶ όδὸς εὐθεία * πολλοῖς ὡρθησαν.

Ίερεὺς ἱερώτατος, * Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας, * ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε: * διὰ τοῦτο πάντες * εὐρημοῦμέν σε.

'Ρωμαλέφ φρονήματι * τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, *
μαρτυρίου στέρος είληρας * ἀνδρικῶς ἀθλήσας, * Ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

"Ωσπερ θρόνος πυρίμορρος * φέρεις τον Δεσπότην, Θεοχαρίτωτε· * δν ίκέτευε σωθήναι ήμας * άμαρτίας σάλφ * κινδυνεύοντας. $T\tilde{\eta}\varsigma \ ^\prime \Lambda\gamma \acute{\iota}\alpha\varsigma. \ ^\prime Eπαρθέντα σε iδοῦσα.$

Ταμάτων έντυχούσα καὶ χαρισμάτων * καὶ ὁπτασίας, "Ενδοξε, * τὰς θείας πηγάζεις * χάριτας ἐκάστοτε * τοῖς πίστει γεραίρουσι, * καὶ τῷ σῷ τεμένι προστρέχουσιν.

'Ρυτίδα δντως και σπίλον μηδόλως σχούσα, * άγιασμόν τε σώματος * ἐπικτησαμένη, * 'Αγγέλους τεθέσασαι, * μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ως κατάπληκτον σημείον, φρικτής ήμέρας * του σωτηρίου πάθους γὰρ * ἐξεικονισθείσης * γυναικείφ σώματι, * Σταυρόν τε καὶ Κάλαμον, * Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

(C)EOTOXIOY

'Απειρογάμως έχύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὡρθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαϊρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάκτφ κραυγάζομεν.

 \mathbf{T} ων \mathbf{A} γίων. $\mathbf{\Omega}$ ο $\mathbf{\hat{q}}$ $\mathbf{\epsilon}'$. \mathbf{O} $\mathbf{\hat{e}}$ χ νυχτός $\mathbf{\hat{a}}$ γνοί $\mathbf{\alpha}$ ς. *

Τούς έν νυχτί ἀπάτης * χεχρατημένους πρός φως χαθωδήγησας, * χαι μισθόν έχομίσω * το τελειωθήναι δι' αίματος.

Οι του Χριστου όπλιται, * Ερμιππός τε, και ό θείος Έρμόλαος * άμα τῷ Έρμοκράτει, * ἱερολογίαις δοξάζονται.

Υπέρ σεπτής Τριάδος * οι τρείς όμου έναθλήσαντες Μάρτυρες, * μυριάσιν 'Αγγέλων * νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται.

Θεοτοχίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, * καταφυγήν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν * κεκτημένοι, Παρθένε, * ρυσθείημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Τζς Αγίας. Σύ Κύριέ μου φως. *

Hγώνισαι, σεμνή, * καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας, * ἡητρεύσεσι ταῖς πανσόροις * πρὸ βημάτων ἐμρρόνως * τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, * ἀπτοήτω φρονήματι * κατήσχυνας των είδωλων * τὰ σεβάσματα πάντα * γραφικαϊς ἀποδείξεσιν.

Παστάδος νοητής * και νυμφώνος ήξιωσαι, * χορεύουσα σύν Παρθένοις * τατς φρονίμοις ένθέως, * Παρασκευή ἀοίδιμε. Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

Των Αγίων. Ώρη ς΄. Την δέησιν έχχεω.

Ερμόλαος ὁ γενναῖος ὁπλίτης, * Ερμοχράτης τε καὶ Ερμιππος άμα * μίαν στερρῶς * ἐπεδείξαντο γνώμην, * ἔνα Θεὸν ἐπὶ πάντων χηρύξαντες * θανόντες τε διὰ Χριστὸν, * οὐρανίους στεράνους ἐδέξαντο.

Ρανίσι των ἐχχυθέντων αἰμάτων * ἐαυτοῖς περιφοινίξαντες χλαΐναν * θεοπρεπῖ, * ἀθλορόροι Κυρίου, * τῷ Βασιλεῖ των αἰώνων παρίστασθε, * δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν * σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυνάμεσιν.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείφ * διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας * πίστιν ὀρθήν· * καὶ ἀθλήσας νομίμως, * τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, * Ερμόλαε· μεθ' οῦ Χριστόν * τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε.

Θεοτοχίον.

Ο χλύδων με των άμέτρων πταισμάτων * συνταράττει, χαὶ βυθῷ παραπέμπει * διηνεχῶς * ἀπογνώσεως, Κόρη. * 'Αλλὰ προρθάσασα χεῖρά μοι ὅρεξον, * χαὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοὺς * μετανάας λιμένας ὁρμίζεσθαι.

Τής Αγίας. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Αγγέλου * παρουσία την στέρνοις τεθείσαν σοι * μεγίστην, πάνσεμνε, πλάχα, * χαὶ χειρών τοὺς ήλους, ἔνδοξε Μάρτυς, * ὁ Δεσπότης * ροπή θεία θάττον ήράνισεν.

Νέαν σε * πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, * οἶα κηρύξασαν $\pi^{\bar{\alpha}\sigma_i}$, * καὶ πολλούς φωτίσασαν θείφ λόγφ, * καὶ ἀπίστους * πρός τὴν ἔνθεον πίστιν ρυθμίσασαν.

Ερρει σου * των ενθέων δογμάτων ο σύλλογος * μελισταγών εχειλέων, * και την γνώσιν πάντων εδιδασκες * παρρησία, * ΙΙαρασκευή, Μαρτύρων άγλάισμα.

Θεοτοχίον.

 Ω θαυμα * των ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβούσα οὐχ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Είρμός.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοξ » Ο σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τής πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον, ΊΙγος δ΄. Επεφάνης σήμερον.*

Τόν ναόν σου, πάνσεμνε, * ώς ἰατρεῖον * ψυχικόν εὐράμενα, * ἐν τούτφ πάντες οἱ πιστοὶ * μεγαλορώνως τιμῶμέν σε, * Ὁσιομάρτυς * Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τοῦ νυμφίου σε φωνὴ * καλέσασα ὡς νύμρην, * στεράνω ἀμετὰ ἀθλοφόρων * καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν * ἀξίως συνηρίθμησε· * μεθ' ὧν εὐφραινομένη μέμνησο * τῶν ἐκτελούντων * τὴν
ἀγίαν ἐορτήν σου, * καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· * ἐν
αὐτῷ γὰρ νυνὶ * παρεστῶτες * ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς
ὑμνους, * Όσιομάρτυς * Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῆ Κς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τῶν Αγίων Ίερομαρτυρων Έρμολάου, Έρμιππου καὶ Έρμοκράτους.

Στίγοι

"Ερμιππος, 'Ερμόλαος ήδ' 'Ερμοχράτης 'Ερμήν σέβοντας ήσχυναν παβρησία. 'Ερμόλεως έχτη τε χαι είχαδι δειροτομήθη.

Τη αυτή ήμερα, Μνήμη της Αγίας Οσιομάρτυρος του Χοιστού Παρασκευής.

 $\Sigma \tau i \chi$. Θε $\tilde{\phi}$ παρεσκεύασας άγνὸν ώς δόμον Σ αυτὴν άγῶσι, σεμνὴ, εἰς κατοικίαν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Των Αγίων. 'Ωδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. *

 Λ αμπρυνθείς τῷ ἀδύτῳ * φωτισμῷ τῆς ἐνθέου * πίστεως, "Οσιε, * πρὸς φῶς θεογνωσίας * πληθὺν τῶν σωζομένων * μελῳδοῦσαν ώδήγησας· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Αδελφά συμφρονούντες * Έρμοχράτης ὁ μέγας * καὶ θεῖος Ερμιππος, * Ερμόλαε παμμάχαρ, * σὺν σοὶ τὸ μαρτυρίου * πόμα πίνουσι ψάλλοντες· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ορεκτών άκροτάτω * προσεπέλασας, Μάρτυς, * θέσει θεούμενος, * καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων * γηθόμενος κραυγάζεις * τῷ Δεσπότη, Ἑρμόλαε· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἰ. Υπερθέου Τριάδος * έχχαιόμενοι πόθφ, * Μάρτυρες ενδοξοι, * τὸ πῦρ τῆς ἀθείας * αἰμάτων ταϊς ρανίσι * χατεσβέσατε ψάλλοντες· * Ό τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * ή Θεόν σαρχορόρον * ἀποχυήσασα, * ἐχ πάσης ἀμαρτίας * χαὶ θλίψεως βοῶντα * τὸν λαόν σου περίσωζε·* Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τής Αγίας. Έν τη καμίνω * Αβραμιαίοι.

γ πό Κυρίου * σὺ φρουρουμένη πρό βήματος ἀσεβῶν, * Μάρτυς, *

Τὰς μασχάλας ἔστεγες χαρτερῶς * φλεγομένη, χαὶ ὑπέψαλλες * Εὐλογητὸς εἶ, * ὁ Θεός μου, βοῶσα, χαὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως * τοὺς παρανόμους καίει μάλλον το πῦρ, * Κόρη, * ὁ Χριστός δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, * καθώς πάλαι διεσώσατο * πυρός τοῦ βρέμοντος * ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾳ.

"Ηπειρον πάσαν * σαρώς και πόλον μή τεκτηνάμενοι * όντως,* τὰ δαιμόνια ξόανα και θεοι * ἀπολέσθωσαν, ἐκραύγαζες· * Χριστός δὲ Κύριος * πλαστουργός ἐστι πάντων, ἐκήρυττες.

(θεοτοχίον.

Τό τοῦ 'Υψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σχήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, * Θεοτόχε, τοῖς χραυγάζουσιν· * Εὐλο-γημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Τών Αγίων. 'Ωδή ή. Έπταπλασίως κάμινον. *

ίερος Έρμολαος, * ίερως φωτιζόμενος, * τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον * τυθέντι ἀναίμακτον * θυσίαν προσενήνοχε. * καὶ σφαγιασθείς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, * εὐπρόσδεκτος θυσία * προσηνέχθη, κραυγάζων. * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεχρωμένος πρόσεισιν * ἀπιστία το πρότερον * ο Παντελεήμων. καὶ το ζῆν δρεψάμενος * σεπτῆ παραινέσει σου, * ζωοποιῷ προσκλήσει Χριστοῦ * τον θανατωθέντα ἀναστήσας προς ὑψος * ἀνῆλθε μαρτυρίου, * μετὰ σοῦ Σωτῆρα * δοξάζων εἰς αἰῶνας, *

Ο ίερος Έρμολαος, * ὁ παμμέγιστος Ερμιππος, * καὶ ὁ Ερμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, * σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, * οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· * θύματα δεκτὰ δὲ ἐαυτοὺς τῷ Δεσπότη * προσήγαγον βοῶντες· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * τοὺς αἰῶνας.

Υπό Χριστοῦ ρωννύμενος * ὁ θεόρρων Ερμόλαος, * ἀποχεχρυμμένον γενεαζς μυστήριον * πιστοῖς ἀπεχάλυπτεν, * ἐγχεχρυμμένος φόβφ ἐχθρῶν· * χαὶ φανερωθείς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων * τυθέντα Θεόν Λόγον * καταγγέλλει, καὶ θνήσκει, * καὶ ζή μετὰ . Μαρτύρων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὸ τερπόν παλάτιον * καὶ φαιδρόν ἐνδιαίτημα * τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, * ὑμνοῦμεν δεόμενοι· * Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος καθαρεύσαντας πάσης * κακίας ἐναντίας, * καὶ βοῶντας ἀπαύστως· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τής Αγίας. Χετρας έχπετάσας Δανιήλ. *

Ο ὑχ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδή * δαιμόνων φάσματα, * Μάρτυς, ἀπέδειξας, * καὶ κατηδάφισας τέλεον, * καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, * ἐν εὐρροσύνη τῷ Χριστῷ * ἀπαύστως μέλπουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς * ἐπιφοιτήσει σου * 'Απόλλων πέπτωκε, * καὶ κατηκόντισται ξόανα * ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, * δι' οῦ φραχθεῖσα μυστικώς, * ἐν παβρησία πολλῆ * ἀνεβόας. * ΙΙάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους και τοῦ πόθου σου, Χριστὲ, * Παρασκευὴ ἡ ἀγνὴ * τρωθεῖσα ἔφερε * πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν, κράζουσα· * Εἰς ὁσμὴν τοῦ θείου μύρου σου * νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς * δραμοῦμαι ἄλυκτα * σοῦ ὁπίσω, * ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοχίον.

Σύ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, * Παρθένε ἄχραντε, * Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὰ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, * μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * δθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία θεόνυμρε.

Ο Είρμός.

» Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω "Σέρραζε. * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * άρετήν περιζωσάμενα *

» οι εύσεβείας έρασται * Πατδες χραυγάζοντες· * Εύλογείτε, *

» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Των Αγίων. 'Ωδή θ'. Εφριξε πάσα ακοή. *

Τστασο * ξναντι έχθρων * τον Χριστον όμολογων, Παναοίδιμε,*
Τόμολογήσαντα * όμολογίαν ἐπὶ Πιλάτου καλήν· * καὶ ἀπαχθείς
πρός τὴν σφαγὴν, * τὴν γῆν μὲν ἡγίασας * τῷ θείῳ αίματι, *
οὐρανοὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

"Ωρθητε * τρίφωτος λαμπάς * θείου Πνεύματος πυρί άναπτόμενοι, * "Ερμιππε ενδοξε, * σύν Ερμοχράτει, τῷ Έρμολάφ τε, * καταφαιδρύνοντες ψυχάς * πιστῶν θεία χάριτι, * καὶ ἐκδιώ κοντες * δυσσεβείας τὴν ἀχλύν, παναοίδιμοι. Στόματι * άπαντες λαμπρῷ * γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν * τοὺς 'Αθλορόρους Χριστοῦ, * τὴν θείαν δόξαν ώσπερ ἰμάτιον * ἐστολισμένους εὐπρεπῶς, * καὶ νῦν τὰ οὐράνια * περιπολεύοντας, * καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

"Ηλιε * ἄδυτε, Χριστέ, * Έρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι,* Παντελεήμονος * καὶ Έρμοκράτους καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ * μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν, * Λόγε, τὰ ἐλέη σου· * ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς * οἰκτειρήσας, τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοχίον.

Φεΐσαί μου, * Σώτερ, ό τεχθείς * καὶ φυλάξας τὴν τεκούσάν σε ἄρθορον * μετὰ τὴν κύησιν,* ὅταν καθίσης κρίναι τὰ σύμπαντα, * τὰς ἀνομίας παρορών * καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, * ὡς ἀναμάρτη-τος, * ἐλεήμων ὡς Θεός καὶ ριλάνθρωπος.

Τής Αγίας. Λίθος άχειρότμητος δρους.*

Ρευστής βιοτής και προσκαιρου, * Μάρτυς, την μελλουσαν ήλλάξω, * κάλλος το άμηχανον όρξιν * τοῦ σοῦ νυμφίου * ἐπειγομένη τρανώς * ὅθεν στεράνων ἔτυχες * τῶν ἀκηράτων, καλιπάρθενε.

"Ηχουσας φωνής βεβαιούσης, * Παρασχευή, σοῦ τὰς αἰτήσεις * θείας οὐρανόθεν, χαὶ τὸν δρόμον * προθύμως, Μάρτυς * σεμνή, διήνυσας, * χαὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες * χάραν τμηθείσα τὴν ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' έχθρων δωρηθήναι, * Παρασκευή, Χριστόν έξαιτει * πάσι τοῖς τῷ θείῳ γαῷ σου * προσερχομένοις * ἐν θερμοτάτη πίστει, * καὶ τῶν πταισμάτων ἄρεσιν * καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

"Ωρθης Χερουβίμ άνωτέρα * καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, * ἄχραντε Παρθένε Μαρία, * βουλῆς μεγάλης * τεκοῦσα "Αγγελον, * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, * Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ο Ειρμός.

• Λ (θος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * άκρο• Λ γωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ• σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ακουτίσθητε. *

Ρωσθείσα καλλιπάρθενε * Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, * τυράννων ελυσας θράσος * ἀθλοῦσα, Μάρτυς, γενναίως· * καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας * βραβεία νίκης, πάνσορε * Παρασκευή πανθαύμαστε, * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον, * τῆς ἀχωρήτου Τριάδος * δοχεΐον γεγενημένη, * ἐν ῷ Πατὴρ ηὐδόκησεν, * ὁ δὲ Υἰὸς ἐσκήνωσε, * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον * ἐπισκιᾶσάν σοι, Κόρη, * ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

προσόμοια γ΄. δευτερούντες τό α΄.

τιχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

 Γ ν ταϊς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου * χοροβατοῦσα, σεμνὴ, * άμα Παρθένοις, Μάρτυς, * ταῖς φρονίμοις ἐχείναις, * ἐχείθεν ἐχομίσω * χάριν, σορὴ, * τοῦ ἰἄσθαι νοσήματα, * ἀποδιώχειν τε πνεύματα

μυσαρά * έχ των πίστει προσιόντων σοι.

 \mathbf{P} τέξασα χράτος τυράννων * άθεωτάτων, σεμνή, * χαὶ πρός Θεόν τὰς βάσεις * ἀναθείσα, Παρθένε, * οὐδόλως ἐπτοήθης * οὕτε χρουσμόν * μολυβδίνων σρυρών, οὕτε πῦρ, * οὕτε ξεσμούς τῶν σαρχῶν σου, οὕτε βρασμόν * τῶν λεβήτων, οὕτε ξίρους σραγήν. Α σχήσει πρώην τὸ σῶμα * τήξασα, ἐνδοξε, * τὸ δεύτερον ἀθλήσει * στομωθείσα τὴν φρένα, * τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, * Μάρ-

τυς Χριστού, * ούρανοχάλκευτον φάσγανον, * ώσπερ χρυσός έν χωνεία δοκιμασθέν * ταίς αίκίαις, Καλλιπάρθενε.

Δόξα, Ήχος β'.

Το πόλει του Θεού ήμων, * έν δρει άγω αύτου * έχει κατεσχήνωσεν ή 'Αγια, * τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. *
'Αχούσωμεν τῆς παρθένου έγχωμιον * 'Ω Παρθενία, ναὸς Θεού *

Δ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα * ὧ Παρθενία, * 'Αγγέλων συμμέτοχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Είς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει τὰ ἐλλείποντα τῆ Δ΄. Δεχεμβρίου.

ΤΙΙ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ίαματικου Παντελεήμονος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ,

Στιχολογούμεν την α΄. στάσιν του, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτερούντες αὐτά.

Ήχος δ΄. 'Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Θ ἐπαξίως χληθείς Παντελεήμων, * ὅτε τὸ φιλάνθρωπον * πἄσιν ἐφήπλωσας, * τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν * καὶ τῶν σωμάτων * τὴν θεραπείαν ἐπιδειχνύμενος * τότε τὴν φερώνυμον *
χλῆσιν ἐπλούτησας, * τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν * καὶ εὐσεβείας *
ἀντιμισθίαν, Μάρτυς, εὐράμενος, * στεφανηφόρος * καὶ ἀἡττητος
στρατιώτης δειχθείς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * δν ἰχέτευε σῶσαι * καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἰαμάτων την χάριν δεδεγμένος, * ὅτε τὴν εὐσέβειαν * πάντων προέχρινας, * τῆς μητριχῆς ἀντεχόμενος * θεοσεβείας, * καὶ πατριχὴν μισήσας δυσσέβειαν· * τότε σου τὴν ἔνθεον * αἴγλην δεδώρηται * τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυασος, * ὁ φωτοδότης * τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, * θεία προγνώσει * προειδώς σου, Παντελεήμον σοφὲ, τὴν λαμπρότητα, * ἢν ὑπέδειξας πᾶσιν * εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

ωνυμία σαρώς και χρηστότητι. * ην δυσώπησον πάσι * δωρητην χάριν άντλων, * και δαψιλως άρυόμενος, * και διανέμων *
τοῖς προσιοῦσί σοι, παμμακάριστε, * πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον *
χάριτι θεία τούτους καταύγασον, * θεομιμήτω * κεχρημένος προσβήναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

Έξελαμψε σήμερον * ή σεβάσμιος μνήμη τοῦ 'Αναργύρου, * τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικήν, * καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα * τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. * Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρὸς * τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, *

Παντελεήμων ο στερρός αθλητής. * και πρεσβεύει έκτενώς τώ Κυρίω * είς το σωθήναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τίς μὴ μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγευτον τόχον: * ὁ γὰο ἀγρόνως ἐχ Πατρός ἐχλάμψας τον άλοχευτον τόχον; * ο γάρ άχρονως έχ Πατρός έχλαμψας Υίὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς Αγνῆς προτλθεν, * ἀφράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεός υπάρχων, * και φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ήμᾶς, * ούχ είς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ' έν δυάδι φύσεων άσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αύτον Ικέτευε, * σεμνή παμμαχάριστε, * έλεηθήναι τὰς ψυγάς ἡμῶν.

Εισοδος: Φως ίλαρον Προκείμενον της ήμερας, και τὰ 'Ανα-

γνώσματα.

Προφητείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα.

Τρ άδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ έθνη συνήχθησαν άμα, καὶ συν-Αγθήσονται άρχοντες έξ αύτων. Τίς άναγγελεί ταῦτα έν αύτοζ; η τὰ έξ άρχης τις άχουστά ποιήσει ύμζι; Αγαγέτωσαν τούς . μάρτυρας αύτων και δικαιωθήτωσαν, και άκουσάτωσαν, και είπάτωσαν άληθη. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, και έγω Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, δν ἐξελεξάμην ϊνα γνώτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνήτε, ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο άλλος Θεός, και μετ' έμε ούκ έσται. Έγω ό Θεός, και ούκ έστι πάρεξ έμου ό σώζων. Έγω άνήγγειλα και έσωσα ώνειδισα, και ούκ ήν έν ύμιν θεός άλλότριος. ύμεζ έμοι Μάρτυρες, και έγω Κύριος ὁ Θεός. "Ετι ἀπ' ἀρχής ἐγώ είμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρών μου έξαιρούμενος ποιήσω, και τίς άποστρέψει αυτό; Ουτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο λυτρούμενος ύμας, ο "Αγιος Ίσραήλ.

Σορίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Εδοξαν ἐν ὀρθαλμοῖς ἀρρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ή έξοδος αύτων, και ή άρ' ήμων πορεία, σύντριμμα οι δέ είσιν έν είρηνη. Καὶ γὰρ ἐν όψει ἀνθρώπων ἐὰν χολασθώσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν άθανασίας πλήρης. Και όλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εύεργετηθήσονται· ότι ο Θεός έπειρασεν αύτούς, και εύρεν αύτούς άξιους έαυτου. 'Ως χρυσόν έν χωνευτηρίω έδρχιμασεν αύτούς, και ώς όλοχάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς. Καὶ ἐν χαιρῷ ἐπισχοπῆς αύτων άναλάμψουσι, και ώς σπινθήρες έν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αύτών Κύριος είς τούς αίωνας. Οι πεποιθότες έπ' αύτον συνήσουσεν άλήθειαν, και οι πιστοι έν άγάπη προσμενούσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις και έλεος έγ τοις όσιοις αύτου, και έπισκοπή έν τοις έκλεκτοις αύτου.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα.

λίχαιοι είς τον αίωνα ζώσι, και έν Κυρίφ ο μισθός αύτων, και Κιφ. 🛕 ή φροντίς αύτων παρά Τψίστω. Διά τουτο λήψονται το βασίλειον της εύπρεπείας και το διάδημα του κάλλους έκ χειρός Κυρίου. ότι τη δεξιά αύτου σκεπάσει αύτούς, και τῷ βραχίονι ὑπερασπιεί αύτων. Αήψεται πανοπλίαν, τον ζήλον αύτου, και όπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν έχθρων. Ένδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην: και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον λήψεται άσπίδα άκαταμάγητον, όσιότητα: όξυνεί δε απότομον όργην είς ρομφαίαν. συνεκπολεμεήσει δε αύτο ο κόσμος έπι τους παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστραπών, και ώς από εὐκύκλου τόξου, των νεφων, έπι σχοπόν άλουνται και έχ πετροβόλου θυμου πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. άγανακτήσει κατ' αύτων ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δέ συγκλύσουσιν άποτόμως άντιστήσεται αύτοζ πνεύμα δυνάμεως, και ώς λαίλαψ έκλικμήσει αύτούς, και έρημώσει πάσαν την γήν άνομία, και ή κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Αχούσατε ούν, Βασιλείς, και σύνετε μάθετε δικασταί περάτων γής ένωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, καί γεγαυρωμένοι έπι όχλοις έθνων ότι έδόθη παρά Κυρίου ή πράτησις ύμτν, και ή δυναστεία παρά Ύψιστου.

Είς την Λιτην, Στιχηρά Ιδιόμελα. Ήχος α΄. Βυζαντίου.

` χ γώνα καλόν ήγωνίσω, * και δρόμον τετέλεκας του μαρτυρίου Α σου, Μάρτυς Παντελετμον. * διό έν ύψεστοις * μετ' Αγγέλων χορεύεις, * άντάξια των πόνων σου * είληφώς τὰ ἄνω βασίλεια. * Άλλα πρέσβευε, ίατρε παμμαχάριστε, * δωρηθήναι ήμιν το μέγα ξλεος.

Ήχος β΄. 'Ανατολίου.

λ ναργύρως την χάριν^{**} παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, * Παντελεή-Α μον Μάρτυς ενδοξε. * και πνεύματα διώκεις τη έπικλήσει Χριστού. * και τυρλοϊς άναβλέπειν δεδώρησαι * ώς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. * 'Αλλά πρέσβευε, * ίατρε παμμαχάριστε, * του δωρηθήναι τῷ κόσμφ εἰρήνην σταθηράν, * καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι τὸ μέγα έλεος.

Ο αύτός. Τοῦ αύτοῦ.

' Απεσείσω την πλάνην του πατρός, πανένδοξε: * καὶ τοὺς λό $oldsymbol{A}$ γους της μητρός st έμφρόνως δεξάμενος st ύπέρ χρυσίον έχαρπορόρησας, * κατά τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· * καὶ ἰατρὸς * ἄριστος άνεδείχθης, * Παντελεήμον Μάρτυς ένδοξε. Βαίνων δέ έν χάριτι, έν τῆ όδῷ * εύρες χείμενον χαμερπές νήπιον * ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· *

καὶ πρός Θεόν εὐξάμενος, * καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, * εὐθὺς τὸν παιδα ἀνέστησας, * καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. * Δ ιὸ * μνημόνευε καὶ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει σου ἐκτελούντων τὸ μνημόσυνον, * ὅπως εὕρωμεν ἔλεος * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Ο αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρός εύσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, * τοῦ πατρός διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· * ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασχαλίαις, * ἐν τούτω καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, * Παντελεῆμον, Μάρτυς ἔνδοξε * τοῦ ἐλεἡμονος Θεοῦ, * τῶν νοσούντων θερατευτὰ, * καὶ τῶν παθῶν διῶκτα. * Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

ΊΙχος, πλ. α΄. Γερμανού.

παμφαής του Μάρτυρος * λάμπει ώς ήλιος μνήμη τοῖς πέμε ρασι, * καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, *
νόσους ἀποσοβοῦσα, * καὶ πάθη θεραπεύουσα. * ἰκετεύει γὰρ ἀεἰ
Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήγος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, * όμορρόνως ἄπαντες εὐρημήσωμεν * τόν τοῦ Χριστοῦ 'Αθλορόρον, * τόν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας χαλῶς ἀγωνισάμενον, * χαὶ τό βραβείον τῆς νίχης ἀναδησάμενον, * τόν φωστῆρα τῆς οἰχουμένης * χαὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐχχλησίας: * διὸ * χαὶ πρὸς αὐτόν βοῶντες εἰπωμεν: * Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, * γενοῦ ἡμῖν * ψυχῶν τε χαὶ σωμάτων * σωτηρία χαὶ σχέπη δοξε, * πρεσβεύων πρὸς Κύριον * ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως. Καὶ νῦν. (Θεοτοχίον.

Πακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄῥρηκτον, * τὴν ἀῥραγῆ προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια. ³Ηχος α΄. **Των οὐρανίων ταγμάτων**. *

Παντελεήμονος μνήμην * τοῦ ἐλεήμονος * μετ' ἐγκωμίων ἄγειν * καὶ ἐλέει ἀνείκαστον * τἢ συμπαθεία ζηλώσας, τὴν παρ' αὐτοῦ * θείαν χάριν ἐκομίσατο.

 $\Sigma au (\chi$. Δ (xaioς ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει χέδρος ή έν τῷ Λ -

βάνφ πληθυνθήσεται.

Την κατά γνώμην συ χάριν * έριλοσόρησας, * έμμελετών τῆ πράξει * ην έπίβασιν εύρες, * μάκαρ, θεωρίας * τῆς ἀληθοῦς, *

εὐεργέτης γενόμενος * των χαχουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, * Χριστόν ἔχων θεῖον φάρμαχον.

Στίχ. Περυτευμένος έν τῷ οἰκφ Κυρίου, έν τας αὐλας τοῦ

θεου ήμων έξανθήσει.

Τι (ς αν άξίως τους άθλους * ἐκδιηγήσαιτο, * Παντελήμον Μάρτυς, * ους ἀνέτλης γενναίως; * ἀπασαν ιδέαν * τιμωριών, * ἀπελέγξας ἀνίσχυρον * πρός τον ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ * τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ήγος πλ. δ΄. Βυζαντίου.

τητρικήν άγαπήσας ευσέβειαν, * την τοῦ πατρός διωρθώσω ασέβειαν. * τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος * ἰατρικῶς σεαυτόν ἐξεπαίδευσας. * καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμροτέροις εὐδοκιμῶν, * τῶν παθῶν ὁλοθρευτής, * καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτής ἀναδέδειξαι. * 'Αλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὕτονον, * καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον * κεκτημένος, Παντελεήμον, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον. Θεοτοκίον.

τητὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * χεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος γ'.

 λ θλορόρε άγιε καὶ ἰαματικὶ Παντελετίμον, * πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * τνα πταισμάτων ἄρεσιν * παράσχη τατς ψυχατς ήμων.

Kai vũν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡχος α΄. **Τον τάρον σου, Σωτήρ.***

η ητρός το εύσεβες * άγαπήσας, παμμάχαρ, * πατρός το άσεβες * εύσεβως διωρθώσω· * δθεν χαι χάριν είληφας * έχ Θεοϋ παντοχράτορος, * τὰ νοσήματα * των άσθενων θεραπεύειν, * Μάρτυς ένδοξε * Παντελεήμον, των πίστει * θερμή προστρεχόντων σοι. Δόξα, χαι νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ελπίς Χριστιανών, * Παναγία Παρθένε, * δν έτεχες Θεόν * ὑπέρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἀπαύστως ἰκέτευε * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * δοῦναι ἄρεσιν * ἀμαρτιῶν ἡμίν πᾶσι * καὶ διόρθωσιν * βίου τοῖς πίστει καὶ πόθω * ἀεί σε δοξάζουσιν.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ΤΙχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Ος στρατιώτην του Χρίστου άκαθαίρετον * και άθλορόρον οί πιστοί γενναιότατον * σε εύφημουμεν άπαντες, Μαρτύρων χαλλονή, * πίστει ξορτάζοντες * την άγίαν σου μνήμην, * Μάρτυς παναοίδιμε. * τους σεπτους δε άγωνας * μελφδικώς δοξάζομεν, σορέ, * και τον Σωτήρα * Χριστόν μεγαλύνομεν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τ΄ ων άκαθάρτων λογισμών μου τὰ πλήθη * καὶ των ἀτόπων ἐννοιων τὰς νιφάδας * τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, Πανάμωμε; * τάς έπαναστάσεις δέ * των ἀσάρχων έχθρων μου * τίς ἐχδιηγήσεται * και την τούτων κακίαν; * Αλλά τη ση πρεσβεία, άγαθή, * τούτων μοι πάντων * την λύτρωσιν δώρησαι.

> Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ήχος ὁ αὐτός. Έπεφάνης σήμερον. *

΄ Γρορτάζει σήμερον * ή οίχουμένη * τούς σεπτούς άγωνάς σου, * Ε Παντελεήμον άθλητα, * τον Ζωοδότην δοξάζουσα * τον σέ προστάτην * θερμόν άναδείξαντα.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεϊράς σου, * Παρθενομίζτορ, * ἐφαπλοῦσα σχέπασον * τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, * καὶ τῷ Τἰῷ σου κραυγάζοντας. * Πάσι παράσχου, * Χριστέ, τὰ έλέη σου.

Οἱ 'Λναβαθμοὶ τὸ α'. 'Αντίσωνον τοῦ δ'. "Ηγου.

Προκείμενον, Ήγος δ΄.

Δίκαιος ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει κέδρος ή.

Στίγ. Περυτευμένος έν τῷ οίχφ Κυρίου, έν ταϊς αὐλαϊς.

Πάσα πνοή. Εύαγγέλιον. Ο Ν΄.

Δόξα. Τατς του Αθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Πεντηχοστάριον, Ήχος β΄.

 $^{\prime}$ \mathbf{E}^{\prime} λεήμονα Χριστόν, * Παντελεήμον, νϋν έκδυσώπει, * θετε Ίατρέ, * ἀπαλλάξαι με παθών, * καὶ έλεήσαι με.

Σώσον ο Θεός τον λαόν σου. Κύριε έλέησον ιβ'.

Οί Κανόνες της Θεοτόχου, και του Αγίου.

Ο Κανών της Θεοτόχου κατά Αλφάβητον άντίστρορον.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Wan α' . Hyor β' . O Eigubs. \mathbf{F} η ύπεροπλος δύναμες. * σαρχωθείς δ Λόγος δε * την παμπαραπών

• μόχθηρον άμαρτίαν έξήλειψεν, * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος· ένδό-

• ξως γάρ δεδόξασται.

'Ως ώρα(αν, ώς περικαλλή, * όλην ώς ἀμώμητον * ἐν γυναιξὶ θεὸς σὲ ἐκλεξάμενος, * σοῦ τὴν μήτραν ῷκησε * τὴν ἀμώμητον
ἐν δυσώπει, Πανάμωμε, * μώμου ἐγκλημάτων * ἄπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικώς, 'Αγνή, ἐκ δεξιών * οἰά περ Βασιλισσα * τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος * Βασιλέως ἔστηκας· * ὅν ἰκέτευε δεξιόν παραστάτην με * δείξαι ἐν ἡμέρα * τῆς ἀνταποδόσεως, Θεόνυμφε.

Χερσωθείσαν φύσιν των βροτών * πάσιν ἀτοπήμασι, * τόν υετόν τεχούσα τόν οὐράνιον, * δλην ἀνεχαίνισας. * *Αλλὰ, δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὕλαχα * ἀποχερσωθείσαν * δείξον χαρποφόρον, Θεονύμρευτε.

'Ο Κανών τοῦ 'Αγίου, οὖ ἡ 'Ακροστιχίς·

Παντελεήμονα τον πανάριστον Μάρτυρα μέλπω. ()εοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος καὶ Είρμος ὁ αὐτός.

Τροσελθών προθύμως τῷ Χριστῷ, * πρό τῆς τελειώσεως * τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρώην ἤγειρας· * νῦν δέ με, πανόλβιε, * νεκρωθέντα τῆς ἀμαρτίας τῷ δήγματι * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, * ὧ Παντελεῆμον, ζωοποίησον.

'Ανατείλας οίά περ άστηρ, * φέρων έν νεότητι * πρεσβυτικήν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, * καλλονή τε σώματος * την εὐπρέπειαν της ψυχης ἐπικτώμενος, * τῷ δεδοξασμένω * Λόγω καθωράθης ώραιότατος.

Νεχρωθείς τῷ κόσμῳ, καὶ Χριστόν, * μάκαρ, ἐνδυσάμενος * διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, γέγονας * θεοφόρον ὄργανον * καὶ δοχείον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, * πάντας θεραπεύων, * πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Την σορίαν ρίλην σεαυτῷ * περιποιησάμενος, * καὶ κοινωνόν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, * ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, * καὶ στεράνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, * θείας ἀγλαίας, * Μάκαρ, ἀποστίλβων τῆ λαμπρότητι. Θεοτοκίον.

Εύλογίαις, Πάναγνε σεμνή, * φύσιν την ἐπάρατον * παρακοῆ γενομένην τοῦ Κτίσαντος, * τον Χριστόν γεννήσασα, * ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἡλευθέρωσας. * ὅθεν γεγηθότες * πάντες οἱ πιστοί σε μακαρίζομεν.

Καταβασία.

' γοροί 'Ισραήλ ἀνίκμοις ποσί * πόντον 'Ερυθρόν καὶ ὑγρόν βυθόν διελάσαντες, * ἀναβάτας τριστάτας * δυσμενείς ὁρῶντες Μεπ. τοπ. VI.

» έν αὐτῷ ὑποβρυχίους, * έν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· "Ασωμεν * τῷ » Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Έθνων το ερημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * τη των Εθνων το στειρεύουσα * Έχχλησία τη παρουσία σου, * εν ή εστερεώθη το χαρδία μου.

Φορέσας με τον ανθρωπον, έκ γαστρός σου * πρόεισιν * ὁ Ποιητής, ΙΙανάμωμε, * ἀφθαρσίας στολήν δωρούμενος * τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Υπέρτιμον ἐχύησας Θεόν Λόγον, * Δέσποινα· * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * οἰχτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν * ἡδονῶν ἀτιμίαις σχυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου, * "Αχραντε· * τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, * φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὅρεως, * δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Αγίου. Ο αὐτός.

Λογίων των του Πνεύματος έπαχούσας * γέγονας * ώς γη χαλή και ευχαρπος, * δεξαμένη σπόρον πολύτιμον, * χαι τεχούσα, Τρισμάχαρ, σωτηρίαν ψυχών.

Ένεκρωσας το φρόνημα δρακοντείου * δήγματος, * και την ψυχην εζώωσας * θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, * και Βασιλεί των δλων παριστάμενος.

'Ηλλοίωσας το άθεον των τυράννων * πρόσταγμα, * καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, * ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, * καὶ γέγονας, Θεόφρον, μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν ἀγαπήσας, * Ένδοξε, * τὴν πατρικὴν ἐμίσησας * ἀθείαν τὴν πολυτάραχον, * ὡς ἐχέρρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοχίον.

'Ο φέρων θείφ νεύματι πᾶσαν κτίσιν * Κύριος: * ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται * σοῦ, Παρθένε· δν νῦν δυσώπησον * ἐνσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

* T όξον * δυνατῶν ἡσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ καρδία μου. Κάθισμα, 7 Ηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

δαιμόνων χατήσχυνας * τὸ ἀνίσχυρον θράσος. * δθεν καὶ τὴν χάἀγνοίας. * καὶ τυράννων μὴ πτήξας * τὸ ἄθεον φρόνημα, * τῶν δαιμόνων καὶ τυράννων μὴ πτήξας * τὸ ἄθεον φρόνημα, * τῶν ριν * έχ Θεοῦ ἐχομίσω * ἰἄσθαι νοσήματα * τῆς ψυχῆς χαὶ τοῦ σώματος, * Παντελεῆμον πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Την Σορίαν και Λόγον εν ση γαστρι * συλλαβούσα ἀρλέκτως, Μήτηρ Θεού, * τῷ κόσμφ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα: * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν πάντας ἐκτρέροντα: * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα βαστάζοντα: * ὁθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ἡυσθήναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοἡθειαν τότε μοι δώρησαι: * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τλήλυθας * έχ Παρθένου ού πρέσβυς, ούχ "Αγγελος, * άλλ' αύτος ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, καὶ ἔσωσας * δλον με τον • ἄνθρωπον· * διὸ χραυγάζω σοι Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Σταγόνα μοι * χατανύξεως δμβρισον, Δέσποινα, * έξαιρουσαν άπαντα * τὸν τῆς χαρδίας μου χαύσωνα, * χαὶ τῆς ἀθυμίας μου * τὰς βλαβερὰς ἐπιχλύσεις * ἀναστέλλουσαν.

 $^{'}$ Ρομφαία με * ήδονης πληγωθέντα και κείμενον * τραυματίαν, $^{'}$ Αχραντε, * μη ὑπερίδης, άλλ' ἴασαι * λόγχη και τῷ αἰματι * τοῦ σταυρωθέντος Υἰοῦ σου * και Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα * δεσποτείαν άπάσης τῆς ατίσεως, * δεινῶς με πτωχεύσαντα * χάριτος θείας ἀξίωσον· * ὅπως μεγαλύνω σε * ὡς ἀγαθήν μου προστάτιν, * Παναμώμητε.

Τοῦ 'Αγίου. 'Ο αὐτός.

Αἰνέσεως * τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας * σαρῶς βδελυξάμενος * τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· * δλον δὲ τὸ ρρύαγμα * τῶν ἀσεβῶν, 'Αθλορόρε, * κατεπάτησας.

Τετρωμένοις * βασκάνια και φθόνω μαχόμενος, * τὴν ἀκαταμάχητον * τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, * Μάρτυς, και νενίκηκας, * τὴν δυσσεβή τυραννίδα * τροπωσάμενος.

Ο πρεσβύτου * Συμεών ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, * πρεσβύτου σε ἡήμασι, * Παντελεήμον, ἐζώγρησε * θείαν πρός ἐπίγνωσιν, * καὶ πρός πολλών σωτηρίαν * καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοχίον.

Νεάνιδες * και παρθένοι ὁπίσω σου εδραμον, * Παρθένον νεάνιδα * σε και Μητέρα θεώμεναι * μόνη γὰρ ἀμφότερα * εἰς εν συνήψας ἀφράστως, * Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

- » Γιίσακή κοα την ενδοξον * οίκονομίαν σου, Χριστε ὁ Θεός: *
- » Γ΄ δτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, * ΐνα ἐκ πλάνης ρύση τοὺς » κραυγάζοντας· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωοτ ε΄. Ο Είρμός.

Μεσίτης Θεοῦ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὰ ὁ Θεός· * διὰ
 ποῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρὸς τὸν ἀρχίρωτον Πατέρα
 σου * ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας * προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

'Οδόν τῆς ζωῆς * ἡ τεχοῦσα, 'Αχραντε, ὁδήγησον * ὁδόν εἰς εὐθεῖάν με, * νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα * χαλεπῶν συμπτωμάτων * ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενί * έμαυτον άγνώμονι, Παρθένε άγνη, * άσώτως έβίωσα * χώραν είς μαχράν παθών πλανώμενος * άλλ' έπίστρεψον, σώσον * ταϊς σαϊς με παραχλήσεσιν.

Ναμάτων των σων * ζωηρρύτων πότισον τον δουλόν σου, * φλογμῷ συγκαιόμενον * των ἀμαρτιών, καὶ φλογιζόμενον * προσβολαϊς των δαιμόνων, * Παρθενομήτορ ἄχραντε.

Του 'Αγίου. 'Ο φωτισμός.*

Περιχαρώς * τοὺς ἀγώνας ὑπέδυς * τοῦ μαρτυρίου * περιπεφραγμένος δυνάμει θεία, * καὶ καρτερία * σταθερά τὰς βασάνους * ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες· * Ετερον ἐκτός σου Θεὸν οὑκ ἐπίσταμαι.

'Αθλητικών * προϊστάμενος, Μάκαρ, * άγωνισμάτων, * θεία δυναστεία περιεγένου * τῆς τῶν ἀθέων * δυσσεβοῦς τυραννίδος * καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, * τὸν ἀγωνοθέτην Χριστόν ἐνδυσάμενος.

Νεανικήν * συ την Ενστασιν Εχων, * και ρωμαλέον * ψυχής τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, * πᾶσαν αίκιαν * ρωμαλέως ὑπέστης * και ἀνδρείω, Μάκαρ, φρονήματι, * χάριτι τοῦ θείου Σταυροῦ κρατυνόμενος.

'Ασυμρανή * διεκρούσατο λέσχην * τῶν πλανωμένων * τῆ ἐπουρανίω διδασκαλία * ὁ 'Αθλορόρος, * καὶ πολλοῖς σωτηρίας * παραδόξου γέγονεν αἴτιος, * τῆ σῆ συνεργεία, Χριστὲ, δυναμούμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρήσεις σορών * και αινίγματα πάντων, * δεδοξασμένη, * και των Προρητών αι προαγορεύσεις * σε προετύπουν * προρανώς

ἐπ' ἐσχάτων * ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· * ἄλλην γὰρ ἐκτός σου άγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

Τοῦ φωτός διατμήξας * τὸ πρωτόγονον χάος * ὡς ἐν φωτὶ
 τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε, Χριστὲ, * τὸν Δημιουργόν, * ἐν τῷ
 φωτί σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εύθυνον.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

• Γν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον
• τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο• ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Μή με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα * ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι, Δέσποινα, * ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι * τὸν Κριτὴν καὶ Υίόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε, Κύριε, * καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ άθέσμοις μου πράξεσιν, * εἰς ἱλασμόν προσάγω σοι * τὴν Μητέρα σου. Οἰκτειρον, σῶσόν με.

Καταχρίσεως ρύσαί με, Δέσποινα, * τον αύτοχατάχριτον όντα τοῖς πταίσμασιν, * ώς τον Κριτήν χυήσασα * χαὶ Θεόν τῶν ἀπάντων χαὶ Κύριον.

Τοῦ Αγίου. Ο αὐτός.

Το νο αλμάτων τής πλάνης κατέπτυσας, * και κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας * θαυματουργών έξαισια, * και τελών τὰς ἰάσεις, Θεόσορε.

Στερανίτης έδειχθης πανάριστος: * σύ διὰ πυρός γὰρ διῆλθες καὶ ὑδατος: * καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, * παραδόξως ἀνείλες τοὺς ἄρρονας:

Τών τυράννων το θράσος κατέβαλες, * τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος * τἢ τῆς ψυχῆς στερρότητι * διαθλήσας, Θεόρρον, ἐν χάριτι.

(HESTOXISY.

Ο κατέχων τον γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, * ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, 'Αγνὴ, περιέχεται * περιγραφῆ τοῦ σώματος, * ὁ τῆ θεία μορρῆ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.

• Την τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ
• Το μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. α΄. Ίδιόμελον.

Τιμητής ὑπάρχων τοῦ Ἑλεήμονος, * καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν κομισάμενος, * ἀθλορόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τας εὐχαζς σου * τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, * ἀπε-

λαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σχάνδαλα * ἐχ τῶν βοώντων ἀπαύστως * Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ο Οίκος.

Tοῦ 'Αναργύρου τὴν μνήμην, * τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, * τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, φιλόχριστοι, * ἴνα λάβωμεν ἔλεος, * μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, * ὡς κάγὼ, τοὺς ἐαυτῶν ναούς· * ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων, ἀγαπητοὶ, * τὴν θεραπείαν παρέχει. * Σπουδάσωμεν οὖν, * πιστοὶ 'Αδελφοὶ, * ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν * ἔχειν τοῦτον, ἀσφαλῶς * τὸν ρυύμενον ἐχ πλάνης τοὺς βοῶντας· * Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον, Μάρτυς, αξμα στζ κάρας, Δι' τιν υδατόμικτον ο Χριστός χέει. Φάσγανον έβδομάτη λάχεν είκάδι Παντελεήμων.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τής Θεοτόχου. 'Ωοη ζ'. 'Ο Είρμός.

» 'Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομοῦντος * τυράννου μετάρσιον *
» Α τὴν φλόγα ἀνεβρίπισε: * Χριστός δὲ ἐρἡπλωσε * θεοσεβίσι

Της ! * Ερίσου σὰν σοῦ Πυρίν σσος ἐ ᾶν * εὐλονον ένας καὶ

» Παισί * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος καὶ » ὑπερένδοξος.

Ίσχύς μου και υμνησις * και σωτηρία, * βεβαία ἀντίληψις * και τείχος ἀπροσμάχητον * ὑπάρχουσα, Δέσποινα, * τοὺς πολεμουντάς με * δαίμονας πολέμησον ἀεὶ * ἐπιζητουντας τοῦ θανα-

τῶσαί με.
Θεόν σωματώσασα * παρθενιχῶν σου * αἰμάτων, ἐθέωσας, *
Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· * διό με τοῖς πάθεσι * χαταρρυπούμενον, *
χαὶ χαταφθειρόμενον ἐχθροῦ * ταῖς μεθοδείαις ρῦσαι πρεσβείαις σου.

Ή χάμινος γέννησιν * προδιετύπου * τὴν σὴν, Παναμώμητε· * τοὺς Παιδας γὰρ οὐχ ἔφλεξεν, * ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου * τὸ πῦρ τὸ ἄστεχτον· * δθεν, ἰχετεύω σε, πυρὸς * τοῦ αἰωνίου ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Αγίου. Εἰχόνος χρυσῆς. *
Τοῖς ἀθλῶν * καὶ νικήσας τὸν ἐχθρὸν, * λιμὴν πανεύδιος *
τοῖς ἐν θαλάσση, Παναοίδιμε, * χειμαζομένοις γεγένησαι, *

ρως δε τοτς εν σκότει του βίου, * ους και μελπειν εδίδαξας. * Εύλογητός εί, ὁ Θεός * ὁ των Πατέρων ἡμών.

Μαχάριος εἶ * καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν, * Μακαριώτατε, * ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον * καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, * τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει * τῷ Κυρίφ κραυγάζουσιν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων ψυχαί, * καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ, * καὶ ἡ ἀσώματος * τάξις Αγγέλων προσεδέξαντο * συγχορευτήν σε, Μακάριε· * ξίρει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, * μελωδεῖς ἀγαλλόμενος· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ρομφαία τό πρὶν * ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * ἡμᾶς χωρίσασα, * νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται * τοὺς σημανθέντας τῷ αϊματι * τῷ ἐχ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υίοῦ σου * προελθόντι, ΙΙανάμωμε· * εὐλο-γημένη ἡ Θεὸν * σαρχὶ χυήσασα.

Καταβασία.

Αβραμιαΐοι ποτέ * ἐν Βαβυλῶνι Παΐδες * χαμίνου φλόγα κα Α τεπάτησαν, * ἐν ϋμνοις χραυγάζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων
 Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

Τής Θεοτόχου. 'Ωοή η'. Ο Είρμός.

Κάμινος ποτέ * πυρός ἐν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 τῷ θείῳ προστάγματι, * τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, *
 τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα
 τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, * κακῶν μακρυνομένη * δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, * ψυχή μου, πρεσβεύουσαν * ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα * καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον * ἔχουσα προστασίαν * ὡς συμπαθῆ καὶ ριλάνθρωπον. *

Έλυσας δεσμού * τῆς πάλαι καταδίκης, * Θεοκυῆτορ, τὸ ἀνθρώπινον· * δθεν ἰκετεύω σε * διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον * κακίας τῆς καρδίας μου, * ἄχραντε, συνδεσμοῦσα * θεία στοργῆ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρός * ἀπαύγασμα τεχοῦσα, * τὴν ἀδοξία σχυθωπάζουσαν * πταισμάτων χαρδίαν μου, * Θεοτόχε, χαταραίδρυνον, * χαὶ δόξης με ἀνάδειξον * μέτοχον ἀιδίου, * ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ Αγίου. Τὸν ἐν καμίνφ τοῦ πυρός. *
Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς * εὐρυίας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν * τοῦ πατρὸς θεραπεύει, * ἀποδιδούσης τὸ φῶς * τοῖς πίστει, * Παμμάκαρ, προστρέγουσι, * καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα * Χριστὸν καθοδηγούσης.

Υπέρ Χριστοῦ σφαγιασθείς, * πρός αιώνιον ζωήν διεβιβάσθης,* και θεόκλητος ώρθης * προσηγορία Χριστού * τη θεία, * Θεόφρον, τιμώμενος. * όθεν σε ύμνουμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Ρητορικήν ἀποβαλών * καὶ δεινήν των σοριστών ἀδολεσχίαν,* τη Χριστού επικλήσει * των έπωδύνων παθών * τὰς ρίζας * έχτέμνεις, ιώμενος * τοὺς ὑπερυψοῦντας * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αθανασίας διαυγή * ἐπιστάμεθα πηγήν σε, Θεοτόχε, * ώς τεχούσαν τὸν Λόγον * τοῦ ἀθανάτου Πατρός, * τὸν πάντας * θανάτου λυτρούμενον * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

 * O^i έν Βαβυλώνι Παίδες * τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ * τυράννου καὶ φλογός ἀπειλήν * ἀνδρείως κατεπάτησαν, *

» και μέσον πυρός * έμβληθέντες * δροσιζόμενοι εψαλλον· * Εύλο-» γείτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Της Θεοτοχου. Ωοή θ'. Ο Είρμός.

» ' Ανάρχου Γεννήτορος * Υίος, Θεός και Κύριος * σαρκωθείς έκ » A Παρθένου * ημίν ἐπέφανε * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν-

» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως * μη προσηχούσης, θάνατον * ὁ 'Αδὰμ ἐχ του ξύλου * πιχρώς ετρύγησε. * ξύλφ δε παγείς ό Υίός σου * τόν γλυχασμόν * τῆς ἀθανασίας * ἐπήγασεν, "Αχραντε· * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυχας * τον Βασιλέα Κύριον * ὑπὲρ λόγον τεχοῦσα * τὸν διαλύσαντα * "Αδου τὰ βασίλεια, Κόρη· * ον ἐκτενῶς * δυσώπει της άνω * βασιλείας άπαντας * άξιώσαι τους τιμώντάς σε.

Αγάθυνον, Δέσποινα, * τὴν ταπεινὴν χαρδίαν μου * ἡδονῶν χαχωθείσαν * ταίς έπιχλύσεσιν, * ώς τὸν ἀγαθόν τετοχυία, * χαί άγαθή * ὑπάρχουσα ὅλη: * καὶ πρός μετανοίας με * άγαθὰς πύλας είσάγαγε.

Τοῦ Αγιου. Ο αύτός.

 \mathbf{M} ετέστης γηθόμενος * προς όρεκτων το ξαχατον· * ξνθα κατασκήστατο, * Μακαριώτατε, * το μακαριώτατον τέλος * ἀπο λαβείν * όντως ήξιώθης, * συνών τῷ Δεσπότη σου * εἰς αίωνα τόν άπέραντον.

Έρέσεως έτυχες * και πόθου σου πληρώσεως * συσταζόμενος έτι * θερμφ τῷ αίματι, * τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι * καὶ δι' αὐτόν, * Παμμάχαρ, χυθέντι * παρ' ου χαίρων είληρας * τούς στεφάνους των άγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα * καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, * Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι, * σὰ ἐχαλίνωσας· * οἰδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων * τὴν ἀρετὴν * καὶ ἄλογος φύσις· * διό σε, Πανεύφημε, * συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα * σοί ὁ Χριστός χαρίζεται, * θησαυρόν ἰαμάτων * ἡμιν δωρούμενος * καὶ Παντελεήμονα θέσει * σὲ παρασχών * παντὶ θλιβομένω, * λιμένα τε εὕδιον * καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοχίον.

'Ως πόχος, Πανάμωμε, * τον δμβρον τον ούράνιον * έν γαστρί συλλαβούσα * ήμιν έχτέτοχας, * τον την άμβροσίαν διδούντα * τοις ώς Θεόν * αὐτόν άνυμνούσι, * χαί σὲ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον χαταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

• Ο τόχος σου ἄρθορος ἐδείχθη· * Θεός ἐχ λαγόνων σου προῆλο θ ε * σαρχορόρος, δς ὥρθη * ἐπὶ γῆς χαὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * σὲ, Θεοτόχε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Γιαντελετίμον πάνσορε, * των σεπτων 'Αναργύρων * το ίερον ἀγλάτσμα, * καὶ των θείων Μαρτύρων * καὶ χριστωνύμων το κλέος, * οὐρανόθεν τὰς νίκας * τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ τοῖς πιστως * σὲ ὑμνοῦσιν, ''Αγιε, σωτηρίαν * μετὰ τῆς Θεομήτορος * ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή: ίστωμεν Στίχ, δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄, δευτερούντες τό α΄.

Ήγος πλ. δ΄. 🗘 του παραδόξου θαύματος. *

έλβιε. Θεοῦ μιμούμενος, * Παντελεήμων σαρῶς * ὡνομάσθης, Τράγματι * ὡς συμπαθής γὰρ ἐλεεῖς ἄπαντας, * διπλην παρέπρός τοῦ τοῦτοις τὴν ἴασιν, * τρέρων, ἰωμενος, * καὶ πρὸς γνῶσιν, Ενδοξε, * καθοδηγῶν * θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον * Χριστοῦ, παν-

Γργον προνοίας τῆς ἄνωθεν * τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς * τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· * τῶν σωμάτων πάθη γὰρ * θεραπεύειν σαφίστατα, * Παντελεῆμον, ἐκδιδασκόμενος, * ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἔτοιμος * λόγω τῆς χάριτος * ἰατρεύων ἄπαντας, * καὶ ζορερᾶς * πλάνης ἐκλυτρούμενος * τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

 $K^{\acute{a}\lambda\lambda\epsilon\iota}$, θεόρρον, του σώματος * τὴν ψυχικὴν καλλονὴν * εὐ- θυβόλως ἀντέθηκας, * καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν * τῆς σαρκὸς ώραιότητι· * καὶ τοὺς ὁρῶντας, Μάρτυς, κατέπληξας * τερατουρ-

γίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, * ἄνθει νεότητος * πρεσβυτέρων σύνεσιν * προσειληρώς, * πίστει τε καὶ χάριτι * καταλαμπόμενος. $\Delta \delta \xi \alpha$, ${}^{*}\Pi \chi \circ \varsigma$ δ΄. Βυζαντίου.

Τήμερον έξέλαμψε τοῦ 'Αθλορόρου ἡ μνήμη.* Δεῦτε πιστοί* πνευματικῶς εὐρρανθῶμεν, * καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν * τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν * τἢ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ * ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο * καὶ τῶν τυράννων * τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας * νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως, * καὶ νῦν μετ 'Αγγέλων * εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. * 'Αλλ' ὡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, * ἰατρὲ τῶν νοσούντων * καὶ λιμὴν τῶν τῶς ἀμιαζομένων, * μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεἡμονι Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοκίον.

Έν παντοίων χινδύνων τους δούλους σου φύλαττε, * εύλογημένη Θεοτόχε, * ίνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογια μεγαλη, και 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου ἡ γ΄. καὶ \mathbf{c}' . ' Ω οῦ. Προκείμενον, 'Πχος δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ᾿Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ. Στίχος: Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐν πηγῶν Ἰσραήλ.

Ο Απόστολος.

Τέχνον Τιμόθεε, ένδυναμού. Ζήτει τῆ Κς΄. Όκτωβρίου. 'Αλληλούτα, 'Ηχος δ'.

 Δ ίχαιος ώς φοτνιξ άνθήσει, ώσει χέδρος ή έν τῷ Λ ιβάν ϕ πλη-θυνθήσεται.

Στίχος. Περυτευμένος έν τῷ οἰκφ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εύαγγέλιον κατά Ίωάννην.

Είπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. Κοινωνικόν· Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ: ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ήχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Την ἐκλογῆ θεοκρίτω * προετιμήθητε * διακονείν ταῖς χρείαις *

Τῶν Αγίων, ὡς ὄντες * σορίας θείας πλήρεις, * καὶ φωτισμοῦ * καὶ τῆς χάριτος, "Ενδοξοι * καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς * σὺν 'Αγγέλοις εὐφραινόμενοι.

ωτιστικαί ώς λαμπάδες * Πνεύματος χάριτι * ἀποδειχθέντες κόσμφ, * το τῆς γνώσεως φέγγος * ἡστράψατε πλουσίως, * καὶ τὴν ἀχλὺν * τῆς κακίας ἐπαύσατε, * καὶ μεταστάντες, 'Α-πόστολοι, πρός τὸ φῶς * ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

νευρημείσθω Νιχάνωρ * ὁ ἱερώτατος * καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, * καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω * ὁ Πρόχορος ὁ θεῖος, * οἱ πληρωταὶ * τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, * καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων, καὶ πρεσβευταὶ * πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

εομακάριστε Κόρη, * τὰς ἰκεσίας ἡμῶν * ὡς εὐμενὴς προστάτις * τῶν πιστῶν, Θεοτόκε, * προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, * τὸν ἰλασμὸν * ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, * ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἰλασμὸς * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πανάμωμε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Το τῷ Σταυρῷ παρεστώσα * τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα, * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ ἀγνή· * Οἰμοι! Τέκνον γλυκύτατον· * τι ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; * ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον! ΄Απολυτίκιον, 'Απόστολοι 'Αγιοι.

EIΣ TON OPΘPON.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Όκτωήχου, καὶ τῶν ᾿Αγίων ὁ παρών, οὕ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Ἰωσήρ.

'Ωοη α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραΐον.

Μεθέξει τη πρός το Θεΐον, Πάνσοροι, * φως χρηματίσαντες, * τους την υμών φωσρόρον και σεπτην * έορτην έορταζοντας * παθών άχλύος ρύσασθε, * και φωτισμού καταξιώσατε.

Έθελχθητε γλυκυτάτω έρωτι * Χριστοῦ, Μακάριοι, * καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ * εὐσεβῶς παρωσάμενοι, * αὐτῷ ἡκολουθήσατε * μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτήρες, άνατολής όρμωμενοι * τής φωτοδότιδος, * φωταγωγοι γεγόνασι ψυχών * Παρμενάς τε και Πρόχορος, * και Τίμων ό θαυμάσιος, * και ό Νικάνωρ ό θεόπνευστος.

()εοτοχίον.

Πορείαι αι του Θεου, Πανάμωμε, * εν σοι εγνώσθησαν * γεγενημέναι ξένφ τοκετῷ, * ἀσυγκρίτφ ενώσει τε· * δθεν ὡς πάντων Δέσποιναν * τῶν ποιημάτων σε δοξάζομεν.

'Ωοη γ'. Ευρραίνεται έπι σοί. *

Ος όντες πνευματικαί * νεφέλαι ύδως άληθους γνώσεως * τοϊ έπὶ γῆς, "Ενδοξοι, * ἐν ἀγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῆ, * ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτοῦ χάριτος, * διακονεῖν, Πάνσοροι, * χορείαις τῶν ᾿Αγίων ἐτάχθητε.

Αίνεσωμεν Παρμενάν * τον εύκλεή, και τον σοφόν Τεμωνα, * και τον σεπτόν Πρόχορον, * και τον ύψηλόνουν Νικάνορα.

() Estaxion.

Σταλάζοντα γλυκασμόν * και ἀπολύτρωσιν κακών τέτοκας * τόν ἀγαθόν Κύριον, * ἄχραντε Παρθένε πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» \prod ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * » \sum Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταρυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθισμα, 'Πγος α'. Τον τάρον σου, Σωτήρ. *
Διάκονοι σεπτοί * καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου * καὶ σκεύη ἐκλογῆς*
ἀνεδείχθητε πίστει, * Νικάνορ καὶ Πρόχορε, * Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδοξε· * δθεν σήμερον * τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην * ἐορτάζομεν, * ἐν εὐφροσύνη καρδίας * ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ανύμρευτε άγνη * Θεοτόχε Παρθένε, * ή μόνη των πιστών * προστασία και σχέπη, * χινδύνων και θλίψεων * και δεινών περιστάσεων * πάντας λύτρωσαι * τους έπι σοι τὰς έλπίδας, * Κόρη, έχοντας, * και τὰς ψυχὰς ήμων σώσον * ταζς θείαις πρεσβείαις σου.

Ή Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ο ροῦσά σε Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτης * νεκρόν ἐπὶ Σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Υἰέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄρατος * οἰχονομία σου αὐτη; * δι' ῆς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου * σορὸν δημιούργημα; $\overset{\circ}{\Omega} \overset{\circ}{\partial} \overset{\overset}{\partial$

Αναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας * ώσπερ ἀστέρες ἄδυ-Τοι, * τὸν τῆς δυσσεβείας * σκοτασμόν διέλυσαν, * καὶ κόσμον ἐρώτισαν * οἱ τοῦ Εὐεργέτου ᾿Απόστολοι.

Υπουργών τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίφ, * Νικομηδείας γέγονας, * Πρόχορε παμμάκαρ, * ἄριστος διδάσκαλος * καὶ θείος πρωτόθρονος, * ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θετον ἐκληρώσω, Νικάνορ μάκαρ, * σραγιασθείς ὡς πρόβατον * σὺν τοῖς δισχιλίοις * εἰς Χριστόν ἐλπίζουσι, * καθ την τετελείωται * Στέρανος ἡμέραν ὁ πρώταθλος.

Θεοτοχίον:

'Απειρογάμως έχύησας Θεόν Λόγον * σωματωθέντα, Πάναγνε, * ύπερ νοῦν καὶ λόγον * δθεν κατὰ χρέος σε * Παρθένον δοξάζομεν, * καὶ χρεωστικώς μακαρίζομεν.

Ωοή ε΄. Σὰ Κύριε μου φώς. *

Σύ, Κύριε, τούς σούς * Μαθητάς ώσπερ σάλπιγγας * ἀπέστειλας εξειρούσας * ἐχ μνημάτων ἀπάτης * ψυχάς ύμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἰερὸς, * ποιμήν Βόστρων γενόμενος, * ἡνέγκατο μαρτυρίου * τὸ μακάριον τέλος * πυρί καταφλεγόμενος.

Ο μέγας Παρμενάς * 'Αποστόλων ἐπ' όψεσι * κεκοίμηται, ἐκτελέσας * σὺν σπουδή θερμοτάτη * τὸ θεΐον διακόνημα.

Θεοτοχίον.

Νικάνωρ * την ζωήν καταγγέλλων την άληκτον, * καὶ τόν σταυρόν καὶ τὰ πάθη * τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, * θανατοῦται * 'Ιουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος.

Ο μέγας * έξαπτόμενος Τίμων τῷ έρωτι * τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, * προσταγαῖς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσφ * τελειοῦται, * ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος.

Ή θεία * καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος εμπλεως * ύμων, 'Απόστολοι, μνήμη * άγιάζει πάντων τὰς διανοίας * τῶν ἐν πίστει * ἐπιτελούντων ταύτην, μακάριοι.

Θεοτοχίον.

Τάξεις σε * ἀσωμάτων 'Αγγέλων γεραίρουσι,* καὶ 'Αποστόλων χορείαι, * καὶ Μαρτύρων δήμοι, Θεοκυήτορ· * τὸν γὰρ πάντων * Βαπλέα ἀφράστως ἐκύησας.

O Eigues.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον *

» έχ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Αποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ. Στίχοι.

Τετράς Μαθητών του Θεανθρώπου Λόγου, Τριάδα σεπτήν πάσι χηρύττει λόγφ. Είκάδι δγδράτη Μυστών ξυνελήλυθε τετράς.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοη ζ'. Έν τη καμίνω * 'Αβραμιαΐοι.

Ο λικωτάτη * διανοία Χριστόν άγαπησαντες, * μόνον * τόν έν κάλλει όντα ως άληθως,* Παναοίδιμοι, άσύγκριτον, * κλήρον είλήφατε * τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Υπό τοῦ Λόγου, * τοῦ ἐχ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, * λόγον * τιμηθέντες ἔργοις τε ἰεροῖς, * τῶν πιστῶν σωτῆρες ὡρθητε, * τούτους μετάγοντες * πρὸς τὴν ὁμολογίαν, Θεόληπτοι.

"Ηθλησας ξένως, * μάχαρ Νιχάνορ, ἀναιρούμενος * γνώμη * δυσσεβών Εβραίων, χαὶ τῷ Χριστῷ * ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, χαὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Λόγφ τον Λόγον * τον τοῦ Πατρός, Κόρη, τέτοχας, * λόγφ * οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, * καὶ δοξάζειν τοῦτον, πάνα-γνε, * λόγον παρέχοντα * τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

 $^{\prime}\Omega^{\hat{o}}\eta$ $^{\prime}\eta'$. Χετρας έχπετάσας Δανιήλ. * $^{\prime}$ Τλύος έξερύσασθε παθών * χαι ματαιότητος * τοὺς πειθαρχήσαν-

Τάνος έρρυσασθε παθών * και ματαιότητος * τούς πειθαρχήσαντας * ύμων διδάγμασι, Πάνσοροι, * και πρός ύψος τούτους γνώσεως * άνεβιβάσατε, Θεῷ * εὐαρεστοῦντας καλώς * και βοῶντας * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς * ἐνθέοις ἔσμασιν * ἄμα τῷ Τίμωνι, * καὶ ὁ πανεύρημος Πρόχορος, * καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, τος μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ * καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υμάς μετά Πέτρον και λοιπούς * προκρίτους Κύριος * Μαθητάς είλετο, * συνταττομένους μέν, ενδοξοι, * τοϊς λεχθεΐσιν Εβ-

ουμήκοντα, * ἐκλελεγμένους δὲ καλώς, * ώς πλήρεις Πίστεως, * τῶν Αγίων * διακονήσαι ταῖς χρείαις, πανεύφημοι.
Θεοτοκίον.

Ίδου θεηγόρων αι φωνατ * πέρας ἐδέξαντο, * ἀποτεχούσης σου * τον ὑπερούσιον Κύριον, * ὑπ' ἐχείνων τον δηλούμενον, * εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν, * Θεοχαρίτωτε, * τῶν βοώντων * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τον Κύριον.

Ὁ Είρμός.

Υεϊρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ
 Τέφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε ννι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,*
 πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

 $^*\Omega\delta\eta$ δ' . Albox axelpotruntos opous. *

ράθητε σκεύη τοῦ Λόγου * πᾶσαν χωρήσαντα την αϊγλην, * πρόκριτοι σεπτοί Διακόνων, * Αγίων χρείαις * διακονήσαν-τις, * καὶ σὺν τῷ Λόγῳ, πάνσοροι, * δόξης ἀβρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ή σύμπασα ατίσις * ύμων την μνήμην ἐορτάζει, * Τίμων, Παρμενά απὶ Νιαάνορ * σύν τῷ Προχόρφ * τῷ χριστοπίρυκι, * ἀξίως μακαρίζουσα * ύμᾶς, θεόπται παμμακάριστοι.

"Ηρθητε πρός μέγιστον κλέος * ώς Μαθηταί Θεού του Λόγου, * καὶ σὺν 'Αποστόλων χορείαις * καὶ 'Ασωμάτων * νῦν ἐπαγάλλισθε· * μεθ' ὧν ἀεὶ πρεσβεύσατε * ἐλεηθήναι ἡμᾶς, ἔνδοξοι.

Θεοτοχίον.

Φωνήν σοι βοώμεν, Παρθένε, * περιχαρώς τοῦ 'Αρχαγγέλου' * Χαϊρε, ή χαρὰ τῶν 'Αγγέλων, * καὶ 'Αποστόλων * τὸ σεμνολόγημα, * καὶ Προφητών τὸ κήρυγμα, * καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ο Είρμός.

* $\Lambda^{(0)}$ ς άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * ά- * Λ χρογωνιαΐος έτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας * ρύσεις· * διό έπαγαλλόμενοι, * σέ, Θεοτόχε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπή 'Ακολουθία τοῦ 'Ορθρου, καὶ 'Απόλυσις.

THE KO'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Άγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, και της Άγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

ΈΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιγηρά του Αγίου.

 $^{\circ} ext{H} ext{N}$ os $\pi\lambda$. δ' . $^{\bullet}\Omega$ του παραδόξου θαύματος. *

Πάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, * ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανετν * εὐσεβῶς προελόμενος, * τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον * ἀληθῶς ἐξεικόνισας. * ἀθανασίας δθεν ἐπέτυχες * καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, * ἔνθα τὰ τάγματα * τῶν Αγγέλων πέφυκε * καὶ ἀθλητῶν * πάντων ἀγαλλόμενος * σκηνώσας, ἔνδοξε.

Πάρτυς παμμάχαρ Καλλίνιχε, * πρός ἀοράτους ἐχθροὺς, * τόν ἀδρατον Κύριον * συμμαχίαν ἄμαχον * χεχτημένος, ἀνέστησας * ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, * τόν ἐξαλείφειν γῆν τε χαί θάλασσαν * χαταχαυχώμενον * τῆ πυγμῆ τῶν ἄθλων σου * χαταβαλών, * χαὶ τῆ τῶν αἰμάτων σου * χαταποντίσας ροῆ.

Τόν της εύσεβείας πρόμαχον, * και καθαιρέτην έχθρου, * και Μαρτύρων συνόμιλον, * και ναόν του Πνεύματος * του Αγίου γενόμενον, * τόν στρατιώτην του Βασιλέως Χριστου, * των ιαμάτων τό άδαπάνητον * όντως θησαύρισμα, * των πιστων τό στήριγμα, * τόν θαυμαστόν * σήμερον Καλλίνικον * ύμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρά της Αγίας.

τιχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Ος παρθένον καὶ Μάρτυρα, * ὡς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, * ὡς τῷ θείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, * ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, * ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, * ὡς ἀθλήσασαν στερρῶς * καὶ πολύπλοκα βάσανα * ὑπομείνασαν, * εὐφημοῦμέν σε πίστει, * Θεοδότη, * καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν * τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον.

Τυμρευθείσα έν Πνεύματι * τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως * ώσπερ προῖχα, πάνσεμνε, προσενήνοχας * τῶν σῶν μελῶν τἡν χατάρλεξιν, * τοὺς πόνους, τὴν ἄθλησιν, * τοὺς ἀπείρους αἰχισμοὺς, *

την τοῦ αίματος πρόσχυσιν· * καὶ πρός θάλαμον * εἰσωκίσθης τὸν θεῖον * στερηφόρος, * Θεοδότη, ὑπέρ πάντων * τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ος γενναΐον ἀδάμαντα, * ώς θεόρρονα Μάρτυρα, * ώς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, * καὶ τὸν τῆς Εὕας πολέμιον * γενναίω φρονήματι * συμπατήσασαν εἰς γῆν, * εὐρημοῦμέν σε, ἐνὸξε, * καὶ χωρήσασαν * Παραδείσου πρὸς πλάτος, * Θεοδότη, * θεωθείσαν καὶ τυχοῦσαν * ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Φτοφόρον παλάτιον * τοῦ Θεόῦ χαῖρε, Δέσποινα, * καὶ 'Αγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. * Χαῖρε, 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις, *
καὶ Εὖας ἡ λύτρωσις. * Χαῖρε, κλίμαξ νοητὴ, * τοὺς θνητοὺς ἡ
μετάγουσα * πρὸς οὐράνιον * καὶ ἀκήρατον δόξαν. * Χαῖρε, κράτος * ὁρθοδόξων Βασιλέων * καὶ ἀρὸραγές φυλακτήριον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ος εώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῷ Σεμάμενον ἐξεπλήττετο, * χαὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ᾿λλὰ δέομαι· * Μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Κανών τοῦ Αγίου Καλλινίκου, οὖ ἡ Ακροστιχίς.

Αθλητά Καλλίνικε, την ώδην δέχου εύμενως.

'Ωδη α'. Ήχος δ'. "Αρματα Φαραώ. *

Αρματι νοητῷ * ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς,* τριστάτας ἐπόντισας * τοῦ Αἰγυπτίου * ἐν τῆ τῶν αἰμάτων σου ἐρυθρᾳ, * Μαρ-τύρων κλέος, Καλλίνικε.

Θείαν περιβολήν * ἐνδυσάμενος, Σορὲ, * στολήν τὴν ἐπίγειον * ἀπεξεδύσω, παμμάχαρ, * καὶ πρός τὸν ἀγῶνα ὡρμησας, * καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ * πολυπλόχους μηχανὰς, * δεσμεῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, * καὶ ἀνενέργητον τοῦτον * ἔρριψας εἰς γῆν, Καλλίνικε, * καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας.

Θεοτοχίον.

"Ηνπερ των Προφητών * προεώραχε χορός * ώς πύλην οὐρά-νων * καὶ ἀκατάφλεχτον βάτον, * σὲ, Παρθενομήτορ ἄχραντε, * θεόν τεχοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Men. Tom. VI.

Κανών τζε Αγίας Θεοδότης, οὐ ή Ακροστιχίς. Τὴν πρός Θεόν μοι, Μάρτυς, Ιθυνον τρίβον.

'Ωρή α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης, το ερυθραΐον.

τητης θείας φωτοδοσίας χάριτι * καταλαμπρύνεσθαι * τους ύμνητάς σου, Μάρτυς του Χριστου * Θεοδότη, δυσώπησον, * μαρτυρική λαμπρότητι * και παρθενία διαλάμπουσα.

Ή θείφ δυναμωθείσα Πνεύματι, * καὶ καταισχύνασα * τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, * Θεοδότη πανεύρημε, * πνευματικαῖς φαιδρότησι * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως πρός τους άγωνας, ένδοξε * Μάρτυς, έχώρησας, * των θεοπνεύστων λόγων διδαχαϊς * χοσμουμένη λαμπρότατα, * χαὶ τὰς βουλὰς έμώρανας * των ἀσεβούντων, παναοίδιμε.

Osstoxion.

Παρθένος τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι * σὰ ἀπηνέχθης Χριστῷ,* τῆς ἐκλεκτῆς ὁπίσω καὶ σεπτῆς * ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, * καὶ ἱερὸν ἀνάθημα * ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Αγίου. 'Ωοή γ'. 'Ο στερεών βροντήν.

Τη του Χριστου άγάπη τετρωμένος * ὁ Μάρτυς άνεχραύγαζεν * ἐν τοῖς άγῶσιν ἐγχαρτερῶν * Εἰς ὀσικὴν δραμούμαι μύρων, * ἀχολουθῶν τῷ πάθει σου * ἀθλήσει τῆ δι' αίματος.

'Ανεπιβούλευτος διετηρήθης * έχ τῶν βελῶν τοῦ ὅρεως· * τῆν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοριστὴς * ἐν τοῖς ἡλοις διατρήσας, * τῆν κεραλὴν συντρίβεται, * Καλλίνιχε, τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμών τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας * μαχαίρα τῆ τοῦ Πνεύματος, * τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς * ἐγεώργησας, Παμμάκαρ, * εἰς ἐκατόν τοὺς πόνους σου * προσάξας τῷ Δεσπότη σου.

'Ανερμηνεύτου τόχου και λοχείας * σύ μόνη μήτηρ γέγονας,* ἐν τῆ νηδύι σου τόν πρό σοῦ * συλλαβοῦσα Θεόν Λόγον, * καὶ γαλουχοῦσα, Πάναγνε, * ὡς βρέφος τόν προάναρχον.

Τῆς Αγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. *

 \mathbf{P} ημάτων σου ταϊς πλοχαϊς * περισχεθείς ὁ δυσσεβής τύραννος,* ταϊς φυλαχαϊς ὥετο * ἀντιχατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Ο πόθος ό τοῦ Θεοῦ * τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὕτονον, * Μάρτυς Χριστοῦ, ἔδειξε, * καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρχός μέν περιφρονείν, * ἐπιμελείσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας. * ὅθεν δειναῖς μάστιξι * χατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοχίον

Θυμίαμα προσηνές, * ἐπιτεθέν μαρτυριχοῖς ἄνθραξι, * τῷ νοῆτῷ ἄνθραχι * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου, σὰ γέγονας. Ο Είρμός.

· Εὐρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Z ήλον ένθεον ἐν τῆ ψυχῆ σου * ἔχων, ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας * δ διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας· * καὶ ὁμιλήσας βασάνοις, διήνυσας * τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίφ ρρονήματι. * Μάρτυς Καλλίνικε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, Δ όξα. Tῆς Aγίας.

τηχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τόν ώραιότατον Χριστόν άγαπήσασα, * καὶ δι' άγνείας τὴν ψυχὴν ώραίσασα, * διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων * τούτφ κατηγγύωσαι * ώς περ ἄμωμος νύμρη. * ὅθεν σε ἡξίωσεν * οὐρανίων θαλάμων, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ * τῶν σὲ τιμιώντων, * σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καί νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Τη Θεοτόχω έχτενως νῦν προσδράμωμεν, * άμαρτωλοί καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν * ἐν μετανοία κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: * Δέσποινα, βοήθησον * ἐρ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. * Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. * Μὴ ἀποστρέψης κουός δούλους κενούς: * σὲ γὰρ καὶ μόνην * ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Τοῦ Αγίου. 'Ωδή δ΄. Εἰσακήκοα, ὁ Θεός. * Ακουμένος ἐν ταῖς ροαῖς * τῶν σῶν αἰμάτων, παμμάκαρ, ὥ- φθης * καθαρώτατος τῷ πνεύματι, * καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας *

τῶν Ασωμάτων, μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθῶς * ψχοδομήθης τῆ Ἐκκλησία, * καὶ ναούς εἰδώλων ἔσεισας, * καὶ εἰς γῆν κατέβαλες * τῆ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Ιοβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν * θωπείας ὄντως ἀπώσω, Μάρτυς. * ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος * τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, * κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον. Θεοτοκίον.

Νῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾳ * προδιαγράρων Μωσῆς ὁ μέγας * ακατάρλεκτον ἐώρακε, * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * ἐν τῆ νηδύι ρέ-ρουσαν, "Αγραντε.

Τῆς 'Αγίας. Δι' ἀγάπησιν, Οἰκτίρμον.

Ππτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, * τῶν ἀλγεινῶν βασάνων * οὐχ ἡσθάνου, Θεόρρον, * τὸν νοῦν μεταστήσασα * πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Ο άπατήσας την Εύαν εν Παραδείσω * καταπατείται κόρης * υπό πόδας ώραίους, * Θεοδότης Μάρτυρος, * ώς ούσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίφ τῷ ἀθανάτφ, * διὰ σαρχός θανάτου * πρός ζωὴν μετετέθης, * αἰωνίας λήξεως * τυχοῦσα, Πανεύρημε.

Θεοτοχίον.

Μεμυημένη τὰ θεία, τῷ ἐχ Παρθένου * καὶ Θεοτόκου Κόρης * σαρχωθέντι ἐβόας * Σύ μου εἶ, φιλάνθρωπε, * ἰσχύς τε καὶ ΰμνησις.

Τοῦ 'Αγίου. 'Ωδή ε΄. 'Ανάτειλόν μοι, Κύριε. *

Τλύ περιέπεσον * άνυποστάτω, Κύριε, * και εν βυθώ της άμαρτίας μου, * και εν τη καταιγίδι * των δεινών μου πράξεων * έμπαγείς κραυγάζω σοι * Σύ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπίσι καθηλούμενος * τους πόδας, Μάρτυς, εψαλλες· * Έν τῆ όδῷ τῶν μαρτυρίων σου * πλουσίως κατετέρρθην, * ἀθλοθέτα Δέσποτα, * ὑπομένων στίγματα * τῆ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Έλέφ σῷ τὸν ἔλεον * καλῶς ἐμπορευσάμενος, * τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου * ἐραίδρυνας, Παμμάκαρ· * δε' Τζ δλαγέγονας * ἰερεῖον ἄμωμον, * ὁλοκαύτωμα δεκτόν. Θεοποκίον.

Τών Προρητών το χήρυγμα, * και 'Αποστόλων καύχημα, * και τών Μαρτύρων έγκαλλώπισμα * ὑπάρχεις, Θεοτόκε, * Θεόν Λόγον φέρουσα * ὑπέρ λόγον, Πάναγνε, * τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Ττζς Αγίας. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

Ο νούς σου εὐσεβῶς * τῆ ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος * ἐνούμενος, Θεοδότη, * τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων * εὐτόνως κατερρόνησεν. Ἰθύνουσα τὸν σὸν * λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν * αἰώνιον εὐρροσύνην, * ἀθυμίας βασάνων * καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ήμερων $\dot{\tau}$ και τερπνή άγαλλίασις $\dot{\tau}$ δεδώρηταί σοι, Θεόφρον, $\dot{\tau}$ άντι κόπων ών είδες $\dot{\tau}$ και πόνων των κολάσεων.

Θεοτοχίον.

Αί θεται δωρεαί * τατς παρθένοις χαὶ μάρτυσι * πηγάζουσιν ἐχ Παρθένου, * τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, * τῆς μόνης Θεομήτορος.

Του Αγίου, 'Ωοή ς'. Των πταισμάτων τη ζάλη.*

Η της ποιμνής σου μάνδρα * άνεπιβατος * έχ των θηρίων έτηρήθη * των αιρέσεων· * των σων γάρ άθλων, "Ενδοξε, χατέχουσα * την στερράν βαχτηρίαν, * των λύχων ώρθη διώχτρια.

Νὺξ ἡλάθη τῆς πλάνης * τῆ ἀθλήσει σου, * καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος * ἐξανέτειλεν * ἐν τῆ ὁμολογία σου, πανένδοξε * τῆς Τριάδος 'Οπλῖτα, * ὡς ἡλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

 Ω ς της πίστεως χήρυξ * ἀχριβέστατος * τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας * ἐτοιμότατα * Τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος * τὴν ψυχὴν στεἡροτέραν; * τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων χοῦρα.

· / ;:-

Θεοτοχίον.

Διαμένεις έχ τόχου * ἀπειρόγαμος, * ώς πρό τοῦ τόχου Παρθένος * καὶ ἀνέπαφος * τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον, Θεόνυμρε, * ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν * καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

 $T\tilde{\eta}_{\zeta}$ $A\gamma i\alpha \zeta$. Θύσω σοι * μετά φωνής.

ομραΐαι * αι τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· * νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον * και παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, * τῆ δυνάμει * τῆ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ρωννύμεναι.

Τὴν πτῶσιν * τῆς προμήτορος Εὕας ἀνώρθωσαν * αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, * τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στερανωθείσαι, * καὶ ποικίλα *

περιφανώς έγείρασαι τρόπαια.

Υπέστης * τὴν τοῦ πυρός δριμύτητα, πάνσοφε, * τοῦ σοῦ νυμρίου τῷ πόθῳ, * Θεοδότη Μάρτυς, πυρπολουμένη, * καὶ τὴν ρλόγα * τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. ()εοτοκίον.

Στόματι * θεολόγφ και γλώσση θεόρρονι * τὰς τῶν τυράννων θωπείας * ἀπεκρούσω, Μάρτυς, τὸν ἐκ Παρθένου * σαρκωθέντα * θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ο Είρμός.

• Θύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοὰ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *

» έχ τής πλευράς σου βεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον του Μάρτυρος, Πχος β'. Τὰ ἄνω ζητών.*

Τὰ ἄνω τερπνὰ * ἀξίως νῦν χεχλήρωσαι· * Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς *
τῷ πόθῳ πυραχτούμενος * τοῦ πυρὸς, Καλλίνιχε, * δι' αὐτοῦ ἀνδρείως χατετόλμησας· * ῷ χαὶ νῦν παριστάμενος,* μὴ παύση
πρεσβεύων * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Tή $K\Theta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Καλλινίχου.

Στίχοι.

Βληθείς ὁ Καλλίνικος ἐν τῆ καμίνω, Τὸ νικοκαλλές εὖρε καὶ θεῖον στέφος.

Εικάδι άμφ' ενάτη φλόξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέχνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεφ δοτήν τίθησι την Θεοδότην

Τό πῦρ χαμίνου σύν τρισίν τέχνοις φίλοις.

Ταζς αὐτῶν ἀγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Too Ayiou. 'Wôy ζ' . Hur pleyon 'Ayyelog.

Η δονής μοι πρόξενα τὰ τῶν χολάσεων * ὑπάρχουσι φόβητρα. *
Μάρτυς ἐβόχ, χωρίσει με.

Νευρούμενος, Ένδοξε, τή συμμαχία Χριστού, * εἰς γτην τὸν ἀντιπαλον * ἐκπαλαίσας ἔρριψας, * καὶ φερωνύμως ἐδείχθης * κατὰ τῶν τυράννων καλλίνικος.

Διάβολον ἤσχυνας, Αγγέλους εὕτρανας * τοῖς ἄθλοις σου, Ενδοξε, * καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· * Εὐλογητός εἰ, ὁ μόνος * ὑπάρχων Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

"Ελυσας τῷ τόχῳ σου, Παρθένε ἄχραντε, * Εδας τῆς προμήτορος * τὴν ἀράν· ὑπάρχεις γὰρ * Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, * τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Τής Αγίας. Έν τη καμίνω * Αβραμιατοι.

Πμειρομένη * της Βασιλείας, Μάρτυς, των οὐρανών, * τρίβον * την στενήν διώδευσας ἀχλινώς * δι' ἀθλήσεως, χραυγάζουσα. * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θηριωδίας * τῆς ώμοτάτης ἀπεδείξατο * ἔργον, * Θεοδότη Μάρτυς, ὁ δυσσεβὴς * κατατέμνων σε ταῖς μάστιξιν, * Εὐλογημένος εἶ, * ἀναβοῶσαν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Υπομονής σου * καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, * δόξαν * καὶ τρυρήν ἀνώλεθρον ὁ Χριστός * Θεοδότη ἐδωρήσατο· * Εὐλογημένος εἰ, * ἀναβοώση, Θεέ μου καὶ Κύριε. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην * την άνθρωπίνην φύσιν ήγειρας, * μόνη * σύ ζωήν άθάνατον τον Χριστόν, * Θεονύμφευτε, γεννήσασα. * Εύλογημένη σύ * έν γυναιξίν ύπάρχεις, πανάμωμε.

Τοῦ Αγίου. 'Ωόη η'. Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα. *

Χαίροις, τό εντρύρημα * των άθλητων της άληθείας· * χαίροις, τό καλλώπισμα * της πίστεως καὶ κλέος· * χαίροις, ὁ λαμπρότατος * των Μαρτύρων φωσφόρος * ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας * τῆ άθλησει σου, * καὶ τὸ ρως ἀναλάμψας τῷ κόσμῳ, * Καλλίνικε πόνσορε.

Ο τύραννος ἡσχύνθη.* τῆ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει· * ἡττήθησαν δήμιοι * τοῖς μώλωψί σου, Μάχαρ· * τοῖς ἡλοις τῆς πτέρνης σου * κατετρώθη ἡ πλάνη· * κατεφλέχθη δὲ πάντα * καὶ ἡράνισται * τῶν εἰδώλων τεμένη, θεόφρον, * πυρὶ ἐναθλοῦντός σου.

Υπέρ τῶν τιμώντων σε, * τῆ πρός Θεόν σου παρρησία, * Καλλίνικε, χρώμενος, * ἰκέτευε ἀπαύστως. * τῆς ποίμνης σου πρόστηθι, * ἐξαιρούμενος ταύτην * τῶν ποικίλων παγίδων * τοῦ ἀλάστορος, * αὶ στηρίζων τῆ πίστει. ἐν σοὶ γὰρ * αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοχίον.

Έν πνεύματι Προφήται * σε την Παρθένον προτυπούσι * σχηνήν τε και τράπεζαν, * και στάμνον και λυχνίαν, * και όρος πανάγιον, * και νερέλην και πλάκα, * κιβωτόν τε και ράβδον, * πύλην ένθεον· * δι' ης πάσιν ἀνθρώποις ήνοίχθη * ὁ πάλαι Πακάδεισος.

 $T\tilde{\eta}$ ς $\Lambda\gamma$ ίας. Χετρας έκπετάσας Δ ανι $\eta\lambda$. *

Ο υθέν, 'Αθληφόρε, των δεινών, * ού πύρ, ού μάστιγες, * οὐδὲ στρεβλώσεις μελών, * άλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε * διαρρήξαι την συνάφειαν * πρός τον Δεσπότην καὶ στοργήν, * δι' ής ἐκραύ-γαζες: * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νυμφώνα τερπνόν και καθαρόν * ὁ σός νυμφίος Χριστός * σοι νῦν δεδώρηται, * διπλαῖς ἐκλάμπουσαν χάρισι * καθορών σε, Πανσεβάσμιε· * ὅν περ ποθήσασα θερμώς, * χαίρουσα ἔψαλλες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῷ πόθψ κατάλληλον ἰσχύν * ὁ ἐραστής σου Χριστός * σαςῷς ἐνέπνευσε, * δι' ής τὴν ἄστεκτον ἤλεγξας * ἀθεότητα, Πανὁλβιε, * καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς * ἔφερες ψάλλουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

'Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς * σὲ μαχαρίζομεν, * Θεομαχάριριστε, * μαχαριότητος ἔνθεον * εὐρηχότες σε ὑπόθεσιν * τὴν τὸν μαχάριον ἡμῖν * Λόγον γεννήσασαν· * ῷ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ο Εἰρμός.

* Υ εϊρας έχπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω * Υ ετραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετὴν περιζωσάμε-* νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες χραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,*

* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Του Αγίου. 'Ωο η θ'. Τον άσπορον τόχον σου. *

ροφάνθη σοι άνωθεν * ο χιτών της πίστεως, * δι' οῦ ἀπεγύμνωσας * τον έχθρον έν σταδίφ, Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμηνώς ὁ τύραννος * ὑπεκλύειν ῷετο * θωπείαις τὸν Μάρτυρα. * ἀλλ' αὐτὸς ἐν τῆ πίστει ἐστερέωτο.

Εύθες όλοκαύτωμα * και δεκτόν θυμίαμα, * Καλλίνικε ενδοξε,* τῶ πυρὶ τῶν ἀγώνων προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παράδεισον * οι πιστοί γνωρίσαντες, * τοῖς πόνοις τῶν ἄθλων σου * ὡς θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Ωραΐοι οι πόδες σου, * άθλητὰ Καλλίνικε, * τοῖς ήλοις πειρώμενοι, * καὶ πρός κήρυγμα θεΐον πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σκέπην σε κεκτήμεθα * καὶ λιμένα, Πάναγνε, * καὶ δπλον καὶ ἄγκυραν * καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί.

 $T\tilde{\tau}_i$ ς $\Lambda\gamma i\alpha\varsigma$. Λίθος άχειρότμητος δρους. *

Τλεων γενέσθα:, θεόρρον, * τον σον άθάνατον Νυμφίον * ύπέρ των ύμνούντων σε πόθω * δυσώπει, Μάρτυς * άξιοθαύμαστε, * διά παντός έχλάμπουσα * ταζς λαμπηδόσι ταζς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηχας όντως * σύν παρρησία τοῦ Δεσπότου * οἶα εὐσεβής τε καὶ Μάρτυς, * δι' ἀμφοτέρων * εὐαρεστήσασα * τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, * καὶ πλουτοδότως στερανώσαντι.

Όλη εἶ καλή, Θεοδότη, * πεποθημένη τῷ Δεσπότη· * ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, * καὶ μῶμος ὅλως, * Μάρτυς, οὐκ ἔστιν ἐν σοί· * σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι * διαρερόντως κεχαρίτωσαι. Θεοτοκίον.

Νύμρη καὶ γεννήτρια ώφθης * τοῦ τῶν ἀπάντων Βασιλέως. * σὸ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐράνης * ἀγιωτέρα * πάσης τῆς κτίσεως. * καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Ό Ειρμός.

* Λ (θος ἀχειρότμητος όρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀ- χρογωνιατος ἐτμτ $_{i}$ θη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας

φύσεις: * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σἐ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Έπεσκέψατο ήμᾶς. *

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν * αἰμάτων μύρον ἔβλυσας, * ὡς ἐν Θεῷ

ζῶντι ζῶσα· * καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ * κληρονόμος ἡξίωσαι, * Θεοδότη, φρουροῦσα * τοὺς πόθω ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Η πλατυτέρα οὐρανῶν * πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασα, * μὴ καταλίπης, 'Αγαθὴ, * ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς: * πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον * χεῖρας εἰς μεσιτείαν * τοῦ Κόσμου ἐράπλωσον. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων ἐκ τῶν 'Εβδομήκοντα, Σίλα, Σίλουανοϋ, Κρήσκεντος, 'Επαίνετοϋ καὶ 'Ανδρονίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ήχος δ΄. Ὁς γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

Αστραπαῖς ρωτιζόμενοι * ταῖς τοῦ Πνεύματος, πάνσοροι, * τὰ
τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, * καὶ τοὺς πιστοὺς ἐρωτί-

σατε, * τόν ζόρον μειώσαντες * άγνωσίας τοῦ βυθοῦ, * ώς τοῦ Λόγου `Απόστολοι· * ὅθεν σήμερον * γεγηθότες τελοῦμεν * τὴν άγίαν * καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, * άγιασμόν κομιζόμενοι.

Ος νερέλαι, μαχάριοι, * ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα * ὑετὸν ἐρράσνατε τὰν οὑράνιον, * καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε * πιστῶν θεία χάριτι, * ἀποπνίξαντες δεινὰ * ἀθείας ζιζάνια, * καὶ τελέσαντες * τὰς ψυχὰς καρπορόρους * τῶν ἀνθρώπων * διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει * ὑμᾶς τιμῶμεν, 'Απόστολοι.

υνελθόντες τιμήσωμεν * καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν * Σίλαν τὸν πανάριστον καὶ 'Ανδρόνικον, * 'Επαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, * καὶ πόθφ τιμήσωμεν * σὺν αὐτοῖς Σίλουανὸν, * τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, * τοὺς προχέοντας * ποταμοὺς ἰαμάτων, * καὶ παντοίων * παθημάτων ἐπηρείας * Πνεύματι θείφ ἐξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καταχρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία θεόνυμρε, * καὶ δεινῶν πταιαμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν * καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα
ἐτάσεως, * ής ἐπέτυχον * τῶν Αγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρὸ τέλους * καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Η άμνὰς ἡ χυήσασα * τὸ ἀρνίον τὸ ἄχαχον, * τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι * παντὸς τοῦ χόσμου, Πανάχραντε, * οἰχείφ ἐν αῖματι, * τὸ σραγὲν ὑπὲρ ἡμῶν * χαὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, * σύ με ἔνδυσον, * γυμνωθέντα ἀπάσης * ἀρθαρσίας, * ἔξ ἑρίου τοῦ σοῦ τόχου * περιβολὴν θείας χάριτος.

Απολυτίκιον Απόστολοι Αγιοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, 'καὶ τῶν 'Αποστόλων ὁ παρών, οὕ ἡ 'Ακροστιχίς'

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμνῶ τοῦ Λόγου, Ἰωσήφ. ροὴ α΄. Ἦχος β΄. Τῷ τὴν ἄβατον. *

Παριστάμενοι * θρόνφ τῷ θείφ πάντοτε, * ρέγγει τε λαμπρυνόμενοι * ἀδύτφ, "Αγιοι, * φωτισμόν πνευματικόν * ἄπασιν αἰτήσασθε * ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός * καταπεμφθῆναι ἡμῖν * πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

'Αναλάμψαντα * δικαιοσύνης ήλιον, * Ένδοξοι, θεασάμενοι * Κόρης Θεόπαιδος, * έκολλήθητε αὐτῷ, * θείαν κατὰ μέθεξιν * φῶς χρηματίζοντες, * καὶ ἀπηλάσατε * ἀπάτης ζόφον ἄπαντα.

Men. Tom. VI.

Νόμον ἔνθεον * ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, * πᾶσαν τὴν τῆν διήλθετε, * τὴν ἀνομίαν αὐτῆς * ὑπεξαίροντες, σαροὶ, * Κρήσκη καὶ 'Ανδρόνεκ, * Σίλα καὶ Σιλουανέ, * καὶ κατασκείραντες * τὴν γνώσιν τὴν σωτήριον.

Έπαινέσωμεν * Έπαινετόν τόν ξνδοξον, * Καρθαγενέων καύ χημα, * θεϊον γενόμενον * καί τοῦ Λόγου Μαθητήν, * καὶ τῶν ἰαμάτων πηγήν, * καὶ μέγαν πήρυκα * τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, * καὶ πίστεως ἐδραίωμα. Θεοτοκίον.

Υπερύμνητον * Θεόν ἀρρήτως τέτοχας * σάρχα ἐκ σοῦ φορέσαντα * δι ἀγαθότητα, * ὑπερύμνητε 'Αγνή * ὅθεν εὐχαρίστοις φωναϊς * ὑμνολογοῦμέν σε * καὶ μακαρίζομεν, * ὡς πάλαι προεφήτευσας.

'Ωοή γ'. Έν πέτρα με της πίστεως.

Πρύξαντες την σάρχωσην τοῦ Δεσπότου, * καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, * τοὺς πάλαι δεδεμένους τῆ ἀπιστία, * Σοροί, ἐλύσατε, * μεγαλοχήρυκες, * καὶ θεῷ προσήξατε * διὰ πίστεως.

Λαμπτήρες της αδύτου φωτοχυσίας * γενόμενοι, τὸ σκότος της ἀσεβείας * ηλάσατε, δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώπας * της ἐπεγνώσεως * τὸ ρῶς, Πανεύρημος * διὰ τοῦτο πάντοτε * μακαρίζετος.

Είς πάσαν έξελήλυθε, καθώς φάλλει * Δαυίδ, των 'Αποστόλων ό θετος φθόγγος, * διδάσκων τὰ παθήκατα τοῦ Σωτήρος * καὶ τὴν ἀνάστασιν, * δι' ής ἀνέστημεν * ἐκ μνηκάτων ἄπαντες * ματαιότητος. Θεοτοκίον.

Εύρων σε των 'Αγγέλων καθαρωτέραν * ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἀγίαν * ὁ ρως οἰκων ἀπρόσιτον, Θεοτόκε· * καὶ ὥρθη ἄνθρωπος * ἐκ σοῦ σαρκούμενος, * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι * γνωριζόμενος.

'Ο Είρμός.

» Την πέτρα με τής πίστεως στερεώσας * έπλάτυνας το στόμα

» Τῷ ψάλλετ» * Οὐχ ἔστιν 'Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ

» έστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Ος ἀστέρες μέγεστοι * την οἰχουμένην * εὐσεβείας λάμφεσι * φωταγωγοθντες εὐσεβείς, * εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, * θαυματοφόροι * Κυρίου 'Απόστολοι. Θεοτοχίον, διιοιον.

Τας άχράντους χετράς σου, * Παρθενομήτορ, * ἐφαπλούσα, σκίπασον * τους πεποιθότας ἐπὶ σοὶ, * καὶ τῷ Υἰῷ σου πραυγάζοντας * Πᾶσι παράσχου, * Χριστὶ, τὰ ἐλέη σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, δμοιον.

Τπὶ ξύλου βλέπουσα * ἀναρτηθέντα * τὸν Υἰόν σου, Πάναγνε,*
Οἰμοι! πῶς ἔδυς, * τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

'Ωδή δ'. Τμνώ σε * άκοή γάρ, Κύριε. *

Τσχύκ * του τὰ πάντα κτίσαντος * διελθόντες την οἰκουμένην * καθάπερ ὑπόπτεροι, * ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει * δεινών, * Θεοφόροι, κινδυνεύοντας, * καὶ γαληνόν πρὸς ὅρμον ὡδηγήσατε.

Στηρίζων * παρειμένας, ένδοξε, * διανοίας τῷ λόγῳ, Σίλα, * σὸν Παύλῳ τῷ κήρυκι * πεπέρευσαι εἰς πάντα κόσμον, * πολλοίς * πειρασμοίς περιαντλούμενος, * καὶ τὸν Σωτήρα ἄπασι κηρύττων τρανῶς.

Μεγιστοις * άγαθοῖς ποσμούμενος * συμπεπόρευσαι ἐξ Ἑφας * μέχρις αὐττῆς Δύσεως * ώσπερ ἀπτὶς τῷ Παύλῳ, Σίλα * σορὲ, * ρωταυγεί ἡλίφ πέλοντι, * καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐρωτίσατε.

Αἰνείσθω * Κρήσκης καὶ 'Ανδρόνικος, * καὶ σὺν Σίλα μεγαλυνέσθω * Σιλουανὸς σήρεερον, * 'Επαινετός τε ἐπαινείσθω, * Χριστοῦ * τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες * βότρυες, γλεῦκος στάζοντες σωτήριον. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων * ὑπερέχον πέρυκε * τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαϋμα· * νομίμων γὰρ ἄνευθεν * τῆς φύσεως τὸν νομοδότην * Χριστὸν * ἀποτίκτεις, τὴν παράβασιν * τῶν προπατόρων λύοντα, Πανάμωμε.

'Ωδή ε΄. 'Ο φωτισμός. *

Τρθη των σων * Μαθητων ὑπεράνω * των οὐρανίων * ἡ μεγαλοπρέπεια, χηρυττόντων * τοῖς ἐπὶ γῆς σου * τὴν σεπτὴν παρουσίαν * καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγές * καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος * τοῦ Παρακλήτου, * τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδητίαν, * Θεσσαλονίκης * τὸ περίδοξον εὑχος, * Αποστόλων τὸ ἐγκαλλώπωμα, * τὸν Σιλουανόν τὸν σοφὸν εὑρημήσωμεν.

'Ανδρειωθείς * φερωνύμως του Λόγου * τη συμμαχία, * πάνσορε 'Ανδρόνικε, διαθέεις * ἐπιστηρίζων * παρεθείσας καρδίας * ἔπηρείαις του πολεμήτορος, * καὶ φωταγωγών εἰς θεου πατανόγοιν.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὁ Δαυλό * προδιέγραψεν όρος * τετυρωμείνου, * όρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, όρος πίσι; * ἐν σοὶ γὰρ, Κόρη, * ἐγνωρισθησαν τούτου * αἰ πορείαι σάρκα πτωχεύσαντος, * καὶ πρὸς τὸ ἀρχαΐον ἡμᾶς ἐπαννάξαντος.

'Ωδή ς'. Πρός Κύριον * έχ χήτους.

Υθούμενοι * πρός Κύριον καθαραζς συννεύσεσι, * τοὺς κατανεύσαντας * ἀπωλείας πρός τὰ βάραθρα * εἰλκύσατε, Σοροὶ, * ὕψος πρός οὐράνιον * ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μεν * οὐσία, χαρακτήρσι Τριάδα δέ, * Θεομακάριστοι,* έν τοῖς πέρασι κηρύξαντες,* πολύθεον άχλὺν * παντελώς ἐλύσατε,*

και φωστήρες ψυχών άνεδείχθητε.

Νευρώσας σου * Χριστός τόν λογισμόν, Κρήσκη πάνσορε, * τῆς ἐν Γαλλία σε * Καρχηδόνος 'Αρχιποίμενα, * ὡς τούτου μαθητὴν, * εὐσεβῶς ἀπέδειξε, * πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα.

'Ωραίαν σε * ἐν κάλλει ὁ Ποιητής εὐράμενος * ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, * καὶ ὡραῖος ὑπὲρ ἄπαντας * υἰοὺς τῶν γηγενῶν * ὡρθη σωματούμενος, * Παναγία Παρθένε πανύμνητε. 'Ο Εἰρμός.

» Τρός Κύριον * ἐχ χήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε *

ἐχ πυθμένος ἄδου, δέομαι· * ἵνα ὡς Λυτρωτἢ * ἐν φωνἢ

» αἰνέσεως, * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Συναξαριον.

Τῆ Λ' . του αύτου μηνός, Μνήμη τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων ἐκ τῶν Έβδομήκοντα, Σίλα, Σίλουανοῦ, Κρήσκεντος, 'Επαινετοῦ καὶ 'Ανδρονίκου.

Στίγοι. Έπαινετός, Κρήσκης τε καί Σιλουανός, Σίλας καί Ανδρόνικος αίνείσθων άμα.

Πέντ' έβαν έχ βιότου μύσται Θεοῦ έν τριαχοστῆ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ΄. 'Ρήτορες * ἀνεδείχθησαν.
Τι ὰ σκεύη * τὰ χωρήσαντα πᾶσαν * τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, * καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς πλάνης * γεγενημένους ἀποτελέσαντα * δεκτικοὺς Θεοῦ, * Σίλαν καὶ Σιλουανόν, * ὑμνήσωμεν ἐν-

θέως.

Ούκ ξστιν * ίκανός τις ἐπαινεῖν * Ἐπαινετόν τὸν θαυμαστόν. * συνεμορφώθη Χριστῷ γὰρ * τὰ δι αὐτόν ὑποστὰς παθήματα, * βασιλείας τε * συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ * καλῶς ἡγωνισμένος.

Ύμνεισθω * Κρήσχης ἔσμασι θείοις, * ὁ χεχρυμμένας τὰς ὁδοὺς * τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, * χαὶ καταχρίνας ἐν τῆ σαρχὶ αὐτοῦ * τῆν χατάχριτον * ἀμαρτίαν, χαὶ πολλοὺς * ἀχαταχρίτους δείξας. Θεοτοχίον.

Λυσόν μου * τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τῆ μεσιτεία σου, Αγνὴ, * καὶ τῆ ἀγάπη τελείως * του ἀγαθοῦ Γίοῦ σου πρόσδησον * μακρυνόμενον * καθ ἐκάστην ἐξ αὐτοῦ * δι ἡδονῶν ἀτόπων. $\dot{\Omega} \ddot{\partial} \dot{\eta} \dot{\eta}'. \quad T \ddot{\phi} \quad \delta \dot{\eta} \dot{\eta} \dot{\eta} \dot{\eta} \dot{\eta} \dot{\eta} \dot{\eta}. \label{eq:continuous}$

Ο ὑχ ἔδωχαν * ὑπνον ὁρθαλμοῖς * οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρέται, * ἔως οῦ ὑπνου βαρέος πιστοὺς * πλάνης ἐλυτρώσαντο, * χαὶ ρωτὸς χαὶ ἡμέρας * υἰοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι * άρμα τοῦ Θεοῦ * ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνιοχοῦντα * πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν ὑμᾶς, * 'Απόστολοι ἔνδοξοι, * καὶ τὰ ἄρματα πάντα * τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ο πάνσορος * Σίλας ως Χριστοῦ * διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω,* καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς * Κρήσκης καὶ ᾿Ανδρόνικος, * οἱ φωστῆρες οἱ πάντα * τὰ ἔθνη φωτίσαντες. Τριαδικόν.

Υμνήσωμεν * την ζωαρχικήν * Τριάδα χαρακτήρτι τρισσουμένην, * γνωριζομένην δὲ φύσει μιᾳ, * καὶ ψάλλοντες εἰπωμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Ο Είρμός.

* Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ * οἱ δσιοι τρέῖς Παίδες μὴ πεισθέντες, * ἐν τῆ καμίνῳ βληθέντες, Θεόν * ὑμνολόγουν ψάλ-

• λοντες· * Εύλογείτε, τὰ έργα * Κυρίου, τον Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Η τον προ ήλίου. *

Τατροί ψυχῶν τε * σωμάτων τε γεγόνατε σωτήριοι, * πνευματικοῖς τες άμροτέροθεν, * θεορεγγεῖς 'Απόστολοι: * ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

"Ωρθητε τη ζέσει * τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες,* καὶ τὸν κρυμὸν τὴς πλάνης διελύσατε, * καὶ καρδίας τὰς πηγυμένας * πίστει κατεθάλψατε, * καὶ πρὸς τὸ ἔαρ, Πάνσοροι, * τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν * ἐν οἴχφ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δοξάζοντες * Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ 'Ανδρόνικον,* καὶ τὸν μέγαν 'Επαινετὸν,* καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσορον, * ὡς ἀληθείας κήρυκας * καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ή άγιωτάτη * καὶ πλήρης χαρισμάτων θείου Πνεύματος, * καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος * ὑμῶν μνήμη, θεουργικαϊς * ἀκτῖσι καταυγάζουσα * τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, * ὑμνεῖν ὑμᾶς, Σοροὶ, προτρέπεται. Θεοτοκίον.

Φεΐσαι μου ὁ μέλλων * ἐν δόξη πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος * κρίναι τὴν οἰκουμένην, παντοδύναμε, * ἰκεσίαις τῆς ἀπειράνδρως,* Δέσποτα, τεκούσης σε: * καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψης με * κατε-γνωσμένον ἀμαρτήμασιν.

Ο Είρμός.

* Η τον πρό ήλίου * φωστήρα τον Θεόν έξανατείλαντα, * σωματιχώς ήμεν έπιδημήσαντα, * έχ λαγόνων παρθενιχών *

» άφράστως σωματώσασα, * εύλογημένη πάναγνε, * σέ, Θεοτόχε, » μεγαλύνομεν.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ 'Όρθρου, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Άγίου και Δικαίου Εύδοκίμου και Προεόρτια της προελεύσεως του τιμίου Σταυρού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐπέπραξα,** ἱστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στίχηρα προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'.

Ήγος α΄. Τών οὐρανίων ταγμάτων. *

Σύμπασα φύσις άνθρώπων * νῦν προεόρταζε * χαρμονικώς καὶ σχίρτα. * τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον * μέλλει προτεθήναι * πᾶσι πιστοῖς * ἰατρεῖον ἀδάπανον, * καὶ νοσημάτων λυτήριον, καὶ παθῶν * καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατίδωμεν ξένον, * πιστοί, τεράστιον· * πώς τοῦ Σταυροῦ τό ξύλον * καταπαύει φλογώσεις, * κοιμίζει ἀλγηδόνας, * πάθους παντός * ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. * Προεορτάσωμεν τοίνον, καὶ τῆ αὐτοῦ * προελεύσει νῦν σκιρτήσωμεν.

Ζώντες όμου καὶ θανόντες * προευτρεπίσθητε· * τῆς γὰρ ζωῆς Το ξύλον, * το τὸν *Αδην νεκρῶσαν, * ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, * ἡ τῶν νεκρῶν * ἐξανάστασις ἔρχεται * πᾶσι τὴν ἄρθονον χάριν νῦν παρασχεῖν * τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.

* Καὶ του 'Αγίου Εὐδοκίμου γ'. 'Όμοια.

Μαχαριώτατον τέλος * εύρες, Ευδόχιμε, * ευδοχιμήσας θείαις * Αρεταίς φερωνύμως, * χαι χόσμου ταῖς ἀπάταις * μή συγχωσθείς, * άλλὰ λάμψας φαιδρότερον * τῶν τοῦ Ἡλίου ἀχτίνων, χαι τῶν πιστῶν * χαταυγάσας τὰ συστήματα.

Η έλεήμων καρδία * καὶ εὐσυμπάθητος, * ὁ τῆς ἀγάπης λύτνος, * ὁρφανῶν ὁ προστάτης, * γυμνῶν καὶ πενομένων * ὁ σκεπαστής, * σωρροσύνης τὸ ἄγαλμα, * τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, * εὐρημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τή καθαρά σου καρδία * Θεόν έζήτησας, * και τὰ τοῦ κόσμου πάντα * έβδελύξω ἡδέα, * Εὐδόκιμε θεόφρον· * δθεν πιστως *

'n

καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν * παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθως, * ώς ἐν τέλει περανέρωται.

Δόξα. Τοῦ Αγίου. Ήχος β΄.

Παντός Δικαίου μνήμη μετ' έγκωμίων γίνεται· * μεθ' ὧν καὶ ή σὴ, * θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· * δπλον γὰρ ἔσχες Σταυρόν, * καὶ κράτος ἀἡττητον * Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· * διὰ τοῦτο μετ' Αγγέλων * συναναπαύη, ἀείμνηστε.

Καὶ νον. Του Σταυρού. Ὁ αὐτός.

Σύ μου σχέπη χραταιὰ ὑπάρχεις, * ὁ τριμερής Σταυρός τοῦ Χριστοῦ· * ἀγίασόν με τῆ δυνάμει σου, * ἐνα πίστει καὶ πόθφ προσχυνώ καὶ δοξάζω σε.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά της Όκτωήχου.

Δόξα, και νον. Του Σταυρού. Ήχος πλ. β΄.

Σταυρέ του Χριστου, * Χριστιανών ή έλπίς, * πεπλανημένων όδηγέ, * χειμαζομένων λιμήν, * έν πολέμοις νίκος, * οίκουμένης ἀσφάλεια, * νοσούντων ίατρέ, * γεκρών ή ἀνάστασις, έλέησον ήμας.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε. *

νας την σάρχα. * διό ἐν παρρησία Χριστῷ πρέσβευε σωθηναι ήμᾶς.

Εχ τῆς ὁ καλέσας σε * πρός αἰωνίους μονὰς * τηρεῖ καὶ μετὰ
σωρροσύνη * καὶ σεμνή πολιτεία, * μάχαρ, ἐπολιτεύσω * μὴ μολύκαὶ τῆν σάρχα. * διό ἐν παρρησία Χριστῷ πρέσβευε σωθήναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, και οι Κανόνες, τῆς Όκτωήχου εἰς, και ὁ Προεόρτιος, και τῶν Ἁγίων. Τὸν Προεόρτιον Κανόνα ζήτει εἰς τὴν Α΄. τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Καί των Αγίων ό παρών, ου ή Ακροστιχίς

Ύμνῶ, Μάχαρ, σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους. Ὁ Ἰωσήρ.

' Ω δη α'. Ήχος β'. Έν βυθῷ κατέστρωσε.

ηψηλόν τόν βίον έσχηκώς, * καὶ ταῖς ἀναβάσεσι * ταῖς θεἴκαῖς όλολαμπὴς γενόμενος, * φωτισμόν μοι αἴτησαι * εὐρημοῦντί σου τὰ σεπτὰ προτερήματα, * οἰς εὐδοκιμήσας * ἔτυχες ὧν ἤλπισας, Εὐδόκιμε.

Μυριπνόους στέργων διδαχάς, * καὶ ταῖς ἀναπτύξεσι * τῶν ἰερῶν Γραρῶν ἐνασχολούμενος, * ἡδονῶν ἐξέκλινας, * Παμμακά-ριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, * καὶ εὐωδιάσθης * θείαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμόν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, * Μάκαρ, ἀπεδίωξας, * ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος * ταῖς παννύχοις στάσεσι, * μὴ καμπτόμενος ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως. * ὅθεν πρὸς ἡμέραν * ὅντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Θεοτοχίον.

'Ως παστάδα ξμψυχον Θεοῦ, * καὶ θυμιατήριον * τοῦ νοητοῦ καὶ φωτορόρου ἄνθρακος, * τὴν ἀειμακάριστον * ἀνυμνήσωμεν Θεοτόκον, κραυγάζοντες· * Χαϊρε, ἡ αἰτία * τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

 $\Omega \delta \eta \gamma$. En nétra me the nistems.

Ρημάτων ζωηρρύτων πηγαϊς προσέχων * έξέπιες το νάμα τζς σωτηρίας, * έμέσας την κατάπικρον άμαρτίαν, * καὶ ψάλλων έλεγες * Θεῷ, Εὐδόκιμε· * Ώς οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Συμπάθειαν έκττσω χριστομιμήτως, * διανείμας τον πλούτον τοῖς δεομένοις, * οὐράνιον τον δλβον σοι προξενούντα: * οὕπερ καὶ ἔτυχες, * βοῶν, Εὐδόκιμε: * 'Ως οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Οἰχειωθείς τῷ Κτίστη ἀγάπη θείᾳ, * ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ, Μάχαρ, μετέχεις * θέσει θεούμενος, * καὶ μέλπων, ἔνδοξε· * Ω ς οὐκ ἔστιν 'Αγιος * πλήν σου, Κύριε. (Θεοτοχίον.

Υπάρχουσα 'Αγγέλων τιμιωτέρα, * τὸν Κτίστην τῶν 'Αγγέλων τη ση ση νηδύι * ἐβάστασας καὶ τέτοκας, Θεομητορ, * βροτῶν εἰς λύτρωσιν * τῶν μελωδούντων σοι * 'Ως οὐκ ἔστιν ἄχραντος * πλήν σου, Δέσποινα. () Εἰρμός.

 \mathbf{E} μου έπ' έχθρούς μου· * Εὐρράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου έν

τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ
 ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, Ήγος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοχιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, * ἐδοχιμάσθης ὡς χρυσός ἐν καμίνω * τοῖς πειρασμοῖς, Εὐδόχιμε ἀοίδιμε: * ὅθεν μετὰ θάνατον * ἀναβλύζεις πλουσίως * θαύματα ὡς νάματα, * καὶ νοτήματα παύεις, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐχδυσωπῶν * ὅπως πταισμάτων * συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα και νον. Θεοτοκίον, ομοιον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, * καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, * ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ, * Δέσποινα, ἐν κόλποις σου * σαρκικῶς · ὁ Θεὸς γὰρ * ὄντως ἐβασίλευσεν * ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη · * καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ · * δν ἐκδυσώπει * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

' Ω δή δ'. Έληλυθας * έχ Παρθένου.

φρόνημα * σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, * βίον ἀκηλίδωτον * καὶ εύσυμπάθητον γνώμην, * Αξιάγαστε.

Ου συγχυσις * κοσμική, ουκ άρχης έπικράτεια, * ου δόξα έπίχηρος * σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα * ἤμβλυνεν, Εὐδόχιμε· * ἀλλ' εὐ-

δοχίμησας δντως * θείαις πράξεσιν.

Υψούμενος * ταϊς ένθέοις μελέταις έχάστοτε * έχθρον έταπείνωτας, * καὶ ἰαμάτων ἐνέργειαν * είληρας, Εὐδόκιμε, * κρίσει διχαία του πάντα * διευθύνοντος.

Σταλάζουσα * γλυκασμόν ή σορός των λειψάνων σου * πλουσίων ίάσεων, * πάθη καθαίρει, Εὐδόκιμε, * πίστει των τιμώντων σε, * καὶ καταρλέγει δαιμόνων * πάσας φάλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, * στρατηγίαις τον άνω ύμνούμενον * Θεόν άπεχύησας * ανθρωπον όντως γενόμενον. * δν ύπερ των δούλων σου * έχουσωπούσα μη παύση, * αειπάρθενε.

'Ωδή ε'. 'Ο φωτισμός. *

[ζγλη σεπτή * τής άγνείας, θεόρρον, * λελαμπρυσμένος, * νόμφ Τε τῷ ταύτης συμπερραγμένος, * νύχτα τοῦ βίου * ἀπροσχόπως διέβης, * θεωρίαις θείαις πτερούμενος, * μάχαρ, χαὶ πρός θείαν ζωήν κατεσκήνωσας.

Νου έπι σοι * θαθμα μέγα όρᾶται * και θάμβους πλήρες, * πώς μετά κηδείαν όντως χρονίαν * διατηρείται * άδιάλυτον, Μάχαρ, * σου το σώμα εν τάρφ χείμενον, * χρίμασιν οίς οίδε θεός ὁ δοξάζων σε.

Εύγε της σης * πρός Θεόν παρρησίας * εύγε του πόθου, * ου περ έχ χαρδίας πρός τουτον έσχες * εύδοχιμήσας * φερωνύμως, καὶ λάμψας * παραδόξως θείαις λαμπρότησι, * καὶ καταφαιδρύνας Θεοτοχίον. πιστών τὰ συστήματα.

Υπέρ ήμων * τον έχ σου σαρχωθέντα, * Παρθενομήτορ, * πάντοτε δυσώπει των σε ύμνούντων, * τοῦ λυτρωθήναι * έχ παθών και κινδύνων, * ψυχορθόρων κακών και θλίψεων, * και αίωνιζούσης φλογός και κολάσεως.

'Ωδή ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

γταλαγμούς γλυχυτάτους ἐστάλαξαν, * Μάχαρ, οἰ ἰδρωτές σου 🚄 καὶ ἀγαλλίασιν, * καὶ ἱαμάτων ἔλλαμψιν * εἰς Χριστοῦ τοῦ θεου ήμων αίνεσιν.

Έν αὐλαζ τοῦ Θεοῦ ἀνεβλάστησας * ἄμπελος πολύφορος εὐκληματήσασα, * καὶ άρετῶν τοὺς βότρυας * γεωργῷ τῶν ψυχῶν έθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεού ἐπεπόθησας, * καὶ κατὰ παθών βασιλεύσας, 'Αρίδιμε, * κατ' εὐδρκίαν κρείττονα * τῆς χαρᾶς τών Δικαίων ἐπέτυγες. Θεοτοκίον.

Έχλεκτη τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, * ὡς ὡραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον * τούτου, Παρθένε, γέγονας, * καὶ παστὰς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα. Ὁ Εἰρμός.

 \mathbf{E} γ άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον της εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον· * \mathbf{E} χ ρθοράς, ο Θεός, με άνάγαγε.

Κοντάχιον τοῦ 'Αγίου, 'Πχος γ'. 'Η Παρθένος σήμερον. *

Η σεπτή σου σήμερον * ήμας συνήθροισε μνήμη * έν τῆ θεία

λάρναχι * τῶν ἱερῶν σου λειψάνων * πάντες οὖν οἱ προσιόντες χαὶ προσχυνοῦντες * ἀπασαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται,*
καὶ ποιχίλων νοσημάτων * λυτροῦνται τάχος, * μάχαρ Εὐδόχιμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι.

Τὸν θετον Εὐδόχιμον, ῷ βίος γέλως, Τὸ Θετον εὐδόχησεν ἐχστῆναι βίου.

Δέχνυται Ευδόχιμον πρώτη τάφος έν τριαχοστή.

Καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἤτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίγ. Οίχου προελθών Σταυρός των Βασιλέων, Οίχοις έορτας προξενεί τοϊς έν πόλει.

Ταϊς τοῦ Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα. *

Τσχύ ρωννύμενος * τοῦ Ζωοδότου, * σαρκός κατεκράτησας * ὁρέμέλπων συντονώτατα. Ο ών * εύλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτόν έξευγένισας * εύγενεστάτους * τούς τρόπους κτησάμινος, * νοός ἀκεραιότητι * μελέτη σχολάζων δὲ * τῶν θεοπνεύστων Γραρῶν, * ὅλην σου τὴν ἔρεσιν Θεῷ * τῷ παντεπόπτη, Μάκαρ, ἀνέτεινας.

Τὰ ἄνω βασίλεια, * τὴν ἄνω πόλιν, * Θεοῦ τὸν Παράδεισον,* Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, * τρυφὴν τὴν ἀνόθευτον, * ὅλβον τὸν ἄσυλον, * φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν * κατηξιώθης, μάκαρ Εὐδοκιμε.

'Ρεόντων το ἄστατον * χατανοήσας, * ψυχής τὰ χινήματα * Θεόν πρός μόνον ίθυνας· * ἐξ οῦ ἐλλαμπόμενος * θείαις λαμπρότησι, * βίου τὰ προσχόμματα, Σορὲ, * ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες.

Θεοτοχίον.

"Ον έτεχες, Δέσποινα, * ἀεὶ δυσώπεὶ * δουλείας ρυσθήναί με * παθών καὶ κατακρίσεως, * καὶ τῆς συνεχούσης με * δεινῆς πωρώσεως * καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με ἀεὶ * ἐπικρατείας, θεοχαρίτωτε. Ω ο η η΄. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός. *

Πὖρ ἐννοῶν τὸ φοβερὸν * πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, * κατανύξει καρδίας * θερμοὺς ἐκχέεις κρουνοὺς * ἀκρύων, * ἐναποτεφροῦντάς σοι * τῶν παθῶν καμίνους, * Εὐδόκιμε θεόφρον.

"Ολον μετέθηκας σαυτοῦ * πρός τόν Κύριον, Σορέ, ψυχῆς τόν πόθον, * καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης,* ἀναβοῶν ψαλμικῶς· * Χριστέ μου,* ἰλύος με λύτρωσαι * τῶν θανατηφόρων * παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονή καρτερικός, * καὶ καρδία ταπεινός, σὺ καθωράθης * συμπαθής δεομένοις, * ήθος προσφέρων χρηστόν * καὶ τρόπους * ἐναρέτους, Πάντιμε: * οἶς εὐδοκιμήσας * θαυμάτων βρύεις χάριν.

Σύνεσιν έχων θεϊκήν, * πληρωτής Δεσποτικών ώφθης λογίων, * δεξιάς στέργων τρίβους, * τὰς εὐωνύμους σαρώς * ἐκκλίνας * ὡς ἔννους καὶ φρόνιμος· * ὅθεν σε τιμώμεν, * θεόρρον, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ο του 'Αδάμ Δημιουργός * έξ αίμάτων σου άγνων δημιουργείται, * και γαλακτοτροφείται * ό διατρέφων πνοήν, * Παρθένε * Θεοτόκε, ἄπασαν· * δθεν ώς Θεού σε * δοξάζομεν Μητέρα. Ο Είρμός.

Τόν ἐν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκα ταβάντα, * καὶ τὴν ρλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν,*
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας

• τούς αίωνας.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος. *

Τοείν έφιέμενος * την δόξαν τοῦ Θεοῦ ήμῶν, * ἀρετῶν εὐμορφία * σαυτόν ἐκάλλυνας, * καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες * εἰς φωτεινοὺς * νυμρῶνας ᾿Αγγέλων, * συνών τῷ Δεσπότη σου, * ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

 Ω ς δρθρος, ώς ήλιος * ἀνέτειλεν ή μνήμη σου * τὰς ἐν ζόρφ καρδίας * καταφωτίζουσα· * σὺ γὰρ καὶ φωτός καὶ ἡμέρας * ὡς ἀληθῶς * υἰὸς ἐγνωρίσθης, * θεόρρον Εὐδόκιμε· * διὰ τοῦτό σε γε-αίρομεν.

Σορία χοσμούμενος, * χαὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, * ταπεινώσει

χαρδίας * ώραϊζόμενος, * ύψει πολιτείας έμπρέπων * πρός νοητάς * έπέβης έπαύλεις * μεθ' ών ήμων μνήσθητι * των τιμώντων σε, Εὐδόχιμε.

Ήμεραν εόρτιον * καὶ ώρελείας πρόξενον * τὴν σεπτήν σου τελούμεν * έχ γής μετάστασιν * συ γάρ του Κυρίου θεράπων, * και των αύτρο * έντολων έργάτης * ώρθης άνεπαισχυντος, * άξιάγαστε Εὐδόχιμε. Θεοτοχίον.

Φωτός ἐνδιαίτημα * τοῦ πάντας καταυγάσαντος * καὶ σκηνή καθωράθης, * θεοχαρίτωτε, * γέρυρα καὶ κλίμαξ πρός ύψος * τούς γηγενείς * ἀνάγουσα, Κόρη· * διό σε γεραίρομεν * καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν. Ο Είρμός.

» ' Α νάρχου Γεννήτορος * Υίος, Θεός και Κύριος * σαρκωθείς έκ » A Παρθένου * ὑμτν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν-» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διό τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

» μεγαλύγομεν.

Έξαποστειλάριον, τοῦ Αγίου. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. * \mathbf{K} αὶ ζῶν Εὐδόχιμος ὥρθης * χατὰ παθῶν παντοδαπῶν· * χαὶ νῶν εἰσέτι ὑπάρχεις * πηγὴ θαυμάτων τηλαυγὴς, * έξ \hbar ς χαθαίρονται πάθη * ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Του Σταυρού. Γυναίκες ακουτίσθητε. *

Σταυρός προεορτάζεται * καὶ κόσμος άγιάζεται· * τάξεις 'Αγγέ-Δ λων ύμνοῦσι * τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, * καὶ συμπανηγυρίζουσιν * ήμεν και συναγάλλονται * δαυίτικώς κραυγάζοντες. * Είργάσατο σωτηρίαν * έν μέσφ γής ὁ Δεσπότης.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωήχου.

Δόξα καὶ νου, Ἡχος πλ. β΄.
Γετών Προφητών αὶ φωναὶ * τὸ Ξύλον τὸ άγιον προκατήγγειλαν,* L δι' ου της άρχαίας ήλευθερώθη κατάρας * της του θανάτου ο 'Αδάμ. * ή κτίσις σήμερον, * ύψουμένου τούτου, συνυψοί την ρωνήν, * τὸ ἐχ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. * 'Αλλ' ὁ μόνος ἐν έλέει άμέτρητος, Δέσποτα, * ίλασμός γενού ήμιν, * και σώσον τάς ψυγάς ήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία τοῦ "Ορθρου, χατὰ τὴν τάξιν, χαὶ Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, 'Ακολουθία κοινή.

Εϊληφεν ώδε τέρμα μὴν Ίούλιος.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

H HMRPA EXEL OPAZ IT'. KAL H NYS OPAŻ IA'.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή πρόοδος των τιμίων Ξύλων τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ μνήμη των Αγίων Επτὰ Μαρτύρων των Μακκαβαίων,
καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτων Ἑλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτων
Σολομονῆς.

Πρό του σημάναι μεταχομίζεται το τίμιον Ξύλον άπο του Σκευορυλακείου, καθώς καὶ ἐν τῆ ΙΔ΄. του Σεπτεμβρίου μηνός ἀναγέγραπται.

ΕΊΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκράξα,** ἱστῶμεν Στίχους ἐ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ήχος δ΄. 'Ως γεννατόν εν Μάρτυσι. *

Ος χοινόν φυλαχτήριον, * ώς πηγην άγιάσματος * τόν Σταυρόν τόν τίμιον άσπασώμεθα. * χαὶ γὰρ χοιμίζει παθήματα, * χαὶ παύει νοσήματα, * χαὶ παντοίων άλγεινών * ἀπαλλάττει τοὺς χάμνοντας, * ὑπὲρ ἄβυσόον * πελαγίζων τὰ ρείθρα * τῶν θαυμά-των * τοῖς πιστῶς ἀὐτοῦ τόν τύπον * χαὶ προσχυνοῦσι χαὶ σέβουσιν.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς χύμὰσι * θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, * παθημά-των ζάλη τε χυμαινόμενοι, * ὡς εἰς ὁλχάδα σωτήριον, * τὸ δύλον τὸ τίμιον, * χαταρύγωμεν πιστῶς, * χαὶ σιγήσει τὰ χύματα * Μεπ. Τοπ. VI.

καί τὰ πνεύματα, * καί ραγήσεται πάθη, * καί πρός δρμον * ἀκυμάντου σωτηρίας * χαρμονικώς καταντήσομεν.

Τατα προβαλλόμενος * καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· * προσέλθωμεν, ἄνθρωποι, * οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν * συνεχόμενοι πάντοτε, *
καὶ ληψόμεθα * φωτοπάροχον χάριν * ἰαμάτων, * τὸν ἐν τούτῳ
προσπαγέντα * σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρά τῶν Αγίων.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Τοῦ νόμου τὸν ὅροφον * ἐπτὰ * στύλοις ἐπαιρόμενον * ἡ τυραννίς οὐ κατέσεισε. * τὴν γὰρ ἀλόγιστον * τοῦ διώκτου λύσσαν * ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, * τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν * κὶ εὐγενέστατοι * νεανίαι καὶ ὁμαίμονες, * τῶν Μωσέως * θεσπισμάτων φύλακες.

Τοπέρ τὰ ὁρώμενα * τὸν νοῦν * ὅντως ἀνυψώσαντες, * μέλη σαρ χός χατετέμνοντο * οἱ εὐσεβέστατοι * χαὶ γενναῖοι Παΐδες * σὺν μητρὶ θεόφρονι, * μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι * ὧν νῦν ἐπέτυχον * ᾿Αβραὰμ ἀναπαυσάμενοι * ἐν τοῖς χόλποις * τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχής γενναιότητι * στερρώς * έαυτους όπλίσαντες, * καὶ τὸν θυμόν ώσπερ θήξαντες, * πρός τὸν ἀντίπαλον * σταθερώς έχώρουν, * εὐσεβείας ενεκα * καὶ νόμου τοῦ πατρώου τηρήσεως, * ὁ ἱερώτατος * Ἑλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοροι * νεανίαι * σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχού.

Ο ι "Αγιοι Μαχχαβαΐοι * τῷ τυράννῳ ἔλεγον· * Ἡμῖν, ὡ Ἡντίοχε, * εἰς Βασιλεὺς, ὁ Θεός, * παρ' οῦ γεγόναμεν, * χαὶ πρό δγ ἐπιστρέφομεν. * Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν * τοῦ ὁρωμένου ὑψηλότερος χαὶ μονιμώτερος· * πατρὶς δὲ ἡμῶν * Ἱερουσαλὴμ ἡ χραταιὰ χαὶ ἀνώλεθρος· * πανήγυρις δὲ * ἡ μετὰ Ἁγγέλων διαγωγή.* Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν * ἐλέησον χαὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ον περ πάλαι Μωϋσῆς * προτυπώσας ἐν ἐαυτῷ * τὸν 'Αμαλήχ σοι βοῶν * προσχυνεῖσθαι διετάξατο· * τίμιον Σταυρόν σου, Χριστὶ ὁ Θεός, * σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσχυνοῦμεν * χείλεσιν ἀναξίοις, * σὲ τὸν χαταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ * ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· * Κύριε, σὺν τῷ Ληστῆ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Προσόμοια τῆς 'Οκτωήχου, ἢ τα^{ύτα} τοῦ Σταυροῦ.

 ${}^{\circ} ext{H}$ χος α΄. \mathbf{T} ών οὐρανίων ταγμάτων. *

Γή του Σταυρού προελεύσει, * δεύτε φιλέορτοι, * την Εορτήν ποιούντες, * φαιδρυνθώμεν βοώντες * ἐν πίστει ἀδιστάκτω· * ποιούντες, * φαιδρυνθώμεν βοώντες * έν πίστει άδιστάκτφ. * παυρέ του Χριστου, * ήμας άγιασον χάριτι * του έπι σε ύψωέντος, και έξελοῦ * πάσης βλάβης τῆ δυνάμει σου.

 $\Sigma au i \gamma$. Υψούτε Κύριον τον Θεόν ήμων, και προσκυνείτε τ $ilde{oldsymbol{\phi}}$

ποποδίφ των ποδών αύτου, δτι άγιός έστιν.

Γὰς οὐρανίους πορείας * Σταυρός ὁ τίμιος * έξευτρεπίζει πᾶσι * Ι τοϊς αὐτὸν προσχυνοῦσιν * ἐν φόβφ καὶ ἀγάπη· * καὶ τοῖς ιοροίς * των ἀύλων Δυνάμεων * δς έν αύτῷ προσηλώθη συναριθει * τους έχ πόθου άνυμνουντας αυτόν.

Στίχ. Ο δέ Θεός Βασιλεύς ήμων πρό αίωνος, είργάσατο

τωτηρίαν έν μέσφ της γης.

() προσχυνούντες έν πίστει * Σταυρόν τον τίμιον, * τον έν αὐτῷ παγέντα * προσχυνούμεν Δεσπότην, * οῦ τῆ ἐπινεύσει * χείλη όμου * και ψυχάς άγνιζόμεθα, * και ταϊς έλλάμψεσι τούτου ταϊς νοηταϊς * φαιδρυνόμεθα αίνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Κοσμά Μοναγού.

`` Γυχαί δικαίων * έν χειρί Κυρίου, * καθάπερ 'Αβραάμ καί 'Ισαάκ 🕯 καὶ Ἰακώβ, * οἱ πρὸ νόμου προπάτορες * καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, * των νύν ευφημουμένων παρ' ήμων. * Ούτοι γάρ οί καρτερόψυχοι * 'Αβραμιαΐοι ὑπάρχοντες * τὴν πίστιν ἐζήλωσαν * τοῦ ἐαυτῶν προπάτορος 'Αβραὰμ, * καὶ μέχρι θανάτου * ἡγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· * εὐσεβως γὰρ συντραφέντες, * καὶ ἐννόμως συναθλήσαντες, * τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν * τοῦ ἐπαράτου 'Αντιόχου. * και μηδέν προτιμήσαντες * των της παρούσης ζωής * διά την αίωνιον, * πάντα Θεφ άνέθεντο, * ψυχήν, * άνδρείαν, αίσθησιν, * σώμα ἀπαλόν * καὶ ἀμοιβάς των ἀγνεία τεθραμμένων. * 🏗 ῥίζης εὐσεβοῦς! * ἐξ ῆς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε, Μαχχαβαΐοι. * 🗓 μητρός άγιας! * της τεξαμένης τόν ἰσάριθμον της έβδομάδος άριθμόν. * 'Αλλ' ίχετεύομεν ύμᾶς, Μαχχαβαΐοι, * σύν τῆ μητρί ύμων Σολομονή * και τῷ σορῷ * ἱερεῖ Ἐλεαζάρφ, * ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * δι' δν κεκοπιάκατε, * τοὺς πόνους τῶν χαρπών ύμων * άπολαβείν παρ' αύτου, * έχτενη ίχεσίαν ποιήσατε ύπερ της ανθρωπότητος. * ποιεί γαρ δσα βούλεται, * και πληροί τά θελήματα ύμων * των φοβουμένων αύτόν.

Καὶ νον. Ο αύτός.

Η φωνή του Προφήτου σου Μωυσέως, * ὁ Θεός, πεπλήρωται ή λέγουσα· * "Οψεσθε την ζωήν ύμων χρεμαμένην * ἀπέναντι τῶν ὀρθαλμῶν ὑμῶν. * Σήμερον Σταυρός ὑψοῦται, * καὶ κόσμος έχ πλάνης έλευθερούται. * Σήμερον του Χριστού ή 'Ανάστασις έγκαννίζετας, " και τὰ πέρανα της της ἐγάλλονταν " ἐν κυμβάλοις δαυκτικοίς " ύμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγονταν " Εξργάσω σωτηρίαν ἐν μέσφ της γης, ὁ Θεὸς, " Σταυρὸν και την 'Ανάστασιν, " δι' ὧν ήμᾶς ἐσωσας, " ἀγαθὲ και φιλάνθρωπε. " Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

'Απολυτικιον των 'Αγίων, 'Ηχος α'.

Τάς άλγηδόνας των 'Αγίων, " δες υπέρ σου επαθόν, * δυσωπήοηπ, Κύριέ, * και πάσας ήμων τὰς δδύνας * επασει, φιλάνορωπα, δεόμεθα.

Δόξα και νον, του Σταυρού, Ήχος ὁ αὐτός.

ποίσου, Κύριε, του λαόν σου, * και εύλογησου την κληρουρμίαν σου * νίκας τοις Βασιλεύσι * κατά βαρβάρων δωρρόμενος, * και το σου φυλάτουν * διά του Σταυρού σου πολίτευμα.

Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
^{*}ΤΕγος α΄. **Τὸν τάρον σου, Σωτήρ.** *

Η φύσης των βροτών,* συνεθρταζε πάσα * και σκιρτα μυστικώς.* του Σταυρου γάρ το ξύλον * προτίθεται σήμερον * ίατρειον άδάπανον * τοις προστρέχουσι * μετ' εύλαβείας και πόθου, * και δοξάζουσι * τον έν αὐτι προσπαγέντα * Χριστον τον φιλάνθρωπον.

Δόξα, και νόν. Το αύτο.

Μετά την β΄. Στεχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Ετυρροσύνης πρόξενος * τη νῦν ἡμέρα * τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόοδος. *
καθαγιάζει γὰρ ἡμῶν * ψυχὰς ὁμοῦ καὶ τὰ σώματα * τῶν προσκυνούντων * αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αὐτό.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, 'Ανάγνωσις εἰς τον Θεολόγον' εἰς δὲ την τράπεζαν η Μετάρρασις τῶν 'Αγίων. Οι Κανόνες, τῆς 'Οκτωήχου εἰς δ'. του Σταυρού εἰς ς'. καὶ τῶν 'Αγίων εἰς δ'.

Ο Κανών τοῦ Σταυροῦ, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

Το προσχυνητόν πάντες ύμνουμεν Ξύλον, Ίωσήφ. · Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Τον του Κυρίου ζωηφόρον σήμερον * Σταυρόν νοι καθαρῷ * καὶ εὐσεβετ γνώμη * πάντες προσκυνήσωμεν * πρόκειται γάρ δωρούμενος * τοις αὐτῷ προσιούσιν * άγιασμόν καὶ σωτήριον * ἔλλαμψιν, καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδώρητος Σταμρός προκείμενος * καὶ καθορώμενος * φωγεαιδή πέγλην * άποπέμπει χάριτος * προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν *
φωτιπριόν εύρροσύνης * καὶ σωτηρίαν καὶ μρεσιν, * αἰνεσιν Κυρίφ
προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς όρῶσι θέσιμα, * Σταυρός ὁ τίμιος, * καὶ ὡς πηγὴ βρύει * ψυχικὰ χαρίσματα, * καὶ παὐει ἀμαρτήματα, * καὶ νοσήματα λύει, * καὶ τὰ φρονήματα ρώννυσι * τῶν εἰλικρινῶς προσκυγούντων αὐτόν.

'Ράβδος έτύπου τοῦ Σταυροῦ τό τρόπαιον * θάλασσαν τέμνουσα, * δε' οῦ ἡμεῖς πίστει * ἀποντίστως πλέομεν * τοῦ βίου ὑδωρ ἄστατον, * καὶ τὰ ρεώματα πάντα * τῆς ἐμαρτίας ἐκρεύγομεν, * καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοχίον.

"Ότε σε, τέχνον, ἐποβρήτως ἔτεχον, * ώδινας ἔρυγον· * χαὶ πῶς νυνὶ δλη * ὁδυνῶν πεπλήρωμας; * Όρῶ γάρ σε κρεμάμενον * ὡς κακοῦργον ἐν ξύλω * τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, * ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Μοτίως τὰ δόγματα, * πάνσοροι Παίδες, * νομίμως φυλάξαντες, * καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον * ζηλώσαντες εὐσεβώς, * πρεσβεύσατε ἀεὶ * σωθηναι πάντας ἡμᾶς.

Τις είδε, τις ήχουσεν * ρίους άγωνας * στερρώς ἐπεδείξαντο * οἱ τοῦ νόμου φύλαχες, * οἱ Σολομονής υἰοὶ, * ἐθλήσαντες μιᾳ * ψυχή, ἐνὶ φρονήματε;

Αλλήλους ότρύνοντες * ούτως έβέων * Νομίμως άθλήσωμεν,* καὶ προθύμως θάνωμεν * ὑπέρ πατρώων έθων, * οἱ Σολομωνής τῆς σεπτῆς * "Αγιοι Παίδες ἐπτά.

Ήσχύνθη ὁ τύραννος, * στώμεν ἐνδρείως, * ἡσθένησαν βάσανα, * ὁ Βελίαρ ἡττηται, * τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν· * μηδείς οὐν ἔξω, ἐδελφοί, * στήτω τοῦ σκάμματος.

Ήμιν, ω Αντίοχε, * ύπερ πατρώων * έθων ὁ άγων έστεν, * οι Σοροι άνεχραζον * έν τω σταδίω γυμνοι, * ύπερ ων μαλλον το θανείν * τοῦ ζην προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῦς όνυξιν * ἐν τῷ σταδίῳ * ξεόμενοι ἔκραζον * οἱ τοῦ νόμου φύλακες· * Ἡμῖν, ῷ ᾿Αντίοχε, * γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ * διὰ τὴν πάντων ζωήν. Δόξα Πατρί.

Τριέδα δοξάσωμεν * την έν Μονέδι, * ούσίαν ἀίδιον, * συμφυή και σύνθρονον * και όμοδύναμον, * Πατέρα ἄναρχον, Υίον, * και Πνεϋμα "Αγιον.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον * ἐν τῆ γαστρί σου * ἀφράστως βλαστήσασα, * ζωηφόρος ἄμπελος * τῆ Ἐχχλησία Χριστοῦ * ἐδείχθης, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, * πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία.

- » Σταυρόν χαράξας Μωσής * ἐπ' εὐθείας ῥάβδ ϕ * την Ἐρυθρὰν » διέτεμε * τ $\tilde{\phi}$ Ίσραηλ πεζεύσαντι, * την δὶ ἐπιστρεπτιχώς *
- » Φαραώ τοῖς ἄρμασι * χροτήσας ἡνωσεν * ἐπ' εῦρους διαγράψας *
- » τὸ ἀήττητον ὅπλον. * Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, *
- » ότι δεδόξασται.

Τοῦ Σταυροῦ. 'Ωδή γ'. 'Ο στερεώσας.

Σταυρός ἀπάντων τῶν καλῶν * παρεκτικός καθορᾶται * προσκυνούμενος· καὶ πᾶσα ἡ κτίσις * ἐορτάζει ἐν χαρᾶ, * φωτιζομένη χάριτι * τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει * ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ * τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, * όλιχῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες * σχοτασμόν ἀμαρτιῶν * ἐκφύγωμεν καὶ κράξωμεν * Ὁ φωτισμός τῶν ὅλων, * εὕσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοι. •

Υμνολογοϋμέν σε, Σταυρέ, * καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει * εξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν· * Ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ * παγίδων, καὶ κυβέρνησον * πρὸς δρμον ἡμᾶς πάντας * τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοχίον.

Νενεχρωμένην τὴν ζωὴν * ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, * καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, * ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ * Παρθένος ἀναχράζουσα· * Οἴμοι! Τἰέ μου, τί σοι * δῆμος ἀνόμων πεποίηχεν;

Των Αγίων. Λίθον * δν ἀπεδοχίμασαν. *

Παίδες * ἱερῶς βλαστήσαντες * καὶ συναυξηθέντες, * πάντες κατὰ νόμον * παιδαγωγηθέντες * ὑπὸ Ἐλεαζάρου, * νομίμως ἡθλήσατε, * καὶ ᾿Αντιόχου τὰς βουλὰς * πάσας εἰς γῆν * κατεπατήσατε.

Σπεῦδε, * ἀνεβόων, τύραννε, * οἱ 'Αβραμιαῖοι, * ποίει ἄπερ θέλεις, * καὶ ὀργίζου πλέον· * ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου * οὐδόλως πειθόμενοι, * τοὺς τῶν βασάνων αἰχισμοὺς * πόθ φ Θεοῦ * μᾶλλον αἰρούμεθα.

Μή τις * ὑστερείτω σήμερον * τοῦ καλοῦ ἀγῶνος· * μή τις θηρευθήτω * ὑπὸ τοῦ μανιώδους· * σοφός ἐστιν ὁ δράκων· * ἀλληλους παρώτρυναν * τῆς Σολομονῆς οἱ υἰοί· * μή τις ἡμῶν * γένηται βρῶμα αὐτοῦ,

Δεῦτε * οί τοῦ νόμου φύλαχες * όμοῦ αἰχισθῶμεν· * δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν, * καὶ στερανωθῶμεν, * οἱ Παίδες ἀνεβόων, * ἀλλήλους ὀτρύνοντες * πρὸς τοὺς ἀγῶνας εὐσεβῶς· * οῦς καὶ ἡμεῖς * ζηλοτυπήσωμεν.

Δόξα Πατρί.

Μίαν, * οἱ πιστοὶ, δοξάσωμεν * τοῦ Θεοῦ οὐσίαν,* μίαν δεσπότείαν, * μίαν βασιλείαν, * ἐνοῦντες ἀσυγχύτως * τὴν μίαν Θεότητα, * χαὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς * ταύτην τρισὶ * ταῖς ὑποστάσεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Βάτος * προεγνώσθης ἄρλεκτος * ἐν Σινᾳ τῷ ὅρει· * ὅρος δὲ τὸ θεῖον * Δανιὴλ ἐράνης· * ἐξ οῦ ἀχειροτμήτως * ἐτμήθη ὁ ἄτμητος * Χριστὸς, ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, * εἶς ῶν Υἰὸς, * Θεογεννῆτορ, ἐκ σοῦ. Καταβασία.

 \mathbf{P} άβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· * τῷ βλαστῷ γὰρ προχρίνει τὸν ἰερέα. * Τῆ στειρευούση δὲ

» πρώην * Εχχλησία νον έξηνθησε * ξύλον Σταυροο * είς χράτος

» καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἡχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, κτλ.

Είτα Κάθισμα, ή Τχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τύσεβῶς συντραφέντες, Παίδες σοφοί, * μαρτυριχῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλὰς * ἀνδρείως χατησχύνατε, * ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι· * καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι * γενόμενοι, "Αγιοι, * σὺν μητρὶ θεόφρονι * προθύμως ἡθλήσατε· * ὅθεν καὶ θανάτω * τὴν οὐράνιον ὅντως * ζωὴν ὡνησάμενοι * αἰωνίως ἀγάλλεσθε, * Μαχχαβαῖοι στεξρόψυχοι. * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ὑμῶν. Δόξα, ὅμοιον.

Τερεύς ἀνεδείχθης μωσαϊχώς, * τὰς ἐν νόμφ λατρείας διὰ παντός * προσάγων, μαχάριε, * τῷ Δεσπότη τῆς χτίσεως: * καὶ ζηλωτὴς τοῦ νόμου * ἐνθέως γενόμενος, * πολυειδεῖς βασάνους * γενναίως ὑπέμεινας. * "Όθεν χαὶ τοῖς πᾶσι * ὑποτύπωσις ὥφθης, * σορὲ χαρτερόψυχε, * ὑπομονῆς χαρτερότητι, * Ἑλεάζαρ πολύαθλε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρός σου, Κύριε ἡγίασται· * ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις. * Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ. 'Ωδή δ'. Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε.

πραταιά * σκέπη τε και έπαγορθωσις * των άνθρωπων, * τὸ άκαταμάχητον * ὅπλον τῆς πίστεως, ὁ Στευρός * ὁ σωτηριώδης, * ἰδού ὁρᾶται προκείμενος * και πάντων τὰς καρδίας * των πιστως προσιόντων * άγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν * φρουρός ὁ μέγας προχείμενος * ἐν τῷ μέσφ * πάντων, 'Υπεράγαθε, * Σταυρός ὁ τίμιος μέσον γῆς, * ἐν ῷ ἀνυ-ψώθης * ἐθελουσίφ θελήσει σου, * τὸν χόσμον ἀγιάζει * τῇ αὐτοῦ

προσχυνήσει, * και διώχει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

'Ο οὐρανὸς * πάση τῆ γῆ συνευφραίνεται * ἀθλοφόροι * Μάρτυρες, 'Απόστολοι, * ψυχαι Δικαίων περιχαρῶς * νῦν ἀγαλλιῶνται, * τὸ πάντας σῶζον θεώμενοι * προκείμενον ἐν μέσω * ζωοδώρητον ξύλον, * καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, * Κύριε, ὁ ἀσυνείδητος * μη φυλάξας * μέλλω κατακρίνεσθαι, * ἡνίκα ἔλθης ἐξ οὐρανοῦ * κρίναι σῶν ἐνθρώπων * τὰ ἔργα. ὅθεν κραυράζω σοὶ. * Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου * ἐπιστρέψας με σῶσον, * μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοχίον.

Παρθενιχής * τέχνον ἐχ μήτρας σε ἔτεχον, * χαὶ ὁρῶσα * ξύλφ νῦν χρεμάμενον * ἐπαπορῶ, χαὶ οὐ συνορῶ * ὕψος μυστηρίου * χαὶ βάθος πολλῶν χριμάτων σου, * ἡ Ηάναγνος ἐβόα· * ἢν φωναῖς ἀσιγήτοις * ὡς Μητέρα Θεοῦ μαχαρίζομεν.

Των Αγίων. Έν Πνεύματι προβλέπων. *

Εὐφραίνου, Έλεάζαρ, * όρων τοὺς ἱεροὺς * φοιτητάς σου σήμερον * ἀθλοϋντας εὐσεβως * ὑπέρ πατρώων * νομίμων τε προσταγμάτων, * καὶ 'Αντιόχου * τοῦ διώκτου τὴν μανίαν * λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

'Αγάλλου, Σολομόνη, * όρῶσα τοὺς ἐπτὰ * κλάδους συνακμάσαντας * τοῦ νόμου τοὺς καρπούς * ἐξ ὧν τρυγῶσα * ἡ ἄμεμπτος 'Εκκλησία, * τοὺς κληρονόμους * τῆς ἐν χάριτι λατρείας * τρέρα

καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς.

Σκιρτάτε, Πατριάρχαι, * κροτήσατε χερσί * του νόμου φύλακας, * όρωντες ευσεβως * ύπεραθλουντας * τῆς κατά γόμον λατρείας, * και διὰ πάντων * αἰκισμών δοκιμασθέντας * μήπως των πατρώων ἐκστωσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, * ὑπέρμαχοι στερροί, * καὶ συνεορτάσατε * τοῖς Μάρτυσι Χριστοῦ, * ὡς πρὸ ἐκείνων * ἀθλήσαντες ὑπέρ νόμου, * καὶ μετ ἐκείνων * εὐφημούμενοι ἐννόμως * πάση τῆ Χριστοῦ Ἐκ-κλησία φαιδρῶς.

Aéta Hazei.

Τριάδα ξι Μονάδι * δοξάσωμεν, πιστοί, * ἀσιγήτοις στόμεσι * βοώντες πρός αὐτήν: * Η ξι Μονάδι * Τριάς συμπροσχυνουμένη, * καὶ ἐν Τριάδι * τῶν προσώπων ὑμνουμένη: * δόξα σοι, τιμή καὶ προσχύνησις.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τικνοϋμέν σε, Παρθένε * θεόνυμφε σεμνή, * ώς Θεογεννήτριαν,* καὶ τετχος τῶν πιστῶν * σὺ γὰρ τὴν φύσιν * ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, * καὶ τὴν εἰκόνα * ἀγενέωσας τεκοῦσα * μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ 'Αδάμ;

Καταβασία.

* Ε τενόησα τὰ έργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν θεότητα.
Τοῦ Σταυροῦ. Ὠδὴ ε΄. Ίνα τι με ἐπώσω. *

Αλαλάξατε, έθνη, * ἄσατε, σχιρτήσατε, φυλαί, και ψάλατε *
τῶ Θεῷ τῷ δόντι * τὸν Σταυρόν ἐβιάσειστον ἔρεισμα * εῶν
νῦν τῆ προθέσει, * πάντες πιστοί, ἀγαλλιώμεν, * δι' αὐτοῦ τῶν

Νοιραί στρατικί σε * πάσκι περιέπουσι, Σταυρέ πανάγιε· * καὶ βροτοὶ πηλίνοις * σοῦ προσψαύρντες χείλεσι σήμερον, * ἀπαντλοῦμεν πόθοι * ἀγιασμόν καὶ εὐλογίαν, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πέθη * (κσκι τὰ χρόνια, εὖσπλαγχνε Κύριε· * καὶ ὡς λατρευτήν με * τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· * οῦ τῆ δυναστείς * πᾶν ἐμποδών ἀποσοβείται, * καὶ κακῶν ἐπαθείς διαμένομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Έν Σταυρῷ μαθορῶσα * τὸν δί ἐγαθότητα ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, * ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, * ἐδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες· * Οἴ μοι! θεῖον τέκνον· * πῶς ὑπὲρ πάντων ὁδυνᾶσαι; * Προσκυμῶ σου τὸ εὄσπλαγχνον, Κύριε.

Των Αγίων. Την σην είρηνην δός ημίν. *

Ζηλώσωμεν, φιλόχριστοι, * τοὺς Παίδας τοὺς ἐπτὰ, * οῦς ἡμεν.
Μωσῆς γομίμως ἐθρέψατο, * καὶ Ἐλεάζαρ προεβίβασεν * ἐν
τῷ πατρώω νόμω * δι εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μή νάμιζε, 'Αντίοχε * διώκτα των πιστών, * ότι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσει καιόμενον * πρός ταῦτα σφάζε, ἐνομώτατε· * ποίει λοιπόν δ βούλει, * οἱ Παϊδες ἀνεβόων.

Νομίμως έναθλήσωμεν, * άλλήλοις οι στερροί * Μάρτυρες Χριστοῦ, Μωσέως τὰ δόγματα * παρηγγυώντο μη παράψασθαι * τῶν μιαρῶν ὄψων, * οι Παίδες ἀνεβόων.

Δόξα Πατρί.

Προάναρχε, συνάναρχε, * όμόθρονε Τριὰς, * Πατήρ, καὶ Υίἐ, καὶ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * Μονὰς 'Αγία τρισυπόστατε, * τοὺς ἐξ 'Αδὰμ σῶζε * τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χριστέ, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος, * εἰρήνευσον ἡμᾶς· * σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου * σὺν τοῖς ᾿Αγίοις τοῖς ἀθλήσασιν * ὑπὲρ ἐθῶν πατρώων * καὶ τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία.

- » `Ο τρισμακάριστον ξύλον! * ἐν ῷ ἐτάθη Χριστός, * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· * δι' οῦ πέπτωκεν ὁ ξύλφ ἀπατήσας *
- τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, * τῷ πα-
- » ρέχοντι * την είρηνην ταζ ψυχαζ ήμων.

Τοῦ Σταυροῦ. 'Ωδή ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Σταυροῦ παγέντος ἐν γἤ * δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· * δν νῦν τῆς τῶν συμπτωμάτων * ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνούντες σε τον Θεόν * και Βασιλέα και Κύριον, * δν εδωρήσω ήμιν * Σταυρόν τεΐχος ἄρρηκτον * νύν περιπτυσσόμεθα * έν ἀγαλλιάσει, * και δεινών ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν * δωρήματα παρεχόμενος * ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός * ὁρᾶται προχείμενος. * Προσέλθωμεν, ἄνθρωποι, * φωτισμόν χαρδίας * χαὶ ψυχής ἀπαρυόμενοι.

Θεοτοχίον.

Νηστεύειν ήμας, 'Αγνή, * κακίας πάσης ἐνίσχυσον, * καὶ φαύλων καὶ πονηρών * ἀπέχεσθαι πράξεων * ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, * προστασία πάντων * των ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Τῶν Αγίων. Τὸν Προφήτην Ίωνᾶν. *

Η σορία του Θεου * ψχοδόμησε ναόν, * καὶ ὑπήρεισεν αὐτὸν * έπτὰ στύλοις λογικοῖς, * προγράφουσα * τοὺς Παΐδας τούτους * ὡς νόμου φύλακας.

Ή σοφή Σολομονή * υίους ἔτεκεν ἐπτὰ, * οῦς ἐθρέψατο καλῶς * Ἐλεάζαρ ὁ σορός· * καὶ ἔστεψεν * ἡ θεία χάρις * στεβρῶς ἀθλήσαντας.

Τί βραδύνεις, δικαστά; * πρὸς 'Αντίοχον φησὶν * ἐν τῷ μέσῷ τῶν δεινῶν * ἡ ἐπτάκλοὺος σειρά· * τιμώρησον, * συντόνως σφάττε, * ποίει ἃ θέλεις λοιπόν.

Προενήθλησε πατήρ, * συναθλοῦσι καὶ υἰοί· * ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν * καὶ ἡ μήτηρ, Δ ικαστά· * καὶ γένοιτο * προσθήκη τέκνοις * καὶ σεμνολόγημα.

Κάν τὰ σώματα ἡμῶν * ἀναλώσης τῷ πυρὶ, * ὁ ἐπτάδελφος χορὸς * ἀνεβόα τολμηρῶς, * Αντίοχε, * μἡ ὅλως οἴου * νικᾶν κάν ἔνα ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἰὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς * ἐν Θεότητι μι \vec{a} * προσκυνήσωμεν πιστώς, * κραυγάζοντες· * Τριὰς 'Αγία, * σώζε τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Πως έγέννησας Υίον * δν ούχ έσπειρε Πατήρ; * πως διέμεινας Αγνή * μετὰ τόχον ώσπερ ής; * Θεὸς οίδεν, * ὁ πάντα πράττων * δπως ᾶν βούληται.

Καταβασία.

- » Τοτίου θηρός εν σπλάγχνοις * παλάμας Ίωνᾶς σταυροειδώς διεκπετάσας, * το σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφώς. *
- » Όθεν τριήμερος έχους, * την υπερχόσμιον Ανάστασιν υπεζω-
- » γράφησε * του σαρχί προσπαγέντος Χριστού του Θεού, * χαί

» τριημέρφ έγέρσει * τον χόσμον φωτίσαντος.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Σορίας Θεοῦ * οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, * καὶ θείου φωτὸς * οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, * Μακκαβαΐοι πάνσοροι, * πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, * σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων Θεῷ * αἰτεῖσθε σωθηναι * τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ο Οίχος, πρός τό· Τράνωσόν μου.

Αίνει θερμώς, Σιών, τόν Θεόν σου, * δτι ένισχυσεν δντως * σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, * καὶ τοὺς υἰούς σου εὐλόγησεν. * Οὕτοι στρατός γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, * φάλαγξ ὅντως γενναία καὶ κραταιόρρων, * πρός μηχανὰς * δυσσεβῶν θεορρόνως ἀνθέστηκεν. * Ὁμοῦ καὶ νίκης στεράνους * οὐρανίας Σιών ἀπολαύουσι, * καὶ θείω θρόνω πελάζουσιν, * ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, * αἰτεῖσθε σωθῆναι * τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Συναξάριον.

Μὴν Αύγουστος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ή ήμέρα έχει ώρας ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ώρας ια΄.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Ἐπτὰ Μαρτύρων, τῶν Μακκαβαίων, 'Αβεὶμ, 'Αντωνίου, Γουρία, 'Ελεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, 'Αχεὶμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρός αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίγοι.

Πρώτος πρό Κριστού πύρ στέγων Ελεάζαρ, Αθλήσεως προύθηκε τοῖς ἄλλοις ίχνη. Πρώταθλον άλλην και πρό της Θέκλης έχω, Τήν Βολομονήν, ήν πρό Χριστού πύρ φλέγα. Εξ εβδόμης πέμπουσι Παίδων έπτάδα 'Αρθρέμβολα, πυρ, και τροχοί πρός όγδόην. Καύσαν ένὶ πρώτη Σολομώνην έπτά τε υίας.

This burdy again preshears. Xpione o Aeds, thenson xai σώσον ήμας, 'Αμήν.

Τοῦ Σταυροῦ 'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβαση. *

Ο χρόνων επέχεινα * έν χρόνων σάρχα φορέσας δείχνυται, * χαὶ τὰ χρόνια κάθη * ήμων ίἄται δι' άγαθότητα * σαρκός όμου τε * και πυεύματος: ήδη δέ * το θεω αύτου Σταυρο * καθαγιά. Ce huac.

*Υμνούμεν, δοξάζομεν, * και προσκινούμεν, και μεγαλύνομεν * τό σόν, Κύριε, κράτος * ότι παρέσχου ήμεν τοξ δούλοις σου * Σταυρόν τον θετον * τρυφήν άδαπάνητον, * και φύλακα των ψυχών * κεί των σωμέτων ήμων.

Μή δείξη με, Κύριε, * έν τη ήμερα της διαγνώσεως * κατρ γνωσμένον κακοίς. * μή ἀποβρίψης έκ του προσώπου σου * κατησχυμμένον, * άλλ' οίκτειρον, σωσόν με * τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ,* ώς ὑπεράγαθος,

Έτύπου την χάριν σου, * Σταυρέ, γλυκαίνων Μωσής τὰ ύδατα * τὰ πιχρότατα ξύλφ· * καὶ γὰρ πικρίας κακών ἐρρύσθημεν * באַן פאַ פּחאִבּוּהני. * טָיסְ אַוֹרְעֵל אַסְאָמִאַטְאַ * מִפּבּבּלָטְוּדְּאָסְחַל פּבּ אַחַאַ * נְּאַ χατανόξει ψυχής.

Θεοτοχίον.

Νοός μου την στένωσιν * τη ση πρεσβεία πλέιτυνον, Δέσπανα, * ή στενώσασα πάσας * τὰς μεθρδείας τοῦ πολεμήσορος. * καὶ δι' όδοῦ με * στενής κατευόδωσον * πρός πλατυσμόν τής ζωής * βαδίζειν, Μήτηρ Θεού.

Τῶν Αγίων. Τους έν χαμίνφ.

Ο τοῦ πατρώου νόμου ζηλωταί, * οἱ σύμψυχοι * φύλακες τοῦ νόμου ἀκλινεῖς * ἐνα Θεόν * πανευσεβῶς καθωμολόγουν * τρισίν ύποστάσεσιν, * έγοποιρθνηκς πισηώς, * και διαιροθνηκες εύσεβώς.

Τι έπιμένεις, πύραννε, λοιπόν; * οι Μάρτυρες * έκραζον τῷ πλάνω δικαστή. * ένα Θεόν * πάντων ήμεις όμολογούμεν, * χαί πετρίδε έχομεν * την άνω Ιερουσαλήμι, * την θρεψαμένην ήμες.

Ού μιαροφαγήφομεν, φαφίν, * ού θύσομεν, * ούδε γόνυ χάμψομεν

είς γην. * ένα Θεόν * πάντων ήμεζ όμολογούμεν, * καὶ αὐτόν ροβούμεθα, * παρ ου γεγονάμεν, * καὶ προς ον σπευδομεν.

Δόξα, Πατρί.

Τριαδικήν ύμνησωμεν φθήν, * δοξάζοντες * άναρχον Πατέρα, και Γίον, * Πνούμα εύθες, * μονάδικην μίαν ούσταν, * ήν τρισσώς ύμνησωμεν, * "Αγιος, "Αγιος, * "Αγιος, πράζοντες.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Ασέρε, το τείχος πάντων και χαρά, * Πάνυμνητε· * χατρε, των περάτων η ελπίς· * χατρε, βροτών * ή καλλενή, και των Αγγελων * ή τερπνότης, άχραντε· * σύ γάρ τον μόνον Θεόν * σαρκί εκύησας.

Καταβασία.

- \cdot Επίσου πρόστωγμα τυρώννου δυσσεβούς * λάους έχλουησε, * πνέου άπειλής * χαί δυσφημίας θεοστυγούς. * Όμως τρείζ
- » Πατόας ούχ εδειμάτωσε * θυμός θηριώδης, * ού πυρ βρόμεον· *
- » άλλ άντηχούντι δροσοβόλφ πνεύρατι * πυρί συνόντες έψαλλον *
- Ο ὑπερυμνητος * των Πατέρων καί ἡμων Θεός, εύλογητος εί. Γου Σταυρου.

'Ωδη η' Επταπλασίως κάμινου. *

ώλφο πότε άνείλχυσε * ποταμόῦ τὸ σιδήριον * θείος Ελισσαίος, σε προγράφων πόρρωθεν, * σταυρε πανσεβάσμιε· * εχ τοῦ βύθου τῆς πλάνης και γὰρ * διὰ σοῦ πρές πίστιν ἀναχθέντες βεβάιαν * τὴν σήμερον ἡμέραν * άξισύμεθα βλέπειν, * και πίστει προσκυνείν σε * εἰς πάντας τοὺς αίθνας.

Υποσημαίνει πόρρωθεν * σέ, Σταυρέ πανσεβάσμιε, * έν τάτζ εύλογίαις Ίαχωβ τρανότατα * ήμετς δέ έν χάριτι * άξιωθέντες βλέπειν σε, * πίστει άδιστάκτω προσερχόμεθα πάντες, * καὶ ψάλλομεν, πλουσίως * εύλογίαν τρυγωντες * καὶ φως καὶ σωτηρίαν * καὶ των πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονούντες πράξεσην * έναρετοις, προσελθωμεν * έν άγαλλιάσα τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες * Πανάγαθε Δεσπότα, * τῷ σῷ ὑψιστῷ θείῳ Σταυρῷ * ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λεοῦ σου, * τὸ κέρας, ἐνα πίστει * καὶ εἰρήνη βαθεία * ὑμνῆται σου τὸ κράτος * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Τριαδικόν.

Όμορυή, συνάναρχον, * συνάίδιον, σύνθρόνον * φύσιν μεν άπλην, διαιρετήν προσώπσις δε· * Πατέρα άγεννητον, * Υίόν, καϊ Πνεθμα "Αγιον, * άκτιστον σύσιαν, καϊ Θεότητα πάντες * υμνοθνπες μελφδοθμεν· * Τερεϊζ, εὐλογεῖτε· * λαός, υπερυψοθτε * εἰζ πάντας τους αἰωνας.

Σταυροθεοτοχίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον * καθορῶσα κρεμάμενον, * καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πυγνήμενον, * Υἰέ μου προάναρχε, * καὶ ὁδυρμοῖς συγκόπτομαι, * καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστανοῦμαι ὁδύναις, * ἡ Πάναγνος ἐβόα. * ἡν ρωναῖς ἀσιγήτοις * ὑμνοῦμεν θεοφρόνως * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τών 'Αγίων

» Τόν εν σορία τους ουρανούς στερεώσαντα, * και εφ' υδάτων την γην ενιδρύσαντα, * και την κτίσιν πάσαν δημιουργή» σαντα, * ιερείς, ευλογείτε, * υμνείτε τον Κύριον * είς πάντας » τους αιωνας.

Οἱ τῶν πατρώων ἐθῶν νομορύλαχες, * χαὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς προχήρυχες, * ὡς ἐπτὰ φωστῆρες ἐν χόσμφ φαίνοντες * ταῖς ἀχτῖσι τῶν ἄθλων, * ἡμᾶς χαταλάμπουσιν * οἱ νοεροὶ λαμπτῆρες.

Οι κατά νόμον Θεοῦ ἀριστεύσαντες, * και 'Αντιόχου βουλὰς καταπτύσαντες * τολμηρῶς ἐβόων 'Ημᾶς, 'Αντίοχε, * οὐ θηρία, οὐ ξίρη, * οὐ πῦρ, οὐδὲ μάστιγες * ὅλως Θεοῦ χωρίσει.

Οι την Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, * και τους πατρφους θεσμους συντηρήσαντες * ώς έπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμφ λάμποντες,* τους πλανήτας ἀστέρας * λοιπόν ἀπημαύρωσαν * τῆ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, * καὶ τοῦ πιστοῦ Ἐλεάζαρ τὰ θρέμματα, * οἱ ἐπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες * τῆ τοῦ νόμου λυχνία, * σαρῶς ἐπετέθησαν * ἐν τῆ σκηνῆ τοῦ Θεοῦ. Δ όξα Πατρί.

Δόξα Πατρί και Υίφ και τφ Πνεύματι, * τῆ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, * και Μονάδι φύσεως ὑποστάσεσιν * ὑμνουμένῃ ἀπαύστως * ὑπὸ πάσης κτίσεως * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τής πατρικής εύδοκίας θησαύρισμα, * τής του Γίου παρουσίας ἐναύλισμα, * του 'Αγίου Πνεύματος ἐνδιαίτημα * ἀνεδείχθης, Μαρία, * Τριάδος τὴν ἔμφασιν * ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα.

Καταβασία.

* E ὑλογεῖτε, Παΐδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * Δημιουργόν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε * τὸν συγχαταβάντα Λόγον * χαὶ

» τό πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, * καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι » ζωὴν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Σταυροῦ. 'Ωοὰ, θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτφ.

 \mathbf{I} άσω, ὑπεράγαθε, τὴν ἐμὴν * συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγυὑμενος * ἢλοις ποτὲ * πόδας τε χαὶ χεῖρας, Παμβασιλεῦ, *

και την πλευράν νυττόμενος, * όξος ποτιζόμενος και χολην, * η πάντων εύφροσύνη, * ο γλυκασμός, ή δόξα, * ή αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Όρατος ύπερ σάπρειρον και χρυσόν, * φωταυγής ώσπερ ήλιος πέφυχας, * θεῖε Σταυρέ, * χείμενος μέν τόπφ περιγραπτός, * χαί νοεραϊς Δυνάμεσι * πάντοτε χυχλούμενος φανερώς. * άχτισι δὲ τῆς θείας * δυνάμεως φωτίζων * τής οίχουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρός χειμαζομένων έστι λιμήν, * όδηγός πλανωμένων και στήριγμα, * δόξα Χριστού, * σθένος 'Αποστόλων και Προρητών, * των 'Αθλητων χραταίωμα, * πάντων των άνθρώπων χαταφυγή. * αύτον έν μέσφ πάντες * προχείμενον ορώντες * μετ' εύλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ήνίκα μέλλεις έρχεσθαι έπὶ γῆς * κρίναι κόσμον δν ἔπλασας, Κύριε, * 'Αγγελικών * προπορευομένων των στρατιών, * και τοῦ Σταυρού προλάμποντος * ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, * τῇ τούτου δυναστείς * οίκτείρησόν με, σώσον * τον ύπερ πάντας βροτούς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοχίον. .

Φθοράς σε δίχα τέτοχα έχ γαστρός, * πρό αιώνων Πατήρ δν έγέννησε. * και πως φθορείς * άνθρωποι σπαράττουσί σε, Τίέ, * και την πλευράν δρύττουσι * λόγχη, και τάς χετρας σύν τοτς ποσίν * ήλουσιν άπανθρώπως; * ή Πάναγνος έβόα. * ήν έπαξίως μεγαλύνωμεν.

Τῶν Αγίων. Τὴν φωτορόρον νεφέλην. *

Οί κατὰ νόμον τραφέντες, * και ὑπὲρ νόμου θανόντες, * Έλεαζάρου φοιτηταί, * Σολομονής δὲ Παϊδες, * καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί, * έλχόμενοι ἔχραζον· * Αντίοχε, * τί βραδύνεις, τί μέλλεις, * τι ού πράττεις * α βουλεύη καθ ήμων;

Οι ταξιάρχαι του νόμου * τῆς 'Αντιόχου άνοιας * χαταφρονήσαντες στερρώς, * ταζς βασάνοις ενήθλουν * ζηλοτυπούντες έαυτούς, * άλληλους προτρέποντες, * καί σπεύδοντες * προαρπάζειν τούς πόνους * και τούς ἄθλους * και θανείν ύπερ το ζήν.

"Ωσπερ 'Ολυμπιονίκη * άνδρεία τις καὶ γενναία, * ἡ Σολομονή τούς υίους * έσφαγμένους όρωσα * ούχ έσαλεύθη τὴν ψυχὴν, άλλ' ἔχραζεν· "Αχουε, * 'Αντίοχε, * χάμε πρόσθες τοῖς τέχνοις, * είπερ όλως * έστι χάρις παρ' έχθρων.

"Ω γυναικός άριστείας! * ω γενναιότητος άκρας! * ἡ τόν έπτάχλονον χορόν * των υίων ύπερ νόμου * ἀφιερώσασα Θεῷ, * προθύμως ήνδρίσατο, * και δέδωκεν * έαυτην ταϊς βασάνοις * είς προσθήχην * των θανόντων νον υίων.

Οι της σεπτής εβδομάδος * τύπον επέχοντες Παίδες, * έν τῷ θανάτφ τὴν ζωὴν * θησαυρίζειν πόθοῦντες, * τάζς τόῦ διώκτου ἀπειλαζς * γενναίως ἀντέστησαν, * καὶ ἤσχυναν * τῆ τοῦ νόμου λατρεία * τὰς ἐκείνου * παμβεβήλους μηχάνάς.

Τους άριστεας του νομου, * ους Έλεκζαρ έχθρεψας, * τύπον κατελιπε χάλον, * εκυτόν προενέγχας * τοις των Αγίων αίχισμοις,* ενδόξας του δοθήναι τω χόψων * την

elphyny, * xael hitty too lhacout.

Τους ἐπτελευντας την μνημην * των ἱερων υμων ἄθλων, * Παίδες του νόμου του Θεου, * τάις υμων ἱπεσίαις * ἐπ πάσης νόσου καὶ φθοράς * λυτρώσασθε, "Αγιοι, * δωρούμενοι * τη Μονή ήμων ταύτη * την εἰρήνην * καὶ κακών ἀπαλλαγήν.

Δόξα Πατρί.

Φως τον Πατέρα δοξάζω, * φως τον Υίον μεγαλύνω, * φως κάι το Πνεθμά προσχύνω, * την Αγίαν Τριάδα· * άλλ' έν προσωποίς μέν τρισί, * μιξ δε Θεότητι, * άξδιον, * άτελευτήτον χράτος * έχ μη δυτων * τὰ πάντα παραγαγόν.

Καί νῦν. Θεοτοχίον.

Πως, είπε, τίκτεις, Παρθένε; * πως εκ μάζων σου τό γάλα; * πως τοῦ ἀπάτορος εκ σοῦ * καὶ ἀμήτορος ενω * εκ τοῦ Πατρός μονόγενοῦς * γεννήτρια γεγονας, * θηλάζουσα * τον τροφεά τοῦ κόσμου; * πως; 'Ως όἰδεν, * ως ἡὐδόκησεν αὐτός:

Καταβασία.

» Μυστικός εί, Θεοτόκε, Παράδεισσς, * άγεωργήτως βλαστή-, ω σασά Χριστόν, * ὑφ΄ οῦ τὸ τοῦ Εταυροῦ ζωηφόρον * ἐν γἢ » πεφυτούργητὰι δένδρον. * Διὸ νῦν ὑψουμένου, * προσκυνοῦντε » ἀὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν.

» Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος * θάνατος διὰ Σταυροῦ * κατήργηται σήμερον: * τῆς γὰρ προμήτορος » ἡ παγγένης * κατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς 'Αγνῆς Θεο-» μήτορος, * ἡν πασαι αι Δυνάμεις τῶν σύρανῶν μεγαλύνουσην. Έξαποστειλάριον. Ἡχος β΄. Τῶν Μαθήτῶν.

Τους θαυμαστους υμνήσωμεν Μακκαβαίους, * Έλεαζάρου πάιδας Σόλομονής τε· * ούτοι γάρ καθείλον τὰ φρυάγματα * του άρχεκακου δράκοντος, * και τῆ του νόμου λατρεία * έγενοντο στεφανίται. Του Σταυρού, δμοιον.

Ττάυρος δ φύλαξ πάσης της οίχουμένης. * Σταυρος η ωραιότης της Έχχλησίας. * Σταυρός βασιλέων το κραταίωμα. * Σταυρός πιστών το στηρίγμα. * Σταυρός 'Αγγέλων η δόξα, * και των δαιμόνων το τραύμα.

Είς τοὺς Αίνους, Πᾶσα πνοή ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ..

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

 E^{ν} φωναϊς άλαλάξωμεν, * έν φδαϊς μελφδήσωμεν, * τον Σταυσώματα * τῆ δυνάμει σου. * καὶ παντοίας ἐκ βλάβης * ἐναντίων *
διατήρησον ἀτρώτους * τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες άρύσασθε * μη κενούμενα νάματα * τοῦ Σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα, * ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες * τὸ ξύλον τὸ "Αγιον, * χαρισμάτων την πηγην * ἀρδομένην τῷ Αξματι * καὶ τῷ "Τόατι * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * τοῦ ἐν τούτῳ * ἐκουσίως ὑψωθέντος, * καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Γχχλησίας έδραίωμα, * Μοναζόντων άγλάϊσμα, * Ίερέων καύ-Σημα καὶ διάσωσμα * σὰ εἶ, Σταυρὲ πανσεβάσμιε. * διὸ προσχυνοῦμέν σε, * καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς * φωτιζόμεθα σήμερον * θεία χάριτι τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, * καὶ τὸ κράτος * τοῦ δολίου καθελόντος, * καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία Ἰδιόμελα των Αγίων. Ἡχος α΄.

Π πολύαθλος μήτηρ * πρός ἀγώνας συγκαλούσα τοὺς οἰκείους παϊδας, ἔλεγε· * Τῆ ᾿Αβραμιαία πολιᾶ ἀκολουθήσατε, * ἱνα τῆ σραγῆ τοῦ Ἱσαὰκ συγκοινωνήσητε. * Αὐτοὶ δὲ προελάμβανον τὴν όδηγοῦσαν, * προέπεμπον τὴν νουθετοῦσαν, * ἐπαλλήλαις τιμωρίαις * τὰς βασάνους βλέποντες. * *Ων ταῖς εὐχαῖς, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ᾿Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ. Ἦχος δ΄.

 Γ πτὰ στύλοι ἐκλεκτοὶ * ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, * ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον· * δι ὧν εὐρόκησον, Σωτὴρ, * ἐν εἰρήνη φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Σ τίχ. Τοῖς 'Αγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύ-ριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ήχος πλ. α΄. $O^i τοῦ νόμου φύλακες * καὶ τῆς Σολομονῆς υἰοὶ * ἐν σταδίφ ἀθλοῦντες * πρὸς ᾿Αντίοχον ἐβόων· * Ἡμεῖς, ὧ ᾿Αντίοχε, * ὑπὲρ πατρώων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· * οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς * οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, * ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα * σὑν μητρὶ γηραλέα καὶ διδασκάλφ πατρὶ, * ζῶντες καὶ συγχαίροντες * εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.$

Men. Tom. VI.

Δόξα, ΤΗχος δ'.

Τον κατά των Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον * δεϋτε * θεασώμεθα, πιστοί, τὴν ἀνδρείαν· * τύραννος γὰρ Βασιλεὺς * πάντων των ἐθνων κρατήσας, * ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος * καὶ παίδων ἐπτὰ καὶ μιᾶς γυναικός. * Διὸ εὐχαῖς αὐτων, * ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νον. ήΗχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας, Κύριε, τῷ πραστάτῳ Δαυίδ * ὑποτάξαι τὸν ἀλλόρυλον, * τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, * καὶ τῷ ὁπλῳ τοῦ Σταυροῦ * κατάβαλε τοὺς ἐχθροῦς ἡμῶν * ὁείξον, εὕσπλαγχνε, * εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, * καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς * ὅτι σὺ εἰ Θεὸς, * καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν * πρεσβευούσης συνήθως * τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς * ὁωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἐλεος. Δοξολογία μεγάλη.

Καὶ ὅτε ἀπαρξόμεθα τῆς Δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ Τερεύς καὶ λαβών θυμιατόν, θυμιὰ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν. Εἰθ οὐτως λαμβάνει αὐτὸν ἐπὶ Δίσκου ἐπὶ κεραλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ βήματος, προπορευσμένων αὐτοῦ λαμπάδων δύο καὶ θυμιατοῦ· καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς Βασιλικὰς Πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Τερεὺς, Σορία ὁρθή· καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Τροπαρίου, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου· καὶ εἰσοδεύει ὁ Τερεὺς, φέρων τὸ τίμιον Ξυλον μέσον τοῦ Ναοῦ. Κὰκεῖσε προευτρεπισθέντος τοῦ Τετραποδίου, τίθησιν αὐτὸ ἐπάνω.

Καὶ εὐθέως ἡ ᾿Ακολουθία τοῦ ᾿Αγιασμοῦ, πρός, Ἡ τὸ χαϊκε δι᾽ ᾿Αγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν κτίστην.

Καί μετὰ τὸν 'Αγιασμόν ὁ Ίερεὺς ἀποτίθησι τὸ τίμιον Ξύλον ἐν τῷ Δίσκῳ, καὶ εὐθέως λέγομεν. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου 'Ανάστασιν δοξάζομεν. Καὶ ἄρχεται προσκυνεῖν ὁ Προεστώς καὶ ὁ Ἱερεὺς, ψάλλοντες μετανοίας γ΄ κατ' ἐνώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, ψάλλουσι μετάνοιαν ὁμοῦ· εἶθ' οῦτως εἰς τοὺς Χοροὺς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ. Εἶτα εἰσέρχονται οἱ 'Αδελφοὶ δύο δύο, προσκυνοῦντες κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. 'Ίσταται δὲ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν πλησίον, κρατῶν τὸ ἀγίασμα μετὰ κλάδων βασιλικῶν, καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμόν ἀγιάζων τοὺς 'Αδελφοὺς ἐκ τοῦ 'Αγιάσματος, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ. Ψάλλομεν δὲ Στιχηρὸν, 'Ήγος β'.

Δεύτε πιστοί, * τό ζωοποιόν ξύλον προσχυνήσωμεν, * έν ῷ Χριστός ό Βασιλεύς τῆς δόξης * έχουσίως χείρας έχτείνας, * ύψωσεν

ήμας * εἰς τὴν ἀρχαίαν μαχαριότητα, * οὺς πρὶν ὁ ἐχθρὸς δι' ἡδονῆς συλήσας, * ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηχε. * Δεῦτε πιστοὶ, * ξύλον προσχυνήσωμεν, * δι' οῦ ἡξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντριβειν τὰς χάρας. * Δεῦτε πᾶσαι αὶ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, * τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ὑμνοις τιμήσωμεν. * Χαίροις, Σταυρὸ, * τοῦ πεσόντος 'Αδὰμ * ἡ τελεία λύτρωσις. * Έν σοὶ οἱ πιστότατοι * Βαπλεῖς ἡμῶν χαυχῶνται, * ὡς τῆ σῆ δυνάμει * Ἰσμαηλίτην λαὸν * κραταιῶς ὑποτάττοντες. * Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν * δοξάζομεν λέγοντες. * Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, * ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς χαὶ φιλάνθρωπος.

Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, έκ τρίτου. Δόξα και νύν, Ήχος πλ. β΄.

γταυρέ του Χριστου, * Χριστιανών ή έλπίς, * πεπλανημένων όδηγέ, * χειμαζομένων λιμήν, * έν πολέμοις νίχος, * οίχουμένης ἀσφάλεια, * νοσούντων ἰατρέ, * νεχρών ή ἀνάστασις, ἐλέησον ήμᾶς.

Εἶτα διέρχεται ὁ τίμιος Σταυρός μετὰ τῆς λιτῆς περὶ τὰ ἐντός τῆς Μονῆς, ἤγουν εἰς τὸ Ἡγουμενεῖον, εἰς τὴν Τράπεζαν, εἰς τὸ Κελλάριον, εἰς τὰ Ἡρία, εἰς τὸ Οἰνοχεῖον, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς Κελλίοις τῶν ᾿Αδελρῶν. Καὶ ὑποστρεφόντων ἡμῶν, γίνεται τελεία ᾿Απόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀποχομίζεται τὸ τίμιον Ξύλον πάλιν ἐν τῷ Σχευορυλαχείω, παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν ᾿Λὸελρῶν, ὡς προδεδήλωται.

Είς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

'Αντί τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν' Τὸν Σταυρόν σου προσχυνούμεν, Δέσποτα, ἐχ τρίτου.

ΤΗι Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη της 'Ανακομιδής του Λειψάνου του 'Αγίου Πρωτομάρτυρος και 'Αρχιδιακόνου Στεφάνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το, Κύριε ἐπέπραξα, ἱστώμεν Στίγους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια.

ΤΗχος δ΄. `Ως γενναϊον έν Μάρτυσι. *

Τη τοῦ Πνεύματος χάριτι * λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, * τῷ μορρῷ ὡς ἄγγελος ὡρθης, Στέρανε, * διαδοθείσης τῷ σώματι*

τῆς ἔνδον λαμπρότητος, * καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς * φανερούσης τοῖς βλέπουσι· * δι' ἤς ἔτυχες * καὶ φωτὸς θεωρίας, * οὐρανῶν σοι * παραδόξως ἀνοιγέντων, * ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα. Ος βαθμίδες καὶ κλίμακες * πρὸς οὐράνιον ἄνοδον * αὶ τῶν λίθων Ος βαθμίδες καὶ κλίμακες * πρὸς οὐράνιον ἄνοδον * αὶ τῶν λίθων Κύριον * τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, * σοὶ ὁμώνυμον στέρανον * προτεινόμενον * δεξιῷ ζωηρόρω· * οῦ πλησίον * ὡς καλλίνικος παρέστης * καὶ 'Αθλητῶν ἀκροθίνιον:

 \mathbf{F} ν σημείοις καὶ τέρασιν * ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, * παστράπτων καὶ δόγμασι, * παστράπτων καὶ δόγμασι, * αναιρούμενος, * καὶ λίθοις βαλλόμενος * ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν * σὰ προσηύχου ἀφέσεως, * ἐκμιμούμενος * τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, * οἱ εἰς χεῖρας * ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα * τὸ ἱερώτατον, Στέφανε.

Καὶ Ἰδιόμελα, γ΄. ἸΗχος β΄.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, * πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, *
πανάγιε Στέρανε· * ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, * καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίφ προσήγαγες Μάρτυρας· * διὸ * οὐρανός σοι ἡνοίγη,*
καὶ Θεός σοι ἐράνη. * Αὐτὸν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Τόν Πρωτομάρτυρα * καὶ γενναΐον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, * Στέρανον τὸν Πρωτοδιάκονον, * ἐπαξίως τιμήσωμεν. * Οὖτος γὰρ ἐστὼς * ἐν μέσφ παρανόμων, * ἐν δεξιᾳ Πατρὸς * Υἰὸν ἐθεάσατο. Ο αὐτός.

Α γιωσύνην ἐνεδύσω, * Στέρανε μαχάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, * τῶν ᾿Αγγέλων συμμέτοχε· * δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Πρώτος εν Μάρτυσιν εδείχθης * και εν Διακόνοις, * Στέφανε μαχάριι, * των 'Αθλητών τὸ έγχαλλώπισμα, * των Πιστών τό στήριγμα, * ή δόξα των Δικαίων. * Τούς την σεπτην σου * έρρτάζοντας μνήμην αίτησαι, * ώς παριστάμενος * τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, * τῶν πταισμάτων ίλασμόν * καὶ βασιλείας οὐρανών ἀξιωθήναι.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Μ εταβολή των θλιβομένων,* ἀπαλλαγή των ἀσθενούντων ὑπάρ-χουσα, * Θεοτόχε Παρθένε, * σωζε πόλιν χαι λαόν, * των πολεμουμένων ή είρηνη, * των χειμαζομένων ή γαλήνη, * ή μόνη προστασία των πιστών.

> Είς του Στίχου, Στιχηρά της 'Οκτωήχου. Εἶτα, Δόξα, ⁵Ηχος πλ. β΄.

Χ αίροις έν Κυρίφ, στερανηφόρε Στέρανε, * ὁ μιμητής τοῦ Δεσπότου· * διότι και Πρωτομάρτυς γέγονας * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ήμων, * και την πλάνην των άνόμων Ίουδαίων κατήργησας. * Πρέσβευε ύπερ ήμων πρός Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.*

ρασίλειον διάδημα * έστέρθη σή κορυρή * έξ άθλων ων υπέ-Βασικείον σιασημά του Θεού, * Μαρτύρων Πρωτόαθλε. * σὺ γὰρ τὴν Ιουδαίων * ἀπελέγξας μανίαν, * εἴδές σου τὸν Σωτῆρα * τοῦ Πατρός δεξιόθεν. * Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οί Κανόνες της Όκτωήχου, καί του Αγίου ο παρών είς ς. ου ή Ακροστιχίς.

"Ασμασι τὸν πρώτον των Μαρτύρων εὖ στερανώσω. ()εοφάνους.

'Ωὸἡ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Ακτινοβόλοις ἀστραπαϊς τοῦ Πνεύματος * καταλαμπόμενος * ύπερφυών ἄθλων * καὶ στερράς άθλησεως, * τους σὲ ύμγοῦντας φώτισον * παρεστώς τῷ Δεσπότη * στεφανηφόρος, πανόλβιε * Στέρανε, Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων άπαρχή γενόμενος * καὶ άκροθίνιον * μαρτυρικού στέφους, * χαθοράν ήξιωσαι * τον άθλοθέτην, ενδοξε, * δεξιά ζωηφόρφ * θεοπλοχόν σοι προτείνοντα * στέφανον, θεσπέσιε Στέφανε,

Μόνος ὑπάρχων θησαυρός χρηστοτητος, * Σωτερ, ἀνέδειξας * έχ των της γης χόλπων * θησαυρόν πολύτιμον, * πλούτον μή δαπανώμενον, * άναφαίρετον δλβον, * περιουσίαν άνώλεθρον, * Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Αγγελομόρφω προφανώς λαμπρότητι * χαταυγαζόμενος, * Αγγελικοίς υμνοις, * Πρωτομάρτυς Στέρανε, * καὶ Διακόνων πρόχριτε, * χεχρυμμένος ώς ώρθης * άξίως όντως τετίμησαι, * **ἔνδοξε, Μ**αρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοχίον.

Σωματωθέντα δι' ήμας, Πανάμωμε, * τον πριν άστωματον * θεαρχικόν Λόγον * του Πατρός γεγέννηκας, * ώς παρθενέας σκήνωμα, * και δοχείον άγνειας, * και τέμενος καθαρότητος, * Δέσποινα τοῦ χόσμου Θεόνυμφε.

' Ω δη γ'. 'Ο στερεώσας κατ' άρχάς. *

Τερολόγος ίερος * και θεολόγος έδειχθης * συμπλεκόμενος Εβραίων 1 τοτς δήμοις, * διελέγχων άσφαλώς * την τούτων άθεότητα * καί θεομάχον γνώμην, * Στέρανε Μάρτυς πανάριστε.

Τόν Πρωτομάρτυρα Χριστου * και Διακόνων τον πρώτον, * τον τοις Μάρτυσι του δρόμου την νύσσαν * ύποδείξαντα λαμπρώς, * Αγγέλων τον συνόμιλον, * δεύτε συμρώνως πάντες * υμνοις ένθέως τιμήσωμεν.

Ο χεχρυμμένος θησαυρός * ύπό την γην φανερούται, * καὶ τὸν χόσμον εύωδίας ένθέου, * χαὶ πλουσίων δωρεών * τὴν οἰχουμένην έπλησεν * ό των Μαρτύρων πρώτος, * καὶ Διακόνων ό πρόκριτος.

Νενεχρωμένον μου τόν νουν * τη της ζωής ένεργεία * διά σου τής χηρυχθείσης έμφρόνως * έξανάστησον ύμνεϊν * την σην σεπτήν πανήγυριν,* καὶ σοῦ κατ' ίχνος βαίνειν,* Στέρανε μάκαρ, ἀξίωσον.

Πύλη έδειχθης νοητή * άνατολής τής έξ ύψους * τής έν γή φανερωθείσης, Παρθένε. * διά σου γάρ πρός ήμας * ὁ Λόγος είσελήλυθεν, * ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας * τῆς ἀλογίας, πανάχραντε. Ο Είρμός.

στερεώσας καταρχάς * τούς ούρανούς έν συνέσει, * καί την γην έπι υδάτων έδράσας, * έν τη πέτρα με, Χριστέ,*

» των έντολων σου στήριξον· * ότι ούχ έστι πλήν σου * άγιος, » μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, η Τον συνάναρχον.

την η του Πνεύματος αίγλη * καταλαμπόμενος, * και τη όντως Τοορία * συνανυψούμενος, * των Ιουδαίων τὴν ἀχλὺν * ἀπημαύρωσας, * και έν σταδίω τον έχθρον * άθλητικώς καταβαλών,*

Μαρτύρων στέφανος ώρθης. * 'Αλλά πρέσβευε τῷ Κυρίφ * έλεη-Θήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον όμοιον.

Η θερμή προστασία * καὶ ἀπροσμάχητος, * ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία * καὶ ἀκαταίσχυντος, * τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμήν * τῶν προστρεχόντων σοι, * ἀειπάρθενε 'Αγνὴ, * τὸν Υίόν σου καὶ Θεὸν * ἰκέτευε σὺν 'Αγγέλοις,* εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμφ * καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

'Ωδή δ΄. Σύ μου Ισχύς,* Κύριε.

Εετθρον ήμεν * σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν * εὐωδίας, * χρήνη έχπεπόρευται * χαὶ ποταμός θείων ἀγαθῶν, * χαὶ τρυρῆς χειμάρρους * ἐπίχλυσεν ὁ ἀοίδιμος, * ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, * ὁ τῆς πίστεως πλήρης * χαὶ δυνάμεως θείας χαὶ χάριτος.

'Ως ίερὰ * καὶ φαιδροτάτη καὶ εὕσημος * ἡ ἡμέρα * ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, * πλήρης φωτός καὶ πνευματικής * ὄντως εὐφροσύνης * τῆ Βασιλίδι ἐπέρανε, * φυλάττουσα τὸ κράτος * τῆς σεπτῆς 'Εκκλησίας, * καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθὴν * κληρονομίαν ἀπείληφας * ἐπαξίως, * Στέρανε μακάριε, * ἔνθα Χριστός ὁ παμβασιλεύς * σύ κατασκηνώσας· * αὐτοῦ γὰρ ὥρθης Διάκονος, * σημείων καὶ τεράτων * ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, * καὶ παρέχων νοσοῦσι τῆν ἴασιν.

Ο ἀκλινής * τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος * καὶ ἑδραῖος * στύλος ἀνατέταται * ἀπὸ τῆς γῆς ἔως οὐρανοῦ, * αἴγλη εὐσεβείας * φωτίζων πάντα τὰ πέρατα * ὁ Στέρανος ὁ μέγας, * ἀληθίας ὁ κήρυξ, * τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

()ESTOXIOV.

Νέος 'Αδάμ * διὰ τὸν πρῶτον σὰ γέγονας * ἐχ Παρθένου * διὰ τὴν Προμήτορα, * ὁ Λυτρωτὴς πάντων χαὶ Σωτὴρ, * χατὰ τοῦ θανάτου * ζωὴ ἡ ὄντως ἀθάνατος * διό σε τὴν τεχοῦσαν * Θεοτόχον εἰδότες, * ἐπαξίως αὐτὴν μαχαρίζομεν. 'Ωδή ε΄. Ίνα τί με ἀπώτω. *

Τον άνόμων Εβραίων * το της ματαιότητος όντως συνέδριον * καρτερώς έλέγξας, * ὑπ' αὐτών, θεηγόρε, χωννύμενος * ταίς βολαίς τών λίθων, * είς οὐρανούς ὡς νιχηρόρος * ἀνυψώθης τῷ πνεύματι, Στέρανε.

'Ως ώραῖος, ὡς δρθρος * κόσμφ περανέρωσαι, ἔνδοξε Στέρανε, *
τὴν ἀχλὺν διώχων * καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, * καὶ
νοσούντων πάθη * καὶ ψυχικῶν ἀρρωστημάτων * θεραπεύων τὰ
ἔλκη, θεόπνευστε.

Νοερώς σύν Αγγέλοις, * Μάχαρ, άγαλλόμενος, χόσμου τὰ

πέρατα * άγιάζεις ὄντως * τῆ σῆ ἐπιδημία καὶ χάριτι, * εὐωδίας μύροις * πνευματικοῖς εὐωδιάζων, * καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ρυσμενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την προς τον Υίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * της ήμων μη παρίδης, δεόμεθα, * δτι σε και μόνην * Χριστιανοί προς τον Δεσπότην * ίλασμον εὐμενη προβαλλόμεθα.

 $^{\prime}\Omega$ δη $\boldsymbol{\varepsilon}^{\prime}$. $^{\prime}$ Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Αγγέλων ώς μιμητής * τη προαιρέσει γενόμενος, * το είδος άγγελιχόν * έχτήσω, Μαχάριε· * μεθ' ων άγαλλόμενος * χαὶ περιπολεύων, * τούς ύμνουντάς σε περίσωζε.

'Ρημάτων, μάχαρ, των σων * των θεοπνεύστων ή δύναμις *
. ως ήχος ο της βροντης * τὰ ὧτα, Θεόληπτε, * σαρώς χατεβρόντησε * τὰ των παρανόμων, * χαὶ τὰς δψεις ἀπημαύρωσεν.

Τὴν δόξαν τὴν Πατρικὴν * θεάσασθαι κατηξίωσαι, * καὶ ταύτης τὸ συμφυὲς * ἀπαύγασμα, Στέφανε, * τῶν ἄθλων μηνύον σοι * τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, * θεηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

Γίος ο μονογενής * ο προ αίωνων αόρατος, * έσχατων έρ ήμερών * πρωτότοχος γέγονεν, * ορώμενος σώματι * έχ σοῦ, Θεομήτορ, * ο Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Ο Είρμός.

- \mathbf{I} έχ βυθού των χαχών \mathbf{I} ἀνάγαγε, δέομαι \mathbf{I} πρός σε γάρ
- » έβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. β΄. το Κουχούλου Ίδιομελον.

Πρώτος έσπάρης έπὶ γῆς * ὑπὸ τοῦ οὐρανίου Γεωργοῦ, * πανεύρημε. * πρώτος τὸ αἵμα διὰ Χριστόν * ἐπὶ γῆς ἐξέχεας, μακάριε. * πρώτος ὑπ' αὐτοῦ * τὸν τῆς νίκης στέφανον * ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, * ὡς 'Αθλητών προοίμιον, * Στερανῖτά, τών Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Θ Οίχος, πρός τό Τῷ τυφλωθέντι.

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν * τῆ εὐοσμία αὐτῶν τῆ τερπνῆ * πληροῦντα πᾶσαν οἰκουμένην, * καὶ τὸ ξένον αὐτῶν * καταπλήττει με θέαμα. * ἐν παγετῷ χειμῶνος * πλέον ἀνθοῦσι μᾶλλον,* ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν. * ὡς ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, * καὶ θύρα γεγονὼς * τῶν νομίμως ἀθλούντων * καὶ ἀνθούντων κρυμῷ τῶν κολάσεων. * ὁδὸν ὁ δείξας πᾶσιν ἀπλανῆ * τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, * ὁ καλὸς σταδιάρχης * ὁ τοῖς πόνοις ἀναλαμψας, * Στερανίτης, τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τῆς Ανακομιδῆς του Λειψάνου τοῦ Αγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Αρχιδιακόνου Στεφάνου. Στίχοι.

> Εχεις Σιών πάμπολλα θετα και ξένα. Νεχρόν Στεφάνου δός πόλει Κωνσταντίνου. Δευτερίη νέχυσς Στεφάνου γένετ' 'Αναχομιδή.

Τατς αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστε ο Θεός, ελέησον καί σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Θεού συγκατάβασεν. *

Ροή των αίματων σου * τὰς οὐρανίους πύλας ἡνεωξε, * καὶ τὸν Αγωνοθέτην * πονοπονέτη 'Αγωνοθέτην * παρεστηχότα χαί προτεινόμενον * σοί τοὺς στεφάνους * ὑπέδειξε χράζοντι· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ήμων.

'Ως θήρες άρπάσαντες * οί θεοχτόνοι τον Θεοράντορα, * μιαιφόνοις παλάμαις * τουτον άνήρουν, ὑπερευχόμενον * των άναιρούντων * συντόνως, και ψάλλοντα· * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας * τούς παρανόμους ό έννομώτατος * μιμητής του Σωτήρος, * και θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, * ὑρ΄ ων τοτς λίθοις * βαλλόμενος εψαλλες. * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ των Πατέρων ήμων.

Θεοτοχίον.

Έν χρόνφ τὸν ἄχρονον * ἀπειρογάμως, Αγνή, γεγέννηκας * τον πρίν ἄσαρχον Λόγον * σαρχός προσλήψει, Παρθένε, τέτοχας * ῷ μελφδοϋμεν * συμφώνως πραυγάζοντες. * Εὐλογητός ὁ Θεός.* ό των Πατέρων ήμων.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως χάμινον. *

Υθπερφυεί λαμπόμενος * φωταυγία, πανάριστε, * καὶ τἡν τοῦ 1 προσώπου σου μορφήν ισάγγελον * εδείχνυς, της χάριτος * διαδοθείσης, Στέρανε, * της εν τη ψυχή σου κεκρυμμένης πλουσίως. * έντευθεν άνεβόας. * Ιερείς, εύλογείτε. * λαός, ὑπερυψοϋτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Στερανηρόρε Στέρανε, * τής ψυχής μου τὰ τραύματα, * καὶ της άμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον * ρανίσιν αίμάτων σου * πρός γέρ την σην άντιληψιν * και την συμπαθή και χριστομίμητον γνώμην * προσοεύγων άναχράζω. * Ίερεζς, εύλογείτε. * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Τὸν τῶν χαρίτων, "Ενδοξε, * σοι ὁμώνυμον στέφανον * τῆ

ση σεβασμία κορυρη ἐπέθηκε * Κριτης ὁ ἀδέκαστος· * δν εὐσεβῶς ἐκηρυξας * Κτίστην καὶ Θεόν καὶ Βασιλέα τῶν δλων, * βοῶν ἀδιαλείπτως· * Ἱερεζ, εὐλογεζτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έν ταῖς χερτί τοῦ κτίσαντος * ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· * αἰ τῶν οὐρανῶν γὰρ στρατιαὶ συνόμιλον * ἐδέξαντο χαίρουσαι * τὸν πρὶν ἐν γἢ ἰσάγγελον· * νῶν δὲ ταῖς αὐτῶν συντεταγμένος χορείαις * βοᾳς ἀδιαλείπτως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ·ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Φωτός ἀδύτου γέγονας * ἐνδια(τημα, Πάναγνε· * φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιὰ γεγέννηκας * φωτίζον τὰ πέρατα * θεογνωσίας χάριτι· * ῷ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελφδοῦμεν· * Θί παίδες, εὐλογείτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ο Είρμός.

» βόα· * Οι Παΐδες, εύλογείτε· * Ιερείς, άνυμνείτε· * λαός ύπε-

» ρυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωοή θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτφ.

Αθλήσεως Μαρτύρων ή ἀπαρχή, * ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι * τὴν ἀπλανῆ * τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοὺς, * ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος * πάντας προσκαλείται πνευματικῶς * πρὸς θείαν εὐρροσύνην, * φωτὸς πρὸς μετουσίαν * καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος άγάπη τη του Χριστου, * και την τούτου ζηλώσας πραότητα * και την φωνήν, * έλεγες. Μή στήσης τοις φονευταίς * την άμαρτίαν, Κύριε· * δέξαι δὲ τὸ πνεϋμά μου, άγαθὲ, * και θείας βασιλείας * τρυρήσαι τῆς άρράστου * τῆς παρά σου με καταξίωσον.

Όραϊος καὶ τὸ είδος ἀγγελικός, * καὶ σορίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, * καὶ θεἰκῆς * αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγάς, * καὶ θεηγόρω στόματι * θεορρημοσύνης ώς ποταμός * ἐνθέως ρητορεύων, * τῆς ἄνω κληρουχίας, * Θεομακάριστε, τετύχηκας.

Στεράνω των χαρίτων στερανωθείς, * και χορείαις Μαρτύρων κυκλούμενος, * και τῷ Χριστῷ * τῷ ἀγωνοθέτη παρεστηκώς, * ὑπέρ ἡμῶν δυσώπησον * τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς * τὴν ὄντως ρωτορόρον * πανήγυρίν σου, Μάρτυς, * και τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοχίον.

'Ως πάντων προστασία Χριστιανών, * Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε, * ώς συμπαθής * λύτρωσαι χινδύνων και πειρασμών * τους θλιβομένους δούλους σου, * και όδυνωμένους ταϊς χαλεπαϊς * πταισμάτων άλγηδότι, * και πόνοις των μαστίγων * άλγεινομένους περεποίησαι.

Ο Ειρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ
 πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
 καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * ὅιό
 σε, Θεοτόκε, * ᾿Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ νουσεν.

Έξαποστειλάριον, Ήχος β΄. Τῶν Μαθητῶν.

Πρώτος των Μαρτύρων τρίβον άνύσας, * καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, * Στέρανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, * ἰδοὺ ἀνακομίζεται * πρός τὴν Βασίλειον πόλιν, * θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ον περ αί ἄνω τάξεις πολλῷ σὺν τρόμῳ * παρίστανται, μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι * αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, * Χριστόν, γαστρὶ ἐχώρησας * λαβόντα σάρκα, Παρθένε, * ἐκ σῶν τιμίων αἰμάτων.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Αγγελος επίγειος * ο Πρωτομάρτυς γενόμενος, * οὐρανοὺς ἀνερχόμενος * επήρθη μετάρσιος, * καὶ τὴν θείαν είδεν * ὡς ἐχώρει δόξαν, * τῆς ἀπροσίτου μυηθεὶς * καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια: * διὸ τὴν ἀκατάληπτον * ἀνακηρύττει σου δύναμιν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οραΐος ἐπέρανας * τἦ ἐπανόδῷ σου, Στέρανε, * Πρωτομάρτυς πανένδοξε, * ἀχτίσι χοσμούμενος * χαρισμάτων θείων * χαὶ τῶν ἰαμάτων. * διὸ χαὶ πάντας τοὺς πιστοὺς * χαταραιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, * ἐν πίστει τὸν φιλάνθρωπον * ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας. * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Κ ἀλαμος ὑπέρτιμος * ὁξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν * ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, * δι' ἡς χατεφώτισας, * Πρωτομάρτυς, πάντας * ταῖς διδασχαλίαις, * χαὶ ἐπανήγαγες * ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν. * διό σου τὴν ἐτήσιον * ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, * ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες * τοὺς ἀγῶνάς σου, Στέρανε.

Δόξα, ⁵Ηχος δ'.

Στέφανος, * ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, * ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, * ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα
ἐν τῷ λαῷ, * ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· * ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, * καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν * σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, *
ἐν δεξιᾳ τῆς δυνάμεως, * καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· * καὶ διὰ τοῦτο * ταῖς χοροστασίαις τῶν 'Αγγέλων συναυλιζόμενος, * πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 $\sum_{\mu \in \mathcal{V}} \mathbf{E}^{\mathbf{x}} \mathbf{E}^{\mathbf{x}} \mathbf{E}^{\mathbf{y}} \mathbf{$

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, Ήχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς 'Απόστολε καὶ Πρωτοδιάκονε, * ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, * ἡ δόξα τῶν Δικαίων, * τῶν 'Αποστόλων τὸ καύχημα, * σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεφγμένους ἐν τῷ σταδίφ ἐστῶς, * καὶ τὸν Τἰὸν τοῦ Θεοῦ * ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός: * διὸ * ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπφ, * ἐν χαρᾳ ἀνεκραύγαζες ὑπἐρ τῶν λιθαζόντων: * Μἡ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. * Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐρημοῦσί σε * ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καί νον. Θεοτοκιον.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγῆ προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ συγήθως, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Προκείμενον, Ήχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Στιχος Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, φωντζς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ο Απόστολος, Πράξεων.

Έν ταϊς ήμέραις έχειναις, Στέφανος πλήρης πίστεως χαι δυ-νάμεως,

Ζήτει τῆ β΄. τῆς γ΄. Έβδομάδος του Πάσχα.

'Αλληλούια, "Ηγος δ'.

Δίχαιος ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει κέδρος ή έν τῷ λιβάνφ πλη-

 $\Sigma \tau i \chi_{0} \varsigma$. Περυτευμένος έν τῷ οἴχ ϕ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον κατά Μάρκον.

Είπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην "Ανθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελώνα.

Ζήτει τῆ ς'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν Εἰς πᾶσαν τὴν Υῆν.

ΤΗ: Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη των Ότων Πατέρων ήμων Ίσαακίου, Δαλμάτου και Φαύστου.

EIΣ TON EΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Τίγος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.*

ο 'Οσιοί σου, Κύριε, * έξομοιούμενοι * τοῖς 'Ασωμάτοις, * διὰ δεήσεως * καὶ ἐγκρατείας * πάθη ἐμείωσαν σαρκός * καὶ τῆ ἀπαθεία διαλάμψαντες * πάντων τὰς καρδίας κατερώτισαν * ἀὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

ελεςς. * Χριστέ, πρεσβείαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα Δάλμάτος καὶ Ἰσάκιος * ζῆλον ἐνάρετον * ἀναλαβόντες, * Αρείου ἀπηνέγκαντο * Δάλμάτος συμμαχήσαντες * κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο * Δύτων, Χριστέ, πρεσβείαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα δίεος.

Αστέρες στερεώματι * τῷ τῆς ἀσκήσεως * ἀναρανέντες, * κατε-Αρωτίσατε * τῶν Μοναζόντων, * Πατέρες "Οσιοι, ψυχὰς, * σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσάντες. * ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, * πρεσβεύοντες σωθήναι * ἄπαντας τοὺς τελοῦντας * τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Ο λογισμοὶ ἀκάθαρτα, * τὰ χείλη δάλια, * τὰ ἔργα δέ μου *
εἰσὶ παμμίαρα· * καὶ τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; *
Δέσποινα Παρθένε, καθικέτευσον * τὸν Υἰὸν καὶ πλάστην σου

καί Κύριον, * όπως έν μετανοία * δέξηταί μου τό πνεύμα, * ώς μόνος εύσπλαγχνος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Γ δάμαλις ἡ ἄσπιλος * τὸν μόσχον βλέπουσα * ἐπὶ τοῦ ξύλου * 11 προσαναρτώμενον * ὑπὸ ἀνόμων, * ὁδυρομένη γοερῶς, * Οἰμα! άνεβόα, ποθεινότατον * Τέχνον, τί σοι δημος άνταπέδωχεν * άχάριστος Έβραίων, * θέλων με άτεχνώσαι * έχ σοϋ, παμφίλτατε;

Απολυτίχιου, Ήχος δ΄.

Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, καὶ τῶν Αγίων ὁ παρών, οὖ ἡ Άκροστιγίς.

Φαιδρούς άνυμνώ των Μοναστών άστέρας, 'Ο Ίωσήφ. 'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. 'Η κεκομμένη.

 \mathbf{p} ωτὶ τῷ θεί \mathbf{p} φαιδρῶς παριστάμενοι, * καὶ τρισηλίου αὐγῆς * πάντοτε πληρούμενοι, * καὶ θέσει ἀληθῶς * θεούμενοι, Μαχάριοι, * τούς πίστει έορτάζοντας ύμων * τὴν μνήμην τὴν πανίερον, * τῷ Κυρίφ ψάλλοντας, * ἐνθέως χαταυγάσατε.

Αποσκοπούντες είς μόνα τὰ μένοντα, * τὴν τῶν ῥεόντων φορὰν * πᾶσαν ἀπεκρούσασθε· * καὶ δλφ τῷ νοὶ * Κυρίφ προσκολλώμενοι, * έλίπετε σαρχός τὰς ἡδονὰς, * Πατέρες πανσεβάσμιοι * δθεν πρός άνέσπερον * αύγην μετεβιβάσθητε.

Ίερωτάταις μελέταις πτερούμενος, * Δαλμάτε Πάτερ σορέ, * και καλλωπιζόμενος * ταϊς θείαις διδαχαϊς * του θείου Ισακίου σαρώς, * άνέδραμες πρός ύψος άρετών, * και στύλος και εδραίωμα * Μοναζόντων γέγονας. * διό σε μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

Δεδοξασμένη, Θεόν ή χυήσασα,* της άδοξίας με * των παθών ἀπάλλαξον· * και δός μοι λογισμόν, * Παρθένε, κατανύξεως, * χαὶ λάμψον μετανοίας φωτισμόν, * Αγνή, εν διανοία μου, * δπως μεγαλύνω σε * τὴν πάντας μεγαλύνασαν.

΄Ωδη γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.* ' Απλανή σε ἀστέρα * ἀνατολής, Όσιε * Πάτερ, ώρμημένον, Α Ισάκιε, * πάντες έγνωμεν, * πικράς αιρέσεως * έξαφανίζοντα σκότος, * και πιστούς τοῖς λόγοις σου * καταραιδρύνοντα.

Νοητώς άνατείλας * ταϊς χαθαραϊς λάμψεσι, * Φαϊστε, τών άγώνων σου, Πάτερ, * φως έχρημάτισας, * φωτίζων απαντας* τούς χαθορώντάς σε, μάχαρ, * χαι πιστώς τόν βίον σου * έξειχονίζοντας.

/ Τμνφό (αις άπαύστοις * καὶ προσευχαϊς, "Οσιοι, * πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη * κατακοιμίσαντες, * χάριν ἀκοίμητον * καὶ ἀναραίρετον πλοῦτον * ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε, * μακαριώτατοι.

Μαχροτάτη νηστεία, * ώς Μωϋσής, "Όσιε, * σοῦ τὴν χαρτερίαν, Δαλμάτε, * πᾶσιν ὑπέδειξας, * ώραιζόμενος * τοῖς ὑπερλάμπροις σου πόνοις, * χαὶ χαλλωπιζόμενος * τἢ πολιτεία σου.

Θεοτοχίον.

Νοητήν σε λυχνίαν * καὶ φωταυγή ἔγνωμεν * ἔνδον δεξαμένην, Παρθένε, * τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, * θεῖον παλάτιον * καὶ ὑψηλότατον θρόνον, * ἐν ῷ ἀνεπαύσατο * ὁ ὑπερούσιος.

Ο Είρμός.

ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν ερετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν- θ ρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν.

Τριάδος περιφανώς * πυρσευθέντες, Πατέρες φωτοειδεῖς, * τὸ σχότος ἐλίπετε * ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, * χαὶ φωστήρες ἔργοις * ἐνθέοις πυρσεύοντες * τῶν πιστῶν χαρδίας, * μαχάριοι, ὥρθητε * ὅθεν τὴν φωσφόρον * χαὶ σεπτὴν ἡμῶν μνήρορο * γεραγρόμεν σήμερον, * χαὶ συμφώνως χραυγάζομεν * Θεορόρο πανόλβιοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τήν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀρλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα διέποντα· * καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας * τὸν πάντα ἐκτρέροντα· * δθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ρυσθῆναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρό προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι δσα * θέλεις, πανάμωμε.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τόν άμνον καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν * ἡ άμνὰς θεωροῦσα ἐν
τῷ Σταυρῷ * ἀδίκως ὑψούμενον, * θρηνοροῦσα ἐκραύγαζεν· *
Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ
σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· * ἤν περ
ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους
ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι

ούν * των πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωοη ο'. Είσανήκοα, Κύριε. *

Ος πολύρορα κλήματα * τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, *
οίνον βλύσαντες σωτήριον * χαθαρᾶς τοῖς πᾶσι * χατανύξεως.

Τῆς Συνόδου συνήγορον, * "Οσιε Δ αλμάτε, σὲ πάντες ἔγνωμεν, * τὴν εὐσέβειαν χρατύνοντα, * χαὶ τοὺς ἀλαζόνας * ἐχχρουόμενον.

'Ως των πάντων προλάμποντα * πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε * θεία Σύνοδος ἐθέσπισεν, * ἀρεταῖς ἐνθέοις * κλειζόμενον. Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με * ὕπνος ἀμαρτίας, 'Αγνὴ, κατέλαβε· * τῇ ἀγρύπν ϕ ἰχεσί ϕ σου * διανάστησόν με * πρός μετάνοιαν.

'12ο η ε'. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Πετανάστης Έφας * πρός την Βασιλίδα τῶν πόλεων γέγονας. * καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ * τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, * ἐχριζώσας πᾶσαν * τὴν πονηρὰν Αρείου λύμην, * ἱερώτατε Πάτερ Ἰσάκε.

Όπαδὸς Ἰσακίου, * ώσπερ Ἡλιοὺ Ἐλισσαῖος, γεγένησαι, * ἱερὲ Δαλμάτε, * μηλωτή χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * διαρρήσσων ΰδωρ * τής πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, * καὶ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας * νόμους άμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας,* καὶ ὡράθης στύλος * προηγούμενος θείου συστήματος, * θεορόρε Φαῦστε, * καὶ Μοναστών κανών καὶ τύπος, * καὶ Πιστών ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

()Estoxiov:

'Αληθή Θεοτόχον * πάσαι γενεαί σε δοξάζουσιν, άχραντε, * την άγιωτέραν * των 'Αγγέλων σαφώς χρηματίσασαν, * Παναγία Κόρη· * διὸ βοω· 'Αγίασόν μου * την ψυχην μολυνθείσαν τος πάθεσιν.

'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης 'Αγγέλων' * τὸν ἐκείνων γὰρ ἐζήλωσας βίον * ἐπὶ τῆς γῆς * διοδεύων, Δαλμάτε, * καὶ ἐγκρατεία λεπτύνας τὸ σῶμὰ σου, * ἀλείπτης τε τῶν Μοναστῶν * καὶ κανών ἀληθῶς ἀκριβέστατος.

Τῷ ζήλφ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, * ὡς Ἡλίας, πυρακτούμενος, μάχαρ, * ὡς Ἁχαὰβ, * τὰν προστάτην τοῦ ψεύδους * ἐν παρρησία, Ἰσάκιε, ἤλεγξας * νοσήσαντα τὴν πονηρὰν * τοῦ Ἁρείου ἀρρόνως διαίρεσιν.

'Ωράθητε όδηγοὶ πλανωμένων * καὶ λιμένες τῶν πιστῶν σωζομένων, * θαυματουργοὶ * θεοφόροι Πατέρες, * Φαῦστε, Δαλμάτε καὶ θεῖε 'Ισάκιε, * θεράποντες τοῦ Ιησοῦ, * Μοναζόντων φωστῆρες ἀείφωτοι. Θεοτοκίον.

Νοσοϋσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις * καὶ παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις, * ἐπισκοπῆ, * Παναγία Παρθένε, * σωτηριώδει σου τάχος ἐπισκεψαι, * καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθὴ, * Θεοτόκε, ἐλπίς μου, πανύμνητε.

Ο Είρμός.

• T ἡν δέησιν ἐχχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ • ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ • ρθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ήχος β΄. Την έν πρεσβείαις. *

Τούς ἐν ἀσχήσει * ἐκλάμψαντας ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ τὰς αἰρέσεις * ἀνατρέψαντας τῆ πίστει, * ὑμνοις Ἰσάκιον εὐφημήσωμεν, * σὸν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, * ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας * αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

O Oixos.

Γίς ίκανος έξειπετν ἀνθρώπων * τῶν Ὁσίων Πατέρων * τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς * καὶ τὰ σκάμματα, * ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρρησίαν, * τὸ καθαρόν τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, * ὡς ἐπὶ γῆς * ἐξετέλεσαν οὕτοι ὡς "Αγγελοι; * ἀλλ' ὅμως σὺν τούτοις * τιμῶμεν τὴν Τριάδα πιστῶς * αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς * σὺν 'Αγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν. * Αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Όσίων Πατέρων ἡμῶν, Δ αλμάτου, Φαύστου, καὶ Ίσακίου.

Στίχοι.

Κυκλούσιν ἄνδρες εἶς δύο τρεῖς σὸν θρόνον, Ύψιστε, Φαύστος, Ἰσάκιος, Δαλμάτος.

Δαλμάτος, Ίσάχιος τριτάτφ θάνον ήδέ γε Φαυστος.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ελέησον καὶ σωσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Παΐδες Έβραίων.

Ανθρακες ώρθητε τῷ θείῳ * ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ Παρακλήτου,* καταφλέγοντες μὲν * τὴν ὕλην τῆς κακίας, * τοὺς δὲ πιστοὺς ρωτίζοντες, * Θεοφόροι, εἰς αἰῶνας.

Men. Tom. VI.

Σάρχα δυσήνιον νηστείαις * χαθυπέταξας τῷ πνεύματι, Δαλμάτε, * καὶ κακίαν έχθροῦ * κατέκλυσας τοῖς ὅμβροις * τῶν ψυχικών δακρύων σου, * θεοφόρε, είς αίωνας.

Τέλος μακάριον εύρόντες * την ούράνιον οίκειτε βασιλείαν, * και 'Οσίων χοροϊς * συνήρθητε, Πατέρες· * μεθ' ων βοατε· Κύριε* ό Θεός, εύλογητός εί. Θεοτοχίον.

"Εστησας ρύμην του θανάτου * τον άθάνατον Θεόν τεχούσα μόνη, * Θεοτόκε άγνή· * Φ πίστει μελφδούμεν· * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή η΄. Έπταπλασίως κάμινον. *

Ράβδφ Σταυρού την θάλασσαν * των παθών διαρρήξαντες, * πασαν Φαραώ του νοητου την δύναμιν * ώλέσατε, "Αγιοι, * και Μοναστών πληθύν ιεράν * γήν πρός άπαθείας, μελφδούντες άπαύστως, * είλκύσατε, Πατέρες· * Ίερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Αίρετιζόντων έπαρσιν * προφανώς έταπείνωσας, * πόρρωθεν προβλέψας την αὐτῶν κατάλυσιν. * πτωχοῖς ἐπεκούρησας, * καί όδηγός έγένου τυφλών, * γήρους βακτηρία και χηρών προστασία,* Δαλμάτε, άναχράζων * Ιερείς, άνυμνείτε * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρός τρισί τριάχοντα * ἐν ἡμέραις νενήστευχας, * αὖθίς τε τοσαύτας ύπερ φύσιν υπνωσας, * έγρηγορον έχων σου * το τής καρδίας όμμα, σορέ, * καὶ τῆ Θεοῦ φωταγωγούμενος αἴγλη. * πρός δν βοάς, Δαλμάτε, * Ιερείς, εύλογείτε * λαός, ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Ο κατοικήσας Κύριος * την άμόλυντον μήτραν σου, * δλην καθαράν και φωταυγή σε έδειξε. * διό μολυνθέντα με * τοις ioβόλοις δήγμασι * καὶ ταϊς βλαβεραϊς των ἐναντίων ἐφόδοις * καθάρισον, Παρθένε, * καὶ ἀξίωσον ψάλλειν * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν είς τοὺς αίῶνας. Ο Είρμός.

 \mathbf{E}^{μ} ταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς » περισωθέντας τούτους ίδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτή,

» ἀνεβόα· * Οι Παϊδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός,

» ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδη θ'. "Εφριξε * πᾶσα ἀκοή. *

"Τσχυσαν * σθένει του Θεου * δυναμούμενοι άνίσχυρον φρύαγμα * Τοῦ πολεμήτορος * καταπαλαϊσαι * οἱ οὐρανόφρονες * τῶν Μοναζόντων άρχηγοί· * καὶ νῦν κλειζόμενοι * μεταβεβήκασι * πρός έπαύλεις νοητάς εύφραινόμενοι.

ΤΟρθητε * τρίφωτος λαμπάς * τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες· * ρόδα ἀμάραντα * τοῦ Παραδείσου * εὐωδιάζοντα * τὰς
διανοίας τῶν πιστῶν, * Πατέρες τρισόλβιοι· * διὸ τὴν μνήμην
ὑμῶν * τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορτάζομεν. --

Στέφανον * ώσπερ εὐπρεπῆ * περιχείμενοι, Σοφοί, τὴν ἀπάθειαν, * καὶ στολισάμενοι * θείας ἀγάπης * πὰ κατορθώματα, * εἰς τὸν νυμφώνα τοῦ Χριστοῦ * χαίροντες εἰσήλθετε * ἀναπαυόμενοι, * καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

"Ηστραψε * φέγγει νοητῷ * καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα * ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, * μάκαρ Δαλμάτε, * Φαῦστε, 'Ισάκιε, * τῶν Μοναζόντων ἀρχηγοὶ, * φωστῆρες παγκόσμιοι· * διὸ
φωτίσατε * καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

. Θεοτοχίον.

Φώτισον, * πύλη τοῦ φωτός, * τὴν καρδίαν μου κακία τυφλώττουσαν, * καὶ μὴ εἰς θάνατον * παραχωρήσης * νῦν ἀφυπνῶσαί με * τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς * ἀεὶ σκοτίζόμενον, * ἵνα δοξάζω σε * εὐχαρίστως, Θεοτόκε πανάμωμε.

Ο Είρμός.

Έφριξε * πᾶσα ἀκοἡ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
 δπως ὁ "Υψιστος * ἐκὼν κατῆλθε * μέχρι καὶ σώματος, *

» Παρθενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * διό την ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον. Γυναϊκες ἀκουτίσθητε. *

Πατέρες οὐρανόφρονες * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων σύσκηνοι, * Δαλμάτε, Φαῦστε, συνάμα * τῷ θαυμαστῷ Ἱσακίῳ, * μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον * ποιεῖτε, ῷ παρίστασθε * ἀδιαλείπτως, ဪκηιοι, * τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων * λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ταρία χυριώνυμε, * πολλοῖς χυριευθέντα με * πάθεσι νῦν ψυχορθόροις * σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, * καὶ πρός δουλείαν ἔλκυσον * τὴν σήν τε καὶ τοῦ τόκου σου· * ἴνα ὑμνῶ σε, ἄχραντε,* χρεωστικῶς, Θεοτόκε, * Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Παρισταμένη, Πάναγνε, * έν τῷ Σταυρῷ, καὶ βλέπουσα * τὸν σὸν Υἰὸν ἐπὶ ξύλου * ταθέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, * καὶ μητρικῶς ὡλόλυζες * δακρύουσα καὶ λέγουσα· * Τι τοῦτο τὸ παράδοξον, * ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου * σταυρῷ ταθῆναι ἡνέσχου; Καὶ ἡ λοιπη τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

THE Δ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη των Αγίων Έπτα Παίδων των έν Έρέσω. καί της 'Οσιομάρτυρος Εύδοκίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Παρανόμου προστάγματος, * τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, * Παίδες οἱ μαχάριοι κατεφρόνησαν· * καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν * τής πλάνης τον σύνδεσμον. * και άξιαν κοσμικήν * άπωσάμενα, έλαβον * τὸ ἀξίωμα * τὸ αὐτοὺς περιδόξους * ἐχτελέσαν, * χαι την άνω προξενήσαν * της βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Εαυτούς πρός τὰ σκάμματα * τῆς ἀθλήσεως, "Αγιοι, * καρτερώς γυμνάσαντες, κατεκρύπτεσθε * ἐν τῷ σπηλαίφ δεήσεσιν * άπαύστοις τον Κύριον * ixετεύοντες ίσχυν * χορηγήσαι καὶ δύναμιν. * οίς δε χρίμασιν * ο φιλάνθρωπος οίδεν * άφυπνώσαι *

έν είρηνη ύμας πάντας * θεαρχικώς έγκελεύεται.

▼υστηρίων μυστήριον * τοῖς Αγίοις προτίθεται· * ὡς γὰρ τε-Ν λευτήσαντες ούχ ήσθάνοντο, * ούτω και νῦν ἐγειρόμενοι * σαρώς κατεπλήττοντο * είς γάρ πίστωσιν νεκρών * Αναστάσεως γέγονε * το τελούμενον. * δπως γνόντες οι ταύτην * άθετούντες * άποφράττωνται, έν πίστει * δοξολογούντες τους Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

[/ αταχρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία Θεόνυμφε, * καὶ δεινών Κ πταισμάτων την ταπεινήν μου ψυχήν. * καὶ τοῦ θανάτου άπάλλαξον * εύχαζς σου, και δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * έν ήμερα ετάσεως, * ής επέτυχον * των Αγίων οι δήμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρό τέλους * και των δακρύων ταϊς χύσεσιν. ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τον άμνον και ποιμένα σε * έπι ξύλου ώς εβλεψεν * άμνας ή χυήσασα έπωδύρετο, * χαὶ μητριχώς σοι έφθέγγετο. * Τὰ ποθεινότατε, * πως έν ξύλφ του Σταυρου * άνηρτήθης, μαχρόθυμε; * πῶς τὰς γεζράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αῖμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; 'Απολυτίκιου, 'Πχος δ'. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Τοῖς Επτὰ Παισίν αίνον ἄδω προσφόρως.

Έν δὲ τοῖς Θεοτοχίοις. Κλημεντος.

' Ω δη α΄. Ήχος β΄. Δεῦτε λαοί, * ἄσωμεν.

Τούς ἀριθμῷ * λάμποντας τιμίους λίθους ἐπτὰ, * δεῦτε, πιστῶς τιμήσωμεν, * ὅτι πυρσεύουσι * τὴν Χριστοῦ Ἐχχλησίαν * τῆς ἐπταρώτου χρεῖττον * λυχνίας τῆς νομιχῆς.

Οἱ τῆς σαρχός * πρότερον νεχρώσει ζῶντες Χριστῷ * Παΐδες ἐπτὰ ἀνέθορον, * ὡς ὕπνον θάνατον * παραδόξως λαβόντες, * χρατύνοντες τὸ δόγμα * τῆς ᾿Αναστάσεως.

Ίεριχω * πέπτωχε βοῆ σαλπίγγων έπτά. * ή δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις * τῆ ἐπταρώνω νῦν * πίστει τῶν ᾿Αθλοφόρων * χατῆλθεν ἔως Ἅδου, * χαὶ διαλέλυται.

Στέφος διπλοῦν, * "Αγιοι Παίδες ἐπτὰ, ἀληθῶς * ἐδέξασθε πορθήσαντες * πλάνην καὶ ἄρνησιν * τῆς ἐγέρσεως πάντων, * τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, * τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν.

Θεοτοχίον.

Καινοπρεπή * τόχον χαινίζεις, 'Ανύμφευτε' * ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος * ἐν θείφ Πνεύματι * συναίδιος Λόγος * ἐχ σοῦ ἐσωματώθη * χωρὶς τροπής χαὶ φυρμοῦ.

Ωδή γ΄. Στερέωσον ήμας έν σοὶ, Κύριε. *

Αστέρες ἀπλανεῖς ἐπτὰ ὤφθητε * τῆ πίστει * ἀστράπτοντες, Αθλορόροι, * καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῷ * πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε.

Πρό βήματος στερρώς έστωτες, "Αγιοι, * τυράννου, * ώς πάλαι οἱ Μακκαβατοι, * τῆς στρατείας διημείψατε * τὴν ἐπίκηρον δόξαν στρατευθέντες Χριστῷ.

'Αξίως τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε * θυσία * προσευχῆς, "Αγιοι Παίδες, * καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, * τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στεἰρῶς. Θεοτοκίον.

Ή βάτος εν Σινά προδιετύπωσε, * Παρθένε, * το παράδοξον τοῦ σοῦ τόχου· * το γὰρ πῦρ το τῆς Θεότητος * οὐχ ἐφλέχθης ἐν μήτρα δεξαμένη πιστώς..

Ο Είρμός.

- Στερέωσον ήμας ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεχρώσας τὴν ἀ μαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * ταῖς καρδίαις
- · των πίστει ύμνούντων σε.

Κάθισμα, Ήχος. δ΄. 'Ο ύψωθείς.

Ο ι τὰ τοῦ Κόσμου ὡς φθαρτὰ * παριδόντες, * καὶ τὰς ἀρθάρτους δωρεὰς * εἰληρότες, * διαρθορᾶς διέμειναν * θανόντες ἐκτός. * δθεν ἐξανίστανται * μετὰ πλείονας χρόνους, * ἄπασαν ἐνθάψαντες * δυσμενῶν ἀπιστίαν. * Οῦς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ * ἀνευφημοῦντες, * Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόζα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Φιλαμαρτήμων περυχώς * δυσωπώ σε· * Τόν άναμάρτητον Θεόν * τετοχυΐα, * τόν άμαρτίας αίροντα * τοῦ χόσμου, Σεμνή, * τὴν πολυαμάρτητον * οἰχτειρῆσαι ψυχήν μου, * χαὶ τὰς ἀμαρτίας μου * τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι· * ἀμαρτωλών αὐτὴ γὰρ ἰλασμός, * χαὶ σωτηρία * πιστών χαὶ ἀντίληψις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός * γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ * τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον * ὁρῶσα, Χριστέ· * Οἴ μοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * ՝ Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

'Ωοη δ'. Είσανηχοα, Κύριε. *

Τερώτατον σύνταγμα * τῷ ἀριθμῷ * ἐπτὰ τετιμημένον, * τοὺς ἐπτὰ τιμίους Παΐδας ὑμνήσωμεν.

Σοριζόμενον μάταια * τὸν δυσσεβῆ * τῆς πλάνης βασιλέα * Ἐφεσίων Παΐδες ἔδειξαν ἄφρονα.

Ίερεῖα πανάμωμα * ὡς ἀληθῶς * καὶ θύματα Κυρίου * ἐν τῆ πίστει ὡρθητε, Παιδες άγιοι.

Νεχρωθέντες τῷ σώματι, * πρό τῆς χοινῆς * ἐγέρσεως ἀφράστως * ἀναστάντες, Παΐδες, δόξη ἐστέφθητε.

Θεοτοχίον.

Μή παρίδης πρεσβεύουσα * ὑπὲρ ἡμῶν * ἀεὶ, εὐλογημένη, * λυτρωθήναι πάσης θλίψεως, *Αχραντε.

'Ωδή ε'. 'Ο του φωτός χορηγός. *

Α υπαισθήτως το πρίν * χοινόν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, *.

Ο υπερρυώς * ἀνέστητε αύθις * πιστούμενοι σαφώς, * Ἐρέσια
Παίδες, * νεχρών τὴν 'Ανάστασιν.

Ίερωθέντες Θεῷ * ὁμολογία ἀληθετ πίστεως, * ὡς ἀθληταὶ * νόμιμοι Κυρίου * ἐξρύσθητε, Σοροὶ, * κλοιῶν καὶ μαστίγων, * καὶ στέρανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερρώς * εἰδώλων πλάνην, εὐκλεεῖς Μάρτυρες, * καὶ ἀσεβοῦς * αἰρέσεως δόγμα, * φυλάττετε ἀεὶ * τοὺς ὁμολογοῦντας * νεκρῶν τὴν 'Ανάστασιν.

Θεοτοχίον.

*Εν δύο ταϊς φύσεσι * καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾳ πέφηνας, * τέλειος ών * βροτός άσυγχύτως * και τέλειος Θεός, * τεχθείς έξ Αγίας * Μητρός, Υπερούσιε.

Ωδή ς΄. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

της θείας σοφίας ἰσάριθμοι * στύλοι εὐφημείσθωσαν "Αγιοι Πατόες έπτὰ, * λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες * τῶν τυράννων τό ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμφ θείας προνοίας φρουρούμενοι * σχέδιον εδέξασθε ταρήν τό σπήλαιον, * έν φ νεκροί και άρθαρτοι * πολυχρόνιοι, "Αγιοι,

ώφθητε.

'Αφθαρσία συνέστιοι, Μάρτυρες, * πίστιν έχδιώχετε φθοροποιόν καὶ νεκράν, * καὶ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε * ὑπέρ τῶν ἐλπιζόντων 'Ανάστασιν.

Θεοτοχίον.

Νου ή φύσις του θήλεος γέγηθε. * νον ή λύπη πέπαυται, χαρά δὲ ἤνθησεν. * ὅτι Μαρία τέτοχε * τὴν χαράν, τὸν Σωτήρα και Κύριον.

Ο Είρμός.

» Την άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς » 🕒 εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθορᾶς » ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Ο ι τὰ τοῦ χόσμου ὡς φθαρτὰ * παριδόντες, * καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεάς * είληφότες, * διαφθοράς διέμειναν * θανόντες έχτός. * όθεν έξανίστανται * μετὰ πλείονας χρόνους, * ἄπασαν ἐνθάψαντες * δυσμενών ἀπιστίαν· * οὺς ἐν αἰνέσει σήμερον, πιστοί, * άνευρημούντες, * Χριστόν άνυμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων ἐπτὰ Παίδων των έν Ἐφέσω, Μαξιμιλιανού, Ἐξακουστωδιανού, Ἰαμβλίγου, Μαρτινιανού, Διονυσίου, Ίωάννου, καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι.

Τόν έπτάριθμον τιμώ χορόν Μαρτύρων, Δείξαντα 'Ανάστασιν νεχρών τῷ χόσμφ. Τη δὲ τετάρτη νεχροέγερτοι ξύνθανον ἐπτά.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Άνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῆς Όσίας Μητρός ήμῶν καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχ. Όσμή! τι τοῦτο; Σώμα τῆς Εὐδοκίας, 'Αθλητικών ἀπόζον ἡκει χαρίτων.

Πότνια Εύδοχίη νεχρά ήχθη άμφὶ τετάρτην.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, \hat{X} ριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. \hat{A} μήν.

'Ωοή ζ'. Εἰκόνος χρυσής. *

 Δ οχεΐα Χριστοῦ * καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ * οἱ Παΐδες ὡφθησαν, * δι' ὧν τὸ δόγμα * τῆς αἰρέσεως * τῆς Ἐκκλησίας διώκεται, * καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει· * ὅτι ἔσται 'Ανάστασις * πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς * καθὰ γεγένηται.

 Ω ς ὄντως στερροί * πρό θανάτου ἀληθῶς * ἐν τῆ ἀθλήσει ὑμῶν, * "Αγιοι Παΐδες, * αὖθις ὥρθητε * καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, * δόξη κραταιούμενοι θεία, * εὖσεβῶς πιστωσάμενοι * ἐν ἐαυτοῖς τὸ ἀληθὲς * τῆς 'Αναστάσεως.

Πνευμάτων όμου * και σωμάτων αίσθητων * έσται ἀνάστασις. * ώς γὰρ οὐκ ἔρυ * ἄνευ σώματος * ψυχὴ ἐν κόσμω προέρχεσθαι, * οῦτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, * οἱ Πανεύρημοι ἔλεγον, * ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ, * ἢ ἐτασθήσεται. Θεοτοκίον.

Τεχούσα Θεόν * τὸν Σωτῆρα τοῦ παντὸς, * Μαρία, γέγονας * ἀπεγνωσμένων * ἐπανόρθωσις, * πεπλανημένων ἀντίληψις, * καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε * καὶ ψαλλόντων βοήθεια· * Εὐλογημένος ὁ καρπὸς * ὁ τῆς χοιλίας σου.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ γ . Tor in xaming too mupos. *

 $\mathbf{P}^{(\zeta \alpha v)}$ πιχρίας ἀσεβών * ἀναφύουσαν δεινώς οἱ θεῖοι Παΐδες * ἐχτεμόντες τῆς πλάνης * χαὶ τῆς αἰρέσεως, νῦν * χομώσι * χαρπῷ τῷ τῆς Πίστεως, * ζώντες, χαὶ ταφέντες πιστώς, χαὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἐφεσίων ἀρχηγοὶ * Παΐδες ဪιοι ἐπτὰ καὶ ἀθλορόροι * τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας * καὶ βασιλείας πιστῶς * ἐνθέως * ἐδείχθησαν στήριγμα· * οὺς ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στερροί φανέντες άθληταὶ, * καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, * ἀπλανῆ τὴν πορείαν * τῆς εὐσεβείας όμοῦ * οἱ Παίδες * ποιούμενοι ἔχραζον· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς * τοῖς Παισὶν ἐν τῷ σπηλαίω παραδόξως * ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη· * καὶ ἀναστάντες οἱ πρὶν * θανέντες, * ὡς ζῶντες ἐκραύγαζον· * Σῶσον, ὁ Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει σε ὑμνοῦντας. Θεοτοκίον.

Ούδεις ἀπώλετο, ἀγνὴ, * τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας χεχτημένος * ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, * Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * ἢ μόνοι * οἰ φθόνω ἀρνούμενοι * σοῦ μὴ προσχυνεῖν τὴν μορρὴν τῆς ἐμφερείας.

Ο Είρμός.

- » Τόν εν καμίνω τοῦ πυρός * των Ἑβραίων τοῖς παισί συγ-» καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
- » Θεόν, * ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ $^{\prime}$. $^{\prime}$ H ton and $^{\prime}\eta\lambda$ lou * qwat η na.

Αρίων ώρθη νῦν ἀνάστασις: * οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικὸν * σαρκὶ θανόντες θάνατον, * ἀρθάρτως νῦν ἀνέστησαν, * ἡμριεσμένοι ὡς ὑπνώττοντες.

'Ρώσεως ταμεῖον * καὶ πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα * τὸ τῶν 'Αγίων ὤφθη σπήλαιον, * προμηνύον τὸ τῆς μελλούσης * κλέος 'Αναστάσεως, * οὐ τεταρταΐον Λάζαρον, * ἀλλ' αἰωνίους ἀναστήσειν νεκρούς.

'Ως τετιμημένοι * οἱ Παίδες ἀριθμῷ τε καὶ τῆ πίστει Χριστοῦ, * τῆς Ἐκκλησίας ὡφθησαν πιστῶς ὀρθαλμοὶ * ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ * λίθου ἀπαστράπτοντες· * ὧν περ τὰ θεῖα πνεύματα * πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου * άθλησαντες νομίμως άνεδησασθε, * Παΐδες έπτά: καὶ στύλοι τῆς σοφίας Θεοῦ, * καὶ δογμάτων ὁρθοδοξίας * ἔγερσες ἐδείχθητε, * ὡς Ἐκκλησίας πρόμαχοι * καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Σώμα καὶ ψυχήν σου * ἀμόλυντα Θεῷ διατηρούσης, ἀγνὴ, * ὁ Βασιλεὺς ἡράσθη σου τοῦ κάλλους Χριστός, * καὶ Μητέρα τῆς ἐαυτοῦ * σαρκώσεως ἀνέδειξε, * Μαρία ὑπερένδοξε, * τὴν σωτηρίαν μου ἀεὶ ἐκπληρῶν.

Ο Είρμός.

Τόν πρό ἡλίου * φωστῆρα, τόν Θεόν, ἐξανατείλαντα, *
 Τοωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, * ἐκ λαγόνων παρθενικῶν *
 ἀφράστως σωματώσασα, * εὐλογημένη πάναγνε, * σὲ, Θεοτόκε,

» μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Τυραννικού πρό βήματος * τον Χριστόν παρρησία, * Παίδες έπτὰ καὶ Μάρτυρες, * ἐκηρύξατε πάντων * Θεόν Σωτήρα καὶ Κτίστην· * ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία * σπηλαίφ χρόνοις πλείοσι * κατὰ φύσιν θανόντες, * ὑπερρυῶς * αὖθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὑπνου, * αἰρετικῶν τὰ στόματα * ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Σύν Ίαμβλίχφ μέλψωμεν * Ίωάννην, Μαρτίνον * καὶ Κωνσταντίνον ἄσμασι, * Μαζιμιλιανόν τε * καὶ Διονύσιον ἄμα *

κλεινῷ Ἐξακουστωδίω, * φαιδρώς πανηγυρίζοντες * τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην. * δπως εύχαϊς * τούτων, και πρεσβείαις της Θεοτόχου * πταισμάτων λύσιν εύρωμεν * πρός Χριστού του Σω-THOOS.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

THE E'. TOY ATTOY MHNOS.

Τὰ Προεόρτια τής Αγίας Μεταμορφώσεως του Κυρίου και Θεού καὶ Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστού καὶ Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εύσιγνίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 🚰. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια προεόρτια γ΄.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

εύτε συνανέλθωμεν * τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι * εἰς τὸ ὅρος τὸ 🕰 άγιον, * κάκει άκουσόμεθα * φωνής Θεού ζώντος, * Πατρός προανάρχου * διὰ νεφέλης φωτεινής * προσμαρτυρούσης ἐν θείφ Πνεύματι * αὐτοῦ τὴν γνησιότητα * τῆς ἀιδίου Υίότητος, * καὶ τόν νοῦν φωτιζόμενοι * ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

Α εύτε προχορεύσωμεν, * καὶ ἐαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, * καὶ πιστώς Δ ετοιμάσωμεν * πρός θείαν άνάβασιν * της ύψηλοτάτης * Θεού πολιτείας, * όπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ * μεγαλειότητος ἐπορθείημεν, * καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, * ην κατιδείν ήξιώθησαν * Απο-

στόλων οἱ πρόχριτοι * μυστιχώς ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ.

εύτε νύν την χρείττονα * άλλοιωθέντες άλλοίωσιν, * έαυτούς 🕰 είς τὴν αύριον * χαλώς εὐτρεπίσωμεν * ἐν ὄρει προσβήναι * Θεού τῷ ἀγίω, * τὴν ἀναλλοίωτον Χριστού * δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες * λαμπρώς ύπερ τον ήλιον. * και το τρισσόν αύγαζόμενοι * φως, εν τούτφ δοξάσωμεν * την αύτου συγχατάβασιν.

Καὶ τοῦ Αγίου γ΄. Ήχος δ΄. 'Ως γεννατον ἐν Μάρτυσι. * Φ ενδοξε, θεία χάριτι· * της σαρχός σου ενδέδυσαι * πορφυρίδα, μενος * άφθαρσίας καὶ ζωής, * τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, * Μάρτυς πάνσορε, * δεξιά περιφέρων * ώς περ σχήπτρον, * τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις * διὰ παντός εὐφραινόμενος.

τρατιώτης ἀήττητος * ἐγνωρίσθης, Εὐσίγνιε· * τοῦ Σταυροῦ τῷ ὅπλφ γὰρ συμφραξάμενος, * πρός συμπλοχὴν ἐξελήλυθας * ἔχθροῦ πολεμήτορος, * καὶ κατέρραξας αὐτὸν * ἀριστεύσας λαμπρότατα, * καὶ τὸν στέφανον * εἰληφώς τὸν τῆς νίκης * ἐκ τοῦ μόνου * ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότου * καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι * πάθος τίμιον, ἔνδοξε * άθλητὰ Εὐσίτρόπολιν * μετὰ πάντων χατοιχεῖς * άθλορόρων γηθόμενος, * χαὶ θεούμενος * χατὰ μέθεξιν θείαν * διὰ τοῦτο * τὴν σεπτήν σου άγιαν * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα, και νῦν. Ήχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν * εἰς τὸ ὅρος Κυρίου, * καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν * τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, * δόξαν * ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· * φωτὶ * προσλά-βωμεν φῶς· * καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, * Τριάδα * ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.
Ήχος β΄. Οίχος του Έρραθα. *

 Φ έγγει των άρετων * έχλάμποντες προσβωμεν * έν δρει τῷ άγιω, * ὁψόμενοι τὴν θείαν * Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοί είσιν οἱ οὐρανοί.

Σήμα θεοπρεπές * Θεότητος δειχνύει * πρό τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, * ὡς ἡλιος ἐχλάμψας, * Χριστός, ἐν ὅρει σήμερον. Στίχ. Θαβώρ χαὶ Έρμών.

 Φ ύσιν την έξ 'Αδάμ * Χριστός άμετψαι θέλων, * έν δρει νῦν ἀπαίρει * Θαβώρ παραγυμνώσων * τοῖς Μύσταις την Θεότητα. Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος β΄.

Ο έν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ * μεταμορῷωθεὶς ἐν δόξη, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου * τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, * καταύγασον καὶ ἡμᾶς * τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, * καὶ ὁδήγησον ἐν τῆ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Απολυτίκιον, ⁵Ηχος δ΄. πρὸς τό Ταχύ προκατάλαβε. *
Χριστοῦ τὴν Μεταμόρρωσιν * προϋπαντήσωμεν, * φαιδρῶς πανηγυρίζοντες * τὰ Προεόρτια, * πιστοί, * καὶ βοήσωμεν * * "Ηγγικεν ἡ ἡμέρα * τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης * ἄνεισιν εἰς τὸ ὅρος * τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, * τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι * τὴν ὡραιότητα.

EIE TON OPOPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες, τῆς Όχτωήχου εἰς, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Αγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον Τριώδιον. "Ότε δὲ ψάλλεται τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνεται ἡ Όχτώηχος.

Κανών Προεόρτιος, οὖ ἡ ἀχροστιχὶς ἡ ἀλφάβητος.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Αστράφθητι κάτωθεν * φως ούρανου ύπερ ήλιον, * και γή ά-Α κουτίσθητι * ρήματα ζώντος Θεού. * τὴν Υίότητα * τῷ μεταμορφουμένω * Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ * ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτός το ορώμενον, * άλλὰ Θεός το χρυπτόμενον, * ἐπὶ το Θαβώριον * Χριστός ἀνέρχεται * τῆς Θεότητος * αὐγὴν παραγυ-

μνώσαι * ταίς ύπερ τον ήλιον * δόξης λαμπρότησιν.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται * ἐμφανισθῆναι Μωσῆ Χριστὸς, * καὶ δόξαν τὴν ἄρρητον * δείξαι ἐν ὅρει Θαβὼρ * τῆ πρὸς πρόσωπον * ἀμέσως ὁμιλία. * Γηθόμενοι σήμερον * προεορτάσωμεν.

Κανών του Αγίου, ου ή Ακροστιχίς.

Τόν κλεινόν Εύσίγνιον δοξάζειν θέμις. Ίωσήφ.

 Ω οη α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ασωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι.
Τατς πανευκλεεστάταις * τάξεσιν Αγγέλων, Παναοίδιμε, * συνυπάρχων ἀπαύστως, * τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οίκος του Παρακλήτου * ή ήγιασμένη σου διάνοια, * Αθλο-φόρε, έδειχθη * διὰ τοῦτό σε πίστει γεραίρομεν.

Νέχρωσιν ζωηφόρον * τοῦ σαρχὶ παθόντος ἐξειχόνισας * τῆ σαρχί σου, Παμμάχαρ, * χαὶ τῆς ὄντως ζωῆς χατηξίωσαι.

Κράτος παρανομούντων * χρατυνθείς τῷ Πνεύματι χατέβαλες, * καὶ τοὺς νόμους Κυρίου, * παναοίδιμε Μάρτυς, ἐχράτυνας. Θεοτοχίον.

Λέλυται ή κατάρα, * πέπαυται ή λύπη τῆ κυήσει σου, * παντευλόγητε Κόρη, * των πιστων εὐρροσύνη, πανάμωμε.

Είθ' ούτω, το Τριώδιον. 'Ωδή α'. Ήχος δ'.

"Ασομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου. *

Ταύτην προεόρτιον την ημέραν * ἐπιτελοῦντες, οἱ πιστοὶ, * τῆς Μεταμορφώσεως * Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, * χροτήσωμεν ἐν ἔσμασιν.

Τὴν εἰσοδον φθάσαντες τῆς Αγίας * Μεταμορφώσεως Χριστοῦ,* καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν * ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, * αὐτὴν κατασπαζόμενοι.

*Ορος ύψηλότατον τὴν καρδίαν * κεκαθαρμένην έκ παθῶν *

ἔχοντες, ὀψόμεθα * Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν * φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Τριάδα προσώπων τη διαιρέσει, * Μονάδα φύσιν θεικην * πάντες προσκυνήσωμεν, * Πατέρα τον ἄναρχον, * Υίον, και Πνεϋμα "Αγιον.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Τὴν ἄμωμον Κόρην, ἐξ ῆς προῆλθε * μετὰ σαρχός ἄνευ τροπῆς * Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὑμνήσωμεν ἄπαντες * ὡς ὄντως Θεοτόχον, πιστοί.

Προεόρτιος. 'Ωδή γ΄. Τούς σούς ύμνολόγους.

 Δ εσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης * ὡράθης μορφὴν δούλου λαβὼν,* ἐν ἢ τὸ τῆς Θεότητος * ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα * τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, * καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Έν όρει ἐπείγεται ἀστράψαι * τῆς δόξης ὁ ἡλιος, Χριστός, * καὶ τὸν ἐξ ὑψους λάμποντα * φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· * οῦ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι * προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωής αίωνίου έκπληρώσων * τὰ ρήματα πάρεστι Χριστός· * ἄπερ δεικνύων πράγματα, * τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι * ἐν ἐαυτῷ γὐδόκησε * τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Τοῦ Αγίου. Σὸ εἶ τὸ στερέωμα. *

Τστης πρό του βήματος * ύμνολογών Θεόν ἄνακτα, * Μάρτυς σορέ, * σάρκα εἰληφότα, * και βροτούς ἀναπλάσαντα.

Ίερετον ἄμωμον, * όλοχαυτούμενος ἄνθραξι * μαρτυριχοτς, * τῷ ἐχ τῆς Παρθένου * προσενήνεξαι ἄνθραχι.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος * περικλυζόμενος, "Ενδοξε, * τὰ θολερὰ * τῆς πολυθείας * ἀπεξήρανας ρεύματα.

Θεοτοχίον.

"Όλην μου τὴν ἔφεσιν * πρός σὲ χινῶ, ἀγνὴ Δέσποινα, * τῶν σαρχιχῶν * ἐπιθιμιῶν με * διὰ τάχους ἀπάλλαξον. Ὁ Εἰρμός.

> Σὐ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὐ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα τοῦ ᾿Αγίου. Ἦχος πλ. α΄.

Τόν συνάναρχον Λόγον. *

Τναντίον ἀνόμων * χαθωμολόγησας * τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην * Θεὸν χαὶ Κύριον, * μὴ φεισάμενος σαρχός * αἰχιζομένης σφο- ὁρῶς, * Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, * τῶν οὐρανίων στρατιῶν * συν- όμιλε, χαὶ τῆς δόξης * τῆς ἀληθοῦς χληρονόμε· * διὸ ἰχέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν. Προεόρτιον. ^{*}Ηγος δ΄. **Έπεράνης σήμερον.** *

Επεφάνη, ήστραψε * τοτς ἐν τῷ σκότει * ὁ τῆς δόξης "Ηλιος * τὰς τῆς Θεότητος αὐγὰς * ἐν τῷ Θαβώρ ἀνερχόμενος. * οῦ τὴν φωσφόρον * τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Προεόρτιος. 'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

Η οὐράνιος χορεία * τοῖς γηίνοις συγγέγηθε, * καὶ προεορτάζει * τὴν τοῦ Φωτοδότου ἐπίλαμψιν· * ἢν ἀσυγκρίτως ἀστράψει * φ. τὴν βροτείαν μορρὴν ἐν Θαβώρ, * ὡς ηὐδόκησεν.

Θεανθρώπφ παρουσία * τοῖς ἀνθρώποις ὑμίλησας, * καὶ θαυμάτων πλήθει * κόσμον μυστικώς κατερώτισας * ἐξαστραπτούση δὲ δόξη * τῆς θεότητος * ὑπερέλαμψας ἐν τῷ Θαβὼρ * ἀπροσίτφ φωτί.

Ίησοῦς Ναυή ὁ γόνος * πρὶν τὸν ἡλιον ἔστησε, * προτυπῶν ἡμέραν * τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ, Σωτὴρ, * πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου * σέλας ἔχρυψας * τοῦ ἡλίου, Κύριε, αὐγῆ * τοῦ προσώπου σου.

Τοῦ Αγίου. Είσακήκοα, Κύριε. *

Νυσταγμόν ἀπωσάμενος * τόν τῆς ραθυμίας, Μάρτυς Εὐσίγιε, * ἐγρηγόρως πρός τὴν ἄθλησιν * ἀδιστάκτφ πίστει * ηὐτομόλησας.

Έν Κυρίφ Σωτῆρί σου, * Μάρτυς, ἀγαλλόμενος, ἀξιάγαστε, * τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος * ὡς τρυφὴν ἡδεῖαν * σὺ λελόγισαι.

Υπερήφανον φρόνημα * τοῦ διὰ κακίαν κατολισθήσαντος, * 'Αθλοφόρε, καταβέβληκας, * τοῖς ἐνθέοις τρόποις * ταπεινούμενος.

Στρατιώτης άήττητος * ώφθης έν πολέμοις άγωνισάμενος. * ὑπελθών δὲ τὸ μαρτύριον * δυσμενεῖς ἀσάρχους * ἐξωλόθρευσας.

(Θεοτοχίον.

Ίσοδύναμον, σύνθρονον * τέτοχας τον Λόγον $\mathbf A$ ατρὶ χαὶ Πνεύματι· * δν ἰχέτευε σωθήναί με, * παναγία Κόρη * ἀειπάρθενε.

Προεδοτιος. 'Ωδή ε'. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα. *

 \mathbf{K} υρίφ γηθόμενοι * πιστώς ἀχολουθήσωμεν· * ίδου γὰρ ἀνέρχεται πρός όρος * Μύστας προχρίτους συνεπαγόμενος· * οῖς ἐν ἀπροτότφος την δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον * ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον· * ἄνεισιν ἰδοὐ γὰρ πρὸς τὸ ὅρος, * ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτφ φωτὶ, * τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς * δόξη τῆς Θεότητος * ἀμαυρών ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείχνυσι * Χριστός τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, *

λάμψας ύπερ αίγλην τῷ προσώπφ. * τῷ στολισμῷ δε τῶν ίματίων αύτοῦ * λευχανθεὶς φαιδρῶς ώσπερ χιών, * ὁ ἀναβαλλόμενος.* ώς ιμάτιον φώς ψαλμιχώς.

Τοῦ Αγίου. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι, Κύριε. *

Τνησίως προσχολλώμενος, πάνσοφε, * τῷ Δεσπότη, * σαυτόν ἀπεμάχρυνας * τῆς πονηρίας, Εὐσίγνιε.

Νεχροῖς ξοάνοις σέβας οὐχ ἔνειμας, * Θεομάχαρ, * Θεόν ζώντα Κύριον * έν ούρανοζς ἐπιστάμενος.

Ίχρίφ ἀναρτώμενος, Μάρτυς, * γενναιοφρόνως, * πάθος έξειχόνισας * του ἀπαθούς διὰ πίστεως.

Θεοτοχίον.

Ο Λόγος ἐν νηδύι σου, "Αχραντε, " σωματοῦται, " ἀλόγων τοῦ σώματος * παθών τὸν χόσμον ρυόμενος.

Προεόρτιος. 'Ωδή ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

🖊 υμφώνα δόξης μελλούσης χαράς * τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται * έπὶ τὸ ὅρος Χριστὸς, * πρὸς πολιτείαν μετάρσιον * έχ βίου χαμαιζήλου * άναχομίζων αύτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστός Μαθητών * οὐράνιον ἐν γῆ σέλας ήστραψε, * νόμου και των Προρητών * δουλοπρεπώς παριστών άρχηγούς, * ὑφ΄ ὧν νεκρών καὶ ζώντων * προσμαρτυρείται Θεός.

Ο λύχνος φάναι νῦν ἄρχεται, * Χριστός, ἐν αὐχμηρῷ τόπφ ραύσεσι * τῆς Θειχής ἀστραπής. * οῦ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδεύσωμεν * έν αίγλη τοῦ προσώπου * αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τοῦ Αγίου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

 \mathbf{N} οήματα άληθη έν χαρδία * εύγενέσιν έχτιθέμενος τρόποις, * ούκ άγνοῶν * τὰ νοήματα, Μάρτυς, * τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες, * καὶ ὥλεσας τῆ τοῦ Σταυροῦ * συμμαχία τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οι λατρευταί λατρευτήν σε * τῆς Τριάδος ἐγνωχότες, βασάνοις * καὶ φυλακαῖς * καὶ ἀδίκφ θανάτφ * καθυποβάλλουσι, Μάρτυς Εύσίγνιε * άλλ' ήττηνται τῆ παρὰ σοῦ * άηττήτφ ένστάσει, πανόλβιε.

Οι χειμαρροι των αιμάτων σου, Μάρτυς, * θολερούς της άνομίας χειμάρρους, * και ποταμούς * άθετας δολίου * και πονηρά άπεξήραναν ρεύματα. * ίάσεων δέ τοῖς πιστοῖς * ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν. Θεοτοχίον.

Ξηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας * τῆ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ Λόγου, * Μήτηρ ἀγνὴ, * ἐχ ῥιζῶν τῆς ψυχῆς μου * τὰς πονηράς ένθυμήσεις ἀπόχοψον, * καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν * τὰ ώραΐα, Παρθένε, βλαστήματα.

Ο Είρμός.

» r τη ήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον, * και αὐτῷ ἀπαγγελώ μου » L τὰς θλίψεις· * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ

» ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε. * και δέομαι ώς Ίωνας. * 'Ex

» φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον Προεόρτιον.

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

 \mathbf{E}^{\prime} τη θεία σήμερον * Μεταμορφώσει * ή βροτεία άπασα * φύσις φούται * Χριστός σώζων άπαντας.

"Ετερον τοῦ Αγίου.

 $^{\prime}$ Ηγος $\pi\lambda$. δ'. $^{\prime}$ Ως ἀπαρχάς.

΄ Ος εὐσεβείας Μάρτυρα * καὶ άληθη θεόρρονα * ή Ἐκκλησία 🛂 γεραίρει δοξάζουσα * τους θείους άθλους σήμερον * του σορου Εύσιγνίου, * ἀκαταπαύστως βοώσα· * Ταϊς αύτοῦ ἰκεσίαις * τοὺς δούλους σου συντήρησον, Πολυέλεε.

Ο Οἶχος, πρός τό Αὐτός μόνος ὑπάρχεις.

χορός των Πιστών συναγάλλεται * Εύσιγνίου την μνήμην 🔾 γεραίροντες. * Βασιλείς, Πατριάρχαι και "Αρχοντες, * ξένοι, δούλοι, πτωχοί και αὐτόχθονες * ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ Μάρτυρος δράμετε. * ή σορός εκβλύζει θαυμάτων χάριν, * καὶ πιστώς οί λαοί ἀπαρύονται,* καί Θεόν ἀνυμνούσι, τρανώς βοώντες. * Ταϊζ αύτου ίπεσίαις * τους δούλους σου συντήρησον, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε΄. του αύτου μηνός, Προεόρτια τῆς Αγίας Μεταμορφώσεως του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστού. καὶ Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στίχοι.

Εύσίγνιον τέμνουσι τον Χριστού φίλον, Τομής μέγρι χράζοντα. Χριστός μοι σέβας. Πέμπτη Εύσιγνίοιο κάρη κονίησιν έμίχθη.

Ταζς του Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καί σώσον ήμας. 'Αμήν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρός μετάρσιον ψυχής ύψος ἀνάγοντι * των Μαθητων ἐκλογὴν* ἀκολουθήσωμεν νῦν * Χριστῷ, κατοπτεύσοντες * ξένα θεάματα. * θαμβηθέντες δὲ * σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν. * Ο Θεός, εὐλογητός εί.

'Ρυπωθεΐσαν έχχαθάρας φύσιν βρότειον * ύδατί τε καὶ πυρί,* έν τη οίχεία σαρχί * την ταύτης λαμπρότητα * ὑποδειχνύεις, Σωτήρ, * τῷ προσώπῳ σου * λάμψας ὑπέρ τὸν ἡλιον * εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς δρος ἄγιον, * συναναρέροντι * τοὺς Ζεβεδαίου υἰοὺς * καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, * οῦς ἐξελέξατο * ὀἔης μάρτυρας * τῆς ἐαυτοῦ κραυγάζοντας· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Του Αγίου. Πατδες Έβραίων.

Λίμασι, Μάρτυς, ἐκχυθεῖσι * δι' ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, * λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, * πρός τοῦτον μετετέθης * ἀναβοῶν γηθόμενος· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τοῦ Σωτήρος * ὑπεζέφυγες κρυμόν τῆς ἀθείας, * καὶ χειμῶνα δεινόν * ὑπήνεγκας βασάνων, * ἀναβοῶν, Εὐσίγνιε· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

"Ετι σταζόμενος τοῖς όμβροις, * Παναοίδιμε, τῶν θείων σου αἰμάτων, * τῷ Δεσπότη Χριστῷ * παρέστης ἀναμέλπων· * Εὐ-λογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίνα τῆς θείας βασιλείας * τὴν αἰώνιον ζωἡν κληρονομήσης,*
τῆς προσκαίρου ζωῆς * τὴν δόξαν ἐβθελύξω,* ἀναβοῶν, Εὐσίγνιε· *
Ο Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Νέον ἐχύησας Παιδίον, * δν ἐγέννησε Πατὴρ πρό τῶν αἰώνων, * Θεοτόχε ἀγνή· * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. 'Ωδή ή'. Παΐδας εὐαγείς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ, παντάναξ Λόγε, * τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; * ἢν μεταμορρούμενος * ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, * ταῖς θεῖκαῖς λαμπρότησι * περιαστράψας αὐτούς· * μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει * λάμπρυνον φωτί σου * ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Τψος οὐρανίου πολιτείας * καὶ δόξης τῆς ἀιδίου θείαν ἔλλαμψιν * δώρησαι τοῖς δούλοις σου, * νῦν προεορτάζουσι * τῆς σῆς Μεταμορρώσεως * λαμπρὰν πανήγυριν * ἐν ἦ φῶς ἀπαστράπτων ραιδρύνεις * τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας * Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτός χορηγός και φως υπάρχων * άπρόσιτον και άίδιον, προάναρχε, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ώσπερ ίμάτιον, * φως έν τῷ κόσμφ ελαμψας * μετὰ σαρκός προελθών * και φως ἐπὶ τοῦ ὅρους ἀστράπτεις, * δόξης τῆς πατρώας * δεικνύς τὸν χαρακτῆρα.

Τοῦ Αγίου. Νικηταί τυράννου. *

Ουρεφ, Παμμάχαρ, * εύσεβείας πάντοθεν * συμπερραγμένος, * τους παρανομούντας * έτροπώσω χάριτι, * μέλπων ἀπαύστως * Εύλογείτε, πάντα * τὰ έργα, τὸν Κύριον.

Men. Tom. VI.

Έν τῷ θλίβεσθαί σε * πρός Θεόν ἐχέχραζας * τόν εὐεργέτην,* καὶ εἰσήχουσέ σου, * καὶ δεινῶν ἐἰρόσατο * ἀναβοῶντα * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις * σέβας ἀλογώτατον, * Μάρτυς, προσάζας, * καθαρὰ θυσία * τῷ Θεῷ προσήνεξαι, * μέλπων ἀπαύστως * Εὐ-

λογείτε, πάντα * τὰ έργα, τὸν Κύριον.

Ίνα τῆς μελλούσης * ἐπιτύχης, πάνσορε, * ζωῆς καὶ δόξης, * ἐνεκρώθης κόσμφ, * καὶ βοῶν, -Εὐσίγνιε, * ἐθανατώθης * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον. Θεστοκίον.

Συμπαθής Παρθένε, * Θεόν συμπαθέστατον * ἀποτεχούσα, * συμπαθείας θείας * πάντας καταξίωσον * τοὺς μελφδοϋντας * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Του Τριφοίου. Είρμος άλλος. Τον Βασιλέα Χριστόν. *

, της του Κυρίου λαμπράς * Μεταμορρώσεως * ή παρούσα ήμέρα *

Τ τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοξίν * Πάντα τὰ ἔργα,
ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψούτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τη διανοία, πιστοί, * δεύτε ἀπίωμεν * πρός τό ἄγιον όρος * ίδεϊν την Μεταμόρρωσιν Χριστού την παμφαή. * πάντας γὰρ ρωτίζει * τοὺς δοξολογούντας αὐτην εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς τοῦ Χριστοῦ * Μεταμορρώσεως * χαθαρᾳ τῆ χαρδία * προϋπαντὴν ποιήσωμεν, χαὶ χράξωμεν αὐτῷ· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * χαὶ ὑπερυψοῦσε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἐν προσώποις τρισὶ * μίαν Θεότητα * συνθεολογουμένην,* Πατέρα, Γίον, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ,* πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. ()εοτοχίον.

 Ω τεραστίου φρικτοῦ! * πῶς παρθενεύουσα * μητράζεις, θεόπαις, * τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην τίκτουσα Θεόν; * δν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Τόν Βασιλέα Χριστόν, * δν ώμολόγησαν * οι αίχμάλωτοι Παί-» Τό δες, * εν τῆ χαμίνω λέγοντες μεγάλη τῆ φωνῆ· * Πάντα » τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Προεόρτιος. 'Ωδή θ'. "Απας γηγενής. *

Χαίρει οὐρανὸς * ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα * νῦν προαισθόμενος *
Τήλιον τὸν ἄδυτον, * καὶ θεία δόξη * ἀμβλῦναι μέλλοντα *
ἡλιακὰς ραιδρότητας. * γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς * οὐρανίω * αἴγλῆ
καὶ λαμπρότητι * λαμπομένη, καὶ ρῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαυὶδ * τὴν σὴν Μεταμόρρωσιν * προανερώνησε. * Τίς όμοιωθήσεται * σοὶ τῷ Κυρίφ, * λέγων, υίοῖς ἐν Θεοῦ; * σύ γὰρ ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς 'Αγίων βουλαῖς, * μέγας ὥφθης * ἐν τοῖς περιχύχλφ σου, * φοβερός έν τῆ δόξη τῆς θείας μορφῆς.

'Ω Λόγε Θεού, * σορία καὶ δύναμις * καὶ χαρακτήρ τοῦ Πατρός. * ω Θεε νοούμενε * πιστοίζ, και άνθρωπε γνωριζόμενε, * τής σής Μεταμορφώσεως * ήμας άξίωσον * έκτελέσαι * την φαιδράν πανήγυριν, * έν φωτί χαλών έργων έχλάμποντας.

Τοῦ Αγίου. "Εφριξε *πᾶσα ἀκοή. *

τοχύι, * Μάρτυς, του Χριστού, * τον άνίσχυρον έχθρον έθανάτω- \mathbf{I} σας * χατεπαιρόμενον * χαὶ μάτ \mathbf{I} ν όντως * νῦν φρυαττόμενον. * χαὶ τῆ τοῦ ξίφους ἐχτομῆ * τὴν χάραν ὑπέχλινας, * καὶ καθηγίασας * τῆ τοῦ αίματος ροῆ τὴν γῆν ἄπασαν.

'Ως χόσμος * πάντων άθλητων, * ώς Μαρτύρων ώραιότης, Εύσίγνιε, * ώς στύλος ἄσειστος * τῆς Ἐχχλησίας, * ώς περιτείχισμα * των εύσεβων περιφανές, * ώς θεῖον άγλάισμα * των προσ-

τρεχόντων σοι, * ώς όλόρωτος άστηρ μεμαχάρισαι.

Στάζουσι * μύρον οἱ ἀτμοὶ * των ἱδρώτων σου εὐωδες, Εὐσίγνιε,* καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν * τῶν σὲ τιμώντων * εὐωδιάζουσι, * και το δυσώδες των παθών, * κινδύνων και θλίψεων * άποδιώκουσιν, * άθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

"Ηλιε * δόξης, 'Ιησου, * ο φαιδρύνας το μνημόσυνον σήμερον * του 'Αθλοφόρου σου, * αύτου πρεσβείαις * φώτισον, δέομαι, * την σχοτισθεϊσάν μου ψυχὴν * ἀπάτη τοῦ όρεως, * ίνα δοξάζω σε * ώς Θεόν άληθινόν και φιλάνθρωπον.

Φώτισον, * πύλη τοῦ φωτός, * τῆς χαρδίας μου τὰ ὄμματα, δέομαι, * ταϊς άμαυρότησι * τῆς άμαρτίας * άποτυφλούμενα, * καί δεκτικά των θεϊκών * δείζον επιλάμψεων, * ίνα γεραίρω σε * έν φωναζς άγγελικαζς, Παναμώμητε.

Τοῦ Τριφδίου. Είρμος ἄλλος. Σέ την ἀπειρόγαμον.

Παύτην προεισόδιον την ημέραν * της σης, Κύριε, τελούντες * Ι πανενδόξου και παμραούς * Μεταμορρώσεως, * ύμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν χαλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες * τῆ Χριστοῦ Μεταμορρώσει, * ευρεθώμεν φωτορανείς * ταίς ευπραγίαις ήμων, * ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ιστάμενοι τῆς ἐνδόξου * Μεταμορφώσεως Κυρίου, * αύγασθώμεν πνευματικώς * τὰς διανοίας ήμων, * ταύτην μεγαλύνοντες.

Δόξα Πατρί.

Σὲ τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι * παντεξουσίαρχον οὐσίαν, * τὸν Πατέρα, καὶ Υἰὸν, * καὶ Πνεῦμα "Αγιον * υμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόχον, * τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω * τάξεων, μόνη 'Αγνὴ, * καὶ πάσης κτίσεως * ὅμνοις μεγαλύνομεν.

O Eigués.

» την ἀπειρόγαμον Θεοτόχον, * την οὐράνιον παστάδα, *
» Την τεχοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν * τῆς σωτηρίας ἡμῶν * ἐν
» ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τος μαθητας συνέλθωμεν. *

Θωρακισθείς, Εὐσίγνιε, * τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, * τὰς παρατάξεις ἔτρεψας * τῶν ἀθέων τυράννων, * καὶ ἡρας νίκης βραβεῖα * ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, * Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε· * δθεν νῦν τῆ Τριάδι * παρεστηκώς * σὺν ᾿Αγγέλοις, πάνσορε, μὴ ἐλλίπης * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος * τῶν τιμώντων σε πόθω.

Προεόρτιον, διλοιον.

Ο ὁ δόξης ἐφιέμενοι * όλικῶς τῆς ἐνθέου, * τὸ νέρος διακόψωμεν* τοῦ γεώδους σαρχίου, * μετάρσιοι πρὸς τὸ ὅρος * τὸ Θαβωρ ἀνελθόντες· * καὶ Μωϋσεῖ, Ἡλία τε, * Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις * συμμετασχεῖν * Θεϊκῆς ἐλλάμψεως ἀπροσίτου * ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, * φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια τζε Έρρτζε. Τίχος α'. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Τητής παναγίας ένδόξου * Μεταμορφώσεως * προϋπαντήν ποιούντες * τή παρούση ήμέρα, * Χριστόν δοξολογούμεν * τόν τήν ήμων * τῷ πυρὶ τής Θεότητος * ἀναμορρώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν * ἀρθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Έλεος και άληθεια συνήντησαν.

Τπὶ τὸ ἄγιον ὅρος * δεῦτε ἀπίωμεν, * καὶ τὴν παμφαεστάτην *
Μεταμόρρωσιν πίστει * κατίδωμεν Κυρίου, * τοῦτον πιστῶς *
προσκυνοῦντες, καὶ λέγοντες· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς * καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στιγ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται. Αὐτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα * ἡ προεόρτιος * μεθ' ἢν μεταμορροῦται * ὁ Χριστὸς, συμπαρόντων * Μωσέως καὶ Ἡλία, * καὶ τῶν αὐτοῦ * Μαθητῶν ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ, * φωνῆς δὲ θείας λαλούσης Οὖτος ἐστὶν * ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Τίός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

όμου καὶ Προρητών σε, Χριστὲ, * ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν * ὁρῶντες ἐν τῆ νεφέλη * Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, * καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης * καὶ ἄρλεκτος οὐρανοδρόμος * ἐπὶ τῆς Μεταμορρώσεως σου * μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς * τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον, Δέσποτα, * ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ᾿Απόλυσις.

THE G'. TOY ATTOY MHNOS.

'Ανάμνησις τῆς 'Αγίας Μεταμορφώσεως του Κυρίου καὶ Θεού καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησού Χριστοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Χρή γινώσκειν ότι, ἐὰν φθάση γενέσθαι ή Μεταμόρφωσις ἐν ἡμέρα Κυριακῆ, οὐδὲν τῶν 'Αναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' οὕτε Εὐαγγέλιον 'Εωθινόν, ἢ τῆς Λειτουργίας τῆς Κυριακῆς λέγομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Έρρτῆς.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες τό πρώτον.

 * Ηχος δ΄. * Εδωκας σημείωσιν. *

ριλοθεάμονες * των ύπερ νοῦν καὶ φιλήκοοι, * μυστικώς έποπτεύσωμεν * Χριστόν ἐξαστράψαντα * θεϊκαῖς ἀκτῖσι, * καὶ ἐνηχηθωμεν * τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, * ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν * Γίὸν τὸν καταυγάσαντα * τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν * ἐν Θαβώρ, καὶ πηγάσαντα * φωτισμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμών.

Απαν νον έγχοσμιον * χαι ύπερχοσμιον σύστημα * συγχινείσθω πρός αίνεσιν * Χριστού του Θεού ήμων, * του νεχρών χαι ζώντων * χεχυριευχότος * θεοπρεπώς γαρ έαυτῷ * μεταμορφούμε-

νος συμπαρίστησι * τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος * τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας * ἐν Θαβώρ, ὡς ηὐδόκησεν, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, και νου. Ήχος πλ. δ΄.

Τον γνόρον τον νομικόν * ή φωτεινή τῆς Μεταμορρώσεως * καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης * ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθά. *

Τήμερον ὁ Χριστὸς * ἐν ὅρει Θαβωρίω * τὴν τοῦ ᾿Αδὰμ ἀμείψας * ἀμαυρωθεΐσαν ρύσιν, * λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

 $\Sigma_{\tau_i \chi}$. Soi eigev of our pavol, xal of eggev if $\gamma \tilde{\eta}$.

 Φ έγγει των άρετων * έχλάμποντες προσβωμεν * έν δρει τῷ άγιω,* όψόμενοι τὴν θείαν * Κυρίου Μεταμόρρωσιν.

 $\Sigma^{\tau(\chi)}$. Θαβώρ καὶ Έρμων ἐν τῷ ὁνόματί σου ἀγαλλιάσονται. $H^{\lambda_{ioc}}$ μὲν τὴν γῆν * φαιδρύνων αὖθις δύνει· * Χριστός δὲ μετὰ δόξης * ἀστράψας ἐν τῷ ὅρει * τὸν κόσμον κατερώτισεν. Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Είδον εν τῷ Θαβώρ * Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας * τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης * Θεὸν σεσαρχωμένον * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. ᾿Απολυτίχιον.

Μετεμορφώθης εν τῷ ὅρει, Χριστὲ ὁ Θεός. * Όρα τοῦτο εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινόν. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΙΙΕΡΙΝΩι.

Στιχολογία ού γίνεται. Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δ΄. δευτερούντες αὐτά.

Ήχος δ΄. Κοσμά Μοναχού.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * όρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, * νερέλη ὡς σχηνὴ ἐρηπλοῦτο. * Σοῦ μεταμορρουμένου, * ὑπό Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, * παρῆν ὁ Πέτρος * σὺν Ἰαχώβφ καὶ Ἰωάννη, * ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι * καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· * ἴνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, * μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου· * ὰ προσχυνῆσαι ἡμᾶς * ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * παραλαβών τοὺς Μαθητὰς * εἰς ὅρος ὑψηλόν * μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, * ἀκτῖσι

δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς. * ἔνθεν ριλανθρωπία, * ἐκεῖθεν ἱξουσία * δεῖξαι βουλόμενος * τῆς 'Αναστάσεως τὴν λαμπρότητα. * ἦς καὶ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, * ἐν εἰρἡνῃ καταξίωσον * ὡς ἐλεἡμων καὶ φιλάνθρωπος.

Τις δρος ύψηλον μεταμορρωθείς ὁ Σωτηρ, * τοὺς χορυραίους έχων τῶν Μαθητῶν, * ἐνδόξως ἐξέλαμψας· * δηλῶν, ὅτι * οἱ τῷ ὑψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, * καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. * Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ * Μωῦσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον * ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· * καὶ ὁ πάλαι * διὰ νόμου καὶ Προρητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· * ῷ * καὶ ρωνὴ τοῦ Πατρός * ἐκ νερέλης ρωτεινῆς * ἐμαρτύρει λέγουσα· * Αὐτοῦ ἀκούετε, * τοῦ διὰ Σταυροῦ * τὸν * Λδην σκυλεύσοντος, * καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ορος τό ποτέ ζορώδες καὶ καπνώδες * νῦν τίμιον καὶ ἄγιόν ἐστιν, * ἐν ῷ οἱ πόδες σου ἔστησαν, Κύριε· * πρὸ αἰώνων ἀρ κεκαλυμμένον μυστήριον * ἐπ' ἐσχάτων ἐρανέρωσεν * ἡ φρικτή σου Μεταμόρρωσις * Πέτρω, * Ἰωάννη καὶ Ἰακώβω· * οἱ τινες * τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες * καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου,* ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· * οἱ καὶ τῆ ἐκστάσει συνεχόμενοι, * ἐθαύμαζον βλέποντες * Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν * συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. * Καὶ ὑωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός * ἐμαρτύρει λέγουσα· * Οὖτός ἐστιν * ὁ Γιός μου ὁ ἀγαπητός, * ἐν ῷ εὐδόκησα· * αὐτοῦ ἀκούετε, * ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νον. Ήχος πλ. β'. Ανατολίου.

Προτυπών τὴν 'Ανάστασιν * τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, * Πέτρον καὶ 'Ιάκωβον καὶ 'Ιωάννην,* ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. * Σοῦ δὲ, Σωτὴρ,* μεταμορρουμένου,* τὸ Θαβώριον ὅρος φωτὶ ἐσκέπετο. * Οἱ Μαθηταί σου, Λόγε, * ἔρριψαν ἐαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάρει τῆς γῆς, * μὴ φέροντες ὁρᾳν τὴν ἀθέατον μορφήν. * 'Αγγελοι * διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ, * οὐρανοὶ ἔρριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, * ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Δνα-γνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ανάγνωσμα.

Τίπε Κύριος πρός Μωυσήν· 'Ανάβηθι πρός με είς τὸ όρος, καὶ Κεφ. ττηθι έχετ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς, ὰς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωυσής, καὶ Ίησοῦς ὁ παρεστηκώς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ όρος

Digitized by Google

τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἰπεν Ἡσυχάσατε αὐτοῦ, ἔως ἄν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἰδοὺ ᾿Ααρῶν καὶ Ἦρο μεθ ἡμῶν ἐάν τινι συμβἢ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωῦσῆς εἰς τὸ ὅρος καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὅρος καὶ κατέβη ἡ ὁόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἔξ ἡμέρας καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τἢ ἡμέρα τἢ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἰδος τῆς δόξης Κυρίου ὑσεὶ πῦρ ρλέγον ἐπὶ τῆς κορυρῆς τοῦ ὅρους, ἐναντίον τῶν υἰῶν Ἰσραήλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος καὶ ἡν ἐκεῖ ἐν τῷ ὅρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Έξόδου τὸ Ανάγνωσμα.

 $\mathbf{E}^{\kappa_{\text{to}}}$. Ταλάλησε Κύριος πρός Μωυστίν ενώπιος ενωπίω, ώς είτις λαλήσει πρός τον έαυτου φίλον, και άπελύετο είς την παρεμβολήν ο δε θεράπων Ίησους υίος Ναυή νέος ούχ έξεπορεύετο έχ τής σχηνής. Και είπε Μωϋσής πρός Κύριον 'Ιδού σύ μοι λέγεις' Ανάγαγε τον λαόν τουτον· συ δε ουκ εδήλωσάς μοι, δν συναποστελείζ μετ' έμου. σύ δέ μοι είπας. Οίδά σε παρά πάντας, χαί χάριν έχεις παρ' έμοί. Εί ούν εύρηκα χάριν έναντίον σου, έμφάνισόν μοι σεαυτόν, ίνα γνωστώς ίδω σε, δπως αν ω ευρηχώς χάριν ενώπιόν σου, και ίνα γνώ, ότι λαός σου τό εθνος τό μέγα τούτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος Έγω αὐτὸς προπορεύσομαί σου, χαί χαταπαύσω σε. Καί είπε πρός αύτόν. Εί μή σύ αύτός συμπορεύη μεθ' ήμων, μή με άναγάγης έντευθεν. Και πως γνωστόν έσται άληθως, ότι εύρηκα χάριν παρά σοί έγω τε καί ό λαός σου, άλλ' ή συμπορευομένου σου μεθ' ήμων; Καὶ ένδοξασθησόμεθα έγω τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ "Εθνη, ὅτα ᾶν ἐπὶ τῆς γής έστιν. Είπε δὲ Κύριος πρός Μωϋσήν Και τοῦτόν σοι τὸν λόγον, δν εξρηκας, ποιήσω εύρηκας γάρ χάριν ένώπιον έμου, καί οίδά σε παρά πάντας. Και λέγει Μωϋσής. Δείξόν μοι την σεαυτου δόξαν. Καὶ είπεν Εγώ παρελεύσομαι πρότερός σου τη δόξη μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου Κύριος, ἐναντίον σου καί ἐλεήσω δν αν έλεω, και οίκτειρήσω δν αν οίκτείρω. Και είπεν Ού δυνήση ίδειν το πρόσωπόν μου. ου γάρ μη ίδη άνθρωπος το πρόσωπόν μου, και ζήσεται. Και είπε Κύριος: Ίδου τόπος παρ' έμοί, και στηθι έπι της πέτρας. Ήνικα δ' αν παρέλθη ή δόξα μου, και θήσω σε είς όπην της πέτρας, και σκεπάσω τη χειρί μου έπὶ σὲ, ἔως ἀν παρέλθω· καὶ ἀρελῶ τὴν χετρά μου, καὶ τότε όψη τό όπισω μου, τό δὲ πρόσωπόν μου ούχ δρθήσεται σοι. Καὶ όρθρίσας Μωϋσής το πρωί, ανέβη είς το όρος το Σινά, καθά συν-

Digitized by Google

έταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλη, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίφ. Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Τιν ταϊς ημέραις έχειναις, έρχεται Ήλιου είς Βηρσαβεί, ή έστι Κιο. Τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀρήκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ έκεῖ. Καὶ αὐτὸς έπορεώθη έν τη έρημφ όδον ήμέρας, και ήλθε και έκάθισεν υποκάτω άρχεύθου, χαι έχοιμήθη και υπνωσεν έχει ύπο το φυτόν. Και ίδού τις ήψατο αύτου, και είπεν αύτῷ. Ανάστηθι, φάγε, και πίε. Και έπέβλεψεν Ήλιού, και ίδού πρός κεραλής αύτου έγκρυφίας όλυρίτης, και καμψάκης ύδατος. Και άνέστη, και έφαγε, και έπιε, και έπιστρέψας έκοιμήθη. Και έπέστρεψεν ό "Αγγελος Κυρίου έκ δευτέρου, και ήψατο αύτου, και είπεν αύτον 'Ανάστηθι, και ράγε, και πίε, ότι πολλή άπο σου ή όδος. Και άνέστη, και έραγε, και έπιε, και έπορεύθη έν τη ίσχυς της βρώσεως έκείνης τεσσαράχοντα ήμερας χαὶ τεσσαράχοντα γύχτας, έως όρους Χωρήβ. Και είσηλθεν έχει είς το σπήλαιον, και κατέλυσεν έχει και ίδου ρήμα Κυρίου πρός αυτόν, και είπεν αυτώ Κυριος Έξελευση, καί στήση έν τῷ όρει ἐνώπιον Κυρίου καὶ ίδοὺ Κύριος παρελεύσεται, και πνεύμα μέγα κραταιόν διαλύον όρη, και συντρίβον πέτρας ένώπιον Κυρίου. ούκ έν τῷ πνεύματι Κύριος καὶ μετά το πνευμα αυσαειαμός, ούχ έν το αυσαειαμο Κύριος, και πετά τον απααειαίτον μού, ορχ εν το καθ Κρότος, και ίπετα το μού ρωνή αύρας λεπτής, και έκει Κύριος. Και έγένετο ώς ήκουσεν Ήλιου, ἐπεκάλυψε το πρόσωπον αυτοῦ ἐν τῆ μηλωτῆ αυτοῦ, και έξηλθε και έστη παρά το σπήλαιον. Και είπε Κύριος πρός αύτον Πορεύου, και ανάστρεφε είς την όδον σου, και ήξεις είς ώδον έρήμου Δαμασχού και χρίσεις τον Έλισσαιε υίον Σαφάτ, άντι σου, είς Προφήτην.

Είς την Λιτην, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἸΙγος β΄.

Ο φωτί σου ἄπασαν την οἰκουμένην ἀγιάσας, * εἰς ὅρος ὑψηδυναστείαν σου, * ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· * διὸ
βοῶμέν σοι· * Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο αὐτός.

Ο έν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ * μεταμορρωθείς ἐν δόξη, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου * τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, * καταύγασον καὶ ἡμᾶς * τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπι-

γνώσεως, * καὶ ὀδήγησον ἐν τῆ πρίβφ τῶν ἐντολῶν σου, * ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος. ΄ Ὁ αὐτός.

τητό προήλιον σέλας, Χριστός,* σωματικώς έπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, * καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ ἄπαντα * τὰ τῆς φρικτῆς * οίχονομίας τελέσας θεοπρεπώς, * σήμερον εν Θαβώρ τῷ όρει * μυστικώς της Τριάδος τον τύπον υποδείχνυσι * τους γάρ ποοκρίτους τρείς των Μαθητών, * Πέτρον, καὶ Ίάκωβον, καὶ Ίωάννην * σύν αὐτῷ ἀγαγών κατ' ίδιαν, * και μικρόν ὑποκρύψας ττζς σαρχός τό πρόσλημμα, * μετεμορρώθη έμπροσθεν αὐτῶν, * έμφαίνων * τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, * καὶ ταύτην ούχ όλόκληρον. * το μέν πληροφών αύτούς. * το δέ καὶ φειδόμενος * μήπως σύν τη όράσει * και το ζην απολέσωσεν. * αλλ' ώς ήδύναντο χωρείν * τους σωματικούς όρθαλμούς περιφέροντες. * Καὶ Προρητών τοὺς ἀκραίμονας * Μωϋστιν καὶ Ἡλίαν ἡνέγκατο * άναλόγως μαρτυρούντας αύτου την Θεότητα. * καί ότι αύτός έστι * τὸ άληθινὸν * τῆς πατριχῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, * ὁ χυριεύων ζώντων και νεκρών. * Διο * και νεφέλη καθάπερ σκηνή περιέσχεν αύτούς. * και φωνή * άνωθεν * του Πατρός έχ τής νεφέλης * ήγητικώς προσμαρτυρούσα και λέγουσα- * Ούτός έστιν, δν άρρεύστως * έχ γαστρός πρό έωσφόρου έγέννησα, * Υίός ο άγαπητός μου· * δν ἀπέστειλα σώσαι * τούς είς Πατέρα και Υίον * καὶ Πνεύμα "Αγιον βαπτιζομένους, * καὶ ὁμολογούντας πιστώς,* ώς άδιαίρετον έστιν, * εν το χράτος της Θεότητος * αύτου άχούετε. * Αύτος ούν, φιλάνθρωπε Χριστέ ο Θεός, * καὶ ἡμᾶς καταύγασον έν τῷ φωτί * τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, * καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους * της άτελευτήτου βασιλείας σου, ώς ὑπεράγαθος. Δόξα, Ήχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβώμεν * εἰς τὸ ὅρος Κυρίου * καὶ εἰς τὸν οἰκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν * τῆς Μεταμορρώσεως αὐτοῦ, * δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός: * φωτὶ * προσλάβωμεν φῶς: * καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, * Τριάδα * ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Και νον. Ο αύτός.

Τόμου και Προφητών σε, Χριστέ, * ποιητήν και πληρωτήν είμαρτθρησαν * όρωντες έν τη νερέλη * Μωθσής ό θεόπτης, * και 'Ηλίας ό έμπυρος άρματηλάτης * και άρλεκτος οθρανοδρόμος * έπὶ της Μεταμορρώσεως σου * μεθ' ων και ήμας * τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον, Δέσποτα, * ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰωνας.

Είς του Στίγου, εἰσεργόμενοι ἐν τῷ ναῷ, ψαλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα. 3 H χ o ς α' .

Ο πάλαι * τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας * ἐπὶ τοῦ ὅρους Σινᾶ διὰ συμβόλων * κως είνει λένου . * συμβόλων, * Έγω είμι, λέγων, ό "Ων, * σήμερον έπ' όρους θαβώρ * μεταμορφωθείς έπὶ τῶν Μαθητῶν, * ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον * χάλλος τῆς εἰχόνος * ἐν ἐαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβούσαν ούσίαν. * καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος μάρτυρας παραστησάμενος * Μωϋσήν καὶ Ἡλίαν, * κοινωνούς ἐποιείτο τῆς εύφροσύνης, * προμηνύοντας την έξοδον * διά Σταυρού και σωτήριον 'Ανάστασιν.

Στίχ. Σοί είσιν οι ούρανοι, και σή έστιν ή γη την οίκουμένην χαί το πλήρωμα αύτης σύ εθεμελίωσας.

Τήν σήν * του μονογενους Υίου προορώμενος * έν Πνεύματι διά Ι σαρχός πρός ἀνθρώπους ἐπιδημίαν * ὁ Θεοπάτωρ Δαυίδ, * πόρέωθεν πρός εὐφροσύνην * συγχαλείται τὴν χτίσιν, * χαὶ προφητιχώς άναχράζει. * Θαβώρ και Ερμών έν τῷ ὀνόματί σου άγαλλιάσονται. * Έν τούτφ γαρ ἐπιβάς τῷ ὅρει, Σωτήρ, * μετὰ τῶν Μαθητών σου, * την άμαυρωθείσαν έν Αδάμ φύσιν * μεταμορρωθείς ἀπαστράψαι πάλαι πεποίηχας, * μεταστοιχειώσας αὐτὴν * εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος * δόξαν τε καὶ λαμπρότητα. * διό βοώμεν σοι * Δημιουργέ του παντός, Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ερμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Τὸ ἄσχετον * τῆς σῆς φωτοχυσίας * καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος * θεασάμενοι τῶν Αποστόλων οἱ πρόκριτοι * ἐπὶ τοῦ ὅρους * της Μεταμορφώσεως, * άναρχε Χριστέ, * την θείαν ηλλοιώθησαν έχστασιν. * και νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινή, * φωνής * ήχουον Πατρικής * βεβαιούσης το μυστήριον * τής σής ένανθρωπήσεως, * ότι είς ὑπάρχεις καὶ μετά σάρκωσιν * Υίὸς μονογενής καὶ Σωτήρ τοῦ χόσμου.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, καὶ νον. Ήχος πλ. β'.

γέτρφ καὶ Ἰωάννη καὶ Ἰακώβφ, * τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς ΙΙ σου, Κύριε, * σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ * τὴν δόξαν τῆς θεϊχῆς σου μορφῆς. * ἔβλεπον γὰρ * τὰ ἰμάτιά σου άστράψαντα ώς το φως, * και το προσωπον σου υπέρ τον ήλιον,* καὶ μὴ φέροντες ὁρἄν * τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως * εἰς γῆν χατέπιπτον, * μηδόλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. * Φωνής γὰρ ἤχουον * μαρτυρούσης άνωθεν. * Οὖτός έστιν ὁ Υίός μου ὁ άγαπητός, * ὁ έλθών είς τον χόσμον * σώσαι τον άνθρωπον.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος βαρύς...

η ετεμορφώθης έν τῷ όρει, Χριστέ ὁ Θεός, * δείξας τοῖς Μα-Πετεμορφωνής εν τω σροί, την δόξαν σου, * καθώς ήδύναντο. * Λάμψον καὶ ήμεν τοες άμαρτωλοες * το φώς σου το άίδιον * πρεσβείαις της Θεοτόχου, * φωτοδότα, δόξα σοι.

Έχ γ΄.

Καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν "Αρτων καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τῆς 'Αγρυπνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήγος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Ττην των βροτών εναλλαγην * την μετά δόξης σου, Σωτηρ, *

εν τη δευτερα και φρικτη * της σης ελεύσεως δακνύς, * επί
τοῦ όρους Θαβώρ μετεμορφώθης. * Ἡλίας και Μωσης * συνελάλουν σοι * τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν * συνεκάλεσας * οἱ κατιδόντες, Δέσποτα, τὴν δόξαν σου, * τῆ ἀστραπῆ σου ἐξέστησαν. *
Ο τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογιαν, Κάθισμα, όμοιον.

Τηπί τό όρος τό Θαβώρ * μετεμορφώθης, 'Ιησού· * καὶ νερέλη φωτεινή, * ἐρηπλωμένη ὡς σκηνή, * τοὺς 'Αποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· * ὅθεν καὶ εἰς γῆν * ἐναπέβλεπον, * μὴ φέροντες ὁρᾶν * τὴν λαμπρότητα * τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, * ἄναρχε Σῶτερ Χριστὲ ὁ Θεός. * 'Ο τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Το αύτό.

Μετά του Πολυέλεου, Κάθισμα.

Πχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.*

Ο ἀνελθών σύν Μαθηταϊς * ἐν τῷ ὅρει, * καὶ ἐν τῆ δόξη τοῦ Πατρός * ἀπαστράψας, * σύν Μωϋσῆ Ἡλίας σοι * παρίστανται. * Νόμος καὶ Προρῆται γὰρ * ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· * ῷ καὶ τὴν Γίότητα * τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ * ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Γίόν· * δν ἀνυμνοῦμεν * σύν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Είτα οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου. Προκειμένον, 'Ηχος δ'.

Θαβώρ και Έρμων ἐν τῷ ὁνόματι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίν. Σοι εἰσιν οι οὐρανοὶ, και σἡ ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην και τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὰ ἐθεμελίωσας.

Πάσα πνοή. Εθαγγελιού, κατα Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνω παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον.

 $^{\prime}$ Ο N^{\prime} . Δόξα. Ταζ τών $^{\prime}$ Αποστόλων. Καὶ νῦν. Ταζ τῆς Θεοτόχου.

Είτα Στιχηρόν Ίδιόμελον, ήγος β΄.

Ο φωτί σου άπασαν. Ζήτει τούτο είς την Λιτήν.

Εἰθ΄ οὐτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Έρρτῆς ὁ τέταρτος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ ὁ πλ. δ΄. εἰς \mathbf{c}' .

Πρώτος Κανών, οὖ ή Άκροστιχίς:

Χριστός ένὶ σχοπιή σέλας ἄπλετον είδεος ήχε.

Ποίημα Κοσμά Μοναχού.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Είρμός.

Το οροί Ισραήλ ἀνίκμοις ποσί * πόντον ἐρυθρόν καὶ ὑγρόν βυθόν
 Δ΄ διελάσαντες, * ἀναβάτας τριστάτας * δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν
 αὐτῷ ὑποβρυχίους, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον· * "Ασωμεν * τῷ

• Θεφ ήμων, δτι δεδόξασται.

'Ρήματα ζωής τοῖς φίλοις Χριστός * καὶ περὶ τής θείας δημηγορῶν βασιλείας έρη· * Έν ἐμοὶ τὸν Πατέρα * ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράψω ἀπροσίτῳ, * ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· * "Ασωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, δτι δεδόξασται.

Ίσχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, * ρίλοι Μαθηταὶ, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, * ὅτι δόξης πληροῦσθε * ὡς ὁρθήσομαι λαμπρότερον ἡλίου ἐξαστράπτων, * ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες * * ᾿Ασωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον Χριστός ἐν ὅρει Θαβώρ * λάμψας άμυδρῶς, θεἴκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο * Μαθηταϊς παρεγύμνου * χαρακτήρα· σελασφόρου δὲ πλησθέντες θείας αἴγλης, * ἐν ἀγαλλιάσει ἔλεγον· * ᾿Ασωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεύτερος Κανών, φέρων 'Ακροστιχίδα:

Μωσής Θεού πρόσωπον έν Θαβώρ είδε.

Ποίημα Ίωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

' Ω δη α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ύγραν διοδεύσας.

 Ω ς πέτρα τῷ σώματι σχεπασθείς * τῷ τεθεωμένῳ * τὸν ἀδρατον χαθορῶν * Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα * Τῷ Λυτρωτῆ χαὶ Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

Σύ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ * καὶ ἐν Θαβωρίφ * καθωράθης τῷ Μωϋσῆ * ἐν γνόρφ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δὲ * νῦν ἀπροσίτφ τῆς Θεότητος.

Καταβασία.

- » γταυρόν χαράξας Μωσής * ἐπ' εὐθείας ράβδφ * τὴν Ἐρυθρὰν
- » 🚄 διέτεμε * τῷ 'Ισραήλ πεζεύσαντι, * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικώς *
- » Φαραώ τοῖς ἄρμασι * xροτήσας ήνωσεν * ἐπ' εῦρους διαγράψας *
- » τὸ ἀήττητον δπλον. * Διὸ Χριστῶ ἔσωμεν * τῷ Θεῷ ἡμῶν, *
- » δτι δεδόξασται.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

 \bullet τη δέον * δυνατών ήσθένησε, * χαὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ἡ χαρδία μου.

Ολον * τον 'Αδάμ φορέσας, Χριστέ,* τὴν ἀμαυρωθείσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας * πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει * τῆς μορφῆς σευ ἐθεούργησας.

Στύλφ * πυριμόρρφ και νεφέλη πάλαι * ὁ ἐν τῆ ἐρήμφ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων, σήμερον * ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ ἀῥῥἡτως * ἐν ρωτί Χριστὸς ἐξέλαμψεν.

"Επερος Κανών, Ούρανίας άψίδος. *

σχιάζουσα δόξα * εν τῆ σχηνῆ πρότερον, * χαὶ τῷ Μωῦσῆ όμιλοῦσα * τῷ σῷ θεράποντι, * τύπος γεγένηται * τῆς άστραψάσης ἀρρήτως * εν Θαβώρ σου, Δέσποσα, * Μεταμορρώσεως.

Συνανήλθε σοι, Λόγε * μονογενές ύψιστε, * ή των 'Αποστόλων ἀκρότης * ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, * καὶ συμπαρέστησαν * ὅ τε Μωσής καὶ 'Ηλίας * ὡς Θεοῦ θεράποντες, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεός Λόγος ὑπάρχων, * δλος βροτός γέγονας * δλη τῆ Θεότητι μίξας * τὴν ἀνθρωπότητα * ἐν ὑποστάσει σου, * ἢν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * Μωϋσῆς Ἡλίας τε * εἶδον ἐν δρει Θαβώρ.

Καταβασία.

• Τράβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται * τῷ • \mathbf{p} βλαστῷ γὰρ προχρίνει τὸν ἱερέα. * Τῆ στειρευούση δὲ • πρώην * Ἐχχλησία νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς χρά-• τος χαὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ΊΙχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήρ.*

Τε τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ * μετεμορρώθης, ὁ Θεὸς, * ἀναμέσον Ηλιού * καὶ Μωϋσέως τῶν σορῶν, * σὺν Ἰακώβω καὶ Σίμωνι καὶ Ἰωάννη. * ὁ Πέτρος δὲ συνών * ταῦτά σοι ἔλεγε. * Καλὸν ῷδε ἐστὶ * ποιῆσαι τρεῖς σκηνὰς, * μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, * καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Κριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Κριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Κριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Κριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Κριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότη Κριστῷ. * ὑ τὸτε τούτοις * τὸ ρῶς καὶ μίαν καὶ μίαν

Δόξα, και νῦν. Το αὐτό. 'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

Τίσακήκοα τὴν ἔνδοξον * οἰκονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός· *
 Τότι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, * ἴνα ἐκ πλάνης ῥύση τοὺς
 βοῶντας σοι· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νόμον ἐν Σινὰ τῷ γράμματι * διατυπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός,* ἐν τἢ νερέλη, πυρὶ, καὶ γνόρφ, * καὶ ἐν θυέλλη ὡρθης ἐποχούμενος. * Δόξα τἢ δυνάμει σου, Κύριε.

Ίνα πιστώση τὴν ἔνδοξον * οἰχονομίαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, * ώς ὁ ὑπάρχων πρό τῶν αἰώνων, * χαὶ ὁ αὐτός ἐν νέρει τὴν ἐπίβασιν θεὶς, * ἐν τῷ Θαβὼρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοϋντες παρειστήκεισαν * δουλοπρεπώς σοι τῷ Δεσπότη Χριστῷ, * οἶς ἐν πυρὸς ἀτμιδι, καὶ γνόρῳ * καὶ λεπτοτάτη αὕρᾳ προσωμίλησας. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κατεμήνυον την έξοδον * την έν Σταυρφ σου, έν Θαβώρ παρόντες, * ὁ ἐν πυρί σε καὶ βάτφ πάλαι * προκατιδών Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος * δίφρφ ἐν πυρίνφ Ἡλίας, Χριστέ.

"Επερος Κανών. Ο Είρμός.

• Τα σαρκός σου * βολίδες Θεότητος * έξεπορεύοντο: * Προ• Ε φητών και 'Αποστόλων * όθεν οι πρόκριτοι μέλποντες *
• ἀνεβόων: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ό τὴν βάτον * φυλάξας ἀλώβήτον * προσομιλοῦσαν πυρὶ, * τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν * σάρχα ὑπέδειξας, Δέσποτα, * μελφδοῦντι * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον * τὴν ὕλην τοῦ σώματος * ὡράθης ἄυλον * ὡς Μωσεῖ καὶ ᾿Αποστόλοις * ώφθης Ἡλία τε, Δέσποτα, * εἰς ἐκ δύο * ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν.

Καταβασία.

- * Γ ίσαχήχοα, Κύριε, * τῆς οἰχονομίας σου τὸ μυστήριον, * χα- Γ τενόησα τὰ ἔργα σου, * χαὶ ἐδόξασά σου * τὴν θεότητα.
- 'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.
 " Τοῦ φωτός διατμήξας * τὸ πρωτόγονον χάος, * ὡς ἐν φωτὶ " τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε, Χριστὲ, * τὸν Δημιουργόν· * ἐν τῷ φωτί " σου * τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὕθυνον.

Προσενωπίφ σοι ώραι * ὑπεκλίθησαν· φῶς γὰρ * καὶ πρό ποοῶν ὑψίδρομον σέλας, Χριστὲ, * ἥλιος εἶκε, * μορφὴν βροτείαν * ὡς ἀμεῖψαι εὐδόκησας. Ίδου, Σωτηρ, ἀνεβόων * Μωϋσής καὶ Ἡλίας, * τῶν Μαθητῶν ἐν ὅρει ἀγί φ Θαβώρ * ἐνηχουμένων, * Χριστός, δν πάλαι * προηγγείλαμεν ὅντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις * τῆ βροτεία μιχθεΐσα, * τῆς ἐμφεροῦς τοῦνου Θεότητος φῶς * παραγυμνοῦσα * τοῖς 'Αποστόλοις * ἀπορίω

ρήτως έξέλαμψεν.

Σὲ τὸ ἀίδιον φέγγος * ἐν πατρώα τῆ δόξη * οἱ Μαθηταὶ ὡς εἶδον ἐκλάμψαν, Χριστὲ, * σοὶ ἀνεβόων * Ἐν τῷ φωτί σου * τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

"Ετερος Κανών. "**Ινα τί με ἀπώσω.** *

Πητορεύουσα γλώσσα * σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι· * ὡς κρατῶν ζωῆς γὰρ * καὶ θανάτου δεσπόζων παρέστησας * ἐν Θαβώρ τῷ ὅρει * τὸν Μωῦσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν *
μαρτυρήσοντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσιν ἀοράτοις * πλάσας κατ' είκόνα σου, Χριστε, τόν ἄνθρωπον, * τὸ ἀρχέτυπόν σου * ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας: * οὐχ ὡς ἐν είκόνι, * ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, * ὁ Θεός

χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθείς άσυγχύτως * ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος,* καταρλέγοντα μέν * ἀικαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα * ἐν Θαβὼρ τῷ ὅρει, * ῷ Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, * Μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας.

Καταβασία.

• Τρισμακάριστον ξύλον! * ἐν ῷ ἐτάθη Χριστὸς * ὁ Βασιλεὺς
• καὶ Κύριος· * δι'οῦ πέπτωκεν ὁ ξύλφ ἀπατήσας * τῷ ἐν
• σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκὶ, * τῷ παρέχοντι*

» την είρηνην ταϊς ψυχαϊς ήμων.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

* $^{\prime}$ \mathbf{E}^{ν} τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον * ήλίου ρως τρανότερον * έν Θαβώρ έχλάμψας * ὁ Σωτὴρ ἡμᾶς ἐρώτισεν.

Ανελθών εν όρει * Θαβώρ μετεμορφώθης, Χριστέ, * καὶ τὴν

πλάνην πάσαν * άμαυρώσας φως έξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων * οἱ ἔνδοξοι 'Απόστολοι * ἐν Θαβώρ, Χριστὲ δὲ * ἐχπλαγέντες γόνυ ἔχλιναν.

"Ετερος Κανών. '**Ιλάσθητί μοι Σωτήρ**. *

Ος μέγα και φοβερόν * ώράθη θέαμα σήμερον! * έξ οὐρανοῦ αἰσθητός, * ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος * ἐξήστραψεν ἢλιος * τῆς δικαιοσύνης * νοητός ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μεν ή σχιὰ * τοῦ νόμου εξασθενήσασα, * ελήλυθε δε σαρώς * Χριστός ή άλήθεια, * Μωσής άνεβόησεν * εν τῷ Θαβορίφ * χατιδών σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωϋσεῖ * Χριστόν τὸν μεταμορρούμενον, * ἡ δὲ νερέλη σαρῶς * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * τὴν ἐπισχιάσασαν * ἐν τῷ Θαβωρίῳ * παρεδήλου ἐμρανέστατα.

Καταβασία.

- Ν οτίου θηρός εν σπλάγχνοις * παλάμας 'Ιωνάς σταυροειδώς διεχπετάσας, * το σωτήριον πάθος προδιετύπου σαρώς. *
- » Όθεν τριήμερος έχδυς, * την υπερχόσμιον Ανάστασιν υπεζω-
- » γράφησε * του σαρκί προσπαγέντος Χριστού του Θεού, * καί

» τριημέρφ έγέρσει * τὸν χόσμον φωτίσαντος.

Κοντάχιον Αὐτόμελον, Ήχος βαρύς, φέρον Αχροστιχίδα

Είς την Μεταμόρφωσιν.

πι του όρους * μετεμορφώθης, * και ώς εχώρουν * οι Μαθηταί σου * την δόξαν σου, Χριστε ό Θεός, εθεάσαντο· * ίνα όταν σε ίδωσι σταυρούμενον, * τό μεν πάθος νοήσωσιν έχούσιον, * τῷ δὲ χόσμῳ χηρύξωσιν * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς * τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα.

'O Oixoc.

Τες είς γῆν * τὴν ψυχήν μου λογισμοὶ, * ἐπάρθητε, καὶ ἄρθητε * εἰς τὴν ἀναβάσεως * προσδράμωμεν Πέτρφ * καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, * καὶ ἄμα ἐκείνοις * τὸ Θαβώριον ὅρος προφάσωμεν, * ἴν ιδωμεν σὺν αὐτοῖς * τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, * ἤς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, * καὶ ἐκήρυξαν * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Tης \mathbf{c}' . τοῦ αὐτοῦ μηνός, ᾿Ανάμνησις τῆς θείας Μεταμορ-ρώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στίχοι.

Θαβώρ ύπερ παν γής εδοξάσθη μερος, Ίδον Θεοῦ λάμψασαν εν δόξη φύσιν.

Μορφην άνδρομένην κατά έκτην Χριστός άμειψε.

Αύτῷ ἡ δόξα και το κράτος είς τοὺς αίῶνας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» ΄ Αβραμιαΐοι ποτὲ * ἐν Βαβυλῶνι Παΐδες * χαμίνου φλόγα χα-» Α τεπάτησαν, * ἐν ὑμνοις χραυγάζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων « ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Men. Tom. VI.

Περιχυθέντες φωτί * τῆς ἀπροσίτου δόξης * Θαβώρ ἐν ὅρει οἱ ᾿Απόστολοι, * Χριστὲ, ἀνεβόησαν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ήχης * και δροσοβόλφ νεφέλη, * Χριστέ, και αίγλη σου ήδόμενοι, * Απόστολοι έλεγον * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Έν ἀπροσίτφ φωτί * ώς σε κατείδε Πέτρος * Θαβώρ εν όρει εξαστράψαντα, * Χριστε, ἀνεβόησεν· * Ο των Πατέρων ἡμων * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς * Χριστῷ συνόντες παίδες * οἱ Ζεβεδαίου, ὡς ἀπέπεμψε * μορρῆς φῶς, ἐβρόντησαν * Ὁ τῶν $\mathbf \Pi$ ατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

"Επερος Κανών. Πατδες Έβραίων έν καμίνω. *

Τον καθωράθη 'Αποστόλοις * τὰ ἀθέατα, Θεότης ἐν σαρκίφ * ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ * ἀστράπτουσα βοῶσιν· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Εφριζαν φόβφ ἐκπλαγέντες * τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας βασιλείας * ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ * 'Απόστολοι βοῶντες: * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰωνας.

Νῦν τὰ ἀνήχουστα ἡχούσθη: * ὁ ἀπάτωρ γὰρ Τίὸς ὁ τῆς Παρθένου. * τῆ πατρώα φωνῆ * ἐνδόξως μαρτυρεῖται, * οἶα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος * ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας 'Υψίστου, * τῆ οὐσία δὲ Υἰὸς ἡγαπημένος * προϋπάρχων, ἡμῖν * ὡμιλησας ἀτρέπτως, * Εὐλογητὸς εἰ, κρά-ζουσιν, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

- \mathbf{F} χνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβούς * λαούς έκλόνησε, * \mathbf{F} πνέον άπειλής * χαὶ δυσφημίας θεοστυγούς. * Όμως τρείς
- » πατδας ούχ έδειμάτωσε * θυμός θηριώδης, * ού πυρ βρόμεον. *
- » άλλ' άντηχούντι δροσοβόλφ πνεύματι * πυρί συνόντες εψαλλον·*
- 'Ο ὑπερύμνητος * των Πατέρων καὶ ἡμων Θεός, εὐλογητός εἶ. 'Ωρὴ η'. 'Ο Εἰρμός.
- » Ο ἱ ἐν Βαβυλῶνι Πατόες * τῷ θείῷ πυρπολούμενοι ζήλφ, * τυράννου καὶ φλογός ἀπειλὴν * ἀνδρείως κατεπάτησαν *
- » και μέσον πυρός * έμβληθέντες, δροσιζόμενοι εψαλλον. * Εύλο-
- » γείτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νεύματι το παν ο φέρων * ποσίν άχράντοις όρους ἐπέβη θαβώρ· * ἐν ῷ ἡλίου μαλλον αὐγῆς * ἐξαστράψας το πρόσωπον, * τοὺς νόμου προχρίτους * χαὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον. Έν τἢ ἀπροσίτω δόξη * κατ' ὅρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ * τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, * τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα * τὴν κτίσιν φαιδρῦναν, * τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ίεροπρεπώς έστωτες * Μωσής τε καὶ Ἡλίας ἐν ὅρει Θαβώρ, *
τής θείας χαρακτήρα τρανώς * ὑποστάσεως βλέποντες, * Χριστόν,
ἐν Πατρώς * ἐξαστράψαντα δόξη, ἀνέμελπον· * Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνόφω θείας * ὁμφῆς τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς: * Χριστὸς δὲ ὡς ἰμάτιον φῶς * καὶ δόξαν ἀναβάλλεται: * φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ * πεφυκώς καταυγάζει τοὺς μέλποντας: * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έχ φωτογενούς νεφέλης * Χριστόν οἱ Μαθηταὶ ἀμπεχόμενον * ὁρῶντες ἐν Θαβῶρ, καὶ πρηνεῖς * ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, * τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες * σὸν Πατρὶ τοῦτον ὑμνουν καὶ Πνεύματι· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ετερος Κανών. Επταπλασίως κάμινον. *

' χηχοότες, Δέσποτα, * έχ Πατρός μαρτυρούμενον, * χαὶ ὡς Δ ἀνθρωπίνης στεβροτέραν ὄψεως.* ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου * τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες * σοῦ οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν γῆν χατίπιπτον, * ἐν φόβφ μελφδοῦντες * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας * Βασιλεύς ώραιότατος, * καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, * δυνάστης μακάριος, * καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, * ῷ οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων· * Οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε· * ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως ούρανοῦ δεσπόζοντι, * καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, * καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, * Χριστὲ, σοὶ παρέστησαν * ἐκ μὲν τῆς γῆς 'Απόστολοι, * ὡς ἐξ ούρανοῦ δὲ ὁ Θεσβίτης 'Ηλίας, * Μωσῆς δὲ ἐκ νεκάδων, * μελωδοῦντες συμρώνως· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ραθυμοτόχοι μέριμναι * ἐπὶ γῆς χατελείφθησαν * τῆ τῶν 'Αποστόλων ἐχλογῆ, Φιλάνθρωπε, * ὡς σοὶ ἡχολούθησαν * πρὸς τὴν ἐχ γῆς μετάρσιον * θείαν πολιτείαν· ὅθεν χαὶ ἐπαξίως * τῆς σῆς θεοφανείας * ἐμελώδουν τυχόντες· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Καταβασία.

 Γ ύλογεΐτε, Παΐδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * Δημιουργόν Παττέρα Θεόν· ὑμνεῖτε * τὸν συγκαταβάντα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ

είς δρόσον μεταποιήσαντα, * και ύπερυψοῦτε το πάσι ζωήν παρέχον * Πνεϋμα πανάγιον είς τοὺς αίωνας.

' $\Omega\delta\eta$ θ' . O Elouos.

τόχος σου άρθορος έδείχθη. * Θεός έχ λαγόνων σου πρό-» Ο τίλθε * σαρχορόρος, δς ώρθη * ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώ-» ποις συνανεστράφη· * σὶ, Θεοτόκε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σύντρομοι καινή φωτογυσία * άθρόως οι Μαθηταί έλλαμοθέντες, * είς άλλήλους εώρων, * θαμβηθέντες δε και πρός γήν κατακλιθέντες, * σοὶ τῷ Δεσπότη * τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ήχος έχ νεφέλης άνεπέμπετο * θεόχτυπος βεβαιών το θαύμα. * ό Πατήρ γάρ των φώτων, * Ουτός έστιν Υίος ό άγαπητός μου, * τοῖς Αποστόλοις * ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καινά κατιδόντες και παράδοξα, * φωνής πατρικής ένωτισθέντες * έν Θαβώρ οι του Λόγου * ύπηρέται, έχμαγείον του άρχετύπου, * Ούτος ὑπάρχει, * ἀνεβόων, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Είχων ἀπαράλλακτε του "Οντος, * ἀχίνητε σφραγίς, ἀναλλοίωτε, * Υἰὲ Λόγε, σορία * καὶ βραχίων, δεξιᾶς Ύψίστου σθένος,* σὲ ἀνυμνοϋμεν * σύν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

» την φριξε * πάσα ἀχοὴ * την ἀπόβρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· *

» 🎞 όπως ό "Υψιστος * έχων χατηλθε μέχρι και σωματος, *

» Παρθενικής άπό γαστρός * γενόμενος άνθρωπος· * διό τὴν ά-

» χραντον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ινα σου * δείξης έμρανως * την απόρρητον δευτέραν κατάβασιν, * όπως ό "Υψιστος * Θεός όφθήση έστως έν μέσω θεών, * τοῖς 'Αποστόλοις ἐν Θαβώρ * Μωσεῖ σὺν 'Ηλία τε * ἀρρήτως έλαμψας. * διό πάντες σε, Χριστέ, μεγαλύνομεν.

. Δεθτέ μοι * πείθεσθε, λαοί, * άναβάντες είς το όρος το "Αγιον,* τό ἐπουράνιον, * ἀύλως στωμεν ἐν πόλει ζωντος Θεού· * καὶ ἐποπτεύσωμεν νοὶ * Θεότητα ἄϋλον * Πατρός καὶ Πνεύματος * ἐν

Υίφ μονογενεί ἀπαστράπτουσαν.

"Εθελξας * πόθφ με, Χριστέ, * καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείφ σου έρωτι * άλλα κατάφλεξον * πυρί αὐλφ τὰς άμαρτίας μου, * και έμπλησθήναι της έν σοι * τρυφής καταξιωσον, * ίνα τάς δύο σχιρτών * μεγαλύνω, άγαθέ, παρουσίας σου.

Καταβασία.

» Πυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος, * ἀγεωργήτως βλαστή-• Το σασα Χριστόν, * ὑφ' οῦ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον * ἐν γἦ

» πεφυτούργηται δένδρον. * Διό νον ύψουμένου, * προσχυνούντες

» αύτον, σε μεγαλύνομεν.

• Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος * θάνατος
• Ο διὰ Σταυροῦ * κατήργηται σήμερον * τῆς γὰρ προμήτο• ρος ἡ παγγενὴς * κατάρα διαλέλυται * τῷ βλαστῷ τῆς 'Αγνῆς
• Θεομήτορος, * ἢν πᾶσαι αὶ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύ• νουσιν.

'Εξαποστειλάριον αὐτόμελον. 'Εχ γ'.

φανέντι φωτί σου * σήμερον ἐν Θαβωρίω * φῶς εἴδομεν τὸν Πατέρα, * φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, * φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή· ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες τό α΄.

Ήχος δ΄. 'Ο έξ ύψίστου κληθείς.

προέχρινας * τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, * πρός τὸ Θαβώριον, Δέσποτα, * ἀνῆλθες ὅρος, * δείξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου * αὶ καὶ κατιδόντες σε * μεταμορρούμενον, * καὶ ὑπέρ ἡλιον λάμψαντα, * πρηνεῖς πεσόντες * τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, * ἀναβοῶντες * Σὺ τὸ ἄχρονον φῶς ὑπάρχεις, Χριστὲ, καὶ ἀπαύγασμα * τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θέλων * σὰρξ ὡράθης ἀναλλοίωτος.

Πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός Λόγος, * ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον * περιβαλλόμενος, * μεταμορρούμενος ἔμπροσθεν * τῶν Μαθητῶν σου,* ὑπὲρ τὸν ἡλιον, Λόγε, ἔλαμψας. * Μωσῆς καὶ Ἡλίας δὲ * σοὶ παρειστήκεισαν, * νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον * δηλοποιοῦντες, * καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον * οἰκονομίαν * καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, * δι' ῆς ἔσωσας κόσμον * ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικής ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα * καὶ σάρκα γενόμενον, * καὶ πρὸς τὸ ὅρος Θαβώρ * μεταμορρούμενον, Κύριε, * καὶ τῆ νεφέλη * τῆ φωτεινῆ σε περικυκλούμενον, * φωνὴ τοῦ Γεννήτορος * ἀγαπητόν σε Γίὸν, * τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, * σαρῶς ἐδήλου, * ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον * ὅθεν ὁ Πέτρος * ἐκπληττόμενος, Καλὸν ῷδε ἐστὶν είναι, ἐλεγε, * μὴ εἰδώς δ ἐλάλει, * Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, και νον, Ἡχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

σαν Μωϋσῆς καὶ 'Ηλίας * μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· * καὶ νε-

φέλη φωτεινή έπεσκιασεν αὐτούς. * καὶ ἰδοὺ φωνή ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. * Οὕτός ἐστιν ὁ Υἰός μου ὁ ἀγαπητός, * ἐν ῷ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις. Δίδοται και άγιον έλαιον τοῖς 'Αδελφοῖς. Εἰς τὴν Τράπεζαν, Παράκλησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ:

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων 'Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμενον, Ἡχος δ'.

'Ως έμεγαλύνθη τὰ έργα σου, Κύριε πάντα έν σορία έποι-

Στίχος. Εὐλόγει ή ψυχή μου τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ο Απόστολος, Καθολικής Β΄. Έπιστολής Πέτρου.

'Αδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ύμων την κλησιν.

'Αλληλούκα, 'Ηχος πλ. δ'.

Σοί είσιν οι ούρανοι, και σή έστιν ή γη. την οικουμένην και το πλήρωμα αύτης σύ έθεμελίωσας.

Στίχος. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων άλαλαγμόν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται δλην τὴν ἡμέραν.

Εύαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

Κοινωνικόν 'Εν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύρε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. 'Αλληλούκα.

ΤΗ Ζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Όσιομάρτυρος Δομετίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια τῆς Εορτῆς γ΄.

Ήχος δ΄. πρός τό 'Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Πρό τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου.

Ο πρό αἰώνων ὑπάρχων.

Παρθενικής έχ νερέλης.

"Απερ ζήτει είς τους Αίνους της Έορτης.

Είτα τοῦ Αγίου προσόμοια γ΄. . .

Ήχος πλ. β΄. Όλην ἀποθέμενοι. *

γλην ἀποθέμενος * τὴν μαγικὴν γοητείαν, * καὶ Περσῶν μιά-🕽 σματα, * καὶ τὰ μυσαρώτατα * τερατεύματα, * τῷ Θεῷ προσέδραμες, * τῆ σορῆ προνοία * χυβερνώντι τὰ οὐράνια· * οῦ τῷ ὀνόματι * ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας * ἀλόγων ἀρρωστήματα, * καί τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα * τῶν προσερχομένων * προθύμως σοι, Θεράπον του Χριστού. * δν παβρησία δυσώπησον * ύπερ των ψυχων ήμων.

Λλην άνατέθηκας * τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίφ, * καὶ θερμῶς έχώρησας * πρός τον της άσχησεως * δρόμον, Όσιε * προσευχήν αθόλωτον, * άγρυπνίαν πάννυχον, * ύμνωδίαν ακατάπαυστον, * και βίον αμεμπτον * και άγγελικόν ενδεικνύμενος. * έντεύθεν την ένέργειαν * την των θαυμασίων έπλούτησας. * οίδε γάρ δοξάζειν * ὁ Κύριος τοὺς δούλους έαυτοῦ: * ὂν παρρησία δυσ-

ώπησον * ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λλην ενδυσάμενος * την του Σταυρου πανοπλίαν, * και τόν 🛡 άδιάρρηχτον * θυρεόν της πίστεως * περιθέμενος, * φοβερός γέγονας * ταζς άντιχειμέναις * των Δαιμόνων παρατάξεσιν, * ους και έδιωξας * μάστιγι τη πίστει χρησάμενος * και θείαις έπικλήσεσι. * και τους όδοιπόρους διέσωσας * βλάβης της έκείνων, * Δομέτιε, θεράπον του Χριστου. * δν παρρησία δυσώπησον,* ύπερ των ψυχων ήμων.

Δόξα, και νύν. Τζς Έρρτζς. Ήχος πλ. β'.

Προτυπών τὴν 'Ανάστασιν * τὴν σὴν, Χριστὲ ὁ Θεός, * τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητὰς, * Πέτρον καὶ Ἰά-κωβον καὶ Ἰωάννην * ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. * Σοῦ δὲ, Σωτὴρ, * μεταμορφουμένου, * τὸ Θαβώριον ὅρος φωτὶ ἐσκέπετο. * Οἱ Μαθηταί σου, Λόγε, * ἔρριψαν ἐαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, * μὴ ρέροντες ὁρἔν τὴν ἀθέατον μορφήν. * "Αγγελοι * διηκόνουν φόβῳ τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ἡχος βαρύς.

Ο Θεός ήμων εν τῷ οὐρανῷ καὶ εν τῆ τῆ πάντα δσα ἡθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Έν έξόδφ Ισραήλ έξ Αίγύπτου, οίχου Ίαχώβ έχ λαοῦ

βαρβάρου.

 $\Sigma \tau i \chi$. Η θάλασσα είδε και ξρυγεν, ο Ἰορδάνης έστράρη είς τὰ όπισω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι, θάλασσα δτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, δτι ἐστράρης εἰς τὰ δπίσω.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

ΊΙχος β΄. Οίχος του Έφραθά.*

Σήμερον ὁ Χριστός * ἐν ὅρει Θαβωρίφ * τὴν τοῦ ᾿Αδὰμ ἀμείψας * ἀμαυρωθείσαν φύσιν, * λαμπρύνας ἐθεούργησεν.

Στίχ. Σοί είσεν οι ουρανοί.

Είδον έν τῷ Θαβώρ * Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας * τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης * Θεὸν σεσαρχωμένον * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

Σήμα θεοπρεπές * Θεότητος δειχνύει * πρό τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις * ὡς ἡλιος ἀστράψας * Χριστός ἐν δρει σήμερον.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Τής Θεότητός σου, Χριστέ, * άμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας * τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ όρους, * τῆς ὑπερχοσμίου σου δόξης ἐποίησας χοινωνούς· * δθεν ἐνθεαστιχῶς ἐχραύγαζον· * Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε είναι. * Μεθ' ὧν χαὶ ἡμεῖς * σὲ τὸν μεταμορρωθέντα Σωτῆρα Χριστόν * ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας. ᾿Απολυτίχιον τῆς Ἑρρτῆς, χαὶ ᾿Απόλυσις.

Digitized by Google

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

. Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έρρτῆς.

Ήγος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.*

τρορτη ὑπέρλαμπρος * ή τοῦ Δεσπότου * ήλθε· δεῦτε ἄπαντες *

ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς * προχαθαρθέντες ἀνέλθωμεν * τῷ Θαβωρίω, * Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, και νύν. Το αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έορτῆς.

Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσηρ.*

Τὴν μεθέορτον, πιστοί, * ἡμέραν σήμερον φαιδρώς * τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς * Μεταμορφώσεως Χριστοῦ * ἐπιτελοῦντες, βοήσωμεν ὁμορρόνως * Τὸ φύραμα ἡμῶν * ἀνεμορφώσω, Σωτὴρ, * τῆ θεία σου σαρκὶ * συναπαστράψας αὐτῷ, * καὶ ἀποδούς τὸ πρώτιστον ἀξίωμα * τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὖσπλαγχνος. * Διό σε πάντες * δοξολογοῦμεν * τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἶς Κανών τῆς Έορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, εἰς δ΄. οὖ ἡ Ακροστιχίς.

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω, στεφηφόρε.

Θεοφάνους_•

'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως έν ήπειρφ.

Πρός τον Θεόν έχδημήσας * μαρτυρική * διαλάμπων χάριτι, * Τοϊς ύμνοῦσί σε πιστώς * φωτορόρον έμπνευσον αύγὴν, * ίχετών τον Χριστόν, * Θεομακάριστε.

'Ρήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης * εἰλιχρινῶς * τῷ Χριστῷ προσέδραμες * διανοίᾳ καθαρᾳ, * τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπών,*

καί των Μάγων έκφυγών * την άθεότητα.

Έπιστημόνως σχοπήσας * ώς οὐ Θεός, * ώς χτιστός, ὁ ήλιος, * ώς οὐδὲν τῶν ὁρατῶν, * ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεὸν * ὡδηγήθης λογισμῷ * σοφῷ χρησάμενος.

Θεοτοχίον.

Σέ, Παναγία Παρθένε, * τὴν τὸν Υἰὸν * τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν * γεγονότα καθ' ἡμᾶς * δι' ἡμᾶς, κηρύττομεν, ἀγνὴ, * Θεομήτορα πιστοὶ * καὶ μακαρίζομεν.

'Ωδή γ'. Οὐκ ἔστιν "Αγιος ώς σύ. *

 \mathbf{p} εβαία πίστει στηριχθείς * ώς άκλόνητος πύργος * άπερίτρεπτος ώρθης, * οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, * οὐ γνώσεως περσικής * γοητείαις * περιεργαζόμενος.

Ιόν ψυχόλεθρον φυγών * τοῦ τῆ χτίσει λατρεύειν, * χαὶ τὸν ἣλιον σέβειν, * τὸν ὄντως ὅντα Θεὸν, * ὡς πάντων Δημιουργόν, * εὐσεβείας * πόθω ἐπεζήτησας.

Ναμάτων θείων μετασχών * τῆς παλιγγενεσίας, * τὴν ψυχὴν κατηυγάσθης, * καὶ γέγονας ἀληθῶς * υἰὸς χάριτι Θεοῦ, * κληρονόμος * θείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοχίον.

Σορία οίχον ξαυτή * φκοδόμησε θεΐον, * ὑπέρ νοῦν τε καὶ λόγον * σχηνώσασα τὴν ἀγνὴν * γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, * καθαρθεΐσαν * Πνεύματι, Πανύμνητε.

Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας » Ο τὸ χέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * • ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα. *
Τὴν ὑραιότητα * Χριστοῦ ἐπόθησας, * καὶ δι ἀσκήσεως * πάθη ἐνέκρωσας· * καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς * τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, * ἔνδοξε Δομέτιε, * τῶν ᾿Αγγέλων συνόμιλε· * ὁθεν καὶ ἀσεων * ῥείθρα βρύεις τοῖς πίστει σου * τὴν μνήμην ἐκτελοῦσι τὴν θείαν, * Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς.

Τής θείας δόξης σου * ὄντως ἀπαύγασμα, * χαθώς ἡδύναντο,* ἔδειξας, Λόγε Θεοῦ, * τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ * ὅρει μεταμορρούμενος * οἶς συνελλαμρθείημεν * χαὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντες σε, * μόνε ἀναλλοίωτε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ἐν πίστει σοι συμφώνος βοῶντες * Δόξα, Χριστὲ, τῆ βασιλεία σου.

'Ωοη ο΄. Χριστός μου δύναμις. *

Έπέγνως, Ένδοξε, * τον φύσει ἄγνωστον * λογιχώς ἐχζητήσας,* καὶ κροσεχύνησας χαρᾶ * τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σώφρονι * θερμώς προσέδραμες * μοναζόντων 'Αγίων,* καὶ άρετῆς * ζήλφ πυρπολούμενος * ἐπολιτεύσω καθαρώς * ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσιν.

'Ραδίως έλυσε * δεσμά τῆς φύσεως * ὁ θεόρρων σου πόθος,* xal των παθών * έσβεσε τὴν χάμινον * τῷ δροσοβόλφ φωτισμῷ * τοῦ 'Αγίου, Πάτερ, Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Ίσχύς μου πέρυχε * Θεὸς χαὶ Κύριος, * Θεοτόχε Παρθένε, * δ σαρχωθεὶς * Λόγος δ ὑπέρθεος * ἐξ ἀχηράτου σου γαστρὸς, * τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

 ${}^{\star}\Omega\delta\eta$ ε΄. * θείφ φέγγει σου, άγαθέ. *

Υυνέσει θεία διαπρεπής, * Μάχαρ, πεφυχώς, τῶν ὁρωμένων * 🚄 ἀπάντων προέχρινας * τὴν τῶν ἀοράτων * ἀιδιότητα, * τῷ ρέγγει της άγνείας * χαταλαμπόμενος.

Τής θείας γευσάμενος άρετης, * το τής ήσυχίας και το τής άναχωρήσεως έστερξας, * την της διανοίας * άνεπιθόλωτον *

χατάστασιν φυλάττων, * Πάτερ Δομέτιε.

'Ος όντως μέγα και θαυμαστόν * της επί το κρείττον μεταβολής σου * το πάνσορον φρόνημα. * τής γάρ του 'Υψίστου * χειρός άλλοίωσις, * και χάριτος της θείας * έργον έγένετο. Θεοτοχίον.

Παρθένος έμεινας άσινής * χαὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδειχνύεις,* πανάμωμε Δέσποινα, * τῆ γὰρ παρθενία * τόχον συνήρμοσας, * χαί φέρεις άμφοτέρων * τὰ ίδιώματα.

'Ωδή ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.*

Τ αγδαίως φερόμενον * τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς * τὸν πειρασμόν ύπέμεινας, * καὶ ποικίλως, Παμμάκαρ, δοκιμασθείς, * τῷ οθόνφ μαχόμενος * νικητής άνεδείχθης, άξιάγαστε.

Ο βίος σου ένθεος, * ή ζωή θεοειδής * καὶ φωτοφόρος γέγονε· * τά του κόσμου τερπνά γάρ καταλιπών, * την θείαν εύπρέπειαν *

έχαρπώσω, Θεόφρον, και τερπνότητα.

Σημεία και τέρατα * ήξιώθης έκτελείν * ὑπερφυῶς, 'Αοίδιμε, * τῆ δυνάμει τῆ . θεία καθοπλισθείς, * καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν * συν-Θεοτοχίον. εργούσάν σοι χάριν, άξιάγαστε.

Φωτός οίχητήριον * καὶ νυμφών θεοπρεπής * τῆς ὑπέρ νοῦν σαρχώσεως * τοῦ τῶν δλων, Παρθένε, Δημιουργοῦ· * σὰ γὰρ μόνη πέφυκας * άξιόθεον τούτου ένδιαίτημα.

'Ο Είρμός.

 \star Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν \star ὑψουμένην χαθορῶν \star τῶν πειρασμῶν τῷν τῶν πειρασμῶν

> 'Ανάγαγε, * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε. Κοντάχιον τῆς Εορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Όσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.-

Στίχοι.

, Υπέρ τὰ πάντα σοί συναθλεϊν έχ λίθων, Μύστας, Πάτερ, σούς έξεπαίδευσας τάχα. Σύν δυσίν έβδομάτη Δομέτιος έλεύσθη μύσταις. Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὶ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν την χάμενον.

πὶ σὲ, Πάτερ, ἡ πάμφωτος τοῦ Πνεύματος * χάρις ἐπανεπαύσατο, * καὶ ἐνεργείας * παραδόξους ἔδειξεν ἐν σοὶ * βρώντι καὶ ψάλλοντι πιστώς: * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρωμαλέφ τῷ φρονήματι διήνυσας * τρίβον τὴν τῆς ἀσχήσεως, * καὶ ἐπὶ τέλει * τῶν ἀγώνων, Μάρτυς, ἀληθῶς * ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ως γεννηθέντες πρεσβείαις σου οἱ παϊδές σου * πατρὶ συνηγωνίσαντο· * καὶ ἐν σπηλαίφ * καρτεροῦντες ἤθλησαν σὺν σοὶ, * συμρώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ώς λιμένα σε πλουτήσαντες,* ζάλης διασωζόμεθα. * καὶ τὴν ἐλπίδα * τὴν εἰς σὲ ὡς ἄγχυραν ψυχῶν * κατέχοντες, κράζομεν Χριστῷ. * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η΄. Έκ φλογός τοῖς 'Οσίας. *
Τετρωμένος ἀγάπη, * Πάτερ, τοῦ κτίσαντος, * τῶν κτισμάτων ἀπώσω * πᾶσαν προσπάθειαν, * Πνεύματι Θεοῦ * σαφῶς κατευθυνόμενος * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπιγείους φροντίδας * ἀποσεισάμενος, * οὐρανίους ἐλπίδας, * Πάτερ, ἐπλούτησας, * τὴν ἐν τῷ Χριστῷ * μαχαριότητα, "Όσιε. * ής νῦν ἀπολαύεις * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀχτίνας, * Πάτερ, δεξάμενος * τοῦ 'Αγίου χαὶ θείου, * πάνσορε, Πνεύματος, * ὀρθαλμορανώς * τοῦτο, μάχαρ, τεθέασαι * θείοις μυστηρίοις * φριχτῶς ἐπιφοιτῆσαν.

Θεοτοχίον.

Ή θεόρθογγος λύρα * τοῦ σοῦ Προπάτορος * κιβωτόν σε ἀγίαν * προδιετύπωσε, * φέρουσαν Θεόν * σάρκα, 'Αγνη, φορέσαντα' * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Έχ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
 Βυσίαν * ϋδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δράς, * Χριστὲ,

» μόνω τῷ βούλεσθαι. * Σὰ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ' Ω οη θ΄. Θεὸν * ἀνθρώποις ίδειν.

στὶ * ἀὐλφ καταυγαζόμενος * φωτοειδής * ἀξίως, φωτορόρε, γεγένησαι, * πολιτείαν ἄμεμπτον κτησάμενος, * Πάτερ, καὶ παναγίαν * νῦν δὲ παρίστασαι * πρέσβυς τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Οἱ σοὶ * ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσχήσεως * μαρτυριχοῖς * ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν· * καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπείληφας * τῶν ἀνδραγαθημάτων * ὧν ἐπιδέδειξαι, * καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν * εὖρες ἀπόλαυσιν.

'Ρωσθείς * δυνάμει θεία και χάριτι * διαφανής * τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, * εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, * πάντας ὑποστηρίζων, * πάντας ὑωμενος * τοὺς προσερχομένους σοι πιστως, * Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Έν σοὶ * ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον * ὑπερφυῆ, * Παρθένε Θεοτόχε, μυστήρια· * τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, * φέρουσα ἐν ἀγχάλαις * χαὶ διατρέφουσα * τὸν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς * ὑμνολογούμενον.

Ο Είρμός.

» εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ῷ οὐ τολμᾳ * *Αγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο» τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος, * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ» ρανίαις στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

'Εξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν.*

Τής Ερρτικής δρμώμενος * χώρας τής πυρσολάτρου, * τή τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες * ἐχ παιδός θεία πίστει, * Δομέτιε θεοχήρυξ· * ὅθεν, Πάτερ, ἐν ὑμνοις * ὡς ἀσχητὴν τιμῶμέν σε, * καὶ ὡς Μάρτυρα θεΐον, * καὶ τῶν φριχτῶν * μυστηρίων ἔνθεον ἱερέα, * καὶ πρέσβιν τῶν τελούντων σου * τὴν σεβάσμιον μνήμην. Τής Ερρτῆς, ὅμοιον.

Τρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητῶν τοὺς προκρίτους * Ι λαβών μετεμορρώθης νῦν * ἐν Θαβώρ τῷ ἀγίῳ· * ἐν ῷ Μωσῆς καὶ 'Ηλίας * παρειστήκεισαν τρόμῳ * δουλοπρεπῶς σοι, Δέσποτα, * συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, * Χριστὲ Σωτὴρ, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαν-τα * εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

'Πχος β'. Οἶκος τοῦ 'Εφραθά. *

 Φ ύσιν την έξ 'Αδάμ, * Χριστέ, άμετψαι θέλων, * έν δρει νῦν άπαιρεις * Θαβώρ παραγυμνώσων * τοῖς μύσταις την Θεότητα. Στίχ. Σοι εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν.

Ο φθης τό πρίν, Χριστέ, * Μωσεί τε και 'Ηλία * έν γνόφω και θυέλλη * και αυρά λεπτοτάτη. * νυν δέ φωτί της δόξης σου.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Υέλας τὸ τριλαμπὲς * ἀστράψας ἀποβρήτως * τῆς θεϊκῆς σου δόξης * Θαβώρ ἐν ὅρει, Σῶτερ, * τὴν σύμπασαν ἐραίδρυνας. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡγος πλ. α΄.

Νόμου και Προφητών σε, Χριστέ, * ποιητήν και πληρωτήν εμαρτύρησαν, * όρωντες έν τῆ νερέλη, * Μωθσῆς ὁ θεόπτης * και Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης * και ἄρλεκτος οὐρανοδρόμος, * ἐπὶ τῆς Μεταμορρώσεώς σου. * Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς * τοῦ σοῦ ρωτισμοῦ ἀξίωσον, Δέσποτα, * ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,

καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Αίμιλιανού, Έπισκόπου Κυζίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Εορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Τής Έρρτης. Πχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. "

Τήμερον ὑπέδειξας * τὴν σὴν Θεότητα, Κύριε, * τοῖς σεπτοῖς 'Αποστόλοις σου, * Μωσεῖ σὺν 'Ηλία τε, * ὡς Θεός τοῦ νόμου * καὶ χάριτος πέλων, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως. * μεθ' ὧν σου τὴν φιλάνθρωπον * οἰκονομίαν δοξάζομεν, * Ίησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τήμερον έξέλαμψας * φωτοειδής ύπερ ήλιον * τηλαυγώς εν τῷ δρει Θαβώρ, * δειχνύων τοῖς φίλοις σου * ὅτι σὺ ὑπάρχεις * ἀπαύγασμα δόξης * ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν * δι εὐσπλαγχνίαν φορέσας, Κύριε· * διό σου τὴν φιλάνθρωπον * οἰχονομίαν δοξάζομεν, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σήμερον ἀγάλλονται * οἱ ἐπουράνιοι "Αγγελοι * σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, * Χριστὲ, σοῦ τὴν ἔλλαμψιν * τὴν φριχτὴν χαὶ θείαν * τὴν ἐν Θαβωρίφ· * ἐν ῷ παρέστησας Μωσῆν * χαὶ τὸν Ἡλίαν, Σωτὴρ φιλάνθρωπε, * χαὶ Πέτρον χαὶ Ἰάχωβον * χαὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ὑμχῶν ἡμῶν.

Τοῦ 'Αγίου. Ἡγος ὁ αὐτός. 'Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαρῶς τιμήσας, * ὅτε τὸ λεόντειον * θράσος ἐμαίνετο, * καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, * ἀνακαινί-

ζον * τοῦ Κοπρωνύμου ἄθεον αϊρεσιν, * τότε τοῦτο, Πάνσορε, * σαρῶς διήλεγξας * σῆ παβρησία χρησάμενος, * συνηθροισμένης * 'Αρχιερέων τῆς συνελεύσεως· * δθεν ἐγνώσθης * γενναιότατος στρατιώτης Χριστοῦ, παμμαχάριστε· * δν ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ ρωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίαις μοναῖς ἐνφχισμένος, * ὅτε τὴν ἀτίθασσον * γνώμην καὶ ἄθεον * ὁ δυσσεβὴς ἐνεδείξατο, * ὑπερορίαις * καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, * τότε τὸν Παράδεισον, * ὅθεν
πεπτώκαμεν, * μόνην πατρίδα, Θεσπέσιε, * σαφῶς γινώσκων, *
μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας * ὅθεν δικαίως * τὴν ἀκήρατον ἡξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι, Χριστόν * ὁν ἰκέτευε σῶσαι *
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

υρίνη γλώσση πανσόρως χεχρημένος, * ὅτε μιξοβάρβαρον * νόμον ἐθέσπισε, * μὴ προσχυνεἴσθαι χελεύοντα * τὴν σεβασμίαν * Χριστοῦ Εἰχόνα, Λέων ὁ τύραννος, * τότε σὰ τόν ἔνθεον * νόμον ἀντέθηκας, * ὡς διαβαίνει προσχύνησις * ἡ τῆς εἰχόνος, * ὡς πού τις ἔρη, πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· * χαὶ τῷ σῷ λόγῳ * ὡς ἐμβρόντητος ἀπεφάνθη ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος, * πανσεβάσμιε Πάτερ, * θεοβρἤμον, ἰερώτατε.

Δόξα, καὶ νον. Ἡχος α΄.

πάλαι * τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας * ἐπὶ τοῦ ὅρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, * Ἐγώ εἰμι, λέγων, ὁ "Ων, * σήμερον ἐπ' ὅρους Θαβὼρ * μεταμορρωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, * ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον * κάλλος τῆς εἰκόνος * ἐν ἐαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· * καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος μάρτυρας παραστησάμενος * Μωῦσῆν καὶ 'Ηλίαν, * κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, * προμηνύοντας τὴν ἔξοδον * διὰ Σταυροῦ καὶ σωτήριον 'Ανάστασιν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια τῆς Εορτῆς.

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

γ ορφούμενος δι' οίχτον, Χριστέ,* 'Αδάμ τον πρώτον ἄνθρωπον,*
ἐχ Παρθένου * ὤρθης δεύτερος 'Αδάμ. * ἐν ὅρει δὲ, Σωτήρ
μου, * Θαβώρ μετεμορφώθης, * παραγυμνών σου τὴν Θεότητα.
Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

μεθ' ὧν σε προσχυνούμεν * σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

 Λ αμπρύνεται ή κτίσις φαιδρώς * τῆ σῆ Μεταμορφώσει, Χριστέ, * ἢν τοῖς θείοις * 'Αποστόλοις ἐν Θαβώρ, * Μωσεῖ τε καὶ 'Ηλία * ὑπέδειξας Θεός ὢν * ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἡλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α΄.

Τήν σήν * τοῦ μονογενοῦς Υίοῦ προορώμενος * ἐν Πνεύματι διὲ σαρκός πρός ἀνθρώπους ἐπιδημίαν * ὁ Θεοπάτωρ Δαυίδ, * πόρρωθεν πρός εὐφροσύνην * συγκαλείται τὴν κτίσιν, * καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· * Θαβώρ καὶ 'Ερμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.* 'Εν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὁρει, Σωτὴρ, * μεταμορωθείσαν ἐν 'Αδὰμ φύσιν, * μεταμορωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, * μεταστοιχειώσας αὐτὴν * εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος * δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· * διὸ βοῶμέν σοι· * Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡγος δ΄. Κατεπλέγη Ἰωσήφ. *

Τι ήν των βροτων έναλλαγήν * την μετά δόξης σου, Σωτής,* είν τη δευτέρα και φρικτή * της σης έλεύσεως δεικνύς, * είν τοῦ όρους Θαβώρ μετεμορρώθης. * Ἡλίας και Μωσής * συνελέλουν σοι * τοὺς τρεῖς των Μαθητών * συνεκάλεσας * οι κατιδόντες, Δέσποτα, τὴν δόξαν σου * τῆ ἀστραπή σου ἐξέστησαν.* Ο τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, όμοιον.

Την τῷ ὅρει τῷ Θαβώρ * μεταμορρούμενος, Σωτήρ, * τοῖς προλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. * Νερέλη δὲ φωτός * συνεκάλεσας * Ἡλίαν καὶ Μωσῆν * συλλαλοῦντάς σοι * διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν * Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὥδε εἶναι σὺν σοὶ. * Ὁ τόπι τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἶς Κανών ττζε Έρρττζε, καὶ τοῦ Αγίου οὕτος, οῦς Ακροστιχίς

Τόν μέγαν Αίμιλιανόν έν ἄσμασιν έξοχα μέλπω. Θεοράνους.

'Ωδή α'. Ήχος α'. Σου ή τροπαιούχος.

Ταϊς ὑπερχοσμίοις συνοιχών * ταξιαρχίαις, θεόρρον μαχάριε, * τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου * χαρμονιχώς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, * Πάτερ, ἐποπτεύων, * τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Όλος τῷ Δεσπότη συγχραθείς, * και τοῖς ἐκεῖθεν ἀστράψες πυρσεύμασι, * πᾶσαν κατεφώτισας * σαῖς διδαχαῖς θεοσεβή πανήγυριν, * ὡς ἱεροφάντωρ * φανείς, Θεόρρον θεόληπτε.

Νούν καθηγεμόνα των παθών * δι' άρετης, 'Ιεράρχα, κατέττησας, * οἶα δικαιότατος * διαιτητής τε καὶ ψυχη καὶ σώματι, * Πάτερ, διανέμων * τοῖς ἐκατέροις τὰ πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβής τῶν ὑπέρ νοῦν * τῆς Ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος * ὥρθης, Παναοίδιμε, * καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρόμαχος, * μύλας τῶν λεόντων * συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοχίον.

Ένα ἐκατέραις εὐσεβῶς * τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα γινώσκομεν * φύσεσι, Πανάμωμε, * Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, * ἔχοντα τελείως * ἐκάστης τὰ ἰδιώματα.

'Ωδή γ'. 'Ο μόνος είδως της των βροτών.*

Τχέτην θεόφρονα Χριστῷ * πιστοί σε προβαλλόμεθα, * τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα, * καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, * καὶ θεσμοὺς τηρήσαντα * τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, * καὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων στεββότητα δειχνύς, * Θεόφρον άξιάγαστε, * τὴν δυσσεβῆ ὀφρύν ἐξεφαύλισας, * τῆς Ἐχχλησίας ἐκρανεὶς πρόβολος * άββαγὴς, ἀχλόνητος, * χαὶ μεσίτης ἔνθεος, * χαρτερῶς διελέγχων τοὺς ἄφρονας.

Ίον της αίρεσεως πιών * εἰς χόρον ὁ παμπόνηρος * διδαχτικῷ σου λόγω διήλεγχται: * φωτὶ γὰρ σχότος ἐξαφανίζεται, * χαὶ γυμνοῦται πλάσματα * πονηροῦ βουλεύματος * της ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμψεσιν.

Θεοτοχίον.

Λαμπρά σε φωνή νϋν έκ ψυχής * κυρίως Θεομήτορα, * τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, κηρύττομεν, * σεσαρκωμένον έκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, * ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, * οὐ τροπὴν δεξάμενον, * οὐ ρυρμῷ συγχυθέντα, Πανάμωμε.

Ο Είρμός.

" Ο μόνος είδως της των βροτών * οὐσίας την ἀσθένειαν, * χαὶ " Ο συμπαθώς αὐτην μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὑψους " δύναμιν * τοῦ βοᾶν σοι· "Αγιος * ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * της ά-" φράστου σου δόξης, Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα του Αγίου.

Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείφ Πνεύματι πεφωτισμένος * ἀνεχήρυξας ἐν παρρησία * ὁρθοδοξίας, παμμάχαρ, τὰ δόγματα, * καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, * ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. * Πάτερ "Όσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Men. Tom. VI. 23

Δόξα, καὶ νον. Τζς Έρρτζς. Τγν ώραιότητα.*

ταιρορούμενος. * οίς συνελλαμφθεί ημεν * καθ ή πίστει σα συμφώνως βοώντες. * Δόξα, Χριστέ, τη βασιλεία σου.

'Ωδη δ΄. "Ορος σε * τῆ χάριτι.

της, * παμμάχαρ Αιμιλιανέ, * τῷ πάντα ἰσχύοντι, * καὶ δυνατῷ * ἐν τοῖς πολέμοις, πανόλβιε· * καὶ νῦν κραυγάζεις· Δόξα τῆ δυνάμει σου.

'Ανέτλης * μακράς ὑπερορίας στελλόμενος * καρτερικός ἀναδειχθεὶς, * Θεόρρον Αἰμιλιανέ, * τὸ πρὶν προτερήμασιν * 'Αρχιερεὺς, * Ίερομάρτυς δὲ ὕστερον * ἀναδειχθεὶς, θεορόρε πανάριστε.

Νομίμως * ἐράνης ἐχ παιδὸς ἰερούμενος * ἀσχητιχῶς ἐχλαμπρυνθείς, * τρισμάχαρ Αἰμιλιανὲ, * τῷ λόγφ τῆς χάριτος * περιφραχθείς * ἱερομύστα θεσπέσιε, * Θεῷ χραυγάζων Δόξα τῆ δυνάμει σου.

(HESTSXISY.

Ό πάσης * ἐπέχεινα νοούμενος χτίσεως, * τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχιχῆς * θεοπλαστείας ἐπὶ γῆς * ἐχτελῶν μυστήριον, * παρθενιχαῖς * ἡγλαϊσμένην λαμπρότησι * τὴν σὴν γαστέρα κατώχησεν, *A -χραντε.

'123η ε΄. Θεός ών είρηνης.

τη θεία Χριστός * της μεγάλης ψυχης σου την πρόθεσιν, * μεγάλοις προτερήμασιν * ἐκόσμησε σαρῶς, * στολαῖς ἱερωσύνης * αὐτὴν καταγλαίσας * καὶ Μαρτύρων ἐν ἄθλοις, * Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Έλχύσας τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος πρὶν,* ποταμούς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, * Παμμάχαρ ἱερώτατε, * τῆ ποίμνη τοῦ Χριστοῦ * δθεν καὶ τὴν Εἰκόνα * Χριστοῦ τιμὰν μαθόντες, * τῶν Αγίων τε πάντων, * τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκός σου το φρόνημα πρίν * ἐν ἀσκήσεως πόνοις, πανόλβιε, * τῆ αἴγλη τῆ τοῦ Πνεύματος * ἐζώωσας τὸν νοῦν. * ὅθεν δι' ἀμφοτέρων * ἐκλάμψας, ἱεράρχα, * Θεῷ εὐηρέστησας, * Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Αγίων Αγία, Παρθένε άγνη, * των Αγίων τον Αγιον τέτοχας, * τον πάντας άγιάζοντα, * Χριστον τον λυτρωτήν * δίδ

Βασιλίδα * καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου, * ὡς τεκοῦσαν τὸν Κτίτην * τῶν ποιημάτων, μεγαλύνομεν.

'Ωοὴς ΄. Σπλάγχνων Ίωνᾶν. *

πτήσαι βουληθείς * νομήν τής αιρέσεως, * προθύμως χωρείς * πρός τούς χινδύνους, Σορέ, * και διήλεγξας * παβρησία μεάλη χρησάμενος * την γνώμην του κρατούντος σύ την άθεον, * ρωτος * του λαλείν άρξάμενος * ήθροισμένης Συνόδου θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Χριστοῦ * θερμῶς ὁρεγόμενος, * καὶ τούτου τυχεῖν * είας ἐλλάμψεως * ἐριέμενος, * Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε, * Μαρύρων ἐνεδείξω τὴν στερρότητα, * λάμψας * τὸ πρὶν δι' ἀσκή-

εως, * καὶ διπλούς τοὺς στεράνους κομίζη σαρώς.

Ανω σου τόν νοῦν * Θεῷ συγγινόμενον, * καὶ θείαις αὐγαῖς, * κάκαρ, λαμπόμενον * ἔχων, "Όσιε, * κούφως βίου διέπλεις τὴν λάλασσαν· * καὶ δρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι * αὔραις * τοῦ Αγίου Πνεύματος * κυβερνώμενος, μάκαρ θεόπνευστε.

Θεοτοχίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν * τὴν φύσιν, ὡς εὖσπλαγχνός, * φθαρεῖσαν δεινῶς * φθόνω τοῦ ὄρεως, * ὁ ὑπέρθεος * εὐδοχήσας τὴν μήτραν σου ῷχησε, * καὶ σὰρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, * μόνην * καθαρὰν εὑράμενος, * Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ο Είρμός.

- ππλάγχνων Ίωνᾶν * ξιμβρυον ἀπήμεσεν * ἐνάλιος θὴρ * οἶον
- » Δεδέξατο· * τῆ Παρθένω δὲ * ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα
- λαβών, * διελήλυθε φυλάξας άδιάφθορον· * ής γάρ * ούχ ὑπέστη
 ρεύσεως * τὴν τεχοῦσαν χατέσχεν ἀπήμαντον.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄, τοῦ αύτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όπου Πατρός ήμων Λιμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ Όμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ψυχής πολύν θεὶς Αἰμιλιανός λόγον, Τής σαρχός ἡλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους. 'Ογδόη Αἰμιλιανοῦ ὀστέα δέξατ' ἄρουρα.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Σὲ νοητήν, * Θεοτόχε, χάμινον. *

Τεραρχών * εὐπρεπὲς ἀγλάισμα, * Πάτερ, ὑπῆρχες ἀληθώς· * βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, * πύργος ἀκαθαίρετος * ὧρθης, ἀξιάγαστε, * τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόβολος, * τὸν αἰνετὸν * ἀνυμυνών Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαυίδ * ήμιν ἀναδέδειξαι, * τὰς ἀλλοφύλους διδαχὰς * τῆ σφενδόνη καταβαλών * τῶν εὐστοχωτάτων σου * λόγων, Παναοίδιμε, * καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι, * τὸν αἰνετὸν * ἀνυμνῶν Θεόν τὸν ὑπερένδοξον.

"Εστης λαμπρώς, * Πάτερ, ἐπὶ βήματος * διχαστιχοῦ διὰ Χριστόν, * καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς * θείας ἀνεβλύστανες: * πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας * τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν, * σαρῶς εἰδὼς * διαβαίνειν αὐτὴν πρός τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοχίον.

Ξενοπρεπώς * παρθενεύεις τίχτουσα * τὸν τῶν ἀπάντων Ποιητὴν, * τὸν ἐν θρόνω χερουβικῷ * ἐπαναπαυόμενον, * μόνη παμμαχάριστε * Παρθενομήτορ πανύμνητε, * τὸν αἰνετὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

'Ωδή η'. Θαύματος υπερφυούς.

Ολην νοητώ πυρί την φρυγανώδη * της αιρέσεως έφλεξας ύλην, επιχλήσει θεία τε, ως 'Ηλίας, * τους ιερείς * της αισχύνης ξίφει Πνεύματος κατέσραξας. * και νου ἀναμέλπεις ευρραινόμενος. * Ευλογείτω * ή κτίσις πάσα τον Κύριον, * και ὑπερυψούτω * είς πάντας τους αιώνας.

Χάριτός τε καὶ δυνάμεως ἐνθέου * πεπλησμένος ὡράθης, Παμμάκαρ. * σωρροσύνης κάλλει κεκοτμημένος * διαπρεπεῖ, * εὐσεβείε; ἀνενδότως ἀντεχόμενος. * μεθ' ξς νῦν τῷ Δεσπότη παριστάμενος, Εὐλογείτω * ἡ κτίσις, κραυγάζεις, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω ' εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ανωθεν τους υμνητάς σου ἐποπτεύοις, * ἱερώτατε Πάτερ θεώφρον, * ευμαρίζων τρίβον ἡμιῖν ευθεῖαν * σαῖς προσευχαῖς, * καὶ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα, * ἵνα γεγηθότες ἀναμέλπωμεν * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μώμος έν τῷ κάλλει σου δλως οὐκ ἔστι· * σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὡρθης * έξ αἰῶνος, Πάναγνε, παρθενίας * μαργαρυγαϊς * καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνείας ρωτί· * διὸ ἀνυμνοῦντίς σε κραυγάζομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» αύματος ὑπερρυοῦς ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τ^ω πον· * οὐ γὰρ οῦς ἐδέξατο φλέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ * τῆς Θεότητος Παρθένου ἢν ὑπέδυ νηδύν. * Διὸ ἀνυμνοῦντες κάνειλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ

» ὑπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 ${}^{\star}\Omega^{\delta}\dot{\gamma}_{i}$ $^{\theta'}\cdot$ Túπον * της άγνης λοχείας σου. *

Τύρες * τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα * ἐν δύρανίοις, θεοφόρε, σχηνώμαστιν, * Αἰμιλιανὲ, νῦν χατοιχεῖν ἀξιούμενος * τῶν Μαρτύρων
ὑν θείοις στρατεύμασιν, * ὡς θεῖος Ἱεράρχης, * Ἱερομάρτυς ὑπεραύμαστε.

Λόγου * και σορίας, ἄριστε, * κεκοτμημένος καθωράθης τοῖς όγμασιν, * Αίμιλιανέ· διὸ Χριστός ἐστεράνωσε * τὴν τιμίαν σου άραν, πανόλβιε· * δν νῦν, σὲ δυσωποῦμεν, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκἐτευε.

Πύλας * οὐρανίους, "Όσιε, * ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο,* λίμιλιανὲ, τὴν σὴν ψυχὴν, ἀναψύξεως * καταπαύσας ἐν τόποις ὑς δίκαιος * καὶ νῦν περιπολεύεις * περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοχίον.

 $^*\Omega$ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! * σὰ γὰρ, Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, * πᾶσι δέδωχας χατανοεῖν τὸ χαινότατον * θαῦμα, πάναγνε, τῆς σῆς χυήσεως * διὸ ἀχαταπαύστως * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

» Τύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν αφλεκτος. * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνου-

» σαν * χατασβέσαι αίτουμεν την χάμινον· * ίνα σέ, Θεοτόχε, *

ἀχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Τοις Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Οτε ὁ θὴρ ἐφώρμησε * κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, * Λέων ὁ μιξοβάρβαρος, * ὁ ἀκόρεστος "Αδης, * μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας * τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, * τότε στεβρῶς διήλεγξας, * μάκαρ Αἰμιλιανὲ, * τὴν βδελυρὰν * θεομάχον αἰρεσιν τοῦ τυράννου, * ὑρ'οῦ πικρὰς ὑπήνεγκας * ἐξορίας καὶ θλίψεις.

Τής Έρρτης, όμοιον.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητῶν τοὺς προκρέτους, * λαβῶν, μετεμορφώθης νῦν * ἐν Θαβῶρ τῷ ἀγίψ· * ἐν ῷ Μωσῆς καὶ Ἡλίας * παρειστήκεισαν τρόμφ, * δουλοπρεπῶς σοι, Δέσποτα, * συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, * Χριστὲ Σωτήρ, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά τῆς Ερρτῆς προσόμοια.

Ήχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά. *

Ελαμψας, * ω Χριστέ, * λευχός ύπέρ χιόνα, * τὴν σὴν παραγυμνῶν σου * τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν * τῆς ἀπροσίτου δόἔης σου. $\Sigma_{\pi i \gamma}$. Zol siouv oi oupavol.

 Δ είξαι τοῖς Μαθηταῖς * θελήσαντος σὴν δόξαν, * σὺν Μωῦσῖ Τλία * ἐν ὅρει Θαβορίφ, * ὡς εἰδον, Σῶτερ, ἔφριξαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α΄.

Τιό ἄσχετον * τῆς σῆς φωτοχυσίας * καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότησος * ὅκας ἀμενοι τῶν 'Αποστόλων οἱ πρόκριτοι * ἔπὶ τοῦ ὁρους * τῆς Μεταμορρώσεως, * ἄναρχε Χριστὲ, * τὴν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν * καὶ νερέλη περιλαμρθέντες φωτεινῆ, * φωνῆς * ἤκουον Πατρικῆς * βεβαιούσης τὸ μυστήριον * τῆς σῆς εἰνανθρωπήσεως, * ὅτι εῖς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν * Τἰὸς μοργενής, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

THE Θ' . TOY ATTOY MHNOS.

Μνημη του Αγίου Αποστόλου Ματθία.

ΕΊΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστομεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλοιω Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτής γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ηχος α΄. Των ούρανων ταγμάτων. *

Τής παναγίας, ενδόξου * Μεταμορφώσεως * τὴν Έρρτὴν ποιουντες, * τῆ παρούση ἡμέρα * Χριστὸν δοξολογοῦμεν * τὸν ἡμῶν * τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος * ἀναμορρώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν * ἀρθαρσία καταστράψαντα.

την * Μεταμόρρωσιν πίστει * κατίδωμεν Κυρίου, * τούτφ πιστώς * έκβοώντες καὶ λέγοντες * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνες, ὁ

σαρχωθείς, * χαὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αύτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα * ἡ πανσεβάσμιος, * καθ ἢν μεταμορτῶν αὐτοῦ * Μαθητῶν ἐν τῷ ὅρει Θαβωρ. * φωνὴ δὲ θεία προτῆλεν. Οὐτός ἐστιν * ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υίός.

Στιχηρά του Αγίου.

Ήχος ο αύτός. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

προσκλυζόμενος * ἐνθέοις ὕδασι, * καὶ τὴν γῆν ἀρδείαις * τοστικαῖς κατήρδευσας, * καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας. * λιὸ ἐκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τατθία 'Απόστολε, * χορόν * θεΐον ἀνεπλήρωσας, * έξ οῦ 'Ιούδας ἐκπέπτωκε· * καὶ θείαις ἀστραπαῖς * τῶν σορῶν σου
λόγων * σκότος ἀπεδίωξας * τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· *
καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

τας οδηγούσαι * θείαν πρός ἐπίγνωσιν, * δοχεῖα τοῦ φώτὸς ἐργαζόμεναι * τοὺς πρὶν καθεύδοντας * ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος * καὶ ἐν σκότει * πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, και νον. Ήχος β'.

φωτί σου άπασαν τὴν οἰχουμένην ἀγιάσας, * εἰς ὅρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης, 'Αγαθέ, * δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
οὐναστείαν σου, * ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐχ παραβάσεως· * διὸ
βοῶμέν σοι· * Εὔσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς του Στίγου, Στιγηρά προσομοία.

Ήχος πλ. β΄. Αι 'Αγγελικαί. *

Αμψας ὑπέρ νοῦν * ἐχ Παρθένου Παναγίας, * Λόγε τοῦ Θεοῦ,*
τὸν 'Αδὰμ δλον φορέτας, * τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν * φύσιν
πᾶσαν ἐλάμπρυνας * θείᾳ τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, * μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τοῦ ὅρους * Θαβώρ, Δέσποτα, * πρὸ τοῦ τιμίου σου
Σταυροῦ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοι είσιν οι ούρανοι, και σή έστιν ή γή.

ρος τό ποτέ * δν ζορώδες και καπνώδες, * τίμιον ίδου * νῦν και άγιον ὑπάρχει· * ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ * ὁδηγήσας, ὡς γέγραπται, * στύλφ πυριμόρρφ και νερέλη, * σήμερον ἐξέλαμ-ψεν ἀξόητως * ὑπὲρ ἤλιον, * Χριστός, ἐν τούτφ, ὡς Θεὸς, * φαι-δρύνας τὰ σύμπαντα.

Στιχ. Θαβώρ καὶ 'Ερμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Τῦν δουλοπρεπῶς * συλλαλοῦντας τῷ Δεσπότη * βλέπων ὁ
Κηρᾶς * ἐν Θαβώρ τοὺς δύο ἄνδρας, * Καλόν ἐστιν, ἐβόα,*
ὑδε εἶναι· ποιήσωμεν * τρεῖς σχηνὰς, εἶ θέλης, ἀνὰ μέρος * σοὶ,

Χριστὲ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλία * τοῖς οἰκέταις σου * δπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς * θάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα, χαὶ νῦν. Ήχος β΄.

Ο ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβῶρ * μεταμορφωθεὶς ἐν δόξη, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου * τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, * καταύγασον καὶ ἡμᾶς * τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, * καὶ ὁδήγησον ἐν τῆ τρίβφ τῶν ἐντολῶν σου, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

'Απολυτίκιον. 'Απόστολε "Αγιε Ματθία. Καὶ τῆς Έορτῆς. Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὅρει. Καὶ 'Απόλυσις.

EIΣ TON OPΘPON.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Επὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβὼρ * μετεμορρώθης, Ἰησοῦ, * καὶ νερέλη φωτεινὴ, * ἐρηπλωμένη ὡς σκηνὴ, * τοὺς ᾿Αποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν * ὅθεν καὶ εἰς γῆν * ἐναπέβλεπον, * μὴ φέροντες ὁρᾶν * τὴν λαμπρότητα * τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου * τῆς θεϊκῆς, ὑπεράγαθε. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιγολογιαν, Κάθισμα, όμοιον.

Τησοῦ, * δόξη τοῦ θείου σου ρωτός * μεταμορούμενος τοῖς σοῖς * έλαμψας θείοις Μαθηταῖς, * τῷ Ἰωάννη καὶ Ἰέτρω καὶ Ἰακώβω. * ἐξέστησας αὐτοὺς * τῆ θεία χάριτι * φωνῆς γὰρ πατρικῆς * ἀγαπητόν σε Υἰόν * προσμαρτυρούσης ἤ-κουον, καὶ εἶδον * τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν. * Σωτὴρ, ἐπάντας * θέλων σωθῆναι, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα οι Κανόνες, ο πρώτος της Έρρτης, και του Αγίου οδοτος, ου ή Ακροστιχίς

"Υμνοις σε μέλπω, Ματθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίῳ. *

"μυνοις σου τὴν φωσφόρον * μέλποντι, Ματθία, νῦν πανήγυμν,"
οὐρανόθεν μοι αἴγλην * σωτηρίας δοθήναι ἰκέτευε.

Μέγας ήλιος ὤφθης * φωτὶ τῷ μεγάλφ, ἀξιάγαστε, * μεθ τ΄ μῶν γενομένω, * όμιλήσας ἀμέσως, 'Απόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, * Μάκαρ, καθυπείκων, τῆ σαγήνη ου * συλλαμβάνεις τῆς γλώττης * ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας τὰ πέρατα. Θεοτοκίον.

"Ολον με διασώζει * Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι * βουληθείς χ γαστρός σου * σαρχωθήναι, άγγη Μητροπάρθενε.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα. *

Γσχυσας, αθενούμενος * ζωαρχικώ, Σοφέ, νεύματι, * τοῦ ίσχυροῦ * σκῦλα διαρπάσαι, * καὶ δουλώσαι τῆ χάριτι.

Στέργων τον Διδάσκαλον, * καθυπουργών αύτου νεύμασι * ταντουργικοίς, * πλάνης διασώζεις * τούς βροτούς, 'Αξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον * τῶν Μαθητῶν χορὸν ἄγιον, * τὸ παντουργόν * Πνεῦμα, συμπληροῦντα, * Θεορρημον, ἐκλέγεται.
Θεοτοκίον.

Έχων σε βοήθειαν * των δυσμενών όρμας, "Αχραντε, * οὐ δειλιώ· * έχων σε προστάτιν * τὰς αὐτών τρέπω φάλαγγας.
Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τό στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ
εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦ-

μά μου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Αστραπαϊς σου των λόγων των θεϊχών * χαταφλέξας την πλάνην την πονηράν, * πιστούς χατεφώτωτας, * άνυμνεϊν την
έν σώματι * παρουσίαν, μάχαρ, * τοῦ πάντων δεσπόζοντος, * χαὶ
αὐτοῦ τὸ πάθος * τὸ θεῖον ἐζήλωσας. * ὅθεν συνελθόντες * τὴν
άγίαν σου μνήμην * τελοῦμεν γηθόμενοι, * χαὶ συμφώνως βοῶμέν
σοι. * Ματθία 'Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθομ * τὴν
άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Εορτῆς.

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

E ορτή ὑπέρλαμπρος * ή τοῦ Δεαπότου * ήλθε· δεῦτε ἄπαντες * $\hat{\epsilon}$ ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, * προχαθαρθέντες, ἀνέλθωμεν * τῷ Θαβωρίς * Χριστόν ἐποψόμενοι.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

Μίαν φύσιν Θεότητος, * μίαν βασιλείαν και κυριότητα * καταγγέλλων, Παμμακάριστε, * των έθνων άγέλας * έσαγήνευσας.

Έπεβίβασε Κύριος * σὲ ἐν τῆ θαλάσση τοῦ βίου, Πάνσοφε,* ώτπερ ἴππον συνταράσσοντα * τῆς πολυθείας * πικρὰ ὕδατα.

Λόγω θείω ενέωσας * τὰς πεχερσωμένας παρδίας, Πάνσαρε,* κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν * καὶ τῆς ἀληθείας * τὴν ἐπίγνωσεν.

()ESTOXION.

Παρθενίας χειμήλιον * χαί τῆς ἀχωρήτου φύσεως σχήνωμα, * τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον * τὴν ἐσχοτισμένην * πολλοῖς πάθεσιν.

'Ωόη ε΄. Ίνα τί με ἀπώσω.*

Ος πολύφορον κλήμα * ή άληθινή σε έξέτεινεν άμπελος * γεωργούντα βότρυν, * τον προχέοντα οίνον σωτήριον * δν πιόντες, Μάκαρ, * οί συσχεθέντες άγνωσία * της άπάτης την μέθην άπέρριψαν.

Μαθητών δωδεκάδος * ώρθης συμπληρών τον χορόν τον μακάρον, * έξ οῦ ὁ Προδότης * ἐαυτόν ἀπορρίψας ἐκέρδησε * τὴν πικρὰν ἀγχόνην, * κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, * μυστολέκτα Ματθία 'Απόστολε.

"Αλας θετον έβλήθης, * μάχαρ, είς τον χόσμον, Ματθία 'Απόστολε, * σηπεδόνα πλάνης * έχχαθαίρων νοστίμοις διδάγμαστιν, * έχδιώχων νόσους, * χαὶ ἀπελαύνων μαλαχίας * τῶν ψυχῶν χαὶ σωμάτων, πανεύφημε. Θεοτοχίον.

Τούς άμορφους χιτώνας * καὶ την παλαιάν έξεδύσατο νέκρωσιν * ὁ 'Αδάμ, Παρθένε, * τῷ ἀχράντῷ σου τόκῷ, θεόνυμτε, * καὶ στολήν ἀγίαν * ἀληθινήν μετημειάσθη, * μηδαμώς ρυπουμένην παθήμασιν.

'Ωοη ς'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

Θεός ἐγένου θετός * ἐνώσει θεία θεούμενος, * καὶ πρωτουργῶς ἐχ Θεοῦ * ἀχτῖνας δεξάμενος * πιστοὺς κατεφώτισας, * καὶ τὴν γῆν ἀχλύος * τῶν εἰδώλων ἑξεκάθηρας.

Ίδού σοι ὑποχωρεῖ * τῷ Μαθητῆ πᾶσα πρόβρησις * τῶν ἱερῶν Προρητῶν· * αὐτόπτης ἐγένου γὰρ * οῦ πάλαι προήγγειλαν, * ὑπουργὸς, Ματθία, * μιμητής τε καὶ 'Απόστολος.

(-) ESTOXIOV.

'Αγίασμα νοητόν, * καὶ ἄψαυστον ίλαστήριον, * λυχνίαν χρυσοειδή * καὶ τράπεζαν ἔμψυχον * τὸν ἄρτον βαστάσασαν * τῆς ζωῆς, Παρθένε, * οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητι μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αι ἀνομίαι μου, * καὶ εκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ εβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ Θ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Αποστόλου Ματθία.

Στίχοι.

Έξηλθεν άρθεις Ἰούδας ἐπὶ βρόχου, Εἰσηλθεν άρθεις Ματθίας ἐπὶ ξύλου. Ἡρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλφ ἡίθεος Ματθίας.

Ταϊς αύτοῦ άγιαις πρεσβείαις, Χριστε ὁ Θεός, ελέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Παΐδες Έβραίων έν καμίνφ. *

γύσιν εξήρανας ἀπάτης * τἢ πλημμύρα σου τῶν λόγων τῆς Σ σοφίας, * καὶ χειμάρρουν τρυρῆς * ἐπότισας τοὺς πίστει * ἀναβοῶντας, "Ενδοξε: * Ὁ Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

'Ρώμη Θεοῦ παντοδυνάμω * ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι * πρό προσώπου τῆς σῆς, * Απόστολε, πορείας, * καὶ διεθρύβη ὄρη τε * καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας.

Θεοτοχίον.

"Ιδε ἢν ἔφησε Παρθένον * ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας,* ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει· * ῷ μελφδοῦμεν· Κύρει * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωοή η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, * ἐκ τοῦ φάρυγγος ἡρπασας * τοῦ ἀνβρωποκτόνου οῦς δεινῶς κατέπιε * καὶ βρῶμα εἰργάσατο *
τῆς ἐαυτοῦ κακίας, Σορέ· * καὶ διὰ λουτροῦ ἀναγεννήσεως τούτους * προσήγαγες Κυρίφ * μελφδοῦντας ἀπαύστως· * Λαὸς,
ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τούς τῆς ἀπάτης ἄξονας, * τῆς κακίας τὰ ἄρματα, * ἄρμα γεγονὼς Θεοῦ τοῦ Λόγου, "Ενδοξε, * εἰς τέλος ἐλέπτυνας, * εἰσωλικοὺς προρρίζους τε * στήλας καὶ ναοὺς θεία δυνάμει καθεῖλες. * ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας * τῆς Τριάδος εἰργάσω. * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο λογικός ἐπέφανεν * οὐρανός διηγούμενος * τοῦ μονογενοῦς δόξαν Θεοῦ τὴν ἄρρητον, * Ματθίας ὁ πάνσοφος, * ἡ ἀστραπὴ τοῦ Ιίνεύματος, * ὁ σαγηνευτὴς τῶν πλανωμένων, ὁ λύχνος * τῆς θείας φωταυγίας, * τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης. * αὐτὸν ἐν εὐ-ροσύνῃ * ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοχίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες, * ὑπὲρ λόγον ἐχύησας * τὸν Δημιουργόν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως * γενόμενον ἄνθρωπον, * τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον, * Δέσποινα ἀγνή· ῷ μελῳδεῖ πᾶσα χτίσις· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

- * \mathbf{E} πταπλασίως χάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τος * τως δεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε: * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-
- » ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε-
- » βόα· * Οι Πατδες, εύλογείτε· * Ίερείς, άνυμνείτε· * λαός, ύπερ-
- » υψούτε * είς πάντας τούς αἰωνας.

'Ωδή θ'. "Εφριξε * πάσα άκοή.

Φίλον σε * έφη ὁ Σωτὴρ * τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, * μάκαρ 'Απόστολε, * καὶ κληρονόμον τῆς βασλείας αὐτοῦ, * ἐν τῆ μελλούση φοβερὰ * ἡμέρα συγκάθεδρον, * Ματθία πάνσορε, * δωδεκάδος Μαθητών τὸ συμπλήρωμα.

Ιστίφ, * μάχαρ, του Σταυρου * διελθών την άγριαίνουσαν θάλασσαν * του βίου, ἔφθασας * πρός τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως * καὶ ἀχροτάτφ ἐφετῶν * χαίρων νῦν παρίστασαι * σὺν ᾿Αποστόλων χορῷ, * δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Λυχνία * όντως χρυσαυγής * θρυαλλίδι τή τοῦ Πνεύματος λάμπουσα * ώρθη ή γλώσσά σου, * καταπιμπρώσα ἔκφυλα δόγματα, * κατασβεννύουσα, Σορέ, * τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, * ρῶς ἀπαστράπτουσα * τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοχίον.

Ο Είρμός.

- » Τηρείζε * πάσα άκοη * την απόρρητον Θεού συγκατάβασιν. *
- » Lίδπως ὁ "Υψιστος * έχων κατηλθε μέχρι και σώματος, *
- » Ιλαρθενικής άπο γαστρός * γενόμενος άνθρωπος. * διό την άχραν
- » τον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Τούδας ὁ παράνομος * αὐθαιρέτω τἢ γνώμη * ἀπορραγείς ἐχπέπτωχε * δωδεχάδος τῆς θείας * τῶν ἰερῶν 'Αποστόλων' * ἐχλογἢ δὲ τἢ θεία * Ματθίας ὁ πανεύρημος * προπριθείς ἀντεισἡχθη, * ὡς Μαθητὴς, * ὡς Χριστοῦ 'Απόστολος, καὶ ὡς πᾶσαν' τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι * τῆς 'Αγίας Τριάδος.

Καὶ τῆς Ερρτής, όμοιον.

Πρά τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητών τοὺς προκρέτους * λαβών μετεμορρώθης νῦν * ἐν Θαβώς τῷ ἀγίψ· * ἐν ῷ Μωσῆς καὶ 'Ηλίας * παρειστήκεισαν τρόμω, * δουλοπρεπῶς σω, Δίστοτα, * συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, * Χριστὲ Σωτήρ, * σὺν Πατρὶ

καὶ Πνεύματι προσκυνούμεν, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * εἰς βροτών σωτηρίαν.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β'. Οίχος του Έρραθα. *

Εν όρει τῷ Θαβώρ * ἡ τῆς Τριάδος δόξα * ἀναφανδόν ἐγνώ-

Στίχ. Σοι είσιν οι ουρανοί.

Τερέλη φωτεινή, * φαιδρώς έφαπλωθείσα * έν τη Μεταμορφώ-σει, * χατέπληττε τοὺς θείους * των Μαθητών ἀκοαίμονας Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

Τπλίας σύν Μωσεί * παρέστησάν σοι, Λόγε, * έν τῆ Μεταμορ-Φώσει * Πατηρ δε έμαρτύρει * έξ ούρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

 \Box 7iδον έν τ $\ddot{\varphi}$ Θαβώρ * Μωσής τε καὶ i Ηλίας * τον έκ Παρθένου Ε Κόρης * Θεόν σεσαρχωμένον * βροτών εἰς ἀπολύτρωσιν. Καὶ ἡ λοιπὴ Αχολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Ι΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος και Αρχιδιακόνου Λ α ν ρ ϵ ν τ $(\circ \nu)$.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια.

Τής Εορτής γ΄. Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωση. *

🕻 εύτε νύν, τὴν χρείττονα * ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν,* οὐρανόφρο-Δ νες, σήμερον * Χριστώ συμμορρούμενοι * εύσεβώς, καὶ γῆθεν * έρ' ύψηλοτάτην * των άρετων περιωπήν * άνενεχθέντες, άγαλλιώμεθα. * δι' οίχτον γάρ τον άμορρον, * μεταμορρούμενος, άνθρωπον, * έν Θαβώρ κατελάμπρυνεν * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ο φιλοθεάμονες * των ύπερ νουν και φιλήκοα, * μυστικώς έπο-🖴 πτεύσωμεν * Χριστόν έξαστράψαντα * θεϊχαίς άχτίσι, * χαί ένηχηθώμεν * τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, * ἡγαπημένον άνακηρύττουσαν * Υίδν, τον καταυγάσαντα * την άνθρωπίνην άσθένειαν * έν Θαβώρ, και πηγάσαντα * φωτισμόν ταζ ψυχαζς ήμων. Απαν νῦν ἐγκόσμιον * καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα * συγκινείσθω πρός αίνεσιν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων * κεκυριευκότος. * θεοπρεπῶς γὰρ ἐαυτῷ * μεταμορφούμενος συμπαρίστησι * τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος * τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας * ἐν Θαβώρ, ὡς ηὐδόκησεν, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Αγίου γ'. "Ομοια.

Ανθρακά σοι έδωκε, * Μάρτυς, πυρός είς βοήθειαν * ὁ Δεσπότης Φάττον έξεδύσω, * καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν * καὶ βασιλείαν ἐκληρονόμησας. * διό σου τὴν χαρμόσυνον * χαρμονικῶς ἐορτάζομεν *

έορτην, παμμακάριστε * στεφηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας εμάρανας * πλάνης είδωλων, Μακάριε, * επ' ἀνθρά-Α κων δπτόμενος. * ὑρ' ὧν λεπτυνόμενος * τό παχὺ σαρκίον, * ὡς βαρὺ φορτίον * ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν * τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως. * ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος * ἄνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, * καταυγάζων φαιδρότητι * τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

σας, * καταυγάζων φαιδρότητι * τούς τιμώντας τὴν μνήμην σου.

* Λυθρακες ἀνήφθησαν * ἀπό Θεοῦ οἶα φαίνοντες * οἱ ἀἡττητοι

* Μάρτυρες, * τῆ αἴγλη τοῦ Πνεύματος * τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης * καὶ τῆς ἀθείας * καταδιώκοντες θερμῶς, * καὶ εὐσεβείας

πυρσόν ἀνάπτοντες: * ἐν οἶς καὶ ὁ Λαυρέντιος, * ὁ ἀληθὴς καὶ

σεβάσμιος * τοῦ Σωτῆρος Διάκονος * διαπρέπει τοῖς θαύμασιν.

Δόξα, και νον. Τιχος δ΄.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * ὅρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, * νερέλη ώς σχηνὴ ἐφηπλοῦτο. * Σοῦ μεταμορρουμένου, * ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, * παρῆν ὁ Πέτρος * σὺν Ἰαχώβφ χαὶ Ἰωάννη, * ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι * καὶ ἐν τῷ χαιρῷ τῆς παραδόσεώς σου. * ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, * μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου. * ἄ προσχυνῆσαι ἡμᾶς * ἐν εἰρήνῃ χαταξίωσον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

ΊΙχος β΄. Οίκος του Έφραθα. *

 * Εδειξεν άμυδρως * ό Κύριος την δόξαν * την θεϊκην έν δρει * τ $\bar{\phi}$ Θαβωρίφ άρτι * τοῖς μύσταις οἶς ήθέλησεν.

Στίχ. Σοι είσιν οι ούρανοι.

 Δ εῦτε τοῖς Μαθηταῖς * συνδράμωμεν οἱ πάντες * τῶν ἀρετῶν εἰς ὑψος, * ὡς ἀν ἀξιωθῶμεν * σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος. Στίχ. Θαβὼρ καὶ Έρμών.

Πάντες οι γηγενείς * καθάρωμεν καρδίας, * ώς αν εύθέτως ελθή * και πρός ήμας ή δόξα * της τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. ΤΕχος δ΄.

Τρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * παραλαβών τοὺς Μαθητὰς * εἰς ὅρος ὑψηλόν, * μετεμορρώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, * ἀχτῖσι οἰννάμεως χαταυγάζων αὐτούς· * ἔνθεν φιλανθρωπία, * ἐχεῖθεν ἐξουσία * δεῖξαι βουλόμενος * τῆς 'Αναστάσεως τὴν λαμπρότητα· * ἢς χαὶ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, * ἐν εἰρήνη χαταξίωσον, * ὡς ἐλεήμων χαὶ ριλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

 $^{^{*}} ext{H}$ χος δ $^{'}$. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

Γετεμορφώθης, Ίησοῦ, * ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ Θαβώρ, * καὶ νερέλη φωτεινὴ, * ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ, * τοὺς ᾿Αποστόλους τῆ δόξη σου κατεκάλυψεν * ὅθεν καὶ εἰς γῆν * ἐναπέβλεπον, * μἡ ρέροντες ὁρἄν * τὴν λαμπρότητα * τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, * ἄναρχε Λόγε Χριστὲ ὁ Θεός. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ ρῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, όμοιον.

Τν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ * μεταμορφούμενος, Σωτὴρ, * τοῖς προπρίτοις Μαθηταῖς * δείξας τὴν δόξαν σου, Χριστὲ, * τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος· * νεφέλη δὲ φωτὸς * συνεκάλεσας * Ἡλίαν καὶ Μωσῆν * συλλαλοῦντάς σοι· * διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· * Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ῷδε εἶναι σὺν σοί. * Ὁ τότε τούτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἶς Κανών τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

 Λ αυρέντιον χράτιστον ύμν $\tilde{\omega}$ προφρόν ω ς.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Τριστάτας χραταιούς. *

 Λ ειμώνι της τρυφης * ώς Χριστού στρατιώτης * έπαξίως έντρυφων, * καὶ ταϊς άγγελικαϊς * συγχορεύων Δυνάμεσιν, * έλλαμψίν μοι φωτοφόρον * δωρηθηναι δυσώπησον * άνυμνούντι σε, μάκαρ Λ αυρέντιε.

'Αγώνας ὑποδὺς * τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, * νιχηρόρος ἀθλητής * στερρότητι ψυχῆς * ἀνεδείχθης, Λαυρέντιε, * στέφανον διαιοσύνης * εὐπρεπῶς ἐνδυσάμενος * καὶ διάδημα τὸ ἐπινίχιον.

Υίος ως πεφυχώς * και φωτός και ήμερας, * παραδόξως έχ δυσμών * ως ήλιος ήμεν * αισθητός άνατεταλκας, * αίγλη τῆ φαεινοτάτη * χαταυγάζων τὰ πέρατα, * παναοίδιμε Μάρτυς Λαυpévtie.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ * τοχετῷ σου, Παρθένε, * τῶν τοῦ 'Αδου καί φθοράς * δεσμών καί κοσμικής * κατακρίσεως, άχραντε, * Χαίρε, πεχαριτωμένη, * εύχαρίστως βοώμέν σοι, * ή σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε. *

* Τηχων * τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον * πρὸς τοὺς ἀντιπάλους ρω-Ε μαλέως έχώρησας, * και νικήσας στεφανηφόρος * άνεδείχθης, 'Αξιάγαστε.

Νόμφ * του Χριστου φραξάμενος, * τἢ νομοθεσία των δυσσεβουν ως άήττητος * άντετάξω γενναιοτάτη * καρτερία, Παμμαχάριστε.

Τόνφ * θείχο νευρούμενος, * της πολυθείας την άσθένειαν Ελυσας. * του Χριστού δέ την πρό αίώνων * διετράνωσας Θεότητα. Θεοτοχίον.

"Ισος * τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * φύσει καὶ οὐσία καὶ Θεόπητι, γέγονε * τοῖς ἀνθρώποις ἶσος ὁ Λόγος, * σαρχωθεὶς ἐχ σοῦ, Πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» γηγόξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο » I δύναμιν· * διά τουτο έστερεώθη * έν Κυρίφ ή καρδία μου. Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

ρητόν ούρκνιον πλούτον συναγαγών, * και τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγών, * ἐσκόρπισας, ἔδωκας * δεομένοις τὸν ἄρτον σου.* καὶ δι' αὐτοῦ κτησάμενος * ζωήν την ἀκήρατον, * ἐν τῷ Χριστου μαρτυρίω * διέπρεψας, ενδοξε. * δθεν άριστεύσας * χαι νομίμως ἀθλήσας, * τὸν στέρανον είληρας * ἐχ Θεοῦ τῶν χαμάτων σου. * 'Αθλορόρε Λαυρέντιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς έορτάζουσι πόθφ * τὴν άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νύν. Τής Εορτής.

'Ήχος δ'. Έπεφάνης σήμερον. *

Εορτή υπέρλαμπρος * ή του Δεσπότου * ήλθε· δεύτε άπαντες, * βωρίφ, * Χριστόν ἐποψόμενοι.

'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη. *

Διάκονος του Λόγου * και τῷ λόγφ κοσμούμενος, * τῷ τοῦ Λόγου πόθω * γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται· * καὶ σὺν τῷ Λ όγ ϕ δικαίως * βασιλεύει νῦν, * εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ * έμφορούμενος.

Νυσταγμόν τῆς ἀσεβείας * εὐσεβῶς οὐα ἐνύσταξας, * ἐγρηγόρσει θεία * τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως * ἀπό βλεφάρων τὸν ὑπνον * τὸν εἰς θάνατον * ἀπωσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ * ἰερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων * δυσσεβοῦς ὑπολήψεως * ἀληθείας ὅπλοις * καὶ θεοσεβείας φραξάμενος, * ταύτης εἰς τέλος καθείλες * τὸ μνημόσυνον * διὰ πίστεως καὶ γνωμικῆς * διαθέσεως.
Θεοτοχίον.

'Ρύπον πάντα τῆς προτέρας * ἀποθέμενοι βρώσεως, * τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον * τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, * τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς ΙΙαρθένου * ἀνατείλαντα· * ἢν ὡς πρόξενον τῶν ἀγαθῶν * μεγαλύνομεν.

'Ωδή ε΄. 'Ασεβείς ούχ όψονται. *

Α κλινεί τῷ βλέμματι * ταῖς θείαις καλλοναῖς * ἐνορῶν, πάντων Τῶν τερπνῶν * τῶν ἐν γῆ, Λαυρέντιε, * καταπεφρόνηκας * καὶ δεινῶν τοῦ σώματος * ἀλγηδόνων, ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάχονον * γενόμενον ἡμῖν * δωρεῶν τῶν ἐχ τοῦ Πατρὸς * ἐπιγνοὺς, διάχονος * τούτου γεγένησαι, * πρὸς αὐτὸν δι' αίματος * ἐχδημήσας, Παμμαχάριστε.

Ίερον ἀνάθημα * καὶ κόσμος εὐπρεπὴς * τῷ Χριστῷ, Μάκαρ, προσαχθείς, * τὴν σκηνὴν ἐφαίδρυνας * τὴν ἐπουράνιον * ἔνθα νῦν γενόμενος * ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοχίον.

Συμφυής καὶ σύμμορρος * ὑπάρχων τῷ Πατρὶ * ὁ Τίὸς ὁ μονογενής, * τοῖς ἀνθρώποις γέγονε * θέλων ὁμόφυλος, * σαρχωθεὶς ὁ Τψιστος * ἐχ γαστρός σου, Μητροπάρθενε.

'Ωδή ς'. 'Ηλθον είς τὰ βάθη.

Τό ἄϋλον πῦρ σε κατοπτήσαν * τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων * κατεσκεύασεν ἡδιστον βρῶμα, * τῷ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν στέργοντι * καὶ πεινῶντι, Παναοίδιμε.

Όλφ τῷ φωτὶ προσομιλήσας * τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, * ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, * φωτοειδης, * 'Αθλοφόρε, γέγονας * καταυγάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυναστεία * ταζ τοῦ πυρός ἐσχάραις * ἐπιχείμενος ἔφερες, Μάρτυς, * πόθφ Χριστοῦ * τὴν ψυχὴν πυρούμενος * καὶ τῆ δρόσφ τῆ τοῦ Πνεύματος. Θεοτοχίον.

Υπηρξας Θεού, Παρθενομήτορ, * χωρητικόν δοχείον, * θρόνος ξιμθυχος, άγιον όρος, * και κιβωτός, * και σκηνή θεότευκτος, * λυχνία χρυσαυγίζουσα.

Men. Tom. VI.

Ο Είρμός.

» Τηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
» Ταταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ ϶θο-

» ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Πυρί θειχῷ * φλεχθείς τὴν χαρδίαν σου, * τὸ πῦρ τῶν παθῶν * Τεἰς τέλος ἀπετέφρωσας, * ἀθλητῶν ἐδραίωμα, * θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε· * καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς· * Οὐδείς με χωρίσει * τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσον.

ρίσει * τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τἢ Ι΄. του αύτου μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Ααυρεντίου Άρχιδιακόνου, Ξύστου Πάπα Ῥώμης, καὶ Ίππολύτου. Στίγοι.

Τον Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω, Έπ' ἐσχάρας ἄνθραξιν ἐξωπτημένον. Τέλους ἀθλητών καὶ κλέους τυχεῖν θέλων, "Ηθλησας ἀθλον, Ξύστε, τον διὰ ξίρους. Τον Ίππόλυτον ἱπποδέσμιον βλέπω, Έναντίον πάσχοντα τῆ κλήσει πάθος. "Ωπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἡῦτε ἰχθύν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί. *

Πυσταγωγήσαι προχριθείς * και διαχονήσαι τῷ Λόγῳ, * σχεῦς ἐδείχθης ἱερὸν * οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, * μελώδῶν τῷ ποιήσαντι. * 'Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νόμφ ζωής τής εν Χριστῷ * περιτειχιζόμενος, Μάρτυς, * τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς * νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, * ἀναμέλπων, Λαυρέντιε· * Ο Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἰ.

"Ως τις ἀνάλγητον σαρώς * σώμα περιχείμενος, Μάρτυς, *

γενναιοτάτφ λογισμφ * τοῦ παμφάγου πυρός κατετόλμησας, * ἀνακράζων, πανόλβιε· * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Πύλη ἐδείχθης νοητὴ * τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους * ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς * τοῖς ἀνθρώποις ἐχ σοῦ, Θεονύμφευτε, * ὑπὲρ λόγον χαὶ ἔννοιαν * τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

'Ωδή η'. Λυτρωτά του παντός.

Ρωμαλέφ φρονήματι γέγονας * της ἀστέχτου φλογός εὐτονώτερος, * χαὶ ὡς ἐν ἄλλφ σώματι * πυραχτούμενος, Μάχαρ, * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ἐβόας, τὸν Κύριον.

Ο τους Παΐδας τους τρεῖς ἐχμιμούμενος, * καὶ πυρός κατασβέσας τους ἄνθρακας * δρόσω τῆς θείας χάριτος, * ἀνακράζει καὶ μέλπει * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμός ὁ Χριστός σοι γενόμενος * τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, * καὶ πρός αὐτὸν ἀνήγαγεν * εὐσεβῶς μελφδοῦντα. * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ρίζης τοῦ 'Ιεσσαὶ ράβδος πέφυκας, * καὶ Χριστόν τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον * ὑπερφυῶς ἐξήνθησας * τῆς Θεότητος ἄνθος· * πάντα τὰ ἔργα * διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, Δέσποινα.

' Ω δή θ΄ Εὐα μὲν τῷ τῆς παραχοῆς. *

Ολόχληρον θῦμα καὶ δεκτόν * θυμίαμα τῷ Δεσπότη * προσενήνεξαι, * ώσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ * πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, * καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος * τῶν πρωτοτόκων, 'Αξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν * θεούμενος καὶ ἐνώσει * τῆ ἀμείνονι,* λόγφ καὶ θεία θεωρία * φωτὶ τῷ ἀκροτάτφ, Λαυρέντιε,* κραθῆναί σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο. * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

΄Ως ήλιος, Μάχαρ, έχ δυσμών * ἀνέτειλας θαϋμα μέγα * χαὶ παράδοξον, * πᾶσαν φωτίζων Ἐχχλησίαν * ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς, ἀξιάγαστε, * χαὶ θάλπων πάντας τῆ ζέσει τῆς πίστεως: * δθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θ_{εοτοχίον}.

Σύμβολα, Πανάμωμε, τῆς σῆς * γεννήσεως οἱ Προφῆται * προεκήρυξαν, * πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες * ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, * καὶ κόσμφ διαπρυσίως ἐκήρυξαν· * ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ο Είρμός.

» Το μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ» Το κίσατο: * σὰ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυορορίας βλα» στήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξὴνθησας: * ὅθεν σε πάν-

» τες μεγαλύνομεν.
'Εξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Αγγελικαϊς Δυνάμεσι * καὶ Μαρτύρων χορείαις, * Μεγαλομάρ-Α τυς ενδοξε, * συγχορεύων τῷ θρόνφ * τῆς ὑπερρώτου Τράδος, * καὶ λαμπραϊς ταϊς ἐκείθεν * αὐγαῖς περιχεόμενος, * αἴτει ρῶς καὶ εἰρήνην * τοῖς εὐσεβῶς * ἐκτελοῦσι μνήμην σου τὴν ρωσφόρον, * καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, * ὧ Λαυρέντιε μάκαρ.

Και τῆς Έρρτῆς, ὅμοιον.

Πρό τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, * Μαθητῶν τοὺς προκρίτους * λαβῶν μετεμορρώθης νῦν * ἐν Θαβῶρ τῷ ἀγίφ· * ἐν ῷ Μωσῆς καὶ Ἡλίας * παρειστήκεισαν τρόμφ, * δουλοπρεπῶς σοι, Δέσποτα,* συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, * Χριστὲ Σωτήρ, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, * τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

"Ηγος β'. Οίχος του Έφραθά. *

(ξωνή σοι πατρική * οὐρανόθεν ἡκούσθη, * Οὖτός ἐστι, βοῶσα,*
Υἰὸς ὁ ἀγαπητός μου· * αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοί είσιν οἱ οὐρανοί.

Α νέλθωμεν, πιστοί, * νοητώς έν τῷ δρει * τῆς θεωρίας, ὅπως * Τὰν δόξαν τοῦ Σωτῆρος * Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχι Θαβώρ και Έρμών.

πράφων ο Ψαλμφδός, * Θαβώρ, Χριστέ Σωτήρ μου, * καὶ Ερμών, ἀνεβόα, * ἐν τῷ ὁνόματί σου, * σαφῶς ἀγαλλιάσονται.
Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

| αντάναξ Βασιλεύ, * εἰρήνευσον τὸν κόσμον * πρεσβείαις τῆς ἀχράντου * Παρθένου παντανάσσης * καὶ πάντων τῶν 'Α-γίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Ευπλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Αγίου γ΄.

Τῆς Έρρτῆς. Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Τορφούμενος δι' οίκτον, Χριστέ, * 'Αδάμ τον πρώτον άνθρωπον * έκ Παρθένου, * ώφθης δεύτερος 'Αδάμ. * έν δρει δέ, Σωτήρ μου, * Θαβώρ μετεμορφώθης * παραγυμνών σου την Θεότητα.

Εξέστησαν όρῶντες τὴν σὴν * τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι * καὶ τοῦ νόμου * Μεταμόρρωσιν, Χριστὲ, * ἐν ὄρει τῷ ἀγίφ· * μεθ' ων σε προσκυνοῦμεν * σὺν τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Α αμπρύνεται ή Κτίσις φαιδρώς * τῆ σῆ Μεταμορφώσει, Χριστέ * ἡν τοῖς θείοις * Αποστόλοις ἐν Θαβώρ, * Μωσεί τε καὶ Ἡλία * ὑπέδειξας Θεός ῶν, * ἀἰρἡτως λάμψας ὑπὲρ ἡλιον.

Του Αγίου. Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ε ύπλε παναοίδιμε, * έχθροῦ * δυσμενοῦς κατέβαλες * τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατα, * στερρά ἀθλήσει σου * προσπαλαίσας τοῦτον, * καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστη σου * θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος * καθιερώθης, νῦν * τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι * δι' αἰῶνος * συναγαλλιώμενος.

Τι της φολής ασθητήρια, * πρός του Χριστού φραξάμενος * τὰ μη * καρτερώς έχώρησας. * καὶ τοῦτον προφανώς τροπωσάμενος, * Τὰ τῶν ὅκαι κοῦτον προφανώς τροπωσάμενος, *

γαλλιώμενος.

Γύπλε παναοίδιμε, * Χριστόν * άρωγόν κτησάμενος * τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, * καὶ τὸ σῶμα δι' αὐτὸν * τῷ διώκτη, Μάρτυς, * παραδοὺς εἰς μάστιγας, * ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἴματος. * διὸ στεράνω σε * τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν * ὁ Δεπότης * καὶ Σωτήρ καὶ Κύριος.

Δόξα, και νῦν. Ἡχος δ΄.

Ορος το ποτέ ζοφωδες και καπνώδες, * νϋν τίμιον και άγιον εστιν, * έν ῷ οι πόδες σου έστησαν, Κύριε· * προ αίώνων

γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, * ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν * ἡ ρρικτή σου Μεταμόρφωσις * Πέτρφ, * Ἰωάννη καὶ Ἰακώβφ. * οῖ τινες * τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες * καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, * ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο. * οῖ καὶ τῆ ἐκστάσει συνεχόμενοι, * ἐθαύμαζον βλέποντες * Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν * συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. * Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός * ἐμαρτύρει λέγουσα. * Οῦτός ἐστιν * ὁ Υἰός μου ὁ ἀγαπητός, * ἐν ῷ εὐδόκησα. * αὐτοῦ ἀκούετε, * ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά της Έρρτης προσόμοια.

 $^{3}\mathrm{H}\chi$ os β' . Ołxos τοῦ Έφραθά. *

 Φ ύσιν τὴν ἐξ ᾿Αδὰμ, * Χριστὲ, ἀμεῖψαι θέλων, * ἐν δρει νῦν ἀπαίρεις * Θαβώρ, παραγυμνώσων * τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοί είσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας το τριλαμπές * ἀστράψαν ἀπορρήτως * τῆς θεϊκῆς σου δόξης * Θαβώρ ἐν ὅρει, Σῶτερ, * τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνεν. $\Sigma \tau i \chi$. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Αΐρνης οι Μαθηταί * το έξαλλον ιδόντες * το τῆς στολῆς καὶ πάσης * διαρτίας σου, Λόγε, * πρηνείς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. [†]Ηχος δ΄.

Γίς δρος ύψηλὸν μεταμορρωθείς, ὁ Σωτὴρ, * τοὺς χορυραίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, * ἐνδόξως ἐξέλαμψας, * δηλῶν, ὅτι * οἱ τῷ ύψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, * καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. * Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ * Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, * ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν χυριεύει· * καὶ ὁ πάλαι * διὰ νόμου καὶ Προρητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός· * ῷ * καὶ φωνή τοῦ Πατρὸς * ἐκ νερέλης φωτεινῆς * ἐμαρτύρει λέγουσα· * Αὐτοῦ ἀκούετε, * τοῦ διὰ Σταυροῦ * τὸν "Αδην σχυλεύσοντος, * καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ^{*}Ηχος δ΄. 'Επεφάνης σήμερον. *

Εορτή ὑπέρλαμπρος * ή τοῦ Δεσπότου * ἡλθε· δεῦτε ἄπαντες * ἐπὶ τῷ ὅρει νοερῶς, * προχαθαρθέντες, ἀνέλθωμεν * τῷ Θαβωρίφ, * Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον. *

Ο όμότιμος Λόγος * Πατρί και Πνεύματι, * σαρχωθείς έχ Παρθένου * είς σωτηρίαν ήμων, * ἀνεστράρη τοῖς ἐν γἢ * καθάπερ γέγραπται· * και ἀνελθών ἐν τῷ Θαβώρ * σὺν προχρίτοις Μαθηταῖς * ἐνδόξως μετεμορρώθη· * διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θείαν * καὶ παναγίαν συγχατάβασιν.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αύτό.

Είτα ό πρώτος Κανών της Έορτης, καὶ τοῦ Αγίου ό πα-

Τὸν κλεινόν Εὐπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω, Ἰωσήφ. Ὁς ἡ α΄. Ἡχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς. *

Τρῷ ὅπλφ τοῦ Σταυροῦ * εὐπλοήσας εἰσήλθες * εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, * ἐν ῷ περιχαρῶς * αὐγαζόμενος, "Ενδοξε, * κόπασόν μου τῆς καρδίας * πολυτάραχον κλύδωνα, * γαληνῶς τοῦ δοξά-ζειν τὴν μνήμην σου.

Όλόρωτος ἀστήρ * ἀρετῶν δαδουχίαις * καταυγάζων τοὺς πιστοὺς * ἀνέτειλας, σορέ, * τῷ σεπτῷ στερεώματι, * Εὖπλε, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, * καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας * τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος, Σοφέ, * θεϊκή δυναστεία, * θαρσαλέφ λογισμῷ * Θεὸν τὸν ἐκ Θεοῦ * γεννηθέντα ἐκήρυξας, * σταύρωσιν ἐθελουσίως * ὑπομείναντα, ἔνδοξε, * καὶ θανάτφ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρός τὴν σὴν * εὐρημίαν πᾶν στόμα, * ὅτι στόματος ἐχθροῦ * ἐνθέοις διδαχαῖς, * θεοφόρε, ἐξήρπασας * πάντας τοὺς εὐπειθεστάτως * δεξαμένους τοὺς λόγους σου, * 'Αθλορόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Θεοτοχίον.

Λαμπρύνας σου Χριστός * τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον * τῇ καθόδω τῇ φρικτῇ, * ως ἡλιος, 'Αγνὴ, * τοῖς ἐν κόσμω ἀνέτειλε, * λύων τῆς πολυθείας * τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, * καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

'Ωδή γ'. "Ότι στετρα έτεχεν. *

Γαυτόν εξέδωκας * ώσπερ άμνός εκουσίως * σραγιασθήναι θέλων * ύπερ Χριστοῦ, τοῦ διὰ σε * εθελοντὶ πτωχεύσαντος * καὶ σραγέντος, Εὖπλε παμμακάριστε.

Νόμοις κρατυνόμενος * Εύαγγελίου, Θεόφρον, * μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων * ἐπέστης κράζων ἐμρανῶς * Τοῖς μὴ ζητοῦσε πάρειμι * διελέγξαι τούτων τὴν δυσσέβειαν.

Θεοτοχίον.

Ο Θεός εν μέσφ σου * χατασχηνώσας οὐδόλως * τῆς παρθενίας χλείθρα * τῆς σῆς ἐσάλευσεν, 'Αγνή' * δν ἐχτενῶς ἰχέτευε * στηριχθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ο Είρμός.

" Τι στεϊρα έτεκεν * ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, * καὶ ἡ πολλή
" ὑ ἐν τέκνοις * ἡσθένησε συναγωγή· * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ
"ἡμῶν * βοήσωμεν· "Αγιος εἰ, Κύριε.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *
Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ * ἐν χερσὶ περιφέρων * ἐπέστης ἐχβοῶν * τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίψ· * Αὐτόκλητος πάρειμι * ἐναθλήσων στεβρότατα· * ὅθεν κλίνας σου * περιχαρῶς τὸν αὐχένα, *
ὑποδέδεξαι * τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους * τελέσας τὸν δρόμον σου.
Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Τ ἢ ἀπροσίτφ, 'Ιησοῦ, * δόξη τοῦ θείου σου φωτὸς * μεταμορρούΙ μενος, τοῖς σοῖς * ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, * τῷ Ἰωάννη καὶ
Ιἰέτρφ καὶ Ἰακώβφ. * ἔξέστησας αὐτοὺς * τἢ θεία χάριτι. *
φωνῆς γὰρ πατρικῆς * ἀγαπητόν σε Υἰόν * προσμαρτυρούσης
ἤκουον, * καὶ είδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν. * Σωτὴρ, ὁ πάντας * θέλων σωθῆναι, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
'Ωδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ναός ἔμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας * ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, * καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, * Εὖπλε, κατηδάρισας * τῷ ὅπλῳ

της πίστεως.

Ένηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ, Εὖπλε, * τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, * τῶν ἀπείρων βασάνων, * μάκαρ, κατεφρόνησας, * καὶ χαίρων ἐνήθλησας.

Ύψηλόρρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου,* ταπεινωθείς, θεόφρον,* ἐταπείνωσας, Μάρτυς, * καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα * βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρφ τῷ τοῦ Δεσπότου, * πᾶσαν τὴν πλάνην, Μάρτυς, * ἐνεπύρισας ὄντως, * καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον * προθύμως ἐχώρησας. Θεοτοκίον.

Λιτανεύουσιν οι πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου * σὲ τὴν τεχοῦσαν, Κόρη, * τὸν πλουτίσαντα πάντας * θείαις ἐπιγνώσεσι, * Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν.

'Ωδή ε΄. 'Ασεβείς ούκ δψονται. *

Ο λιχώς ταϊς νεύσεσι * ταϊς θείαις λαμπρυνθείς, * χαὶ άνδρεία δχυρωθείς, * ώσπερ λέων, "Αριστε, * σὺ πρός τὸ στάδιον * πεποιθώς εἰσέδραμες, * τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον * ζωὴν ὁ λυτρωτὴς, * δι' αὐτόν θάνατον πικρόν, * 'Αθλοφόρε ἔνδοξε, * καθυπομείναντι, * καὶ χοροῖς συνάπτει σε * τῶν Μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

"Εκλινας αὐχένα σου * προθύμφ λογισμφ, * και τὴν κάραν ἀφαιρεθείς, * τῷ Χριστῷ τρανότερον * και καθαρώτερον * συνεδέθης, "Οσιε, * ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Θεοτοχίον

Υπερτέρα πέφηνας * 'Αγγέλων άληθως, * των 'Αγγέλων τον ποιητήν * ὑπέρ νοῦν χυήσασα, * τον δοξάσαντα * τοὺς 'Αγίους Μάρτυρας, * Παναγία Μητροπάρθενε.

'Ωδή ς'. 'Ηλθον είς τὰ βάθη.

Σ ταζόμενος αίματι παρέστης * τῷ σῷ ἀγωνοθέτη, * γενναιότατε Εὐπλε θεόφρον, * καὶ παρ' αὐτοῦ * τοὺς στεράνους είληφας * τοὺς τῆς νίκης ἀγαλλόμενος.

"Εστης πρό του βήματος ἀνδρείως, * τους του Δεσπότου νόμους * ταζ ἀγκάλαις σου, Εύπλε, κατέχων, * καὶ προφανώς * τους ἀνόμους, "Όσιε, * διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθύν μὴ δειλιάσας, * μὴ φοβηθείς τὸ ξίφος,* τὴν ἀλήθειαν σὰ πρὸ βημάτων * δικαστικών * εὐσεβώς ἐκήρυξας, * καὶ τὴν πλάνην ἐθανάτωσας.

Θεοτοχίον.

*Ω θαϋμα παράδοξον! πῶς τίχτεις * πετραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; * πῶς θηλάζεις δὲ, Παρθενομῆτορ, * τὸν χορηγὸν * ἀληθῶς τοῦ γάλαχτος, * καὶ τροφέα πάσης κτίσεως;

Ο Είρμός.

» Τη λθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισε με *
» Τη καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεός, * ἐκ
» τθορᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Εὔπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι.

Έχ τής στολής μέν, σεπτός Εύπλος Λευίτης. Έχ τής τομής δέ, στερρός όντως όπλιτης. Πλήγη ένδεχάτη ξίρει Εύπλος χοπήεντι. Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωοη ζ'. Νέοι τρεζς έν Βαβυλώνι. *

Στάξαν σου έν γη το αΐμα * ἀπέσβεσε την πυράν * της πλάνης, Πανόλβιε, * την δέ του Χριστου Έκκλησίαν * πλουσιωτάτως * ήρδευσε εὐσεβως ἀνυμνοῦσάν σε.

"Εχων φρόνημα γενναΐον * καὶ ἄσειστον λογισμόν * τὴν πλάνην κατέσεισας, * καὶ προϊσταμένους τοῦ ψεύδους * ταῖς ἀψευδέσιν * ἡλεγξας διδαχαΐς, Εὖπλε πάνσοφε.

Πύλη σοι τοῦ Παραδείσου, * Εὐπλε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * ἡνοίχθη, μαχάριε, * κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσα * τῷ θείφ πάθει * καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

"Ανθρακι κεκαθαρμένος * θείφ, Μάρτυς, τὴν ψυχὴν, * ἄνθρακας κατέσβεσας * τῆς πολυθείας, κραυγάζων· * Εὐλογητός εἶ, * Κύριε ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

"Ινα σου τὴν θείαν μήτραν * κάμινος ἡ Περσικὴ * τυπώση, Πανάμωμε, * σώζει Νεανίας ἀφλέκτους, * ἀναβοῶντας· * Κύριε ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδή η'. Λυτρωτά τοῦ παντός.

Τοσημάτων παντοίων καθάρσιον, * καὶ πνευμάτων δεινῶν ἐλατήριον * τὸ σὸν ὑπάρχει Λείψανον· * δ κυκλοῦντες βοῶμεν· *
Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Έπὶ σοὶ τῶν πιστῶν δημος γέγηθε, * πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κτησάμενος * καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον * καὶ προστάτην, παμμάκαρ * Εὖπλε Λευίτα, * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων συνόμιλε.

'Ωραιώθης, 'Αγνή παναμώμητε, * ὑπὲρ πᾶσαν 'Αγγέλων εὐπρέπειαν, * τὸν Ποιητὴν κυήσασα * τῶν βροτῶν καὶ 'Αγγέλων,* ῷ μελφδοῦμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν. Κύριον.

Ο Είρμός.

» Υυτρωτά του παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » εὐσεβήσαντας, * συγκαταβάς, ἐδρόσισας * καὶ ἐδίδαξας » μέλπειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωοή θ'. Εύα μεν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Tδεΐν ήξιώθης άληθως, * πανόλβιε, τὰ μακρόθεν * σοὶ ποθούμενα. * ἔστης ἐφέσεως ὡς φθάσας * αὐτὸ τῶν ὁρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, * τοῦ πόθου σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα, * Εὖπλε Λευίτα ἀξιάγα τε.

Ως σχήπτρον χατέχων τον Σταυρον, μαχάριε, τή χειρί σου,* την πορφύραν δὲ, * ην ἐξ αιμάτων ἰερῶν σου * ἐφοίνιξας λαμπρῶς περιχείμενος, * Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, * Εὖπλε, Μαρτύρων ἀχροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ή σεπτή * μητρόπολις πολιούχον * ταύτης ἄριστον * σὲ χεχτημένη ἐορτάζει, * τὴν θείαν ἐχτελούσά σου ἄθλησιν * σὺν πάσαις ἐπαρχίαις χαὶ πόλεσιν * ἢν περιέποις σαῖς

δεήσεσιν.

Ήλιος όλόρωτος σαφώς * γεγένησαι, καὶ πρός φέγγος * κατεσκήνωσας, * Μάρτυς, τὸ θεῖον, τἢ μεθέξει * θεούμενος τἢ θεία, μακάριε· * καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σου * τὴν φωτοφόρον, μάκαρ, ἄθλησιν. Θεοτοκίον.

Φωτός τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, * Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου * φωταγώγησον· * κείμενον βόθρω ἀπωλείας * ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνουσα * τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, * καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ο Εἰρμός.

» Γιόα μέν τῷ,τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ-

» L χίσατο· * σù δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, * τῷ τῆς χυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ χόσμφ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ακουτίσθητε. *

Αιόλου ἀναχείμενος * Θεῷ τῷ παντοκράτορι, * καὶ ἀστραπαζ ταζς ἐκείθεν * λαμπόμενος, ἀθλοφόρε, * τῶν ἐκτελούντων μέμνησο * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, * καὶ σὲ τιμώντων, *Αγιε,* ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων * Διάκονον, μάρτυς Εὖπλε.

Καὶ τῆς Έρρτῆς.

Φς ἀναλλοίωτον, Λόγε, * φωτός Πατρός ἀγεννήτου, * ἐν τῷ φανέντι φωτί σου * σήμερον ἐν Θαβωρίφ * φῶς είδομεν τὸν Πατέρα, * φῶς καὶ τὸ Πνεϋμα * ρωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος β'. Οίκος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

Χ αίρετε ή τριὰς * τῶν θείων ᾿Αποστόλων, * ἡ τῆς Τριάδος εἶδες * τὸν κατ' οὐσίαν ἔνα, * εἰς ὄρος τὸ Θαβώριον.

Στίχ. Σοι είσιν οι ούρανοι.

 $\mathbf{E}^{\mathring{\mathbf{i}}\gamma\acute{\mathbf{t}}}$ σοι τῷ Θαβώρ * τῷ πρὶν ζορωδεστάτῳ· * φωτός γὰρ ἡξιώθης * οὐχ αἰσθητοῦ ἡλίου, * τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

 Φ ωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ * προσώπου ἐλλαμρθέντες * οἱ Μαθηταί σου, Σῶτερ, * μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, * εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, και νον. "Ομοιον.

Είδον εν τῷ Θαβώρ * Μωσής τε καὶ Ἡλίας * τὸν έκ Παρθένου Κόρης * Θεόν σεσαρκωμένον * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ή λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ανικήτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τῆ ἡμέρα ψάλλεται καὶ ἡ Ακολουθία τοῦ Όσίο. Πατρός ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Όμολογητοῦ, διὰ τό ἐν τῆ ιγ'. ἀποδίδοσθαι τὴν Έρρτὴν τῆς Μεταμορρώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Αγίων Μαρτύρων γ΄.

ΤΗχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Το οὐκ ἐπτοήθητε, * οὐ κατατέμνοντα ὅργανα, * οὐ θυμόν ἀλογώτατον * ἀρρόνως δικάζοντος, * οὐχ ὁρμὰς λεόντων, * οὐ βράσεις λεβήτων, * οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπὰς, * οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόρασιν * ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν, * καὶ πρὸς Θεόν τὸν ἀθάνατον * εὐκλεῶς παραπέμπουσαν, * 'Αθληταὶ γενναιότατοι. Τό μακαριώτατον * καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον, * καὶ ἀξίοις ποθούμενον * τέλος ἀπειλήφατε, * καὶ τὰς δι' αἰῶνος, * γενναιοι, ἐλπίδας, * καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν * κρουνοὺς θαυμάτων φλογιόν ἐξαίροντας * παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος * τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον * ἐορτὴν ἡμῶν πάντοτε * ἐκτελούντων, ἱΙανεύρημοι.

Φύτιος ὁ ἔνδοξος, * καὶ ὁ θεόρρων 'Ανίκητος, * ἡ δυὰς ἡ πανφριστος * Τριάδος λαμπρότησι * κατηγλαϊσμένοι * καὶ πεποικιλμένοι * ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς * μετὰ 'Αγγέλων
ἀεὶ ἀγάλλονται· * τοῖς πίστει δὲ τὴν ἔνδοξον * καὶ ἰερὰν αὐτῶν
ἄθλησιν * ἐορτάζουσι νέμουσι * φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ότιου Μαξίμου γ΄.

τηχος ό αυτός. 'Ως γενναΐον εν Μάρτυσι. *

Τόν δι' οίκτον γενόμενον, * ώς εὐδόκησεν, ἄνθρωπον * ἐν δυσὶ θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε * κατανοούμενον, "Οσιε, * ἐκήρυξας, Μάξιμε, * ἀπορράττων μιαρών * τὰ ἀπύλωτα στόματα, * μο-

νοθέλητον, * μονενέργητον τοϋτον * δοξαζόντων * ἐπηρεία διαβόλου, * τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Τέναῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου * Πύρρον, Πάτερ, ἀπέπνιξας *
ληρφορύντα, Μάξιμε, τὸν κακόρρονα: * καὶ διωγμούς ἐκαρτέρησας * καὶ θλίψεις, ἀοίδιμε, * μαστιζόμενος σροδρῶς * καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος * καὶ τὴν πάντοτε * πρὸς Θεὸν αἰρομένην *
θείαν γεῖρα, * δι΄ ἤς γράρων διετέλεις * τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράφου ώς κάλαμος * τεθηγμένη τῷ Πνεύματι * ἡ ἀγία γέγονε, Μάκαρ, γλοιστά σου, * καλλιγραφούσα ἐν πνεύματι * πλαξί καρδιῶν ἡμῶν * νόμον θείων ἀρετῶν, * καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, * καὶ τὴν σάρκωσιν * τοῦ ἐν δύο οὐσίαις * τοῖς ἀνθρώποις * καὶ μιᾳ τἢ ὑποστάσει * ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Των Μοναστών τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμώμεν, Πατήρ ήμων Μάξιμε. * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὅντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἰ, * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συντικὶς, * ᾿Οσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίφ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

γιόν γνόρον τόν νομικόν * ή φωτεινή της Μεταμορρώσεως *
διεδέξατο νερέλη: * ἐν ἤ * Μωϋσής καὶ Ἡλίας γενόμενοι, *
καὶ της ὑπερρώτου δόξης * ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον: * Σὸ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έορτῆς.

⁵Ηχος β'. Οίκος του 'Εφραθά. *

ρει έν τῷ Θαβὼρ * προσέλθωμεν προθύμως * θεάσασθαι τὴν δόξαν * τοῦ πάντων βασιλέως, * Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν. $\Sigma \tau i \chi$. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ορθης σύν Μωθσή, * Ήλία τε, Σωτήρ μου, * και Μαθητών προκρίτοις * εν όρει Θαβωρίω * άστράψας ύπερ ήλιον.

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

Ηχουον πατρικής * φωνής προσβεβαιούσης * την δόξαν σου, Σωτήρ μου, * οί Μαθηταί, και φόβω * πρηνείς είς γήν κατέπιπτον.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Τοῦ Όσιου.

Τον Αγγέλων έρθασας τὰ τάγματα, * ὧν τον βίον ἀμέμπτως

έζήλωσας. * Παρρησίαν έχων πρός Κύριον, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Και νον. Ήχος πλ. δ΄. Τής Έρρτης.

Τής Θεότητός σου, Χριστέ, * άμυδράν αὐγὴν παραγυμνώσας * τοῖς συναναβάσί σοι ἐπὶ τοῦ όρους, * τῆς ὑπερχοσμίου σου δόξης ἐποίησας χοινωνούς: * δθεν ἐνθεαστιχῶς ἐχραύγαζον: * Καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε είναι. * Μεθ' ὧν χαὶ ἡμεῖς * σὲ τὸν μεταμορρωθέντε Σωτῆρα Χριστόν * ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰωνας.

Απολυτίκιον των Μαρτύρων, Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Όσίου. Ἡχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας όδηγε, * εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, * τῆς οἰκουμένης ὁ ρωστὴρ, * τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, * Μάξιμε σορὲ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐρώτισας.* Λύρα τοῦ Πνεύματος, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Έρρτῆς. Καὶ Απόλυσις.

EIΣ TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήρ. *

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν * τὴν μετὰ δόξης σου, Σωτὴρ, * ἐν τῆ δευτέρα καὶ ρρικτῆ * τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνὺς, * ἐπὶ τοῦ ὅρους Θαβώρ μετεμορρώθης. * Ἡλίας καὶ Μωσῆς * συνελάλουν σοι * τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν * συνεκάλεσας * οῖ κατιδύντες, Δέσποτα, τὴν δόξαν σου, * τῆ ἀστραπῆ σου ἐξέστησαν.* Ο τότε τοὐτοις * τὸ φῶς σου λάμψας, * φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχελογίαν, Καθισμα, όμοιον.

Τον τῷ ὅρει τῷ Θαβωρ * μεταμορρούμενος, Σωτὴρ, * τοῖς προχρίτοις Μαθηταϊς * δείξας τὴν δόξαν σου, Χριστὲ, * τό ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς Θεότητος. * Νεφέλη δὲ φωτὸς * συνεκάλεσας * Ήλίαν καὶ Μωσῆν * συλλαλοῦντάς σοι * διὸ καὶ
Πέτρος ἔλεγεν * Οἰκτίρμον, καλόν ἐστιν ὥδε εἶναι σὺν σοί. * ΄Ο
τότε τούτοις * τὸ ρῶς σου λάμψας, * ρώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα οι Κανόνες, ο πρώτος της Εορτής, και οι δύο έπομενα των Αγίων.

Κανών των Μαρτύρων, ού ή 'Ακροσπιχίς. Τερπνήν έπαινω Μαρτύρων ξυνωρίδα, 'Ιωσήφ.

'ωδή α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραΐον.

γιοτς πόνοις τοτς τής σαρχός, Πανεύφημοι, * έγχαρτερήσαντες, *

εὐσθενεστάτη πίστει λογισμοῦ * πρός τὴν ἄπονον χαίροντες *
,ωὴν μετεβιβάσθητε, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ένθέοις όχυρωθείς, 'Ανίκητε, * ὅπλοις τῆς πίστεως, * πρός τυμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενών * ρωμαλέως ἐχώρησας, * καὶ τὰ

χύτων στρατεύματα * θεία δυνάμει έξηφάνισας.

١

'Ρητόρων άδολεσχίαν, ἔνδοξε, * καὶ νοῦν άδόκιμον * Ἑλληνιστῶν φρονήσει θεϊκῆ * λαμπρυνόμενος ἤσχυνας· * καὶ σεαυτόν, 'Ανίκητε, * δλον πρός ἄθλησιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοχίον.

Παρθένος, καὶ πρό τοῦ τόκου, "Αχραντε, * καὶ μετὰ γέννησιν * ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης τὸν Θεὸν * ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, * τὸν τοὺς 'Αγίους Μάρτυρας * ἐνηθληκότας στεφανὧσαντα.

Κανών του Όσίου, οὐ ἡ ἀχροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοχίων):

Ο παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Αην μοι την θεόπνουν * έχ της μελιβρύτου και ήδείας σου * έναπόσταξον γλώττης, * θεῖε Μάξιμε, χάριν τοῦ Πνεύματος.
Πῦρ χαιόμενον ὧρθης * χατὰ τῶν αἰρέσεων, Μαχάριε· * ὡς

καλάμην γὰρ ταύτας * κατηνάλωσας ζήλφ τοῦ Πνεύματος.

"Αλογον προετέθη * έχ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως * μονοθέλητον δόγμα: * τοῖς δὲ λόγοις σου, Πάτερ, διήλεγκται.
Θεοτοχίον.

*Αχραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τὸν ἀίδιον * χαὶ ὑπέρθεον Λ όγον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή γ'. Ευρραίνεται έπὶ σοί. *

Υικήσας μετά Χριστού * τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, στέρανον * νικητικόν ἔλαβες, * Μάρτυς ἀθλορόρε 'Ανίκητε.

'Ηλόγησαν τῆς σαρχός * ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ Μάρτυρες, * καὶ χαλεπὰ βάσανα * γνώμη ρωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναμάτων ζωοποιών * πεπληρωμένοι, θολερά ρεύματα * πλάνης, σοροί Μάρτυρες, * ρεύμασιν αίμάτων ἐπαύσατε.

Ένφκησεν έπὶ σοὶ * ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς Κύριος, * καὶ ἐξ ἡμῶν ἄπασαν * πλάνην, Θεοτόκε, ἐξφκισεν.

Τοῦ 'Οσίου. Σὸ εἶ τὸ στερέωμα. *

τη τέγιστος ὁ Μάξιμος * τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως * πανα- ληθὴς * χήρυξ τε καὶ Μάρτυς * ἀνεδείχθη δι' αίματος.

Μάξιμε μακάριε, * σύ δι' ἀσκήσεως γέγονας * θεοπρεπές * τῆς φιλοσορίας * καὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

*Εβλυσεν ή γλώσσα σου * ποταμηδόν Χριστοῦ δόγματα * πα-

νευσεβή, * Μάξιμε παμμάχαρ, * τής σορίας ο τρόριμος.

Θεοτοχίον.

Σὲ πάντες χεχτήμεθα * χαταφυγήν καὶ τεῖχος ήμῶν * Χριστιανοί· * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, Πανύμνητε.
Ο Είρμός.

» Σό εἰ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * τὸ εἰ » Τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κοντάκιον τοῦ '()σίου.

Ήχος πλ. β΄. Τὴν ὑπέρ ἡμῶν. *

βώς το τριλαμπές * οἰκήσαν ἐν τῆ ψυχῆ σου * σκεῦος ἐκλεκτον * ἀνέδειξέ σε, παμμάκαρ· * σαρηνίζεις καὶ γὰρ * τὰ θεῖα τοῖς πέρασι * δυσερίκτων νοημάτων τε * τὴν δήλωσιν, μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι, Μάξιμε, * ἀνακηρύττων τρανῶς * ὑπερούσιον, ἄναρχον.

Έτερον, ΊΗχ. δ΄. Έπεφάνης σήμερον.*

Τεραϊς διέπρεψας * όμολογίαις * καὶ πρός φως ἀνέσπερον * καὶ δόξαν ήρθης ἀπό γης * κατεστεμμένος, ὁ Μάξιμε,* τοὺς τὴν σὴν μνήμην * τιμώντας περίσωζε.

Ο Οίκος, πρός πό Τη Γαλιλαία.

Των ιερέων ή χρηπίς, * ή βάσις των δογμάτων, * ή σάλπιζε της σορίας, * Μαρτύρων ή ἀχρότης * και των πιστων ό στηριγμός * κόσμω προανίσχει * Μάξιμος ό θαυμαστός * διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον. * Τούτου οὖν πρός τὴν λάμψιν ἀνάστητε * πάντες, τὴν παβρησίαν * και τὸν ζῆλον εὐρημοῦντες, * δν ἔδειξεν ὑπέρ εὐσεβείας, * δι ἢν ἀληθως * ποιμὴν ὑπέρ ποίμνης * παρετάξατο στεβρώς * κατά των λύχων * οῦς καταβαλών * βραβείοις νίκης ἐστέρθη. * τοὺς τὴν σὴν μνήμην * τιμώντας περίσωζε.

Είτα Κάθισμα των Αγίων, Ήχος δ΄.

Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.*

Καταβαλόντες του έχθρου * τὰς ἐπάρσεις * τῆ καρτερία τῶν δεινῶν, * ἀθλοφόροι, * τὸν οὐρανὸν ψκήσατε * γηθόμενοι, * Φώτιε ἀοίδιμε, * καὶ 'Ανίκητε μάκαρ. * ὅθεν μακαρίζεσθε * εἰς αἰῶνα αἰῶνος, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, * τῶν ἐκτελούντων * ἡμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα. Τοῦ 'Οσίου, ⁷Ηχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.*
Τὰ κατορθώματα * τῆς πολιτείας σου * πάντων φωτίζουσι * τὰ διαβήματα, * Μάξιμε Πάτερ, ἀληθῶς * τῶν πίστει μιμου-

ιένων σε. * όθεν τους έχ πόθου σε * μαχαρίζοντας πάντοτε * σώζε αῖς πρεσβείαις σου * ἀπὸ πάσης στενώσεως, * Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν κετεύων, * μάχαρ άξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Όμοιον.

ττης θείας δόξης σου * όντως ἀπαύγασμα, * χαθώς ήδύναντο, * 👢 εδειξας, Λόγε Θεού, * τοις Μαθηταίς σου έν Θαβώρ * όρει μεταμορφούμενος: * οίς συνελλαμφθείημεν * και ήμεζ οι ύμνουντές τε, * μόνε άναλλοίωτε, * Ίησοῦ παντοδύναμε, * χαὶ πίστει σοι τυμφώνως βοώντες. * Δόξα, Χριστέ, τῆ βασιλεία σου.

Των Μαρτύρων. 'Ωδη δ'. 'Επαρθέντα σε ίδουσα.

[υρακτούμενοι ἀγάπη Θεού προθύμως * γλόγα πυρός ὑπήλθετε, * Πυρακτουμενοι ατωπη διαστοι του Πνεύματος, * άἡττητοι μένοντες τῆ δρόσφ * άρλεκτοι τοῦ Πνεύματος, * Μάρτυρες, * θεῖοι πρεσβευταί τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απηρνήσαντο το σώμα ποικιλοτρόπως * οἱ 'Αθληταὶ ξεόμενοι· * δλφ τῷ νοὶ, γὰρ * τῷ Θεῷ ἡτένιζον, * τῷ τούτοις παρέ-

χοντι * πην υπομονήν διά πίστεως.

Ισχυρότατοι ώς πύργοι τῆς εὐσεβείας * τείχη έχθροῦ καθείλετε, * και πόλεως θείας, * Μάρτυρες, κραυγάζοντες, * πολίται γεγόνατε· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νυσταγμόν ούχ ένυστάξατε δυσσεβείας, * άλλ' έγρηγόρσει, Μάρτυρες, * θεία τοὺς ὑπνοῦντας * πάντοτε εἰς θάνατογ, * πρὸς ρώς έξεγείρετε * τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι.

Θεοτοχίον.

΄ Ως ώραία ἀπεχύησας τὸν ώραῖον, * Παρθενομήτορ ἄχραντε,* τὸν ὡραιοτάτους * δείξαντα τοὺς Μάρτυρας, * στερρῶς ἐναθλήσαντας * καὶ τὴν ἀθείαν μειώσαντας.

Τοῦ Όσίου. Είσακήκοα, Κύριε.*

Τηγενείς σε γεραίρουσι, * και των ούρανίων πάξεις θαυμάζουσι. * τῆ φιλία τῆς σορίας γὰρ * ἀνεδείχθης, Πάτερ, * ώσπερ ἄσαρχος.

'Ιταμός μέν ο τύραννος, * άλλ' ή χαρτερία σου άχατάπληκτος. * όθεν σὺ μὲν μεμαχάρισαι, * ἐχεῖνος δὲ, Πάτερ, * ἐξωστράχισται.

Συναθλουσί σοι, Μάξιμε, * ή των μαθητών δυάς ή πανόλβιος,* σοί των άθλων χοινωνήσαντες. * διό χαι ἐπάθλων * Ισων ἔτυχον.

Τη ροή σου του αίματος * καταρδευομένη ή Έκκλησία Χριστου, * έξανθει πατροπαράδοτον * σου του θείου σπόρου * δόγμα, Όσιε. Θεοτοχίον.

΄Η τον στάχυν βλαστήσασα * τον ζωοποιον ἀνήροτος ἄρουρα, * τόν παρέχοντα τῷ κόσμῷ ζωὴν, * Θεοτόκε, σῷζε * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Men. Tom. VI.

Γων Μαρτύρων. 'Ωοτ, ε'. Σύ Κύριε μου φώς. *

Μυρίοις αίχισμοϊς * νεχρωθέν το σαρχίον σου, * Ανίκητε, την άγήρω * και άθάνατον δόξαν, * παμμάκαρ, προεξένησεν.

'Ανάλωτος πυρί * χαταχαίοντι γέγονας, * ώ Φώτιε, θείου φεγ-

γους * χοινωνέ, χαι ήμέρας * άδύτου τέχνον γνήσιον.

'Ρεόντων τὴν φορὰν * παντελῶς ἀπεχρούσαντο, * ποθήσαντες των μενόντων * το τερπνον όλοψύχως * οι Μάρτυρες οι Ενδοξοι. GESTOXIOV.

Τίς δύναται τὸ σὸν * ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, * ὧ Δέσποινα Θεοτόχε, * ὑπέρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον * Θεόν ἀφράστως τέτοχας. Του 'Οσίου. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

η γνώσιν των γηίνων άθροισας * και ούρανιων * ένδικως φιλόσορος * κατονομάζεται Μάξιμος.

Σορίας της άμείνω τῷ έρωτι * τοῦ Χριστοῦ σου * μεμητής πανάριστος * ώρθης, ἀοιδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας * τοῦ τυράννου· * εὖρες δὲ, Μακάριε,* τον Ίησουν παραμύθιον. Θεοτοχίον.

Κατεύνασον τον ἄστατον κλύδωνα * των παθών μου, * ή Θεόν χυήσασα, * τὸν χυβερνήτην καὶ Κύριον.

 $\Omega \delta \dot{\eta}$ 5. Θύσω σοι \star μετά φωνής.

≥Ψώθης * ἀνηλεῶς ἐν ξύλφ ξεόμενος * τὸ τῆς νεχρώσεως πάχος * απορρίπτων, θείαν καταστολήν τε * ουρανόθεν * ενδυόμενος, Μάρτυς 'Ανίχητε.

'Ρήξαντες * τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ "Αγιοι * ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, * τής ὑπομονής τε καὶ καρτερίας * θείοις βρόχοις *

τον προστάτην τοῦ σχότους ἀπέπνιξαν.

"Ωρθητε * ώς μεγάλοι φωστήρες φωτίζοντες * μαρμαρυγαϊς ίαμάτων * και άκτισι θείων άγωνισμάτων * πάσαν κτίσιν, 'Αθλοφόροι Χριστού γενναιότατοι.

Θεοτοχίον.

Νομίμων * ἀπεχύησας δίχα, Πανάμωμε, * τὸν ἀληθη Νομοθέτην. * δν δυσώπει νόμφ της άμαρτίας * την ψυχήν μου * τροπουμένην οίχτεϊραι και σώσαί με.

Τοῦ 'Οσίου. Χιτώνά μοι παράσχου.

ινένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, * Θεοφόρε, δέησιν, * ψυχής τε A και σώματος * των παθών και τής φθοράς ήμας λύτρωσαι.

Ξηραίνεται αίρέσεως πηγή * βορβορώδους απασα, * ἀοιδιμε Μάξιμε, * φραττομένη τη ήδύτητι της γλώττης σου.

Ίλάσθητί μοι, μόνε άγαθὲ, * χαὶ πηγὴν τῆς χάριτος, * Χριστέ, τη καρδία μου * ταϊς λιταϊς του σου 'Οσίου ἀνάβλυσον.

()ESTOXIOV.

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ * τὸν Λόγον κυήσασα, * ῥῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Είρμός.

τωνά μοι παράσχου ρωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * ρῶς
 ὡς ἰμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάχιον τῶν ΄Αγίων, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν. *

Τούς θείους πιστοί * ὁπλίτας εὐρημήσωμεν· * τὸ ζεῦγος Χριστοῦ * τῆς δόξης ἐγχωμιάσωμεν· * καὶ στερροὺς ὡς κήρυκας * εὐσεβείας, ἄπαντες ρίλαθλοι, * καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστὰς * ἐν ὑμνοις ἀσμάτων * καταστέψωμεν.

() Οξχος, πρός τό Τράνωσον.

Τή και σποδός, σαπρια και σκώληξ * δι' αισχρών και βεβήλων * έργων και λογισμών * ύπάρχων, μέν, ὧ ριλάνθρωπε,*
σε ίκετεύω, και σοι προσπίπτω * έκκαθάραι τῷ σπόγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, * ῥύπον, Χριστέ, * δν ἐν ἔργοις και λόγοις συνήβροισα. * φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες * τοῦ νοός μου τῆ αἴγλη τῆς
χάριτος, * ίνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν * τῶν Μαρτύρων, Χριστέ μου,
ἐξείποιμι, * ἐν ὕμνοις ἀσμάτων * καταστέψωμεν.

Συναξάριον.

Τη ΙΒ΄, του αὐτου μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ανικήτου.

Στίχοι.

Πῦρ Ανίκητον συμφλέγει τῷ Φωτίφ, Οδς φωτός οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.

Πορ κατά δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ήδ' Ανίκητον.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή ζ'. 'Εν τῆ καμίνφ. *

Εένον άγωνα * διηνυκότες, ξένοι ώφθητε * όντως * φρονημάτων, Ενδοξοι, τῆς σαρκός * των 'Αγγέλων συμπολίται δὲ, * συγκληρονόμοι τε * τοῦ Χριστοῦ, μεγαλώνυμοι Μάρτυρες.

άθέων ἐπιβουλάς. * και καρτερία ἐνικήσατε * πάντων * δυσμενών ἀθέων ἐπιβουλάς. * και φαιδροί πόνοις γενόμενοι, * πρός φέγγος

άδυτον * μετεβιβάσθητε, Παναρίδιμοι.

Ναός Τριάδος * τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, * στήλας * καὶ ναοὺς ἡδάρισαν ἀνδρικῶς * τῶν ἀθέων οἱ πανεύρημοι, * καὶ πρός οὐράνιον * λαὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι.

terroxiov.

'Ως πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, 'Αγνὴ, ὑποδέδεξαε * Λόγον * μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπὲρ νοῦν, * στενωτάτην τοὺς ὁδεύοντας * ὁδὸν, πανάμωμε, * πρὸς πλατυσμόν εἰσάγοντα θείας ζωῆς.

Τοῦ 'Oσίου. Oi ἐκ τῆς 'Iouδαίας. *

Μίαν φύσιν Τριάδος, * μίαν θέλησιν έφης, * μίαν ἐνέργειαν· * Θεοῦ δὲ σαρχωθέντος * δύο φύσεις, θελήσεις,* ἐνεργείας ἐχήρυξας· * Ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ού θελήματα δύο * διαιρούμενα γνώμης * έναντιότητι, * ποώτητι δέ μάλλον * άνεχήρυξας, Πάτερ, * φυσιχή διαφέροντα. * Ό

των Πατέρων, βοών, * Θεός, εὐλογητός εί.

Στήλην ὁρθοδοξίας * τοὺς ἐνθέους σου λόγους, * Πάτερ, κατέχοντες, * τὸν ἔνα τῆς Τριάδος * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * καὶ θελήσεσι σέβομεν, * τὸν τῶν ἰΙατέρων ἡμῶν * Θεὸν τὸν σαρκωθέντα.

Δύο, ΙΙάτερ, είδότες * ἐνεργείας τοῦ οἶχτφ * σεσαρχωμένου Θεοῦ, * δισσὰς αὐτεξουσίους * θελήσεις διδαχθέντες * ὑπό σοῦ, ἀναμέλπομεν· * Ὁ τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Έχ γαστρός σου προήλθε * σαρχωθείς ὁ τῶν δλων, * Παρθένε, Κύριος· * διό σε Θεοτόχον * φρονοΰντες ὀρθοδόξως, * τῷ Υἰῷ σου χραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή η'. Χείρας έχπετάσας.

Τάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ίασθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν * ἐξεικονίσαντες * πάθος μακάριον * ὑμῶν τοῖς πάθεστν, "Αγιοι- * καὶ καθαίρετε νοσήματα, * καὶ φυγαδεύετε δεινὰ, * βοῶντες, πνεύματα · * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Δυάς άθλητων περιχαλλής * Τριάδα ἄχτιστον * χαθωμολόγησε, * χαὶ μυριόλεχτον ὥλεσε * πολεμίων ὄντως φάλαγγα, * χαὶ μυριάσι νοηταϊς * συνήφθη μέλπουσα· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Αγία Παρθένε, ή Θεὸν * τὸν ὑπεράγιον * ἀποχυήσασα, * τὸν στεφανώσαντα χάριτι * τοὺς Αγίους τούτους Μάρτυρας, * σῶσον, ἀγίασον ἡμᾶς * προθύμως μέλποντας * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τοῦ Όσίου. Νικηταί τυράννου. *

λικώς ποθήσας * τον ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, * τον σταυρόν σου ἡοας * και κύσε Μππ. σταυρόν σου ήρας, * και αὐτῷ, Μακάριε, * συνεσταυρώθης. * Εύλογείτε, πράζων, * τὰ έργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Ξενωθείς απάσης * ήδονής, Μακάριε, θανατηφόρου, * σεαυτόν εἰργάσω * δλον ἀχηλίδωτον * ἔσοπτρον θεῖον * Εὐλογεῖτε, μέλπων,* τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απηνούς τυράννου * δυσσεβούς ώμότητα ού κατεπλάγης, * άλλ' ώς πύργος έστης * άκλινής άκλόνητος * όρθοδοξίας· * Εύλογείτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Ζωηφόρον αίγλην * έχ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτου * δεδεγμένος, ώρθης * τοῖς ἐν σκότει ἡλιος * καὶ πλανωμένοις * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τούς αίωνας. Θεοτοχίον.

Τοῦ 'Αδάμ, Παρθένε, * τοῦ παραπεσόντος μέν ώφθης θυγάτηρ. * του Θεου δέ μήτηρ, * του άνακαινίσαντος * μου την ούσίαν. * δν ύμνοθμεν πάντα * τὰ έργα ώς Κύριον, * καὶ ὑπερυψούμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Ο Είρμός.

- » Ντικηταὶ τυράννου * καὶ φλογός τῆ χάριτί σου γεγονότες * . Ν οί των έντολων σου * σφόδρα άντεχόμενοι * Παίδες, έβόων *
- » Εύλογείτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε, * εἰς
- πάντας τοὺς αἰῶνας.

Των Μαρτύρων. 'Ωδη θ'. Λίθος άχειρότμητος.

Τοού ή φαιδρά και φωσφόρος * και πλήρης χάριτος ήμερα * Ελαμψε Φωτίου του θείου * και 'Ανικήτου, * πάντας φωτίζουσα * τοὺς ἐν αὐτῆ γεραίροντας * τὰ φωταυγή τούτων παθήματα.

 $^*\Omega$ ρθητε ώς ἄνθρακες πάσαν * ύλην κακίας ἐμπιπρώντες \cdot * ώρθητε ώς τίμιοι άρνες * έθελουσίως * κατασφαττόμενοι, * καὶ τῷ αϊροντι * τὰς άμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ύμων, 'Αθλοφόροι, * και τὰ παθήματα, και πόνους, * και την ύπερ νουν καρτερίαν, * και τους άγωνας, * και την τελείωσιν * πανευκλεώς δοξάζοντες, * σήμερον πάντες εὐφραινόμεθα.

"Ηνθησαν κοιλάσιν όσίως * μαρτυρικαίς καθάπερ ρόδα * οί περιχαλλεῖς 'Αθλοφόροι, * καὶ τὰς χαρδίας * εὐωδιάζουσι * τῶν εύσεβων έν πνεύματι, * δυσώδη πλάνην έχμειώσαντες.

Θεοτοχίον.

Φώτισον ήμᾶς, ή τεχοῦσα * φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε· * ξμπλησον ήμᾶς εὐφροσύνης * καὶ θυμηδίας * καὶ θείας γνώσεως * τοὺς καθαρ<math>ξ καρδία σε * εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Τοῦ 'Οσίου. Τον προδηλωθέντα.*

 \mathbf{E} τι σου, ώς "Αβελ * τὸ αίμα, καὶ εἰς αἰῶνας * τὰ θεόπνευστα δόγματα * φωνῆ διαπρυσίφ * ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία κηρύττει, * Μάξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ή χείρ σου· * γράφει δὲ θείφ δακτύλφ * ὡς καλάμφ, καὶ μέλανι * τετμημένη τῆ γλώσση * καὶ τῷ σῷ αἴματι τῷ ὀσίφ *

πίστιν έν χαρδίαις την ορθόδοξον.

"Αδεται έν κόσμφ * ἡ ἔνθεος παρρησία * και το πῦρ το ἐγκάρδιον * τῆς ἐνθέου ἀγάπης * δι ἢν, "Οσιε, τὴν τοῦ αίματος χύσιν, * Μάξιμε, ὑπέστης προθυμότατα.

"Ιστασο πρό βήματος * θείου μετὰ Μαρτύρων, * οἰς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως * ἐχοινώνησας, Πάτερ, * χαὶ ἡμᾶς οἰχειῶν τῷ Δεσπότη * χαὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοχίον

Σὺ εἶ, Θεοτόχε, * τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, * σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, * ἱνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τρόν προδηλωθέντα * έν δρει τῷ νομοθέτη * έν πυρὶ καὶ βάτῳ,
 τόκον * τὸν τῆς 'Αειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω τηρίαν, * ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Όσίου. Γυναϊκες ἀχουτίσθητε.*

Ττὰ βάθη τῶν κριμάτων σου * ἡρεύνηται τῷ Πνεύματι· * τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος, Σῶτερ, * ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει * Μάξιμος ἐξηρεύνησεν * ὡς ἔνδικος φιλόσοφος, * θελήσεις, ἐνεργείας τε * ἀνακηρύττων σου δύο· * διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων. Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. *

 Φ ως ή Φωτίου τοῖς δχλοις * ἐγένετο μαρτυρία, * τοῦ ᾿Ανικήτου νικώντος * ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, * Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις * θεολογούντων· * οῦς εὐφημήσωμεν ἄμα.

Και τῆς Έορτῆς.

 Φ ως άναλλοίωτον, Λόγε, * φωτός Πατρός άγεννήτου, * έν τῷ φανέντι φωτί σου * σήμερον έν Θαβωρίφ * φως είδομεν τὸν Πατέρα, * φως καὶ τὸ Πνεῦμα * φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια της Εορτής. 'Ηχος β'. Οίκος του Έφραθα.*

Γαρήλθεν ή σχιά, * έλήλυθεν ή χάρις,* έν τῷ Θαβώρ τῷ ὄρει,* ΙΙ Μωσής έβόα, Σώτερ, * ίδων σου την Θεότητα.

 $\Sigma \tau i \chi$. Sol sign of odpavol.

Τ λίας και Μωσής * εν τῷ Θαβώρ τῷ ὄρει * τὴν ἔξοδον ελά-Η λουν, * ην έμελλες πληρώσειν * ύπέρ ήμων, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβώρ και Έρμών.

τη ης θείας σου μορφής * οί τρείς των Μαθητών σου * όραν μή Ι δυνηθέντες * την άστραπην, έν φόβω, * Σωτηρ, είς γην κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

* ψωσον εὐσεβῶν * βασιλέων τὸ χέρας, * Παμβασιλεῦ οἰχτίρμον,* καὶ νίκας δίδου, Σῶτερ, * πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Αχολουθίας. Καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Μαξίμου τοῦ 'Ομολογητοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἡ 'Αχολουθία τοῦ 'Οσίου ψάλλεται ἐν τῆ ιβ'. διὰ τὸ ἀποδιδοσθαι έν ταύτη τῆ ἡμέρα την Έορτήν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς μεταθέσεως τοῦ Λειψάνου του Όσιου Πατρός ήμων Μαξίμου του Όμολογητου. Στίχοι.

> Κινούσί σου, Μάξιμε, πιστοί τὴν χόνιν, Δηλούντες, ώς ζής έξαμεβων και τόπους.

Μαξίμου άμφὶ τρίτην νεκρόν δεκάτην μεταθήκαν.

Ταίς αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, έλέησον καί σωσον ήμας. 'Αμήν.

ΤΗ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναίον εν Μάρτυσι. *

Έν χυμβάλοις ήχήσωμεν, * ἐν ψόαις ἄλαλάξωμεν, * Ἐορτήν σος * ἐτοιμάζεται * νῦν ἐχ γῆς πρός τὰ ἄνω * μεταβῆναι, * πρός παλίνζωον χαὶ θείαν * μεθισταμένη λαμπρότητα.

Αποστόλων ὁ θίασος, * παραδόξως ἀθροίσθητε * ἐχ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος * πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος * ἀπαίρειν ἐπείγεται * πρός τὰ χρίττω εὐχλεῶς * συγχορεύειν βασκίλεια * τῷ Τίῷ αὐτῆς· * ἦς τῇ θείᾳ χηλείᾳ * ὁμοφρόνως * σὐν

ταϊς άνω στρατηγίαις * όμνον έξόδιον φσατε.

Τερέων ο σύλλογος, * βασιλείς τε και άρχοντες * σύν παρθένων τάγμασι νῦν προρθάσατε, * ἄπας λαός τε συνδράμετε * ὡδἡν ἐπιτάφιον * ἀναπέμποντες όμοῦ· * ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα * μέλλει αῦριον * τὴν ψυχὴν παράθέσθαι * εἰς τὰς χεῖρας * τοῦ Γίοῦ, μεθισταμένη * πρὸς αἰωνίαν κατοίκησεν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ΄. Τη τος ὁ αὐτός. Εδώκας σήμειωσιν. *

Ορος προηγόρευσας * τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον * τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα * ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι * τῶν ὁρέων, Μάκαρ, * τὴν ὑψηλοτάτην * θεογνωσίαν προδηλῶν * ἐφ' ἢν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα * προθύμως καταφεύγουσι, * καὶ τὴν ὁδὸν ἐκδιδάσκονται * τοῦ Κυρίου, καὶ στῶζονται * σωτηρίαν αἰώνιον.

Αρχων έξελεύσεται * καὶ ποιμανεί τον λαόν αὐτοῦ * Βηθλεἰμ Α ἐξορμώμενος, * προέφης, θεσπέσιε * Προφητών Μιχαία, * γλώσση θεοπνεύστω, * οῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν * τῶν τοῦ αἰῶνος εἰκίν αἰ ἔξοδοι * τανῦν δέ σου τὴν πρόβρησιν * ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, * διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα * θεοφρόνως δοξάζομεν. ρόνφ παριστάμενος * Θεού, Προφήτα σεβάσμιε, * καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, * καὶ δόξαν θεώμενος, * καὶ τρυφής ἐνθέου * θείως ἀπολαύων, * καὶ χαρμονής πνευματικής * καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, * τοὺς πίστεὶ νῦν τὴν μνήμην σου * ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, * πειρασμών ἐκλυτρούμενος * ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ΄.

Τήν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, * Παναγία Παρθένε άγνη, * των Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν. * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Αὐτὸν ἰκετεύουσα * ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, δεόμεθα, * τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν * τὰς ἐλπίδας θεμένων, * Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθα. *

' Ο θαύματος καινού! * ω τεραστίου ξένου! * πώς νέκρωσιν ὑπέσστη * ἡ ζωηφόρος Κόρη, * καὶ τάφφ νῦν καλύπτετὰι;

Στίχ. 'Απενεχθήσονται τῷ Βασιλεί παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς, αὶ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Πάσα των γηγενών * ή φύσις χορευέτω· * ίδου γάρ ή Παρθένος, * ή του 'Αδάμ θυγάτηρ, * πρός ούρανον μεθίστατάι.

Στίχ. Προσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρπόῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

άβε μοι κατά νοῦν * τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, * χοροῖς τῶν ΄ Αποστόλων * εὐκόσμως κυκλουμένην, * ἄδουσι τὸν ἐξόδιον. Δόξά, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Η των οὐρανων ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, * καὶ των Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, * καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. * ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀἰδίου οὐσίας * δοχεῖον γεγενημένη, * ἐν ταῖς τοῦ Τὶοῦ χερσὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, * καὶ σὺν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, * καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

'Απολυτίχιον, Προεόρτιον.

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Λαοί, προσκιρτήσατε * χεζρας κροτούντες πιστώς, * καὶ πόθφ Λάθροισθητε * σήμερον χαίροντες, * καὶ φαιδρώς ἀλαλάζοντες * πάντες ἐν εὐφροσύνη· * τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ * μέλλει τῶν ἐπιγείων * πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν * ἐνδόξως· ἢν ἐν ὑμνοις ἀεὶ * ὑς Θεοτόχον δοξάζομεν.

Καὶ 'Απόλυσις.

EIΣ TON OPΘPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Θεοτόχου. Την ώραιότητα. *

Γίς τὰ οὐράνια * ἡ νοερά σου ψυχὴ, * εἰς τὸν Παράδεισον * ἡ καθαρά σου σκηνὴ * μετατεθείσα ἐκ φθορᾶς * ἀγάλλεται, Παναγία· * ὅθεν ἀνταπέδωκε * τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· * δόλον γὰρ εἰργάσαντο * τῷ τιμίφ Λειψάνφ σου· * διὸ σὺν ᾿Αποστόλοις βοῶμεν· * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα τῆς Θεοτόχου. Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

πρός δυ μετέστης, * σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Το γερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐνανθρωπήσαντος ἐχ σοῦ * παραθεμέζωὴν τὴν ἀχήρατον μεταβέβηχας· * δθεν σε πιστῶς * μαχαρίἄπαντες χυρίως * ὁμολογοῦντες χρχυγάζομεν· * Χριστόν δυσώπει,*
ἀπαντες χυρίως * ὁμολογοῦντες χρχυγάζομεν· * Χριστόν δυσώπει,*

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ὁ Προεόρτιος Κανών τῆς Θεοτόχου, καὶ τοῦ Προφήτου. Κανών Προεόρτιος, οὖ ἡ ἀΑχροστιχίς:

Αἰνῶ γεγηθώς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, Ἰωσήφ. μδη α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ο Εἰρμός.

» ΄Α σωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν
» Α Ἐρυθρặ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ασωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ ἐν χώρα ζώντων μεταστήσαντι *
τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα * Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Ίνα το κάλλος βλέπης, * και καταπολαύης ώραιστητος * τοῦ Τίοῦ σου, Παρθένε, * πρός αὐτόν μεταστάσα ἀνέδραμες.

Νέχρωσιν πῶς ὑπέστης, * ἡ τὸν νεχρωτὴν "Αδου χυήσασα,* καὶ νεχροῖς τοῖς ἀνθρώποις * διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

"Ωφθης καθαρωτέρα * πάντων, τον καθαίροντα κυήσασα * άμαρτίας, Παρθένε: * διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Κανών του Προφήτου, ου ή Ακροστιχίς.

'Ως χρησμολέχτην τον Μιχαίαν αίνέσω. Θεοφάνους. 'Ωδη α'. 'Ηχος πλ. δ'. 'Υγράν διοδεύσας.

Ος ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινὲς * Θεοῦ καὶ τῶν θείων * χρηματίτων, τῷ Πλαστουργῷ * παρίστασαι, Μάκαρ, δν δυσώπει * κινδύνων σῶσαι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικής * ὑπάρχων, Μιχαία, * καὶ σορίας, παρὰ Θεοῦ * τὴν τῶν ἐσομένων ἐμυήθης, * ὡς καθαρὸς, γνῶσιν, πανάριστε.

Χρησμούς έκτιθέμενος εύσεβῶς, * τὸν Κύριον, ἔφης, * οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς * φανῆναι, Παμμάκαρ, διαγράφων * τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν.

Θεοτοχίον.

"Ρυόμενος ώφθη ἐπὶ τῆς γῆς * τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους * ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν * σαρχός ἐν προσλήψει, Θεομῆτορ, * ὁ πρὸ
αἰώνων γνωριζόμενος.

Προεόρτιος. Άδη γ΄. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα.*

Τ τη και τὰ οὐράνια * τη Μεταστάσει σου χαίρουσι, * Μήτηρ Θεου, * διὰ σου τυχόντα * παραδόξου ενώσεως.

"Εχαιρον ουράνιοι * υποδεχόμενοι "Αγγελοι * σε άπο γής * άναφερομένην, * Θεοτόχε Πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος * ώσπερ ή χύησις, *Αχραντε, * σοῦ άληθώς, * οῦτω χαὶ ή θεία * χαὶ σεπτή σου Μετάστασις.

"Ηρθης πρός σχηνώματα * τὰ ἐπουράνια, πάναγνε, * οὖσα Θεοῦ, * ἄχραντε Παρθένε, * χαθαρώτατον τέμενος.

Του Προφήτου. Ο αύτος Είρμος.

Τη γλώσσα κάλαμος * τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, * δι' ῆς ἡμῖν * τὴν τῶν ἐσομένων * ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον,* σάρχα γενόμενον, ἔδειξας * ἐν Βηθλεὲμ * ἄχοντα τῶν δλων * καὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀχριβέστατος * τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, * προρητιχοῖς, * ἔνδοξε Προφῆτα, * φωτισμοῖς αὐγαζόμενος.

()εοτοχίον.

"Όρος ἐμφανέστατον * σὺ ἐχρημάτισας, Πάναγνε, * οὕ ἐπιβὰς * Κύριος ἐράνη· * ἐρ' δν νῦν καταφεύγομεν.

Ο Είρμός.

τό ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα του Προφήτου.

"Ηχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον. *
Σὶ δοχεῖον εὐροῦσα * ἀγνόν καὶ ἄμωμον * ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις * ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, * καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, * ὡς ἐνεστῶτα εἰπεῖν, * τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, * Προφῆτα κήρυξ τοῦ Κριστοῦ· * διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων *
σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον.

Δόξα, και νον. Προεόρτιον.

Ήχος γ΄. Τὴν ἀραιότητα. *

ττά προεόρτια * τῆς Μεταστάσεως * πανηγυρίζοντες * τῆς Θεομήτορος, * άγαλλιώμενοι φαιδρώς, * πρός αὐτὴν ἀναχράξωμεν. * Χαίρε, ή ἀπαίρουσα * ἀπό γής πρός οὐράνια. * χαίρε, ή τὰ πέρατα * τῆ Κοιμήσει ζωώσασα. * διό νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο * τοῦ κόσμου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Προεόρτιος. 'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε. *

άμβος είχε χαι έχστασις * τους του Λόγου μύστας όρωντας, Αχραντε, ε σε νεκράν ούσαν και άφωνον, * της ζωής Μητέρα * χρηματίζουσαν.

"Ω χηδείας! ω χάριτος! * ω τῆς ὑπέρ λόγον τότε ὑμνήσεως! * ην προσήγον οι θεόφρονες * σε περιεστώτες, * Παμμακάριστε.

Σύ χωρίον εὐρύχώρον * γέγονας τοῦ Λόγου. δθεν μετήρέ σε * πρός εὐρύχωρον καὶ άγιον, * Θεοτόκε, λῆξιν * καὶ αἰώνιον.

Την άγιαν σου Κοιμησιν* "Αγγελοι και άνθρωποι μακαρίζουσι.* πάντων πέλεις γάρ Βασίλισσα, * Βασιλέα πάντων * ή χυήσασα. Του Προφήτου. Ο αύτός.

αμπηδόσι της άνωθεν * θείας έπιπνοίας χαταυγαζόμενος, * τά $oldsymbol{\Lambda}$ ἐσόμενα ἐμήνυσας * ὡς παρόντα βλέπων, * Αξιάγαστε.

Έχ Σιών έξελήλυθε * νόμος, ώς προέρης, Θεομακάριστε, * και διέδραμε τά πέρατα * του Χριστού ο λόγος * κηρυττόμενος.

Κυριεύειν ἐπέφανεν * οίχου Ίαχωβ των όλων ό Κύριος, * χαὶ έν δόξη τοῦ ὀνόματος * ὡς ποιμὴν ποιμαίνει * τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Του 'Αδάμ ή ἀπόγονος * Μήτηρ του Θεού και Κτίστου πεπίστευται: * σάρχα τούτον γάρ γενόμενον * έξ αὐτῆς ἀφράστως * ἀπεχύησεν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Ο τάφος σου χηρύττει, Πανάμωμε, * την ταφήν σου, * χαὶ την μετά σώματος * πρός οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Υμνήσατε, παρθένοι δοξάσατε, * νεανίσκοι, * πρεσβύται, καί άρχοντες, * της Θεοτόχου την Κοίμησιν.

Θανούσα άθανάτους μετέβης * πρός χατοιχίας, * έχθρον θα-

νατώσασα * τῷ τοκετῷ σου, Πανάμωμε.

Έκυκλουν θεολήπτων άνδρων σε * χοροστασίαι, * έξοδίοις ρήμασιν * ύμνολογούντές σε, Δέσποινα.

Τοῦ Προφήτου. Ο αὐτός.

'Εγάπησας όπίσω πορεύεσθαι * τοῦ Κυρίου, * έτοιμος γενόμε-11 νος * έν ταϊς όδοϊς αύτου, Πάνσοφε.

Νενόηχας την μέλλουσαν έσεσθαι * σωτηρίαν * άπασι τοῖς έθνεσιν * έξ 'Ιουδαίων, Θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, * Θεοράντορ, * ἐφ΄ ἢν καταφεύζονται * ἐθνῶν ἀγέλαι σωζόμεναι.

Θεοτοχίον.

'Ο τόπος του Κυρίου σὰ πέφηνας, * Θεομήτορ, * έξ οῦ ἐκπεπόρευται * τὸν κόσμον πλάνης ρυσάμενος.

Προεόρτιος. 'Ωδή ς'. Τὴν δέησιν έχχεω.

οίχος τον του παντός συνοχέα * ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰπησαι * πρός οὐρανούς, * οὐρανός δεδειγμένη * Χριστου καὶ θρόνος καὶ μέγα παλάτιον, * ἡ πάναγνος Περιστερά: * ἦς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι εν νεφέλαις άρθέντες * άετοι ως ύψιπέται τοῦ Λόγου, * Γεθσημανῆ * συνελθόντες, Παρθένε, * σὲ ἐπερώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, * πανύμνητε, πρὸς οὐρανόν· * οῦς ως τέχνα Υίοῦ σου ηὐλόγησας.

Τίς αύτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει * χοσμικών ἀπό χοιλάδων; τίς αύτη * ἡ προπομπὴ * χαὶ προπόρευσις ξένη; * τί τὸ ὁρώμενον μέγα μυστήριον; * Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, * χαὶ Κυρία, χαὶ δόξα, χαὶ καύχημα.

Ήλάλαζεν 'Αποστόλων ο δήμος, * καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα * σοῦ τὴν ψυχὴν * τὴν ἀγίαν λιποῦσαν * τὸ θεοδόχον τεθέαται σκήνωμα. * καὶ ὑμνησε θεοπρεπώς * σοῦ τὴν θείαν, Πανμωμε, Κοίμησιν.

Του Προφήτου. Χιτώνά μοι παράσχου.

γόμων άντεχόμενος Θεοῦ, * διήλεγξας ἄπαντας * τοὺς παρα- βαίνοντας * τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν, Παναοίδιμε.

Μιχαία, το θεζον και σεπτόν * του Πνεύματος δργανον,* ταζς ικεσίαις σου * έκ κινδύνων τους πιστους διαφύλαξον.

Θεοτοχίον.

Ίουδα τον οίκον έμφανη, * Παρθένε, πεποίηκας, * τον άνατείλαντα * έξ άγιας σου γαστρός φανερώσασα. 'Ο Είρμός.

* Χ ιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φως ως ίμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Κοντάχιον Προεόρτιον.

Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *

Τη ενδόξφ μνημή σου * ή οἰχουμένη * τῷ ἀτλφ Πνεύματι * πεποικιλμένη νοερῶς, * ἐν εὐφροσύνη κραυγάζει σοι * Χαῖρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ο Οξχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τῦν εὐφραινέσθω οὐρανός, * σκιρτάτω πᾶσα κτίσις. * ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος * ἀπό τῆς γῆς ἀπαίρει, * καὶ πρός Παράδεισον μολεί. * πᾶσι σωτηρία * ἐπεράνη ἐκ Θεοῦ * πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. * Διὸ καὶ ᾿Αποστόλων ἐπέδραμε * πᾶσα ἡ χορεία * ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα. * νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄρνω * ἀρπάσασαι αὐτούς. * ἐπέστησαν ἄμα * τῆ Μητρὶ καὶ τῷ Υἰῷ, * καὶ ἀνεβόων. * Χαϊρε, θησαυρὶ τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. * χαῖρε, Παρθένε, * Χριστιανών τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ [Δ], του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Προφήτου Μεχαίου.

Στίχοι.

Έχ γής μέν ήρθην, εί δε και πόλον φθάσω, Χάριν Μιχαίας είσομαί σοι τῷ ξύλφ.

Μιχαίας δεκάτη ξύλφ ήρθη ήδε τετάρτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Προεόρτιος. 'Ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

Νόμους τής φύσεως λαθούσα * τή χυήσει σου, τῷ ἀνθρωπίνφ νόμφ * θνήσχεις, μόνη 'Αγνή, * ζωώσασα τοὺς πάλαι * νε- νεχρωμένους, ἄχραντε, * ζωηφόρφ τοχετῷ σου.

Μένει χενός ὁ θεῖος τάφος * σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης * ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν * πηγάζει ἰαμάτων, * χαὶ ἀποπαύει ῥεύματα, * ΙΙαναγία Θεοτόχε.

"Ηρθη το σωμα μέν του τάρου, * παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία * σου, Παρθένε άγνὴ, * τυφλούς φωταγωγούσα, * καὶ σου το εὐσυμπάθητον * ὑπεμραίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινέ, εν ῷ ὁ Λόγος * ἀναγέγραπται συνόδφ ξενωτάτη,* βίβλφ πάντας ζωῆς * ἰκέτευε γραφῆναι * τοὺς τὴν σεπτήν σου Κοίμηκιν * καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Του Προφήπου Οι έχ της Ιουδαίας.*

Τρησιμώτατος ὤρθης * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, * καὶ δραστικώτατος * τὸ θράσος τῶν κρατούντων * ἐλέγχων, καὶ διδάσκων * καὶ βοῶν, 'Αξιάγαστε: * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Απαστράπτων ἀκτῖσι * πολιτείας ἐνθέου * καὶ καθαρότητος,* Προρήτης ἀνεδείχθης * τῆς θείας ἐμρανείας, * ἀναμέλπων, Μακάριε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Ίσουργός τῷ τεκόντι, * ἰσοδόναμος Λόγος * καὶ συναίδιος * ἐν μήτρα τῆς Παρθένου * Πατρός τῆ εὐδοκία * πλαστουργεῖται ὡς ἄνθρωπος· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Προεόρτιος. 'Ωδή η'. Οι θεορρήμονες Παίδες.

Εχ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων * φωτοειδέστατοι στύλοι * πρὸς Σιὼν παρεγένοντο, * πέρας βίου λαβοῦσαν * χηδεῦσαί σε, "Αχραντε.

'Ρητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλώσσα, * οὐδὲ 'Αγγέλων άξίως * ἀνευφημήσαί σε τάγματα: * ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων *

ύπέρχεισαι, Δέσποινα.

'Αγαλλιάσθω ή κτίσις, αι νεφέλαι * έν τῆ παρούση ἡμέρα * δικαιοσύνην ἡανάτωσαν, * τῆς Παρθένου τιμώσαι * τὴν θείαν Μετάστασιν.

"Ίδε ό θρόνος Κυρίου ὑπερέχων * τὰ Χερουβίμ και τοὺς θρόνους * γῆθεν ὑψοῦται τεθήσεσθαι * εἰς βασίλεια θεῖα, * ἡ μόνη πανάμωμος.

Τοῦ Προφήτου. Μουσικών όργάνων.

΄ Λ π' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος * τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη * Λ λυτρούμενος τοὺς ἐξ 'Αδὰμ, * Μιχαίας ὡς προέφη, * τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, * χαὶ ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερῶς μυσύμενος ἐβόας· * Θελητὴς ἐλέους ὁ Δεσπότης, * ὡς εὕσπλαγχνος μετανοῶν * ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις * τῶν πίστει μελφ- • δούντων, * καὶ ὑπερυψούντων * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθης * τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, * ὡς ἔσοπτρον διαφανὲς * γενόμενος, Μιχαία, * Τὸν Κυριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ίσχυρὰν παράκλησιν, Παρθένε, * τόν έκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, * κρατοῦμεν ἀποστολικῶς * σεπτῆς ὁμολογίας, * ὡς Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Μουσικών ὀργάνων συμφωνούντων, * καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων * εἰκόνι τῆ ἐν Δεηρᾳ, * τρεῖς Παΐδες μὴ πεισθέντες, * τὸν Κύριον ἀνύμνουν * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Σκιρτήσατε καρδίαι * πάντων εὐσεβούντων * ἐν τῆ Κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, * τῆ ἀκοιμήτω πρεσβεία * ταύτης σωζόμεναι.

Η γη πανηγυρίζει, * Αγγελοι σκιρτώσιν, * άγαλλιώνται δὲ πάντες οἱ Δ (καιοι * ἐν τῆ Κοιμήσει σου, Κόρη, * ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, * ράνον ἐπὶ πάντας * τὰ ἀγαθά σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς, * ἡ τὸν πανάγαθον Αόγον * ἀποκυήσασα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ αὐτός.

N οὶ τῷ ἀχηράτ ϕ * καὶ καθαρωτάτ ϕ * μαρμαρυγαζς εὐσε β είας λαμπόμενος, * ὑπέρ τοῦ κόσμου πρεσ β εύων * ἀεὶ παρίστασαι.

Έπέστη ή φωσφόρος * μνήμη σου, Προφήτα, * προφητικών χαρισμάτων ἀνάπλεως, * καὶ ποταμούς μετανοίας * ἀναπηγάζουσα.

Σωτήρα τόν του κόσμου * παραγεγονότα * κατά τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, * τῆς ὑπὲρ νοῦν εὑφροσύνης, * Μάκαρ, ἀπόλαυε. Θεοτοκίον.

'Ως πάντων ὑπερτέρα * καὶ καθαρωτέρα * τὸν μολυσμόν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, * ἡ τὸν Θεόν συλλαβοῦσα * τὸν ὑπεράγαθον. 'Ο Εἰρμός.

» Κυρίως Θεοτόχον * σε δικολογούμεν * οι διὰ σοῦ σεσωσιμέγοι, • Καρθένε άγνη, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σε μεγαλύνοντες. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

 ^{T} Ηχος β'. Γυναΐχες ἀχουτίσθητε. *

Προσφόρως ἐξελεύσεςαι * ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος, * δς ποιμανεί χαια, * Βηθλεὶμ ἐξορμώμενος, * οῦ ἀληθῶς αὶ ἔξοδα * ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος. * δι' οῦ ἐσώθημεν πάντες.

Προεόρτιον, δμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως * τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον * πανηγυρίζοντες, πόθω * ἐξάδομεν, Θεοτόκε· * σὺ δὲ ὡς Μήτηρ, ἄχραντε, * πρὸς τὸν Υἰὸν ἀπαίρουσα * ἐν δόξη σου καὶ Κύριον, * Χριστιανών ὑπερεύχου * τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Είς του Στίχου των Αΐνων, Στιχηρά προσόμοια των Προεορτίων.

Ήχος β΄. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.*

 Δ ήμος των Μαθητών * άθροίζεται χηδεύσαι * Μητέρα Θεοτόχον,* έλθόντες έχ περάτων * παντοδυνάμφ νεύματι.

 $\Sigma \tau (\chi)$ 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἐνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Ν ύμφη ή του Θεού, * Βασίλισσα Ηαρθένος, * των έκλεκτών ή δόξα, * καύχημα των παρθένων * πρός τον Γίον μεθίσταται.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας μου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. "Πθροισται ὁ χορὸς * Μαθητῶν παραδόξως * ἐκ τῶν περάτων κόσμου * κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα * τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον. Δ όξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Δέσποινα άγαθὴ, * τὰς άγίας σου χεῖρας * πρὸς τὸν Υίόν σου ἄρον,* τὸν φιλόψυχον πλάστην,* οἰχτειρῆσαι τοὺς δούλους σου. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ακολουθίας, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

THI IE'. TOY ATTOY MIINOΣ.

Μνήμη της Κοιμήσεως της ύπεραγίας Δεσποίνης ήμων Θεοτόχου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

EN $T\Omega_t$ MIKP Ω_t Experin Ω_t .

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτερούντες τὸ α΄.

ΤΗγος β΄. Ποίοις εὐρημιῶν στέμμασι.*

Τοίοις οἱ εὐτελεῖς χείλεσι * μαχαρίσωμεν τὴν Θεοτόχον; * τὴν τιμιωτέραν τῆς χτίσεως, * καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν * Χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν 'Αγγέλων. * τὸν θρόνον τοῦ Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον. * τὸν οἰχον, ἐν ῷ κατῷχησεν ὁ "Τψιστος. * τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. * τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα. * τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς * ἐν τῆ θεία μνήμη αὐτῆς * πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος. Τιίνα τὰ φοβερὰ ἄσματα, * ὰ προσῆξάν σοι τότε, Παρθένε, * κύχλφ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι * πάντες οἱ τοῦ Λόγου 'Απόστολοι, * καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; * 'Απαίρει τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον. * ὑψοῦται ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος. * πύλαι, ἐπάρθητε, ὅπως * τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη * ἐν πολλῆ εἰσέλθη χαρᾶ,*

Ποΐα πνευματικά ἄσματα * νῦν προσάξωμέν σοι, Παναγία; * τῆ γὰρ ἀθανάτψ Κοιμήσει σου * ἄπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, * καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης * τὸ κάλλος κατανοεῖν τοῦ Παντοκράτορος, * καὶ τούτψ οἶά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, * 'Αγγελικῶν σε ταγμάτων * δορυφορησάντων, * καὶ ψυχῶν Δικαίων, 'Αγνή. * μεθ' ὧν αἶτησαι ἡμῖν * εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Men. Tom. VI.

Δόξα, καὶ νῦν. ἸΙχος β΄.

Τουν ούρανων ύψηλοτέρα ὑπάρχουσα, * καὶ των Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, * καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. * ἡ δι ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀιδίου οὐσίας * δοχεῖον γεγενημένη * ἐν ταῖς τοῦ Υίοῦ χεροὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, * καὶ σὺν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς,* καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β'. Οίκος του Έφραθα.*

Αήμος των Μαθητών * άθροίζεται χηδεύσαι * Μητέρα Θεοτόχον, * έλθόντες έχ περάτων * παντοδυνάμφ νεύματι.

Στιχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου.

νύμρη ή του Θεού, * Βασίλισσα, Παρθένος, * των έκλεκτων ή δόξα, * καύχημα των παρθένων, * πρός τον Υίον μεθίσταται. $\Sigma \tau i \gamma$. *Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

β βροισται ό χορός * Μαθητών παραδόξως * έκ τών περάτων κόσμου, * κηδεύσαι σου τό σώμα * τό θείον και ἀκήρατον. Δόξα, και νῦν. "Ομοιχν.

Α έσποινα ἀγαθὴ, * τὰς ἀγίας σου χετράς * πρός τὸν Υίόν σου κὰ ἀρον * τὸν ριλόψυχον πλάστην,* οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου. Τολυτίκιον: Έν τῆ Γεννήσει.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιγολογούμεν τὸ α΄. 'Αντίρωνον τού, Μακάριος ἀνήρ. Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίγους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια, ποιούντες αὐτὰ εἰς η΄.

Ήχος α΄. Λύτόμελον.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς * ἐν μνημείω τίθεται, * καὶ κλίμαξ πρός οὐρανὸν * ὁ τάρος γίνεται. * Εὐρραίνου, Γεθσημανῆ, * τῆς Θεοτόκου τὸ ἄγιον τέμενος. * Βοήσωμεν, οἱ πιστοὶ, * τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον * Κεχαριτωμένη χαϊρε, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ παρέχων τῷ κόσμφ * διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων, ἀγνή! * τοῦ 'Τψίστου θρόνος * ἀνεδείχθης, Δέσποινα, * καὶ γῆθεν πρός οὐρανὸν * μετέστης σήμερον. * Η δόξα σου εὐπρεπής * θεορεγγέσιν ἐκλάμπουσα χαρισι. * Παρθένοι, σὺν τῆ Μητρὶ * τοῦ Βασιλέως πρός ὑψος ἐπάρθητε. * Κεχαριτωμένη χαϊρε, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ παρέχων τῷ κόσμφ * διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν * Ἐξουσίαι, Θρόνοι, * Αρχαὶ, Κυριότητες, * Δυνάμεις καὶ Χερουβὶμ, * καὶ τὰ ρρικτὰ Σεραφίμ.* Αγάλλονται γηγενεῖς * ἐπὶ τῆ θεία σου δόξη κοσμούμενοι. * Προσπίπτουσι βασιλεῖς * σὺν 'Αρχαγγέλοις, 'Αγγέλοις, καὶ μέλπουσι: * Κεχαριτωμένη χαῖρε, * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, * ὁ παρέχων τῷ κόσιμφ * διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος α΄.

() εαρχίφ νεύματι * πάντοθεν οἱ θεορόροι 'Απόστολοι * ὑπό νερῶν μεταρσίως αἰρόμενοι,

 * Ηχος πλ. α΄. Καταλαβόντες * το πανάχραντον * καὶ ζωαρχικόν σου σκήνος, * ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ήχος β΄. Αἱ δὲ * ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις * σὺν τῷ

οίχείω Δεσπότη παραγενόμεναι,

ΤΙ γ_{0} ς πλ. β΄. Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιρνέστατον σῶμα * προπέμπουσι * τῷ δέει κρατούμεναι· * ὑπερκοσμίως δὲ προψχοντο, * καὶ ἀοράτως ἐβόων * ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις· * Ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν.

 7 Η $_{705}$ γ΄. 8 Αρατε πύλας, * και ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέ- ξασθε, * τὴν τοῦ ἀεννάου φωτὸς Μητέρα.

 7 Ηχος βαρύς. Διὰ ταύτης γὰρ * ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν * σωτηρία γέγονεν· * ἡ ἀτενίζειν οὐχ ἰσχύομεν, * καὶ ταύτῃ * ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

 7 Ι $_{205}$ δ΄. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον * ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ήχος πλ. δ΄. Διό, * ἄχραντε Θεοτόχε, * ἀεὶ σὺν ζωηφόρφ Βασιλεῖ * καὶ Τόχφ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς * περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι * ἀπό πάσης προσβολῆς ἐναντίας * τὴν νεολαίαν σου· * τὴν γὰρ σὴν * προστασίαν κεκτήμεθα,

Ἡχος α΄. Είς τοὺς αἰῶνας ἀγλαορανῶς * μαχαρίζοντες.

Εϊσοδος. Φως ίλαρόν. Προκείμενον της ήμέρας, και τὰ Ανα-γιώσματα.

Γενέσεως τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Έτιλθεν Ίαχώβ ἀπό τοῦ φρέατος τοῦ ὅρχου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Κεφ. Χαρράν, καὶ ἀπήντησε τόπφ, καὶ ἐχοιμήθη ἐχεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἤλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπό τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔνυπνιάσθη. καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῷ τόπφ ἐχείνφ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῷ γῷ, ἦς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ᾿Αβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ

 $\mathsf{Digitized} \ \mathsf{by} \ Google$

φοβου. Ἡ γῆ, ἐρ' ῆς σὰ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ώσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορράν, καὶ ἐπὶ 'Ανατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αὶ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπερματι σου. Καὶ ἰδοὰ ἐγὰ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῷ ὁδῷ πάση, οῦ ἐὰν πορευθῆς, καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὰ μή σε ἐγκαταλίπω, ἔως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἔξηγέρθη Ἰακῶβ ἀπὸ τοῦ ὑπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· 'Ότι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπφ τοὐτῳ, ἐγὰ δὲ οὰκ ἤδειν. Καὶ ἐροβήθη καὶ εἶπεν· 'Ως φοβερὸς ὁ τόπος οῦτος! οὰκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἶκος Θεοῦ, καὶ αῦτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ίεζεκιὴλ τὸ Ανάγνωσμα.

Κερ. μΥ΄. 27. Τοται ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς ὁγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν τὰ τοὶ εἰερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ κιριος ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν 'Αγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὐτη ἡν κεκλεισμένη. Καὶ εἰπε Κύριος πρός με· 'Η πύλη αὐτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνακθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθη δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς 'Ισραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὕτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρός Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἰδον,

και ίδου πλήρης δόξης ο οίχος Κυρίου.

Παροιμιών τὸ Ανάγνωσμα.

Εσράε τὰ ἐαυτῆς θύματα, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἐπτά. Εσράξε τὰ ἐαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἐαυτῆς οἰνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἐαυτῆς τράπεζαν. 'Απέστειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα: 'Ός ἐστιν ἄρρων ἐκκλινάτω πρός με: καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἰπεν: 'Ελθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἰνον, δν κεκέρακα ὑμῖν. 'Απολείπετε ἀρροσύνην, καὶ ζήσεσθε: καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἱνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. 'Ο παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν. 'Ελέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἐαυτόν: οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἱνα μὴ μισήσωσί σε: ἔλεγχε σορὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σορῷ ἀφορμὴν, καὶ σορώτερος ἔσται: γνώριζε δικαίφ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. 'Αρχὴ σο

ρίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλή Αγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτφ γὰρ τῷ τρόπφ πολύν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Είς την Λιτήν, Στιγηρά Ιδιομέλα, Ήγος α΄.

χῶν ἡμῶν.

Ήχος β΄. Άνατολίου.

Το των ούρανων ύψηλοτέρα ύπάρχουσα, * καὶ των Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, * καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. * ἡ δι' ύπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀιδίου ούσίας δοχείον γεγενημένη, * ἐν ταῖς σοῦ Υίοῦ χεροὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν, * καὶ σὺν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, * καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αύτός. Ίωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη * καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός. * ή Θεῷ προορισθεῖσα * εἰς ἐαυτοῦ κατοίκησιν * τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, * σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν * τῷ Ποιητῆ καὶ Θεῷ παρατίθεται. * ἢν ᾿Ασωμάτων δυνάμεις, * θεοπρεπῶς ὑποδέχονται. * καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται * ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, * ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, * ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, * καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ήχος γ΄. Γερμανού.

Δεῦτε ἄπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, * τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μαχαρίσωμεν· * ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἰοῦ * τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο· * ὅθεν τῆ ᾿Αγίҳ Κοιμήσει αὐτῆς * ὁ χόσμος ἀνεζωοποιήθη, * ἐν ψαλμοῖς χαὶ ὑμνοις, * χαὶ ψὸαῖς πνευματιχαῖς * μετὰ τῶν ᾿Ασωμάτων * χαὶ τῶν ᾿Αποστόλων ἐορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, Ήχος πλ. α΄. Θεοράνους.

Δεύτε φιλεόρτων το σύστημα, * δεύτε καὶ χορείαν στησώμεθα. *
δεύτε καταστέψωμεν * ἔσμασι τὴν Ἐκκλησίαν * τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. * Σήμερον γὰρ * οὐρανὸς ἐραπλοῖ
τοὺς κόλπους, δεχόμενος * τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρού-

μενον· * καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν * τῆς ζωῆς * ἀποδιδοῦσα, τὴν εὐλογίαν * στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. * "Αγγελοι χοροστατοῦσι σὺν 'Αποστόλοις,* περιδεῶς ἐνατενίζοντες * ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν * μεθισταμένης τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. * Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· * Συγγενοῦς οἰκειότητος * μὴ ἐπιλάθη, Δέσποινα,* τῶν πιστῶς ἐορταζόντων * τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ασατε, λαοί,* τῆ Μητρί τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔσατε· * σήμερον γὰρ*
Τὴν ὁλόρωτον ψυχὴν αὐτῆς * εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας *
τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρχωθέντος * ἄνευ σπορᾶς παρατίθησιν· * ῷ καὶ
πρεσβεύει ἀδιαλείπτως * ὸωρηθῆναι τῆ οἰχουμένη * εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Είς σήν Λιτήν, Στιχηρά Τδιόμελα. Ήχος δ΄.

Δεϋτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί, * τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνὴν, * ἐξ ἢς ἀρρήτως προῆλθε * σαρχωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, * κράζοντες καὶ λέγοντες * Εὐλογημένη σὸ ἐν γυναιξί * μαχαρία ἡ γαστὴρ * ἡ χωρήσασα Χριστόν. * Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ * τὴν ψυχὴν παραθεμένη, * πρέσβευε, ἄχραντε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου σὰ καὶ ἡ

χιβωτός τοῦ ἀγιάσματός σου.

Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * Παναγία Παρθένε ἀγνὴ, * τῶν Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Αὐτὸν ἰκετεύουσα * ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση, δεόμεθα, * τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν * τὰς ἐλπίδας θεμένων, * Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. * Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ααυῖτικὴν ὡδὴν σήμερον, λαοὶ, * ἔσωμεν Χριστῷ τῷ ઉἐῷ· * ἀ πενεχθήσονται, ρησὶ, * τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς, * αἱ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται ἐν εὐρροσύνη καὶ ἀγαλλιάσει. * Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, * δι ῆς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, * ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Γίοῦ καὶ Δεσπότου * ἐνδόξως * καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· * ἡν ὡς Μητέρα Θεοῦ * ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγωμεν· * Σῶσον ἡμᾶς * τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον * ἀπὸ πάσης περιστάσεως, * καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος ο΄.

Ο τε έξεδήμησας, Θεοτόχε Παρθένε, * πρός τον έχ σοῦ τεχθέντα άφράστως, * παρῆν * Ἰάχωβος ὁ ἸΑδελφόθεος, καὶ πρῶτος

Τεράρχης,* Πέτρος τε, * ή τιμιωτάτη χορυφαία * τῶν Θεολόγων ἀχρότης, * καὶ σύμπας * ὁ θεῖος τῶν 'Αποστόλων χορός, * ἐκραντορκαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες * τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον * τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * οἰχονομίας μυστήριον· * καὶ τὸ ζωαρχικὸν * καὶ θεοδόχον σου σῶμα χηδεύσαντες, * ἔχαιρον πανύμνητε. * "Υπερθεν δὲ * αὶ πανάγιαι * καὶ πρεσβύταται * τῶν 'Αγγέλων Δυνάμεις * τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, * κεκυρυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον· * 'Αρατε * ὑμῶν τὰς πύλας, * καὶ ὑποδέξασθε * τὴν τεκοῦσαν τὸν οὑρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· * δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν * τὸ σεπτόν καὶ ἄγιον σῶμα, * τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν * ἀθεώρητον καὶ Κύριον. * Διό περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου * ἐορτάζοντες, '* ἐκβοῶμεν σοι, Πανύμνητε· * Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίκιου, 'Πχος α'.

τη Γεννήσει την παρθενίαν έφύλαξας, * έν τη Κοιμήσει τον χόσμον οὐ κατέλιπες, * Θεοτόχε. Μετέστης προς την ζωην, * Μήτηρ ὑπάρχουσα της ζωης, * καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη * ἐχ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λέγεται δὲ ἐκ τρίτου.

Είθ' ούτως ή Εύλόγησις των "Υρτωνι και 'Υνάγνωσις άπό των 'Εγκωμίωνι και άναγινώσκεται είς την Μετάρρασιν ό βίες της Θερτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ΊΙνος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήρ. *

ιναβόησον, Δαυίδ, * τις ή παρούσα Εορτή; * Ήν ἀνύμνησα, φησίν, * ἐν τῷ βιβλίφ τῶν Ψαλμῶν, * ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, * μετέστησεν αὐτήν * πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς * Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς * ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς * καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι μητέρες * καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ, * βοῶσαι · Χαῖρε, * ἡ μεταστᾶσα * πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. [†]Ηχος α΄. **Τὸν τάρον σου, Σωτήρ.** *

Ο πάντιμος χορός * τῶν σορῶν 'Αποστόλων * ἡθροίσθη θαυμαστῶς * τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως * τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον,* Θεοτόχε Πανύμνητε· * οἶς συνύμνησαν * καὶ τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη, * τὴν Μετάστασιν * τὴν σὴν σεπτῶς εὐρημοῦντες· * ἢν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ήχος γ΄. Τὴν ώραιότητα. *

Τιν τῆ Γεννήσει σου, * σύλληψις ἄσπορος· * ἐν τῆ Κοιμήσει σου, * νέχρωσις ἄφθορος· * θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν * συνέδραμε, Θεοτόχε· * πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, * βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; * πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, * νεχρορόρος μυρίζουσα; * Διὸ σὺν τῷ ᾿Αγγέλω βοῶμέν σοι· * Χαΐρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου. Προκείμενον, "Ηχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάση γενεᾳ καὶ γενεᾳ. $\Sigma \tau i \chi$. "Ακουσον, θύγατερ, καὶ ίδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐχείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ο N'.

Ταϊς τῆς Θεοτόχου. Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, ἸΠχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Τε ή Μετάστασις * τοῦ ἀχράντου σου σχήνους ηὐτρεπίζετο, * τότε οἱ 'Απόστολοι * περιχυχλοῦντες τὴν χλίνην τρόμφ ἑώρων σε· * καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σχήνει * θάμβει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος * σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· * 'Ω Παρθένε, * ὁρῶ σε τρανῶς * ἡπλωμένην ὑπτίαν, * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, * καὶ καταπλήττομαι, * ἐν ἡ ἐσχήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. * 'Αλλ' ὧ * ἄχραντε, * ἰκέτευε ἐχτενῶς * τὸν Υίόν σου καὶ Θεὸν * τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Είτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες ὁ α΄. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ ὁ δ΄. εἰς ρ΄. ὑστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί.

Κανών πρώτος, ού ή Ακροστιχίς:

Πανηγυριζέτωσαν οι θεόρρονες.

Ποίημα του Κυρίου Κοσμᾶ. 'Ωδή α'. Ήχος α'. Ο Είρμός.

» Παγεωθείσα * ρευστή ουσία * θαλασσοβάμονα λαόν πεζόν διέσωσεν· * αυθις δὲ συρρευσασα * θείφ προστάγματι πλη-

» θύν * οπισθόπουν τῷ τυράννω * συγκατέκλεισεν ἄρδην· διο *

» ἄσωμεν τῷ θαυμαστῷ * Σωτῆρι, δτι δεδόξασται.

Πεποιχιλμένη * τῆ θεία δόξη * ἡ ἰερὰ καὶ εὐκλεὴς, Παρθένε, μνήμη σου * πάντας συνηγάγετο * πρός εὐρροσύνην τοὺς πιστοὺς,*

έξαρχούσης Μαριάμ * μετά χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ * ἄδοντας Μονογενεῖ· * Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

'Αμφεπονείτο * ἀὐλων τάξις * οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θείον σῶμά σου· * ἄφνω δὲ, συβρεύσασα * τῶν 'Αποστόλων ἡ πληθύς * ἐκ περάτων, Θεοτόκε, * σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν, * ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν, * Παρθένε, μνήμην δοξάζομεν.

Νιχητικά μέν * βραβεία ήρω * χατά της φύσεως, 'Αγνή, Θεόν χυήσασα. * διμως μιμουμένη δὲ * τόν ποιητήν σου καὶ Υιόν,* ὑπὲρ φύσιν ὑποχύπτεις * τοῖς τῆς φύσεως νόμοις. διὸ * θνήσχουσα σὺν τῷ Υἰῷ * ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Κανών δεύτερος.

Ποίημα 'Ιωάννου του Δαμασκηνού. 'Ωδή α'. 'Ήχος δ'. 'Ο Είρμός.

» Ανοίξω το στόμα μου * και πληρωθήσεται Πνεύματος, * και λόνον έρευξουσι * σῦ Βασιλίδι Μητοί: * και λοθήσουσι *

Α λόγον έρευξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὁρθήσομαι *
 φαιδρώς πανηγυρίζων· * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν
 Κοίμησεν.

Παρθένοι νεάνιδες, * σὺν Μαριὰμ τῆ Προφήτιδι * ψδὴν τὴν ἐξόδιον * νῦν ἀλαλάξατε· * ἡ Παρθένος γὰρ * καὶ μόνη Θεοτό-κος * πρός λῆξιν οὐράνιον * διαβιβάζεται.

'Αξίως ώς ξιμψυχον * σὲ οὐρανόν ὑπεδέξαντο * οὐράνια, Πάναγνε, * θεῖα σχηνώματα· * χαὶ παρέστηχας * φαιδρῶς ὡραϊσμένη * ὡς νύμρη πανάμωμος * τῷ Βασιλεῖ χαὶ Θεῷ.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

 Η δημιουργική * καὶ συνεκτική τῶν ἀπάντων * Θεοῦ σορία
 καὶ δύναμις,* ἀκλινῆ, ἀκράδαντον * τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ· * μόνος γὰρ εἶ "Αγιος * ὁ ἐν 'Αγίοις ἀναπαυόμενος.

Γυναϊκά σε θνητήν, * άλλ' ὑπερρυῶς καὶ Μητέρα * Θεοῦ εἰδότες, Πανάμωμε, * οἱ κλεινοὶ ᾿Απόστολοι * πεφρικυίαις ἡπτοντο χερσὶ, * δόξη ἀπαστράπτουσαν * ὡς θεοδόχον σκήνος θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσί * ταϊς ύβριστιχαϊς τοῦ αὐθάδους * τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα * τοῦ Θεοῦ, φυλάξαντος * τὸ σέβας τῆ ἐμψύχφ κιβωτῷ * δόξη τῆς Θεότητος, * ἐν ἡ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.
Κανών δεύτερος. Ο Εἰρμός.

» Τούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ή ζώσα και ἄφθονος πηγή,*
» Θιασον συγχροτήσαντας * πνευματικόν στερέωσον. * έν τῆ θεία δόξη σου * στεράνων δόξης άξιωσον.

Θνητής έξ όσφύος προαχθείσα,* τή φύσει κατάλληλον, 'Αγνή,* την έξοδον διήνυσας * τεκούσα δὲ τὴν όντως ζωὴν, * πρός τὴν ζωὴν μεθέστηκας * τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δήμος Θεολόγων έχ περάτων, * έξ ύψους 'Αγγέλων δέ πληθύς,* πρός την Σιών ήπείγοντο * παντοδυνάμφ νεύματι * άξιοχρέως, Δέσποινα, * τη ση ταφη λειτουργήσοντες.

Η Γπακοή. Ήγος πλ. α΄.

Τακαρίζομέν σε πάσαι αι γενεαί, * Θερτόκε Παρθένε. * έν σοί Ταχαρίζομεν σε πασαι αι Ιενεαι,
γάρ ὁ ἀχώρητος * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν * χωρηθηναι εὐδόκησε. * Μακάριοι έσμεν και ήμεζς * προστασίαν σε έχοντες. * ήμέρας γάρ και νυκτός * πρεσβεύεις ύπερ ήμων, * και τά σκήπτρε τής βασιλείας * ταζ σαζ ίπεσίαις πρατύνονται.* Διὸ άνυμνούντες βοωμέν σοι * Χαΐρε, Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Πήσεις Προφητών καὶ αἰνίγματα * τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν *
τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστὲ, * φέγγος ἀστραπῆς σου *

» είς φως έθνων έξελεύσεσθαι· * καί φωνεί σοι άβυσσος * έν άγαλ-» λιάσει· * Τη δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

"Ιδετε, λαοί, και θαυμάσατε. * το δρος γάρ το άγεον * και έμφανέστατον Θεου, * των έπουρανίων * βουνών έφ' ύπερθεν αίρεται, * ούρανος ἐπίγειος * ἐν ἐπουρανίω * καὶ ἀρθάρτω γθονί οίχιζόμενος.

Ζωής ἀιδίου και κρείττονος * ὁ θάνατός σου γέγονε * διαβατήριον, 'Αγνή, * έχ τῆς ἐπιχήρου * πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον * μεθιστών σε, άχραντε, * έν άγαλλιάσει * τον Υίον χαθοράν σου και Κύριον.

Έπήρθησαν, πύλαι οὐράνιαι, * καὶ "Αγγελοι ἀνύμνησαν, * καὶ ύπεδέξατο Χριστός * το τής παρθενίας * αύτου μητρώον χειμήλιον. * Χερουβίμ ὑπετζέ σοι * ἐν ἀγαλλιάσει· * Σεραφίμ δὲ δοζάζει σε χαίροντα.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

» τητην άνεξιχνίαστον * θείαν βουλήν * ττις έκ ττις Παρθένου . Ι σαρχώσεως * σου του Ύψιστου, * ὁ Προφήτης 'Αββαχούμ *

» κατανοών έκραύγαζε· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Θάμβος ην θεάσασθαι * τον οὐρανον * τοῦ Παμβασιλέως τον ἔμψυχον, * τοὺς κενεῶνας * ὑπερχόμενον τῆς γῆς.* Ώς θαυμαστά τὰ ἔργα σου! * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Έν τη Μεταστάσει σου, * Μήτερ Θεού, * το εύρυχωρότατον σώμα σου * καὶ θεοδόχον * τῶν Αγγέλων στρατιαὶ * ἱερωτάτακ

πτέρυξι * φόβφ και χαρά συνεκάλυπτον.

Εί ὁ άκατάληπτος * ταύτης καρπός, * δι' δν ούρανός έχρημάτισε, * ταρήν ὑπέστη * έχουσίως ὡς θνητός, * πῶς τὴν ταρήν άρνήσεται * ή άπειρογάμως χυήσασα;

'Ωξή ε΄. 'Ο Είρμός.

» Τό θετον και ἄρρητον κάλλος * των άρετων σου, Χριστέ, διηγήσομαι· * έξ ἀιδίου γὰρ δόξης συναίδιον * ἐνυπόστατον

λάμψας ἀπαύγασμα, * παρθενικῆς ἀπό γαστρός * τοῖς ἐν σκότει

» καὶ σκιά * σωματωθείς ἀνέτειλας ήλιος.

 Ω ς ἐπὶ νερέλης, Παρθένε, * τῶν ᾿Αποστόλων ὁ δῆμος ὁχούμενος, * πρὸς τὴν Σιὼν ἐχ περάτων λειτουργῆσαί σοι, * τῆ νερέλη τῆ χούρη, ἡθροίζετο, * ἀρ᾽ ῆς ὁ Ἦνιστος Θεὸς * τοῖς ἐν σχότει καὶ σχιᾳ * διχαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλώσσαι * των Θεολόγων άνδρων εύηχέστερον * τῆ Θεοτόκω ἐβόων τὸν ἐξόδιον * ἐνηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι * Χαίροις, ἀκήρατε πηγή * τῆς Θεοῦ ζωαρχικῆς * καὶ σωτηρίου πάντων σαρχώσεως.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

» Έξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὸ γὰρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μο-

» νὰς * καὶ πρός ἀτελεύτητον ζωήν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε *

» σωτηρίαν βραβεύουσα.

Κροτείτωσαν σάλπιγγες * τῶν Θεολόγων σήμερον. * γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων * νῦν εὐφημείτω περιηχείτω ἀὴρ * ἀπείρω λαμπόμενος φωτί· * "Αγγελοι ὑμνείτωσαν * τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σχεῦος διέπρεπε * τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σοι, * ὅλος ἐξιστάμενος, Παρθένε, * ἔκδημος, ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, * τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὢν * ὄντως καὶ δεικνύμενος, * Θεοτόκε πανύμνητε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Αλιον ποντογενές χητώον έντόσθιον πύρ, * τῆς τριημέρου ταρῆς σου τὶ προειχόνισμα, * οῦ Ἰωνᾶς ὑπορήτης * ἀνα-

» δέδειχται· * σεσωσμένος γὰρ ώς χαὶ προύπέπωτο, * ἀσινής ἐβόα· *

» Θύσω σοι μετὰ φωντζς * αἰνέσεως, Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν "Αναξ ὁ πάντων Θεός· * ἐν γὰρ τῷ τίχτειν Παρθένον ώσπερ ἐρύλαξεν, * οὕτως ἐν τάρῳ τὸ σῶμα * διετήρησεν * ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε * θεία μεταστάσει * γέρα σοι ώσπερ Τίὸς * Μητρὶ χαριζόμενος.

"Οντως σε ώς φαεινήν λυχνίαν άὐλου πυρός, * θυμιατήριον θείου χρύσεον ἄνθρακος * ἐν τοῖς 'Αγίων 'Αγίοις * κατεσκήνωσε, * στάμνον, ράβδον τε, πλάκα θεόγραφον, * κιβωτόν άγίαν, * τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, * Παρθένε, ὁ τόκος σου.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

• ΓΙτην θείαν ταύτην και πάντιμον * τελούντες εορτην οι θεό-• Φρονες * της Θεομήτορος, * δεύτε τὰς χείρας κροτήσωμεν, *

» τον έξ αυτής τεχθέντα * Θεόν δοξάζοντες.

Έχ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλχε * τὰς χλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα. * πῶς οὖν τὸ ἄχραντον * ζωαρχιχόν τε σου σχήνωμα * τῆς τοῦ θανάτου πείρας * γέγονε μέτοχον;

Ζωής ὑπάρξασα τέμενος, * ζωής τής ἀιδίου τετύχηκας· * διὰ θανάτου γὰρ * πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, * ἡ τὴν ζωὴν τε-

χούσα * τὴν ἐνυπόστατόν.

Κοντάκιον, Ἡχος β΄. Αὐτόμελον, φέρον ᾿Ακροστιχίδα·

Τοῦ ταπεινοῦ Κοσμά ύμνος.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀχοίμητον Θεοτόχον, * καὶ προστασίαις * ἀμετάθετον ἐλπίδα * τάφος καὶ νέχρωσις οὐκ ἐχράτησεν * ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα * πρός τὴν ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰχήσας ἀειπάρθενον.

O Oixos.

πεται, φωταγωγέ, * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ήμων Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ού θαϋμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην, Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικώς τεθνηκότος.

Ζή ἀεὶ Θεομήτωρ, κάν δεκάτη θάνε πέμπτη.

Ταϊς τής Θεοτόχου άγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον χαὶ σώσον ἡμᾶς. Άμην.

'Ωοή ζ'. Ο Ειρμός.

» Τταμφ θυμφ τε και πυρι * θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος * το

» γική * τή των Όσων * τριρθόγγω λύρα, αντιρθεγγόμενος *

» μουσικοϊς όργάνοις έν μέσφ φλογός· * ˙Ο δεδοξασμένος * των - Πατέρων και ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Θεοτεύχτους πλάχας Μωϋσής * γεγραμμένας τῷ θείφ Πνεύματι * ἐν θυμῷ συνέτριψεν· * ἀλλ' ὁ τούτου Δεσπότης * τὴν τεχούσαν ἀσινή * τοίς οὐρανίοις * φυλάξας δόμοις νῦν εἰσφχίσατο.* Σύν αὐτη σκιρτώντες βοώμεν Χριστώ. * Ο δεδοξασμένος * των Πατέρων και ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Έν χυμβάλοις, χείλεσιν άγνοζς, * μουσική τε χαρδίας φόρ- . μιγγι, * έν εύήχω σάλπιγγι * ύψηλης διανοίας * της Παρθένου χαὶ άγνης * ἐν τη εὐσήμφ * χλητη ἡμέρα της Μεταστάσεως * πρακτικαϊς κροτούντις βοώμεν χερσίν. * Ο δεδοξασμένος * των Πατέρων και ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Ο θεόφρων ήθροισται λαός. * της γάρ δόξης Θεού τό σχήνωμα * έχ Σιών μεθίσταται * πρός ούράνιον δόμον, * ένθα ήχος καθαρός * ἐορταζόντων, * φωνή ἀφράστου ἀγαλλιάσεως * καί ἐν εὐφροσύνη βοώντων Χριστῷ· * Ο δεδοξασμένος * τῶν Πατέρων και ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

🕜 ὑχ ἐλάτρευσαν τῆ χτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν χτίσαντα· * . Ο άλλα πυρός απειλήν * ανδρείως πατήσαντες, * χαίροντες » έψαλλον· * Υπερύμνητε * ό των Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, » εύλογητός εί.

Νεανίσκοι και παρθένοι, τής Παρθένου τε * και Θεομήτορος * την μνήμην σέβοντες, * πρεσβύται και άρχοντες, * και βασιλείς σύν χριταζς,* μελφδήσατε. * Ο των Πατέρων Κύριος * και Θεός, εύλογητός εί.

Σαλπισάτωσαν τῆ σάλτιγγι τοῦ Πνεύματος * ὅρη οὐράνια. * άγαλλιάσθωσαν * βουνοί, και σκιρτάτωσαν * θείοι 'Απόστολοι. * ή Βασίλισσα * πρός τον Υίον μεθίσταται,* σύν αὐτῷ βασιλεύουσα.

Ή πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου * καὶ ἀκηράτου Μητρός * τὰ ὑπερχόσμια * τῶν ἄνω Δυνάμεων * ἤθροισε τάγματα * συνευφραίνεσθαι * τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν * Ο Θεός, εὐλογητός εί.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

λόγα δροσίζουσαν 'Οσίους, * δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν *
Αγγελος Θεοῦ * ὁ πανσθενής ἔδειξε Παισί· * ζωαρχικήν » δὲ πηγήν εἰργάσατο * τὴν Θεοτόχον, * φθορὰν θανάτου * καὶ » ζωήν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι. * Τὸν Δημιουργόν μόνον » ύμνουμεν * οι λελυτρωμένοι, * και ύπερυψουμεν είς πάντας τούς

αίωνας.

'Ρήμασιν είχοντο της θείας * χιβωτοῦ τοῦ άγιάσματος * πᾶσα ή πλυθύς * των Θεολόγων έν τη Σιών * Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, σχηνή, κραυγάζοντες, * Θεού του ζώντος; * Μή διαλίπης * έποπτεύουσα τούς πίστει μέλποντας. * Τον Δημιουργόν μόνον ύμνοϋμεν * οί λελυτρωμένοι, * καὶ ύπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Όπως ύψώσασα τας χεϊρας * ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος, * χεϊρας τὰς Θεὸν * ἡγκαλισμένας σωματικώς * ἐν παβρησία, ώς Μήτηρ έρησε * πρός τόν τεχθέντα· * Ούς μοι έχτήσω * είς αίωνας φύλαττε βοώντάς σοι. * Τον Δημιουργόν μόνον ύμνοϋμεν * οί λελυτρωμένοι, * καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανών δεύτερος. Ο Είρμός.

• Τατδας εὐαγετς έν τη καμίνω * ὁ τόκος της Θεοτόκου διε-» II σώσατο, * τότε μέν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *

» την οίχουμένην απασαν * άγείρει ψάλλουσαν· * Τόν Κύριον » ύμνεῖτε, τὰ ἔργα, * xai ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σου, ἄχραντε Παρθένε, * 'Αρχαί τε καὶ 'Εξουσίαι σύν Δυνάμεσιν, * "Αγγελοι, 'Αρχάγγελοι, * Θρόνοι, Κυριότητες, * τὰ Χερουβίμ δοξάζουσι * και τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· * ἀνθρώπων δέ το γένος ύμνουμεν * και ύπερυψούμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

Ο ξένως οἰκήσας, Θεοτόκε, * ἐν τῆ ἀχράντφ νηδύι σου σαρχούμενος, * ούτος το πανίερον * πνευμά σου δεξάμενος, * ἐν ἐαυτῷ χατέπαυσεν * ώς οφειλέτης Υίος. * διό σε την Παρθένον ύμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοδμεν * είς πάντας τοὺς αἰώνας.

*Ω των ύπερ εννοιαν θαυμάτων * τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ Θεομήτορος! * τάρον γὰρ οἰχήσασα, * ἔδειξε Παράδεισον· * ῷ παρεστώτες σήμερον * χαίροντες ψάλλομεν· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ΄.

Διδονται τὰ χηρία τοῖς 'Αδελφοῖς.

Μεγαλυνάριον, όπερ σπιχολογείται έν έκάστω προπαρίω πής παρούσης 'Ωδής.

Αι γενεαι πάσαι * μαχαρίζομέν σε * την μόνην Θεοτόχον. Ὁ Είρμός.

» Ντενίχηνται * της φύσεως οι όροι * έν σοί, Παρθένε άχραντε· * » I παρθενεύει γὰρ τόχος, * καὶ ζωήν προμνηστεύεται θάνα-

» τος. * Ἡ μετὰ τόχον Παρθένος, * καὶ μετὰ θάνατον ζώσα, *

» σώζοις ἀεὶ, * Θεοτόχε, τὴν κληρονομίαν σου.

Έξίσταντο * Αγγέλων αι Δυνάμεις * έν τῆ Σιών σχοπούμεναι * τὸν οἰχεῖον Δεσπότην * γυναιχείαν ψυχὴν χειριζόμενον * τῆ

γὰρ ἀχράντως τεχούση * υἰοπρεπῶς προσεφώνει· * Δεῦρο, Σεμνὴ,* τῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε * χορός των 'Αποστόλων * τό θεοδόχον Σωμά σου,* μετὰ δέους όρωντες * καὶ φωνῆ λιγυρὰ προσφθεγγόμενοι· * Εἰς οὐρανίους θαλάμους * πρός τόν Γἰόν ἐκροιτωσα, * σώζοις ἀεὶ, * Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

Κανών δεύτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον καὶ αὐτό ὡς τὸ ἀνωτέρω.

"Αγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου * ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, * πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει * ἀπό τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

O Eigues.

» τὴν ἰερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαί-

» ροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε άγνη άειπάρθενε.

Δεύτε έν Σιών * τῷ θείφ καὶ πίονι * ὅρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ * ἀγαλλιασώμεθα, * τὴν Θεοτόκον * ἐνοπτριζόμενοι· * πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα * καὶ θειοτέραν σκηνὴν, * ὡς Μητέρα, * ταύτην εἰς τὰ "Αγια * τῶν 'Αγίων Χριστὸς μετατίθησιν.

Δεύτε οἱ πιστοὶ * τῷ τάρῳ προσέλθωμεν * τῆς Θεομήτορος,* καὶ περιπτυζώμεθα, * καρδίας χείλη, * διμματα, μέτωπα * εἰλικρινῶς προσάπτοντες· * καὶ ἀρυσώμεθα * ἰαμάτων * ἄρθονα χαρίσματα * ἐκ πηγῆς ἀεννάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ήμῶν * ψδὴν τὴν ἐξόδιον, * Μἤτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· * καὶ τῆ φωτοφόρφ σου * καὶ θεία ἐπισκίασον χάριτι· * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, * τῷ φιλοχρίστ φ λαῷ * τὴν εἰρήνην,* αρεσιν τοῖς μέλπουσι * καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

'Εξάποστειλάριον, 'Πχος γ΄.

Ο ούρανόν.

' χ πόστολοι, έχ περάτων * συναθροισθέντες ένθάδε, * Γεθσημανή χ^{-1} τῷ χωρίῳ * χηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· * χαὶ σὺ, Υἰὲ χαὶ Θεέ μου, * παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα. Εχ τρίτου.

Είς τους Αϊνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά προσόμοια γ΄. δευτερούντες το α΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Τη ἐνδόξῷ Κοιμήσει σου * οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, * καὶ 'Αγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα. * πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐρραίνεται, * ὑδήν σοι ἐξόδιον * προσφωνοῦδα τῆ Μητρὶ * τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, * ἀπειρόγαμε * Παναγία Παρθένε, * ἡ τὸ γένος * τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη * προγονικῆς ἀποράσεως.

Έχ περάτων συνέδραμον * 'Αποστόλων οι πρόχριτοι * θεαρχίφ υψος θεώμενοι, * τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ * ἐν χαρᾳ ἀνεβόων σοι * Χαῖρε, ὅχημα * τῆς Θεότητος ὅλης * χαῖρε, μόνη * τὰ ἐπίγεια τοῖς ἀνω * τῷ τοχετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα * πρός ζωὴν μεταβέβηκας * τῆ σεπτῆ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, * δορυφορούντων 'Αγγέλων σοι, * 'Αρχῶν καὶ Δυνάμεων, * 'Αποστόλων, Προφητῶν, * καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, * δεχομένου τε * ἀκηράτοις παλάμαις * τοῦ Υἰοῦ σου * τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, * Παρθενομῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα, καὶ νον. Ήχος πλ. β'.

Τή ἀθανάτφ σου Κοιμήσει, * Θεοτόχε Μήτηρ τῆς ζωῆς, * νεφέλαι τοὺς 'Αποστόλους * αἰθερίους διήρπαζον· * καὶ κοσμικώς διεσπαρμένους * ὁμοχόρους παρέστησαν * τῷ ἀχράντφ σου κώματι· * οῖ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, * τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ * μελφδοῦντες ἀνεβόων· * Χαῖρε, * χεχαριτωμένη * Παρθένε Μήτηρ ἀνύμρευτε, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. * Μεθ' ὧν * ὡς Υἰόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν * ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδοται καὶ άγιον έλαιον τοῖς 'Αδελφοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ των Κανόνων τῆς Ἑρρτῆς ᾿Φρῆ γ΄, καὶ ϛ΄.

Προκείμενον, Ήχ. γ΄.

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τον Κύριον, και ήγαλλίασε το Πνεϋμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

 $\Sigma \tau i \text{Noc.}$ Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αύτοῦ. ἰδού γὰρ ἀπό τοῦ νῦν μαχαριοῦσί με πᾶσαι αὶ γενεαί.

Ο Απόστολος, πρός Φιλιππησίους.

'Αδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, δ καὶ ἐν Χριστῷ. 'Αλληλούτα, 'Ηχος πλ. δ'.

'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὰ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἀγιάσματός σου.

Στίχος "Ωμωσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Εὐαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά. Κοινωνικόν: Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

THI IC'. TOY AYTOY MHNOΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδῆς τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ᾿Αγίας Εἰκόνος τρία.

Ήχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς δμμασιν * ἐποψόμεθά σου τὴν Εἰχόνα; * ἢν τὰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατεύματα * βλέπειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηνται * θεἔχῷ φωτὶ ἀστραπτομένην· * ἀπαίρει γὰρ ἀπό γῆς ἀπίστων σήμερον, * καὶ πόλιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ * ἐπιδημεῖ θεία νεύσει· * ἦς περ τῆ εἰσόδῳ * ἐπευφραίνονται Βασιλεῖς, * προσπίπτοντες ταὐτη * μετὰ φόβου, Χριστὲ, καὶ πίστεως.

Π οίαις οι χοιχοί ψαύσομεν * τῆς Εἰχόνος σου, Λόγε, παλά-Π μαις; * οι ἐερυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, * τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; * οι ἐν μολυσμοῖς, τοῦ ἀπροσίτου; * Καλύπτει τὰ Χερουβίμ τὰς δψεις τρέμοντα· * οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὁρᾶν τὴν δόξαν σου· * φόβφ δουλεύει σοι χτίσις. * Μὴ οὖν χαταχρίνης * συς ἡμᾶς ἐχ πίστεως.

καὶ πόθφ * προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Αγίου, τρία.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Τατρεύειν παθήματα, * φυγαδεύειν νοσήματα, * ἀπελαύνειν πνεύματα που πρότατα * τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, * παμμάκαρ, ἡξίωσαι, * ἀφανίσας ἀνδρικῶς * τὰ ἐλλήνων σεβάσματα * ταῖς ἐνστάσεσι * τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς * στεφηφόρε, * συμπολίτα τῶν ᾿Αγγέλων, * τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε.

Men. Tom. VI.

τ∎τον άγωνα ήγωνισαι, * και τον δρόμον ετέλεσας, * και την πίστιν, ἔνδοξε, συνετήρησας, * καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας,* βραβείον τὰ θαύματα * παρ' αὐτοῦ ἀπολαβών, * καὶ τῆς νίκης τὸν στέρανον * τὸν ἀμάραντον * ὡς ἀήττητος Μάρτυς, * ὡς τῆς άνω * βασιλείας κληρονόμος * ύπερ του κόσμου δεόμενος.

Εν όδῷ μαρτυρίου σου * ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος * Διομήδης, Κύριε, τῆ βουλήσει σου * αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου,* Χριστέ, παραδέδωκεν, * έκτμηθείς την κεφαλήν * μετά τέλος μαχάριον, * καὶ γενόμενος * όδηγὸς άληθείας τοῖς άθέοις, * πηρωθείπι

παραδόξως * και διά πίστεως βλέψασιν.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

εύτε * τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν * τῆς παναμώμου Θεοτόχου Δ έρρτάσωμεν. * σήμερον γάρ * Αγγελοι πανηγυρίζουσι * τήν σεπτην Μετάστασιν της Θεομήτορος, * και πρός εὐωχίαν ήμᾶς τούς γηγενεζς * συγκαλούσι του βοάν άσιγήτφ φωνή. * Χαζε, * ή μεταστάσα άπό γής, * και πρός ούρανίους μονάς μετοικήσασα.* Χαΐρε, * ή των Μαθητών τον χορόν * διά νεφέλης χούφης εκ εν συναγαγούσα. * Χαΐρε, * ή έλπὶς καὶ προστασία ήμων. * Σέ γάρ Χριστιανών το γένος * άπαύστως μαχαρίζομεν.

Είς τὸν Στίγον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς.

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθα. *

Δήμος των Μαθητών * ήθροισται έχ περάτων * Γεθσημανή χωρίφ, * Μήτερ Θεού, χηδεύσαι * το θεοδόχον σώμά σου.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου.

Ο των ύπερφυων, * 'Αγνή, σου μυστηρίων! * του Θεου γάρ ώς Μήτηρ * πρός τουτον, Θεοτόχε, * λαμπρώς νυν έξεδήμησας.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυδό ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσε

αύτην.

Τ/ λίμαξ πρός ούρανον * ο τάρος της Παρθένου * καὶ Θεοτόχου πέλει, * άνάγουσα τοὺς πίστει * αὐτὴν ἀεὶ δοξάζοντας. Δόξα, καὶ νον. "Ομοιον.

Οτε πρός τον έχ σου * τεχθέντα μετετέθης, * συνήλθον έν νερέλαις * το σωμά σου χηδεύσαι, * Παρθένε, οι 'Απόστολοι.

'Απολυτίκιον τῆς 'Αγίας Εἰκόνος, 'Ήχος β'.

Γιτήν ἄχραντον Είκόνα σου * προσκυνούμεν, άγαθέ, * αἰτούμενοι Ι συγχώρησιν * των πταισμάτων ήμων, Χριστέ ό Θεός: * βουλήσει γάρ ηὐδόκησας * σαρκί ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἵνα ῥύσῃ ους έπλασας * έχ της δουλείας του έχθρου. * δθεν εύχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, * παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν χόσμον.

Καὶ τῆς Εορτῆς. Έν τῆ Γεννήσει. Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἡγος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

γ αθορώσαι άληθώς * αἱ τῶν 'Αγγέλων στρατιαὶ * τὴν ΜετάΑ΄ στασιν τὴν σὴν, * ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, * εὐλογημένη,
πανύμνητε, παναγία, * ἔχουσαι βουλὴν * τοῦ τεχθέντος ἐχ σοῦ,*
στίρος Μαθητῶν * συναθροίσασαι, * ἐν εὐφροσύνη ἔφερον τὸ τίμιον * εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, * Χριστὸν ὑμνοῦσαι * τὸν
ζωοδότην, * ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

- Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ * παραθεμένη τὴν ἀκήρατον μεταβέβηκας· * ὅθεν σε πιστῶς * μακαρίζομεν * ὡς μόνην καθαρὰν * καὶ ἀμόλυντον· * καὶ Θεοτόκον ἄπαντες κυμετέστης, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αὐτό.

Ο Ν΄. Εἰτα οι Κανόνες τῆς Έρρτῆς, τῆς Αγίας Εἰκόνος, καὶ τοῦ Άγίου.

Ο Κανών τῆς Αγίας Εἰκόνος, οὖ ἡ Ακροστιχίς.

Σής Έχσφράγισμα, Σώτερ, δψεως σέβω. Γερμανού Πατριάρχου.

'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. β'. 'Ως ἐν ἡπείρω πεζεύσας. *
Σωματιχώς μορρωθήναι * τὸ καθ' ἡμᾶς * ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος *
εὐδοκία πατρική * μὴ ἀπαρνηνάμενος, μορφής * ἐχαρίσατο
ἡμῖν * θεῖον 'Εκτύπωμα.

Η ἀπαράλλακτος φύσις, * ὁ τοῦ Πατρὸς * ὅρος ἀκριβέστατος, * τὴν βροτείαν ὑπελθών * σάρκα, ἰδιώματα ἐν γῆ * καταλέλοιπεν ἡμῖν * εἰς οὐρανοὺς ἀνελθών.

Σαλευομένην ἀπάτη * τοῦ δυσμενοῦς * τὴν κληρονομίαν σου * ἐδικαίωσας, Χριστὲ, * τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτὴν * ἐδραιώσας καὶ μορφῆς * τῷ Ἐκτυπώματι. Θεοτοκίον.

Έχ των άγνων σου λαγόνων * ὑπερφυως * σάρχα δανεισάμενος, * ὁ τὸ εἶναι παρασχών * πᾶσι, Παναμώμητε, βροτοῖς, *
καθωράθη, οὐχ ἐχστὰς * οὖ ἦν τὸ πρότερον.

'Ο Κανών τοῦ 'Αγίου.

' $\Omega\delta\eta$ a'. 'Hxos δ'. 'Avolew το στόμα μου. *

ωτὶ αὐγαζόμενος * τῷ τρισηλίφ διάλυσον * τὸν ζόρον, Μακάριε, * τῆς ἀγνωσίας μου, * τὴν φωσφόρον σου * ὅπως ὑμνήσω μνήμην * καὶ τὰ κατορθώματα * τῆς πολιτείας σου.

Παθών άνεπίδεκτον * τον λογισμόν έργασάμενος, * δοχεΐον, 'Αοίδιμε, * ώρθης τοῦ Πνεύματος, * καὶ ἀνέβλυσας * ἰάσεων πελάγη, * πᾶσαν κατακλύζοντα * νόσων ἐπήρειαν.

Ζωής ἐφιέμενος * ἀτελευτήτου, ποτήριον * θανάτου, πανεύφημε, * πιείν κατέσπευσας· * καὶ ἐπέτυχες, * ὡς εἶδεν ὁ καλών σε, * πρὸς στέφος ἀμάραντον, * Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοχίον.

Ή πόλις ἡ ἔμψυχος * τοῦ Βασιλέως, πανύμνητε, * ἡ ξένην καὶ γέννησιν * καὶ θείαν κοίμησιν * ἐπιδείξασα, * τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης * σεισμοῦ καταπτώσεως * δείξον ἀλώβητον.

Τῆς 'Αγ. Εἰκόνος. 'Ωδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν 'Αγιος ὡς σύ. * \mathbf{L} αταστολῆ τῶν ἀρετῶν * περιέδησας, Σῶτερ, * τὴν σεπτὴν 'Εκκλησίαν, * κινήσας βασιλικὴν * καρδίαν συνασπισμόν * ἐκζητῆσαι * σοῦ τὸ ἀφοιμοίωμα.

Συλήσαι θέλων τὰ καλὰ * καὶ τῷ χρόνο μειῶσαι, * ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ * χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ * παρέδωκεν ἀναιδῶς. * ἀλλ' ἡλέγχθη * μάτην λογιζόμενος.

Φαιδρώς ἡγάλλετο ποτέ * ὁ Δαυίδ προχορεύων * χιβωτοῦ τῆς ἀγίας· * χαὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχών * ἰθύνειν βασιλικὰ * πλέον χαίρει * θείω 'Εκτυπώματι.

Θεοτοχίον.

'Ριζόθεν πάσαν έκτεμείν * τοῦ Προπάτορος θέλων * ὁ Υίός σου, · Παρθένε, * φυείσαν παρακοήν, * ἐκ τῆς γαστρός σου, ἀγνή, * προσλαμβάνει * δλον τὸ ἀνθρώπινον.

Του Αγίου. Τους σούς υμνολόγους.

Αρρήτω και θεία χειρουργία * καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν,* Α πρός τοῦ Θεοῦ δεδώρησαι * πιστοῖς ἰατρός ἄριστος, * καὶ πρεσβευτής θερμότατος * τῶν σὲ τιμώντων, Πανόλβιε.

Όδον μαρτυρίου σου δραμαθμαι, * καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στερρῶς * το πάθος το ἐκούσιον, * ὁ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, * ἐπὶ σραγὴν ἐλκόμενος, * πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

'Ο ενδοξος Μάρτυς Διομήδης, * ήμᾶς συγκαλέσας μυστικώς * πρός εὐωχίαν σήμερον, * προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ * ὡς καρυκείαν ἄῦλον * δεῦτε, πιστοὶ, ἀπολαύσατε.

Θεοτοχίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης * σεισμοῦ καταπτώσεως, 'Αγνὴ, * ὡς σοὶ, θεοχαρίτωτε, * ἀνακειμένην λύτρωσαι, * καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε * καὶ ὁμονοία τὴν ποίμνην σου.

Ο Ειρμός.

. Γούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε, * ώς ζώσα καὶ ἄφθονος πηγή, * θίασον συγχροτήσαντας * πνευματικόν στερέωσον * καὶ ἐν

• τη θεία δόξη σου * στεφάνων δόξης άξίωσον.

Κάθισμα της Αγίας Εικόνος.

Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

Εδέσσης βασιλεύς * Βασιλέα των δλων, * οὐ σκήπτρα καὶ στρατόν, * άλλά πλήθη θαυμάτων * τῷ λόγω προφέροντα * ἐπιγνούς σε ἰκέτευσε * τὸν Θεάνθρωπον * τοῦ πρὸς αὐτόν ἀφικέσθαι. * Ἐκμαγεῖον δὲ * ὡς σοῦ ὁρῶν ἀνεβόα. * Θεός μου σὐ καὶ Κύριος.

Δόξα. Τοῦ Αγίου, Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν.

Ταμάτων την χάριν παρὰ Θεοῦ * χομισάμενος, Μάρτυς, ὧρθης, σορὲ, * χοινὸν ἐργαστήριον * τῶν νοσούντων, μαχάριε, * ὑπὸ Πνεύματος θείου, * παρέχων ἰάματα * τοῖς προπτρέχουσι πίστει * τῆ θεία ἐντεύξει σου * ὅθεν παραδόξως * χαὶ δαιμόνων τὰ πλήθη * ἐλαύνεις ἐχάστοτε, * ἰατρὲ ἀξιάγαστε, * ἀθλορόρε Διόμηδες. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νον. Τῆς Έρρτῆς. Όμοιον.

Η Θεόν συλλαβούσα ἄνευ σπορᾶς, * σαρχωθέντα τεχούσα δίχα φθορᾶς, * τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι * ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος: * ὡς γὰρ ζωῆς σὰ Μήτηρ * καὶ πάντων Βασίλισσα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, * Παρθένε, τὴν ἄϋλον: * ὅθεν ἐπαξίως * ἀληθῶς ἀνεδείχθης * νεφέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, * Θεομῆτορ πανάμωμε. * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνούσιν ἐν πίστει * τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Τῆς ᾿Αγ. Εἰκόνος. ἸΩδή δ΄. Χριστός μου δύναμις.*

Απανιστάμενον * τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, * καὶ πρὸς τὴν ἡμετέ-Απανιστάμενον * τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, * καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν * τὸ ἱερὸν, * Σώτερ, Ἐκμαγετόν σου, * νῦν ὁ θεόφρων Βαπιλείνε * πλησιάσση ὑπολίνεσαι

Βασιλεύς * πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκύ μεν ήλιος * αὐγάζων δμμασι· * γλυκυτέρα δε δψις * ή σἡ, Χριστε, * τοῦ 'Αρομοιώματος· * ὅτι ὁ μεν τὰ αἰσθητὰ,* αὐτη δε τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ίσχυς έξέλιπεν * Ίσμαηλίτιδος * δεξιᾶς τῷ γὰρ δπλφ *

τῷ τοῦ Σταυροῦ * πᾶσαν τὴν περίβολον * ὁ κραταιόφρων Βασιλεὺς * τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλεν.

Θεοτοχίον.

Συντηρηθήναι σου * την πόλιν, "Αχραντε, * ἀσινή ἐξ ἐφόδου * βαρβαριχής * πρέσβευε, δεόμεθα· * ίδε γὰρ οἶα χατ' αὐτῆς * π ἀλάστορες τεχταίνουσιν.

Τοῦ Αγίου. Τὴν ἀνεξιχνίαστον. *

Λόγον θείας γνώσεως * ώς ποταμόν * φέρων εν καρδία κατέκλυσε * πλάνης χειμάρρους, * και είδώλων την ίσχυν * όλοτελώς εβύθισε * Μάρτυς Διομήδης ὁ ενδοξος.

Ελαμψεν ώς ήλιος * έπὶ τῆς γῆς * αἴγλη ἀρετῶν καὶ θαυμάτων τε * περιουσία, * καὶ ἐφώτισε πιστῶν * τὰ εὐσεβῆ συστή-

ματα * Μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τό μακαριώτατον * τέλος εὐρών, * καὶ τῆς ποθουμένης σα ἔκπαλαι * δόξης ἀρρήτου * ἐν χαρᾳ ἐπιτυχών, * τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο, * Μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Ocoroxiov.

Ξένη σου ἡ γέννησις * ὡς ἡ σεπτὴ * Κοίμησις ἐδείχθη, Πανάμωμε * εὐλογημένη, * ἡν ἡ ποίμνη σου τιμᾳ, * βαρβαρικὰς ἐκρεύγουσα * βλάβας τῇ θερμῇ προστασία σου.

Τής Αγ. Εικόνος. Ωδη ε'. Τφ θείφ φέγγει σου.

Μικρά σοι πόλις υποδοχήν * πρώην κατηυτρέπιζε, Χριστέ, * ήν ή Θαδδαίου ἐπέλευσις * νόσων ἀπαλλάττει, * καὶ τῆς χειρός σου γραφή, * καὶ θείον Απεικόνισμα τοῦ προσώπου σου.

Αί τῶν χαρίτων σου δωρεαί * ὑπερεπληθύνθησαν, Χριστέ· * ὰ γὰρ τὸ πρώην ἡ "Εδεσσα * ἐγκολπωσαμένη * ἐνεκαυχήσατο, * ἡ Νέα δεχομένη 'Ρώμη ἀγάλλεται.

PEOTOXIOV.

Στήσον, Παρθένε, των δυσμενών * τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυχνάς. * λύσον αὐτών τὰ βουλεύματα. * τῷ χληρονομία * τῷ βοήθησον. * ὁρᾶς γὰρ ἀπειρήχαμεν ταῖς χαχώσεσιν.

Τοῦ Αγίου. Εξέστη τὰ σύμπαντα. *

Ανευ ώρθης αξματός * Μάρτυς άξιοθαύμαστος· * άνευ άλγη-δόνων στερανίτης· * άνευ μωλώπων νικητής άριστος, * στίρος δυσμενών καταβαλών * σοῦ τοῖς άγωνίσμασι, * γενναιόφρον Δ ιόμηδες.

Φώς σοι άνατέταλχεν * όντι διχαίφ ἄσβεστον,* τούτου τε ή σύζυγος, Θεόφρον, * σοὶ εὐφροσύνη ἐπηχολούθησεν, * ὡς εὐθεῖαν ἔχοντι ψυχὴν, * πᾶσι χαθυπείχουσαν * τοῦ Σωτῆρος προστάγμασιν.

Φωτός ὑστεροῦνται μὲν * τοῦ σώματος οἱ τύραννοι * σοῦ τὴν .εραλὴν μετὰ τὸ τέλος * ἀποτεμόντες ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς * .όρας διανοίγονται Χριστῷ * πίστει προσερχόμενοι, * ὧ παμμάχαρ λιόμηδες.

Θεοτοχίον.

Προπύργιον ἔχουσα * ἡ Βασιλίς τῶν πόλεων * σὲ, τὴν Βασιλίδα καὶ Κυρίαν,* τρέπει βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὁρμάς· * ῥύεται παντοίων πειρασμῶν· * αὕξει καὶ κρατύνεται, * Θεομῆτορ πανάμωμε.

Τής Αγ. Εικόνος. 'Ωδή ς'. Συνεσχέθη. *

Εραιώθης * κάλλει παρὰ πάντας, * Σῶτερ, τοὺς υἰοὺς τῶν βροτῶν- * κὰν γὰρ οὐκ είδος είχες, * οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, * ἀλλὰ τφόντι * πάντα κατερώτιζες, * καὶ δηλοί σου τῆς μορφῆς ἡ θέα· * ῆς τὸ ὁμοίωμα * ῥάκει ἐκτυπωθὲν, * ὡσπερ θησαυρὸς ἡμῖν δεδώρηται.

Τῆς ἰσχύος * προσαφαιρεθείσα * τῶν 'Αγαρηνῶν ἡ πληθὺς, * ὅσπερ ἐξ ἀλλορύλων * κιβωτόν 'Ισραηλίτη Νέω * τὸ τοῦ προσώπου * νῦν προσέτι δέδωκεν * Έκμαγεϊόν σου, Χριστὲ, καὶ δόξαν * ἢν προσεκτήσατο * οὐδὲ γὰρ θεμιτόν * "Αγια κυσὶ προσεπιβρίπτεσθαι.

Θεοτοκίον.

Έχ χειρός σου, * Σῶτερ, τῆς ἰσχύος * νῦν ὑπεξέλιπον ἐγὼ, * ἀλλὰ τὰς μάστιγάς σου * ἀποστήσας ἀπ' ἔμοῦ πρεσβείαις * τῆς ἀπειράνδρως, * Λόγε, χυησάσης σε, * μὴ τῷ χλύδωνι τῆς ἀμαρτίας * χαταποντίζεσθαι * χαὶ δεινῶς ναυτιᾶν, * μόνε λυτρωτὰ, ἔγχαταλίπης με.

Του Αγίου. Την θείαν ταύτην.

Των σων άγωνων τοῖς ρεύμασιν * ἐβύθισας ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, * καὶ τῶν θαυμάτων σου * τῆ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν * πολυειδεῖς κηλίδας, * 'Αξιοθαύμαστε.

Ταϊς θείαις αύραις κινούμενος, * τῆ ἄνωθεν ροπῆ κυβερνώμενος, * πρός γαληνότατον * δρμον εὐθέτως κατήντησας, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, * Μάρτυς πανεύφημε.

Παθών πιστοί έχχαθαίρονται * ἀρόἡτω χειρουργία σου, ἔνδοξε,* καὶ ἀπελαύνεται * φάλαγξ δαιμόνων τῆ θεία σου * ἐπιστασία, Μάχαρ * ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοχίου.

Έν σοὶ, Παρθένε, καυχώμεθα, * ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, * τῆ πεποιθήσει σου * ἐπιδρομὰς οὐ πτοούμεθα * τῶν δυσμενῶν βαρβάρων * οἱ ἀνυμνοῦντές σε.

Ο Είρμός.

» Τήν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεό-» Τορονες * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,*

» τον έξ αὐτής τεχθέντα * Θεόν δοξάζοντες.

Κοντάκιον της Εορτής Την έν πρεσβείαις.

Συναξάριον.

Τῆ Ιζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Διεμήδους.

Στίχοι.

"Ηθλησε και ζών και θανών Διομήδης, Προαιρέσει ζών, και νεκρός τομή κάρας. Έχτη και δεκάτη νέκυς έτμήθη Διομήδους.

Τή αὐτή ἡμέρα, Ανάμνησις της είσόδου της άχειροτεύχτου Μορφής του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστού, έχ τζς Έδεσσηνών πόλεως είς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καί Βασιλίδα των πόλεων άναχομισθείσης.

Στίχ. Έν σινδόνι ζων έξεμάξω σὴν θέαν, Ο νεχρός είσδυς ἔσχατον τὴν σενδόνα.

Είς τό Κεράμιον.

'Αχειρότευχτον χειρότευχτος σὸν τύπον, Φέρει κέραμος, παντοτεύκτα Χριστέ μου.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

Τῆς Αγ. Εἰκόνος. Ὁδὴ ζ΄. Οι Πατδες ἐν Βαβυλῶνι.*

Τήματι μέν πᾶσαν νόσον, * Λόγε Θεοῦ, ἐφυγάδευσας * ἐπὶ γῆς Ι ένδημών. * άλλα θώκους πρός πατρικούς άνερχόμενος, * διά του Εχτυπώματος * θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Ο κτίσας λόγφ τὰ πάντα, * καὶ μορρωθείς τὸ άλλότριον, * της ιδίας μορφης * καταλέλοιπεν ήμιν ιδιώματα. * άπερ ύποδε-

χόμενοι * έν χαρά εύφραινόμεθα.

Ψυχής έξ δλης ζητήσας * της σης ίδεας εκσφράγισμα * δ πιστός Βασιλεύς, * ώς έζητησεν, ούτως έτυχε, Κύριε, * χατάλληλον ευράμενος * θείου πόθου το πλήρωμα.

Θεοτοχίον.

Έλύθη τής καταδίκης * τής παλαιάς το άνθρώπινον * τή χυήσει τῆ σἦ. * σὲ γὰρ μόνην πλατυτέραν εὐράμενος * τῶν οὐρανών, Πανάμωμε, * ὁ Θεός κατεσκήνωσεν.

Τοῦ Αγίου. Οὐχ ἐλάτρευσαν.

🛮 τμηθείσα χεραλή σου φώς ἀπήστραψε * τοῖς ματαιόφροσιν. * Η ην ώσπερ ζώσαν ίδων * ήδέσθη ὁ τύραννος * νενεχρωμένκ τὸν νοῦν * οὐ συνῆκε δὲ * ἀναβοᾳν, Πανένδοξε· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Απεδύσω τῆς νεκρώσεως, 'Αοίδιμε, * χιτῶνα δύσμορφον· * ἀθαναστίας στολὴν * ώραίαν ἐν χάριτι * δθεν ἐνδέδυσαι, * τῷ Δεσπότη σου * ἀναβοῶν γηθόμενος· * Ο Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τῷ πυρὶ τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας * ὑλώδη πλάνην ἐχθρῶν· * θεολαμπὴς δὲ ἀστὴρ * ἐφάνης ἰάσεων, * Μάρτυς, ἀστράπτων βολὰς * τοῖς κραυγάζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Ή Βασίλισσα τοῦ χόσμου ἡ χυήσασα * τὸν Βασιλέα Χριστὸν, * ἡῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμοῦ, * ἐθνῶν ἐπηρείας τε * τὴν βασιλεύουσαν * πόλιν ψάλλουσαν· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Τῆς Αγ. Εικόνος. 'Ωδή η'. Νόμων πατρώων.

Οσπερ έν όψει σε τον Κύριον * έλπίζων ένδημήσαι, πᾶς ο τής πόλεως * λαός έχχριτος ὑπάντησιν * θαυμαστήν σοι ποιείται * Αρχιερέων * θεῖον ἐπαγόμενος χορόν * ὧν ἐπ' ὥμων ὁχούμενος, * καὶ πρὸς κληρονομίαν * εἰσβαλών τὴν οἰκείαν, Οἰκτίρμον,* ἐν τῷ τῆς Μητρός σου * κατέπαυσας τεμένει.

Στόματα παίδων των ἀκάκων σε * πρός τὴν προρητοκτόνον πόλιν όδεύοντα * ὑμνολόγουν· ἀλλ' ἡ ἄνομος * συναγωγὴ Εβραίων * φονώσαν χεῖρα * ὡπλιζε λυττώσα κατὰ σοῦ· * νῦν δὲ πόλις ἡ ἔννομος * πανδημεὶ προχυθείσα, * ὡς οἶά σε τὸν Κτίστην ὑρῶσα, * χαίρει δεχομένη * τὸν τύπον τῆς μορρῆς σου.

Θεοτοχίον.

Σάρχα φορέσαι προελόμενος * τῆς τοῦ Πατρός μεγάλης βουλῆς ὁ "Αγγελος, * ἐν νηδύι σου, Πανάχραντε, * ἐτελεσιουργήθη· * καὶ σὲ Μητέρα * κάτω ἀπεγράψατο, σεμνή· * καὶ φθαρείσαν ἐκαίνισε * τὴν βροτείαν οὐσίαν· * δν πάντες εὐλογοῦμεν ὡς Κτίστην, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αγίου. Παΐδας εὐαγεῖς.

Πόδες οἱ σεπτοί σου, ᾿Αθλοφόρε, * πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· * ἐμπεριπατοῦσι δὲ * νῦν ἐπαγαλλόμενοι * ἐν χώρα ζώντων, πάνσορε, * ἐν Παραδείσω τρυρῆς· * διὸ καὶ συνελθόντες τιμῶμεν * ἀνυμνολογοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έπλάχη σοι στέφος ἀφθαρσίας * στερρώς ἀγωνισαμένω, καὶ νιχήσαντι * όφιν τὸν ἀρχέχαχον, * Μάρτυς ἀξιάγαστε· * καὶ ἀθλητών ὁμήγυρις * σὲ ὑπεδέξατο, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοώντα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας * τὴν θείαν ἐνδεδυμένος, Μάρτυς, δύναμιν, * παύεις ἀρρωστήματα, * λύεις τε νοσήματα, * ἀποδιώκεις πνεύματα * τῆς πονηρίας, βοῶν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολλαζ προσβολαζ άμαρτημάτων * κλονούμενοι, σοῦ πρός τὴν ἀκλόνητον * σκέπην καταρεύγομεν. * Στήριξον τοὺς δούλους σου, * κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, * καὶ ἐκ σείσμοῦ καὶ λιμοῦ,* ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε, Παρθένε, * ρῦσαί σου τὴν πόλιν, * ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ο Ειρμός.

. Πατόας εὐαγεῖς ἐν τἢ χαμίν ϕ * ὁ τόχος τἢς Θεοτόχου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος ·

» την οίχουμένην άπασαν * άγείρει ψάλλουσαν· * Τον Κύριον

• ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τῆς ΄Αγ. Εἰκόνος. Ὠρδη, θ΄. Ξενίας δεσποτικῆς. *

Έξεμηνε κατά σου * λαός ἀσύνετος, Σώτερ, * καὶ ἀντ' εὐερ-Τεσίας, * σοὶ τὰ ἀνήκεστα * τολμηρώς ἐπανετείνετο· * ἀλλ' ήμεις οἱ μακράν ἀπωσθέντες, * τοις σοις πάθεσι, Σώτερ, υἰσθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' έχθρων * τοῖς εὐσεβέσι παράσχου * καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν, * ὅτι τὰ σύμβολα * τῆς σαρκός σου ώσπερ ἄμαχον * φρούριον, Δέσποτα, κεκτημένοι, * δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

'Ωράθη τοῖς ἐπὶ γῆς * σωματοφόρος ὁ Λόγος * διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν * ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, * ἀντιδόσει τῆς Θεότητος, * ὑποστάσει μιᾳ ἀφύρτως * ἐνωθεὶς τῷ φυράματι, δν δοξάζομεν.
Τοῦ 'Αγίου. "Απας γηγενής. *

ναζς * χατατρυφάς του Κτίστου σου * της ώραιστητος, * ίχε-

ναις κατατρυφάς του κτιστού σου της ωραιοτητός, κετατύων * δούναι τοις τιμώσι σε * ίλασμόν και κακών ἀπολύτρωσιν.

Στήλη άρετων, * και πίστεως έρεισμα, * και στύλος ἄσειστος, * πύργος τε ἀκλόνητος * έδειχθης, Μάρτυς, * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * και ποταμός ἰάσεων * ἀναβλυστάνων κρουνοὺς, * ἱατρεῖον * ἄμισθον τοῖς πόθφ σου * ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην, Διόμηδες.

Έδυς ἀπό γής * εἰδώλων τὴν ἄθεον * ἐξαφανίσας ἀχλύν. * καὶ πρός τὴν ἀνέσπερον * αὐγὴν μετήλθες * τῆς ἀρχιφώτου ζωής * ής τὰς ἐμφάσεις, "Ενδοξε, * πρώην ἐκέκτησο, * ταῖς ἐκεῖθεν * λάμ-ψεσι λαμπόμενος, * καὶ χαρᾶς ἀιδίου πληρούμενος.

Θεοτοχίον.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, * αὐτὸς ἢν κατψκησεν, * ἡ ὄντως ἄσειστος, * λύτρωσαι τὴν πόλιν σου * σεισμοῦ, Παρθένε, * καὶ καταπτώσεως, * βαρβαρικῆς ἀλώσεως, * πυρὸς, μαχαίρας, ἐχθρῶν * ἀπὸ πάσης, * πάναγνε, κακώσεως, * τῆ θερμῆ πρὸς Θεὸν μεσιτεία σου. Ο Εἰρμός.

*Α πας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος * πανηγυριζέτω δὲ * ἀῦλων Νόων * φύσις γεραίρουσα *
• τὴν ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * χαὶ βοάτω * Χαί» ροις, παμμαχάριστε * Θεοτόχε ἀγνὴ ἀειπάρθενε.

Έξαποστειλάριον του Αγίου. Γυναίκες άκουτίσθητε. *

Ενθέως ἐπορφύρωσας, * Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, * τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * τοῖς τῶν αἰμάτων σου ῥείθροις· * ἀπάτην δὲ κατέσβεσας * εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, * Διόμηδες πανόλβιε· * καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύση * ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίφ.

Και της Εορτης. Ο ουρανόν τοις άστροις.*

Τῶν ᾿Αποστόλων ὁ δῆμος * συναθροισθείς ἐν νεφέλαις * ἀξιοχρέως χηδεύει * τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, * παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος * σὺν μυριάσιν ᾿Αγγέλων.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια της Έορτης.

Ήχος β'. Οίχος τοῦ Ἐφραθά.*

γυνοις σου το σεπτόν * καὶ θεοδόχον σώμα * προπέμποντες οἰ θετοι * ἐβόων θιασώται * Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, Δέσποινα;

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεύτε οι γηγενείς * στησώμεθα χορείαν, * έξόδια βοώντες * ἐπὶ τῆ Μεταστάσει * τῆς Θεοτόχου σήμερον.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτό άλήθειαν.

 Γ η μέν τη ση ταφη * εύλογηται, Παρθένε· * άηρ δὲ τη άνοδ ϕ * ηγίασται τη ξένη, * νόμ ϕ θανούσης φύσεως. Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος α΄.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις * καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ * τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, * τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῆ μυστήριον. * ἱνα μὴ μόνον * τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, * ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν * τῆ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. * Διό περ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες * τὴν Σιών κατελάμβανον. * καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην * προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. * "Ην καὶ ἡμεῖς * σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, * ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομε. Στιχηρα προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Αγίου. Τῆς Ἑορτῆς. Ἡχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν.

αας, * και πρός υπερκόσμια μετέβης, * το κάλλος κατανοείν του Τοία πνευματικά άσματα * νου προσάξωμεν υπάρχουσαν * Χετοι άσκατον των 'Αγγέλων' * τον θρόνον του Βασιλέως του πιστούς * ἐν τῆ θεία μνήμη αυτῆς * πλουσίως το μέγα έλεχισού απόμε και πάντων των 'Αγγέλων' * τον θρόνον του, Παναγία; * του πιστούς * ἐν τῆ θεία μνήμη αυτῆς * πλουσίως το μέγα έλεχισού πιστούς * ἐν τῆ θεία μνήμη αυτῆς * πλουσίως το μέγα έλεχισού πιστούς * ἐν τῆ θεία μνήμη αυτῆς * πλουσίως το μέγα έλεχισού πιστούς * ἐν τῆ θεία μνήμη αυτῆς * πλουσίως το μέγα έλεχισού πιστούς * ἐν τῆ θεία μνήμη αυτῆς * πλουσίως το μέγα έλεχισού πιστούς * ἐν τῆν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν * Χετοι πιστούς * ἐν τῆν θεοτόκον ; * τὴν παρέχουσαν *

Παντοχράτορος, * καὶ τούτφ οἰά περ Μήτηρ συναγάλλεσθαι, * ἀγγελικῶν σοι ταγμάτων * δορυφορησάντων, * καὶ ψυχῶν Δικαίων, 'Αγνή· * μεθ' ὧν αἰτησαι ἡμῖν * εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τένα τὰ φοβερὰ ἄσματα * ἄ προσήξάν σοι τότε, Παρθένε, * χύχλφ τῆς σῆς χλίνης ἰστάμενοι * πάντες οἰ τοῦ Λόγου 'Απόστολοι, * χαὶ θαμβητιχώς ἀναβοώντες; * 'Απαίρει τοῦ Βασιλέως τὸ παλάτιον· * ὑψοῦται ἡ χιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος. * Πύλαι, ἐπάρθητε, ὅπως * τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη * ἐν πολλῆ εἰσέλθη χαρᾳ, *

άπαύστως τῷ κόσμφ * αίτουμένη τὸ μέγα έλεος.

Τοῦ Αγίου. Ήχος ὁ αὐτός. Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τε * άθείας ή πυρὰ * πᾶσαν κατενέμετο χώραν, * Μακεριώτατε, * τότε ἐξαπτόμενος * ζέσει τοῦ Πνεύματος * τόν
ἐκ Κόρης θεόπαιδος * ἐκήρυξας Λόγον, * σάρκα ἐνδυσάμενον *
δι' ἀγαθότητα * ὅθεν * καὶ πυρὸς καὶ βασάνων * ἤνεγκας δεινὰς τιμωρίας * σθένει δυναμούμενος τοῦ Πνεύματος.

"Οτε * ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς * ἔσπευδε θωπείαις συλήσαι * τὴν σὴν διάνοιαν, * τότε ἀνδρειότητι * καλλωπίζόμενος * ἀντετάξω στερρότατα, * καὶ ἤνεγκας πόνους * ἄπονον πρὸς λῆξίν σε * διαβιβάζοντας, * Μάρτυς * ἀξιάγαστε Μύρων, * τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας * καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως. Ο τε * τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς * ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως * ἐκδαπανώμενον, * Μάρτυς, τὸ σαρχίον σου * τὸ ἱερώτατον, * πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες * τὸν ἀγωνοθέτην, * χεῖρά σοι προτείνοντα * θείας δυνάμεως * ὅθεν * ἐχτελέσας τὸν δρόμον * ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, * Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, χαὶ νῦν. 'Ηχος β'.

Η των οὐρανών ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, * καὶ των Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, * καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. * ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα * τῆς ἀιδίου οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, * ἐν ταῖς τοῦ Υἰοῦ χερσὶ * σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, * καὶ σὺν αὐτῆ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, * καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

Δήμος των Μαθητών * ήθροίσθη έχ περάτων * σύν τοῖς σεπτοῖς Αγγέλοις, * Μήτηρ Θεοῦ, χηδεῦσαι * το θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεύτε οι γηγενείς, * σήμερον σύν Αγγέλοις * στησώμεθα χορείαν * φαιδράν εν τη Κοιμήσει * της μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. "Ομοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

Σώμά σου τη φθορά * ἀπρόσιτον ὑπήρξε, * καὶ πρός ταρὴν

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Πανάμωμος νύμφη * καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός,*

ἡ Θεῷ προορισθεῖσα * εἰς ἐαυτοῦ κατοίκησιν * τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, * σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν * τῷ Ποιητῆ καὶ Θεῷ παρατίθεται * ἢν 'Ασωμάτων δυνάμεις * θεοπρεπῶς ὑποδέχονται * καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται * ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, * ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς, * ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν * καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίχιον του 'Αγίου και της Εορτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Εορτῆς.

Ήχος γ΄. Την ώραιότητα. *

Είς τὰ οὐράνια * ἡ νοερά σου ψυχὴ, * εἰς τὸν Παράδεισον * ἡ καθαρά σου σκηνὴ * μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς * ἀγάλλεται, Παναγία. * "Οθεν ἀνταπέδωκε * τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· * δόλον γὰρ εἰργάσαντο * τῷ τιμίφ Λειψάνφ σου. * Διὸ σὺν 'Αποστόλοις βοῶμεν· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Έρρτῆς.

Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

δν μετέστης, * σῶσαι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Τν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐνανθρωπήσαντος ἐχ σοῦ * παραθεμένη τὴν ἀχήρατον μεταβέβηχας. * δθεν σε πιστῶς * μαχαρίζομεν, * ὡς μόνην χαθαρὰν * χαὶ ἀμόλυντον. * χαὶ Θεοτόχον ἄπαντες κράνην καὶ ἐχοτόχον ἀπαντες τὴν ζωὴν ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἐχοτόχον ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἐχοτόχον ἐχοτόχον ἀπαντες ἐχοτόχον ἐχοτόχο

Δόξα, χαὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα οι Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου ὁ παρών, οὖ ἡ Ακροστιχίς

"Αδω Μύρων σου την μυρίπνοον χάριν, Ίωσηφ.

' $\Omega\delta\dot{\eta}$ a'. 'Hyor β' . Deute laol. *

Λίνον Θεῷ, * ἐπὶ τῆ μνήμη χορεύοντες * τοῦ ἀθλοφόρου Μύρωνος, * ἀσωμεν ἀπαντες, * ἐνισχύσαντι τοῦτον * τὸ χράτες διολέσαι * τοῦ πολεμήτορος.

Δώρον σαυτόν * τῷ εὐεργέτη προσήγαγες, * καὶ ἰερὸν ἀνάθημα, * καὶ καλλιέρημα, * καὶ εὐώδη θυσίαν, * νομίμως ἐναθλήσας, * Μάρτυς πολύαθλε.

'Ως νουνεχής, * ώς καθαρός ναός, "Ενδοξε, * τοῦ ἐκ Παρθένου λάμψαντος, * τὸν ἐρορμήσαντα * συνταράξαι τὴν θείαν * ἀγέλην ψυχορθόρον * λύκον ἐδίωξας.

Θεοτοχίον.

Μόνη Θεόν * ἀπειρογάμως ἐχύησας· * δν ἀθλοφόροι Μάρτυρες * ὁμολογήσαντες * ἡμτν ὁμοιωθέντα, * χατήργησαν τὴν πλάνην, * ἄχραντε Δέσποινα.

' Ω δή γ΄. Έν πέτρα με τής πίστεως.

Τοψώσας σου τον έρωτα της χαρδίας * προς Κύριον, Σταυρφ τον άνυψωθέντα, * ύψώθης έπι ξύλου, ω 'Αθλορόρε, * χαταξεόμενος * προθύμως, μέλπων τε· * 'Ως οὐχ ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ρημάτων σου τὰ βέλη ἡχονημένα * κατέπηξας τυράννου ἐν τῆ καρδία, * γενναῖε Στρατιῶτα τοῦ Βασιλέως * Χριστοῦ πανεύφημε, * καὶ ψάλλων ἔλεγες· * 'Ως οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ως δρθρος, ώς ἡμέρα ἐπανατείλας * διέλυσας τον ζόφον τῆς ἀγνωσίας, * ἐφώτισας τοὺς ψάλλοντας καθ' ἐκάστην, * Μύρων πολύαθλε· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Νοσούσαν άθεία την πάσαν κτίσιν, * Θεόν κυοφορήσασα ίατῆρα, * Παρθένε, έθεράπευσας παραδόξως· * εὐχαριστοῦντές σοι * διὸ κραυγάζομεν· * 'Ως οὐκ ἔστιν ἄμωμος * πλήν σου, Δέσποινα.

Ο Ειρμός.

Το ψάλλειν. * Οὐχ ἔστιν "Αγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ

» ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Αγίου. Ἡγος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.*

υριπνόοις ἄσμασι * καὶ ὑμνφδίαις, * συνελθόντες, στέψωμεν * τὸν ἱερόαθλον, πιστοὶ, * Μύρωνα, πάντες, τὸν ἔνδοξον, * ρῶσιν διδοῦντα * παντοίων χαχώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τήν σεπτήν Μετάστασιν * σοῦ, Παναγία, * ἑορτήν στησάμενοι, * σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, * Θεογεννῆτορ πανύμνητε· * μὴ οὖν παρίδης * τοὺς πόθ φ ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδή δ΄. Ύμνῶ σε· * ἀκοὴν γὰρ, Κύριε. *

Σωτήρα * καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, * τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, * ὁμολογῶν, "Ενδοξε, * σταδίου μέσον τῶν τυράννων * ὁρρὺν * καρτερία ἐταπείνωσας, * καὶ τὴν πολυθείαν ἐξηφάνισας.

Οὐδόλως * ὑπενδοὺς ξεόμενος, * καὶ τυπτόμενος, γενναιόφρον, * 'Αγγέλους κατέπληξας * ὁρῶντάς σου τὴν καρτερίαν, * δι' ῆς * δυσμενεῖς ἀσάρχους ὥλεσας, * καὶ νικηφόρος Μάρτυς ἐχρημάτισας.

'Υπάρχων'* θείας δρόσου ξμπλεως '* ὑπεισῆλθες γενναιορρόνως *
τὴν τοῦ πυρός κάμινον, * ὁρώμενος ἐν ταύτη, Μύρων * σορὲ, *
σὺν 'Αγγέλοις ἀγαλλόμενος, * καὶ μηδαμῶς, παμμάκαρ, φλογιζόμενος.

Θεοτοχίον.

Τὸ μέγα * καὶ φρικτὸν Μυστήριον * τῆς λοχείας σου καταπλήττει * πᾶσαν, Αγνὴ, έννοιαν * ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπῆσαι * ἐκ σοῦ * ἀγαθότητι εὐδόκησεν * εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν.

'Ωδή ε'. 'Ο φωτισμός. *

Η θεαυγής * καὶ φωσφόρος σου μνήμη * τῆ τοῦ 'Αγίου * Πνεύματος δυνάμει εἰς πάντα κόσμον * ἐφαπλουμένη, * φωτισμόν εὐσεβείας * καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, * καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικώς * τὰς πικρὰς τιμωρίας * ὅντως ὑπέστης * ἄσαρκος καθάπερ, γενναῖε Μάρτυς * ἀφαιρεθείς γὰρ * τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις * ώσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἔνδοζε, * σθένει ἀοράτφ σαρῶς δυναμούμενος.

Μύρον οι σοι * ἐναπέσταξαν πόνοι, * Μάρτυς, εὐῶδες, * πᾶ-σαν δυσωδίαν ἀποδιῶχον * τῆς ἀθείας, * τὴν Χριστοῦ δὲ 'Αγίαν * Ἐχχλησίαν εὐωδιάζον ἀεὶ * πίστει σε χαὶ πόθω σαρῶς μαχαρίζουσαν.

Θεοτοχίον.

Υπέρ ήμων * τον έχ σοῦ σαρχωθέντα * ἀβρήτω λόγω, * Πάναγνε, δυσώπει, εὐλογημένη, * ὅπως ρυσθώμεν * ὁρωμένων χαὶ πάντων * ἀοράτων ἐχθρών, πανάμωμε, * οἱ σὲ Θεοτόχον, ἀγνὴ, χαταγγέλλοντες.

 $\Omega\delta\eta$ ς' . Πρός Κύριον * έχ χήτους.

Ρανίσι σου * αίμάτων ίερων κατεπόντισας * δαιμόνων φάλαγγας, * στρατιώτα γενναιότατε, * καί στεφανηφορών * πρός Θεόν ἀνέδραμες, * νικηφόρος γενόμενος ἄριστος.

'Ιδόντες σου * το πρόσωπον λαμπρυνθέν οι τύραννοι * θείαις λαμπρότησιν, * 'Αθλοφόρε, χατεπλάγησαν' * μὴ γνόντες δὲ Θεόν,* σχότος προσελάβοντο, * αἰωνία χολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξεσιν * ώμοτάτου τυράννου ὑπέφερες * δορᾶς ἀφαίρεσιν * ὑπέρ φύσιν, ἀξιάγαστε, * δειχνὺς τὴν πρὸς Θεὸν * χαθαράν σου ἔφεσιν * χαὶ διόλου, παμμάχαρ, ἀνάνευσιν.

Θεοτοχίον.

Νόμοι έν σοὶ * καινίζονται, Παρθένε, τῆς φύσεως· * ὑπὲρ γὰρ φύσιν σὸ * τὸν τῆ φύσει ἀκατάληπτον * Θεὸν Ἐμμανουὴλ * παραδόξως τέτοκας * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ο Είρμός.

» Πρός Κύριον * έχ χήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε *

εχ πυθμένος "Αδου, δέομαι· * ίνα ώς λυτρωτῆ * ἐν φωνῆ

αἰνέσεως * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάχιον, ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Έκ βρέφους Χριστόν * ποθήσας, παναοίδιμε, * καὶ τούτου τηρῶν * τὰ θεῖα παραγγέλματα, * πρός αὐτόν ἀνέδραμες * όλοκλήρως, Μύρων, καὶ κατέπαυσας, * σὺν ᾿Αγγέλοις δοξάζων αὐτόν, * αἰτούμενος πᾶσι * θείαν ἄφεσιν.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσον.

Τ όν έχ χοιλίας ήγιασμένον * άνυμνήσωμεν πάντες, * ώς εὐωδες Χριστοῦ * μύρον παναληθέστατον * όντως γὰρ τοῖς προσιοῦσιν * ἐν πίστει θερμή τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων *

τῆ γὰρ ἀγάπη τοῦ Κτίστου πυρούμενος, * συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγχαις * καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ Πανόλβιος· * μυρίζων πάντας τῆ χάριτι * τῆ δοθείση αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, * αἰτούμενος πάσι * θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τή ΙΧ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Μύρωνος. Στίχοι.

> Τί μοι περαλής ή τομή, Μύρων λέγει, Πρός τό στέφειν μέλλον με πάντιμον στέρος; Έβδομάτη δεπάτη Μύρωνα τάμε ξίφος όξύ.

Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶ-σον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. Είκόνος χρυσής. *

Ο νοῦς σου φαιδρός * πυρακτούμενος, Σορέ, * τῷ θείψ πόθψ, * ἡγαλλιᾶτο καὶ εὐφραίνετο * μέσον φλογός ἰσταμένου σου, * ώσπερ τῶν τριῶν ποτε Παίδων, * μεθ' ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Όρωντες φλογός * συνεστωτάς σοι, σορέ, * μέσον 'Αγγέλους * μορρή ἀρρήτω έξαστράπτοντας,* οι θεωροί κατεπλήττοντο· * καὶ πρός ὑμνωδίαν τραπέντες * τῷ Δεσπότη ἐκραύγαζον· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῷ * συνεστώς τοῖς νοεροῖς * ὑμνεις 'Αγγέλοις,* μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος, * τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, * ὡσπερ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, * καὶ μελωδοῦντά σε σώζοντα * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(θεοτοχίον.

Χωρίον Θεοϋ, * καὶ παλάτιον τερπνόν, * καὶ θετος θρόνος, * ἐν ῷ καθίσας ἡτοιμάσατο * πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, * ὤφθης, ΙΙαναγία Παρθένε· * διὰ τοῦτό σοι κράζομεν· * Εὐλογημένη, ἡ Θεόν * σαρκὶ κυήσασα.

'Ωδή ή. Τον έν καμίνω του πυρός. *

Ακαταγώνιστον όρῶν * ὁ παράφρων δικαστής * σὲ, Γενναιόφρον,* ἐν τῷ λωροτομεῖσθαι * μέχρις ὀστέων αὐτῶν, * προσάγει,* ὄνυξι σπαράττων σε, * πληγὰς ἀφορήτους, * πληγωθεὶς ἀνιάτως.

'Ρήμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ * εἰς ἐπήχοον παντός * τοῦ πλήθους, Μάρτυς, * προσηνέχθη σοι, Μύρων, * πρὸς τὰς ἐχεῖσε καλοῦν * ἀρρήτους * καταπαύσεις, ἐνδοξε, * καὶ τὰς τῶν 'Αγγέλων * τερπνὰς χοροστασίας.

Men. Tom. VI.

"Ιστασο ώσπερ Δανιήλ * ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν * εὐλαβουμένων * τὸ μαχάριον πάθος * χαὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, * παμμάχαρ, * τὸ ἄπειρον μέγεθος, * ζώση τε φωνῆ σου * ἀντιλαμβανομένων.

()εοτοχίον.

Νυγείς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ * τὴν ψυχὴν ὁλοτελῶς * ἐτραυματίσθην, * καὶ ἀνίατα πάσχω· * ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἀρρήτως * τεκοῦσα, Πανάμωμε, * ἰασαί με, σῶσον, * ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Ο Είρμός.

» τι ον έν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγ-» Καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα » Θεόν, * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.*

γα την μέλλουσαν δόξαν * καὶ τὸ ἄφραστον κάλλος * Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν * ἀξιωθῆς, Γενναιότατε, * ὑποκλίνεις αὐχένα * καὶ δέχη την τοῦ ξίρους ἐκτομήν· * καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων * πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

"Ωσπερ ήδύπνουν μύρον, * άξιάγαστε Μύρων, * μυρίζουσα χαρδίας των πιστων * ή άξιάγαστος μνήμη σου * τοὶς ποθούσιν ἐπέστη· * ἐν ἡ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς * εὐωδίας ἐνθέου * ταῖς σαῖς πρεσβείαις πλήρωσον.

Σοῦ 'Αχαία καυχάται * τοῖς σπαργάνοις καὶ ἄθλοις, * γενναῖε τοῦ Κυρίου 'Αθλητά· * πλέον δὲ τέρπεται Κύζικος * τὸ πολύαθλον σῶμα * κατέχουσα ὡς δλβον ἀληθῆ, * καὶ πηγὴν ἰαμάτων, * καὶ νόσων καθαρτήριον.

Ή τῶν Αγίων ἀπάντων ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις * μητρόπολις Σιών ἡ νοητὴ, * τῶν πρωτοτόκων, ὡς γέγραπται, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, * ὡς Μάρτυρα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν * δυσωποῦντά σε ἔχει,* Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

()ESTOXIOY.

Φωνὴν βοῶμέν σοι πάντες * τοῦ 'Αγγέλου, Παρθένε, * παλάτιον καὶ θρόνε τοῦ Θεοῦ· * Χαῖρε, δι' ἦς ἡξιώθημεν * οὑρανῶν βασιλείας * οἱ πάλαι ἀπωσθέντες τῇ ρθορᾳ, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον * ἀρρόνως ἀπολέσαντες.

O Eigués.

- » Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τὸν ἀρρήτφ σοφία * ἡκοντα καινουργήσαι τὸν ᾿Αδὰμ, * βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, *
- » έξ Αγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οί πι-
- » στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε.*

υρίπνοον ὡς ρόδον σε * ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, * Μύρων πολύαθλε Μάρτυς: * τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐωδία * ἐδείχθης, παναοίδιμε, * ὑπὲρ οῦ χαίρων ἤθλησας, * παρ' οῦ καὶ δόξης ἔτυχες: * πρὸς δν ἀεὶ μνημονεύεις * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Έρρτῆς. 'Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

Ι ετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις * τοὺς 'Αποστόλους ὁ Σωτὴρ * πρός τὴν τεχοῦσαν ἐχπέμπει, * πόθφ χηδεύσοντας αὐτήν· * χατέρχεται δὲ χαὶ οὖτος, * δορυφορούντων 'Αγγέλων.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

ΊΙγος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

το υμρην σε του Θεου * ή άνω βασιλεία, * των έκλεκτων ή δόξα, * προσδέχεται, Παρθένε, * πρός σόν Υίον χωρήσασαν.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου.

ήμος των Μαθητών * άθροίζεται κηδεύσαι * Μητέρα Θεοτόκον,* έλθόντες έκ περάτων * παντοδυνάμω νεύματι.

Στιχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

όξα έν οὐρανῷ, * ἐπὶ γῆς εὐρροσύνη· * ἡ γὰρ τοῦ Κτίστου
Μήτηρ * χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότου * ψυχὴν νῦν παρατίθησιν.
Δόξα καὶ νῦν. Ἡγος πλ. δ΄. Λέοντος Δεσπότου.

ξε τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, ὁ Υἰός σου, * Θεοτόκε, καὶ Θεὸς ἡμῶν, * τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, * ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, * ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται. * Καὶ σὲ, Θεομῆτορ, * νόμφ φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, * ἱνα μὴ τοῖς ἀπίστοις * φαντασία νομισθῆ ἡ οἰκονομία. * Μετέβης δὲ * πρὸς οὐράνιον χῶρον * ἡ ἐπουράνιος νύμρη, * ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνους σου γῆθεν ἀπάρασα. * Ἡγιάσθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῷ ἀνόδφ σου, * ὡς ἐρωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκφ σου. * Προπέμπουσιν ᾿Απόστολοι, * καὶ ᾿Αγγελοι ὑποδέχονται. * Θθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον σῶμά σου, * καὶ ἐπιτάριον ὑμνον ἐξάροντες, * μετάρσιον ἔβλεπον, καὶ ρόβφ ἔλεγον * Αὐτη * ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου * αὐτὸς γὰρ ἐν μέσφ σου, καὶ οὐ σαλευθήση. * ᾿Αλλ' ὡ πολυύμνητε Κόρη, * μὴ διαλίπης ἡμᾶς ἐποπτεύουσα * ἡμεῖς γὰρ λαός σου * καὶ πρόβατα νομῆς σου, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, * αἰτούμενοι * διὰ σοῦ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεται έχτενης, καὶ ᾿Απόλυσις.

THE IH'. TOY ATTOY MHNOX.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρυν Φλώρου και Λαύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστομεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς γ΄. καὶ τῶν 'Αγίων γ'. Τῆς Έορτῆς, 'Ήχος δ'. **"Εδωκας σημείωσιν."**

ύχ άρμα πυρίμορρον * των άπό γής σε μετέστησεν, * ώς 'Ηλίαν τόν δίχαιον. * άλλ' αὐτός ὁ ήλιος * τής διχαιοσύνης * έν χερσὶν οἰχείαις * τὴν παναγίαν σου ψυχὴν * ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, * ἐν ἐαυτῷ χατέπαυσε. * χαὶ παραδόξως σε, 'Α-γραντε, * μεταστήσας ἐτίμησεν * ἐν χαρᾳ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεύτε, ω ριλέορτοι, * τῆς Θεομήτορος σήμερον * τὴν ἀγίαν Δ Μετάστασιν * ραιδρῶς ἐορτάσωμεν· * ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως * τοῦ ἐξ ἀχηράτου * Πατρός ἐχλάμψαντος τὸ πρὶν, * καὶ ἐπ ἐσχάτων ἐχ τῆς νηδύος αὐτῆς, * τὴν θείαν καὶ πανάχραντον * ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, * Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

αῦμα φριχωδέστατον, * ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον * Βασιλέα βαστάσασα * τάφω κατατίθεται· * καὶ 'Αγγέλων δῆμοι * σύν τοῖς 'Αποστόλοις * φόβω κηδεύουσιν αὐτῆς * τὸ θεοδόχον Σῶμα καὶ τίμιον· * καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον * εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν * Ἰησοῦς ὁ Υἰὸς αὐτῆς * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιγηρά των Αγίων, δίμοια.
Αίθοι τελειότατοι * τῷ μαρτυρίφ τεμνόμενοι, * καὶ ποιναῖς λαξυόμενοι * οἱ "Αγιοι ὤφθησαν,* οἰκοδομηθέντες * εἰς ναὸν Κυρίου, * καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς * καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. * Αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν * ὡς Παραδείσου οἰκήτορας,* ὡς ναοῦ ἀναθήματα * οὐρανίου ὑπάρχοντας.

Τάριν ἀπαντλήσατε, * καὶ φωτισμόν ἀπαρύσασθε, * εὐφροσύνην καὶ ἔλεος * λειψάνοις προσψαύοντες * ἱερῶν Μαρτύρων, * Φλώρου τε καὶ Λαύρου, * ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς * τῶν ἱαμάτων θεία ἐνέργεια· * καὶ τούτους μακαρίζοντες * ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, * ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν· * Ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάκκφ συγκλειόμενοι, * καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι * ἀπηνεία Λοικάζοντος, * θείαις εἰσηγήσεσι * καὶ ἀποκαλύψει * Πνεύματος 'Αγίου * ἐρανερώθητε ἡμῖν * ὅσπερ ἀστέρες ἐναπαστράπτοντες * σημεῖα καὶ τεράστια * καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, * 'Αθλοφρόροι αὐτάδελφοι, * τῶν 'Αγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡγο; δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ * τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνὴν, * ἐξ ῆς ἀῥρήτως προῆλθε * σαρχωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, * κράζοντες καὶ λέγοντες * Εὐλογημένη, σὰ ἐν γυναιξί * μαχαρία ἡ γαστὴρ * ἡ χωρήσασα Χριστόν. * Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ * τὴν ψυχὴν παραθεμένη, * πρέσβευε, "Αχραντε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια. Ήχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.*

Ι ύλαι των ούρανων, * άνοιχθητε· ίδου γὰρ * ή τοῦ Ύψιστου Μήτηρ, * ή πάναγνος Παρθένος, * θανούσα παραγίνεται.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Πθροισται ό χορός * Μαθητών παραδόξως * έχ τών περάτων χόσμου, * χηδεύσαι σου τό σώμα * τό θείον χαι άχηρατον. Στίγ. * Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυδδ άληθειαν.

 $\mathbf{P}_{\mu\nu}$ ον αι οὐρανῶν * ἐξάρξατε Δυνάμεις, * σὺν τοῖς ἐχ τῶν περάτων * τοῦ Λόγου μύσταις ἄμα * τῆ μόνη Θεομήτορι. Δόξα, χαι νῦν. Ἡχος δ΄.

Δαυϊτικήν φό ήν σήμερον λαοί * ξσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· * 'Απενεχθήσονται, φησὶ, * τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὁπίσω αὐτῆς,*
αἰ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται ἐν εὐρροσύνη καὶ ἀγαλλιάσει· * ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, * δι ἡς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, *
ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Υίοῦ καὶ Δεσπότου * ἐνδόξως * καὶ ὑπὲρ
λόγον μετατίθεται. * "Ην ὡς Μητέρα Θεοῦ * ἀνυμνοῦντες βοῶμεν
καὶ λέγωμεν· * Σῶσον ἡμᾶς, * τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον,*
ἀπὸ πάσης περιστάσεως, * καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Τη ἐνδόξω μνήμη σου * ἡ οἰχουμένη, * τῷ ἀτλω Πνεύματι * πεποικιλμένη νοερῶς, * ἐν εὐφροσύνη κραυγάζει σοι * Χατρε, Παρθένε, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, και νύν. Το αύτο. Μετά την β΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

'Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε. *

Γελεύσει του Κτίστου σου, * του γεννηθέντος έχ σου, * νεφέλη συνήθροισας * τους 'Αποστόλους, την σην * ιδέσθαι Μετάστασιν * δθεν και μετά δόξης * και πολλής ευφροσύνης * έχήδευσαν άνυμνουντες * τό πανάχραντον σώμα * της σης μαχαριότητος, * Μήτηρ Χριστου του Θεου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ο πρώτος Κανών της Έρρτης, και των Αγίων ο περών, οῦ ἡ Ακροστιχίς:

Τερπνην άνυμνῶ Μαρτύρων ξυνωρίδα, Ἰωσήφ. Ὠρὸς α΄. Ἡχος πλ. δ΄. ᾿Αρματηλάτην Φαραώ.

Ταϊς φωταυγέσιν άστραπαϊς τοῦ Πνεύματος * περιλαμπόμενοι,*
τὰ ζορερὰ νέφη * τῆς ψυχῆς μου λύσατε, * τὴν φωτορόρον,
"Αγιοι, * καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην * ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος,*
Μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

Έπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως * οἰκοδομήσαντες * δι' ἀρετῶν θείων * ἐαυτούς, Μακάριοι, * περικαλλὴς ἐδείχθητε * καὶ τερπνότατος οἶκος: * ἐν ῷ Πατὴρ κατεσκήνωσε, * καὶ Υἰὸς καὶ Πνεῦμα τὸ Αγιον.

'Ριζοτομούντες τὴν τῆς πλάνης ἄχανθαν * οἱ μεγαλώνυμοι * τῷ τμητιχῷ λόγῳ * τῆς ἐνθέου πίστεως, * χαρδίας χατενέωσαν * χερσωθείσας ἀπάτη, * χαὶ χαρπορόρους ἀνέδειξαν, * πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον. Θεοτοχίον.

Παρθενικής ἀπό γαστρός ἐβλάστησας, * ρίζα ἀπότιστε, * τόν φυτουργόν πάντων, * ἄνθρωπον γενόμενον * καὶ πάθη ὑπομείναντα· * δν ποθοῦντες οἱ θεῖοι * πιστως ἐνήθλησαν Μάρτυρες, * ἄ-χραντε Παρθένε πανύμνητε.

'Ωοη γ'. Ούρανίας άψίδος. *

Τόμον θεῖον πληροῦντες, * πανευκλεεῖς Μάρτυρες, * πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον * ἐχορηγήσατε, * καὶ πρός εὐσέβειαν * καθωβηγήσατε θείαν, * σωτηρίας πρόξενοι * τούτοις γενόμενοι.

Ή δυὰς ἡ φωσφόρος * των 'Αθλητων λάμψασα * ταῖς των θαυμασίων ἀκτῖσι, * σκότος ἀπήλασε * πλάνης πολύθεον, * καὶ πλανωμένους πρός φέγγος * τῆς ἐνθέου πίστεως * πάντας ώδή-γησεν.

Νηπιάζοντα δήμον * πανευσεβώς, Μάρτυρες, * θείαις ὑποθήκαις πρός τρίβον * ἐνθέου γνώσεως * καθωδηγήσατε, * καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν δαιμόνων * προσευχῆ, μακάριοι, * κατηδαφίσατε.

Θεοτοχίον.

'Απειρόγαμε Κόρη, * δι' ής ήμιν έλαμψε * Λόγος ὁ ἐπέχεινα πάσης * ἀρχής νοούμενος, * σῶζε τὴν πόλιν σου * καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν * πάσης περιστάσεως, * θεοχαρίτωτε.

Ο Είρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
 ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν θρωπε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ'. Τὴν Σορίαν.

Τοὺς σοροὺς ἀριστέας και ἀθλητὰς * ἐν ψόαῖς κατὰ χρέος, πάντες πιστοὶ, * Φλῶρον, εὐφημήσωμεν, * καὶ τὸν πάνσορον Λαῦρον. * τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν * Θεὸν προαιώνιον, * καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην * ἀθλήσει κατήργησαν * ὅθεν τοὺς τυράννους * καταισχύναντες πίστει, * τῆς δόξης ἐπέτυχον * τῆς ἀρθάρτου τῆ χάριτι. * Διὰ τοῦτο βοήσωμεν .* Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, και νύν. Τής Εορσής, όμοιον.

Θεόν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς, * σαρχωθέντα τεχοῦσα δίχα φθορᾶς, * τὴν νέαν ἀμριέννυσαι * ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος: * ὡς γὰρ ζωῆς σὰ Μήτηρ * χαὶ πάντων Βασίλισσα * πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, * Παρθένε, τὴν ἄϋλον· * ὅθεν ἐπαξίως * ἀληθῶς ἀνεδείχθης * νεφέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, * Θεομῆτορ πανάμωμε. * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

'Ωδή δ'. Σύ μου Ισχύς, * Κύριε.

τανικώς * τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι * οἱ γενναῖοι * τοῦτον κατηδάρισαν * τῷ τοῦ Σταυροῦ ὅπλῳ κραταιῶς * καὶ τοὺς συντριβέντας * τῇ ἀμαρτία ἐτέλεσαν * ναοὺς Κυρίου ζῶντας, * εὐσεβῶς μελφδοῦντας * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Υπό Χριστοῦ, * λίθου τμηθέντος, ώς γέγραπται,* ἀπό δρους,* Κόρης τῆς θεόπαιδος, * δυναμωθέντες πανευκλεῶς, * "Αγιοι, εἰδώλων * τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε: * καὶ ἤρθητε πρὸς ὑψος * ἐμρανὲς σωτηρίου, * καὶ 'Αγγέλοις σαρῶς ώμοιώθητε.

Μίαν αὐγὴν * τῆς τρισηλίου Θεότητος * τοῖς ἀθέοις * χαίρουσα κατήγγειλε * δυὰς σεπτὴ ἡ τῶν ἀθλητῶν, * Φλῶρός τε καὶ Λαῦρος· * καὶ Μαρτυρίου ποτήριον * ἐξέπιε προθύμως * τῷ Χριστῷ μελφδοῦσα· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε. Νόμφ Θεοῦ * ὑποχλιθέντες, ὑπέχλιναν * ἀνομοῦντας * τοῦτον μόνον σέβεσθαι, * τῆ ὑπανοίζει τῶν ὀρθαλμῶν * τὰς τῆς διανοίας * αὐτῶν ὀράσεις φωτίσαντες * οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, * οἱ φωστῆρες οἱ δύο * οἱ τὰ πέρατα χόσμου φωτίζοντες.

(つとうてうべいうり、

'Ως χαθαράν * τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, * Θεοτόχε, * σὲ τὴν ἀειπάρθενον * ὁ πλαστουργός πάντων χαὶ Θεός, * χαὶ τὴν σὴν γαστέρα * παλάτιον ἀπειργάσατο * ἀμόλυντον ὁ μόνος * Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, * χαὶ ἐχ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανεν.

'Ωος ε. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Περισμόν ούχ ὑπέστη * θεία ξυνωρίς των Μαρτύρων αὐτάδελρος· * τῆ γὰρ ἀμερίστω * καὶ 'Αγία Τριάδι πιστεύσασα, *
ἐν μιὰ ἐλπίδι * τοὺς μερισμῷ * πλάνης ἀτόπου * συσχεθέντας
συνῆψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίφ * τῷ λαξευτηρίφ τε τῆς θείας γνώσεως * τὰς λιθώδεις φρένας * εὐσεβῶς, 'Αθλορόροι, λαξεύοντες, * ναούς τῆς Τριάδος * πανευσεβῶς * ἐνθέφ σθένει * ἀπειργάσασθε λάμψει τοῦ Πνεύματος.

'Ριζοτόμοι κακίας * πάσης ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι· * φυτουργοί δὲ πάσης * εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, * τόν ἐκφύντα κλάδον * τοῦ 'Ιεσσαὶ * ἐκ ρίζης θείας * ἐν ἀβάτοις καρ- δίαις φυτεύσαντες. ()εοτοκίον.

Τό πρό πάντων αἰώνων, * Κόρη, ἀποχείμενον μέγα μυστήριον, * ὅπερ οὐχ ἐγνώσθη * γενεαζ προλαβούσαις, πανάμωμε, * διὰ σοῦ ἐράνη * Λόγος Πατρός * ὁ πρό αἰώνων, * σαρχωθείς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος.

'Ωδη ς' Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

πομονή άκλινει * τους άνομουντας τροπούμενοι * οι εννομοι 'Αθληται * Χριστου, άξιεπαινον * τέλος άπηνεγκαντο, * μή καταχωσθέντες * άσεβείας ματαιότητι.

Ρομφαία του δυνατου * άναδειχνύμενοι Πνεύματος * έτρώσατε δυσμενεῖς * ἀσάρχους, Μαχάριοι, * χαὶ πάθος μαχάριον * του πλευρὰν τρωθέντος * εὐσεβῶς ἐξειχονίσατε.

'Ως δύο περικαλλεῖς * μαστοί, 'Αοίδιμοι, ὥρθητε * τῆς 'Εκκλησίας Χριστού, * οὐ γάλα προχέοντες, * ἀλλὰ χάριν ἄρθονον * καὶ σωτηριώδη * ἰαμάτων ἀναβλύζοντες.

()εοτοχίον.

Νοσοϋσάν μου τὴν ψυχὴν * τῇ ἀμαρτία θεράπευσον, * τὸν ἐατρὸν τῶν ψυχῶν * κυήσασα, Πάναγνε· * δν οἱ θεῖοι Μάρτυρες * καθομολογοῦντες, * ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ . Τ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ εβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ ΤΗ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Φλώρου και Λαύρου.

Στίχοι.

Δίψει τελευτής τής ύπερ Θεού Λόγου, Χωρούσι Φλώρος και Λαύρος πρός τό φρέαρ. Φλώρφ άμ' όγδοάτη δεκάτη φρέαρ είσέδυ Λαύρος.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Θεού συγκατάβασιν. *

ωυλίνους, λιθίνους τε * θεούς άθέων * καταστρεψάμενοι, * στήλας θεογνωσίας * Λαῦρος καὶ Φλώρος οἱ μεγαλώνυμοι * τοῖς μελωδοῦσιν * ἐαυτοὺς ἀνέστησαν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπάρχοντες έμπλεοι * πυρός τοῦ θείου, * Μάρτυρες, Πνεύματος, * τοὺς χαμίνω βληθήναι * ὁσίους ἄνδρας χαταχριθέντας δεινῶς * ταῖς ἐπομβρίαις * τῶν θείων εὐχῶν ὑμῶν * διετηρήσατε * ἀσινεῖς, ἔνδοξοι.

Νοσούσι τὴν ἴασιν, * ἀδικουμένοις * τὴν ἀπολύτρωσιν, * κινδυνεύουσι πᾶσι * τὴν σωτηρίαν ἀεὶ παρέχουσι * Φλῶρος καὶ Λαῦρος, * βοῶντες, οἱ Μάρτυρες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίου.

'Ως ρόδον χοιλάδων σε * τοῦ βίου, Κόρη, * Θεὸς ἐχλέγεται· * χαὶ ἐν σοὶ χατοιχήσας * σαρχὶ προῆλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς * θεογνωσίας * πνοαῖς, παναμώμητε, * τοὺς Θεοτόχον ἀεὶ * ὁμολογοῦντάς σε.

'Ωοη η'. Επταπλασίως κάμινον. *

Πάματι ζώντι τρέφοντες * τὰς ψυχὰς, Παναοίδιμοι, * τὰς λιμῷ ταχείσας σωτηρίου βρώσεως, * πενήτων προμήθεια * χαὶ όρφανῶν ἐδείχθητε, * πᾶσιν ἐπαρχοῦντες, χαὶ Χριστῷ μελφοοῦντες. * Οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε. * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε. * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωτάτην έχοντες * και ζωήν και τελείωσιν, * χρόνον έπιτηκιστον, σοροί, πρυπτόμενω, * έχ γης άνεδόθητε * ύπέρ αύγάς ήλίου ήμιν * λάμψαντες άκτινας παραδόξων θαυμάτων * τοίς πίστει μελφδούσιν· * 'Ιερείς, εύλογείτε· * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Δύο φωστήρες ώφθητε * νοητῷ στερεώματι * τῷ τῆς Εχκλησίας ἱερῶς ἐμπρέψαντες, * καὶ πᾶσαν φωτίζετε * περιφανῶς τὴν κτίσιν ἀεὶ * θαυματοποιίαις, 'Αθλοφόροι, βοῶντες· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χρεστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(-)εοτοχίον.

'Αγιωτέρα πέρυχας * τῶν 'Αγγέλων χυήσασα, * Κόρη παναγία, τῶν 'Αγίων ''Αγιον, * δι' οἰχτον γενόμενον, * ὅπερ ἐσμὲν, ἀρύρτως βροτόν * σῶσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύστως· * Οἱ Παίδες, εὐλογείτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Ειρμός.

f Eπταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς f E θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι *

» περισωθέντας τούτους ίδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ,

» άνεβόα· * Οι Πατδες, εὐλογείτε· * ἱερείς, άνυμνείτε· * λαός, ὑ-» περυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωρη θ'. Έξέστη έπι τούτω ὁ οὐρανός. *

Τόου δη άνεβόα πάλαι Δαυίδ· * Τί καλόν καὶ τερπνόν καὶ σωτήριον, * άλλ η σαρώς * θείους άδελρους ἐπὶ τὸ αὐτὸ * τὸ κατοικεῖν ἐν πνεύματι, * άγωνισαμένους περιρανώς, * καὶ νίκην ἀραμένους * κατὰ τοῦ διαβόλου· * οῦς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

'Ωραΐοι ἀπεράνθητε δρθαλμοὶ * τῆς σεπτῆς 'Εχχλησίας ἐν χάριτι, * χαὶ ὀρθαλμοὺς * πάλαι πηρωθέντας σχότει δεινῷ * χαὶ πρὸ θανάτου, "Αγιοι, * χαὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἰερὸν * ἡνοίξατε εἰς δόξαν * τοῦ πάντων εὐεργέτου, * Φλῶρε χαὶ Λαῦρε ἀξιάγαστοι.

Σημείοις εναργέσι καὶ φοβεροῖς * ὁ Χριστός τὴν ταφὴν ὑμῶν, "Αγιοι, * καὶ τὴν σορόν, * πάλαι ὡς προέφησε, φανεροῖ * ἐν ἡ τὰ καρτεριότατα * σώματα κατέκειντο ἱερῶς, * ἀκτίνας ἰαμάτων * ἐκπέμποντα πλουσίως * καὶ εὐωδίαν ἀξιέπαινον.

Ή θεία καὶ φωσφόρος ὄντως δυάς, * Λαῦρε, Φλῶρε, καλλίνικοι Μάρτυρες, * ἐν οὐρανοῖς * πάντοτε Τριάδι τἢ παντουργῷ * παρεστηκότες, λύτρωσιν * τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν * αἰτήσασθε τοῖς πίστει * ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην * ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσιν. (-)ερτοκίον.

Φρικτή σου ή λοχεία, Μήτηρ άγνή: * οὐρανῶν γὰρ δν τρέμει τὰ τάγματα, * Λόγον Θεοῦ, * ἄνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς * ὑπερ-

φυώς εχύησας, * μείνασα παρθένος ώσπερ το πρίν. * διό σε Θεοτόχον * και γλώσση και καρδία * όμολογούντες μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

» Τβέστη ἐπὶ τούτφ ὁ οὐρανός, * xaì τῆς γῆς xaτεπλάγη τὰ · Επέρατα, * ότι Θεός * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματιχώς, *

» και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων· * διό

» σε, Θεοτόκε, * 'Αγγέλων και άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-> YOUGEY.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ἀκουτίσθητε.*

Ρωννύμεθα προσψαύοντες * τοῖς ἱεροῖς, πανόλβιοι, * ὑμῶν λει-ψάνοις ἐν πίστει * κατ' ἄμρω, Λαῦρε καὶ Φλάρε. * 'Αλλ' ὧ Μεγαλομάρτυρες, * μνείαν ήμων πρός Κύριον * ποιείτε, ῷ παρίστασθε, * των την ύμων έχτελούντων * λαμπράν χαι πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς Εορτῆς. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

Τι ων 'Αποστόλων ο δήμος * συναθροισθείς έν νερέλαις, * άξιοχρέως κηδεύει * τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, * παρόντος καὶ του Σωτήρος * σύν μυριάσιν 'Αγγέλων.

Είς του Στίχου των Αίνωυ, Στιγηρά προσόμοια.

Ήχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

√ αϊρε, Γεθσημανή, * το τέμενος το θεϊον * τής μόνης Θεοτό-Α χου, * ἐν ῷ περ ἀνεχλίθη * ἀπάντων ἡ Βασίλισσα.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Μήτηρ του Θεου, * ή μόνη Θεοτόκος * υπερευλογημένη * μεθισταται ένδόξως * έκ γῆς πρός τὰ οὐράνια.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

Πάσαι των ούρανων * ύμνήσατε χορείαι * ή γὰρ Παρθένος μήτηρ * μετέστη παραδόξως * ἐκ γῆς πρός τὰ οὐράνια. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡγος δ΄.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, * Παναγία Παρθένε άγνη, * τῶν Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῶ * καὶ ἀνθρώπων σὰ γένος Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος έπὶ τῆς γῆς μαχαρίζομεν. * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τοῦ ποιητοῦ των άπάντων, Χριστού του Θεού. * Αύτον ίχετεύουσα * ύπέρ ήμου μή παύση, δεόμεθα, * του είς σε μετά Θεον * τάς έλπίδας θεμένων, * Θεοτόκε πανύμνητε και άπειρόγαμε.

> Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθίας. Καὶ 'Απόλυσις.

THE IO'. TOY ATTOY MHNOΣ.

Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Ανδρέου του Στρατηλάτου, 22 των σύν αύτι δισγιλίων πεντακοσίων έννενήκοντα τοιων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίγους 🦪 και ψαλλομε Στιχήρα προσόμοια της Κορτής γ΄, και του Αγίου γ΄. Στιγηρά της Έρρτης.

Ήχος πλ. β'. Τριήμερος άνέστης, Χριστέ. *

Ε μεμνημένοι * άλλ' ω ἄχραντε σεμνή, * καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, * πρός τούτον μεταστάσα * μνείαν ποιού τών άνυμνούν-TWY GE.

Τ άπειρος Σορία Θεου * τον οίχον ξαυτής ύπερ νουν, * Θεοτόχε, * ώχοδόμησεν έχ σοῦ * ἐν Πνεύματι Αγίω· * καὶ νῦν σε πρός ἀθλους * σχηνάς μετέθηχε, πανύμνητε.

Τκέτης νου προσέρχομαι * σοι τη Μητρι του πάντων Θεου * τορ, * συνούσα τῷ Τἰῷ σου, * Χριστιανών τὸ γένος φύλαττε.
Του 'Αγίου 'Ηχος α'. Πανεύρημοι Μάρτυρες. *

νδρείας υπόδειγμα * δειχθείς, * δήμον παρεθάρρυνας, * xαθυ-Α πεισδύναι το στάδιον * το της άθλησεως, * οία στρατηγίτης * τούτου προηγούμενος, * 'Ανδρέα άθλοφόρε πανόλβιε' * πιστοις δε πάντοτε * ίαμάτων βρύεις νάματα, * ούρανόθεν * χάριν χομισάμενος.

δορείας εμφλοπός * δειχθείς, * φλορικώς ήριστευσας * τῷ δρα-1 μενεί συμπλεκόμενος, * και τούτον ώλεσας, * Φαραώ ώς άλλον * ρείθροις των αίμάτων σου * βυθίτας πανστρατί, 'Αξιάγαστι' και νον ικέτευε * δωρηθήναι ταζ ψυγαζ ήμων * την είρηνην* καί το μέγα έλεος.

Οπλον απροσμάχητον * Σταυρόν, * Μάκαρ, ενδυσάμενος, * ώς θυρεόν τε και θώρακα * πίστιν ενδέδυσαι, * και τος έναντίρις * ώρθης φοβερώτατος, * τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύ ματα. * διο ίκετευε * δωρηθήναι ταϊζ ψυχαϊζ ήμων * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα έλεος.

Δόξα, καὶ νον. "Πγος δ'.

Ο τε έξεδημησας, Θεοτόχε Παρθένε, * πρός τον έχ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, * παρῆν * Ἰάχωβος ὁ ᾿Αδελφόθεος καὶ πρώτος Ιεράρχης, * Πέτρος τε * ή τιμιωτάτη χορυφαία * των Θεολόγων άκρότης, * καὶ σύμπας * ὁ θείος τῶν Αποστόλων χορός, * ἐκφαντορικαίς θεολογίαις ύμνολογούντες * το θείον και έξαιστον * τής Χριστού του Θεού * οίχονομίας μυστήριον. * καὶ τὸ ζωαργικόν * καὶ θεοδόχον σου σώμα κηδεύσαντες * έχαιρον, πανύμνητε. * "Υπερθεν δέ * αί πανάγιαι * και πρεσβύταται * των 'Αγγέλων Δυνάμεις, * το θαθμα έκπληττόμεναι, * κεκυφυζαι άλλήλαις έλεγον * "Αρατε * ύμων τὰς πύλας, * καὶ ὑποδέξασθε * την τεχούσαν τον ούρανού χαι γης Ποιητήν. * δοξολογίαις τε άνυμνήσωμεν * το σεπτόν και άγιον σώμα, * το γωρήσαν τον ήμεν * ἀθεώρητον καὶ Κύριον. * Διό περ καὶ ήμεις την μνήμην σου * ἐορτάζοντες, * ἐκβοωμέν σοι, Πανύμνητε· * Χριστιανών τὸ κέρας ύψωσον, * και σώσον τάς ψυχάς ήμων.

> Είς του Στίγου, Στιγηρά προσόμοια. Ήγος β'. Οίχος του 'Εφραθά.

Μήτηρ, * ή πάναγνος Παρθένος, * θανούσα παραγίνεται.

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου.

βροισται ό χορός * Μαθητών παραδόξως * ἐκ τών περάτων κόσμου, * κηδεύσαι σου τό σώμα * τό θεῖον καὶ ἀκήρατον. Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτό ἀλήθειαν.

βόλις νέα Σιών, * χατρε· ό Βασιλεύς σου * ἐλήλυθεν ἐν δόξη * μορρής του Θεανθρώπου, * ἀύλως ἡν ἐμόρρωσεν. Δόξα, καὶ νῦν. Της $\pi \lambda$. α΄.

🏜 δεύτε χαταστέψωμεν * ἄσμασι τὴν Ἐχχλησίαν * τῆ χαταπαύσει .της Κιβωτού του Θεού. * Σήμερον γάρ * οὐρανός ἐφαπλοί τούς χόλπους δεχόμενος * την τετοχυΐαν τον έν πάσε μη χωρούμενον. * και ή γη * την πηγην * της ζωης * ἀποδιδούσα, την εύλογίαν * στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. * "Αγγελοι χοροστατούσι σύν Αποστόλοις, * περιδεώς ένατενίζοντες * έκ ζωής είς ζωήν * μεθισταμένης της τεχούσης τον άρχηγον της ζωής.* Πάντες προσκυνήσωμεν αύτην δεόμενοι * Συγγενούς οίκειότητος * μή έπιλάθη, Δέσποινα, * των πιστως ἐορταζόντων * τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

EIE TON OPOPON.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
^{*}Ηχος δ΄. **Κατεπλάγη 'Ιωσήρ.***

Αγγέλων στρατιαί * τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, * ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, * εὐλογημένη,
πανύμνητε, παναγία, * ἔχουσαι βουλὴν * τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, *
στίφος Μαθητών * συναθροίσασαι, * ἐν εὐφροσύνη ἔφερον τὸ τίμιον * εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, * Χριστὸν ὑμνοῦσαι * τὸν
ζωοδότην, * ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, και νῦν. Το αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, δμοιον.

Την χερσί τοῦ δι ἡμᾶς * ἐνανθρωπήσαντος ἐχ σοῦ * παραθεμένη τὴν ψυχὴν, * ὡς πλαστουργῷ σου χαὶ Θεῷ,* πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀχήρατον μεταβέβηχας. * δθεν σε πιστῶς * μαχαρίζομεν * ὡς μόνην χαθαρὰν * χαὶ ἀμόλυντον, * χαὶ Θεοτόχον ἄπαντες χυρίως * ὁμολογοῦντες χραυγάζομεν. * Χριστὸν δυσώπει, * πρὸς δν μετέστης, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Το αύτό.

Είτα ὁ πρώτος Κανών της Έρρτης, και του Αγίου ὁ παρών, οὐ ἡ Ακροστιχίς:

"Υμνοις προτώ σε, 'Ανδρία στρατηλάτα' 'Ιωσήφ.
'Ωρή α'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

Το μνήσαι την ίεραν πανήγυριν * σοῦ προθεμένου μου, * φωτιστιχαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς * την ψυχήν μου χαταύγασον,* χαὶ την ἀχλύν ἀπέλασον * τῆς ἀγνωσίας, Μάρτυς ἔνδοξε.

Μαρτύρων περιφανώς λαμπρότητα, * μάχαρ, ἐπλούτησας, * ἐνδρειορρόνως σθένει θείχῷ * συμπατήσας τὸν δόλιον, * καὶ νικητής γενόμενος, * Μάρτυς 'Ανδρέα μεγαλώνυμε.

Νεχρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, * Μάρτυς πολύαθλε, * τῷ νεχρωθέντι Λόγφ διὰ σὲ * ἀνδριχῶς ἡχολούθησας, * καὶ πρὸς ζωἡν ἀνώλεθρον * διὰ θανάτου μεταβέβηχας.

- Θεοτοχίον.

'Ο σάρχα ὑπερβολή χρηστότητος * ἐκ σοῦ, Πανάμωμε, * εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν * ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, * Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος * διπλοῦς ταῖς ρύσεσι γνωρίζεται.

'Ωοή γ'. Ευφραίνεται έπὶ σοί.*

Τ στίφ τῷ τοῦ Σταυροῦ * τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος,* τοὺξ δυσμενεῖς, "Ενδοξε, * ρείθροις σῶν αἰμάτων ἐβύθισας.

Σχανδάλων τοῦ πονηροῦ * καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν,* ὡς νικητὴς ἄριστος, * Μάρτυς, χρηματίσας δεδόξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ * στεράνφ, Μάρτυς, τῷ Χριστῷ πάντοτε * σὺν ἐκλεκτοῖς Μάρτυσιν * ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι.

Θεοτοχίον.

'Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς * τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοχας * τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, * Δέσποινα Παρθένε θεόνυμρε.

Ο Είρμός.

 \mathbf{E} υφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Έκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, "Ηγος α'. Τὸν τάρον σου, Σωτήρ.*

Ανδρεία την ψυχην * κραταιούμενος, Μάρτυς, * ήράνισας έχθροῦ * τὸ ἀνίσχυρον θράσος, * καὶ χαίρων ἐνήθλησας, * καὶ Θεῷ εὐηρέστησας * ὅθεν ἄπαντες * την παναγίαν σου μνήμην * ἐορτάζομεν * ἐν εὐρροσύνη καρδίας, * ᾿Ανδρέα πανόλβιε.

Δόξα, και νον. Της Ερρτης, όμοιον.

Πάντιμος χορός * τῶν σορῶν ᾿Αποστόλων * ἡθροίσθη θαυμαστῶς * τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως * τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, * Θεοτόκε Πανύμνητε· * οἶς συνύμνησαν * καὶ τῶν ᾿Αγγέλων τὰ πλήθη, * τὴν Μετάστασιν * τὴν σὴν σεπτῶς εὐρημοῦντες, * ἢν πίστει ἐορτάζομεν.

'Ωδή δ΄. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

χυρώτατον ώς τεΐχος ή Έκκλησία * σὲ κεκτημένη, Πάνσορε,* ἐχθρῶν ἐναντίαις * προσβολαῖς, κραυγάζουσα, * ἀκλόνητος σώζεται· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας * τὴν τῶν Μαρτύρων φάλαγγα, * οἶα στρατηγέτης, * σώματος ὡς φθείρεσθαι, * Μακάριε,

μέλλοντος, * φείδεσθαι μηδόλως παρέπεισας.

'Ως ρομφαίαν δπλισάμενος την άνδρείαν, * και ώσπερ ξίρος δίστομον, * 'Ανδρέα παμμάκαρ, * τον Σταυρον τον τίμιον, * έ-χθροὺς ἐξηφάνισας, * οἶα στρατηγός γενναιότατος.

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοϋμεν * ὡς ἀθλητὴν ἀἡττητον, * καὶ ἐπουρανίου * μέτοχον λαμπρότητος, * καὶ κρήνην πηγάζουσαν * νάματα θαυμάτων τοῖς χρήζουσιν. Θεοτοκίον.

Εὐρημοϋμέν σε τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων * καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα * πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων * γλῶσσαι, παναμώμητε· * Θεὸν γὰρ ἐκύησας * μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

'Ωδή ε'. Σὰ Κύριέ μου φῶς. *

Ανδρείας άληθους * χρηματίσας ἐπώνυμος, * ἐδίωξας τοὺς ἐ-Α χθρούς σου,* καὶ εἰς τέλος, 'Ανδρέα * παμμάκαρ, ἐξηφάνισας. Νάματα τοῖς πιστοῖς * ἱαμάτων ἐκάστοτε, * Πανεύρημε, ἀναβλύζεις, * τὴν σωτήριον χάριν * πλουτήσας τὴν τοῦ Πνεύματος.

Διέδραμεν είς γην * έπὶ πᾶσαν, Θεόπνευστε, * τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων, * καὶ σεπτης μαρτυρίας * τὸ φέγγος θεία χάριτι.

Θεοτοχίον.

Ρομραΐαι τοῦ ἐχθροῦ * νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον * τεχούσης σου, Θεοτόχε, * τὸν τῆ λόγχη τρωθέντα, * χαὶ χόσμον ἀναπλάσαντα. $^{\prime}$ $^{\prime}$

Τη θραυσας * του πονηρου τὰ κέντρα τοις πόνοις σου, * καὶ πρός
Τ΄ τὴν ἄπονον δόξαν * μετετέθης χαίρων, Μάρτυς 'Ανδρέα, *
στρατηλάτα * μαρτυρικής τιμίας τε φάλαγγος.

Αίμασι * βραχυτάτοις ήλλάξω λαμπρότητα * διαιωνίζουσαν, Μάχαρ, * και χαράν μηδέποτε τελευτώσαν, * και στεφάνους * ούρανίους, και φέγγος άνέσπερον.

Στρατός σοι * πολυάριθμος, Μάρτυς, συνήθλησε, * καὶ τοῖς χοροῖς τῶν ᾿Αγγέλων * ἡριθμήθη, μάκαρ, σὸν σοὶ ἀξίως, * γηθοσύνως * τῷ Δεσπότη τῶν δλων παρίστασθαι.

()socoxion.

Τέτοχας * ἀπορρήτως Πατρός τον συνάναρχον, * όμοιωθέντα άνθρώποις * ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον, Θεογεννήτορ· * δν δυσώπει * λυτρωθήναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

'O Eigude.

» Ο ύσω σοι * μετά φωνής αίνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοῦ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οίκτον *

» έχ τής πλευράς σου **ρεύσαντι αίματι.**

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μεγαλομάρτυρος Ανδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σύν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλιών πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Στίχοι.

Εστησε τμηθείς αίμάτων λίμνας δχλος, Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Έννεακαιδεκάτη τάμον 'Ανδρέου αὐχένα λαμπρόν.

Τατς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σωσον ήμας. 'Αμήν.

'Ω λή ζ'. Έν τη καμίνφ.*

οαῖς αἰμάτων * πηγην ἐκβλύσαι πεποίηκας, * πᾶσαν * νοσημάτων, Μάρτυς, ὡς ἀληθῶς * ἀλγηδόνα θεραπεύουσαν * τῶν προσιόντων σοι * ἐν ἀδιστάκτω πίστει, θεόπνευστε.

"Αγιον δήμον * τῷ παναγίῳ Λόγω, Μάρτυς σορὲ, * δλον * προσηγάγω αίματι τὴν ζωὴν * τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον * μεθ ὧν δυσώπησον * ὑπὲρ ἡμῶν Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν.

Τῷ θείφ λύθρφ * τῶν σῶν αἰμάτων χλαΐναν σεαυτῷ, * Μάρτυς, * πορρυρώσας, ταύτην τε στολισθείς, * τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι * συμβασιλεύεις νῦν * νικητικῷ στεράνφ κοσμούμενος.
Θεοτοκίον.

Ή τοὺς ἀνθρώπους * τῷ ὑπὲρ ρύσιν θείφ τόχφ σου, * Κόρη, * προφανῶς θεώσασα, ὡς Θεόν * ἀπορρήτως σωματώσασα, * εὐλο-γημένη σὰ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

'Ωδή η'. Χεΐρας ἐκπετάσας Δανιήλ. *

εόντων ἀγρίων τὰς ὁρμὰς * ἐπέσχες, "Ενδοξε, * στερροῖς ἀγῶσί σου, * τυράννων ἄθεον φρύαγμα * θείφ σθένει ἐταπείνωσας,* καὶ νικητής πρὸς οὐρανοὺς,* βοῶν, ἀνέδραμες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Αγίων λαμπρότήτας ίδεῖν * καὶ κατοικεῖν ἐν χαρᾳ, * Μάρτυς, ἡξίωσαι * ἀγωνισάμενος ἄριστα, * καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου * τῆ διὰ ξίρους ἐκτομῆ· * καὶ νῦν βοᾳς ἐν χαρᾳ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῷ θείψ προστρέχοντες ναῷ * θείου Μάρτυρος, * φῶς κομιζόμεθα· * τῆ θεία ψαύοντες πάντοτε * τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι * ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν * χάριν λαμβάνομεν, * ἐκβοῶντες· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Αγία Παρθένε, ή Θεόν * τὸν ὑπεράγιον * ἀρρήτως τέξασα,* ὅν οἱ πανάγιοι Μάρτυρες * ἐν σταδίφ ὡμολόγησαν, * ἀγιασμόν καὶ φωτισμόν * ἡμῖν κατάπεμψον * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'O Eiguss.

» Χεΐρας έκπετάσας Δανιὴλ κεόντων γάσματα * έν λάκκω » Σέφραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά-» μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες κραυγάζοντες· * Εὐλο-» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωοη θ'. Λίθος άχειρότμητος δρους. *

Το φωταυγούς 'Αθλορόρου * μνήμη εξέλαμψε φωσρόρος, * σκότος των δαιμόνων μειούσα, * πιστούς δε πάντας * καταρωτίζουα. * ταύτην λαμπρώς τελέσωμεν, * τούτον άξίως μακαρίζοντες.

* Ωρθης ώσπερ ήλιος μέγας, * μέσον, 'Ανδρέα των συνάθλων, * τούτους πρός ἀνέσπερον φέγγος * τῆς οὐρανίου, * Μάρτυς, λαμπρό-τητος * καθοδηγών τῷ λόγῳ σου * μεθ' ὧν σε πίστει μακαρίζομεν.

Men. Tom. VI.

Σὲ τὸν φρυκτωρία θαυμάτων * πᾶσαν φωτίζοντα τὴν κτίσιν.* σὲ τὸν ἀκλινῆ στερανίτην, * τῆς Ἐκκλησίας * στύλον γενόμενον * καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, * Μάρτυς ᾿Ανδρέα, μακαρίζομεν.

"Ηνθησας λειμώνος έν μέσφ * των άθλορόρων ώσπερ ρόδον, * φέρων μυστικήν εὐωδίαν, * καὶ κατευρραίνων * πιστών τὸ πλήρωμα * καὶ τὴν δυσώδη, Πάνσορε, * πλάνην διώκων θεία χάριτι. Θεοσοκίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις * νεύματι φέροντα τὰ πάντα,* τοῦτον ἐκδυσώπει χειρός με * τοῦ ἀλλοτρίου * ρύσασθαι, Δέσποινα, * τὸν ὀρθοδόξφ πίστει σε * ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

΄Ο Εἰρμός.
• Λίθος ἀχειρότμητος δρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀ• Λ κρογωνιαΐος ἐτμήθη, * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώτας

» φύσεις. * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον. Τοίς μαθηταίς συνέλθωμεν. *

νδρέας ὁ πανεύφημος * στρατηλάτης καὶ Μάρτυς * Σταυροῦ τη θεία χάριτι * θράσος τύραννον είλε, * καὶ στέρος ήρατο δόξης. * τούτω δὲ συνεκλάμπει * Μαρτύρων δήμος ἔνθεος, * φάλαγξ τροπαιορόρος, * συνασπισμός * ἀρραγής, ἀήττητος. * ὧν τὴν μνήμην * φαιδρώς πανηγυρίζοντες, * τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ο οὐρανόν τοῖς ἄστροις. *

η μετά βροντής εν νεφέλαις * τους 'Αποστόλους ο Σωτήρ * πρός Τ΄ την τεχούσαν εχπέμπει, * πόθω χηδεύσοντας αὐτήν· * κατέρχεται δὲ χαὶ οὕτος * δορυφορούντων 'Αγγέλων.

Είς του Στίχου των Λίνων, Στιχηρά προσόμοια.

ΊΙχος β'. Οίχος του Ἐφραθά. *

Ο των υπερρυών, * άγνη σου μυστηρίων! * του Θεού γαρ ώς Μήτηρ, * πρός τουτον, Θεοτόχε, * λαμπρώς νυν έξεδημησας. Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς την άνάπαυσίν σου.

λίμαξ πρός οὐρανόν * ὁ τάρος τῆς πανάγνου * καὶ Θεοτόχου πέλει, * ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας * τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν. Στίχ. * Ώμοσε Κύριος τῷ Δαυὶὸ ἀλήθειαν.

Οτε πρός τον έχ σοῦ * τεχθέντα μετετέθης, * συνήλθον ἐν νεφέλαις * τὸ σῶμά σου χηδεῦσαι, * Παρθένε, οἱ ᾿Απόστολοι.
Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πάντες οι γηγενείς, * συνδράμωμεν προθύμως * μετὰ τῶν ἀσωμάτων * χηδεῦσαι τὴν τεχοῦσαν * τὸν Ποιητὴν τῆς χτίσεως. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Αχολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ, Κ'. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Προφήτου Σαμουήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προφήτου γ'. Τῆς Ἑορτῆς. Ἡχος πλ. α'. **Χαίροις ἀσκητικών.**

Τε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς * ἐκ τῶν πανάγνων σου αἰμάτων γενόμενος, * ἐκ κόσιου σε μεταστῆσαι, * καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνὴν * προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, * αὐτοῦ ἀπεσύναξε * τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε * διὰ νερέλης * ὁπαδοὺς, τούτου νεύματι * παραστήσας σοι * εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· * οί τινες θεασάμενοι, * τῆς χάριτος ἔμπλεοι * γεγενημένοι, Παρθένε, * σὲ ἰερῶς μέγα ἔλεος.

δθεν τὸ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς * τὴν ἐκ τοῦ σώματός μου ἔξοδον; ἔρησεν * ἡ πάναγνος Θεοτόκος * τοῖς ἱεροῖς Μαθηταῖς· * τἱ τὸ ξένον τοῦτο, τέκνα, θέαμα; * Οἱ δέ· "Αρνω, ἔρησαν, * ἐν νερέλαις ἐπήρθημεν, * καὶ καθώς βλέπεις * τῆ σκηνῆ σου ἐπέστημεν * προσκυνῆσαί σε * ώσπερ θρόνον πυρίμορρον, * βλέψαι τε σοῦ τὴν ἔνδοξον * καὶ θείαν Μετάστασιν, * καὶ ταῖς παλάμαις κηρεῦσαι * τὸ θεοδόχον σου σκήνωμα, * σκηνὴ Παναγία, * δι' ῆς εὕρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Τ-λίνην περιεστώτες τὴν σὴν * οἱ Μαθηταὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ προπέμποντες * πρός τάφον φύσεως νόμω * σὲ, Παναγία ἀγνὴ, * ἐξοδίους ὕμνους προσεφώνουν σοι· * Σεμνὴ, χαῖρε, λέγοντες, * τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον· * χαῖρε, ἐτοίμη * τῶν ἀνθρώπων βοἡθεια· * χαῖρε, ὄχημα * καθαρὸν τῆς Θεότητος. * "Απιθι καὶ μετάβαινε * πρὸς ὄρη αἰώνια· * σκήνωμα δόξης πρὸς θεῖα * νῦν κατασκήνου σκηνώματα, * πιστοῖς αἰτουμένη * τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στιχηρά του Προφήτου.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *
Δῶρον εὐαπόδεκτον * ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθετο * ἀγκαλῶν ἡ κυήσασα,* εὐχῆς γονιμώτατον, * Σαμουὴλ, καρπόν σε * προσκληρωσαμένη, * καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ * τῷ εὐεργέτη καθάπερ ηὕ-

ξατο· * διό σοι άνεπαύσατο * χάρις τοῦ Ηνεύματος, ενδοξε, * ακακία συναύξοντι * καὶ φρονήσει έμπρέποντι.

Τρίσμα ιερώτατον * ώς ιερεύς περιχείμενος, * χαὶ προφήτης δειχνύμενος * προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν· * χαὶ προστάξει θείᾳ * χρίεις βασιλέας, * χαὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, * χρίνων διχαίως Ίσραη-λίτην λαὸν * ἀπαύστως παραβαίνοντα * χαὶ τοῦ Θεοῦ μαχρυνόμενον, * Σαμουὴλ ἀξιάγαστε, * θεορόρε, πανόλβιε.

Τῦν οὐκ ἐν αἰνιγμασιν, * οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, * πρός δὲ πρόσωπον πρόσωπον * ὁρᾳς δὲ ἐπόθησας, * τῆς σαρκὸς τὸν γνόρον * καὶ τὴν βαρύτητα * ὑπεξελθών, καὶ οὐρανοὺς * περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, * Προρῆτα πανσεβάσμιε, * τῶν Προρῆτα τανσεβάσμιε, * τῶν συμμέτογε.

Δόξα, και νον. Τιχος πλ. β΄. Τζε Έρρτζε.

Τη άθανάτω σου Κοιμήσει, * Θεοτόκε Μήτηρ τῆς ζωῆς, * νεφέλαι τοὺς 'Αποστόλους * αἰθερίους διήρπαζον· * καὶ κοσμικώς διεσπαρμένους * όμοχώρους παρέστησαν * τῷ ἀχράντω σου αώματι· * οῖ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, * τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ * μελωδοῦντες ἀνεβόων· * Χαῖρε * κεχαριτωμένη, * Παρθένε Μήτης ἀνύμφευτε, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. * Μεθ' ὧν * ὡς Υίόν σου καὶ Θεόν ἡμῶν * ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια.

Πχος β΄. Οίκος του Έφραθα. *

νωνοις σου τό σεπτόν * καὶ θεοδόχον σώμα * προπέμποντες οι θεῖοι * ἐβόων θιασώται * Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, Δέσποινα;

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεύτε οι γηγενείς * στησώμεθα χορείαν, * έξόδια βοώντες, * ἐπὶ τῆ Μεταστάσει * τῆς Θεοτόχου σήμερον.

Στίχ. 'Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ άληθειαν.

Τύλαι των ούρανων, * ἐπάρθητε ὁρῶσαι * τὴν πύλην τοῦ 'Îψίστου * χωροῦσαν μετὰ δόξης * πρὸς τὸν Υἰὸν καὶ Κύριον. Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Τη μέν τη ση ταρή * εὐλόγηται, Παρθένε· * ἀἡρ δὲ τῆ ἀνόδω * ἡγίασται τῆ ξένη, * νόμω θανούσης ρύσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Έρρτης. ^{*}Ηχος γ΄. Την ώραιότητα. *

Τίς τὰ οὐράνια * ἡ νοερά σου ψυχὴ, * εἰς τὸν Παράδεισον * ἡ
* καθαρά σου σκηνὴ * μετατεθεῖσα ἐκ ρθορᾶς * ἀγάλλεται,

Παναγία. * "Οθεν άνταπέδωκε * τοῖς άνόμοις ὁ Κύριος. * δόλον γάρ εἰργάσαντο * τῷ τιμίφ Λειψάνφ σου. * Διὸ σὺν ᾿Αποστόλοις βοώμεν * Χαΐρε, ή Κεγαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα της Έρρτης.

Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ.*

Εν χερσί του δι' ήμας * ἐνανθρωπήσαντος ἐχ σου * παραθεμένη τὴν ψυχὴν, * ὡς πλαστουργῷ σου καὶ Θεῷ * πρός τὴν ζωὴν την ακήρατον μεταβέβηκας. * όθεν σε πιστώς * μακαρίζομεν * ώς μόνην χαθαράν * χαὶ ἀμόλυντον· * χαὶ Θεοτόχον ἄπαντες χυρίως * όμολογούντες χραυγάζομεν. * Χριστόν δυσώπει, * πρός öν μετέστης, * σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ό πρωτος Κανών της Έρρτης, και του Προρήτου ό παρων, ού ή Ακροστιχίς.

Τό του βλέποντος Σαμουήλ μέλπω κλέος: 'Ιωσήφ. 'Ωδή α'. Ήχος δ'. Τριστάτας κραταιούς. *

τ την στεϊράν μου ψυχήν * άρετων εύτεχνίαν * έχβλαστάνειν σαϊς εὐχαῖς * ἀξίωσον, σορὲ, * στειρευούσης τὸ βλάστημα, * ὅπως σου άνευρημήσω * τὴν φωσφόρον πανήγυριν * ίεροῖς, Σαμουὴλ, μελφδήμασιν.

'Ο πάλαι τὴν νηδὺν * διανοίξας τῆς Σάῥῥας * τὴν τῆς "Αννης προσευχήν * πληροί περιφανώς. * καί τήν άγονον γόνιμον * γάριτι ἀποτελέσας, * Σαμουήλ, ως ἀστέρα σε * έξ αὐτῆς ἀνατεϊλαι εύδόχησεν.

Τη θεία ιερώς * συνακμάσας, Παμμάκαρ, * διπλοίδι, την ψυχὴν * ἀκτίσι μυστικαϊς * ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, * πᾶσαν μύησιν, θεόφρον, * μυηθείς, καὶ ὡς "Αγγελος * λειτουργήσας Θεῷ (-)ESTOXIOV. παντοχράτορι.

'Ο ών σύν τῷ Πατρί * ὡς Υίὸς πρὸ αἰώνων, * ἐπ' ἐσχάτων σαρχωθείς, * Υίός σου άληθως * έχρημάτισεν, "Αχραντε, * απαντας υίοθετήσας * τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, * δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

'Ωοτ, γ'. Οὐχ ἐν σοφία. *

ψηλοτάτως * τῷ Θεῷ προσχολλώμενος, Ένδοξε, * ἡγαπήθης παρ' αὐτοῦ. * Φρονήσει θεία κοπικώνου. παρ' αὐτοῦ, * φρονήσει θεία κοσμούμενος, * καὶ ἀκεραιότητι * χαλλωπιζόμενος.

Βίον 'Αγγέλων * έπὶ γῆς, Σαμουήλ, ἐνδεικνύμενος, * συλλαλοῦντας ἐμφανῶς * ᾿Αγγέλους ἔσχες, μακάριε, * καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν * μυσταγωγούντάς σε.

Λαμπρόν το όμμα * τῆς ψυχῆς ἰερῶς προσκτησάμενος, * βλέπεις όντως τὰ μακράν * ὡς ἐνεστῶτα, Μακάριε, * Προφήτης δειχνύμενος * τοῦ Παντοχράτορος.

Έχ σοῦ προῆλθεν * Ἰησοῦς ὁ Χριστός σωματούμενος, * χzὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς * σαρχός προσλήψει, Πανάμωμε· * δθεν ὡς Μητέρzσε * τούτου γεραίρομεν.

Ὁ Είρμός.

» Λύχ έν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα, * άλλ' ἐν » U σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτφ σορία, Χριστέ· * οὐ γάς » ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος γ. Θείας Πίστεως.

Ν όμου χρίμασιν έντεθραμμένος, * χρίσμα τίμιον είσδεδεγμένος, * τῷ Πνεύματι * ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόρρω διέβλεψας. * Ἱερώτατι,* Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε,* δωρήσασθαι ἡμίν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ερρτῆς. Τὴν ὡραιότητα.

Την τῆ Γεννήσει σου, * σύλληψις ἄσπορος: * ἐν τῆ Κοιμήσει σου, * νέκρωσις ἄρθορος: * θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν * συνἐδραμε, Θεοτόκε: * πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος * βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; * πως δε ή Μητρόθεος * νεχροφόρος μυρίζουσα; * Διό σύν τῷ 'Αγγέλφ βοωμέν σοι * Χατρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

'Ωοη ο'. Ο καθημένος εν δόξη. *

Εριβλέπτω πολιτεία * ίερως έγχοσμούμενος, * του Θεου τούς νόμους * τούς σωτηριώδεις πεπίστευσαι * τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλ λειν*παραβαίνοντι,* καὶ τὸν εὕσπλαγχνον διηνεκῶς * παροργίζοντι.
Ο Ἡλεὶ παρανομούντων * τῶν υἰῶν κατακρίνεται, * καὶ δι-

καία ψήρφ * θείας λειτουργίας ἀπείργεται * ὁ ἰερὸς Σαμουήλ δὲ,*

ώς ὑπήχοος * τοῦ χαλοῦντος ἀπλάστω ψυχῆ, * εἰσοιχίζεται. Νομιχῶν διαταγμάτων * προϊστάμενος ἄριστα, * 'Ααρών ώς πάλαι, * τῷ Παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, * καὶ τὰς ἐννόμους θυσίας * προσενήνοχας, * προτυπούσας Χριστού την σφαγην * τή σωτήριον.

Τῷ παράρρονι λαῷ σου, * Σαμουήλ, μή ἐμμένοντι * τοῦ ΙΙαμβασιλέως * θείαις προσταγαίς, χρίεις νεύματι * θεουργικώ βαπλέα, * ώς ἡτήσατο, * χερτομούντα αύτου τὴν βουλὴν * τἡν ١٠πέρφρονα.

Θεοτοχίον.

Ο τους χόλπους μη χενώσας * του Πατρός έν τοις χόλποις σου, * νέον ώσπερ βρέρος, * ἐπανακλιθήναι εὐδόκησεν, * ἐπ' ἀνακλήσει, Παρθένε, * των ψυχων ήμων· * φ κραυγάζομεν· Δόξα, Χριστέ, * τῆ δυνάμει σου.

'Ωδή ε΄. 'Ασεβείς ούχ δψονται.*

σρισθείς τῷ Πνεύματι * τῷ θείῳ ἐχ παιδός * λειτουργός γέγονας Θεοῦ, * τῷ ἐλαίῳ, "Ενδοξε, * τῷ τῆς χρίσεως * βασιλεῖς ἐν χάριτι * χρίων θείαις ἐπινεύσεσιν.

Σοβαρῶς ἔμμένοντι, * προέφης τῷ Σαούλ, * ταῖς ἀτάκτοις μεταβολαῖς, * Σαμουὴλ μακάριε, * τὸ θεῖον βούλημα, * καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν * προφανῶς τοῦ θείου Πνεύματος.

*Ακακία πάντοτε * συζών, τοῦ Ἰσραήλ * τὴν κακίστην μεταβολὴν * προφανῶς διήλεγχες * σὺ διορθούμενος, * ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς Προφήτης ἀληθέστατος. Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος * δι' οἶχτον δ Σωτὴρ, * ἐξ αἰμάτων σου ἱερῶν * ὑπὲρ νοῦν, Πανάμωμε, * σεσωμάτωται, * χαὶ Θεός χαὶ ἄνθρωπος * ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται.

'Ωοη ς'. 'Εβόησε * προτυπών.

Ο λόγος σου, * τῆ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, * προεδήλου * τὰ μακρὰν ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα, * Σαμουήλ Προφῆτα, * ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ Ηνεύματος.

"Υψούμενος * ύψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, * ὡς Προφήτης * καὶ Θεοῦ ἱερεὺς παντοκράτορος * νομικαῖς λατρείαις * καθαγνίζεις λαὸν, 'Αξιάγαστε.

Ήχρείωται * ὁ Σαοὺλ παραβάτης γενόμενος, * καὶ Θεός σοι * ἀντ' ἐκείνου Δαυίδ τὸν πραότατον, * Σαμουὴλ θεόφρον, * ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι. Θεοτοκίον.

Λελύτρωται * των ώδίνων ή Εύα, Πανάμωμε, * ἀνωδίνως * σοῦ τεχούσης Χριστόν τὸν Θεόν ἡμων, * τὸν τὰ πάθη πάντων * χαὶ ὀδύνας σαρῶς θεραπεύσαντα.

Ο Είρμός.

f E βόησε, * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, * ὁ Προφή- της * Ίωνᾶς ἐν τῷ χήτει δεόμενος * Έχ ρθορᾶς με ῥῦσαι,*

• Ίησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Σαμουήλ.

Στίχοι.

Μύσας τελευτή και Σαμουήλ ο βλέπων, Το ζων άει φως και τελευτήσας βλέπει. Βή δ' ορόων μέλλοντα Σαμουήλ είκάδι ένθεν. Ταϊς αύτου άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωοτ, ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι. *

Μέγιστόν σε ή τεχούσα * δώρον τῷ Παμβασιλεῖ * προσάγει, Μαχάριε, * εὐχὴν ἱερὰν ἐχπληρούσα, * καὶ μελφδούσα. * Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

"Ενδον όντα του ναου σε, * και κατά του 'Ααρών * τὴν τάξιν λατρεύοντα * τῷ ἐπουρανίῳ Δεσπότη, * ἡ θεία χάρις, * ἔνδοξε

Σαμουήλ, κατελάμπρυνεν.

Λόγφ θείφ κρίνεις, Μάκαρ, * τον λαόν τοῦ Ἰσραήλ, * τούτφ το δικαίωμα * πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, * καὶ ἀποστρέφων * πᾶσαν βλάβην έχθρων προσευχή ἐκτενεῖ.

Πάσαν ύλην έκκενώσας, * Ένδοξε, τοῦ σοῦ νοὸς, * ἔσοπτρο τοῦ Πνεύματος * ἐδείχθης, βοῶν ἀσιγήτως· * Εὐλογητὸς εἰ, * Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

GESTOXION.

'Ωος τ΄. Λυτρωτά του παντός.

Κοσμηθείς 'Ααρών τῷ ἐνδύματι * τῶν 'Αγίων εἰσῆλθες εἰς 'Αγια,* θυσίαις, Παμμακάριστε, * 'Ισραὴλ ἀφαγνίζων * προμηνυούσαις * τὴν σφαγὴν τοῦ 'Αμνοῦ τὴν σωτήριον.

Λογισμφ καθαρφ είσδεχόμενος * τὰς αὐγὰς, Σαμουὴλ, τὰς τοῦ Πνεύματος, * οἶα Προφήτης ἔνθεος * προμηνύεις τὰ πόρρω * ώς ἐνεστῶτα· * διὰ τοῦτο πιστῶς εὐρημοῦμέν σε.

Έχλεκτός ὁ Δαυίδ έχρημάτισεν * έν υἰοῖς Ἰεσσαὶ, ὡς ἐδήλωσας * χρίων αὐτόν τῷ χρίσματι, * Σαμουἡλ, τῷ ἀγίῳ, * καὶ ἀνακράζων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Οι τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, * Σαμουὴλ, τῶν Δικαίων συνόμιλε, * ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν * βασιλείας τῆς ἄνω, * ἀναβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίοι.

Συμπαθείας της σης με άξίωτον, * συμπαθής καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, * καὶ της γεέννης ρῦσαί με * καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου * τοῦ ἐξωτέρου, * ἴνα πίστει καὶ πόθω γεραίρω σε.

Ο Είρμος.

» Λυτρωτά τοῦ παντός παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » Λεὐσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'ஹοἡ θ'. Ευα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.*

Τστάμενος οἶα λειτουργός * ἐπίπροσθεν τοῦ Δεσπότου * καὶ Θεοῦ ἡμῶν, * Μάκαρ, ἀμέμπτψ πολιτεία * κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας, * τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, * καὶ προφητεύων ἐμρανέστατα.

"Ωφθης ἐχ νηδύος μητρικής, * 'Αοίδιμε, τοῦ 'Αγίου * σχεῦος Πνεύματος· * τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δὲ * ἐνδύματι; Θεὸν ἐθεράπευσας * πραότητι χαρδίας, πανόλβιε, * χαὶ διανοίας ὡραιότητι.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμεν * ώς ήλιος, Θεοφόρε, * ἀνατέταλκε, * φέγγει πλουσίων χαρισμάτων * φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε, * ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα· * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

"Ηρθης πρός μονὰς φωτοειδείς, * καὶ ἔλαμψας τοῦ ἡλίου * τηλαυγέστερον. * βλέπεις ἃ βλέπουσι Προρῆται, * 'Απόστολοι, καὶ πάντες οἱ Δίκαιοι, * θεούμενος μεθέξει, Θεόπνευστε: * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρός, * τὸν ἄφθαρτον ἐν νηδύι * ὑποδέδεξαι * Λόγον, ἡμᾶς καταφθαρέντας * ῥυόμενον πολλοῖς παραπτώμασι * τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκός αὐτοῦ, * ἄφθορε μόνη
ΙΙαναμώμητε.

Ο Είρμός.

» Ε δα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσωκίσατο· * σὸ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ χόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοις ἄστροις. *

Ο Σαμουὴλ ὑμνεισθω * ὁ πρό συλλήψεως δοθεὶς, * δοτός Θεῷ τῷ Ύψιστῳ * ὑπό μητρός πανευχλεοῦς, * καὶ βασιλεῖς χρίων οὖτος * ὡς Ἱερεὺς καὶ Προφήτης.

Και της Έρρτης.

Απόστολοι, έχ περάτων * συναθροισθέντες ένθάδε, * Γεθσημανή τῷ χωρίῳ * κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· * καὶ σὺ, Υίὲ καὶ Θεέ μου, * παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β΄. Οίκος του Έρραθα. *

Οτε πρός τον έχ σοῦ * τεχθέντα μετετέθης, * συνήλθον έν νεφέλαις * το σῶμά σου χηδεῦσαι, * Παρθένε, οι 'Απόστολοι. Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ο των ύπερφυων, * άγνή σου μυστηρίων! * του Θεου γαρ ώς Μήτηρ,* πρός τουτον μεταβαίνεις * λαμπρως, Θεομακάριστε.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτδ ἀλήθειαν.

Στίρος τῶν Μαθητῶν * καὶ θείων 'Αποστόλων, * ἀθροίσθητε κηδεῦσαι * τὸ θεοδόχον σῶμα * τῆς μόνης Θεομήτορος. Δ όξα, καὶ νῦν. Τὸ α΄.

Καὶ ἡ λοιπή του "Ορθρου 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Άποστόλου Θαδδαίου, και της Αγίας Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομες Στιχηρά προσόμοια του Αποστόλου τρία.

ΤΙγος πλ. δ΄. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *
Μ άχαρ Θαδδαῖε 'Απόστολε, * προσομιλήσας φωτὶ * ἀχροτάτω,
καὶ διαλύσας νύχτα πολύθεον, * ψυχὰς προσηξας τῷ Παντοχράτορι· * δθεν γηθόμενοι * τὴν λαμπρὰν χαὶ εὕσημον * χαὶ φωταυγή * μνήμην σου γεραϊροντες, * Χριστόν δοξάζομεν.

Πάκαρ Θαδδαϊε 'Απόστολε, * μετὰ τὴν θείαν Χριστοῦ, * καὶ φωσφόρον 'Ανάστασιν, * καὶ τὴν πρὸς οὐράνια * παναγίαν 'Ανάληψιν, * 'Εδέσση πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα * κατεπιστεύθης: ἐν ἡ γενόμενος * λόγοις καὶ θαύμασι * τὸν Τοπάρχην Αῦγαρον, * καὶ σὺν αὐτῷ * πάντας ἐβεβαίωσας * πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάχαρ Θαδδαϊε 'Απόστολε, * τυρλοϊς το βλέπειν τῆ σῆ * ἐπαρῆ θεία δέδοται, * χαὶ χωλοῖς ἀρτίωσις, * χαὶ νοσοῦσιν
ὑγείωσις, * χαὶ παρειμένοις αὐθις ἀνόρθωσις, * χαὶ ἀμυήτοις γνῶσις
σωτήριος: * σὺ γὰρ ἀνάπλεως * χαρισμάτων πέρυχας * τοῦ παντουργοῦ * Πνεύματος, πανόλβιε: * δθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μαρτυρος γ΄. Ἡγος δ΄. εδωκας σημείωσιν. *
 Αθλησιν ποθήσασα, * πολλὰς βασάνους, πανεύφημε, * σταθερῶς ἐκαρτέρησας: * ἐντεῦθεν πρὸς ἄπονον * μετετέθης λῆξιν, * καὶ ἄδυτον φέγγος, * καὶ φανοτάτην χαρμονὴν, * καὶ δι' αἰῶνος θείαν ἀπόλαυσιν: * διό σε μακαρίζομεν, * καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον * ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, * ᾿Αθληφόρε θεόληπτε.

🧃 ξετὰ πολυώδυνα * καὶ πολυποίκιλα βάσανα * ἐν θαλάσση _ 🔭 🚣 βληθεϊσάν σε * Θεός διεσώσατο * ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, * θεία ουναστεία * καταπατούσαν την ἰσχύν * τοῦ ἀλλοτρίου, Βάσσα πολύαθλε. * έντευθεν κατεφώτισας * των εύσεβων τὰ φρονήματα, * ἐχτελούσα τεράστια * ὑπέρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

🕽 ρνες ώς εὐκέλαδος * ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα * τῆς ώραίας άθλήσεως, * τούς σούς συνεχάλεσας * νεοττούς ώραίους, * θήρατρα της πλάνης * διαφυγούσα σύν αύτοις, * Βάσσα θεόρρον άξιοθαύμαστε. * μεθ' ών και κατεσκήνωσας * πρός καλιάς, παμμακάριστε, * οὐρανίους, πρεσβεύουσα * ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β΄.

▲ εῦτε, * την παγκόσμιον Κοίμησιν * τῆς παναμώμου Θεοτόκου, έρρτάσωμεν * σήμερον γάρ * Αγγελοι πανηγυρίζουσι * την σεπτην Μετάστασιν της Θεομητορος, * και πρός εύωχίαν ήμας τούς γηγενείς * συγκαλούσι του βοάν ἀσιγήτω φωνή. * Χαίρε, * ή μεταστάσα ἀπό γής, * καὶ πρός οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα.* Χαΐρε, * ή των Μαθητών τον χορόν * διά νερέλης κούφης είς εν συναγαγούσα. * Χαΐρε, * ή έλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. * Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος * ἀπαύστως μακαρίζομεν. Είς τον Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

"Ηχος β'. Οίκος του Έφραθα. *

♦ ῆμος τῶν Μαθητῶν * ἤθροισται ἐχ περάτων * Γεθσημανῆ χω-🚨 ρίω, * Μήτερ Θεού, χηδεύσαι * τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεύτε, οι γηγενείς, * σήμερον σύν Αγγέλοις * στησώμεθα χορείαν * φαιδράν εν τῆ Κοιμήσει * τῆς μόνης Θεομήτορος. Στίχ. 'Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

▼ωμά σου τῆ φθορᾳ * ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, * καὶ πρὸς ταφὴν έδόθη * τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· * μένει δὲ ἀδιάφθορον. Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Π πανάμωμος νύμφη * καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός,*
ἡ Θεῷ προορισθεῖσα * εἰς ἐαυτοῦ κατοίκησιν * τῆς ἀσυγχύτου ένώσεως, * σήμερον την άχραντον ψυχην * τῷ Ποιητῆ καὶ Θεῷ παρατίθεται * ἡν 'Ασωμάτων δυνάμεις * θεοπρεπῶς ὑποδέγονται * καὶ πρός ζωὴν μετατίθεται * ἡ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς,* ή λαμπάς του άπροσίτου φωτός, * ή σωτηρία των πιστών * καί έλπις των ψυχων ήμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. ³Ηχος δ΄. **Ταχύ προκατάλαβε.***

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν * Κοίμησιν, "Αχραντε, * ἐν ἡ παραγέγονεν * ὁ διὰ σοῦ σαρχωθείς * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν * μετὰ δόξης ἀφάτου * προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα: * καὶ μετέστης ἐν δόξη * μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, * πρεσβείαις σου, Θεοτόκε, * σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, και νου. Το αυτό. Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγου. *

Των Αγγέλων τὰ πλήθη * δοξολογοῦσί σε· * των ἀνθρώπων τὸ γένος * πιστως ὑμνοῦμέν σε· * ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς * πρὸς τὰ οὐράνια, * καὶ πρεσβεύεις ἐκτενως * τῷ Υἰῷ σου καὶ Θεῷ * ρυσθῆναι ἐκ των κινδύνων * τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας * τῆν σὴν, Παρθένε, Μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αὐτό.

Ειτα οι Κανονες, ό πρωτος της Έρρτης, ό του Αποστόλου. και ό της Μάρτυρος.

Κανών του Άποστολου, οὐ ή Άκροστιχίς:

Θαδδαΐον ύμνω τον σορόν θεηγόρον, Ίωσήφ.

(120) α΄. Ήχος πλ. ο΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι.

ρόνφ τῷ τοῦ Δεσπότου, * πάνσορε Θαδδαϊε, παριστάμενος, *
φωτισμόν μοι παράσχου * τὴν φωσρόρον σου μέλψαι πανήγυριν.

Αχρονον φως έν χρόνω * μεθ' ήμων δρθείς ό Υπερούσιος, * ώς

άχτινά σε, Μάχαρ, * ἐπαρῆχε τὸν χόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περίζώσας * σε ὁ εν ίσχύι ἀπροσμάχητος, * τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν * τὴν ἰσχὺν ἀφανίσαι ἐνίσχυεν. Θ εοτοχίον.

 Δ έσποινα τῶν ἀπάντων * ὤρθης τῶν χτισμάτων, τὸν δεσπόζοντα * ἀποβρήτως τεχοῦσα, * Θεοτόχε Παρθένε πανύμνητε. Κανών της Μαρτυρος, φερών Ακροστιχίδα.

Τούς σούς άγωνας, Βάσσα, τιμώ προφρόνως, Ίωσήφ. ΄ Θόη α΄. Πχος πλ. ο΄. Υγράν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐρημοῦντι χαρμονικῶς, * πανένδοξε, μνήμην, * οὐρανόθεν μοι φωτισμόν * δοθῆναι δυσώπει, Μακαρία, * καὶ ψυχορθόρων πταισμάτων συγχώρησιν. Ούχ ἔφριξας δόγμα θεοστυγές,* τῷ φόβῳ Κυρίου * πεφραγμένη σου τὴν ψυχήν. * μαστίγων ποιχίλων χαὶ χινδύνων * διὸ ἀνδρείως χατετόλμησας.

Υπέστης βασάνους πολυειδεῖς * τρισί σὺν υἰέσιν, * 'Αθληφόρε, καρτερικώς· * μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τοὺς στεράνους * τῆς ἀρθαρσίας, Τριάδα δοξάζουσα.

Θεοτοχίον.

Συνέλαβες Λόγον τον τοῦ Πατρός * ἄνευθεν ώδινων, * Παναγία, τῶν μητρικῶν, * καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Του 'Αποσπόλου. 'Ωδή γ'. Σύ εί το στερέωμα.*

τηλη θείας χάριτος * φωταγωγών λαούς, "Ενδοξε, * φώς κα-Α θαρόν * ἄφθης τοῖς ἐν σκότει * των δεινών ἐνυπάρχουσιν.

Ιασιν και λύτρωσιν * θεουργικαίς, Σορέ, νεύσεσι * τῷ βασι-

λεῖ * ἤγαγες Αὐγάρφ, * πρός αὐτόν ἀφικόμενος.

Οίχους ἀπετέλεσας * τοῦ παντουργοῦ, Σορὲ, Πνεύματος * τοὺς γηγενεῖς, * τὰ τῆς ἀπωλείας * χαταστρέψας οἰχήματα.

Θεοποκίον.

Νόμου προχαράγματα * καὶ Προρητῶν φωναὶ, Δέσποινα, * σοῦ τὸν φρικτὸν * τόκον ἀριδήλως, * Θεομῆτορ, ἐδήλωσαν.

Τής Μάρτυρος. Ούρανίας άψίδος. *

Αναφθείσα τῆ πίστει * και τῷ θερμῷ ἔρωτι * τῆς ὑπερβαλλού-Τοης ἀγάπης * Χριστοῦ, Πανεύρημε, * πῦρ ἀπετέφρωσας * ἐπιστασία ᾿Αγγέλου, * και λαὸν ἀγνώμονα * ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεά των εύθέων * εύλογητή πέρυκε * σοῦ ἐκ τῆς γαστρός των λαμψάντων σοι, * Βάσσα πανένδοξε, * συναθλησάντων σοι, * καὶ ἀχλυώδη λυσάντων * παρανόμων ἔνστασιν * γνώμης στεβρότητι.

 Ω μητρός ὑπερβάσης * νόμους ῥευστῆς φύσεως * τῆ τῶν ὑπὲρ ρύσιν ἐνώσει! * Ω πῶς ὑπήνεγκεν * ἄδικον θάνατον * ἀλληλοτρόπως ὀρῶσα * ὧν ἐτιθηνήσατο * πίστει καὶ γάλακτι!

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντα με βρώσει * παραχοῆς ἔσωσας * μόνη τὴν ζωὴν τετοχυῖα * τὴν ἐνυπόστατον, * Κόρη πανάμωμε· * ἀξιοχρέως διό σε * τὴν ἀειμαχάριστον * νῦν μαχαρίζομεν.

Ὁ Είρμός.

» Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» Ο δομῆτορ. * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
» ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν» θρωπε.

Καθισμα τοῦ Αποστόλου.

Ήγος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προσπελάσας Ήλίφ τῷ νοητῷ, * παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικὰς * ἐδέξω, καὶ γέγονας * ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, * καταυγάζων πάσης * τῆς γῆς τὰ πληρώματα, * καὶ σκεδάζων πλάνης * ὁμίχλην, μακάριε· * ὅθεν τὴν φωσφόρον * καὶ ἀγίαν Θαδδαῖε ᾿Απόστολε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάμην σου.

Δόξα. Τής Αγίας, όμοιον.

Τερωθείσα τῆ πίστει τῆ θείχη, * ὡς τρυγών σὺν τοῖς τέχνοις πρός καλιὰς * ἀὐλους κατέπαυσας, * ἱερῶς ἀναθλήσασα, * ἀθληφόρε Βάσσα, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * καὶ θαυμάτων ῥείθρα * πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν. * ὅθεν κατὰ χρέος * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * τελοῦντες τιμῶμέν σε, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταιμάνως βοῶμέν σοι. * Τρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταιμήμην σου.

Καί νον. Της Έρρτης, όμοιον.

Πρέδν συλλαβούσα άνευ σποράς, * σαρχωθέντα τεχούσα δίχα φθοράς, * τὴν νέαν ἀμριέννυσαι * ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος. * ὡς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ * χαὶ πάντων Βασίλισσα * πρός τὴν ζωὴν μετέστης, * Παρθένε, τὴν ἄϋλον. * ὅθεν ἐπαξίως * ἀληθῶς ἀνετές θης * νεφέλη πηγάζουσα * τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα, * Θεομῆτορ πανάμωμε. * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Μυστηρίων, πανόλβιε, * θείων ἐν μυήσει, Μάκαρ, γενόμενος, * ἀμυήτους κατεφώτισας * τὴν Τριάδα σέβειν * ὁμοούσιον.

Νόμον θετον έχάραξας, * Μάκαρ, ἐν καρδίαις, λαιάνας πρότερον * ἀγνωσίας τὰ χαράγματα * καὶ τῆς δυσσεβείας * τὰ ἰνδάλματα.

()Estoxiov.

'Ως τον Κτίστην χυήσασα * πάντων ποιημάτων ὤφθης Βασίλισσα * διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν, * Θεοτόχε μόνη * ἀειπάρθενε.

Τής Μάρτυρος. Ο αύτος Είρμος.

νενδοίαστον έχουσα * σοῦ τὸν λογισμόν πρὸς πάλην έχώρη-Τ σας * τοῦ δολίου πολεμήτορος, * καὶ βυθῷ αἰμάτων * τοῦτον ὥλεσας.

Σὲ βυθὸς κολπωσάμενος, * καταδικασθεῖσαν θάνατον ἄδικον, * κατηδέσθη, καὶ διέσωσεν, * ἀθληφόρε Βάσσα, * θείφ νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον * σύν τοῖς εὐκλεέσιν υἰοῖς σου, "Ενδοξε,* ἐκληρώσω, καὶ οὐράνιον * ἀληθῶς νυμφῶνα * καὶ φῶς ἄδυτον.

Θεοτοχίον.

'Αλατόμητον όρος σε * πάλαι 'Αββαχούμ προείδεν έν Πνεύμα-τι, * ό Θεός εξ οῦ ἐπέφανε, * χαὶ ἡμᾶς, Παρθένε, * διεσώσατο.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ωδή ε΄. Ὁ ἐχ νυχτός ἀγνοίας. *

τοῦ Δεσπότου θεῖον * ἐπιφερόμενος, Μάκαρ, ὁμοίωμα, * τῷ Τοπάρχη Αὐγάρφ * θεῖος ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Ο ἰερός Θωμᾶς σε * μετὰ τὴν θείαν τοῦ λόγου 'Ανάληψιν * κήρυκα ἀποστέλλει, * πάνσορε Θαδδαΐε, τοῖς χρήζουσιν.

Νόσους δραπετευούσας * καὶ ἰωμένας καρδίας θεώμενος, * Αὔ-γαρος ἐπληρώθη * θείου φωτισμοῦ μεσιτείαις σου.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον Λόγον * διπλην ένέργειαν φέροντα τέτοχας, * άπειρόγαμε Κόρη, * μείνασα Παρθένος άμίαντος.

Τζις Μάρτυρος. Ίνα τί με ἀπώσω. *

στου άγάπης, * την κακίαν εἰς τέλος ἐμίσησας: * καὶ στερρῶς ὑπέστης * τὰς ἀλγηδόνας τῶν βασάνων, * καὶ δορᾶς σαρκικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθείς σου τὰ στέρνα * δνυξι ξεόμενος, μάχαρ Θεόγνιε,* $\dot{\epsilon}$ πεγνώσθης πλέον * ώς ἐπόθεις, σορὲ, χαθαρώτερον * τῷ Θεῷ τῶν ὅλων * πρὸς δν ἀνῆλθες μετὰ δόξης * ταῖς τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησιν.

'Αδιστάκτω τῆ πίστει, * πάνσοφε Πιστε, ὑπελθών τὸ μαρτύριον, * τῶν ἀπίστων, μάκαρ, * ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας * ἐν τῷ καταθλᾶσθαι * σοῦ τὰ ὀστᾶ, καὶ ἀρμονίας * διαλύεσθαι πάσας τοῦ σώματος.

Θεοτοχίον.

Τῆς προμήτορος Εὔας * νῦν ἀνεκαλέσω τὴν ἦτταν, κυήσασα * λυτρωτὴν τῶν δλων * καὶ Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον, * Θεομῆτορ, μόνη * ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη· * διὰ τοῦτό σε πίστει δοξάζομεν.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωοὴ ς'. Τὸν Ἰωνᾶν * ἐν τῷ χήτει.

Ο ρωτισμός * τοῦ Αγίου Πνεύματος, * σκηνώσας ἐν καρδία σου, * φωστήρα * κόσμου σε, Θαδδαῖε, * εἰργάσατο ἀληθῆ,* τὸν σκοτασμὸν * τῆς ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρχὶ * τοῦ Χριστοῦ τὰ στιγματα, * Θαδδαῖε, τὰ σωτήρια * ὡς κόσμον, * πάσης ἀχοσμίας * λαοὺς ἐἰρὑσω, σορὲ, * καὶ πρὸς γαρὰν * ἤρθης ὑπερκόσμιον.

 * Ορθρος ήμ * ν έράνης τον ήλιον * δικαιοσύνης, ενδοξε, * δεικυύων * έν * φωτισθέντες, * υίοὶ φωτός δι' αὐτοῦ * οἱ γηγενεῖς, *

Θαδδαίε, γεγόναμεν. Θεοτοχίον.

Νέον ήμεν * βρέφος ἀπεχύησας * Πατρός τὸν όμοούσιον, * ρθαρείσαν * φύσιν τῶν ἀνθρώπων * πρός τὸ ἀρχαΐον, 'Αγνη, * κάλλος αὐτὴν * πάλιν ἐπανάγοντα.

Τής Μάρτυρος. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Τδρύματα μιαρών * θεών εἰς τέλος ἐλέπτυνας, * ἐδράσασα τὴν ψυχὴν * Θεοῦ πρός τὴν ἄφατον * ἀγάπην, καὶ γέγονας, * ἀθλοφόρε Βάσσα, * τῶν ᾿Αγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ * ἀγῶνας, Μάρτυς, διήνυσας, * μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ * ἐδέξω τὰ ἔπαθλα, * ἀθάνατον εὕκλειαν,* καὶ παστάδα θείαν, * καὶ τρυφήν μὴ διαἐῥέουσαν.

'Ως πάλαι τὸν Ἰωνᾶν * βυθοῦ θαλάσσης διέσωσε * Θεός σε παντουργικῆ * δυνάμει, Πανεύφημε, * ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, * ὁ βουλαϊς ᾿Αγίων * καθ ἐκάστην δοξαζόμενος.

()ESTSXISY.

Πελάγη άμαρτιών * καὶ κύματα ἀπογνώσεως * χειμάζουσί μου τὸν νοῦν· * σπλαγχνίσθητι, Δέσποινα, * καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον * καὶ διάσωσόν με, * τὸν Σωτῆρα ἡ κυήσασα.
Ο Εἰρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ » ἐχ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη-» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον του 'Αποστόλου.

Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον. *

Εορτή χαρμόσυνος * τοῦ 'Αποστόλου ἐπέστη· * εὐφροσύνως σήμερον * ἐπιτελέσωμεν ταύτην· * νέμει γὰρ τοῖς αὐτόν πίστει ἀεὶ τιμῶσι * λύτρωσιν ἀμαρτημάτων καὶ ρῶσιν θεῖαν· * Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν * ὡς θεῖος μύστης * Χριστοῦ τῆς χάριτος· Ο Οἶχος.

Του Χριστου Μαθητήν * άπαντες εύφημήσωμεν. * τον αὐτόπτην * του Λόγου * τιμήσωμεν σήμερον. * Οὕτος γὰρ τῷ χόσμφ *

έχηρυξε το πάνσεπτον Ευαγγέλιον, * και τὰ έθνη σαγηνεύσας * έχ του βυθού της πλάνης άνήγαγε. * την δε όδον της άληθείας ύποδείξας, * δι' αύτης άνάγει τούς πιστούς * πρός πατρίδα ούράνιον. * και τῷ θείφ θρόνφ λαμπρώς παριστάμενος, * φωτισμόν παρέχει δαψιλώς * τοτς αὐτὸν έκ πόθου γεραίρουσι. * Και γάρ έχει παρρησίαν * ώς θείος μύστης * Χριστού της χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου ()αδδαίου.

Στίχοι.

Θαδδατε! ποτον άλλο σοι πλέξω στέρος, "Η αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου; Είκαδι πρώτη Θαδδαΐος βιότοιο απέπτη.

Τἢ αὐτἢ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεργνίου, Άγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στίχ. Μητρός μιᾶς κάλλιστα παιδία τρία, Σύν μητρί Βάσση πρός τομήν ψυχή μία. Βάσσαν σύν τεκέεσσι τάμε ξίρος είκάδι πρώτη.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, ελέησον καί σώσον ήμας. 'Αμήν.

Του Αποστόλου. Ίλοη ζ΄. Πατόες θεοσεβείς.

Θαύματα έχτελών τη έπιχλησει * Κυρίου φανέντος ύλη σώμα-τος, * έπεσπάσω λαούς τε * χαὶ πόλεις, Πανεύφημε, * εἰς βεβαίαν πίστιν, κραυγάζοντας * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ήμών.

"Εστησας σηπεδόνα. άθείας * νοστίμων σου λόγων θείφ άλατι· * καὶ ἰάσω καρδίας * τῷ βέλει τοῦ όρεως * πληγωθείτας, μάκαρ Απόστολε, * Εύλογητός, έκβοων, * ό των Πατέρων Θεός.

"Ηρθης πρόν ύψος θεωρίας * πλησθείς, ώ Θαδδαΐε, θείου Πνεύματος, * και σωτήριον λόγον * ένθέως έπλούτησας, * και λαούς βοάν έξεπαίδευσας. * Εύλογητός ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων. **Ε**ρτοχίον.

Γνώμη οίχεια όλωθαίνων, * χαὶ πράξεις άπόπους περιχείμενος * έπὶ σὲ καταρεύγω· * βοήθει μοι, Δέσποινα, * μετανοίας τρόπους παρέχουσα * τῆ ταπεινή μου ψυχή, * ίνα δοξάζω σε.

Τής Μάρτυρος. Οι έχ τής Ιουδαίας. *

Ρώμη θεία την φλόγα * του πυρός διελθούσα, * Μάρτυς, ἀπήμαντος.* πυρὶ των σων σίν έστος. μαντος,* πυρὶ τῶν σῶν αἰμάτων * ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην,* ἐχβοώσα, κατέφλεξας. * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

Men. Tom. VI.

Ο λεόντων πεδήσας * τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ λάκκο * σώζων τόν σὸν Δανιὴλ, * ἀνάλωτον δεικνύεις * θηρῶν τὴν 'Αθληφόρον, * με-λφδοῦσάν σοι, Δέσποτα· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλο-γητὸς εἶ.

Φανοτάταις ἀχτῖσι * τοῦ Σταυροῦ λαμπομένη * Βάσσα ἡ ἔνδοξος, * τὸ σχότος τῆς ἀπάτης * ἀπείραστος διέβη, * χαὶ προς φῶς ἐξεδήμησεν, * ἀναβοῶσα· Χριστὲ * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

'Ρήξον τὰς πολυπλόχους * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων * σειρὰς, Θεόνυμρε, * τὸν αἰροντα τοῦ χόσμου * Θεόν τὴν ἀμαρτίαν * ὑπὲρ λόγον χυήσασα, * εὐλογημένη ἀγνὴ * ἀεὶ δεδοξασμένη.

Του Αποστόλου. Ωοη η. Νικηταί τυράννου.*

ψρανός ἐράνης * δόξαν διηγούμενος * Θεοῦ, Θαδδαῖε, * και ἐθνῶν ἐγένου * φωτισμός πρὸς πίστωσιν * θείαν ἐνάγων * τοὺς θερμῶς βοῶντας· * Τμνεῖτε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ρῶσιν ἀσθενοῦσι, * καὶ τυρλοῖς ἀνάβλεψιν, * καὶ παρειμένοις * εὐδρομίαν, μάκαρ, * χορηγῶν τοῦ Πνεύματος * τῆ δυναστείᾳ, * πόλεως Εδέσσης * φωστὴρ ἐχρημάτισας, * τῆς ἀεὶ πιστῶς σε, * Θαδδαῖε, εὐρημούσης.

Ο περιουσία * θαυμασίων ἄπιστον * ξθνος εἰς πίστιν * ἐπινεύσει θεία * μεταποιησάμενος, * καὶ ἐξ εἰδώλων * πλάνης διασώσας * τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας * πίστει, κατὰ χρέος * δοξάζεται Θαδδαΐος.

()EOTOXIOV.

Νόμου τὸ σχιώδες * ἀπεπαύθη, Δέσποινα, * σοῦ χυησάσης * νόμου τὸν δοτῆρα, * χάριτι ρωτίζοντα * τὴν οἰχουμένην· * δν ἀεὶ δυσώπει * νόμφ με ἐπόμενον * τῷ τῆς ἀμαρτίας * οἰχτετραι διὰ τάχους.

Τής Μάρτυρος. Έπταπλασίως χάμινον. *

Ο την ημών άσθένειαν * έαυτῷ περιθέμενος, * σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε, * καὶ σὲ ἀπειργάσατο * δυνατωτέραν, Μάρτυς, πυρὸς, * ὕδατος, θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, * πιστῶς ἀναβοῶσαν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε *-Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανιχώς ήριστευσαν, * χαὶ ἀνδρείως ἐνίχησαν * παίδες οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἔνστασιν, * ὁ θεῖος Θεόγνιος, * ὁ ἱερὸς ᾿Αγάπιος * ἄμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι· * καὶ νίχης τοὺς στεράνους * πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι, * αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωσεί έλαια εύχαρπος, * ώς πολύφορος ἄμπελος * χλήμασι τρισίν εύθυνομένη τέθηλας * μεθ' ὧν έγεώργησας * όμολογίας βότρυας, * οἰνον μαρτυρίου ἀναβλύζοντας, Βάσσα, * εὐφραίνοντα καρδίας * εὐσεβῶς τῶν βοώντων * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, * σὺν Μαρτύρων στρατεύμασι * θρόνφ παρεστώτες τοῦ Θεοῦ, Πανεύρημοι, * καὶ δόξης καὶ χάριτος * καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι, * λύσατε ἡμῶν τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόρον, * τῶν πίστει ἐκτελούντων * τὴν ρωσρόρον καὶ θείαν * καὶ πλήρη χαρισμάτων * ὑμῶν αἰσίαν μνήμην.

Θεοτοχίον.

Ο οὐρανοὺς τῷ νεύματι * καὶ τὴν Υῆν τῷ βουλήματ: * Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας, ἄχραντε, * καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, * ἐκ σοῦ σαρῶς ἡνέσχετο * σάρκα ἐαυτῷ οἰκοδομῆσαι, τὴν φύσιν * ἡμῶν ἀναχωνεύων * συντριβεῖσαν ἀπάτη * τοῦ ὅρεως, Παρθένε, * ὁ μόνος ἐλεήμων.

Ο Είρμός.

» Γπταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ό τύραννος * τοῖς
» Γεσεβέσιν ἐμιανως ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κερίττονι * πε» ρισωθέντας τούτους ἰδων, * τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῆ, ἀνε» βόα· * Οὶ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερ» υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ᾿Ωδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον. * ᾿ Τοων τὰς δι᾽ αἰωνος * θείας ἀντιδόσεις, * καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτω τρανότερον, * μάκαρ, ἐγγίζων, Θαδδαϊε, * τέρπου καὶ χόρευε.

'Ως κέδρος, ώς μεγίστη, * ἔνδοξε (θαδδαΐε, * ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, * εὐωδιάζων καρδίας * τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήφθης 'Αποστόλων, * Μάχαρ, και Μαρτύρων * και 'Ασωμάτων χορείαις γηθόμενος * μεθ' ων δυσώπει σωθήναι * τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ή μνήμη σου πλουσίως * φέγγει χαρισμάτων, * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα * ἀνευρημεῖν σε, Θαδδαῖε, * πάντας προτρέπεται. Θεοτοχίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, * τὴν κεκακωμένην * ταῖς άμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, * ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον * ἀποκυήσασα.

Τής Μάρτυρος. Έξέστη ἐπὶ τούτω.

Τρείν έφιεμένη α όφθαλμός * γηγενούς άληθως ούχ έώραχε, * τὰ τῆς σαρχός * έφερες ἐπίπονα ἀνδριχως, * θλάσιν μελων, Πανεύρημε, * δρμημα θηρίων, χαϋσιν πυρός, * θαλάσσης τριχυμίαν, * ἀύλφ φωταυγία * φαιδρυνομένη, παμμαχάριστε.

'Ως όντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, * Θεοφόρε, σελήνη ἀνέτειλας, * θεῖον χορόν * οἰά περ ἀστέρων φωτοφανών * ἐπαγομένη χάριτι * σοῦ τῶν προελθόντων ἐκ τῆς γαστρός· * καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην * ἀιλφ φωταυγία * καταφαιδρύνετε, Μακάριοι.

Στηρίξαντες έν πέτρα ύπομονής * διανοίας τὰς βάσεις, Μακάριοι, * τῶν πειρασμῶν * ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς * ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι * ώρθητε, καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ * ἀράμενοι, σύν τούτω * ἀεὶ συμβασιλεύειν * κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Ή δντως ἀχεραία περιστερὰ, * ἡ τρυγών τὸν Θεὸν ἀγαπήσασα, * ἡ χελιδών * θείοις ἀναπτᾶσα σὺν νεοσσοῖς * πρὸς οὐρανοὺς ἐσχήνωσε * χράτος πρὸς τὸ θεῖον χαὶ νοερὸν, * χειμῶνα διαδρᾶσα * χαὶ θήρατρα δαιμόνων, * Βάσσα, ἡν πόθω μαχαρίζομεν.

Φιλάνθρωπον τεχούσα και λυτρωτήν, * θαυμαστή και φιλάγαθε Δέσποινα,* άμαρτιών * λύτρωσίν μοι δίδου σαϊς προσευχαϊς. * και την ψυχήν μου, πάναγνε, * την κεχαχωμένην τοϊς λογισμοϊς * άγάθυνον, και δείξον * παθών θανατηφόρων * λελυτρωμένην, παναμώμητε.

O Eigués.

» [ξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανός, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τα
» πέρατα, * ὅτι Θεός * ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό
» σε, Θεοτόκε, * Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ» νουσιν.

Τίξαποστειλάριου. Γυναϊκες άκουτίσθητε.*

Το δέσσης έχρημάτισας * φωστήρ, Θαδδαϊε πάνσοφε * έν ή κηρύξας την θείαν * οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, * καὶ τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον * καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἄπαντας * φωτίσας, λάτρας ἔδειξας * τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, * Απόστολε θεοκήρυξ.

Και της Ερρτής. Ο ούρανον τοις άστροις. *

Τιών *Αποστόλων ο δήμος, * συναθροισθείς έν νερέλαις, * άξιοχρέως χηδεύει * την του Κυρίου Μητέρα, * παρόντος καὶ του Σωτήρος * σύν μυριάσιν 'Αγγέλων.

Είς του Στίχου των Λίνων, Στιχηρά προσόμοια. "Ηχος β'. Οίκος του Έφραθα. *

γήσθητι έχτενῶς * τῶν σὲ παραχαλούντων, * Παρθένε Θεοτόχε, * χαὶ πόθω ἀνυμνούντων * τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στίν. Ανάστηθι, Κύριε, είς την ανάπαυσίν σου.

Α ευρό μοι Μαθητών * το στίφος, τη Παρθένω * έξοδιον νυν ύμνον *
- είς έκαστος φερέτω * τη έορτη άρμοδιον.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυτδ ἀλήθειαν.

Στέφος των Μαθητών, * προθύμως έν νεφέλαις * άθροίσθητε κηδεύσαι * το θεοδόχον σωμα * τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομειον.

τών οὐρανῶν, * ἐπάρθητε ὀρῶσαι * τὴν πύλην τοῦ Υψέστου * χωροῦσαν μετὰ δόξης * πρὸς τὸν Υἰὸν καὶ Κύριον.
Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΒ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Αγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τῆ ἡμέρα ψάλλεται καὶ ἡ Ακολουθία τοῦ Αγίου Πάρτυρος Λούππου, διὰ τό ἐν τῆ κγ', ἀποδίδοσθαι τὴν Έρρτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Αγίου Άγαθονίκου τρία.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν, *

Πρώτην ἀγαθότητα * καὶ ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητα * ἐκζητῶν, ᾿Αγαθόνικε,* χαίρων προσεχώρησας * πρὸς τοὺς προκειμένους * γενναίους ἀγῶνας· * καὶ συμπλακεὶς τῷ δυσμενεῖ * ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, * καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον * προσανεπλέξω διάδημα, * δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία χοσμούμενος * λόγον ζωήρρυτον ξβλυσας, * ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, * ἐλέγχων τὸν τύραννον, * τῆς πολυθείας * ζάλην χατευνάζων, * ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς * προσεπιμένειν τῆ θεία χάριτι: * διὸ τὰ χαλεπώτατα * ὑπενεγχών πειρατήρια, * πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια * στερηφόρος ἀνέδραμες.

Αίματι σταζόμενος * τῆς χαρτερᾶς σου άθλησεως, * τῷ Δεσπότη Απαρέστηχας * θῦμα εὐωδέστατον, * καθαρὰ θυσία, * εὐπρόσδεχτον δῶρον, * ἱερωτάτη προσφορὰ * καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον * διό ταῖς ἱχεσίαις σου * τῆς Ἐχχλησίας τὸ πλήρωμα * ἐν εἰρήνη συντήρησον, * ἀθλητὰ ᾿Αγαθόνιχε.

Καί του Αγίου Αούππου τρία, δμοια.

Λοϋππος ὁ μαχάριος * τῆς ἀθείας διέλυσε * τὸν χρυμὸν τὸν βα- Λ ρύτατον * θέρμη θείου Πνεύματος· * καὶ τμηθείς τῷ ξίφει * ἰάσεως ῥεῖθρα * ἀναπηγάζει, καὶ ψυχὰς * κατατακείσας δροσίζει χάριτι· * αὐτὸν ἀνευρημήσωμεν * ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον * καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα * εὐσεβῶς, φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβάσματα * βυθφ ύδάτων παρέδωκας, * καὶ άθέους κατέπληξας * όρωντας τὰ θαύ κατα * τὰ τῆ σῆ, ΙΙαμμά-καρ, * τελούμενα πίστει * μέσον ἐκείνων δὲ ἐστὼς, * λουτρόν τὸ θεῖον ἐξ ὑψους δέδεξαι, * Θεοῦ σε μεγαλύνοντος * ὡς γνησιώτατον Μάρτυρα, * καὶ γενναῖον ἀδάμαντα * καὶ Αγγέλων συμμέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε * έχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον· * καὶ τοις βέλεσι βάλλοντες * ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, * ἀθλοφόρε Λοῦππε· * καὶ πρίζειν δοκοῦντες * δένδρω προσήξαν τὴν πληγὴν, * ἐσκοτισμένοι, μάκαρ, ὑπάρχοντες· * ἐφρούρει γάρ σε Κύριος, * δι' δν τὸ πάσχειν προήρησο, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τῶν 'Αγγέλων συνόμίλε.

Δόξα, Ήχος α΄. Ανατολίου.

[ερωνύμως ἐκλήθης * τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, * 'Αγαθόνικε πολύαθλε. * τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθείς, * εἰδωλικὴν ἀπάτην * καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, * πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω * παραδόξως μεταβέβηκας. * διὸ ἐν τῆ ἐνδόξῳ σου μνήμη, * παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεὸν, * ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, ὁ αὐτὸς Ἡχος. Τῆς Ἑορτῆς.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις * καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρός αὐτοῦ * τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, * τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῆ μυστήριον * ἱνα μὴ μόνον * τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, * ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτόν * τῆ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. * Διό περ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες, * τὴν Σιών κατελάμβανον * καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην * προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ. * ἢν καὶ ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. Ήχος β'. Οἰχος τοῦ Ἐφραθά.*

 Δ ήμος τῶν Μαθητῶν * ἀθροίζεται χηδεῦσαι * Μητέρα Θεοτόχον,* ἐλθόντες ἐχ περάτων * παντοδυνάμω νεύματι.

Στιχ. 'Ανάστηθι, Κύριε, είς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τύμρη ή του Θεού, * Βασίλισσα Παρθένος, * των έκλεκτων ή δόξα, * καύχημα των παρθένων, * πρός τον Υίον μεθίσταται.

Στίχ. 'Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

θροισται ὁ χορὸς * Μαθητῶν παραδόξως * ἐκ τῶν περάτων κόσμου, * κηδεῦσαί σου τὸ Σῶμα * τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος * τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, * ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, * Μάρτυς ᾿Αγαθόνικε, * τῷ τῶν ἀπάντων βασιλεῖ· * καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος * τοῦ δεινοῦ Βελίαρ * καθείλες τὴν δύναμιν· * καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον * στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις * Θεῷ παρίστασαι· * ῷ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης * ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, * Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτὸς. Τῆς Ἱροτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον * μυστικῶς τῆ κλίνη * τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς * τῶν Παρθένων κύκλῳ παρίστανται. * καὶ ψυχαὶ Δικαίων περιιπτάμεναι * τὴν Βασιλίδα γεραίρουσιν. * αἰ μιὰν * ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν * ἀντὶ μύρου κομίζουσαι. * αἰ δὲ * τὴν ἄῦλον ὑμνψδίαν * μετὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι. * πρέπει γὰρ τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, * ὡς Βασιλίδα * ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. * Αἶς καὶ ἡμεῖς, * βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, * ἐξέλθωμεν πρὸς κηδείαν * τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, * ὑμνοις καὶ ψδαῖς πνευματικαῖς * αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Απολυτίκιον της Εορτής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. *

Πλατυτέρα οὐρανῶν * ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, * ἡ τεχοῦσα ἐν σαρχὶ * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν, * νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐχ γῆς μετέστης. * Διχαίων δὲ ψυχαὶ * χαθορῶσαί σε, * ᾿Αγγέλων οἱ χοροὶ * χατοπτεύοντες, * ὡς Βασιλίδι αἴνεσιν ἀξίως * διαπαντός σοι προσάγουσι. * Διὸ πρεσβεύειν * μὴ διαλίπης * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Αποστόλων ὁ χορός, * διεσπαρμένος ἐν τῆ γῆ, * συνηθροίσθη ἐν Σιών, * ἱνα προπέμψη ἀπό γῆς * τὴν Θεοτόχον πρός τόν Τψιστον, ὅν περ ἔτεχεν. * Δυνάμεις οὐρανῶν * αἱ ὑπερχόσμιαι * προέτρεχον ὁμοῦ, * χαὶ συνεχόρευον * πνευματιχῶς χραυγάζουσαι. Εὐφραίνεσθε, * οἱ οὐρανοὶ, προσδεχόμενοι * Θεοῦ Μητέρα, * δι' οῦ δεσπόζει * ὁρατὰ χαὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρώτος Κανών της Εορτης, καὶ οἱ δύο παρόντες των Αγίων.

Ο Κανών του Αγίου Αγαθονίκου, οὖ ή Ακροστιχίς. Αγαθονίκου τοὺς πόνους μέλπειν θέμις. Ίωσήφ.

'Ωδή α'. Ήγος α'. 'Ωδήν ἐπινίκιον. *

Αγάθυνον, "Αγιε, * χεχαχωμένην * ψυχήν μου τοῖς πάθεσεν, * Λ άγαθός γενόμενος * τοῦ άγαθοῦ μιμητής * χαὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν * δοξάσαι μνήμην σου.

Γνωστός τῷ γινώσκοντι * τὰ πάντα, Μάρτυς, * ἐγένου, θεό-πνευστε, * καὶ τὴν τούτου σάρκωσιν * ἐθνῶν ἑνώπιον * ἐκήρυξας, τὸν τῆς σαρκὸς * μὴ πτήξας θάνατον.

'Ανέστησας λόγφ σου * τοὺς πεπτωκότας, * καὶ τῆς 'Αναστάσεως * κοινωνοὺς ἀνέδειξας * καὶ τῆς λαμπρότητος * τῆς αίωνίου εὐσεβῶς, * Μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτοχίον.

Θαυμάτων ἐπέχεινα * τὸ μέγα θαϋμα, * Σεμνὴ, τῆς λοχείας σου * χαθορᾶται· τίχτεις γὰρ, * ἐν ὁμοιώματι * σαρχὸς γενόμενον, Χριστὸν, * δίχα τροπῆς χαὶ φυρμοῦ.

Ο Κανών του Αγίου Λούππου, έχων τήνδε την Ακροστιχίδα. Υμνώ σε, Λοϋππε Μάρτυς ήγλαϊσμένε: Ίωσήφ.

'Ωρή α'. Ήχος δ'. Τριστάτας κραταιούς. *

Ρομνούντι τὴν φαιδράν * καὶ φωσφόρον σου μνήμην,* Στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ, * γενναῖε ἀθλητὰ, * τὴν ψυχήν μου καταύγασον * λάμψεσι ταῖς ἀνεσπέροις * αὐγαζόμενος πάντοτε, * καὶ τῷ θείφ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθών * τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, * ὡμολόγησας Θεόν * ὁφθέντα ἐπὶ γῆς, * καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, * Πάνσορε, τὴν ἀνθρωπίνην, * καὶ θεοὺς ἐξηφάνισας * τῶν Ἑλλήνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικών * πληρωθείς τὴν καρδίαν, * ώσπερ θεῖος ποταμός * τὰ ρύματα, Σορέ, * τῆς ἀπάτης ἐξήρανας * πίστει δὲ τὰς διανοίας * τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας * βλαστανούσας αρπόν ἐπουράνιον.

Θεοτοχίον.

'Ως δρθρος εὐπρεπής * ἐχ λαγόνων ἀνίσχεις * Ίησοῦν, τὸν φωτισμόν * ἀπάντων καὶ Θεόν, * ἀπειρόγαμε Δέσποινα, * νύκτα τῆς πολυθείας * ἐχμειοῦντα, καὶ λάμψεσιν * ἀνεσπέροις τὸν κόσμον φωτίζοντα.

Τοῦ Αγίου Αγαθονίχου...

'Ωοή γ'. Στερεωθήτω ή καρδία μου. *

() εματαιότρων ταϊς θωπείαις σε * δολερώς συλήσαι ἐπήλπιζεν. *
ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ * τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, * ἡδρασμένου
σου ἐν πέτρα ἀψευδοῦς, * Μάρτυς, πίστεως.

ὶπερνηξάμενος το πέλαγος * άλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος * τῆ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, * άθλητὰ Αγαθόνικε, * προσ-

ωρμίσθης πρός λιμένας νοητούς * άγαλλόμενος.

Τομαί, στρεβλώσεις τε του σώματος * ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν σήμερον· * ξίρη καὶ τήγανα καὶ πῦρ * καὶ θηρία καὶ θάνατον * οὐ πτοοῦμαι, ἀνεβόας, ἀθλητὰ * ᾿Αγαθόνικε. Θεοτοκίον.

Ο κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, * μορφωθεὶς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, * περιγραφὴν σωματικῶς * ὑπεδέξατο, Δέσποινα, * ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς * γνωριζόμενος.

Τοῦ 'Αγίου Λούππου. "Ότι στεῖρα ἔτεκεν. *
Στηριχθείς τοῦ Πνεύματος * τῆ ἀηττήτφ δυνάμει * πρὸς τοὺς
ἀγώνας, Μάρτυς, * ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, * καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα * κατήργησας, * Λοϋππε παμμακάριστε.

Έπιγνούς σε Μάρτυρα * τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων * ὁ ἀπηνὴς διώχτης * θωπείαις σου τόν λογισμόν * ἐξαπατῆσαι ἤλπι-

ζεν. * έψεύσθη δὲ * ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ώσπερ Πνεύματι * τῷ παντουργῷ κρουομένη * ἀναφωνεῖς τυράννων * ἐνώπιον χαρμονικῶς * μέλος ἐνθέου γνώσεως, * καταθέλξας * πίστει τοὺς προστρέχοντας. Θεοτοκίον.

'Ο Θεός ἐν μέσφ σου * κατασκηνώσας ὡς οίδε, * τῆς παρθενίας κλείθρα * οὐ παρεσάλευσεν, 'Αγνή: * ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρα δὲ * τῆς πίστεως * πάντας ἐστερέωσεν. Ο Εἰρμός.

" Οτι στεῖρα ἔτεχεν, * ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἑχκλησία, * καὶ ἡ πολλὴ " ὸ ἐν τέχνοις * ἡσθένησε Συναγωγὴ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ " ἡμῶν * βοήσωμεν * "Αγιος εἶ, Κύριε.

Κάθισμα του Αγίου Αγαθονίχου.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Αθλήσει λαμπρυνθείς * ώς χρυσός έν καμίνω * έξήστραψας, σορέ, * ίαμάτων άκτίνας, * καὶ σκότος έμείωσας * τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι· * ὅθεν ἄπαντες * τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἐορτάζομεν, * θεομακάριστε Μάρτυς, * ἀθλητὰ 'Αγαθόνικε.

Δόξα. Τοῦ Αγίου Λούππου.

'Ηχος δ'. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ. *

Τό όπτικόν σου τῆς ψυχῆς * ἐκκαθάρας * καθυπεδέξω τὴν αὐγὴν * τῆς Τριάδος, * καὶ τὰς ἐν ζόρω, πάνσορε, * ἐφώτισας

ψυχὰς * αἴγλη θείων λόγων σου, * Λοῦππε Μάρτυς Κυρίου· * 5θεν πρὸς ἀνέσπερον * μεταβέβηκας φέγγος, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν * τῶν σὲ τιμώντων * καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νον. Τῆς Έρρτῆς.

'Ηγος ο αὐτός. Κατεπλάγη 'Ιωσήρ. *

Αναβόησον, Δαυίδ, * τίς ἡ παρούσα Εορτή; * Ήν ἀνύμνησα, Αρησίν, * ἐν τῷ Βιβλίφ τῶν Ψαλμῶν, * ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, * μετέστησεν αὐτὴν * πρός τὰς ἐκεῖθεν μονὰς * Χριστός, ὁ ἐξ αὐτῆς * ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς * καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι μητέρες * καὶ θυγατέρες καὶ νύμραι Χριστοῦ, * βοῶσαι Χαῖρε, * ἡ μεταστᾶσα * πρός τὰ ἄνω βασίλεια.

Του Αγίου Αγαθονίκου.

'Ωδή δ'. Έν Πνεύματι προβλέπων. *

ρπήλθες των Μαρτύρων * τὸ στάδιον, σορέ, * ὅπλω θείας πίστεως * λαμπρώς περιφραχθείς· * περιπλαχείς δὲ * τῷ δυσμενεῖ, χατὰ χράτος * τοῦτον νιχήσας * χαθυπέταξας ποσί σου, * Μάρτυς ά-θλητὰ Αγαθόνιχε.

Σορία σου των λόγων * καὶ ἔργων ἰερων * θείαις ἐπιδείξεσιν * ἐξέπληξας ἐχθροὺς, * ὑπολαβόντας * τὸ καρτερόν τοῦ νοός σου * καταπαλαίσαι, * καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ᾿Αγαθόνικε.

ΙΙυρὶ ὁλοχαυτώσας * ἀγάπης θεϊχῆς * σοῦ τὸν νοῦν, ἀοίδιμε, * τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν * οὐχ ἐπτοήθης, * ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἄνθραξ * τῆς ἀθείας * ἐνεπύρισας τὴν ῦλην, * Μάρτυς ἰερὲ 'Αγαθόνιχε.

()ESTOXION.

Ό νώτοις ἐπιβαίνων, * Αγνὴ, χερουβιχοῖς, * σαρχωθεὶς ὡς ἄνθρωπος * ἐχ σοῦ θεοπρεπῶς, * σοῦ ταῖς ἀγχάλαις * χαθέζεται ώσπερ βρέρος * χαὶ νηπιάζει, * νηπιόρρονα τὸν πάλαι * σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Του Αγίου Αούππου. Ο καθήμενος έν δόξη.*

Υπερβάς της άνθρωπίνης * άσθενείας, μαχάριε, * τους γεώδεις δρους, * έρερες πληγάς ραβδιζόμενος, * ράβδον δυνάμεως φέρων * τον σωτήριον, * παναοίδιμε Λοϋππε, Σταυρόν * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11εποιθώς καθάπερ όρος * ἐπὶ Κύριον ἔμεινας, * ἀθλοφόρε Λοῦππε, * θεία συμμαχία ἀσάλευτος * τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν
σου * ὅθεν ἤνεγκας, * ἀνυψούμενος πρὸς οὐρανὸν * θείφ ἔρωτι.

11λήρης πίστεως ὑπάρχων * καὶ σορίας καὶ χάριτος, * ἀνομούντων μέσον * Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας· * τῶν πεμπομί-

νων βελών δὲ * οὐχ ἐφρόντισας, * εἰργομένων δυνάμει Χριστοῦ * προσεγγίσαι σοι.

Θεοτοχίον.

Έπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος * τῆς σοφίας ἡ ἄβυσσος, * Ἰησοῦς, κατήλθε, * μόνην καθαράν σε ευράμενος, * Θεογεννήτορ Παρθένε,* καὶ κατέκλυσεν * ἀσεβείας χειμάρρους δεινούς * θεία χάριτι. Του Αγίου Αγαθονίκου. Ώδη ε΄. Το φαεινόν ημίν.

Τόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος * νόμον σωτήριον, * ἐννομώτατος ὡς Μάρτυς, Ἐνδοξε, * τοῦ νομοδότου * πάντων καὶ δεσπόζοντος * Χριστού του Θεού ήμων.

Ο περιβόητος και περίδοξος, * Μάρτυς γενόμενος, * 'Αγαθόνικος νον μακαρίζεται, * σύν ούρανίαις * πάντοτε Δυνάμεσι * φαι-

δρώς άγαλλόμενος.

'Υπέρ το ζῆν θανεΐν εΐλου, Ένδοξε, * δπως τὴν μέλλουσαν * ώς άιδιον και αιωνίζουσαν * ζωήν κερδήσης * δθεν ξίφει τέμνοντι * κλίνεις τον αύχένα σου. Θεοτοχίον.

Σου τὰ θαυμάσια προορώμενος * θείω έν Πνεύματι * Ήσαίας άνεχραύγαζε. * Ίδου έν μήτρα * έξεις τον άγωρητον * σαρχούμενον, Αχραντε.

Τοῦ Αγίου Λούππου. Ασεβείς ούχ δψονται.*

▼εληδόν ήπειλησαν * συγκόπτειν σε έχθροὶ, * ἐαυτοὺς μᾶλλον . Δέ, Σορέ, * θεικαίς προστάξεσι * κατατέμνοντες, * άσινή σε, άτρωτον * xατενόουν φυλαττόμενον.

Απαιωρήσας, ενδοξε, * το όμμα της ψυχης * προς την πέτραν την άρραγη, * οὐδαμώς τοῖς χύμασι, * Μάρτυς, σεσάλευσαι * των πιχρών χολάσεων * θεία ρώμη δυναμούμενος.

'Ραντισμοῖς αίμάτων σου * πυράν είδωλικήν * έναπέσβεσας, 'Αθλητά· * και πυρι των ἄθλων σου * πᾶσαν κατέφλεξας * την ἀπάτην ΙΙνεύματι * τῷ Αγίω πυρακτούμενος.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι * τιμήσωμεν νοὶ * καλλονὴν τὴν τοῦ Ίαχώβ· * καὶ ἐνθέοις πράξεσι * καλλυνόμενοι, * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν * ώς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Του Αγίου Αγαθονίκου. 'Ωοη ς'. Τον Προφήτην Ίωναν. * Τυριόλεκτον πληθύν * Αίθιόπων νοητών * κατεπάλαισας, Σορέ,* ἀσθενεία τζε σαρκός, * και ήνωσαι * ταϊς μυριάσι * τών νοερών λειτουργών.

Έπορεύθης άνδρικώς * μαρτυρίου την όδον, * καὶ έστένωσας όδους * ττς κακίας, 'Αθλητά * και έφθασας * τὰς εὐρυχώρους * σχηνώσεις των ούρανίων νοών.

Λαμπρυνθείς ώσπερ χρυσός * τῆ χωνεία τῶν δεινῶν * παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ, * 'Αγαθόνικε σορὲ, * ἐκσφράγισμα * ἐδείχθης θείοις * ἀποτεθείς θησαυροῖς.

Θεοτοχίον.

Παρθενεύεις ώς τό πρὶν * καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν * γαλουχεῖς, πᾶσι τροφὴν * τὰν παρέχοντα, 'Αγνή· * παράδοξον, * σεμνὴ, τὸ θαῦμα * καὶ ἀκατάληπτον.

Τοῦ Αγίου Λούππου. Ἐβόησε * προτυπών.

Υπέρερες * της σαρχός τὰς βασάνους στερρότατα, * βασανίζων * ἀνομούντων φρονήματα άθεα, * χαὶ πιχρώς μαστίζων * τῶν δαιμόνων πληθύν, 'Αξιάγαστε.

Συνέσεισας * καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κατελέπτυνας * τῶν ἀθέων· * σεαυτόν δὲ ἀνέστησας ἔμψυχον * εὐσεβείας στήλην * καὶ εἰκόνα ἀνδρείας, Θεόπνευστε.

Ήγάλλετο * ἐντρυφῶν ταῖς βασάνοις ὁ ἔνδοξος * 'Αθλοφόρος,* προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, * καὶ τὴν δι' αἰῶνος * ἐσομένην τοῖς Μάρτυσιν εὕκλειαν.

Θεοτοχίον.

Γεγέννηκας * δν ΙΙατήρ πρό αἰώνων γεγέννηκε * προανάρχως, * καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα ἐθήλασας * ὑπέρ νοῦν τὸ θαῦμα, * ὑπέρ λόγον, 'Αγνὴ, τὸ μυστήριον.

Ο Είρμός.

» Ἰρόησε, * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριἡμερον, * ὁ Προφήτης * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, * Ἰησοῦ, Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιου, ΤΗχος α΄. Χορός άγγελικός. *

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν * κεκτημένος, θεόρρον, * ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν * ἀπεστράρης το σέβας, * μὴ πτήξας κολάσεων * εἶδος πᾶν, 'Αγαθόνικε' * ὅθεν γέγονας * τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, * καὶ ἀπείληρας * σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως * τὸν ἄρθαρτον στέρανον. Ὁ Οἶκος, πρὸς τὸ Τὸ φοβερόν σου.

Τον άγαθον καὶ φιλάνθρωπον * καθικέτευε, * 'Αγαθόνικε πάνσορε, * τοῦ άγαθῦναι τὴν κάκωσιν * τῆς ἐμῆς καρδίας, * καὶ
δωρήσασθαι λόγον μοι * τοῦ άξίως ὑμνῆσαί σου * τοὺς ἀγῶνας, *
οῦς ἤθλησας * ὑπὲρ τῆς πίστεως * τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν *
πῶς πανταχόθεν * περιεσκόπεις * οἰά περ ποιμὴν, Μάρτυς, * καὶ
τοὺς λύκους ἐκδιώκων * ἐποδήγεις σου τὴν ποίμνην * πρὸς γῆν
ἀληθείας, * βοῶν ἐν παρρησία. * 'Ως πρόβατα ἐγνώσθημεν * σφαρῆς. διὸ θάνωμεν * ἴνα κομισώμεθα * τὸν ἄφθαρτον στέρανον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ακινδύνου, καὶ Σεβηριανοῦ.

Στίχοι.

Αγαθονίκου κλήσις άψευδεστάτη,
Χρηστήν βοώσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Έν Μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,
Ίδοὺ παρ' ήμεν καὶ Κυρηναΐος νέος,
Οὐκ ἀγγαρευθεὶς, ἀλλ' ἐκὼν Σταυρόν φέρων.
Έκτανε δευτερίη ξίφος εἰκάδι 'Αγαθόνικον.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Του Αγίου Αγαθονίκου. Όρη ζ΄. Τους έν καμίνω Παιδάς σου. *
Τπουρανίου δόξης κοινωνός * γεγένησαι, * πάντα τὰ έν γἤ παραδραμών, * καὶ ἐκ ψυχῆς * τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Δεσπότην *
ἀγαπήσας, "Ενδοξε: * ὅθεν τιμώμεν τὴν σὴν * ἀγίαν μνήμην
πιστώς.

Ίχνηλατών το πάθος του Χριστού, * του βλύσαντος * πάσι την ἀπάθειαν πιστοίς, * ὑπέμεινας * ὁνειδισμούς καὶ θλίψεις, Μάρτυς, * καὶ θάνατον ἄδικον, * ξίρει την σην κεφαλην * ἀποτμηθείς ἐν χαρặ.

Νεχροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς * ἀπένειμας, * σέβων τὸν ἀθάνατον Θεὸν, * τὸν δι' ἡμᾶς * νεχρόν ὀρθέντα, χαὶ τοῦ πλάνου * τὴν ἰσχὺν νεχρώσαντα· * ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς * ἔτυχες, Μάρτυς Σορέ. Θεοτοχίον.

Θεός έχ σοῦ ἐγἐνετο βροτός, * τὸ φύραμα, * "Αχραντε, θεώσας τῶν βροτῶν, * χαὶ χοινωνοὺς * φύσεως θείας ἐχτελέσας * τοὺς σὲ μαχαρίζοντας * ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς * ἐὐλογημένην, 'Αγνή.

Του Αγίου Λούππου. Ο διασώσας έν πυρί.*

λελαπμρυσμένος χαλλοναϊς * τῶν χαλλοποιῶν παθημάτων, * ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς * ἐνεγκόντι παθήματα, "Ενδοξε, * γεγηθώς νῦν παρίστασαι * αὐγαζόμενος ταϊς θείαις ρωτοχυσίαις.

'Απ' οὐρανοῦ σοι φανερῶς * δδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως * φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ * τὴν ψυχὴν σου βοἄν προτρεπόμενον * Ἰπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

"Ιστασο μέσον των έχθρων * πύργος ἀπερίτρεπτος ώσπερ, * ού σαλευόμενος τον νουν * πολυτρόπων βασάνων, αοίδιμε * 'Αθλητά, μηχανήμασι, * καταράσσων δέ την πλάνην μεγαλορρόνως.

(θεοτοχίον.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ * μόνην ἐξελέξατο μόνος * ὁ κατοικών τούς ούρανούς, * και οίκήσας έν μέσφ σου, "Αχραντε, * ούδαμώς παρεσάλευσε * παρθενίας σου τὰ κλείθρα, εύλογημένη.

Του Αγίου Αγαθονίκου, 'Ωδή η'. 'Ον φρίττουσιν 'Αγγελοι. ' Ε τόπου συρόμενος * είς τόπον, 'Αθλητά, * την γην καθηγίασας * τοϊς βήμασι τοῖς σοῖς, * καὶ κλίνας αὐχένα * ξίρει

τέμνοντι * σαρχός διεζεύχθης, * καί τῷ Θεῷ ἡνώθης. Μαστίγων παντοίων τε * βασάνων τῆς σαρχός * ἡλόγησας έρωτι * φλεγόμενος Θεού, * και χαίρων συνήφθης, * τον άγωνα χαλώς * τόν σόν έχτελέσας, * ταϊς άνω μυριάσιν.

Ίσχύς καταβλέβηται * ἀσάρκου δυσμενούς * σαρκός ἀσθενεία γαρ * οι Μάρτυρες Χριστου * ετρέψαντο τουτον, * δυναμούμενοι * τῆ παντοδυνάμφ * ἰσχύι τοῦ Δεσπότου.

()EOTOXIOV.

Σκηνήν σε και τράπεζαν, * και θείαν κιβωτόν, * και στάμνον χωρήσασαν * τὸ μάννα τῆς ζωῆς, * καὶ ἄγιον ὅρος * ὁνομάζομεν, * Παρθένε Μαρία * άεὶ εὐλογημένη.

Τού Αγιου Λούππου. Αυτρωτά του παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους, Μακάριε, * τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας * ξίρει καρατομούμενος, * κεραλὰς δὲ συγκόπτων * ώς εν έχστάσει * παρανόμων άνδρων δια πίστεως.

Εαυτόν πρός σφαγήν έθελούσιον * ώς άρνίον έκδέδωκας άκαχον, * 'Αμνόν Θεού τον αίροντα * είχονίζων του χόσμου * την άμαρτίαν, * ούχ έρίζοντα, ούδε κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων άλέξημα, * ἱατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον * σου ή σορός γεγένηται. * πρός Θεού γάρ την χάριν * των ίαμάτων * χατεπλούτησας, Λούππε πανεύφημε.

Θεοτοχίου.

Εύλογεί πάσα κτίσις τον τόκον σου, * εύλογίαις ήμάς στερανώσαντα * καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, * παντευλόγητε μόνη * δεδοξασμένη, * ή το γένος υμών χαριτώσασα.

() Είρμός.

Λυτρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ ρλογές » 1 εὐσεβήσαντας * συγκαταβάς ἐδρόσισας, * καὶ ἐδίδαξας μέλ-

» πειν· * Πάντα τὰ έργα * ευλογείτε, υμνείτε τὸν Κύριον.

Τοῦ 'Αγίου 'Αγαθονίκου. 'Διοή θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην. * Τερωτάταις χορείαις * τῶν ἱερῶν 'Αποστόλων, * καὶ συναυλίαις 'Αθλητῶν, * καὶ 'Οσίων ἀγέλαις * καὶ Προρητῶν ἱάριθμηθεὶς, * σορὲ 'Αγαθόνικε, * γηθόμενος * σὺν αὐτοῖς τῆ Τριάδι * στεφηφόρος * νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

'Ως θαυμαστός σου ὁ ζήλος, * ὡς σταθηρά σου ἡ πίστις, * ὡς ἀγαθὴ ἡ πρός Θεὸν * σοῦ πεποίθησις, Μάρτυς: * ὡς φωταυγής σου ἡ ζωὴ, * ὡς χάριτος ἔμπλεως * ὁ θάνατος * ἀθανάτου σε δόξης, * ᾿Αθλοφόρε, * ἐκτελέσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, * τὸ ἰερώτατον θῦμα, * τῶν 'Αθλητῶν τὴν καλλονὴν, * τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, * τῆς 'Εκκλησίας τὸ τερπνὸν, * θεόρρον, ἀγλάἴσμα, * τὸ στήριγμα * τῶν πιστῶν εὐρημοῦμεν * κατὰ χρέος, * 'Αγαθόνικε σορέ.

Η παναγία σου μνήμη * χαθαγιάζουσα χόσμον * νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, * παναοίδιμε Μάρτυς· * ἐν ἡ δεόμεθα τυχεῖν * τῆς τῆς ἀντιλήψεως * τιμώντές σε, * 'Αγαθόνιχε, πόθ ϕ * ὡς τοῦ Λόγου * ἀγαθόν θεραπευτήν.

Θεοτοχίον.

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, * καὶ ἀδιόρθωτον βίον, * καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, * καὶ καρδίαν ρυπώσαν * ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, * προσπίπτω σοι, Δέσποινα * βοήθει μοι * καὶ διόρθωσιν δίδου, * πρίν με φθάση * τοῦ θανάτου ἡ τομή.

Του Αγίου Λούππου. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.*

Τσχυσας δυνάμει θείκη * τον δράκοντα τον άρχαζον * παναοίδίμε, * μετὰ σαρκός καταπαλέσαι * καὶ νίκης ἀνεδήσω τον στέρανον * διὸ μετὰ Μαρτύρων γηθόμενος * περιπολεύεις τὰ οὐράνια.

*Ωρθης ώς πολύρωτος ἀστήρ * τον ήλιον καταγγέλλων * τοῖς καθεύδουσι, * Μάρτυς, ἐν σκότει ἀπωλείας· * ὑρ'οὕ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν * ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως * τῆς ἀνεσπέρου, ἀξιάγαστε.

Σήμερον ή μνήμη σου ήμιν * έξέλαμψε τοῦ ήλιου * τηλαυγέστερον, * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, * τὰ νέρη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, * καὶ ζόρον τῶν καθημάτων ἐξαίρουσα· * ἢν ἐτησίως ἐορτάζομεν.

Ή ἄνω Σιών των ἐκλεκτων * μητρόπολις σου τό πνευμα * φέρει χαίρουσα· * των πρωτοτόκων Ἐκκλησία * φαιδρύνεται· πιστοί δὲ τιμωμέν σε * αἰτούμενοι σωθήναι πρεσβείαις σου, * Λουππε θεόρρον παμμακάριστε.

()ESTSX(SV.

Φωτός του έν σοί μαρμαρυγαίς, * Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου * φωταγώγησον. * χείμενον βόθρω άπωλείας * άνάστησον, έγθρούς καταράσσουσα * τους θλίβοντας ἀεὶ την καρδίαν μου, * καὶ πρός τὰ πάθη συνωθούντάς με.

O Eiguss.

Τρύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφ-» L κίσατο· * σύ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας

» βλαστήματι * τῷ κόσμο τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὁθεν σε » πάντες μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν.*

γαθονίχου Μάρτυρος * την υπέρφωτον μνήμην * λαμπροφανώς Α΄ τελέσωμεν, * ην συνήψεν η χάρις * τη της Πανάγνου Κωμήσει. * Ούτος γάρ ό γενναίος * τυράννους μέν κατήσχυνεν * έναθλών στερροψύχως * τῷ δὲ Χριστῷ * χαίρων νῦν παρίστατει στεφηφόρος, * ύπερ ήμων δεόμενος * των αύτον εύφημούντων.

Καὶ της Εορτής. Απόστολοι έκ περάτων.*

Είς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος β'. Οίκος του Έφραθά.*

δω * ήγίασται τη ξένη * νόμω θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, είς την άνάπαυσίν σου.

" μνοις σου τό σεπτόν * και θεοδόχον σωμα * προπέμποντες οι θείοι * Απόστολοι έβόων * Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, Δέσποινα; Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν.

τωμά σου τη φθορά * άπρόσιτον ύπηρξε, * και πρός ταρήν Ε Δόξα, και νον. "Ομοιον.

γ γ άντες οι γηγενείς, * συνδράμωμεν προθύμως * μετὰ τῶν Ασω Ι μάτων * κηδεύσαι την τεκούσαν * τον Ποιητήν της κτίσεως. Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία του 'Όρθρου,

κατά τὸ σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

ΤΗι ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου Μάρτυρος Λούππου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τη ήμέρα ἀποδίδοται της Θεοτόχου ή Έορτη, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτης, ἔν τε τῷ Έσπερινῷ καὶ τῷ "Ορ- ὑρω καὶ τῆ Λειτουργία, πλην τῶν Αναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Αγίου Λούππου 'Ακολουθία προέψαλται γθές.

Έὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῆ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν ἀναστασίμων, ἄτινα καὶ προηγούνται.

Συναξάριον.

 $\Gamma \tilde{\eta} = K \Gamma'$. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ 'Αγίου Μάρτυρος Λούππου.

Στίγοι.

Υπήρχε Λοϋππος δοϋλος έχ δε του ξίφους Έλευθερος προσήλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Είχαδι εν τριτάτη πέρνε Λοϋππον φασγάνου άχμη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὶ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνημη τοῦ Αγίου Ίερομάρτυρος Εύτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Αγίου Ίωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιγηρὰ προσόμοια.
Τίγος πλ. δ΄. *Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

τι * πάσαν διάνοιαν * ταϊς θεολογίαις σου * ταϊς ἱεραϊς * δθεν τὴν ἀγίαν σου * μνήμην γεραίρομεν.

μ λάνης καθείλες όχύρωμα * ἀναμοχλεύσει στερράς * καρτερίας, ! Πανόλβιε, * καὶ δεσμὰ ὑπήνεγκας * καὶ ἀοίδιμον θάνατον * ἀθανασίας δθεν ἐπέτυχες, * χοροῖς Μαρτύρων, 'Αγγέλων τάξεσε * συναυλίζόμενος, * καὶ μεθέξει κρείττονι * θεοπρεπώς * κάλλιστα θεούμενος * καὶ τελεώτατα.

ἀναχουρίζόμενος * ώς θείφ ἄρματι. * ἀρτον ἐλέξω ζωῆς * οὐρανόθεν, Αλοίδιμε * ἐμβληθείς εἰς φλόγα δὲ * ἀδιάφλεχτος ἔμεινας, * πληγὰς ὑπέστης δεινῶς ξεόμενος * ὁρμὰς θηρίων εὐχαῖς ἐπράῦνας * ξίρει τὴν χάραν σου * ἀπετμήθης, αἵματι * πρός οὐρανὸν *

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοποκίου, ὅμοιου.

εῦρο, ψυχή μου, στενάζουσα, * καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς *

ἐκ καρδίας πηγάζουσα, * τῆ Παρθένω βόησου * καὶ Μητρὶ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ᾿Αγνὴ, *
τῆς φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως, * καὶ κατασκήνωσον * ἔνθα ἡ
ἀνάπαυσις * καὶ ἡ χαρὰ * ἡ διαιωνίζουσα, * καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"Η Σταυροθεοτοκίου, ὅμοιου.

Τλιος, τέκνου, ἡμαύρωται, * καὶ ἡ σελήνη τὸ ρῶς * εἰς ζοφῶδες ἰμάτιου * γυορερῶς μετέβαλε· * γἢ κλουεῖται, καὶ ῥήγυυται * τὸ τοῦ ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα· * κάγὼ πῶς, Τέκνου,
οὐ διαῥξήξομαι * σπλάγχνα καὶ δμματα; * παρειὰς, γλυκύτατε,*
καταξανῶ * ἀδίκως σε θυήσκουτα * βλέπουσα, Σῶτέρ μου.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'.

Τ αὶ τρόπων μέτοχος * καὶ θρόνων διάδοχος * τῶν ᾿Αποστόλων γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εὖρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν * διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, * καὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αΐματος, * Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆ. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς. Όκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου οὕτος, οὖ ἡ ἀκροστιχίς:

Τὴν Εὐτυχοῦς μέλψωμεν ένθεον χάριν. Ἰωσής. ἸΩδή α΄. Ἡχος πλ. δ΄. ᾿Αρματηλάτην Φαραώ.

Τών 'Αποστόλων καὶ Μαρτύρων σύσκηνος * ἀποδεικνύμενος, * καὶ θεϊκής αίγλης * πάντοτε πληρούμενος, * τοὺς τὴν σεπτήν του σήμερον * ἐορτὴν ἐκτελοῦντας * φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον, * Μάρτυς Εὐτυχή ἀξιάγαστε.

Ήγαπημένω μαθητή, μακάριε, * μαθητευθείς εὐσεβῶς, * καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους * ἄγαν μιμησάμενος, * τον Κύριον ἡγάπησας * τοὺς αὐτοῦ θείους νόμους * πληρώσας, καὶ τὰ παθήματα * τούτου, Εὐτυχή, μιμησάμενος.

Νόμφ τῷ θείφ εὐσεβῶς πειθόμενος * σάρχα ἐνέχρωσας * ἀσχητιχοῖς πόνοις, * χόσμου μαχρυνόμενος * καὶ ὅρεσιν, ἀοίδιμε, * διαιτώμενος, Μάρτυς, * καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, * καὶ θεοειδής γνωριζόμενος.

Θεοτοχίον.

Έν σοὶ, Παρθένε, τὴν ἐλπίδα τίθημι * τῆς σωτηρίας μου· * άμαρτιῶν ρύπου * ὅλον με ἀπόπλυνον * καὶ καθαρόν ἀπέργασαι, * τῷ Υἰῷ σου ἀρίστως * εὐαρεστοῦντα, καὶ πράττοντα * τούτου τὸ πανάγιον θέλημα.

'Ωοη γ'. 'Ο στερεώσας κατ' άρχάς. *

Τοπεραστράπτοντα φωτί * χηρύγματος τοῦ πανσόφου * ώσπερ ήλιον ευράμενος Παῦλον * συμπεπόρευσαι αὐτῷ, * ἀστήρ καθάπερ μέγιστος * φωταγωγών χαρδίας, * μάχαρ Θεόφρον, ἐν Πνεύματι.

Τῶν Θεολόγων ἡ κρηπὶς, * τῶν Μαθητῶν ἡ ἀκρότης, * Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος * τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ γῆς * ἐνθέως μεθιστάμενος, * σοὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ποίμνην, * Μάκαρ, ποιμαίνειν παρέθετο.

Υπερχαλλής και φωταυγής * και πλήρης Πνεύματος θείου * τῷ δικάζοντι ἀνόμως παρέστης * διελέγχων τὴν αὐτοῦ * δυσσέ-

βειαν, Πανόλβιε, * και του Χριστού την θείαν * όμολογών έναν-Θεοτοχίον. θρώπησιν.

Χαΐρε, ή μόνη τὴν χαράν * ἀνερμηνεύτως τεχοῦσα * χαΐρε, άρμα και νεφέλη του Λόγου. * χαϊρε, θρόνε του Θεού, * Παρθένε άπειρόγαμε. * χαΐρε, 'Οσίων δόξα. * χαΐρε, Μαρτύρων στεράνωμα. Ο Είρμός.

🧝 στερεώσας κατ' άρχας * τους ουρανούς έν συνέσει, * και την . Ο γην έπι υδάτων έδράσας, * έν τη πέτρα με, Χριστέ, *

« των έντολων σου στήριζον. * ότι ούχ έστι πλήν σου * "Αγιος, » μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήγος γ'. Θείας πίστεως.

έγγος ήστραψας θεογνωσίας, * σκότος έλυσας πολυθείας * μας-() τυρικώς έκτελέσας τον δρόμον σου, * καὶ ἰαμάτων πηγάζων χαρίσματα * των προσιόντων χαθαίρεις νοσήματα, * Μάρτυς ένδοξε,* Χριστόν τον Θεόν ικέτευε * δωρήσασθαι ήμεν το μέγα έλεος. $\Delta \delta \xi \alpha$, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, δμοιον.

εία γέγονας σχηνή του Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομή-(-) τορ, * τη καθαρότητι Αγγέλους υπερέχουσα. * τον υπέρ πάντας έμε γουν γενόμενον * ρερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * άποχάθαρον * πρεσβειών σου ένθέρις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνή, τό μέγα έλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

άμιαντος άμνας του Λόγου, * ή άχηρατος Παρθενομήτως, * έν Σταυρφ θεασαμένη πρεμάμενον * τον έξ αὐτῆς άνωδινως βλαστήσαντα, * μητροπρεπώς θρηνωδούσα έκραύγαζεν * Οξμοι! τέχνον μου. * πῶς πάσγεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τό άνθρώπινον!

'Ωδή δ'. Σύ μου Ισχύς, * Κύριε.

λλφ νοι * άποδημων πρός τον Κύριον * οὐχ ἡσθάνου * πάντο-Ο θεν τυπτόμενος * και σπαραττόμενος χαλεπώς. * οία δε εύώδες * θυμίαμα, άξιάγαστε, * όσμης τούς παρεστώτας * άπεπλήρωσας θείας * ένεργεία, Θεόφρον, του Πνεύματος.

Υπό Θεού, * Μάρτυς θεόφρον, φρουρούμενος, * έν φρουρά τε * δέσμιος χαθήμενος, * ἄρτον ουράνιον όρατως * χαίρων ὑπεδέξω, * Θεού σε παραθαρρύνοντος * του μόνου άθλοθέτου, * Εύτυχτ, άθλοφόρε. * οῦ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

Σου το σεπτόν * στόμα άνοίξας εν Πνεύματι, * προ βημάτων, * Πάνσορε, Ιστάμενος * δικαστικών, την άληθινην * πίστιν της Τριάδος * ετράνωσας έμφανέστατα. * είδώλων δε την πλανην * έστηλίτευσας, μάκαρ, * καὶ τυράννων άθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς * ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος * θείψ πόθψ, * μάκαρ, πυρπολούμενος, * τὴν ἐξαφθεῖσαν ρλόγα πυρὸς * χαίρων ὑπεισῆλθες * ἀποτομία δικάζοντος * ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως * ἡ γὰρ θεία σε δρόσος, * Εὐτυχῆ, οὐρανόθεν ἐδρόσιζεν.

()εοτοχίον.

Έν γυναιξί * μόνη Παρθένος διέμεινας * καὶ πρὸ τόκου * καὶ μετὰ τὴν γέννησιν * Θεὸς γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν * φύσεις ὑπὲρ λόγον, * ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, * ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων * καὶ ἐν γἢ εἰς τὰ τέλη * γεννηθεὶς τῶν αἰώνων, Πανάμωμε.

'Ωδή ε΄. Ίνα τι με ἀπώσω. *

Λόγον θεΐον πλουτήσας, * άπασι τοῖς χρήζουσι, μάχαρ, μετέ-Λοωκας· * καὶ Χριστοῦ τὴν ποίμνην * ἱερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας,* νουθετῶν, διδάσκων,* καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν,* Εὐτυχῆ, ἀθλοφόρε πολύαθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην * σθένει θείου Πνεύματος ἀποσεισάμενος * τῷ Χριστῷ προσήλθες, * καὶ πληθύν τούτῳ, Μάρτυς, προσήγαγες * σωζομένων πίστει * σοῦ ταῖς σεπταῖς θεηγορίαις, * Εὐτυχῆ, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

'Ως ώραῖοι οι πόδες * σοῦ, μαχαριώτατε, τρίβον όδεύσαντες * μαρτυρίου θείου, * χαὶ ἐν τούτφ χαλῶς βηματίσαντες, * χαὶ πρὸς πλάτος μέγα * τῆς οὐρανίου βασιλείας * χαταντήσαντες, Μάρτυς ἀοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, * ή τον ἀπερίληπτον Λόγον χυήσασα, * τῶν ᾿Αγγέλων δόξα * χαὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα, θεόνυμφε, * τὴν ἐμὴν χαρδίαν, * τραυματισθεῖσαν ἀμαρτίαις, * θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον.

'Ωοής'. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

Ερέσει κατασχεθείς * τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, * ἐξ Ἐρεσίων, σορὲ, * δεσμώτης ἐξώρμησας, * καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σου, * Σεβαστὴν, τοῖς ἄθλοις * ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ναός ὑπάρχων Θεοῦ * ὡραῖος καὶ καθαρώτατος, * ναοὺς εἰοιώλων αἰσχροὺς * κατέστρεψας χάριτι· * καὶ πρός ἐπουράνιον *
ναὸν ἀνηνέχθης, * Εὐτυχῆ, Θεῷ παρίστασθαι.

Ένισχυσέ σε όδῷ * βαδίζοντα θεῖος *Αγγελος, * προλέγων σοι ἐμρανῶς * τὸ μέλλον τρανότατα, * Εὐτυχῆ πανόλβιε, * ἰσαγγέλφ ὄντι * καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν Πνεύματι.

() EOTOXIOV.

Νοός μου τὰς ἐχτροπὰς * καὶ τῆς ψυχῆς τὰ χινήματα * τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, * ΙΙαρθένε, διόρθωσον, * καὶ σῶσόν με, ρύλαξον * ἐχ τῶν καθ ἐχάστην * ἀρειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητι μοι, Σωτήρ, * πολλαί γὰρ αι ἀνομιαι μου· * xai
» Τέχ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέρμαι· * πρὸς σὲ γὰρ

» έβόησα, * και ἐπάκουσόν μου, * ο Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τή ΚΔ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Εύτυχούς, μαθητού του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και του Αγιου 'Αποστόλου Παύλου.

Στίγοι.

'Ως εύτυχως σύ εύτυχησας, τρισμάχαρ, Θείας τετυχώς, Εύτυχή, κληρουχίας. Είκάδι Εύτυχέ άμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Ταζς αύτου άγιας πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, έλέισον καί σωσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωο'η ζ'. Θεού συγκατάβασιν. *

εου επινεύσεσι * το πυρ εσβέσθη το είς απώλειαν * έξαρθέν σοι, (Η) Θεόρρον * έξ ούρανου γαρ βροντή ήχούετο, * χαι χιονώδεις * σταγόνες ἐπέμποντο,* τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν * κατακαλύπτουσαι.

Εύτόνως ξεόμενος * εύώδη μύρα, Μάρτυς, απέπεμπες· * είς όσμην παθημάτων * του κενωθέντος και γάρ έπεδραμες * Λόγου καὶ Κτίστου, * πρός δν ἀνεκραύγαζες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν.

Ο βίος σου άμωμος, * ή μαρτυρία, Σορέ, πανθαύμαστος, * καί σωτήριος πάσι * τοῖς προσιούσιν ή των λειψάνων σου * άγια θήκη, * ίάσεις πηγάζουσα, * καὶ μολυσμού των παθών * πολλούς () EDTOXION. έξαίρουσα.

Νοήσαντες πόρρωθεν * σεπτοί Προφήται του μυστηρίου σου * το ἀπορρητον βάθος, * ποικιλοτρόπως πάσιν ἐτράνωσαν * τὴν σην λοχείαν, * Παρθένε, πραυγάζοντες * Εύλογητός ό Θεός * ό των Πατέρων ήμων.

'Ωο η η'. Επταπλασίως κάμινον. *

👽 εΐρας πετάσας, "Ενδοξε, * πρός Χριστόν τόν Θεόν ήμων, * με-Α σον του πεδίου προσπαλαίων λέουσιν * ἀπήμαντος ἔμεινας. * ώς ο Προφήτης πρίν Δανιήλ, * "Αγγελον άει περιφρουρούντά π έχων, * καὶ μέλπων άνενδότως. * Ίερεζ, εύλογεζτε. * λαός, ύπερυψούτε * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Αλογωτάτως βλέπων σε * ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον * θὴρ ὁ πρὸς την σην ευτρεπισθείς απώλειαν, * τρανώς απορθέγγεται * παντοδυνάμω νεύματι, * και τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρύττει,* ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη Θεοῦ και χάριτι * τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, * Μάρτυς, διανύσας, τῶν στεράνων ἔτυχες * τῆς νίκης γηθόμενος * καὶ τοῖς χοροῖς ἡρίθμησαι * πάντων ᾿Αποστόλων, καὶ ᾿Αγίων Μαρτύρων * μεθ᾽ ὧν βοᾳς ἀπαύστως * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε * λαὸς, ὑπερυψουτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίχνηλατών, Πανεύρημε, * τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, * ἤθλησας νομίμως ὡς Χριστοῦ διάκονος, * καὶ χλαΐναν ἐφοίνιξας * μαρτυρικοῦ ἐξ αἴματος· * ἤν περ στολισθεὶς βασιλικῶς εἰς τὰ ἀνω * βασίλεια μετέστης, * ἐν χαρᾳ ἀναμέλπων· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον

Νενεχρωμένην δήγματι * τὴν ψυχήν μου τοῦ ὄρεως, * μόνη προρανῶς ἡ τὴν ζωὴν χυήσασα, * πανάμωμε, ζώωσον, * χαὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον * τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς ἐχ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε, * θελήματα, βοῶσαν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Υριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

• Τηπταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς • Το θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-» ρισωθέντας τούτους ἰδὼν, * τῷ Δημιουργῷ χαὶ Λυτρωτῆ, ἀνε-» βόα· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑ-» περυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

' Ω δη θ'. Έξέστη ἐπὶ τούτ φ . *

Ιάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπὰς, * καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα * πρὸς τοῦ Χριστοῦ * χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, * καλως ἀγωνισάμενος * καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, * Θεόφρον 'Αθλοφόρε, * 'Αγγέλων συμπολίτα, * καὶ τῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

'Ωραΐος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθείς,* πρὸς ὡραίους νυμφῶνας ἐσκήνωσας, * ἀποτμηθείς * ξίρει τὴν ἀγίαν σου κεραλὴν· * ἢν 'Ιησοῦς κατέστεψε * νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ,* Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,* κραταίωμα καὶ κλέος * τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Συνέτριψας το χράτος τοῦ πονηροῦ, * Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πανεύρημε, * καὶ κατ' αὐτοῦ * τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς · * καὶ νικητὴς πανάριστος * ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, * τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος * πολλῆ σὺν παβρησία * λελαμπρυσμένος παριστάμενος.

Η μνήμη σου ή θεία και φωταυγής * ὑπερ ήλιον πᾶσιν έξέλαμψε, * φωτιστικαῖς * λάμψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστῶς * και εὐσεβῶς ἐκάστοτε * ταύτην ἐορτάζοντας, Εὐτυχῆ· * ἐν ἡ σε δυσωποϋμεν, * ὡς ἔχων παρρησίαν, * τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσφωνούμεν τοῦ Γαβριήλ· * Χαΐρε, γἢ ἐκλεκτή· Χαΐρε, τράπεζα * χρυσοειδής· * Χαΐρε, τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· * Χαΐρε, Μαρτύρων καύχημα· * Χαΐρε, τῶν 'Αγγέλων ἡ χαρμονή,* 'Αγία Θεοτόκε, * κραταίωμα τῶν πίστει * εἰλικρινῶς μακαρεζόντων σε.

Ο Είρμός.

» Έξεστη επί τούτω ο ούρανος, * και της γης κατεπλάγη τὰ » Ε πέρατα, * ότι Θεός * ώρθη τοςς άνθρώποις σωματικώς, *

» και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των ούρανων. * διό

» σε, Θεοτόχε, * Αγγέλων καὶ ἐνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-» νουσιν.

Καὶ ή λοιπή 'Αχολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

THE KE'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη της ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Αγίου Αποστόλου Βαρ-Οολομαίου και μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Τίτου.

EIΣ TON EΣHEPINON.

Είς τό, **Κύριε ἐπέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρα προσόμοια τοῦ Αγιου Βαρθολομαίου τρία.

ΊΙχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Τον πολύρωτον ἡλιον, * τον ἀστέρα τον ἄδυτον, * οὐρανόν τὸν ἔμψυχον διηγούμενον * δόξαν Θεαῦ τὴν σωτήριον, * τον ἔνθεον χήρυχα, * τὸν ρωστῆρα τῶν ἐθνῶν, * ποταμόν τὸν προχέοντα * ρεῖθρα γνώσεως, * καὶ ἀρδεύοντα πάντων * τὰς καρδίας, * κακαρίσωμεν γνησίως * Βαρθολομαΐον τὸν ἔνδοξον.

Αί πορείαι σου ώφθησαν * έν θαλάσση, 'Απόστολε, * ύπερ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι: * ἀπορρίμεις γὰρ σὺν λάρνακε * πρός Δύσιν ἐξέδραμες * ἐξ Έψας, εὐκλεῶν * ἐπομένων Μαρτύρων σοι * ἐκατέρωθεν, * καὶ τιμήν ποιουμένων * ἐπινεύσει * τοῦ Δεσπότου τῶν ἀπάντων, * Βαρθολομαῖε 'Απόστολε.

Τήν ψηράν ἐπιβάσεσι * θαυμασίαις ήγίασας, * καὶ πρός νῆσον ἐρθασας τῆς Λιπάρεως, * μύρα πηγάζων, ἐρίδιμε, * καὶ πάθη

άνιατα * θεραπεύων, και σωτήρ * των έκεισε γενόμενος, * και προσφύγιον, * και προστάτης, και ρύστης * πρός τον πάντων * Βασιλέα και Σωτήρα, * Βαρθολομαίε 'Απόστολε.

Καὶ τοῦ Αγίου Τίτου τρία. "Εδωκας σημείωσιν. *

Μίαν τρισυπόστατον * ἀνακηρύττων Θεότητα, * τὴν πολύθεον θάλασσαν * ἐθνῶν διετάραξας, * και γαληνοτάτους, * Μάκαρ, πρὸς λιμένας * τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ * τῆς ἀθείας σὲ ἐγκαθώρμισας. * ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον * ἀντιμισθίαν ἀπείληφας,* ἐυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

είαις ἀναλάμψεσι * καταυγασθείς τὴν διάνοιαν, * ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι * ἡλίφ ρωτίζοντι * τὰ ἐσκοτισμένα, * ΙΙαύλφ θείφ, Τίτε· * καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν * τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· * διό σε μακαρίζομεν * ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, * ὡς ᾿Απόστολον ἔνθεον, * πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον. Τὸ ρήτης ἐξορμώμενος, * καὶ ἐν αὐτῆ ἀρικόμενος * ἀρὸαγὴς ὡς θεμέλιος * ἐν ἢ ἐστερέωτο * ὁρθοτάτη πίστει * τῆ οἰκοδομία * ἐπφκοδόμησε πιστοὺς * τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, * ὁ Τίτος ὁ μακάριος, * ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, * ὁ τοῦ ΙΙαύλου συνέκδημος, * τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Το στησας εν θαλάσση το δρμημα * πολυχρόνιος νεκρός * καὶ Τὴν τρίβον σου εν ΰδασι πολλοῖς, * Βαρθολομαῖε πανεύφημε,* 'Ανατολής εξορμώμενος. * Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι * προνοία τοῦ σοῦ Διδασκάλου, * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * δν ἰκέτευε, 'Απόστολε, * δωρηθῆναι ἡμῖν το μέγα έλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Τοῦ Αγίου Τίτου.

Τίζε ἐκλογῆς τοῦ σκεύους * Παύλου θεοκήρυκος φοιτητής γενόμενος, * καὶ μυηθείς τὰ θεῖα * παρ' αὐτοῦ διδάγματα, * εἰς τὰ ἔθνη πρός πίστιν ἀπεστάλης * ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν * τῆ αἴγλη τῶν λόγων σου· * ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες, 'Απόστολε Τίτε, * εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· * ὄν καθικέτευε * τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, * ίκέτευε δν ἔτεκες * οἰκτειρῆσαι * τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, * καὶ τῆ μερίδι τάξαι * τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὡρᾳ * τῆς δίκης ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος γ'.

' Απόστολοι "Αγιοι, * πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ίνα πται-Α σμάτων ἄρεσιν * παράσχη ταζ ψυχαζ ἡμῶν. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετα την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, και των Αγίων οι παρόντες δύο, ποίημα Θεοφάνους άμφότεροι.

Ο Κανών του Αγίου Βαρθολομαίου, ού ή Ακροστιχίς:

Τμνοις γεραίρω τον χαλόν μου προστάτην.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Υπέρτιμον λίθον σε * ζωής ή πέτρα ανέδειζεν, * έν ῷ ἐδομήσατο * τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, * Βαρθολομαῖε * Απόστολε θεόπτα: * ὅθεν σε γεραίρομεν * καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μυοϋσάν σε * τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν * σορίαν εὑράμενος * τὴν ἐνυπόστατον, * ἀπεμώρανας * Ἑλλήνων τὴν σορίαν, * σορίσας τὰ πέρατα * θείοις διδάγμασιν.

Νεχρός ἐπιτύμβιος * θαλασσοπόρος γεγένησαι * ταζς θείαις προστάζεσι * καταπειθόμενος * καὶ ὡς ἡλιος * πρός Δύσιν ἐξ Ἐψας, * 'Απόστολε, ἔρθασας * καταφωτίζων αὐτήν.

() Entaxion.

Ο πλήρης χεχένωται, * ὁ προαιώνιος ἄρχεται * ἐχ Κόρις θεόπαιδος * ἀποτιχτόμενος * ἐν ἐχήρυξας * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, * μιᾳ ὑποστάσει δὲ, * Θεομαχάριστε.

Ο Κανών του Αγίου Τίτου, έχων Ακροστιχίδα ταύτην: Παύλου μαθητήν Τίτον ύμνω προφρόνως.

Ήχος καὶ Είρμος ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι * καταπλουτίσασα χάρις σε * τοῦ Πνεύματος κήρυκα * θεΐον 'Απόστολον * εἰς τὰ πέρατα * κηρύττοντα ἐκπέμπει * τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, * Τίτε ἀοίδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος * εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας * ὡς ቫλιος, ΙΙάνσορε, * ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς· * ἃς ἐρώτισας * ἐξαίρων ἀμαρτίας, * δουλείας λυτρούμενος * πλάνης, μακάριε.

Υπάρχων ἀνάπλεως * των χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * ὁ Παῦλος ὁ πάνσορος, * σὲ προχειρίζεται * καὶ διάκονον, * καὶ θεῖον ὑπορήτην, * καὶ πίστεως κήρυκα, * Τίτε θεσπέσιε.

Θεοτοχίον.

Λυτρούμενος έλαμψε * σοῦ ἐχ νηδύος ὁ Κύριος * τοῦ χόσμου

τὰ πέρατα * πλάνης, θεόνυμφε· * δν ἰχέτευε * καὶ πάντοτε δυσώπει * σωθηναι τοὺς πίστει σε, * Κόρη, γεραίροντας.

Τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωοὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους. Τσχυρὰν παράκλησίν σε εὕρον * καὶ ρῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, * Βαρθολομαῖε πάνσορε, * οἱ πλάνη συνεχόμενοι, * καὶ ἀθείας ζόρωσιν * φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγονώς Θεού τοῦ Λόγου, * ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ * λαοὺς ἐρρύσω, ἔνδοξε, * προσαγαγών τῷ Κτίσαντι * διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος, * Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε.

Γλώσση σου πυρίνη καταφλέξας * τῆς πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικρὰν, * κεχερσωμένας, Πάνσορε, * καρδίας κατενέωσας, * καὶ γεωργεῖν οὐράνια * νοήματα παρεσκεύασας.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ὑπέρ λόγον Θεός Λόγος * τεχθήναι εὐδόχησε σαρχὶ, * Παρθενομήτορ ἄχραντε, * μαθητὴν ἐχλεξάμενος * καὶ ὑπηρέτην γνήσιον * Βαρθολομαΐον τὸν ἔνδοξον.

Τοῦ Αγίου Τίτου. Οὐκ ἐν σορία. *

Οὐκ ἐν σορία * μωραινούση αὐτῆ τοὺς προσέχοντας, * ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ * τὴν ἀγνωσίαν, Μακάριε, * ψυχῶν ἀπεδίωξας * τῶν προστρεχόντων σοι.

Τλομανούσαν * άθείας ἀχάνθαις τὴν ἄρουραν, * παγχληρίας τῶν ἐθνῶν * δρεπάνη θείᾳ ἐχάθηρας, * γνώσεως τὰ σπέρματα * χαταβαλλόμενος.

Μίαν χηρύττων * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, * ἀπεδίωξας ἀχλὺν * πολυθείας, Μαχάριε, * θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν * ἄγων τὰ πέρατα.

Θεοτοχίον.

'Αγιωτέραν * τῶν 'Αγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως * ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ * σαρκὶ τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· * ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν * πάντων γεραίρομεν.

Ο Είρμός.

» Ο ὑκ ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτω καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν
» Ο σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτω σορία, Χριστέ· * οὐ γάρ
» ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, ριλάνθρωπε.

Κάθισμα του Αγίου Βαρθολομαίου.

Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

τον, * Βαρθολομαΐε, λαμπτήρα * Χριστόν μεγαλύνοντες.

Δόξα. Του Αγίου Τίτου. Ήχος πλ. δ'. Τὴν Σορίαν.

Οσπερ ἄστρον ἡλίφ συμπορευθείς, * παναοίδιμε Τίτε, Παύλφ, σαρώς * τὴν γῆν ἐρωτίσατε * καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε * ἐν τῆ Κρητῶν δὲ νήσφ * εἰσδύσας, μακάριε, * διὰ θανάτου πᾶσιν * ἀδύτους κατέλιπες * θείας ὡς ἀκτίνας * τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους * ὑρ ὧν ἐλλαμπόμενοι * εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Χαϊρε, θρόνε πυρίμορρε τοῦ Θεοῦ· * χαϊρε, Κόρη, καθέδρα βασιλικὴ, * κλίνη πορφυρόστρωτε, * χρυσοπόρρυρε θάλαμε, * ἄρμα, * λυχνία πολύφωτε· * χαϊρε, Θεοτόκε, * ὁωδεκάτειχε πόλις, * καὶ πύλη χρυσήλατε, * καὶ παστὰς ἀγλαόμορρε, * ἀγλαόκις, * καὶ πύλη κρυσήλατε, * καὶ παστὰς ἀγλαόμορρε, * ἀγλαόπόνη ψισοτάλακτε· * χαϊρε, μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Του Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωδή δ'. Την ανεξιχνίαστον.*

 \mathbf{P} ήσις πέρας είληφε * προφητική. * φως γὰρ εἰς ἐθνών περιποίησιν * ὁ θεηγόρος * ἐπορεύθη Μαθητής, * καταφωτίζων

Αίγλη ρωτιζόμενος * θεαρχική * θείαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον * ρῶς καθωράθης, * λειτουργήσας προρανῶς * τῷ δι ἡμᾶς παχύτητι * σώματος ρανέντι, 'Απόστολε.

"Ινα διαβάσεσιν * άγιασθη * θάλασσα, λιθίνη εν λάρνακι * ταύτη επέβης * έξ Εφας πρός Δυσμάς, * τὰς θαυμαστὰς κινήσεις σου, * ὧ Βαρθολομαῖε, ποιούμενος.

'Ρῦσαί σου τὸ ποίμνιον * ἀμαρτιῶν * ζάλης, καὶ κινδύνων καὶ κλύδωνος * τῶν ἐναντίων, * ὁδηγῶν ἡμᾶς ἀεὶ * πρὸς τοὺς λιμένας, "Ενδοξε, * τοὺς σωτηριώδεις πρεσβείαις σου.

Θεοτοχίον.

 Ω ς τον άνερμήνευτον * ὑπερβολή * πλούτου εὐσπλαγχνίας κυήσασα * ἀνερμηνεύτως, * τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς * τῆ άμαρτία, Π άναγνε, * θείαις δωρεαῖς καταπλούτισον.

Του Αγίου Τίτου. Ο καθήμενος έν δόξη. *

 Θ ησαυρών έξ ἀχενώτων * ἀρυόμενος, πάνσορε, * πενομένας ρρένας * πλούτου ἀληθείας ἐνέπλησας, * νενεχρωμένας χαρδίας * ἀνεζώωσας, * ἀγνωσίας διώχων ἀχλύν, * Η αναοίδιμε.

Ή του Παύλου σε σαγήνη * τῆ προνοία τῆς χάριτος * σαγηνεύει, Τίτε, * μέλλοντα προθύμως εἰς ΰστερον * σοῦ τῷ ἀγχίστρφ του λόγου * έθνη πάμπολλα * άνελχύσειν ἀπάτης βυθοϋ * πρός εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ώσπερ ἀρνίον * θείφ Παύλφ ἐπόμενος, * τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου * λύκους, Θεηγόρε, ἀπήλασας * τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη * κατηδάρισας, * καὶ ναοὺς Θεοῦ τοὺς γηγενεῖς * ἀπετέλεσας.

Θεοτοχίον.

Ή Αγία Θεοτόχος, * ή σχηνή ή άμόλυντος, * τοῦ φωτός ή πύλη, * τράπεζα καὶ στάμνος ή πάγχρυσος, * τὸ άλατόμητον όρος * καὶ κατάσκιον, * ὡς χωρήσασα τὸν Πλαστουργόν * μα-καρίζεται.

Τού Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωδή ε'. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα. *
Τοὺς πόδας κτησάμενος * ώραίους, τῷ κηρύγματι * πᾶσιν ἀγαθὰ
εὐηγγελίσω, * πᾶσιν εἰρήνην, μάκαρ, ἐκήρυξας, * ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλοτριῶν * θείαις εἰσηγήσεσι, * τοῦ Σωτῆρος 'Απόστολε.

Ο λόγος σου ζαμα * τοῖς δεξαμένοις γέγονεν * ὄφεως ἰόν θανατηφόρον, * Βαρθολομαΐε· γῆ δὲ χατέστραπται * ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητιχῶς * ταῖς ἀναμοχλεύσεσι * τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρός πολυήμερος * ζωήν πηγάζων ἄφθονον * νώτοις ἐποχούμενος θαλάσσης, * Βαρθολομαΐε, θείοις σὺν Μάρτυσιν * ἄπειρα πελάγη διελθών,* νήσφ τῆς Λιπάρεως * προσωρμίσθης, θεόπνευστε. Θεοποκίον.

Κυρίως δοξάζω σε * Θεοῦ Μητέρα πάναγνον, * Χαϊρέ σοι, κραυγάζων, τοῦ ᾿Αγγέλου, * εὐλογημένη θεοχαρίτωτε, * ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, * ξένον ἐνδιαίτημα * τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Του Αγίου Τίτου. 'Ασεβείς ούχ δψονται. *

Γεμομένην ἔστησας * κακίας τὴν πληγὴν * τῶν ἐθνῶν, Μάκαρ,
τὰς ψυχὰς * τῷ νοστίμῳ ἄλατι * τῶν θείων λόγων σου, *
ἰατρὸς ὡς ἄριστος, * ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταϊς τοῦ Παύλου νεύσεσιν * ὑπείχων εὑμενῶς, * σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὑρανὸν * διατρέχεις, πάνσοφε, * λόγον τῆς γνώσεως * εὑαγγελιζόμενος, * Θεοχήρυξ πανσεβάσμιε.

Ισουργόν, όμόθρονον * τόν Λόγον τῷ Πατρὶ * ἐκδιδάσκων οἶα σορός, * Θεηγόρε, ἔπεισας * τοὺς ματαιόφρονας * τῶν εἰδώλων ἄπασαν * τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι.

Θεοτοχίον.

Τὴν άγνὴν άγνεύοντι * τιμήσωμεν νοὶ, * καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰαχώβ· * καὶ ἐνθέοις πράξετι * καλλυνόμενοι, * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Του Αγιου Βαρθολομαίου. 'Ωδή 5'. Την θείαν ταύτην.

Ακτίς 'Ηλίου τοῦ λάμψαντος * τῷ κόσμῷ διὰ σώματος γέγονας * ταῖς σελασφόροις σου * διδασκαλίαις, 'Απόστολε, * άποδιώχων νύκτα * πλάνης πολύθεον.

Λαοίζ Θεού το σωτήριον * έτρανωσας σαρχός όμοιώματι * έμφανιζόμενον * διὰ πολλήν ἀγαθότητα, * Βαρθολομαΐε, χήρυξ * έθνων, 'Απόστολε.

Όδον την θάλασσαν ἔσχηκας, * καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας, * καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου * τούτοις τὰ ἔχνη ἐν Πνεύματι,* ὡς ὁ Δαυίδ προέφη, * μάκαρ ᾿Απόστολε.

(-) EDTOXION.

Ναός τής δόξης γεγένησαι, * καὶ πύλη τοῦ φωτός ἐχρημάτισας, * δρος κατάσκιον, * τέρας Προφήταις ἀδόμενον, * Παρθενομήτορ Κόρη * θεοχαρίτωτε.

Του Αγιου Τίτου. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Ο ΙΙαῦλος, * ό τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ήλιος, * σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει * ρωτοβόλον, Μάκαρ, τὰς ἐν τῷ σκότει * τῆς ἀγνοίας * καθευδούσας καρδίας ρωτίζουσαν.

Ναμάτων * ζωιρρύτων ὑπάρχων ἀνάπλεως, * ρείθροις ἐνθέων δογμάτων * τοὺς χειμάρρους, Μάχαρ, τῆς ἀγνωσίας * χαταχλύζεις, * χαταρδεύων ἐθνών τὰ συστήματα. ()εοτοχίον.

Ύμνοῦσι * γενεαὶ γενεῶν σε, πανύμνητε· * τὸν ὑπερύμνητον Λόγον * τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπέρ λόγον· * ὅν δοξάζει * καὶ βροτῶν καὶ Αγγέλων τὰ τάγματα.

Ο Είρμός.

* Θ ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐχχλησία βοξ σοι, * ἐχ δαιμόνων λύθρου χεχαθαρμένη * τῷ δι' οἰχτον * Θ ἐχ τής πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάκιον του Αγίου Βαρθολομαίου. Ήχος δ΄. Επεράνης σήμερον.* (ρθης μέγας ήλιος * τῆ οἰκουμένη, * διδαγμάτων λάμψεσι *

καὶ θαυμασίων φοβερών * φωταγωγών τοὺς τιμώντάς σε, *
Βαρθολομαϊε, * Κυρίου Απόστολε.

Έτερον του Αγίου Τίτου. Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.*

Τοῦ Παύλου δειχθείς * συνόμιλος, 'Απόστολε, * σύν τούτφ ἡμῖν * τόν λόγον προκατήγγειλας * τῆς ἐνθέου χάριτος, * μυστολέκτα Τίτε μακάριε· * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος, πρός το Τράνωσον.

Τόν ἐπὶ γτζ οφθέντα Σωττρα * καταγγείλας ἐν κόσμω, * ττζ αὐτοῦ ἀψευδοῦς * Θεότητος ἐχρημάτισας * φίλος οἰκεῖος καὶ

κληρονόμος. * ὅθεν πίστει προσπίπτων, σὲ ἰκετεύω * ὅπως ταῖς ταῖς * ἰκεσίαις παράσχης μοι ἄφεσιν, * διώκων τὴν ἀχλυώδη * τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν, ἔνδοξε, * τοῦ ἐπαξίως ὑμνῆσαί σε, * καὶ βοὰν σοι ἀπαύστως, ᾿Απόστολε: * Μὴ παύση πρεσβεύων * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειὑάνου τοῦ 'Αγίου ἐνδόξου 'Αποστόλου Βαρθολομαίου.

Στίγοι.

Ίνα τρυγώμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν, Βαρθολομαΐος εὐρέθη πεπρυμμένος. Σὸν νέχυν εἰκάδι, Βαρθολομαΐε, ἐφεῦρον πέμπτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Τίτου, Έτσκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Αγίου Αποστόλου Παύλου.

Στιχ. Ίτω παρ' ήμων και Τίτω βραχύς τίτλος, Τούτου τελευτήν την έν εἰρήνη φέρων. Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνὶ πέμπτη.

Ταϊς τῶν Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου. 'Δοή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

κ μωρανθεῖσαν τῆ κακία, Παναοίδιμε, * τὴν ἀνθρωπότητα *

νοστίμω ἄλατι * ἰάσω τῶν λόγων σου, * καὶ ψάλλειν ἔπεισας. * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ούρανός ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, * δόξαν Θεοῦ νοητῶς * ὑψηλοτάτη φωνῆ * κηρύττεις ὡς ἔνθεος, * Μάκαρ, 'Απόστολος. * ῷ κραυγάζομεν. * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τραντόν τῆς θείας χάριτος ἱμάτιον, * Μάκαρ, ἐνέδυσας * τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν * κακία τοῦ ὄρεως, * καὶ ψάλλειν ἔπεισας: * Τπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Προστασίαν σε καὶ τεϊχος καὶ ἀντίληψιν * καταπλουτήσαντες, * Θεογεννῆτορ ἀγνὴ, * οἱ δοῦλοί σου πάντοτε * πίστει βοῶμέν σοι * Χαϊρε, γέφυρα * ἡ πρός Θεόν μετάγουσα * τοὺς ἐκ γῆς, εὐλογημένη.

Τοῦ 'Αγίου Τίτου. 'Ο διασώσας ἐν πυρί. *

Ιαν Θεότητα ὑμνεῖν, * μίαν χυριότητα σέβειν * Τίτος διδάσχων τοὺς βροτοὺς, * πολυθέου μανίας ἀπήλλαξεν * εὐσεβῶς ἀναχράζοντας· * 'Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τη ψυχή * άψυχον οι σέβοντες ύλην * τον νεκρωθέντα δι' ήμας * ζωρδότην Θεόν κατενόησαν * ύπό σου παι-

δευόμενοι, * Μαθητά και μυστολέκτα των αποφρήτων.

'Ως άληθείας ύπουργός * ψεύδους καθαιρέτης έφάνης. * καί ώς του Παύλου μαθητής * διωγμούς και κινδύνους ύπέμεινας, * σύν αὐτῷ μέλπων, "Ενδοξε: * Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογη-TOC EL.

()EOTOXIOV.

Πεποιχιλμένη άρεταϊς * τοῦ Παμβασιλέως παρέστης * έχ δεξιών του έχ των σών * σαρχωθέντος αιμάτων, 'Ανύμφευτε, * έχτενώς ίχετεύουσα * λυτρωθήναι από πάσης ήμας ανάγκης.

Του Αγίου Βαρθολομαίου. Πόη η. Πατδας εύαγεις.

Ρείθροις προσκλυζόμενος ένθέοις, * Έδεμ ποταμός ως έκπεπό-ρευσαι * ἄρδων την υρήλιον * ταζς διδασκαλίαις σου, * καί τὰ τῆς πλάνης ύδατα * ξηραίνων χάριτι, * καὶ κράζων· Τον Σωτῆρα ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Λόγος ως θεΐον θεολόγον * τὰ λόγου ἐπέχεινα μυήσας σε,* βέλος ώς σωτήριον * χόσμφ έξαπέστειλε * κατατιτρώσκων σύστημα * δυσμενές, "Ενδοξε, * και σώζων τους πιστώς μελφόουντας * και ύπερυψούντας * αύτον είς τούς αίωνας.

Σταλάζον ώς όρος άνεράνης * τον θείον γλυκασμόν, 'Αξιοθαύμαστε, * θάλασσαν διέσχισας, * τρίβον μετά θάνατον * ταζ θείκαίς δυνάμεσι * προσπεραιούμενος * τὰ ταύτης ἀποντίστως πελάγη, * σε δορυφορούντων * γενναίων 'Αθλοφόρων.

()EOTOXIOY.

Τούς νόμους της φύσεως λαθούσα * και τίκτεις και μένεις άειπάρθενος. * Λόγον γὰρ ἐχύησας * ἄνθρωπον γενόμενον * ὑπερβολή χρηστότητος, * ὁ πάντες κράζομεν· * Τόν Κύριον ύμνειτε, τά έργα, * και ύπερυψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Του Αγίου Τίτου. Ο αύτος Είρμος.

P ανίσιν αίμάτων σου ἐσβέσθη * τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον· * νόσοι ἐδιώχθησαν, * δαίμονες ἡλάθησαν * τῆ πρός Θεόν δεήσει σου, * Τίτε Απόστολε· * διό σε ώς θεράποντα θείον * του παμβασιλέως * Χριστου άνευρημούμεν.

"Όλος τῷ Θεῷ ἰερωμένος, * καὶ θείαις ἡγλαισμένος, Τίτε, χάρισι, * Λόγον τον σωτήριον * πάσι διετράνωσας, * τον άλογίας, πάνσορε, * ήμας ρυσάμενον * τούς πίστει άληθει εύλογούντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰώνας.

Φωτός καθαρώτατον δοχείον * έγένου καταφωτίσας τὴν ύφήλιον * θείοις άμαρύγμασι, * Τίτε άξιάγαστε: * καὶ άμαυρώσας ἔνστασεν * παρανομούντων έχθρων, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, έβόας,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ρομφαία ή πάλαι στρεφομένη, * τὰ νῶτα, Παρθένε, νῦν μοι δίδωσι, * Λόγον δτι έτεχες * σάρκα περιχείμενον, * καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι * κατανοούμενον · * δν τρέμουσιν 'Αγγέλων αὶ τάξεις, * καὶ δοξολογοῦσι * βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Γαίδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνο * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μέν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν » οἰκουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Αγίου Βαρθολομαίου. 'Ωδή θ'. "Απας γηγενής. *

Α γει έορτην * τή μνήμη σου σήμερον * των Αποστόλων χορός, * Μάρτυρες ἀγάλλονται * και των Δικαίων * πάντων τὰ πνεύματα * οι δὲ κιστοι τοῖς ὑμνοις σε * καταγεραίρομεν, * και βοώμεν * Πάσης ἡμᾶς θλίψεως, * Μαθητά τοῦ Χριστοῦ, ἀπολύτρωσαι.

Τό διὰ Σταυρού * μακάριον, "Ενδοξε, * τέλος δεξάμενος, * σύμμορφος γεγένησαι * των παθημάτων * του Διδασκάλου σου, * καὶ κοινωνός λαμπρότητος * καὶ θείας δόξης ἀεὶ * σὺν 'Αγγέλοις * τούτιρ παριστάμενος, * καὶ ἀρρήτου φωτός ἀξιούμενος.

Ή πλησιραής * καὶ εὖσημος μνήμη σου * ἡμεν ἐπέλαμψεν * ἄπαντας φωτίζουσα, * Κριστοῦ αὐτόπτα, * Βαρθολομαῖε σορέ· * ἐν ἤ παρακαλοῦμέν σε, * μνήσθητι πάντων ἡμιῶν, * ἐναντίας * πάσης περιστάσεως * ταῖς εὐχαῖς σοῦ ἡμιᾶς ἐκλυτρούμενος.

()ESTOXIOY.

Νέχριστον ήμων * σαρκός τὰ φρονήμωτα, * Θεοχυήτορ άγνή· * στήσον των παθών ήμων * τήν χαταιγίδα, * παθσον τόν χλύδωνα, * καὶ λογισμούς όχύρωσον * ἐνθέοις, ἄχραντε, * τὰς καρδίας * πίστει των τιμώντων σε, * προστασία ήμων άχαταίσχυντε.

Τοῦ Αγίου Τίτου. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς. *

Ο λην σου την πρός τον Αυτρωτην * άγόμενος και άγάπην * και πεποίθησιν * έλκει συνέκδημον ό Παθλος, * σύν σοι τό ίερον Εὐαγγέλιον * τοις έθνεσι κηρύττων, 'Απόστολε· * όθεν σύν τούτω σε γεραίρομεν.

Νόσους έχδιωκεις των πιστων, * δαιμόνια ἀπελαύνεις * θεία χάριτι, * Κρήτης ὁ μέγας πολιούχος * πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἔνθεος, * φωστήρ ὁ διαυγής και ούράνιος, * Τίτε θεόρρον ἀξιάγαστε.

Men. Tom. VI.

'Ως ήλιος ελαμψεν ήμεν ή μνήμη σου, φρυκτωρίαις * ταξς τοῦ Πνεύματος * δλη φαιδρῶς ώραισμένη, * τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα· * ἡν πίστει τοὺς τελοῦντας διάσωζε, * Τίτε παμμακαρ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν πταισμάτων μου, 'Αγνή, * διάλυσον μεσετεία * σοῦ, πανάμωμε· * λῦσον τὸ σχότος τῆς ψυχῆς μου· * τὸν σάλον *τῶν παθῶν μου χατεύνασον· * τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύν-τριψον· * σῶσόν με, σῶσον, 'Αειπάρθενε.

Ο Ειρμός.

» Ευα μέν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι τὴν κατάραν * εἰσφκίσατο· * σὐ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας

βλαστήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * δθεν σε
 πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Αγίου Βαρθολομαίου.

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

Την ἱερὰν κατάθεσιν * τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου, * Βαρθολομαϊκ πάνσορε, * ἐορτάζοντες πόθφ, * ἀνευφημοῦμέν σε πίστει * ἐξ Ἑφας γὰρ, μάκαρ, * πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως * παραδόξως ἐκπλεύσας, * ταῖς θαυμασταῖς * σοῦ πορείαις ἄπασαν τὴν Ἑσπέραν * ἐφώτισας, 'Απόστολε * τοῦ Χριστοῦ θεοκήρυξ.

Τοῦ Αγίου Τίτου, ὅμοιον.

Τύστα τῆς θείας χάριτος * καὶ 'Απόστολε, Τίτε, * σὺν Παύλφ τῷ θεόφρονι * πρέσβευε τῆ Τριάδι * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, * καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι * τὴν παναγίαν μνήμην σου, * καὶ σὲ πόθφ τιμῶσι, * τῶν δυσχερῶν * καὶ πταισμάτων λύσιν, καὶ σωτηρίαν, * καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα * οὐρανῶν Βασιλείας.

()εοτοχίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀσωμάτοις τάξεσι, * σὺν Μαρτύρων χορείαις, * σὺν ᾿Αποστόλων τάγμασι, * σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι * Δικαίοις, ὡ Θεομῆτορ, * ἀνυμνοϋμέν σε, Κόρη· * καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας * τὸν ἀρρήτω σορία * διὰ Σταυροῦ * καθελόντα Ἅδου τὴν τυραννίδα, * καὶ σώσαντα, πανύμνητε, * ἄπαν βρότειον γένος.

Είς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τέσσαρα.

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Θεΐον ἐπαρῆχέ σε * ώς ποταμόν, παμμαχάριστε, * ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, * ὕδατα ξηραίνοντα * τῆς πολυθείας, * ἄρδοντα τὸν χόσμον * ῥείθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε, χαὶ χαταχύζοντα * τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, * χαὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον * τοὺς πιστῶς πειθομένους σοι, * τοῦ Κυρίου ᾿Απόστολε.

"Ηλιον καθάπερ σε, * 'Ανατολής έξορμώμενον, * καὶ πρὸς Δύσεν δυόμενον, * πορείαις, ἀοίδιμε, * ταϊς ἐπὶ ὑδάτων * σαρώς γενομέναις * έπεγνωκότες οἱ πιστοὶ, * τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου * άνάμνησιν έτήσιον * έπιτελούμεν, γεραίροντες * τὰ πολλά σου θαυμάσια, * τοῦ Κυρίου Απόστολε.

Νεχρός ἐπιτύμβιος * θαλασσοπόρος γεγένησαι * ἐξ Ἑψας ὁρμώμενος * σύν Μάρτυσι, πάνσορε, * καὶ πρός Δύσιν φθάνων, * άδυτε φωσφόρε * τής Έκκλησίας του Χριστού, * Βαρθολομαΐε θεομακάριστε. * ἐν ἢ ἀναπαυσάμενος, * πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις * και δεινών άπολύτρωσις * θαυμαστώς έχρημάτισας.

Θείαις ἀναλάμψεσι * χαταυγασθείς τὴν διάνοιαν, * ὡς ἀχτὶς συμπεπόρευσαι * ήλίω φωτίζοντι * τὰ ἐσκοτισμένα, * Παύλω θείω, Τίτε· * καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν * τῆς βαθυτάτης νυκτός ἀπήλλαξας. * διό σε μακαρίζομεν * ώς Ίεράρχην θεόληπτον, * ώς 'Απόστολον ένθεον, * πρεσβευτήν ώς θερμότατον.

Δόξα. Τηχος $\pi\lambda$. α΄.

σορία του Θεου, * ὁ συναίδιος Λόγος του Πατρός, * καθώς 11 ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, * τὰ εὔμορφα κλήματα * ὑμεζς ἐστε, πανεύρημοι 'Απόστολοι,* οί τον βότρυν τον πέπειρον καὶ τερπνον *έν τοῖς χλάδοις ὑμῶν φέροντες. * δν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες ἐπιστοιχούμεν * γεύσιν πρός εύφρόσυνον. * Βαρθολομαΐε θεόληπτε * καί Τίτε, καύχημα τής Κρήτης, * έκτενως πρεσβεύσατε ύπέρ των ψυχών ήμών.

Καὶ νῦν. Μαχαρίζομέν σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ τοῦ Κανόνος Ὠος γ΄. και ζ΄. Προκείμενον, Ήχος πλ. δ΄.

Είς πάσαν την γην έξηλθεν ό φθόγγος αὐτών, και είς τὰ πέρατα τῆς οἰχουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Στίχος. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δὲ χειρών αύτου άναγγέλλει το στερέωμα.

Ὁ ᾿Απόστολος, Πρός Τέτον Ἐπιστολής Παύλου. Παϋλος δοϋλος Ἰησου Χριστου, Τίτφ γνησίφ τέχνφ.

'Αλληλούια, 'Ηχος α'.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ γὰρ την άληθειάν σου έν έχχλησία άγίων.

 $\Sigma \pi i y$ ος: Ο Θεός ένδοξαζόμενος έν βουλή Αγίων, μέγας καὶ φοβερός έστιν έπὶ πάντας τοὺς περικύκλφ αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον, κατά Ματθαΐον.

Είπεν ὁ Κύριος, ὑμετς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Κοινωνικόν Είς πᾶσαν τὴν Υήν ἐξῆλθεν.

THE KG'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη, των Αγίων Μαρτύρων Άδριανού και Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους τ΄. καὶ ψάλλομεν** Στίχης ὰ προσόμοια.

Πχος δ'. 'Ως γεννατον έν Μάρτυσι. *

τίτην ὑπέρτιμον ἄθλησιν, * τὰ γενναΐα παλαίσματα * τῶν Μαρτύρων, ἔνδοξε, θεασάμενος * αὐτομολεῖς πρός τὰ σκάμματα * ἀνδρείφ φρονήματι, * ἀφειδήσας τῆς σαρκός * δι' ἀγάπην τὴν ἔνθεον· * ὅθεν ἡνυσας * τοὺς γενναίους ἀγῶνας, * ταπεινώσας * τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀντιπάλου, * ᾿Αδριανὲ καρτερώτατε.

Ταϊς εἰραταϊς συγαλειόμενος, * τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, * τοῖς ακλοιοῖς, ἀοιδιμε, βαρυνόμενος, * καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος * σὺν πλείοσι Μάρτυσι, * σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν * οὑρανίων ἐπέτυχες, * ἐπαλείρουσαν * τὴν ὁμόζυγον ἔχων * Ναταλίαν * τὴν Θεῷ πεποθημένην, * ᾿Αδριανὲ γενναιότατε.

Τον 'Αδάμ ή όμοζυγος * Παραδείσου έξώρισε * συμβουλία δφεως· Ναταλία δὲ * 'Αδριανόν πρός Παράδεισον * πανσόρως εἰσήγαγεν, * ἐεραϊς προσλαλιαῖς * νουθετούσα, διδάσκουσα * τὰ ἐπίπονα * τῆς ἀθλήσεως φέρειν, * οὐρανίους * ἀντιδόσεις προξενούντα * καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν.

Δόξα, Ήχος α΄. Έρραλμ Καρίας.

γηλος ἀνδρός εὐσεβοῦς * είλχυσε γυναίκα θεοριλή * πρὸς παραί-Ανεσιν φαιδράν. * 'Αδριανός γὰρ ὁ πανάριστος, * Ναταλίας τῶν ἡημάτων ὑπαχθεὶς, * ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐπτετέλεπεν. *

Τῶ γυναικός θεοριλοῦς! * οὐχ ὡς γὰρ Εὔα τῷ 'Αδὰμ ἤνεγπε ρθορὰν, * ἀλλὰ ζωὴν ἄληκτον * τῷ συζύγφ προεξένησε. * Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῦντες, βοήσωμεν Χριστῷ * Δὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς πρεσβείαις τῶν 'Αγίων σου. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τών ούρανίων ταγμάτων. *

πανάχραντε, * ἰάσεις νοσημάτων * χορηγούνται ἀρθόνως * τοῖς πίστει προσιούσιν· * δθεν κάμοῦ * τὰς ἀσθενείας ἐπίσκεψει, * καὶ τὴν ψυχήν μου ἐλέησον, ἀγαθὴ, * καὶ τὸ σῶμά μου θεράπευσον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

τον άμνον και ποιμένα * έπι του ξύλου, Σωτήρ, * ή σε άγνως τεχούσα, * ώς εώρα, Θεέ μου, * θρηνούσα άνεβόα· * Τέχνον έμον, * φως του κόσμου γλυχύτατον, * πως ἐπὶ ξύλου όρω σε του σταυρικού * ώς κακούργον άναρτώμενον;

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

ορφύρα έξ αίματος τοῦ σοῦ, * Μάρτυς, κατεφοίνιξας * στολὴν, μεθ' ής τῷ Δεσπότη σου * ὡς ἡ ὑπόσχεσις * νῦν συμβασιλεύεις, * ἄθλων ταῖς λαμπρότησι * καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυνόμενος. * Χριστόν ἱκέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ᾿Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. ᾿ δριανὲ Μάρτυς, τὰς ὁδοὺς * τῶν παθῶν ἐξέκλινας * τῷ σωτηρίοι ἀγόμενος * δρόμφ, πανεύφημε· * καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους * μονὰς κατεσκήνωσας * σὰν πᾶσι τοῖς Χριστῷ πειθαρεἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τοξ Αγίοις τοξ έν τη γη αυτού έθαυμάστωσεν ο Κύριος πάντα τὰ θελήματα αυτού έν αυτοξ.

Θαϋμα καινόν καὶ ἀληθώς * μέγα καὶ παράδοξον! * πῶς Ναταλία ἡ πάνσορος * τὸν ταύτης σύζυγον * πείθει ὑπομεῖναι * ξίρη κατατέμνοντα; * τίς εἶδέ τι τοιοῦτον; τίς ἤκουσεν; * ὄν περ ἐκέκτητο * ὀρθαλμόν βίου, πρὸς θάνατον * ἐπεπόθει * προδοῦναι σωτήριον.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

"Ο ζεῦγος ἄμωμον * καὶ ἐκλεκτὸν τῷ Κυρίφ! * ὡ * συζυγία Ο ἀρίστη * καὶ μακαρία Θεῷ! * ὡ πεποθημένη δυὰς * καὶ περελημένη Χριστῷ! * Τίς οὐκ ἐκπλαγῆ ἐν τούτφ * ἀκουτισθεὶς * τὰς τούτων ὑπὲρ ἄνθρωπον πράξεις! * πῶς τὸ θῆλυ ἡνδρίσατο * κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου, * καὶ τὸν ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε * μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεινοῖς, * ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐλέσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; * "Ο θεοπλόκων ἡημάτων * Ναταλίας τῆς σορῆς! * ὡ παραινέσεων θείων τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, * καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον * τοῦ μεγάλου Βασιλέως * 'Αδριανὸν τὸν

ενδοξον * γνώριμον καταστησασών! * 'Αλλ' ω * ξυνωρίς άγια, * ύπερ ήμων τῷ Θεῷ ἰκετεύσατε, * των έκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ύμων, * πειρασμών ρυσθήναι καὶ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν: Θεοτοχίον. Θεοτόχε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Ο ρωσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σε χυήσασα * άνεβόα· * Τί τό ξένον δ όρω * μυστήριον, Γίε μου; * πως επί ξύλου θνήσκεις * σαρκὶ κρεμάμενος, ζωής χορηγέ; 'Απολυτίκιον, Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

↓ ναφαίρετον δλβον ἡγήσω * τὴν σωτήριον πίστιν, τρισμάχαρ. * 🖈 καταλιπών την πατρώαν ἀσέβειαν, * καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ίχνος επόμενος, * κατεπλουτίσθης ένθέοις χαρίσμασιν. * Αδριανέ ένδοξε, * Χριστόν τον Θεόν Ικέτευε * σωθήναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνηθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος πλ. β΄. 'Ως ἐν ἡπειρφ.

Την τη νυκτί με του βίου * υπνφ δεινώ * συσχεθέντα, πρά-Ε΄ ξεσί * μετανοίας πρός τό φως, * ὁ Θεός, ἐξέγειρον εὐχαῖς * των Μαρτύρων σου, Χριστέ, * ίνα δοξάζω σε.

'Από χειλέων σταζόντων * τον γλυχασμόν * τῆς ἐνθέου γνώσεως * γλυκανθείς, 'Αδριανέ, * τον ίον έξημεσας της πρίν * άγνωσίας άληθώς, * θεομακάριστε.

'Ανατολής λαμπροτέραν * ήλιακής * την ψυχην ώς έχουσα,* τῆς άθλήσεως πρός φῶς * συνωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σὸν, * Ναταλία, γυναικών * το έγκαλλώπισμα.

Θεοτοχίον.

Τόν σεαυτής δεξαμένη * Δημιουργόν, * ώς αὐτός ἡθέλησεν,* έξ άσπόρου σου γαστρός * ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον, Αγνὴ, * τῶν **κτισμάτων άληθώς * έδείχθης Δέσποινα.**

'Ωδή γ'. Ούκ έστιν "Αγιος ώς σύ. *

εσμά φυγών είδωλικής * ματαιότητος, Μάρτυς, * συνεδέθης Δ τῷ πόθψ * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ· * καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ * ἀθλορόρων * χαίρων ἐχοινώνησας.

Μοχλφ τὰ σκέλη σιδηρφ * συνθλαττόμενοι πάντες, * 'Αθλοφόροι Κυρίου, * άσεβείας τὰ όστᾶ * ὑπομονῆς τῷ μογλῷ * καὶ άνδρείας * όντως συνετρίψατε.

Ηυρί άγάπης θείκης * την ψυχήν φλεγομένη, * του συζύγου

έξτιψας * τον έρωτα είς Χριστον, * τον πόθον τον της σαρχός, * Ναταλία, * τέλεον μισήσασα.

Θεοτοχίον.

Τοῦ θείου τόχου σου, 'Αγνή, * πᾶσαν φύσεως τάξιν * ὑπερβαίνει το θαϋμα. * Θεόν γάρ ὑπερφυώς * συνέλαβες ἐν γαστρί. * χαὶ τεχούσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Ο Είρμός.

ν ἀπ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν. και ἀνδρείως τῆ πίστει καθοπλισθείς, * προθύμως άνέθηκας * σεαυτόν τῷ Κυρίφ σου· * καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες * τὸ θράσος τῆ χάριτι, * 'Αδριανέ παμμάκαρ, * Χριστού Μάρτυς ένδοξε * όθεν Ναταλία * έναθλούντα όρῶσα * ἐπήλειφε λόγοις σε * σωτηρίοις, πανεύφημε. * Διὰ τοῦτο βοωμέν σοι * Πρέσβευε Χριστφ τφ Θεφ, * των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ξορτάζουσι πόθω * τὴν άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ταναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ ΙΙ χαλεπά * θεράπευσον, δέομαι, * και συγγνώμην παράσχου μοι * των έμων πταισμάτων, * άφρόνως ων έπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οίμοι! τί ποιήσω * ἐν ἐκείνῃ τῆ ώρα, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν * ἐκ του άθλίου μου σώματος; * Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μου * γενου καὶ προστάτης θερμότατος. * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ δοῦλός σου, άχραντε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

r∎τον άμνον καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν * ή άμνὰς θεωρούσα ἐν Τῷ Σταυρῷ * ἀδίχως ὑψούμενον, * θρηνφδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Ο μέν Κόσμος άγάλλεται * δεχόμενος την λύτρωσιν. * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου την σταύρωσιν, * ήν περ ύπομένεις * διὰ σπλάγχνα έλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ έλέους ή άβυσσος * και πηγή άγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρησαι ούν * των πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

👣 ριστόν οι Μάρτυρες * ίσχὺν τιθέμενοι, * τὸ ἀνίσχυρον θράσος * ⚠ των διωχτών * όντως χατεπάτησαν, * χαὶ τὰ βραβεία τῆς νίχης * οὐρανόθεν ἐχομίσαντο.

Οίχείοις αίμασι * στολήν εξύφανας * σεαυτώ άφθαρσίας, * άποβαλών * τῆς φθορᾶς τὸ ενδυμα· * καὶ τῷ Θεῷ, ᾿Αδριανε, * μετὰ δόξης. νῦν παρίστασαι.

Ίχῶρσι πάντοθεν * περιβρεόμενον * τῶν 'Αγίων τὸ αἴμα, * μύρον Θεῷ * ὄντως προσενήνεκται, * τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης * ἐκκαθαϊρον κραταιότατα.

Δολίοις ρήμασιν * 'Αδάμ πεπλάνηται * τῆς συζύγου τοῖς σοῖς δὲ * 'Αδριανός * πλάνης ἀπαλλάττεται, * καὶ πρὸς Παράδεισου χαρᾳ, * Ναταλία, εἰσοικίζεται. Θεοτοκίον.

Ως δντως άφθεγκτα * και άκατάληπτα * τὰ τῆς σῆς, Θεστόκε, * θεοπρεποῦς * πέφυκε κυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, * ἀειπάρθενε, μυστήρια.

'Ωο'η ε'. Τῷ θείφ φέγγει σου, ἀγαθέ.*

Δεκάς διπλή ή των 'Αθλητών, * σύν άπλη τριάδι τῷ Χριστῷ * νῶν συνδεόμενοι, ἔλυσαν * δέσιν ἀσεβείας * ὅντως ἐνίσχυρον * ἰσχύϊ τῆς Τριάδος * οἰ γενναιότατοι.

"Ηλιος ώσπερ μέσον έστως * άστρων φαεινών, 'Αδριανέ, * των σων συνάθλων ἀπήστραψας * φέγγος εὐσεβείας, * τῆς ἀσεβείας ἀχλύν * διώξας, καὶ φωτίσας * κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ρημάτων σου τών σεπτών * ίσμα τών πόνων άληθώς * τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, * ἀπογενομένων * τῆ τών πρειττόνων στοργῆ, * θεόφρον Ναταλία, * Μαρτύρων σύσπηνε.

Θεοτοχίον.

Τοὺς Θεοτόχον σε ἐκ ψυχῆς, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * ὑμνολογοῦντας διάσωσον· * σὲ γὰρ προστασίαν * ἀχαταμάχητον * κεκτήμεθα, τὴν ὄντως * Θεογεννήτριαν.

'Ωοη ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

γριστού χυβερνώμενοι * τῆ παλάμη άβλαβως * τῆς ἀθείας πέλαγος * διήλθετε, καὶ δριφ τῷ γαληνῷ * τῆς ἄνω λαμπρότητος, * 'Αθληταὶ τοῦ Κυρίου, προσωρμίσθητε.

'Ως άνθη μυρίζουσι * των άγωνων σου, σοφέ, * τὰ ὑπέρ φύσιν ἔπαθλα: * καὶ γὰρ Θεοῦ ἐδείχθης, 'Αδριανέ, * εὐωδες θυμίαμα * τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Τῷ πάλλει τῆς πίστεως * ἡ ἀγία σου ψυχὴ * ὑραϊσμένη, πάνσεμνε, * καὶ τὸ κάλλος ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς * Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, * Ναταλία, τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοχίον.

Ή πάναγνος Δέσπανα, * ή τεκούσα τοῖς βροτοῖς * τὸν κυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὰν ἄστατον καὶ δεινόν * κατεύσασον τάραχον, * καὶ γαλήνην παράσχου τῆ καρδία μου.

Ο Είρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορῶν * τῶν πειρασμῶν
 Τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, * βοὰ σοι·
 Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Μολυέλει.

Κοντάχιον, ἸΙχος δ΄. Επεφάνης σήμερον. *

Τυν αεχός θεόφρονος * τοὺς θείους λόγους * ἐν χαρδία θέμενος, *

Δ βριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, * ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, * σὺν

Τῆ συζύγψ * τὸ στέφος δεξάμενος.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

π κιρός ἐπέστη τοῖς πιστοῖς * χαρμόσυνος ἡμέρα * 'Αδριανοῦ τοῦ 'ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, * ἀναβοῶντες πρός αὐτόν· * Μάρτυς τοῦ Κυρίου, * ὁ τόν ἀγῶνα τόν χαλόν * σαφῶς ἀγωνισάμενος, * χαὶ στέφος οὐρανόθεν * δεξάμενος * τῆς διχαιοσύνης, * ἀπό πάσης ἐπηρείας * τοῦ ἀλλοτρίου * ἡμᾶς ἡῦσαι πάντας· * ἰασίν τε ψυχῶν * χαὶ τῶν σωμάτων * ἐξαπόστειλον ἡμῖν· * χαὶ τὴν χηλῖδα * πᾶσαν τοῦ νοὸς * ἐχχάθαρον οὐρανόθεν, * σὺν τῆ συζύγω * τὸ στέφος δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῆ Κς΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων `λδριανού και Ναταλίας, και τῆς συνοδίας αύτων.

Στίχοι.

'Αδριανού τέμνουσι χεϊρας και πόδας, Χεϊρες πονηρών, ὧν φονοδρόμοι πόδες. Έν τῷ βίφ σύνευνος, ἐν δὲ τῷ πόλφ, 'Αδριανῷ σύσχηνος ἡ Ναταλία.

'Αδριανός τμήθη χετρας πόδας είκαδι έκτη.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σωσον ήμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Δροσοβόλον μέν την κάμενον.

* Ακαθαίρετοι ως πύργοι άνεδείχθητε * Σιών τῆς άνω, Μάρτυ-Αρες, * ἐδαφίσαντες * ἐλεπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ * μοχλῷ τῆς ἀθλήσεως ἡμῶν * διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς * ὑμῶν τὴν μνήμην ἀεί.

Βοηθός 'Αδριανῷ ἡ Ναταλία σαρῶς * παρὰ Θεοῦ δεδώρηται,* ἀνελχύουσα * ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ * τῆς πλάνης, καὶ παίθουσα βοἄν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ως πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ Μάρτυρος * τὴν χεῖρα θησαυρίσασα, * οὐ προέδωκας * σωρροσύνης σου τὸν θησαυρὸν * συλήσαι τοῖς σπεύδουσι, Σεμνή, * κυβερνωμένη τῆ χειρὶ * τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ.

Θεοτοχίον.

Νεανίας τρεῖς ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, * γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν· * τὸ γὰρ θεῖον πῦρ * σὲ μὴ ρλέξαν ῷκησεν ἐν σοὶ, * καὶ πάντας ἐρώτισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

' $\Omega\delta\eta$ η' . 'Ex $\phi\lambda$ 0 γ 0 ς τοῖς 'O σ 10 ς 1 ς . *

την πυρί των βασάνων * όλοχαυτούμενοι, * ἀσεβείας τὴν ρλόγα * πασαν ἐσβέσατε * αίμασιν ὑμων, * 'Αθλοφόροι, χραυγάζοντες· * Σὲ ὑπερυψούμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰωνας.

Οἱ προυνοὶ τῶν αἰμάτων * τῶν ᾿Αθλορόρων σου * ποταμοὶ ἰαμάτων * πόσμφ γεγόνασι, * θάλασσαν δεινῶν * παθημάτων ξηραίνοντες. * οὐς ἀνευφημοῦντες, * Χριστὲ, σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυναικός θαυμασίας * τίς οὐ θαυμάσειε * τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; * ὅπως ἐμίσησεν * ἔρωτα σαρκός, * καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε * σέβειν καὶ δοξάζειν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έχ φωτός φωτοδότην * Λόγον συνέλαβες,* χαὶ τεχοῦσα ἀρράστως * τοῦτον δεδόξασαι· * Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ,* Κόρη, θεῖον ἐσχήνωσεν· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

* E^{\times} φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνφ

» τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Θεόν * άνθρώποις.

Μελών * στρεβλώσεις, δεινών ἐπίτασις, * ξίρος, οὐ πῦρ, * οὐ θάνατος σαρχός ὁ ἐπίχηρος * τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, * ἔνδοξοι ᾿Αθλοφόροι, * δλως οὐχ ἴσχυσεν· * δθεν εἰς αἰῶνας σὺν αὐτῷ * ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατός * έχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος, * πόλις Θεοῦ * καὶ κατωχυρωμένον βασίλειον, * κεκλεισμένος Παράδεισος ἄσυλος, * φάλαγξ τροπαιορόρος, * δήμος θεόλεκτος, * στύλοι Έκκλησίας ἀρραγεῖς, * Μάρτυρες ὤφθητε.

Λαμπὰς * θεόφωτος, ἄστρα φαίνοντα, * λύχνος ἡμῖν * τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, * τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, * τέχνα τῆς ἀνεσπέρου * μαχαριότητος, * Μάρτυρες ἐδείχθητε Χριστοῦ * σεβασμιώτατοι.

Πηγή * ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, * καὶ ποταμός * ἐνθέων χαρισμάτων πληρούμενος, * καὶ κρατήρ ἀθλήσεως προχέων κρουνούς, * πέλαγος σωτηρίας, * Μάρτυρες, ὤρθητε * ζάλης πειρασμών παντοδαπών * ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς * Μαρτύρων Χριστοῦ, Πανεύφημε, * παρεστηχώς * τῷ ρόν φ τοῦ τῶν δλων δεσπόζοντος, * τοὺς τελοῦντας σὴν μνήμην τερίσωζε * πίστει καὶ προθυμία, * πάντων λυτρούμενος * τῶν πακενοχλούντων πειρασμών * ταῖς ἰχεσίαις σου.

Θεοτοχίον.

Νεχροῖς * ἀνάστασις νῦν δεδώρηται * διὰ τῆς σῆς * ἀφράστου καὶ ἀἠρήτου χυήσεως,* Θεοτόχε πάνσεμνε· ζωή γὰρ ἐχ σοῦ * σάρχα περιχειμένη * πᾶσιν ἐξέλαμψε, * χαὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδὲς * σαρῶς διέλυσεν.

() Είρμός

εὸν * ἀνθρώποις ἱδεῖν ἀδύνατον, * δν οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων
 ἀτενίσαι τὰ τάγματα: * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος: * δν μεγαλύνοντες, * σὑν ταῖς οὐ ρανίαις στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοζ Μαθηταζ συνέλθωμεν. *

Αδριανός ὁ πάνσορος * καὶ ἀήττητος Μάρτυς, * ὡς ἀθλητῶν

ἐδραίωμα * παρ ἡμῶν δοξαζέσθω * σὺν τῆ σεπτῆ Ναταλία: * τούτοις τε συνεκλάμπει * Μαρτύρων δῆμος "Αγιος, * φάλαγξ τροπαιορόρος: * ὧν τὴν λαμπρὰν * ἐκτελοῦντες μνήμην,
τούτους ὑμνοῦμεν: * καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι * τῷ Χριστῷ
ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον * καὶ φρουρὰν, Παναγία, * καὶ σκέπην καὶ κραταίωμα, * καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, * καὶ ἀρραγῆ σωτηρίαν, * καὶ ὁχύρωμα θεῖον * ὁ κόσμος ἄπας κέκτηται * ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. * 'Αλλ' ὧ Θεοῦ * τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δούλη, * σώζοις κάμὲ τὸν δοῦλόν σου * ἐκ παντοίων κινούνων.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά τροσόμοια τρία, δευτερούντες το πρώτον.

Ήχος πλ. δ΄. 🗘 τοῦ παραδόξου.

Αδριανέ γενναιότατε, * τῆς τοῦ Δεσπότου φωνῆς * πληρωτὴς ἐχρημάτισας,* χοσμιχὴν τερπνότητα * ἀποθέμενος ἄπασαν * καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος * τῶν παθῶν τούτου χοινωνὸς γέγονας · * ἐν ἀμφοτέροις γὰρ * ὤρθης ὄντως δόχιμος · * ὅθεν πιστοὶ * σήμερον γεραίρομεν * τὴν θείαν μνήμην σου.

' Αδριανέ καρτερώτατε, * πελάγει των αίκισμων * συνεχως κυμα-Το τούμενος, * πηδαλιουχοσσάν σε * σου την σύνοικον έσχηκας, * καὶ πρός γαλήνης δρμον ἰθύνουσαν, * τῆ ἄνω πόλει προσεμβιβάζουσαν. * ἐν ἡ, πανεύρημε * Μάρτυς, αὐλιζόμενος, * ὑπὲρ ἡμῶν * πρέσβευε, δεόμεθα, * τῶν εὐρημούντων σε. Τέχρι δεσμών καὶ στρεβλώσεων * καὶ τῶν μελών ἐκκοπῆς * καρ τερῶς ἀνθιστάμενοι, * τὰς ψυχὰς τῷ Κτίσαντι * ἀποδόντις, εἰλήρατε * τῆν αἰωνίαν όντως ἀνάπαυσιν * καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. * * Ὁ ῆς ἐτύχετε * θείας ἀντιδόσεως * παρὰ Χριστοῦ, * Μάρτυρες πανένδοξοι, * σεβασμιώτατοι!

Δόξα, Ήχος β΄.

πάντα προγινώσκων Κύριος * ἀρρήτω προμηθεία σε, Μάρτος, * ώς εὔκαρκον κλήμα προσήκατο * ξίρει μαρτυρίου * ποικίλως τεμνόμενον, * καρτερίας δαψιλοῦς * ἐπιφέροντα καρποὺς, * ἔξ ὧν τρέφονται πιστών καρδίαι * τῶν εὐφημούντων σε πόθο, * ᾿Αδριανὲ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκιον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Εἰς τὸν Στιχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μυήμη του Όσιου Πατρός ήμων Ποιμένος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήγος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς παλέσωμεν.

Τά σε νῦν, Ποιμήν, ὁνομάσωμεν; * Μοναστῶν ὑπογραμμόν * καὶ τὰξαντα ψυχῆς. * πολίτην * τῶν 'Αγγέλων καὶ συνόμιλον. * τῆς ἄνω * μητροπόλεως οἰκήτορα. * τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, * τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. * Ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψας ἡμῶν.

Τά σε νῶν, Ποιμὴν, προσφθεγξώμεθα; * τῆς ἐρἡμου πολιστήν * καὶ ἡσυχίας ἐραστήν * τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν * καὶ μοναστῶν ακθηγητήν * πλημμύραν * διδαγμάτων θείου Πνεύματος * τῶν πάθη ποικίλα ἰώμενον . * Ἰχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύχνος διακρίσεως γέγονας,* καταυγάζων τὰς ψυχὰς * τῶν προστόντος, σορέ * διό σε * ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, * τελοῦντις * καὐτοῖς, σορέ * διό σε * ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, * τελοῦντις *

τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. * Ποιμήν, Πατέρων το καύχημα, * τῶν ᾿Ασκητῶν ἐγκαλλώπισμα, * ἰκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξε, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τίνι ώμοιώθης, ταλαίπωρε, * πρός μετάνοιαν οὐδόλως * ἀνανεύουα, ψυχή, * καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα * τῶν κακῶν ἐπιμονῆ; *
'Ανάστα, * καὶ τὴν μόνην πρός ἀντίληψιν * ταχεῖαν * ἐπικάλεσα, καὶ βόησον * Παρθενομήτορ, δυσώπησον * τὸν σὸν Υίὸν καὶ Θεόν ἡμῶν, * ἡυσθήναι με * τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Αρνα ή άμνας ώς εώραπεν * έπι ξύλου ήπλωμένον * έπουσίως απαυρικού, * άνεβόα μητρικώς * δουρομένη έν πλαυθμώ· * Υξέ μου, * τι το ξένον τούτο θέαμα; * ό πασι * τὴν ζωήν νέμων ώς Κύριος, * πώς θαναπούσαι, μαπρόθυμε, * βροτοίς παρέχων ἀνάστασιν; * Δοξάζω σου * τὴν πολλὴν, Θεέ μου, συγκατάβασιν.

' \mathbf{A} πολυτίχιου. \mathbf{H} Υρς πλ. δ'.

τη αϊς των δακρύων σου φοαϊς * τῆς ἐρήμου τό ἄγονον ἐγεώργησας, * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐκατόν τοὺς κόνους ἐκαρποφόρησας. * καὶ γέγονας φωστήρ * τἢ σἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, * Ποιμήν Πατήρ ἡμων "Οσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ
σῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

LIX TON OPOPON.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και τοῦ 'Αγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοράνους.

'Ωοη α'. Ήχος πλ. δ'. "Ασωμεν το Κυρίφ * το διαγαγόντι.

έρμη του Παρακλήτου, * Πάτερ, θαλπομένη ή καρδία σου, *
τον κρυμόν των δεπμόνων * και παθών τον χειμώνα διέλυσεν.

"Ανθρακι θείου φόβου * φλέξας των πεθών την ύλην, γέγονας * διακρίσεως λύγνος * ἀπαθείας πυροός τε, Μακάριε.

Φέρων ἐπὶ τῶν τομων, * Πάτερ, τον σταυρόν σου ἡκολούθησας * τῷ καλἔσαντι πόθῳ, * καὶ φωστὴρ Μοναστῶν ἐχρημάτισας.
Θεοτοκίον.

Όλον με διασώζει * Λόγος δ ὑπέρθεος, χρηστότητι * βουληθεὶς ἐχ γποτρός σου * σαρχωθήναι, άγνη Μητροπάρθενε.

'Ωδή γ'. Σύ εί το στερέωμα.*

τάσιν την παννύχιον * σοῦ κατεπλάγησαν "Αγγελοι" * παὶ γὰρ αὐτοὺς * ἔσχες συνεργοῦντας * ταῖς πρὸς ἐξεὸν ἔντεύξεσιν.

Λύμης ἀπεκάθηρας * τῆς διανοίας τὰ ὅμματα * τῆς τῶν παθῶν * ὅθεν ἐνοπτρίζη * καθαρῶς τὸν ᾿Αόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως * ως ἐκτραφείς, Ποιμὴν Όσιε, * εἰς ἀρετων * ύψος ἀνηνέχθης, * εἰς τελείαν ἀπάθειαν.

Θεοτοχίον.

"Εχων σε βοήθειαν, * των δυσμενών όρμας, "Αχραντε, * ού δειλιώ· * έχων σε προστάτιν, * τας αύτων τρέπω φάλαγγας.
Ο Είρμος.

> $\sum_{i=1}^{n}$ εί το στερέωμα * τών προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὸ εί το ρώς * τών έσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε το πνεῦμά μου. $K\alpha\theta$ ισμα, $^{1}H\chi$ ος γ' . Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, * τούτου πρόβατον ὡράθης πράον, * τερ "Οσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγε ελεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου,* ἀλλὰ Θεός ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν, * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Παρθένον σε * ὡς πρό τοῦ τόχου φυλάξας πανάμῶμον, * μόνος Κύριος.* Αὐτόν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΙ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Π ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ,*
νωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνφόοῦσα ἐκραύγαζεν. *
Οἴμοι! τέχνον μου. * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον!

'Ωοή ο'. Είσανήχοα, Κύριε. *

. 'Αχηλίδωτον έσοπτρον * τὰς τοῦ Παρακλήτου αὐγὰς δεχόμενον,* Θεοφόρε, ἐχρημάτισας,* καὶ δοχεῖον θείων * ἀναβάσεων.

'Αρδευόμενος δάκρυσι * δένδρον καθωράθης, Πάτερ, ὑψίκομον * ἐγκρατεία καλλυνόμενον, * και καρποϊς ἐνθέοις * εὐθηνούμενον.

Γηπονήσας την ἄρουραν * σοῦ τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως,* ἀρετών στάχυν πολύφορον * καὶ θαυμάτων χάριν * ἐγεώργησας. Θεοτοχίον.

Παρθενίας χειμήλιον, * χαὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σχήνωμα, * τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον * τὴν ἐσχοτισμένην, * Θεονύμρευτε. $\Omega \delta \dot{\eta}$ ε΄. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

Τόν χαύσωνα βαστάσας, ἀοίδιμε, * τῆς ἡμέρας, * χαρᾶς χατηξίωσαι * τῆς τοῦ Κυρίου σου, "Οσιε.

'Ασχήσεως λειμώνι ήδύπνοον * ἔρυς ῥόδον, * ὀδμαῖς θείας γνώσεως * εὐωδιάζον τὰ πέρατα.

Τόν πρὶν μεγαλαυχία χρησάμενον, * Πάτερ, όφεν * πρὸς γῆν έταπείνωσας, \dagger τῆ ταπεινώσει φραξάμενος. Θεοτοχίον.

Παρθένον μετά τόχον ύμνοϋμέν σε, * Θεοτόχε· * σù γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρχὶ τῷ κόσμῳ ἐχύησας.

'Ωδή ε΄. Χιτωνά μοι παράσχου.

Υεκρώσας τὰς τοῦ σώματος όρμὰς * πολλοῖς ἀγωνίσμασι, * ζωὴν πρὸς ἀθάνατον * ἐξεδήμησας, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Έγχράτειαν, άένναον εὐχὴν, * ἀγάπην ἀθόλωτον * χτησάμενος, "Όσιε, * ἀχηλίδωτον Θεοῦ ὤφθης ἔσοπτρον.

Έρήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν,* παθῶν ἐρημώσεως * σαυτόν ἀπεγύμνωσας, * καὶ πολίτης οὐρανῶν ἐχρημάτισας.
Θεοτοκίον.

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ * τὸν Λόγον κυήσασα, * ρῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. $\dot{\mathbf{O}}$ Εἰρμός.

Υ ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς
 ἱμάτιον, * πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, * "Οσιε Πάτερ, * ἡ ἀγία σήμερον * ἐπέστη μνήμη, τὰς ψυχὰς * τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, * Ποιμὴν θεόφρον, * Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχοι.

΄Ως έχ λύχου χαίνοντος ήρπάγη βίου Ποιμήν, το θρέμμα του μεγίστου Ποιμένος.

Ποιμένα είς μέγαν έβδόμη είκάδι φχετο Ποιμήν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ΄. Παΐδες Έβραίων.

Θείαις σχολάζων θεωρίαις, * λαμπρυνόμενος άὐλοις θεαυγίαις, * καὶ ἡμέρας υἰὸς * καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει * ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, * Θεοφόρε, εἰς αἰῶνας.

"Ηρθης πρός ύψος ἀπαθείας· * μετὰ σώματος 'Αγγέλους ἐμιμήσω· * Παραδείσου τρυφῆς * ἐγένου χληρονόμος, * ἀναβοῶν, Μαχάριε· * 'Ο Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Λάμπων άκτίσιν άπαθείας * άπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας· * καὶ τῆς τούτων πολλούς * κακώσεως ἐῥρύσω, * ἀναβοώντας, "Όσιε· * 'Ο Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

"Ιδε ην έρησε Παρθένον * ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, * ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει * ῷ μελφδοῦντες κρά-ζομεν * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωοή η'. Του άναρχου * Βασιλέα.

' νύστακτον * τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα * ἐλαίφ σου * τῶν ά-Τη τώνων τηρήσας, * εἰσῆλθες ἐν χαρᾳ * εἰς ἄρθαρτον νυμρωνα, * καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ούχ έσεισαν * της ψυχής σου τον πύργον * οι άνεμοι * άχαθάρτων πνευμάτων * έστηρικτο και γάρ * της πίστεως έν πέτρα,*

παμμάχαρ Θεοφόρε.

Τό δύσμορφον * των παθων εξεδύσω * χιτώνιον * ένεδύσω δέ, Πάτερ, * ώραιαν την στολήν * της θείας άπαθείας, * Χριστφ συμβασιλεύων.

'Ως έντιμον * και ὑπέρτατον θρόνον * ὑπάρχουσαν * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * ὑμνήσωμεν, λαοί, * την μόνην μετά τόκον * Μητέρα καὶ Παρθένον.

Ο Είρμός.

• Ττον άναρχον * Βασιλία της δόξης, * δν φρίττουσιν * ούρανῶν • Ταί δυνάμεις, * ύμνεῖτε, ἱερεῖς· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς • πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδη θ'. Εφριξε * πάσα ἀκοή. *

Τους μέν * οία περ αστηρ * άπο κόσμου· πρός Χριστόν δὲ ἀνέτειλας, * τὸν νοητόν ἀληθῶς * δικαιοσύνης, * Παμμάκαρ, ήλιον· * καὶ ὡς ἀκτίνας τοῖς πιστοῖς * τὰς σὰς καταλέλοιπας * ρωτοειδεῖς ἀρετὰς, * ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν ἐμαυρότητα.

Τίμιος * έναντι Θεοῦ * σοῦ ὁ θάνατος, ἀρίδιμε, γέγονε· * καὶ γὰρ δσίως ἐν γἢ * ἐπολιτεύσω * τούτου προστάγματα * καὶ δικαιώματα, Παιμήν, * τηρήσας ἀλώβητα· * ὅθεν ἀνέτειλεν * ὡς δικαίφ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταϊς θείαις, * Ιλάπερ, καλλονείς * ἐνηδόμενος, καὶ θέσει θεούμενος, * καὶ τῷ μεγάλφ φωτὶ * περωπισμένος * νῶν παριστάμενος, * καὶ ἀκροτάτφ ἐφετῷ * ἐγγίζων τρανότερον, * τῶν σὲ τιμώντων, Ποιμήν, * καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε.

()Eotoxiov.

Επαυσας * μόνη γυναιαών * την άρὰν των πρωτοπλάστων, Θεόνυμος, * τὸν ἀπερίγραπτον * σαραί τεκούσα * περιγραφόμενον. *

έχαινοτόμησας θεσμούς * φύσεως, άμόλυντε: * τὰ διεστώτα τὸ πρίν * παραδόξφι μεσιτεία σου ήνωσας.

Ο Είρμός.

» Τον * Θεοτόπον οι πιστοι μεγαλύνομεν.

• Θεοικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό τὴν ἄχραν-

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μπθησαῖς συνέλθωμεν. *

χούντας, * Ποιμήν θεόφραν "Οστε, * 'Δακητών ώραιότης.

ο λην σαφώς δεξάμενος * την τρισήλιον αξγλην * της θεαρχίας, *

Ο λην σαφώς δεξάμενος * την τρισήλιον αξγλην * της θεαρχίας, *

Ο λην σαφώς δεξάμενος * την τρισήλιον αξγλην * της θεαρχίας, *

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

μαμκρίζομεν * διὰ σοῦ οἱ σωθέντες. * Θεοκυῆτερ πάναγνε, * διὰ Πνεύματες θείου * πρός τὴν Υίοῦ κατοικίαν, * ἀναγνε, * διὰ Πνεύματες θείου * πρός τὴν Υίοῦ κατοικίαν, * ἀκάλλει * παρθεγικώ * διὸ δὴ, θεόνυμες, σὲ ὑμινοῦμεν * καὶ πόθω
κάλλει * παρθεγικώ * διὸ δὴ, θεόνυμες, σὲ ὑμινοῦμεν * καὶ πόθω

Καὶ ἡ λοιπή του "Ορθρου 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ, ΚΗ', ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ότιου Πατρός ήμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

BIE TON EXHEPINON.

Είς τὸ, Κύρις ἐχήμριξε, ψαλλομεν Στιχηρά προσόμοια. Τίχος πλ. δ΄. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.*

Διο σε δυσωπούμεν. * Αίτησαι πάσι, Πάτερ, * το μέγα έλεος.

Τιχος πκ. σ. επ παριτυρές σου, κυμε.

Διο σε δυσωπούμεν. * Αίτησαι πάσι, Πάτερ, * το μέγα έλεος. *

Αι ματικό παικ καταβακών τον πολυμήχανον, * νίκης τους στεράνους έκομε
πατο. * Αὐτοῦ ταῖς ίκεσίαις, * Κύριε, πάσι βίδου * το μέγα έλεος. *

καὶ καταβακών τὸν πολυμήχανον, * απνώχισν, * άγριπνον ὅκιμα, *
καὶ καταβακών τὸν πολυμήχανον, * κάθη ὁκραπούειν χακοπώτατα. *

Τι ωσῆς ὁ πολυθρύκλητες * κάθη ὁκραπούειν χακοπώτατα. *

λιό σε δυσωπούμεν. * Αίτησαι πάσι, Πάτερ, * το μέγα έλεος.

Men. Tom. VI.

Δαιμόνων πανουργεύματα * καὶ τὰ τοξεύματα * καὶ τὰς ἐνέδρας * Δ θεία σκεπόμενος, * Μωσῆ, παλάμη, * Πάτερ, διῆλθες ἀβλαβιζς * καὶ τῆ ἀπαθεία σεμνυνόμενος, * πᾶσι τοῖς 'Οσίοις συνηρίθμησαι, * πρεσβεύων δωρηθῆναι * πίστει τοῖς σὲ τιμῶσι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, διμοιον.

Ο ἱ λογισιμοὶ ἀκάθαρτοι, * τὰ χείλη δόλια, * τὰ ἔργα δέ μου * εἰσὶ παιμμίαρα· * καὶ τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; * Δέσποινα Παρθένε, καθικέτευσον * τὸν Υἰὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, * ὅπως ἐν μετανοία * δέξηταί μου τὸ πνεῦμα * ὡς μόνος εὕσπλαγγνος.

Ή Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Το δάμαλις ή ἄσπιλος * τον μόσχον βλέπουσα * έπὶ τοῦ ξύλου *
προσαναρτώμενον * ἐθελουσίως, * ὁδυρομένη γοερῶς * Οἰμοι!
ἀνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον τι σοι δήμος ἀνταπέδωχεν * ἀχάριστος 'Εβραίων, * θέλων με ἀτεχνῶσαι * ἐχ σοῦ, παμγίλτατε;

'Απολυτίχιον, 'Ήχος α'.
Τής ἐρήμου πολίτης, * καὶ ἐν σώματι "Αγγελος * καὶ θαυματουργός ἀνεδείχθης, * θεορόρε Μωσή Πατήρ ἡμῶν· * νησπεία,
ἀγρυπνία, προσευχή * οὐράνια χαρίσματα λαβών, * θεραπεύεις
τοὺς νοσοῦντας * καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. *
Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· * δόξα τῷ σὲ στερανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι Κανόνες της Όκτωήχου, και του Αγίου ο παρών.

Πρίημα Θεοφάνους.

'ωδι, α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ. *

Δήγματι άμαρτίας * μεμελανωμένην την χαρδίαν μου * χαταλεύχανον, Πάτερ, * μετανοίας τοῖς διμβροις πρεσβείαις σου. Φόβφ τῷ τοῦ Δεσπότου * σάρχα χαθηλώσας, ἄπαν νόημα *

έμπαθές έχ χαρδίας, * Θεοφόρε παμμάχαρ, έξηλειψας.

Αυλαξι διανοίας * κρύψας τὰ τοῦ λόγου, Πάτερ, σπέρματα,* ἐγεώργησας σἴτον * θησαυροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον.

OESTOXIOY.

Όλον με διασώζει * Λόγος ὁ ὑπέρθεος, χρηστότητι * βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου * σαρκωθῆναι, ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

'Ωδή, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.* ὑμενος.* πνευματικαῖς. Σοφὲ, πράξεσιν * ἰ

η νεύματι χινούμενος, * πνευματιχαΐς, Σοφέ, πράξεσιν * έγχαρτεβρών, * τὰ τῆς πονηρίας * χαθυπέταξας πνεύματα. Σθένει δυναμούμενος * θεαρχικώ, Μωσή "Όσιε, * τον ίσχυρον * ἄσαρχος καθάπερ * ἐταπείνωσας δράκοντα.

"Ομβροις των δακρύων σου * πυρκαϊάν παθών ἔσβεσας, * καὶ ποταμός * ώφθης χαρισμάτων * πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Έχων σε βοήθειαν,* των δυσμενών όρμας, "Αχραντε, * ού δειλιω. * ἔχων σε προστάτιν, * τας αὐτών τρέπω φάλαγγας.

Ο Είρμός.

» Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὐ εἶ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος * ἀπημαύρωσας τῶν νοουμένων * Αἰθιόπων, Θεοφόρε, τὰ πρόσωπα, * καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας * ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύσεσι, * Πάτερ "Όσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, δμοιον.

Θείας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου,* ἀλλὰ Θεός ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν, * ὁ μετὰ τόχον Παρθένον Μητέρα σε * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἐλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

ΙΙ ἀμιαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· *
Οἱ μα, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν
τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

'Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε. *

Τόν φιλόσαρχον δαίμονα * ταῖς ἀδιαλείπτοις, Πάτερ, δεήσεσι * καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν * ἐχ ψυχῆς, παμμάχαρ, * ἀπεδίωξας.

Μεταθείς την διάνοιαν * πρός τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Όσιε, * της ἀσχήσεως τὸν καύσωνα * ώσπερ θείαν δρόσον * καθυπέφερες.

Θεωρίαι, καὶ πράξεσιν * ἐκλελαμπρυσμένη, Πάτερ πανόλβιε,*
η καρδία σου τοῦ Πνεύματος * καθαρόν ἐδείχθη * ἐνδιαίτημα.
Θεοτοκίον.

Παρθενίας χειμήλιον * καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σχήνωμα,* την ψυχήν μου φωταγώγησον * την ἐσχοτισμένην, * Θεονύμφευτε.

'Ωες ε΄. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

την άνθρακι πυρούμενος, Μέκαρ, * της άπαθείας, * ύλην εύκατάπρηστον * την των παθών απετέφρωσας.

Αστήρ, της έγχρατείας ύψώμασι * διαπρέπων, * ώρθης τάς

ψυχάς ήμων * καταρωτίζων, 'Αοίδιμε.

Τεθρίππω άρετων έπιβέβηκας, * και πρός νύσσαν * έφθασας ουράνιον, * Πάτερ Μωση ἀξιάγαστε.

Παρθένον μετά τόκον ύμνοϋμέν σε, * Θεοτόκε * σύ γάρ τόν Θεόν Λόγον * σαρκί τῷ κόσμῷ ἐκύησας.

Δὸς ς Ἰλέσθητι μοι, Σωτήρ. *

νενευψολκυκ * τη τόφυραμά γωνοδή έρα * κωτραρμά εμ τηνυ 乎 ταις έν σοι * του Πνεύματος λάμψεσι * όλον φωταγώγησον,* όλον πρός λιμένα * σωτηρίας, Πάτερ, ίθυνον.

'Ως μέλισσα φιλεργός * τῷ σ(μβλφ σῆς διανοίας σου * τά άνθη των άρετων * άθροισας, άνέβλυσας * γλυχασμόν άθάνατον,* την πικρίαν, Πάτερ, * των δειμόνων άπελαύνουτα.

Έρημοις έγκαρτερών * την άνω πόλιν κεκλήρωσαι, * την σάρχα δομλαγωγών * νηστείαις, Θαυμάσιι, * τρυφήν πρός άδαπαγον * και πρός Παραδείσου * τάς σκηνώσεις έξεθήμησας.

(-)EOTOXIOY.

Αγίασμα νοητόν * καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, * λυχνίαν γρυσοειδή * και τράπεζεν εμψυχον * του έρτου βαστάσασαν * τής ζωής, Παρθένε, * οί πισποί σε όνομάζομεν. O Eiguós.

» Τλάσθητί μω, Σωτήρ, * πολλαί γάρ αι άνομιαι μου· * xai * έχ βυθεύ των κακών * άνέγαγε, δέομαι· * πρός σε γάρ » έβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ΊΙχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον. *

Α ίθισπων πρόσωπα * ἀπορραπίσας * νοητών, ἀνέλαμψας * χα- ${}^{\pm \lambda}$ θάπερ ήλως φαιδρός, * φωταγωγών τὰς ψυχὰς ήμων * τών σὲ τιμώντων, * Μωσή παμμακάριστε.

Συναξάριον.

Τή ΚΠ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Όπίου Πατρός ήμων Μωτέως που Δίθίοπος.

Στίχοι.

Φήσεις τὸ ρητὸν και θανών, Μωση μέλα. * Ανθρωπος άψιν, και Θεός την καρδίαν ». Θάψαν έν είμφδι Μωσην όγδόη Αίθιοπής.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὶ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωοη ζ'. Πατδες Έβραίων.

μύμης παθών κεκαθαρμένος, * τὰς τοῦ Πνεύματος ἀστράπτων Δ λαμπηδόνας, * πρὸς τὸ φῶς ἀληθῶς * τὸ ἄῦλον μετέβης, * ἐνθα χοροὶ, Μάκάριε, * ᾿Ασκητών εἰς τοὺς αἰώνας.

Πᾶσαν ἐξέρυγες κακίαν, * ώκειώσω δε καλών την μετσυσίαν· * καὶ τερπνῷ ἐφετῷ * ἀιλφ συνεκράθης, * ἀναβοών, Μακάριε· *

Ο Θεός, εύλογητός εί.

Πόνοις ἀσχήσεως ἀμέτροις * τὴν ἐπίπονον ἐξήρωνας ἀπάτην, * Θεοφόρε· διὸ * τὴν ἀπονον ἐφεθρες * τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, * εὐλογῶν σου τὸν Δεσπότην. ()εοτοχίον.

Τόε ην έφησε Παρθένον * έν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, *
ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν * συνέλαβε καὶ τίκτει· * ῷ μελφόουμεν·

Κύριε * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδη η'. Επταπλασίως κάμινον. *

τη αίς προσευχαίς νευρούμενος, * τεπεινώσει ὑψούμενος, * τῆ δι
λ καιοσύνη την ψυχήν λαμπόμενος, * ἀγάπη κοσμούμενος *
πρός ἀρετων ἀκρώρειαν, * πρός περιφανές, Πάτερ, ἀνέδραμες υψος, * κραυγάζων' Τὸν Δεσπότην, * ἰερείζ, εὐλογείτε' * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Ό μελανός τῷ σώματι, * την ψυχήν φαιδροτέραν τε * τῶν ήλιακῶν μαρμαρυγῶν κτησάμενος, * δαιμόνων ἡμαύρωσεν * ἐζοφωμένα πρόσωπα· * τὰς δὲ τῶν πιστῶν καταλαμπρύνει καρδίας * αὐτοῦ τῆ ἐκμιμήσει, * τῶν θερμῶς μελφδούντων· * Λαὸς, ὑπερυσῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τἢ ταπεινώσει πάντοθεν * πεφραγμένος διέφυγες, * Πάτερ, Αἰθιόπων νοητῶν τοξεύματα· * ἀλείπτης δε γέγονας * τῶν μο-ναστῶν πρὸς πάλην ἐχθρῶν * ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Υπερφυώς συνέλαβες, * ὑπὲρ λόγον ἐπύησας * τὸν Δημιουργόν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως * γενόμενον ἄνθρωπον * τὸν τοῦ Πατρός ἀχώριστον, * Δέσποινα άγνη, ῷ μελφόεῖ πᾶσα πτίσις * Οἱ Πατδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

^{*} $\mathbf{E}^{\pi \tau \alpha \pi \lambda \alpha \sigma \omega \zeta}$ κάμινον * $\tau \omega \mathbf{v}$ Χαλδαίων $\boldsymbol{\epsilon}$ τύραννος * τοῖς * δυνάμει δὲ χρείττονι *

- » περισωθέντας τούτους ίδων, * τῷ Δημιουργῷ καί Λυτρωτή.
- » άνεβόα· * Οι Πατδες, εύλογείτε· * ίερείς, άνυμνείτε· * λαίς

• ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 * Ω δη θ΄. * Εφριξε * πᾶσα ἀκοή. *

' την έργοις * όντως την ζωήν * άγαθοίς διατελέσας άπέλαβες ' L των άγαθων την πηγην, * και του σου πόθου * πέρας xzτέλαβες. * έορταζόντων δέ έν φ * φωνή μετ αίνέσεως * χαίρων έσκηνωσας, * άξιάγαστε Μωσή Πάτερ Όσιε.

Στάζουσι, * Πάτερ, γλυκασμόν * ώρελείας οι των πόνων ιδρώτες σου, * καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν * τῶν παθημάτων * ἀποδιώκουσιν.* άναβλυστάνουσιν ήμεν * ίάσεις τα λείψανα, * καὶ σηπεδόνας καχῶν * καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσιν.

Στεράνοις * ἔστεψε Χριστός * άμαράντοις σου τὴν χάραν, Θεσπέσιε, * νενικηκότος στερρώς * τὰς παρατάξεις * τοῦ κοιμοχράτορος, * και των 'Οσίων τοῖς χοροῖς * όσίως ἡρίθμησε· * μεθ'ών ίχέτευε * λυτρωθήναι πειρασμών τούς τιμώντάς σε.

Θεοτοχίον.

"Επαυσας * μόνη γυναικών * τὴν άρὰν τών προπατόρων, Θεόνυμφε, * τον άπερίγραπτον * σαραί τεκούσα * περιγραφόμενον ' έχαινοτόμησας θεσμούς * φύσεως, άμόλυντε· * τὰ διεστώτα π πρίν * παραδόξω μεσιτεία σου ήνωσας.

Ο Είρμός.

- Εφρίξε * πάσα άχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν,*
 δπως ὁ "ὶψιστος * ἐχὼν κατῆλθε * μέχρι καὶ σώματος,*
- » παρθενικής από γαστρός * γενόμενος ανθρωπος· * διό την αγραν-

» τον * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

τητών νοητών διέχοψας * χεφαλάς Αἰθιόπων, * Πάτερ Μωσῖ, με-Αάριε, * τἢ μαχαίρα τῶν θείων * σοῦ προσευχῶν, θεορόρε.* νίκης δθεν βραβεΐα * παρά Χριστοῦ ἀπείληρας * Τά καὶ νῦν τύν Αγγέλοις * παρεστηχώς * ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσία, * σούς ύμνητας και πρόσφυγας * λάμπρυνον σαϊς πρεσβείαις.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Τητας αισχρώς ἀπώλεσα * της ψυχης το ώρατον, * και ώμοιω Δ θην κτήνεσιν * άνοήτοις ὁ τάλας, * α οὐκ ἐξόν ποιεῖν πρά: των. * Δέσποινα Θεοτόχε, * λαμπρύνασά με χάθαρον * τοῦ ρωτό σου ταϊς θείαις * μαρμαρυγαϊς, * και ύσσώπω, Κόρη, τής μετενοίας, * και δετζόν με τον δουλόν σου * σκεύος εύχρηστον, θείσι. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

Digitized by Google

ΤΗι ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Αγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩ: ΜΙΚΡΩ: ΕΣΠΕΡΙΝΩ:.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ήχος δ΄. πρός, Ο έξ ύψιστου κληθείς.

Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης, * Προφήτης καὶ Πρόδρομος, * Αγγελος ἔνσαρχος, * παρανομίας ὁ ἔλεγχος, * τῆς στειρευούσης * βλαστός νηδύος, στόμα πυρίπνοον, * Ἡρώδην διήλεγξας * ἄθεσμα πράττοντα· * ὁ δὲ, μὴ φέρων τὸν ἔλεγχον, * ἀποτμηθῆναι * τὴν κεφαλήν σου διακελεύεται· * καὶ προσηνέχθης * ώσπερ ἔδεσμα, ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρύφημα, * ἐπὶ πίνακι, πλέον * στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Ε κ παρανόμου μητρός συνωθουμένη, * θυγάτηρ παράνομος * σοῦ τὴν ἀοιδιμον * καὶ τοῖς 'Αγγέλοις αἰδέσιμον * αἰτεῖται Κάραν· * τοὺς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν· * δθεν ἐπὶ πίνακι * ταύτην προσφέρουσα, * καὶ τοῖς ποσὶν ἄμα παίζουσα, * τῶν δαιτυμόνων * τὴν εὐφροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· * ἀλλ' ἐπὶ πλέον * διελέγχεις ἀκολασίας τὸ μῦσος, Μακάριε, * τὸν Χριστὸν ἰκετεύων * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβαχχευμένος τἢ μέθη ὁ Ἡρώδης * νόθοις ἐπιχλέπτεται * κατορχουμένης φωναῖς· * καὶ πρὸς τῷ δρχω τὸν ἄδιχον * τεχταίνει φόνον * σοῦ τοῦ Δικαίου, Προφῆτα ἔνδοξε· * ἀλλά σου ὁ θάνατος * τοῖς προθανοῦσι σαφῶς * ἀθανασίαν ἐμήνυσε· * καὶ γὰρ
ἐγένου * καὶ τοῖς ἐν Ἅδη κήρυξ πρωτάγγελος, * τὴν παρουσίαν *
τὴν σωτήριον προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * δν ἰκέτευε
σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος δ'.

Τόν Προφήτην και Μάρτυρα * και Βαπτιστήν του Σωτήρος, * δευτε, λαοι, εὐφημήσωμεν. * Ούτος γὰρ * ἐν σαρκὶ "Αγγελος ὑπάρχων, * τὸν Ἡρώδην διήλεγξε * τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ· * καὶ δι' ἀνόμου ὀρχήσεως * τὴν τιμίαν κεραλὴν ἀποτέμνεται * ὁ τοῖς ἐν "Αδη εὐαγγελιζόμενος *

την έχ νεχρών 'Ανάστασιν, * και πρεσβεύων έπτενώς τῷ Κυρίφ * σωθηναι τὰς ψυχάς ήμων.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Έχ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη Θεοτόχε, * ίνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος β΄. Οίπος του 'Εφραθά. *

Τύν πρόκειται πιστοζ * ή ἰερὰ πανδαισία * καὶ θείας μαρτυρίας * τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ λύχνου * καὶ κήρυκος τῆς χάριτος. $\Sigma \tau$ ίχος· Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Ο δείπνου δυσσεβούς * και φαύλων γενεσίων, * έν οίς άποτμηθείσα * ή του Προδρόμου Κάρα, * ώς έδεσμα προτίθεται.

Στίχος. Εύφρανθήσεται δίπαιος έν Κυρίφ.

Τμελλεν άληθως * ὁ μείζων ἐν Προρήταις, * ὁ Βαπτιστής καὶ λύχνος, * καὶ μαρτυρίου στέφος * εἰς τέλος ἀναδήσασθαι. Δόξα. Τηχος πλ. δ΄.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, * σύ βασιλεῖς ἡλεγξας * παρανομίαν μή ἐργάζεσθαι· * διὸ * παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς * ἔπεισε τὸν Ἡρώδην * ἀποτεμείν σου τὴν κεφαλήν· * καὶ διὰ τοῦτο * ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμών * αίνετὸν τὸ ὅνομά σου. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * ἐκτενῶς ἰκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νον. Θεοτοχίον.

Τω μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου, Πανάμωμε: * ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, * νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη * δυσώπει σωθήναι πάντας ἡμῶς.

'Απολυτίχιον, 'Ήχος β'. Μνήμη δικαίου. Καὶ Θεοτοχίον, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Μετά του Προοιμιακόν ψαλμόν, στιχολογούμεν τό α΄. 'Αντίρωνον του, Μακάριος άνήρ.

Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκρεξε, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ιδιόμελα τέσσαρα, δευτερούντες αὐτά.

Ήχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχού.

Προδρόμου ή Κεραλή ἐποτμηθεϊσα, * ὡς ὀψώνον ἐφέρετο * ἐπὶ Προδρόμου ή Κεραλή ἐποτμηθεϊσα, * ὡς ὀψώνον ἐφέρετο * ἐπὶ

πίνακι τοις άνακειμένοις. * "Ω συμποσίου μισητού, * άνοσιουργήματος * και μιαιφονίας πλήρους! * 'Αλλ' ήμεις τον Βαπτιστήν,* ώς εν γεννητοίς γυναικών μείζονα, * έπαξίως τιμώντες * μακαρίζομεν.

Ο αύτός.

Τορχήσατο * ή μαθήτρια του παμπονήρου διαβόλου, * καὶ την Κεραλήν σου Πρόδρομε * μισθόν ἀρείλετο. * "Ω συμποσίου πλήρους αιμάτων! * Είθε μή ῶμοσας, * 'Ηρώδη ἄνομε, ψεύδους καγονε. * εί δὲ καὶ ὤμοσας * μή εὐώρχησας' * κρείττον γὰρ ψευσάνενον ζωής ἐπιτυχείν, * καὶ μὴ, ἀληθεύσαντα, την Κάραν του Ιιροδρόμου ἀποτεμείν. * 'Αλλ' ήμεις τον Βαπτιστήν, * ως ἐν γεννητοῖς γυναικών μείζονα, * ἐπαξίως τιμώντες * μακαρίζομεν.

Ο ἀκ έδει σε, ὧ Ἡρώδη, * τον τῆς μοιχείας ελεγχον δι ερωτα οὐκ εδει σε τούτου τὴν πάντιμον Κάραν * παρανάτιμο γυναικὶ * δι δρχήστως * παραδούναι σφαλερώς. * Ἡ πῶς ἐτόλμης τὴς ὁρχήστως * παραδούναι σφαλερώς. * Ἡ πῶς ἐτόλμης τὴς ὁρχήστρια, * ἐν μέσω τοῦ συμποσίου * ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; * ᾿Αλλ ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, * ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικών μείζονα, * ἐπαξίως τιμώντες * μακαρίζομεν.

Ό αύτός.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, * πάλιν ταράττεται, * Ὁ * δρχημα δόλιον, * και πότος μετὰ δόλου! * ὁ Βαπτιστής ἀπετέμνετο, * καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. * Πρευβείαις, Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου * τὴν εἰρήνην παράσχου * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ α΄. Γενεθλίων πελουμένων.

Kai vov. Θεοτοχίον.

Τίς μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή άνυμνήσει σου τον άλοχευτον τόχον; * 6 γάρ άχρόνως έκ Πατρός έκλάμψας Τίός μονογενής, * 6 αὐτός έκ σοῦ τῆς άγνῆς προηλθέν * άφράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεός ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι ἡμᾶς, * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, * σεμνή Παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀΑναγνώσματα.

Προφητείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος: Παρακαλείτε, παρακαλείτε τον λαόν μου, Κερ. λέγει ο Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς την καρδίαν Ἱερου- μ'. i.

σαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς: λέλυται γάρ αύτης ή άμαρτία. ότι εδέξατο έχ χειρός Κυρίου διπλά τὰ άμαρτήματα αυτής. Φωνή βοώντος έν τή έρήμω Έτοιμάσατε την όδον Κυρίου, εύθείας ποιείτε τὰς τρίβους το Θεού ήμων. Πάσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πάν όρος καὶ βουνός ταπεινωθήσεται καί ζσται τά σχολιά είς εύθεταν, καί εί τραγείαι είς όδους λείας και όψεται πάσα σάρξ το σωτήριον του Θεού. Έπ' όρους ύψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών ύψωσον έν ίσχύι την φωνήν σου ό εὐαγγελιζόμενος Ίερουσαλήμ. ύψωσατε, μή φοβείσθε. Έγω Κύριος ὁ Θεός έγω ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ισραήλ, και ούκ έγκαταλείψω αὐτούς άλλά άνοίξω έκ τῶν όρέων ποταμούς, και έν μέσφ πεδίων πηγάς. Ποιήσω την έρημον είς έλη, και την διψώσαν γην έν ύδραγωγοϊς. Εύφρανθήτω : με. 8. ούρανος άνωθεν, και νερέλαι ρανάτωσαν δικαιοσύνην. Αναπιλάτω ή γή, και βλαστησάτω έλεος, και δικαιοσύνην άνατειλάτω μη΄. 20. άμα. Φωνήν εύφροσύνης άναγγείλατε έως έσχάτου της γής, και άκουστόν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ότι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αύτου Ίαχώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ύδως νδ΄. 1. έκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεϊρα ή οὐ τίκτουσα, ρήξον καὶ βόησον ή ούχ ώδίνουσα δτι πολλά τά τέχνα της έρημου μάλλον, ή τίς έγούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου το Ανάγνωσμα.

ττάδε λέγει Κύριος παντοχράτωρ. Ίδου έγω έξαποστελώ τον Αγγελόν μου πρό προσώπου σου, δς κατασκευάσει τὴν κκιν σου ξμπροσθέν σου. Και ήξει είς τον ναόν έαυτου Κύριος, δν ύμεζο ζητείτε. Και τις ύπομενεί ήμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; η κ ύποστήσεται έν τη όπτασία αύτου; Διότι αύτος είσπορεύεται ώς πυρ έν χωνευτηρίω, και ώς πόα πλυνόντων. Και καθιείται χωνεύων, και καθαρίζων ώς το άργύριον και το χρυσίον. Και προσελεύσεται πρός ήμας έν χρίσει και έσται μάρτυς ταγύς έπ τούς πονηρούς, και έπι πάς μοιχαλίδας, και έπι τούς διννύοντες τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδή, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοχράτωρ. Διότι έγω Κύριος ό Θεός ύμων, και ούχ ήλλοίωμαι καὶ ύμεζ υίοὶ Ἰακώβ έξεκλίνατε νόμιμα καὶ οὐκ έρυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρός με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρέ ύμας, λέγει Κύριος παντοχράτωρ. Καὶ μαχαριούσιν ύμας πάντα τὰ έθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῆ ἡμέρα ἐκείνῃ, ἡ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν των άγαπώντων με. Επίγνωτε ούν, και μνήσθητε του νόμου Μωσή του δούλου μου, καθότι ένετειλάμην αύτφ έν

.Χωρήβ, πρός πάντα τον Ισραήλ, προστάγματα και δικαιώματα. Καὶ ίδου έγω ἀποστελώ υμίν Ήλίαν τον Θεσβίτην, πρὶν ἢ έλθεῖν την ημέραν Κυρίου την μεγάλην και έπιρανή. δς αποκαταστήσει χαρδίαν πατρός πρός υίον, χαι χαρδίαν άνθρώπου πρός τον πλησίον αὐτοῦ, μη ἐλθών πατάξω την γην ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ό Θεός ό Αγιος Ίσραήλ.

Σορίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

ίχαιος έὰν φθάση τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Καταχρινεί 🛆 δίκαιος αποθανών τους ζώντας ασεβείς. όψονται γαρ τελευτήν δικαίου, και ού μη συνήσουσι τι έβουλεύσαντο περί αύτου. Ότι ρήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς έχ θεμελίων, και έως έσχάτου χερσωθήσονται έν δδύνη, και ή μνήμη αὐτων ἀπολείται. Έλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ άμαρτημάτων αύτων δειλοί, και ελέγξει αύτους έξ έναντίας τὰ άνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παβρησία πολλῆ ὁ δίχαιος κεφ. χατά πρόσωπον των θλιψάντων αύτον, χαὶ των άθετούντων τοὺς πόνους αύτου. Ίδόντες ταραχθήσονται φόβφ δεινώ, και έκστήσονται έπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν έαυτοζ μετανοούντες, και διά στενογωρίαν στενάξουσι και έρουσιν. Ούτος ήν, δν έσχομεν ποτέ είς γέλωτα, καὶ είς παραβολήν όνειδισμού οι άφρονες. Τον βίον αὐτοῦ έλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτήν αύτου άτιμον. Πώς δέ κατελογίσθη έν υίοις Θεού, καί έν Αγίοις ο κλήρος αὐτοῦ ἐστιν; "Αρα ἐπλανήθημεν ἀπό όδοῦ άληθείας, και το τής δικαιοσύνης φως ούκ ἐπέλαμψεν ἡμίν, και ό ήλιος ούχ ανέτειλεν ήμεν. 'Ανομίας ένεπλησθημεν τρίβου χαί άπωλείας, και ώδεύσαμεν τρίβους άβάτους την δε όδον Κυρίου ούχ έγνωμεν.

> Είς την Λιτην, Στιχηρά Ίδιόμελα, Ήχος α΄. Γερμανού Πατριάρχου.

τηί σε χαλέσωμεν, Προρήτα; * "Αγγελον, 'Απόστολον, ή Μάρ-Ι τυρα; * "Αγγελον, * ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. * 'Απόστολον,* ότι έμαθήτευσας τὰ έθνη. * Μάρτυρα δὲ, * ότι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. * Αὐτὸν ἰχέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο αὐτός.

Tής ἀποτμηθείσης χεφαλής τοῦ Προδρόμου * τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, * ποτὲ μὲν ἐπὶ πίναχι * ἐχβλυζούσης αἵματα, * νυνί δὲ ἐν τοῖς πέρασι * προχεούσης ἰάματα. Ήχος α΄.

Σήμερον * ή ἀνοσιουργότροπος * μήτηρ τοῦ φόνου * τὴν ἐξ άνόμου συμπλοχής αὐτής * πανασελγή θυγατέρα

Digitized by Google

Ήχος πλ. α΄. Κατά του πάντων * τών Προφητών * θεοπρο-

χρίτου μείζονος * φονοτρόπφ συμβουλή έσκευιθρητο.

 $^*H_{\chi \circ \varsigma}$ β΄. Του γκρ έχθιστου Ήρωδου τελούντος συμπόσιον * του έπυτου άθεμιτου Γενεθλίου, * μεθ' δρχου αιτήσασθαι παρεσκύασε

 $^{7}H_{\chi o \varsigma}$ $\pi \lambda$. β' . The baumatebputoe * tod Geoxhpuxog timian xepakhe * δ * xal tethexes o marapholog, * bumerixou orxinates sous authors * supplies yapes.

 $^{3}H\chi_{0\varsigma}$ γ' . Omoς our inautato * 5 must the Xpisted akpointed * the desturb mixture author * rai metà to telos structure.

 3 Ηχος βαρύς. 'Αλλ' έλέγχων έβόα· * Οὐπ ξξεστί σοι, λέγων, * μοιχεύειν * τοῦ ἀδελροῦ σου Φιλίππου την γυναϊκα.

 $^{\circ}H_{\chi o \varsigma}$ δ'. $^{\circ}\Omega$ γενεθλίου προφητοχτόνου, * χαὶ αἰμάτων γέμον-

τος συμποσίου! * Ήμεζο δέ * εύσεβοφρόνως

 7 Ηχος πλ. δ΄. Ἐν τῆ ἀποτομῆ τοῦ Προδρόμου * λευχειμονοῦντες ἐορτάσωμεν, * ὡς ἐν εὐσήμω ἡμέρα ἀγαλλιώμενοι * καὶ αιτησώμεθα τοῦτον * ἐξευμενίσωι τὴν Τριάδα, * τῶν καθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς,

- Ήγος α΄. Και σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήγος πλ. α΄. Ιωάννου Μοναχού.

Τηθείς, * την πεφαλήν σου, Πρόδρομε, * παρανόμφ γυναικί * παρεδίδου σφαλερώς. * οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δείλαιος, * στηλιτεύων καυτόν, * ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν. * 'Αλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικός διδάσκαλος, * καὶ μετανοίας ὁδηγός σωτήριος, * πρέσβευε, Βαπτιστὰ, τῷ Χριστῷ, * ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νον. Θεοτοχίον. Μαπαρίζομέν σε.

Καὶ λέγονται αὶ συνήθεις αἰτήσεις καὶ εύχαὶ παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ.

Είς τον Στίχον ψάλλομεν Στιχηρά Ίδιόμελα, Ήχος β΄.

Τής μετανοίας ὁ χήρυξ, * Ἰωάννη Βαπτιστὰ, * ἐκτμηθείς σου την χάραν * την γην ἡγίασας. * ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ * τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, * καὶ παρανομίαν ἐξηράνισας. * Ὠς παραστηχώς τῷ θρόνῳ * τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, * αὐτὸν ἰχέτευε * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $\Sigma_{\tau i \gamma}$. Δίκαιος ώς φοίνιξ άνθήσει, ώσει κέδρος ή έν τ ϕ λιβάνφ

πληθυνθήσεται.

ιὰ τὸν νόμον Κυρίου * τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, * ὧ πανάγιε 'Ιωάννη. * "Ηλεγξας * βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα * παρρησία ἀμέμπτω. * διὸ * θευμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν 'Αγγέλων. * δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν 'Αποσπόλων, καὶ Μαρτύρων. * τιμῶμεν σου * καὶ ἡμεῖε * τὴν ἐτήσιον μνήμην, πανένδοξε, * δοξάζοντες τὴν 'Αγίαν Τριάδα * τὴν σὰ στεφανώσασαν, Πρέδρομε μακκριε.

έχων παφρησίαν, * ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐφρανθήσαναι δίκαιος ἐν Κυρίφ, καὶ ἐλπιες ἐπ' αὐτόν.

ἀσέμνως ὁρχησαμένην κόρην τρανῶς * καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς καὶ αἡν ἐκτὰ τὴν ἐκτομὴν * διελέγξας, ἤαχυνε * τῆς ἀμαρτίας τὴν ράστὰ τὴν ἐκτομῆς καὶ σὴν ἐκτὸμον ἀπετμήθη. * καὶ σὴν ἐκτὰ τὴν ἐκτομῆς καὶ σὰν ἀκτὰ τὴν ἐκτομῆς καὶ σὰν ἐκτὰ τὴν ἐκτομῆς καὶ σὰν ἐκτὰ τὴν ἐκτομῆς καὶ σὰν ἐκτὰ τὴν ἐκτομῆς καὶ σὰνως * τὰς ἀμαρτίας τὴν ράστὰ τὴν ἐκτὸμον * ἐκτὸμον ἐκτὰνως * ἐκτενε ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐφρανθήσαναι δίκαιος ἐν Κυρίφ, καὶ ἐλπιες ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Εὐφρανθήσαναι δίκαιος ἐν Κυρίφ, καὶ ἐλπιες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

Τρόδρομε τοῦ Σωτήρας, * σὰ βασιλεῖς ἡλεγξας * παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι * διὰ * παίγνιον ἀνόμου γυναικός * ἔπεισε του Ἡρώδην * ἀποτεμεῖν σομ τὴν κεφαλήν * καὶ διὰ τοῦτο * ἀπὰ ἀναπολών ἡλίου μέχρι δυσμών * αίνετὰν τὸ ὅνομά σου. * Παρρηπίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * ἐκτενοῦς ἰνέτευε * τοῦ πωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτραίον.

Α νύμφευτε Παρθένε, * ή τον Θεόν αφράσους συλλαβούσα σαρκί, *
Μήτηρ Θεού του ύψεσου, * σον οίκεσον παρακλήστες δέχου,
Πανάμωμε: * ή πασι χορηγούσα καθαρισμόν σον ποαισμάτων, * νύν
τὰς ήμων ίχερίας προσδεχομένη * δυσώπει σωθήναι πάνσας ήμως.

Απολυτίκιον, Τηνος β΄.

Τοῦ Κυρίου, Πρόδρομει * ἀνεδείχθης γάρ ἄντως * καὶ Προφητών σεβασμιώτερος, * ὅτι καὶ ἐγ ρείθροις βαπτίσαι * κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. * Θθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, * χαίρωὶ εἰηγγελίσω * καὶ τοῖς ἐν "Αδη * Θεόν φανερωθέντα ἐν σκρκὶ, *
τὸν αἰροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κάπμου, * καὶ παρέχοντα ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Εκ β΄. Καὶ τὸ, Θεοσόκε Παρθένε, ἄπαζ.

ΤΙ Εύλόγησις των "Αρτων" τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, ἔως τὸ, οἰχ ἐλαττοθήσονται παντὸς ἀγαθοβ. Ο Ιερεύς, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς δίδοται τὸ Κατακλαστόν καὶ Ανάγνωσις μεγάλη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τόν μεσίτην συμφώνως * νόμου και χάριτος * οι πιστοι συνελθόντες * άνευφημήτωμεν * ότι μετάνοιαν ήμιν * προεκήρυξε, *
και Ἡρώδην ἐμφανῶς * στηλιτεύσας εὐθαρσῶς * τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη * και ἄρτι ζῶν μετ ᾿Αγγέλων, * Χριστῷ πρεσβεύει
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Τρό έξαισιον θαϋμα * τό τῆς συλλήψεως, * καὶ ὁ ἄφραστος τόχος * ὁ τῆς λοχείας σου * ἐν σοὶ ἐγνώρισται, ἀγνὴ * 'Αειπάρθενε· * καταπλήττει μου τὸν νοῦν * καὶ ἐξιστᾳ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου, Θεοτόκε, * τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ήχος πλ. α'. Τον συνάναρχον Λόγον.*

Τόν έχ μήτρας Προφήτην * ἀναδειχθέντα ήμιν, * καὶ ἐκ στείρας φωστήρα * τῆ οἰκουμένη ραιδρώς * προελθόντα ἐν ψδαῖς * ἀναμενήσωμεν * τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν * καὶ νικηφόρον ἀθλητὴν, * τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην. * πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, ομοιον.

Τὴν ταχείαν σου σχέπην * καὶ τὴν βοήθειαν * καὶ τὸ ἔλεος δείξον * ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· * καὶ τὰ κύματα, -ἀγνὴ, * καταπράῦνον * τῶν ματαίων λογισμών, * καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε· * οἶδα, γὰρ οἶδα, Παρθένε, * ὅτι ἰσχύεις ὅτα καὶ βούλοιο.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεου, Κάθισμα.

Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Εχ της στείρας έχλαμψας ψήρφ Θεοῦ, * καὶ δεσμὰ διαἐρήξας τὰ γλώσσης πατρός,* ἐδειξας τὰν ἡλιον * ἐωσφόρον αὐγάζοντα. * καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμφ * τὰν Κτίστην ἐχήρυξας, * τὰν ἀμνὰν τὰν αἴροντα * τοῦ χόσμου τὰ πταίσματα. * ὅθεν χαὶ πρὸς ζῆλον * βασιλέα ἐλέγξας, * τὴν ἐνδοξον χάραν σου * ἀπετμήθης, ἀοίδιμε * Ἰωάννη πανεύρημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν Δόξα, χαὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεού, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * θεράπευσον, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου

μοι * των έμων πταισμάτων * ἀφρόνως ων ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οίμοι! τι ποιήσω * ἐν ἐκείνῃ τῷ ώρᾳ, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι * γενοῦ καὶ προστάτης θερμότατος * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ δοῦλός σου, ἄχραντε.

Οἱ ᾿Αναβαθμοὶ, τὸ πρώτον ᾿Αντίρωνον τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Τίμιος έναντίον Κυρίου ο θάνατος του Όσίου αύτου.

 $\Sigma_{\tau \ell \chi}$. Τι άνταποδώσομεν τῷ Κυρί φ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωχεν ἡμίν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαΐον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡκουσεν Ἡρώδης.

Ζήτει τοῦτο τῆ γ΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Ο Ν΄. Δύξα. Γαζ τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Εἶτα τό Στιχηρόν Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄. Τῆς μετανοίας ὁ χήρυξ.

Ζήτει τουτο είς τον Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόχου εἰς δ΄. καὶ τοῦ Αγίου οἱ δύο παρόντες εἰς η΄. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, προηγούνται τὰ Αναστάσιμα. Κανών πρώτος τοῦ Αγίου.

- Ποίημα Ίωάννου Μοναχού.

' Ω δή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ύγραν διοδεύσας.

Τον από νηδύος στειρωτικής * φανέντα Προφήτην * τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικής * κυοφορηθέντος ἀποβρήτως, * τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὅρους τής φύσεως ὑπερβὰς, * τής δικαιοσύνης * συνετήρησας τοὺς θεσμοὺς * παράνομον μίξιν διελέγχων, * μὴ δεδοικὼς βασιλέων θρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλαχτι ἐχτραφείς, * τὴν νομοθεσίαν * συναφείας τῆς νομιχῆς * ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, * ἀντικατέστης πρός μῦσος ἀχόλαστον. Θεοτοχίον.

Τάξεις σε 'Αγγέλων και των βροτών, * ἀνύμφευτε Μήτερ, * εὐρημοῦσιν ἀνελλιπώς * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ώσπερ βρέφος * ἐν ταϊς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανών δεύτερος. Ήχος πλ. δ΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐχ δουλείας. * Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους * μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, * ὡς Πρόδρομον χαὶ φίλον αὐτοῦ, * Ἰωάννην, ἀπαντες * τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τόν τῆς ἐρήμου πολίτην * καὶ τῶν ἀγγέλων σύσκηνον, * τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, * Ἰωάννην, ἀπαντες * τὸν θεῖον εὐρημήσωμεν.

Επὶ τῆ μνήμη τοῦ Προδρόμου * ἀγγελικώς χορεύσωμεν, * καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν. * Ταζ αύτοῦ ίκεσίσες, Χριστὸ, * εἰρήνευσον

τόν χόσμον σου. Θεοτοχίον.

Διὰ παντός, Θεοτόκε, * τὸν ἐκ φοῦ ἰκέτεψε * ἀρρήτω λόγω σαρχωθέντα Θεόν, * πάσης περιστάσεως * λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σευ.

Καταβασία. Σταυρόν χαράξας Μωσής.

("Όρα τὰς Καταβασίας ταύτας τετυπωμένας όλοκλήρους εἰς τὴν α΄, τοῦ παρόντος Μηνός).

'Win y'. Die il to ettelmies. *

Ι σνάσεμνον χόριον, * σοῦ μεθυσμοῦ πλησθέν, έρησε; * Δός μει τανῦν * Κάραν Ἰωάννου, * ω Ἡρώδη, ἐν πίνακι,

Ή παϊς έξωρχήσατο, * καὶ ώς παράνομον τέρψασα * τόν Ἡρώδην, * πρός φόνον ἀνθέληκι * τοῦ Προδρέμου καὶ κήρυκος.

"Ω σης αθλιότητος,* Ήρωδη άφρον και άνομε! * παία τόλμη *

κόρης ἀσελγούσης * φάνον ἄφικον ἔπραξας. Θεοτοκίον.

Δός ήμιν βοήθειαν * ταϊς ίχεριαις του, Ιίάναγνε, * τὰς προσβολάς * ἀπουρουρμένη * τῶν δεινῶν περιστάπερν.

"Ετερος. Ούρανίας άψιδος. *

Τραγωτικήν διελέγξας, * εὐκλεως τον θάνατον * μίζιν παράνομον * τυρανωκήν διελέγξας, * εὐκλεως τον θάνατον * χαφων διήνυσας.

Έχ μητρός παρανόμου * προβιβασθέν πόριον, * έκβεβακχευμένον τῆ μέθη * Ήρωδη έφησε: * Δός ἐπὶ πίνακι * τὴν Καραλήν Ἰωάννου, * τῆ καρανόμου * δώρον ποθούμενον.

Τούς έλέγχους μη φέρων * ά άναιδης σύρανος * της θεοφρουρήτου σου γλώττης, * ἔνδοξε Πρόδρομε, * κέρα προδίδωσι * θυμελικών ἀρχημάτων * την σεκτήν σου έπαθλον * Κάραν, ἀσέδιμε. (*)εοτοχίον.

Ένοιχήσες Περθένφ * σωματικώς, Κύριε, * ώρθης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἔπρεπε θεαθήναι σε· * ἢν καὶ ἀνέδειξας * ὡς ἐληθῆ Θεοτόκον * καὶ πιστών βοήθειαν, * μόνε ριλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάρον σου, Σωτήρ. *

Τόν Πρόδρομον Χριστοῦ * Βαπτιστὴν καὶ Προρήτην * τιμήσωμεν, πιστοὶ, * καθαρῷ συνειβότι * ὡς ἔνδοξον κήργκα, * μετανοίας ῶιδάσκαλον, * καὶ ὡς Μάρτυρα * παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος * τὴν γὰρ ἄνοιαν τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, * τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα, ΊΙχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήρ. *

Το το επέρανεν ήμεν * ο τοῦ Σωτήρος Βαπτιστής, * καὶ εὐτραίνει νοητώς * τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, * τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· * ὁθεν τοῦ Χριστοῦ * ἐδείχθη Πρόδρομος, * καὶ Μάρτυς ἀψευδής * τῆς παρουσίας αὐτοῦ. * Πνευματικοῖς οὐν ἄσμασι συμφώνως * τῷ Ἰωάννη βοήσωμεν· * Προφήτα κήρυξ * τῆς ἀληθείας, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

π/ ατεπλάγησαν, 'Αγνή, * πάντες 'Αγγέλων οι χοροί * τό μυστή
Ι ριον της σης * χυοφορίας τό φρικτόν * πως ό τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνφ * ἀγκάλαις ως βροτός * ταῖς σαῖς συνέχεται, * χαὶ δέχεται ἀρχήν * ὁ προαιώνιος, * χαὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων * πνοήν ἀφάτφ χρηστότητι * χαὶ σὲ ως δντως * Θεοῦ Μητέρα * εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

'Ωδή δ'. Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε.

Ο ὑχ ἐνεγχών * το τῶν ἐλέγχων ἀπότομον * ὁ τοῦ νόμου * ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, * οὐ παρρήσείαν θεοσεβή * ὁ ταῖς ἀσελγείαις * τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, * δεσμήσας συνετήρει * τὸν ἀύλως τοῖς ἄνω * πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβή * μέθην καὶ οἰστρον ἀκόλαστον * ἐκνοσήσας, * ἔκδοτος ὁ δείλαιος * τοῖς χορικοῖς κρότοις τῶν ποδῶν * ἀποδεδειγμένος, * φονεὺς Προρήτου γεγένηται: * συνέλαβε γὰρ μέθην * ἀσωτίας μητέρα, * καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκεν.

"Οντως έν σοὶ * οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· * τῶν Προρητῶν * σὺ γὰρ περισσότερος, * ὡς προρητείας ἀξιωθεὶς * ἐξ αὐτῆς νηδύος * ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος, * καὶ τὸν προρητευθέντα * ὑπὸ σοῦ Θεὸν Λόγον * καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοχίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, ἀνύμφευτε, * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ καταρύγιον * Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· * πρός γὰρ τὸν Υἰόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθφ * Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

"Ετερος. 'Εξ δρους κατασκίου. *

Ο ὑχ ἔφερε τοὺς σοὺς * ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, * θεράπον τοῦ Χριστοῦ, * παμμάχαρ Ἰωάννη· * ὅθεν ὁπλίζει τὸν ἄδιχον πρὸς σὲ φόνον, * οὐχ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἴστρω καὶ τῆ μέθη * όμοῦ βεβακχευμένος * ὁ ἄδικος βασιλεὺς, * σὲ, παμμάκαρ, παρανόμως * θανατηφόρω ἀπάγει ψήρω, Προφῆτα, * οὐκ αἰδεσθείς σου τὸ σεβάσμιον.

Men. Tom. VI.

Τής κόρης ὁ δεινός * ὑπαχθείς τοῖς λόγοις * Ἡρώδης δυσσεβής, * τῆ μοιγαλίδι δώρον * τὴν Κεραλήν σου, Προρήτα, ὄντως παρέχει. * ἀφ' ής πηγάζεις χάριν πάσιν ήμιν.

Θεοτοχίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, * ἀγία Θεοτόκε· * χαῖρε, ἡ χαρὰν * κυήσασα τῷ κόσμφ. * χατρε, ἡ μόνη ἀντιληψις τῶν ἀνθρώπων, εύλογημένη Θεοτόκε άγνή.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \in \Omega$. Iva if $\mu \epsilon$ and $\kappa \star$

-ητρικαϊς υποθήκαις * άθλον της όρχήσεως της κακοδαίμονος,* η τρικαίς υπουηκαίς αυνου της τρικήσατο, * ην καὶ της ώμης λεαίνης * ὁ ώμότερος σκύμνος ήτήσατο, * ην καὶ Ποοδρόμου θήρες πάντες * έν έρημιαις ηὐλαβούντο * Κεραλήν τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

 $^{*}\Omega$ των σων άνερίκτων * καὶ άκαταλήπτων κριμάτων, Φ ιλάνθρωπε! * ότι τοῦ ἐχ μήτρας * περηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, * καὶ συναυξηθέντος * τῆ σωρροσύνη καὶ άγνεία * ἀσελγὲς κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλές και οίκετον * τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσεμνον στέργοντι * γενεσίων πότοις * και Προφήτου συνάψαι άναίρεσιν, * καί χρατήρα πλήρη * προρητικών τοῖς φιληδόνοις * καὶ άγίων αἰμάτων χεράσασθαι.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός του Υίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * τής ήμων μή παρίδης, δεόμεθα. * ότι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοί πρός τον Δεσπότην * ίλασμόν εύμενη προβαλλόμεθα.

"Ετερος. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Ορχήσεως εδίδοτο μίσθωμα * δι ἀπάτης * τῆ χόρη ἐν πίναχι * Προδρόμου Κάρα ο άνοια!

Τῷ λύθρφ σταζομένης τῆς Κάρας σου, * Θεοχήρυξ, * μοιχαλίς ετέρπετο * φρονούσα μέγα. ώ άνοια!

Σιγάν σου μέν την γλώτταν ὑπέλαβεν * ὁ Ἡρώδης. * ἡ δὲ καὶ σιγήσασα * πλέον ἐλέγχει, Πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετά τόκον ύμνοθμέν σε, * Θεοτόκε· * σύ γάρ τὸν Θεόν Λόγον * σαρχί τῷ χόσμῳ ἐχύησας.

'ωδή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ. *

τη του νόμου των έντολων * προχινδυνεύων, Μαχάριε, * έλέγχοις παιδαγωγεῖς * τὸν παρανομήσαντα. * οὐ γὰρ ἔφυς χάλαμος * δυσμενών πνευμάτων * ριπιζόμενος προσπεύσεσιν.

Τῷ λύθρω τῷ τῆς σφαγῆς * ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου *

ήνέχθη των πορνικών * άγώνων είς μίσθωμα, * Ἡρώδην έλέγγουσα, * και μετά το τέλος * ώς την φύσιν συνθολώσαντα.

Έρημους περιπολών * θριξί καμήλου σκεπόμενος, * τὰς μέν ώς φωτολαμπές * χατώχεις άνάχτορον, * τὰς δὲ ώς βασίλειον * περιφέρων χόσμον * των παθών χατεβασίλευσας.

Θεοτοχίον.

'Ρυσθείημεν των δεινών * πταισμάτων ταζς ίχεσίαις σου, * θεογεννήτορ άγνή. * και τόχοιμεν, πάναγνε, * τής θείας έλλάμψεως * τοῦ ἐχ σοῦ ἀρράστως * σαρχωθέντος Υίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Έτερος. Χιτώνά μοι παράσχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, * Ἰωάννη ἔνδοξε, * θεῖα διδάγματα, * τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος και βίου άκριβους * άψευδες υπόδειγμα, * μέμνησο, Πρόδρομε, * των ύμνούντων σε, Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβείαις σου, Προφήτα του Χριστου, * Βαπτιστά και Πρόδρομε, * χόσμον εἰρήνευσον, * διασώζων έχ χινδύνων τὰς ψυχὰς ήμῶν. Θεοτοχίον.

Ή μόνη διά λόγου έν γαστρί * τὸν Λόγον χυήσασα, * ῥῦσαι, δεόμεθα, * των παγίδων του έχθρου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. α΄. φέρον Ακροστιχίδα.

Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ.

Η του Προδρόμου ενδοξος αποτομή * οίχονομία γέγονέ τις θείχη,* ίνα και τοις εν "Αδη * του Σωτήρος χηρύξη την ελευσιν.* Θρηνείτω οὖν Ἡρωδιὰς * ἄνομον φόνον αἰτήσασα· * οὐ νόμον γὰρ τόν τοῦ Θεοῦ, * οὐ ζώντα αἰώνα ἡγάπησεν, * ἀλλ' ἐπίπλαστον, πρόσκαιρον.

O Oixoc.

Τρά γενέσια τὰ τοῦ Ἡρώδου * πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· * ὅτι ἐν μέσφ των τρυρώντων * ή Κεφαλή του νηστεύοντος * παρετέθη ώσπερ έδεσμα. * Τῆ χαρά συνήρθη λύπη, * καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη * πικρὸς ὀδυρμός. * ὅτι τὴν κάραν * τοῦ Βαπτιστοῦ πίναξ φέρων * ἐπὶ τῶν πάντων εἰσῆλθεν, * ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· * καὶ διὰ στρήνον θρήνος ἐπέπεσε πάσι * τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεί· * οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐχείνους, * οὕτε Ἡρώδην αὐτόν, * φησὶ γάρ· Έλυπήθη * λύπην οὐκ άληθινήν, * άλλ' ἐπίπλαστον, πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τη $K\Theta'$. του αύτου μηνός, Μνήμη της άποτομης της τιμίας Κεραλής του Αγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ 'Ιωάγγου.

Στίχοι.

Τέμνει χεραλήν χείρ μιαιρόνος ξίρει Του χεϊρα θέντος είς χεραλήν Κυρίου.

Εικάδι άμφ ένάτη Προδρόμου τάμεν αύχένα χαλκός.

Ταϊς του σου Προδρόμου, πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ελέησον και σώσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. Θεού συγκατάβασιν. *

' χόλαστον όρεξιν * δεινήν τε μέθην καθοπλισάμενος, * προσβα-Δ λών κατεβράγης * πρός εγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, * καὶ σωφροσύνης * πρός πόλιν ἀπόρθητον, * τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, * Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐχ ἔρριξε, Πρόδρομε, * οὐ συνεστάλη, οὐ κατενάρχησεν * ἡ μεμαθητευμένη * τῷ διαβόλφ τὴν σὴν προσφέρουσα * τιμίαν Κάραν * ἀναιδῶς ἐν πίναχι, * προβιβασμοῖς μητριχοῖς * ἐχμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

'Ως λύχνος προέλαμψας· * προαπεστάλης δὲ ώσπερ "Αγγελος· * ώς Προρήτης χηρύττεις * άμνον Θεοῦ τὸν ρανέντα Χριστόν· * ώς Μάρτυς ξίφει * χεραλὴν ἐχτέτμησαι, * προχαταγγέλλων αὐτὸν * χαὶ τοῖς ἐν "Αδη νεχροῖς.

Θεοτοχίου.

'Ρυσθέντες τῷ τόχφ σου * τῆς καταδίχης τοῦ πάλαι πτώματος, * τὴν φανεῖσαν αἰτίαν * ἐλευθερίας σὲ, Μητροπάρθενε, * σὺν τῷ Υίῷ σου * τῷ δόντι ἀντίλυτρον * ὑπὲρ ἡμῶν ἐαυτὸν * ἀεὶ δοξάζομεν.

Έτερος. Παίδες Έβραίων.

Δούλος Δεσπότου παρουσίαν, * έωσφόρος τε ήλιον προμηνύων, * Ἰωάννης, εἰς "Αδου * ἀνέδραμε κραυγάζων * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

 $^*\Omega$ τῆς Ἡρώδου ἀρροσύνης! * τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι ἐνύλῳ * τῷ ἀσέμνῳ γυναίῳ * ὡς παίγνιον δωρεῖται· * Εὐλογητὸς εἶ, χράζοντα, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βρύει σου, πρόδρομε, ή κάρα * ὑπὲρ αῖματα ἀφθόνως τὰς ἰάσεις * τοῖς ἐν πίστει τῷ σὲ * δοξάσαντι βοῶσιν· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με, "Αγιε 'Αγίων, * λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς 'Εκκλησίας, * τῷ Δεσπότη βοᾳ * ὁ Πρόδρομος, κραυγάζων * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

"Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου * τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα * καὶ τεκοῦσα, 'Αγνὴ, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως χάμινον. *

Ο προδραμών τοῦ τόχου σου * χαὶ τοῦ θείου παθήματος, * ἐν τοῖς χατωτάτοις διὰ ξίρους γίνεται * Προφήτης χαὶ *Αγγελος * χαὶ τῆς ἐχεῖ εἰσόδου σου * ὡς φωνή τοῦ Λόγου, Ἰωάννης, χραυγάζων· * Νεχροὶ, τὸν ζωοδότην· * τυρλοὶ, τὸν φωτοδότην· * αἰχμάλωτοι, τὸν ρύστην * Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικής γεννήσεως * προδραμών ἐκ στειρώσεως, * νῦν τῆς ἐκουσίου τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος * ὑπῆρξας σταυρώσεως * προο- ὁευτὴς ἐκτμήσεως * τῆς κεραλικῆς, τοῖς ἐν τῷ "ໆδη κραυγάζων. * Νεκροὶ, τὸν ζωοδότην. * τυρλοὶ, τὸν φωτοδότην. * αἰχμάλωτοι, τὸν ρύστην * Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος * ἐκτμηθείσης σου, Πρόδρομε, * ἡ τῆς σῆς σαρκὸς ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, * ἐκ ταύτης διηρητο: * ἀλλ' ἡ Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς * τοῦ Ἐμμανουὴλ οὐ διηρέθη ἐντεῦθεν, * ὀστοῦν οὐ συνετρίβὴ * τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου: * διὸ ὑπερυψοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόχε Δέσποινα, * τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα * καὶ τὰς ὡτειλὰς τῆ συμπαθεῖ πρεσβεία σου, * Παρθένε, ἐξάλειψον, * καὶ πεπτωχότα ἔγειρον· * σῶσόν με, πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον· * σὺ γάρ μου εἶ προστάτις * καὶ ἀντίληψις μόνη, * ἀγνὴ εὐλογημένη, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έτερος. Είρμος ο αύτος.

αρανομών ό τύραννος * Ἡρώδης ό ἀλάστωρ ποτὲ, * καὶ εἰς εἰωχίαν γενεσίων παρατραπεὶς * τὴν παίδα ὀρχήσασθαι, * παρασκευάζει ὅρκοις αὐτὴν * πείσας πᾶσαν αἴτησιν αὐτῆς ἐκπληρώσαι· * ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα * διδαχαῖς ταῖς μητρώαις, * ἐν πίνακι αἰτεῖται * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαιφονίας έγκλημα * έαυτῷ κληρωσάμενος, * κόλασιν ἀπέραντον Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, * ὁ ἄναξ, εἰσπράττεται, * παρανομήσας άθεσμα * ἔδεσμα γὰρ ώσπερ τἢ τραπέζη προσάγει * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, * ἀπελέγχουσαν τοῦτον * σὺν τἢ Ἡρωδιάδι * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ο φαεινός 'Απόστολος * τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, * μάκαρ 'Ιωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, * λιταῖς σου περίσωζε * τοὺς ἐκτελοῦντας πόθω σου * μνήμην τὴν φαιδρὰν καὶ φωτοφόρον, βοῶντας· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας * των Αγγέλων, κυήσασα, * Κόρη Παναγία, τὸν Αγίοις Αγιον, * δι οίκτον γενόμενον * ὅπερ ἐσμὲν ἀρύρτως βροτοί, * σωσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύστως *

Στίγοι.

Τέμνει κεραλήν χείρ μιαιρόνος ξίρει Του χείρα θέντος είς κεραλήν Κυρίου.

Είχαδι άμφ' ένάτη Προδρόμου τάμεν αύχένα χαλχός.

Ταϊς του σου Προδρόμου, πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σώσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν. *

' κόλαστον δρεξιν * δεινήν τε μέθην καθοπλισάμενος, * προσβαλών κατερράγης * πρός εγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, * καὶ σωφροσύνης * πρός πόλιν ἀπόρθητον, * τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, * Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐχ ἔρριξε, Πρόδρομε, * οὐ συνεστάλη, οὐ κατενάρχησεν * ἡ μεμαθητευμένη * τῷ διαβόλφ τὴν σὴν προσφέρουσα * τιμίαν Κάραν * ἀναιδῶς ἐν πίνακι, * προβιβασμοῖς μητρικοῖς * ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

'Ως λύχνος προέλαμψας· * προαπεστάλης δὲ ώσπερ "Αγγελος· * ώς Προρήτης κηρύττεις * άμνὸν Θεοῦ τὸν ρανέντα Χριστόν· * ώς Μάρτυς ξίρει * κεραλὴν ἐκτέτμησαι, * προκαταγγέλλων αὐτὸν * καὶ τοῖς ἐν "Αδη νεκροῖς.

Θεοτοχίου.

'Ρυσθέντες τῷ τόκφ σου * τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, * τὴν φανεῖσαν αἰτίαν * ἐλευθερίας σὲ, Μητροπάρθενε, * σὺν τῷ Υἰῷ σου * τῷ δόντι ἀντίλυτρον * ὑπὲρ ἡμῶν ἐαυτὸν * ἀεὶ δοξάζομεν.

Έτερος. Παίδες Έβραίων.

Δοῦλος Δεσπότου παρουσίαν, * ἐωσφόρος τε ἡλιον προμηνύων, * Ἰωάννης, εἰς "Αδου * ἀνέδραμε κραυγάζων * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰωνας.

 $^*\Omega$ της Ἡρώδου ἀρροσύνης! * τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι ἐνύλῳ * τῷ ἀσέμνῳ γυναίῳ * ὡς παίγνιον δωρεῖται· * Εὐλογητὸς εἶ, χράζοντα, * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βρύει σου, πρόδρομε, ή κάρα * ὑπὲρ αϊματα ἀφθόνως τὰς ἰάσεις * τοῖς ἐν πίστει τῷ σὲ * δοξάσαντι βοῶσιν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με, "Αγιε 'Αγίων, * λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς 'Εκκλησίας, * τῷ Δεσπότη βοᾳ * ὁ Πρόδρομος, κραυγάζων· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

"Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου * τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα * καὶ τεκοῦσα, 'Αγνη, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον. *

Ο προδραμών τοῦ τόχου σου * καὶ τοῦ θείου παθήματος, * ἐν τοῖς κατωτάτοις διὰ ξίφους γίνεται * Προφήτης καὶ "Αγγελος * καὶ τῆς ἐκεῖ εἰσόδου σου * ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης, κραυγάζων· * Νεκροὶ, τὸν ζωοδότην· * τυρλοὶ, τὸν φωτοδότην· * αἰχμάλωτοι, τὸν ῥύστην * Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικής γεννήσεως * προδραμών έκ στειρώσεως, * νῦν τής έκουσίου τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος * ὑπῆρξας σταυρώσεως * προοδευτὴς ἐκτμήσεως * τῆς κεραλικής, τοῖς ἐν τῷ "Αδη κραυγάζων. * Νεκροί, τὸν ζωοδότην. * τυρλοί, τὸν φωτοδότην. * αἰχμάλωτοι, τὸν ρύστην * Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος * ἐκτμηθείσης σου, Πρόδρομε, * ἡ τῆς σῆς σαρκός ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, * ἐκ ταύτης διηρητο * ἀλλ' ἡ Θεότης ἐκ τῆς σαρκός * τοῦ Ἐμμανουὴλ οὐ διηρέθη ἐντεῦθεν, * ὀστοῦν οὐ συνετρίβη * τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου * διὸ ὑπερυψοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόχε Δέσποινα, * τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα * καὶ τὰς ὡτειλὰς τῆ συμπαθεῖ πρεσβεία σου, * Παρθένε, ἐξάλειψον, * καὶ πεπτωχότα ἔγειρον· * σῶσόν με, πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον· * σὺ γάρ μου εἶ προστάτις * καὶ ἀντίληψις μόνη, * ἀγνὴ εὐλογημένη, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έτερος. Είρμὸς ὁ αὐτός.

Παρανομών ό τύραννος * Ἡρώδης ό ἀλάστωρ ποτὲ, * καὶ εἰς εὐωχίαν γενεσίων παρατραπεὶς * τὴν παίδα ὁρχήσασθαι, * παρασκευάζει δρκοις αὐτὴν * πείσας πᾶσαν αἰτησιν αὐτῆς ἐκπληρῶσαι- * ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα * διδαχαῖς ταῖς μητρώαις, * ἐν πίνακι αἰτεῖται * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαιρονίας ἔγκλημα * ἐαυτῷ κληρωσάμενος, * κόλασιν ἀπέραντον Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, * ὁ ἄναξ, εἰσπράττεται, * παρανομήσας ἄθεσμα * ἔδεσμα γὰρ ώσπερ τῆ τραπέζη προσάγει * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, * ἀπελέγχουσαν τοῦτον * σὺν τῆ Ἡρωδιάδι * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ό φαεινός 'Απόστολος * τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, * μάκαρ Ίωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, * λιταῖς σου περίσωζε * τοὺς ἐκτελοῦντας πόθφ σου * μνήμην τὴν φαιδρὰν καὶ φωτορόρον, βοῶντας· * Οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε· * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

'Αγιωτέρα πέφυχας * τῶν 'Αγγέλων, χυήσασα, * Κόρη Παναγία, τὸν 'Αγίοις ''Αγιον, * δι' οἶχτον γενόμενον * ὅπερ ἐσμὲν ἀρύρτως βροτοί, * σῶσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύστως *

Οἱ Παίδες, εὐλογείτε· * ἱερείς, ἀνυμνείτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Είς την θ΄. 'Ωδην διδονται χηρία τοῖς 'Αδελφοῖς.

'Ωο η θ'. "Εφριξε * πάσα άχοη. *

Ερριξε * φάλαγξ πονηρὰ, * καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, * τὴν θεολόγον σου, * Προρήτα, γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, * καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς * Ἡρώδην ἀνέπεισε * καρατομήσαι σε * ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μέν, * φύσις ταπεινή * άνυψώθη, καὶ βουνός τεταπείνωται, * ή τοῦ θανάτου ὀφρύς· * φωνή βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν* ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, * τοῦ "Αδου σκηνώμασι· * Τὰς πύλας

άρατε. * Βασιλεύς γάρ δυνατός είσελεύσεται.

Φρίττουσι * πάθη των βροτών, * καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες * τὴν ἐπισκίασιν * τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος: * ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμών * τὴν ποίμνην σου φύλαττε, * Κυρίου Πρόδρομε, * τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοχίον

"Εντεινε * και κατευοδοῦ * και βασίλευε, Γιὰ Θεομήτορος,* Ίσμαηλίτην λαόν * καθυποτάσσων τόν πολεμοῦντα ἡμᾶς, * τῷ ὁρθοδόξω βασιλεῖ * νίκας χαριζόμενος * κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν * ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Λόγε Θεοῦ.

Ετερος. Έξέστη έπι τούτφ.

 Φ ωνή βοώντος έφυς, $\tilde{\omega}$ Βαπτιστά· * έχ Προφήτου Προφήτης γὰρ ελαμψας, * έν τῆ έρήμφ, * Μετανοείτε, πᾶσι βοών· * καὶ τὸν Ἡρώδην ἡλεγξας * πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· * διὸ καὶ τοῖς ἐν "Αδη * προέδραμες χηρύττων * τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρός Ἡρωδιάδος ἐκβιβασθὲν * ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε *
τοῦ Βαπτιστοῦ * κάραν ἐκτμηθῆναι τὴν ἱεράν· * τότε Ἡρώδης
τάχιστα, * ἔδεσμα καθάπερ παρατεθὲν, * προστάττει ἐν τρυβλίφ *
δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, * τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

Ως Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, * ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Αγγελος, * ὑπὸ Θεοῦ * μείζων Προφητών τε μαρτυρηθείς, * δυσώπησον τὸν Κύριον, * ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμών * καὶ βλάβης ἐναντίας * τοὺς πόθφ ἐκτελοῦντας * σοῦ τὴν φωσρόρον μνήμην, Πρόδρομε. Θεοτοκίον.

'Ωράθης, ὧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐχ χαρδίας τῆς ἐαυτοῦ * δν ὁ Πατὴρ ἡρεύξατο * πάντων πρό αἰώνων ὡς ἀγαθός· * δν νῦν χαὶ τῶν σωμάτων * ἐπέχεινα νοοῦμεν, * εἰ χαὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

'Εξαποστειλάριον. Τών Μαθητών.

Τον έν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, * καὶ 'Αποστόλων πρόκριτον γεγονότα, * ύμνοις έγκωμίων στεφανώσωμεν * τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος * τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη* διὰ τὸν νόμον Κυρίου. Ετερον. 'Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστρος. *

Ο ἀσελγὴς Ἡρώδης, * τὸν τῆς ἀγνείας φυτουργὸν, * σὲ, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, * χαρατομήσας δολερῶς, * σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης * τεμεῖν οὐχ ἴσχυσεν δλως.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Την άρὰν τοῦ χόσμου * τῷ θείφ τόχφ σου, σεμνὴ, * ἐξαφανίσασα, ποίμνην * σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς * ἀπό παντοίων χινδύνων * ῥῦσαι πρεσβείαις σου, Κόρη.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά προσόμοια τρία, δευτερούντες το πρώτον.

Ήχος πλ. δ΄. 🕰 του παραδόξου θαύματος. *

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * τὴν ἱερὰν Κεραλὴν * καὶ 'Αγγέλοις αἰδέσιμον * ἀσελγὲς, ἀκόλαστον * περιέρερε κόριον *
τὴν ἐλέγξασαν γλώσσαν παράνομον * τῆ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν. * * Τῶ τῆς ἀφάτου σου * ἀνοχῆς, ριλάνθρωπε! * δι' ῆς,
Χριστὲ, * σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Τής Ἡρώδου πωρώσεως! * ὁ ἀτιμάσας Θεὸν * ταῖς τοῦ νόμου ἐχλύσεσι, * τὴν τῶν δρχων τήρησιν * δολερῶς ὑποχρίνεται · * χαὶ τῆ μοιχεία φόνον προστίθησιν * ὁ σχυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. * $^*\Omega$ τής ἀράτου σου * συμπαθείας, Δέσποτα! * δι' ής, χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Τής ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! * τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, * ὁ ἐπίτειος "Αγγελος * πορνικής ὀρχήσεως * ἀναδείχνυται ἔπαθλον * ἡ θεολόγος γλῶσσα προπέμπεται * καὶ τοῖς ἐν "Αδη Χριστοῦ προάγγελος. * "Ω τῆς ἀρρήτου σου * προμηθείας, Δέσποτα! * δι' ῆς, Χριστὲ, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὡς μόνος εὕσπλαγχνος. Δόξα, "Ηχος πλ. β'.

Ι άλιν Ήρωδιὰς μαίνεται, * πάλιν ταράττεται. * Ω * δρχημα δόλιον, * καὶ πότος μετὰ δόλου! * ὁ Βαπτιστής ἀπετέμνετο, * καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. * Πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου * τὴν εἰρήνην παράσχου * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, σὰ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Δοζολογία Μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις.

Δίδοται καὶ άγιον ἔλαιον τοῖς ᾿Αδελφοῖς, ἐν ῷ καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα·

The δ' .

Τενέσιον ἀθέμιτον * χαὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον * Ἡρώδης ἀπεττέλεσεν. * ἀχολασία γὰρ γυναιχεία θελγόμενος, * χαὶ ἀσεβεῖ διλυμανία χεντούμενος, * ἀπέτεμε * χεφαλὴν Προδρομιχὴν, * ἀλλ΄ οὐχ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητιχὴν * ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. * Ἐξέχεεν * αἷμα ἀθῶον, * χαλύψαι θέλων ἀμαρτίαν ἀθεσμον. * ἀλλ΄ οὐχ ἐν τούτφ ἀπέχρυψε * φωνὴν βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. * Ἐχεῖνος μὲν * συνευφραίνετο φόνφ, * ἡμεῖς δὲ * συντέτάνοιαν. * Ἐχεῖνος μὲν * συνευφραίνετο φόνφ, * ἡμεῖς δὲ * συντήν. * προέλαβε γὰρ ἐν ᾿Αδου τὴν ζωὴν * χηρύξαι τοῖς ἐν σχότει καὶ σχιὰ * θανάτου χαθημένοις, * τὴν ἐξ ὑψους ἀνατολὴν, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν μόνον πολυέλεον.

Ο αὐτός.

Τον Προφήτην καὶ Μάρτυρα * καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * δεῦτε, λαοὶ, εὐρημήσωμεν. * Οῦτος γὰρ * ἐν σαρκὶ "Αγγελος ὑπάρχων, * τὸν Ἡρώδην διήλεγξε, * τῆς παρανόμου μοιχείας * τὴν πρᾶξιν κατακρίνας αὐτοῦ· * καὶ δι' ἀνόμου ὁρχήσεως * τὴν τιμίαν κεραλὴν ἀποτέμνεται * ὁ τοῖς ἐν "Αδη εὐαγγελιζόμενος * τὴν ἐκ νεκρῶν 'Ανάστασιν, * καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίφ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος ο αύτός.

Ττόν Προρήτην καὶ Μάρτυρα * καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * δεῦτε, πιστοὶ, εὐφημήσωμεν· * ὅτι φυγαδεύων * ἐν τῆ ἐρήμφ ηὐλίζετο, * μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· * καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἤλεγξε· * ἡμῶν δὲ τὴν ὁλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· * Μετανοεῖτε, * ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Έχ παντοίων χινδύνων. Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά καὶ ἐκ τῶν Κανόνων 'Ὠοἡ γ'. καὶ ϛ'. Προκείμενον, Ἡχος βαρύς.

Εὐρρανθήσεται δίχαιος ἐν Κυρίφ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Στίχος: Εἰσάχουσον, ὁ Θεὸς, φωνής μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Ο 'Απόστολος, Πράξεων τῶν 'Αποστόλων.

Έν ταϊς ήμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης. ᾿Αλληλούτα, Ἦχος δ΄.

 Δ ίχαιος ώς φοτνιξ άνθήσει, ώσει χέδρος ή έν τῷ λιβάν ϕ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος έν τῷ οἰχ ϕ Κυρίου, έν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, Κατά Μάρχον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνφ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Καὶ γίνεται παράκλησις μεγάλη τοῖς Λδελφοῖς.

ΤΗι Λ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, 'Αλεξάνδρου, 'Ιωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Οὐ στιχολογοϋμεν διὰ τὸν κόπον τῆς ᾿Αγρυπνίας. Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστῶμεν Στίχους ϵ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου γ΄. Ἦχος πλ. β΄.

Γενεθλίων τελουμένων.

'Ωρχήσατο ή μαθήτρια.

Ούχ έδει σε, ω Ήρώδη.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὰς κθ΄. ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Καὶ Στιχηρά γ΄. τῶν Αγίων.

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Παμμάχαρ 'Αλέξανδρε, * ποιμήν * Έχχλησίας γέγονας, * δρθοδοξίας ὑπέρμαχος, * 'Αρείου χαθελών * την ἀλαζονείαν *
προσευχαϊς συντόνοις σου, * τὸν πάντων Λυτρωτήν ἐξαιτούμενος. *
Καὶ νῦν ἰχέτευε * δωρηθήναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * την εἰρήνην *
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τωάννη τίμιε, * σαρχός * τὴν φθορὰν ἐμίσησας· * δι' ἐγχρατείας Τ καὶ πίστεως, * δι' ἀγρυπνίας τε * καὶ ὁμολογίας * "Αγγελος ἐπίγειος * εὐρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. * Χριστόν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρἡνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ταύλου θείοις δόγμασι * σαρῶς * ὄντως ἐπειθάρχησας, * μεθ' οῦ εἰς τρίτον ἀνέδραμες * οὐρανὸν, "Όσιε, * ἀρετῶν τῷ ὑψει, * καὶ ἤκουσας ῥήματα * τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα τοῦ Πνεύματος. * Παῦλε μακάριε, * ὁρθοδόξων βάσις ἄσειστε, * τὸν Σωτῆρα * ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξα, 'Ηχ. πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται, * πάλιν ταράττεται. * $^*\Omega$ * δρχημα δόλιον, * καὶ πότος μετὰ δόλου! * ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, * καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. * Πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου * τὴν εἰρήνην παράσχου * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, σὸ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος δ'.

Γενέσιον άθέμιτον. Βλέπε τοῦτο ὅπισθεν μετὰ τοὺς Αΐνους.

Καὶ νῦν. Έχ παντοίων χινδύνων.

'Απολυτίκιον του Προδρόμου. Μνήμη Δικαίου.

Δόξα, τῶν Αγίων

Ήχος δ΄. Ο Θεός των Πατέρων ήμων. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες εἰς τῆς 'Οκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες, τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν 'Αγίων.

Κανών του Προδρόμου, ού ή Αχροστιχίς.

Τόν θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου. *

Τόν λύχνον τόν πάμφωτον, * τῆς οἰχουμένης τόν χήρυχα, * τόν θεῖον 'Απόστολον * χαὶ ὑπηρέτην Χριστοῦ, * τίς ἰσχύσειεν * ἀξίως εὑρημῆσαι * τόν θεομαρτύρητον * Κυρίου Πρόδρομον;

Ο θείος Ταξίαρχος * των άσωμάτων Δυνάμεων * πρός θείον άφιχετο * ναόν Θεοῦ ἰερόν * εὐαγγέλια * χομίζων τῷ πρεσβύτη *

Κυρίου τον Πρόδρομον * τέξη, πρεσβύτατε.

Νηδύς ἔνδον ἔχουσα * στεϊρα καὶ γραῦς τον πανάριστον * Προφήτην καὶ Πρόδρομον, * ἀπό κοιλίας μητρός * προσεκύνησε * Χριστόν, ώ ξένον θαῦμα! * γαστρὶ ἐμφερόμενον * τῆς Θεομήτορος. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ᾿Αρχιστράτηγος, * Παρθένε, ἔφη, θεόνυμφε, * πρὸς δόμους πορεύθητι * τῆς Ἐλισάβετ σπουδῆ· * καὶ γὰρ ἔγκυον * ταύτην εὐροῦσα, γνώση * ὅν περ καταγγέλλω σοι * τόκον τὸν ἄρρητον. Κανὼν τῶν Ἁγίων.

 Ω δή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ διαγαγόντι. Τρίφωτος τῶν Πατέρων * σήμερον ἀνέτειλε διαύγεια, * ἡ πανένδος μνήμη· * ἡ πιστῶς ἐντρυρῶντες χορεύσωμεν.

"Ελυσας, Ίεράρχα, * των Αίρετικών τὰ ὀχυρώματα, * εὐσεβεί παρρησία * καταγγείλας Τριάδα, 'Αλέξανδρε.

Παύλφ τῷ θεσπεσίφ * χοινωνήσας χλήσεως, ἀοίδιμε, * τῶν

έχείνου έδείχθης * άρετων άπειχόνισμα ένθεον.

Κάλαμός σου ή γλώσσα * θεογραφικώς προαναδέδεικται, * Πνεύματος, Πάτερ, θείου, * 'Ιωάννη, την πίστιν τρανώσασα. Θεοτοκίον.

"Ασωμεν τῷ Κυρίφ, * τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι * σαρκωθῆναι ἀσπόρως * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Τοῦ Προδρόμου. 'ஹδή γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Έχα στείρας τεχθείς ὁ Ἰωάννης * τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός· * \mathbf{E} εἰχότως καὶ γὰρ πέφυκε * φωνὴ τοῦ Λόγου εὕηχος· * καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· * Σὰ μόνος "Αγιος Κύριος.

Οὐδεν των παρόντων ἀγαπήσας, * τὴν ἔρημον τρέχων παροιχεῖς * ὡς πόλιν, θείφ Πνεύματι * δυναμωθείς, Πανένδοξε· * ἀῦλως δὲ ἐβίωσας * ὡς Ἡλιοὺ ὁ θεσπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τοὺς θορύβους, * ὡς ὅρνις ἐμάχρυνας, Σοφέ, * ἑρήμοις αὐλιζόμενος· * εὕρές τε ἀναψύχοντα * τὸν σώζοντά σε Κύριον * ἐχ χαταιγίδος χαὶ θλίψεως.

Θεοτοχίον.

'Απήλθεν πρός οίχον 'Ελισάβετ * Παρθένος βαστάζουσα γαστρί * Θεόν Λόγον τον ἄναρχον· * άμφοϊν ἀσπασαμένων δὲ, * γνούς παρευθύς ὁ Πρόδρομος * ἐχ τῆς γαστρός προσεχύνησεν.

Των Αγίων. Συ εί το στερέωμα. *

 ${f A}$ ριστα ἐποίμανας * τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποίμνιον, * ${f A}$ ρχιερεῦ· * δθεν αἰωνίως * σὲ δοξάζει, ${f A}$ λέξανδρε.

Τόατα σωτήρια * διά τῆς γλώττης σου ἔβλυσας, * τὰ εὐσεβῆ * δόγματα, σῆ ποίμνη, * Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμαχάριστε, * τῆς ἐχλογῆς τῆς τοῦ σχεύους σε * ώς φανέντα * χλήσει τε χαὶ β(φ, * νῦν τιμῶμεν, ὁμοίωμα.

. Θεοτοχίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα * καταφυγήν καὶ σκέπην ήμῶν * Χριστιανοὶ, * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, Θεόνυμρε.

Ο Είρμός.

» \sum ύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ » \sum τὸ ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τόν Πρόδρομον Χριστοῦ * Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην * τιμήσωμεν, πιστοὶ, * καθαρῷ συνειδότι, * ὡς ἔνδοξον κήρυκα, * μετανοίας διδάσκαλον, * καὶ ὡς Μάρτυρα * παναληθῆ τοῦ Σωτῆ-

ρος. * τὴν γὰρ ἄνοιαν * τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, * τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Των Άγίων. Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Πατέρων ἡ τρίφωτος * λαμπὰς ἀνέλαμψε * πιστῶν τὰ συστήματα * χαταραιδρύνουσα * πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, * λύοντες τῶν ἀθέων * τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν * δόγμασι χαὶ σορία * χαὶ πολλῆ παρρησία, * 'Αλέξανδρος χαὶ 'Ιωάννης ὁμοῦ, * χαὶ Παῦλος ὁ ἔνδοξος.
Καὶ νῦν. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ελπίς άκαταισχυντε * τῶν πεποιθότων εἰς σὲ,* ἡ μόνη κυήσασα * ὑπερρυῶς ἐν σαρκὶ, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τοῦτον σὺν Ἰωάννη * τῷ Προδρόμφ δυσώπει, * δοῦναι τῆ οἰκουμένη * ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, * καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους * βίου διόρθωσιν.

Του Προδρόμου. Ώδη δ΄. Την άνεξιχνίαστον.*

 \mathbf{P} (ζας καὶ μελάγριον * όψον τερπνόν * ἤσθιες, μακάριε Πρόδρομε, * καὶ τὰς ἀκρίδας· * ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν * στολήν ἐπημφιέννυσο * ὑπὲρ ἀλουργίδα βασίλειον.

Τόν δημιουργήσαντα * λόγφ τό παν * πασι γεωργόν, Μάχαρ, ήγγειλας * ούτος γὰρ ἔστιν * ὁ τό πτύον ἐν χειρὶ * κατέχων, καὶ τὴν άλωνα * μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Υπνον σοῖς οὐα ἔδωκας, * μάκαρ Σορὲ, * ὅμμασιν ὡς ἄσαρκος, ἔνδοξε,* οὕτε κροτάφοις * εἰς ἀνάπαυσιν σαρκός, * ἔως οῦ ϣκοδόμησας * οἰκον σεαυτόν θείου Πνεύματος.

() ESTOXION.

'Ρήσις πέρας ελαβε * τοῦ 'Αββαχούμ * ἐπὶ σοὶ, Παρθένε πανύμνητε· * χαὶ γὰρ ἐξ ὅρους * χαρμήλου ὁ Θεὸς, * ἐχ σοῦ, ἡλθε σαρχούμενος, * πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐχλυτρούμενος.

Των Αγίων. Είσακήκοα, Κύριε. *

Έν δυσώδει διέρριψας * τον κατά Ἰούδαν τόπφ προδότην Χριστοῦ. * τὴν ἐκείνου γὰρ, ᾿Αλέξανδρε, * ἀρὰν ἐπαξίως * ἐκληρώσατο.

*, ελαία κατάκαρπος * έν τῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει ἰστάμενος, * τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες * αὐτῷ, Ἰωάννη, * καρπόν ὡριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι * τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας ἐξέφυγες * δθεν, Όσιε, ὑψούμενος, * οὐρανοπολίτης, * Παῦλε, γέγονας. Θεοτοχίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, * τὴν μετὰ τὸν τόχον πάλιν Παρθένον ἀγνὴν, * ὡς χυήσασαν Χριστόν τὸν Θεόν, * τὸν ἐχ πλάνης χόσμον * λυτρωσάμενον.

Του Προδρόμου. 'Ωδή ε΄. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα. *

Τσχύν θείου Πνεύματος * ένδεδυμένος, Ενδοξε, * πάσιν άνεβόας τοῖς παρούσι * Μετανοείτε, ίδου άξίνη σαρώς * των δένδρων

πρός ρίζαν χείται νύν, * τέμνουσα τὰ ἄχαρπα, * τὰ δ' ἐσθλὰ ἐχ- χαθαίρουσα.

Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα * ἔχων Κυρίου, Πρόδρομε, * εὐήχως ἐρώνεις τοῖς παροῦσιν· * Ἐγὼ ἐν ὕδατι νῦν βαπτίζω ὑμᾶς· * ὁπίσω μου δ' ἄλλος ἰσχυρὸς * βαπτίζων ἐλεύσεται * ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι.

Ο θεΐος προέφησε * Προφήτης: "Ηξει Κύρίος: * "Αγγελος αὐτοῦ δὲ πρό προσώπου * στέλλεται τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ, * ὸς σώσει λαὸν τὸν ἀπειθῆ, * καὶ κατασκευάσειεν * εἰς Θεοῦ κλῆρον ἄγιον. Θεοτοκίον.

Νηδύτ φερόμενος * τῆ μητρικῆ ὁ Πρόδρομος, * τῆ παρθενικῆ ὡς ἔγνω ἔνδον * τὸν τούτου Κτίστην φρικτῶς φερόμενον, * Πνεύματι Αγίφ φωτισθεὶς, * ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, * καὶ πεσών προσεκύνησεν.

Των Αγίων. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Τόν Μητροφάνους θρόνον, Αλέξανδρε, * χαταχοσμών, * χαὶ πρό θρόνου έλαμψας * ἐν Ἱεράρχαις τοῖς δόγμασιν.

Σὺ ἐν ποιμέσι, Μάχαρ, διέπρεψας * θαυμασίως· * ὥρθης ἐν Νιχαία γὰρ * μέσον Πατέρων ἀγλάζσμα.

Των λόγων σου ή χάρις ἐστήριξεν * Ἐκκλησίαν, * Ἰωάννη· στύλον γὰρ * ὁρθοδοξίας σε ἔχομεν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετά τόχον ύμνουμέν σε, * Θεοτόχε· * σύ γάρ τόν Θεόν Λόγον * σαρχί τῷ χόσμφ ἐχύησας.

Τοῦ Προδρόμου. 'Ωο ής . Την θείαν ταύτην.

Τρός σε λαός πονηρότατος * ἀφίχετο πειράζων καὶ φάσκων σοι· * Σὺ εἶ ὁ Κύριος· * αὐτὸς δὲ ἔφης· Οὐχ ἔγωγε, * ἄλλος δ' ἔστὶν δς ήξει * ὁπίσω, πρώτός μου.

Ρευστής έγω πέλω φύσεως * δς ερχεται δ' όπίσω μου άρρευστος * πέλει και άχρονος, * και Ποιητής πάσης κτίσεως * οῦ οὐκ ἰσχύω λῦσαι * οὐδὲ τὰ πέδιλα.

Όρωντες πάντες συνέτρεχον, * πόρνοι τε καὶ τελώναι καὶ ασωτοι * καὶ ἐβαπτίζοντο * ἐκ σοῦ, Προφήτα πανένδοξε, * τὴν πρὸς Χριστὸν πορείαν * ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτοχίον.

Δεινών παντοίων τους δούλους σου * έξάρπασον, Παρθένε θεόνυμρε, * τους προσφυγόντας σου * ύπο την σχέπην την άμαχον, * καὶ της φρικτής μελλούσης * ρύσαι χολάσεως.

Των 'Αγίων, Χιτωνά μοι παράσχου.
' νδρείως του Χριστου προπολεμών * Έκκλησίας, ξκτεινας * εὐχης, Πάτερ, βέλεσι * τον ἐπώνυμον μανίας, ἱερώτατε.

'Ως κλήμα της άμπέλου της ζωής, * Ίωάννη, ἔντιμον, * πλείστον έξηνθησας * τῷ Δεσπότη σου χαρπόν, παμμαχάριστε.

Ήγεισθαι παρητήσω εύσεβως * Βασιλίδος πόλεως, * Είχονων προσκύνησιν * άθετούσης παρανόμως, Παϋλε τίμιε.

Θεοτοχίον.

Ή μόνη διὰ λόγου εν σαρχί * τὸν Λόγον χυήσασα, * ῥῦσαι' δεόμεθα, * των παγίδων του έχθρου τὰς ψυχὰς ἡμων. Ο Είρμός.

» **Υ**ιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, * ό ἀναβαλλόμενος * φώς ώς » 🛕 ίμάτιον, * πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεός ήμων. Κοντάχιον του Προδρόμου.

Η του Προδρόμου ενδοξος αποτομή.

Συναξάριον.

Τη Λ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως, 'Αλεξάνδρου, Ίωάννου, και Παύλου του Νέου.

Στίχοι.

Σχοίνους διαδράς, 'Αλέξανδρε, σαρκίου, Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου. Σχυθρωπά τά πρόσωπα της Έχχλησίας, Στέρησιν ού φέροντα τὴν Ἰωάννου. Δρόμους ὁ Παθλος ἐκλιπών τοὺς τοῦ βίου, Εύρηκε παύλαν των πόνων των του βίου. Τριττύς τη Τριάδι τριαχοστή νῦν πάρα έστη.

Ταζς αύτων άγιαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καί σωσον ήμας. 'Αμήν.

Τοῦ Προδρόμου. 'Ωδή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τον ελέγγεις βρών * Οὐν Εκατρευσαν. τον έλέγχεις βοών. * Ούχ έξεστιν έχειν σε * εύνην όμαίμονος,* ώς άθέμιτον. * ό δὲ μὴ άνασχόμενος * τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.

Οξα ένδοξος Προφήτης πρό γεννήσεως * έγνως τον Κύριον, * και ως άμνον του Θεου * τοις πάσιν υπέδειξας, * πρός θεοσέβειαν * έλχων άπαντας * άναβο εν πρός Κύριον· * Ο Θεός, εύλογητός εί.

Μέλλων τέλος το μακάριον εκδέχεσθαι, * Πρόδρομε ενδοξε, * σούς μαθητάς πρός Χριστόν * τόν Θεόν ἀπέστειλας, * ἐπερωτών αὐτόν * Σὰ εἶ, Κύριε, * τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, * ἡ ἔτερον προσδοχώμεν;

Ο Χριστός τοϊς μαθηταϊς προσαπερθέγξατο· * Απιτε, είπατε * τῷ Ἰωάννη. Ἰδού * νεκροί έξανίστανται, * κωφοί άκούουσιν, * ἐχχαθαίρονται * λεπροί, χαὶ ώσπερ ἔλαφος * οἱ χωλοὶ περιπατούσιν.

Των Αγίων. Οι έχ της Ιουδαίας. *

Τυστηπόλος της άνω * ὑπερθέου Τριάδος * ὡρθης, πανένδοξε,* ἀγνῶς ταύτην λατρεύων, * καὶ μέλπων ἀνενδότως, * Ἱεράρχα ᾿Αλέξανδρε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θησαυρόν σε δογμάτων, * χαὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων * Χριστός ἀνέδειξε, * πηγάζοντα τὸν πλοῦτον * τὸν τῆς θεογνωσίας, * Ἰωάννη, τοῖς χράζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ως ἰσάγγελον βίον, * κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, * ὡς καὶ συνώνυμον, * κτησαμένω, παμμάκαρ, * τὸν πλοῦτόν σοι τῶν λόγων * Χριστὸς παρέχει ἄφθονον, * Εὐλογητὸς, βοῶντι, * Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Παρθενικής έκ νηδύος * σαρχωθείς έπεφάνης * εἰς σωτηρίαν ήμῶν· * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόχον, * εὐχαρίστως κραυγάζομεν· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Προδρόμου. 'Ωδή η'. Πατδας εὐαγετς.

Νόμου παλαιάς τε καὶ τῆς νέας * Προφήτης καὶ Προφητών πάντων ὑπέρτερος * ὑπάρχεις, πανεύφημε· * οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος * πνεύμασι ῥιπιζόμενος, * ἀλλ' ἔστης ἄσειστος, * Τὸν Κύριον, βοῶν, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οίστρω ὁ Ἡρώδης, * μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον * βλέπων κατορχούμενον, * ἔφησεν ὁ ἄθλιος· * *Ο μοι αἰτήσης δίδωμι, * ἔως ἡμίσεως * τῆς ἐμῆς βασιλείας, μεθ' ὅρκου· * κκεῖνο ἐξαιτεῖται * τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Είχε μέν φρουρά τον Ἰωάννην, * Ἡρώδην δὲ συμποσία εὐφραινόμενον· * τότε ἡ πανάσεμνος * χόρη χατωρχήσατο, * ἀρέσασα δὲ είληφε * χάραν τὴν πάντιμον * Προδρόμου χαὶ ἀγίαν, * ὡς ταύτην τῆ μητρὶ προσάξη * τιμαλφέστατον δῶρον.

Θεοτοχίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, Παρθένε, * ἐχ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, * σεισμοῦ καταπτώσεως, * βαρβαρικῆς ἀλώσεως, * καὶ φοβερᾶς κολάσεως * τοῦ αἰωνίου πυρός· * σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν * ἄπαντες πλουτοῦμεν * Χριστιανοὶ, Παρθένε.

Τῶν Ἡγίων. Τὸν ἐχ Πατρός πρό αἰώνων.
Τὸν δυσσεβῆ προσευχῆ τῆ παναλχεῖ σου * Ἡρειον χτείνας,
Ἡ Ἡλέξανδρε θεόφρον, * ἐν τοῖς βεβήλοις τόποις * ὑβρίσαντα:
ἡμύνω * βροχίσας ὡς Ἰούδαν.

Ο θεομάχος Χριστοῦ χιτῶνα ἡήξας, * ὡς ὁ προδότης πρηνής λακήσας μέσον, * νῦν θρηνεῖ ἐν "Αδη * ψυχῶν ἀδίκων μόρον * θανάτφ τῷ δικαίφ.

Έν ἐγκρατείαις ὡς ἄσαρκος ἐφάνης: * ἐν ἀγρυπνίαις μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, * καὶ ἐν διδασκαλίαις * πηγὴ τοῦ Παραδείσου, * παμμάκαρ Ἰωάννη.

Θεοτοχίον.

Τον άνερμήνευτον τόχον σου, Μαρία, * τίς μὴ ὑμνήσει βροτών χοροστασία; * ὅτι παρθενεύεις * πρό τόχου καὶ ἐν τόχφ, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Ο Είρμός.

» Γρόν έχ Πατρός πρό αἰώνων γεννηθέντα * καὶ έχ Μητρός ἐπ΄
» Γεσχάτων σαρχωθέντα, * ἰερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυ» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ποοδρόμου. 'ஹᾶ', θ'. "Απας γηγενής. *

Τότος βδελυρός * καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, * δρχησις ἄτερπνος *
ἔθελξαν τὸν δείλαιον * μάλα πρὸς οἶστρον * ἀκολασίας δεινῆς, * καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα * κάραν ἐκδίδωσι * τοῦ Προδρόμου, * ῆς οὐδὲ ἀντάξιος * κόσμος ἄπας. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

 Ω πως ὁ δεινός * Ἡρώδης οὐχ ἔφριξε * Κριτὴν ἀλάθητον! * άλλ' ἐν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ * ἔνδον δολίως * φόνον ἐνέτρεφε * τοῦ Βαπτιστοῦ, μαινόμενος * ὡς ἐλεγχόμενος, * χαὶ μὴ φέρων, * εὐ-χαιρίαν ἤθελε, * χαὶ εὐρών, ἀποτέμνει τὸν δίχαιον.

"Οντως ἀπό γῆς * εἰσέδυς εἰς "Αγια * οἶά περ "Αγγελος, * ὡς ἀγγελιχῶς ἐν γῆ, * σορὲ, βιώσας, * Κυρίου Πρόδρομε· * τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο * ἄνωθεν, ἔνδοξε, * καὶ πταισμάτων * αἴτησαι τὴν ἄρεσιν, * καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος.

Θεοτοχίον.

 $^{\circ}\Omega$ Θεοῦ Τἰἐ, * μακιόθυμε Κύριε * καὶ πολυέλεε, * τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ λιταῖς, * καὶ ἰκεσίαις * τῆς κυησάσης σε, * καὶ πάντων τῶν Αγίων σου, * σῶσον τοὺς δούλους σου * καὶ χορήγει * ἄνωθεν τὰ τρόπαια * βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Των 'Αγίων. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον. *

Των 'Αγίων. Τὰ τὰν 'Ανίων. Τὰν 'Ανίων. Τὰν 'Επειρόγαμον. *

Των 'Αγίων. Τὰν 'Επειρόγαμον. Τὰν 'Επειρόγαμον.

Μύστης ἀχριβέστατος * γέγονας πόθω τῶν ἀρρήτων, * ὧ θερμακάριστε Πατήρ ἡμῶν * Ἰωάννη πανόλβιε, * καὶ μυσταγωγός τῶν μυστηρίων, καὶ κήρυξ * δογμάτων θείων, * καὶ λατρευτής Τριάδος, ἔνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίχαχον, * Πάτερ, χαὶ ὅσιον ποιμένα, * ἄμεμπτον, σεπτὸν, ἀμίαντον * χήρυχά τε τῆς πίστεως, * τῆς ὁρθοδοξίας τὸν διδάσχαλον, ἄπαντες * ἐπαξίως * συμφώνως, Παῦλε, μαχαρίζομεν.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε, `πανάμωμε, * τό σχεῦος τό τῆς εὐωδίας, * αἴτησαι Χριστόν δν ἔτεχες, * βασιλεῖ μέν τὰ τρόπαια, * τῷ δὲ φιλοχρίστω λαῷ δοῦναι τὴν ἄφεσιν * τῶν πταισμάτων· * σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

- » τὰ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ύψίστου, * σὲ τὴν
 » τὰ ὑπέρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν δντως Θεόν, * τὴν
- ύψηλοτέραν των άχράντων Δυνάμεων * άσιγήτοις * δοξολο-

» γίαις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τρώδης ὁ παράνομος * τοῦ Προδρόμου την θείαν * καὶ ἱερὰν ἀπέτεμε * κεραλην, τοὺς ἐλέγχους * μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄρρων· * ὡ φρικτῆς τόλμης ὄντως! * Θρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος * ἀνομον φόνον πράξας· * ἡμεῖς δὲ νῦν * τὴν τιμίαν κάραν ὑμνοις τιμῶντες, * τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν * τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

()εοτοχίον, ὅμοιον.

Εί και ήτταται, Πάναγνε, * λογική πασα φύσις * πρός έγκωμίων ἔπαινον * σοῦ Θεόν τῆς τεκούσης. * και γὰρ σαρῶς ὑπερτέρα * πάσης κτίσεως πέλεις. * ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν * οὐκ ἀπόβλητον πάντως. * ὅθεν κάμοῦ * δέχου τὸν βραχύτατον ὑμνον,* ώσπερ ὁ σὸς Γίὸς ἐδέξατο * τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Είς του Στίχου των Λίνωυ, Στιχηρά της Όκτωήχου. Δόξα, Ήχος πλ. δ΄.

πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, * εἰ καὶ φόνφ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης * σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, * ἀλλ' ἡ τοῦ στόματός σου * φεγγοβόλος λαμπὰς * καὶ τοῖς ἐν "Αδη τὸ τῆς πίστεως * φέγγος κλῶς ἐδαδούχει * ὅθεν ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοποκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις...

ΤΗ: ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη των Καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τής Υπεραγίας Θεοτόχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ελς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστιομεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτερούντες αὐτά.

Τίχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

σορός ή κατέχουσα, * Θεοτόκε, την Ζώνην σου, * κιβωτός τοῖς δούλοις σου άγιάσματος, * καὶ ἰερόν περιτείχισμα, * καὶ δόξα, καὶ καύχημα, * καὶ ἰάσεων πηγή * καθ ἐκάστην γνωρίζεται * ὅθεν σήμερον, * ἱερῶς ἀθροισθέντες, * ἀνυμνοῦμεν * τὰ πολλά σου μεγαλεΐα * καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

τη την άγιαν κατάθεσιν, * Θεοτόκε, τής Ζώνης σου * Εορτήν κεκτήμεθα εὐρραινόμενοι * ότι τη πόλει σου σήμερον * όοθηναι ήξίωσας * ίεραν περιβολήν, * φυλακτήριον άσυλον, * όδρον τίμενο, * άναραίρετον πλούτον * ίαμάτων, * ποτάμον πεπληρωμένον * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

ερόε τόπος περίδοξος, * ίδε σίπος ἀείρωτος, * ἐν ῷ τεθησαύρισται τῆς Θεόπαιδος * Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· * προσέλθετε, ἄνθρωτοι, * φωτισμόν καὶ ἰλασμόν * προφανώς ἀπαρύσασθε, * καὶ βοήσατε * εὐχαρίστω καρδία· * Παναγία, * εὐλογοῦμέν σε, Παρθένε,* οἱ σεσωσμένο: τῷ τόπω σου.

Δόξα, κάι νῦν. Ἡχος β΄.

προστασία * καὶ σωτηρία ἡμῶν. * περοστρεχόντων * λιμὴν καὶ προστασία * καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Οκτωήχου, η ταύτα τὰ προσόμοια.
^{*}Ηχος δ'. *Εδωκας σημείωσιν. *

τη δωχας τη πόλει σου * Ζώνην την σην, Υπερένδοξε, * άσραλέστατον σύνδεσμον, * ταύτην περιέπουσαν * έχ παντός χινδύνου * θείαις ένεργείαις, * καὶ ἀπροσμάχητον έχθροζ * διατηρούσαν αὐτὴν χραυγάζουσαν. * Ίσχύς μου καὶ κραταίωμα * καὶ εὐπρεπές άγαλλίαμα * ό Υίδς σου και Κύριος * μόνος ξστιν ό εύσπλαγχνος.

Στίχ. Ήγίασε τὸ σχήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
Τητίμιον διάδημα * οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες * τὴν σὴν Ζώνην, Πανάχραντε, * φαιδρώς περικειμενοι, * έν τοῖς σοῖς καυχώνται * θείοις μεγαλείοις, * και φοβερώτατοι έχθροις * τοις πολεμούσιν άεὶ γνωρίζονται. * καὶ σὲ ὑμνοῦντες κράζουτι * τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι έχ σου * Ίησοῦ παντοδύναμε, * σώσον πάντας ώς εὕσπλαγχνος.

Στιχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ όρμήματα εύρραίνουσι τὴν πόλιν του Θεου.

Περίζωσον δύναμεν * ήμας, Παρθέγε, τη Ζώνη σου * χατ έχθρών ένισχύουσα,* πάθη υποτάττουσα * κατατυραννούντα * καὶ ἐκπολεμούντα, * καὶ νικητήρια ἡμῖν * δι' ἀπαθείας ἀεὶ παρέχουσα * τοῦ καθαρώς δοξάζειν σε, * και τῷ Γίῷ σου βοặν ἐκτενώς. * 'Ιησού παντοδύναμε, * σώσον πάντας ώς εύσπλαγχνος.

Δόξα, και νον. Ήχος β'. ρένα καθάραντες και νούν, * σύν τοῖς Αγγέλοις και ήμεῖς * πανηγυρίσωμεν, * φαιδρώς έξάρχοντες * Δαυιτικήν μελφδίαν * τη νεάνιδι Νύμρη του παμβασιλέως Χριστού του Θεού ήμων. * Ανάστηθι, Κύριε, * λέγοντες, είς την άνάπαυσίν σου, * σὺ καὶ ή χιβωτός του άγιάσματος σου. * 'Ως γάρ παλάτιον τερπνόν * ταύτην κατεκόσμησας, * και κατεκλήρωσας αὐτὴν * τῆ πόλει σου, Δέσποτα, * περιποιείσθαι καὶ σκέπειν * έκ πολεμίων βαρβάρων * τῆ χραταιά δυνάμει σου ταϊς ίχεσίαις αὐτῆς. Λ πολυτίχιον, $^{\circ}$ Ηχος πλ. δ $^{\prime}$.

γεοτόχε άειπάρθενε, * των άνθρώπων ή σχέπη, * Έσθητα χαί Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, * κραταιὰν τῆ πόλει σου * περιβολήν έδωρήσω, * τῷ ἀσπόρῳ τόχῳ σου * Φρθαρτα διαμείναντα. * έπὶ σοι γὰρ καὶ φύσις * καινοτομεῖται καὶ χρόνος. * διὸ δυσωπουμέν σε, * είρηνην τη πολιτεία σου δώρησαι, * και ταϊς ψυχαϊς ήμων το μέγα έλεος.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

, Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. τίΙχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ. *

Τρήν Ζώνην την σεπτην * του άχράντου σου σκήνους * ύμνου-μεν οἱ πιστοὶ, * Παναγία Παρθένε, * ἐξ ῆς ἀρυόμεθα * νοσημάτων την ίασιν, * και κραυγάζομεν. * Μήτερ Θεού του 'Υψίστου, * σὺ ἡ λύτρωσις * τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις,* Μαρία θεόκλητε. Δόξα, καὶ νῶν. Τὸ αύτό...

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ήχος δ΄. **Επεφάνης σήμερον.***

γητής τιμίας Ζώνης σου * τη χαταθέσει * έορτάζει σήμερον * ό σός, πανύμνητε, λαός, * χαὶ έχτενῶς ἀναχράζει σοι * Χαῖρε, Παρθένε, * Χριστιανών το καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα ό Ν΄, και οι Κανόνες τής 'Οκτωήχου και οι δύο τής (-)εοτόχου.:

Κανών πρώτος.

 $\Omega \delta \eta / \alpha'$. Thus, δ' . $\Theta \alpha \lambda \alpha \sigma \sigma \eta \varsigma / \tau \delta$ épublication.

ι αμπάδα φωτορανή την άδυτον * ό της Παρθένου ναός, * ώς Λ ούρανος ευράμενος φαιδρός * την υπέρλαμπρον Ζώνην αυτής,* την οίχουμένην σήμερον * ταϊς των θαυμάτων αἰθριάζει αυγαϊς.

Ίσχύν τε καὶ ἀσραλείας σύνδεσμον * τὴν σὴν, Πανάχραντε,* θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς * ἐζωσμένη ἡ πόλις σου, * τὸ κράτος αδιάσπαστον * έχει· διό και έγκαυχαται έν σοί.

Τής πάλαι ώς άληθως υπέρτιμος * ή ση σορός χιβωτού, * Θεογεννήτορ, ώρθη τοῖς ἐν γή, * οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα,* ἀλλὰ πιστώς φυλάττουσα * της άληθείας τὰ γνωρίσματα.

Αρώματα μυστικά προχέονται * ἐν τῷ ναῷ τῆς Αγνῆς * έχ της τιμίας σήμερον σορού, * και πληρούσι του Πνεύματος * της εύωδίας άπαντας * τούς μετά πόθου προσιόντας αύτη.

Κανών δεύπερος, οδ ή Ακροστιχίς.

Ίσχύν με την σην ζωσον, άγνη παρθένε. Ίωσηφ. 'Ωδη α'. Ήχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

' μοχύν με θείαν εύσεβως περίζωσον * ύμνολογουντά σου * την Ι ίεραν Ζώνην, * θετον χρηματίζουσαν * τη πόλει σου περί-ζωμα * και κραταίωμα, Κόρη, * και άρραγές περιτείχισμα, * άχραντε Παρθένε, τή ποίμνη σου.

Σύ τον Θεον τον δυνατον έχύησας, * περιζωννύοντα * τούς εύσεβείς πάντας * δύναμιν, Πανάμωμε * διό σε μαχαρίζομεν, * και την θείαν σου Ζώνην * περιχαρώς άσπαζόμενοι, * χάριν άπαντλούμεν και έλεος.

Χαρμονικώς τη καταθέσει σήμερον * περιχορεύσωμεν * της ίερας Ζώνης * τής άγνής Θεόπαιδος. * έξ ής ήμιν περίζωμα * άρθαρσίας υράνθη, * και άδιάβρηκτον ενδυμα, * και περιβολή άδιάσπαστος.

Υπό τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς, Πανάμωμε, * προστρέχει δύναμιν. * ὑπό τὴν σὴν σκέπην * καταρεύγει πάντοτε. * πᾶσι γενοῦ βοήθεια. * και τὰ πρός σωτηρίαν * τοῖς πᾶσι δίδου αιτήματα,* σώζουσα δεινών τὰς ψυχὰς ἡμών.

'Ωοη γ'. Ευρραίνεται έπι σοί. *

Τιμήσωμεν, οί πιστοί, * ώς συναρείας πρός Θεόν σύνδεσμον * Ι την της Αγνης σημερον * Ζώνην, και πιστώς προσκυνήσωμεν.

'Αένναοι όχετοὶ * ἐχ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες * τῶν χαρισμάτων, 'Αγνή, * πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν.

Ίάματα τοῖς πιστοῖς * ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον * τῆς

ύπερτίμου 'Αγνής * Ζώνη άναβρύει έν χάριτι.

'Ως δρόσος έωθινή * ή εύφροσύνη σου, 'Αγνή, ρέουσα, * την των παθών χάμινον * των σε άνυμνούντων χοιμίζει άεί.

"Επερος. Ούρανίας άψίδος. *

Ν εουργείται χαρδία * πίστει θερμή ψαύουσα * Ζώνη ἰερά τῆς Παρθένου. * καὶ περιζώννησα * Παρθένου, * και περιζώννυται * δύναμιν αμαχον * κατά παθων ἀχαθάρτων, * δυσμενών ἀσάρχων τε, * ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἄφθορος ἔτι * ἡ ἰερὰ Ζώνη σου, * ἡτις σου τὸ ἄχραντον σώμα, * Κόρη, διέζωσε, * καθαγιάζουσα * τους εύσεβως προσιόντας, * και φθοράς έξαιρουσα, * νόσων και θλίψεων.

Έχρημάτισας οίκος * περικαλλής, "Αχραντε, * Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρχωθέντος, * και ἐν ἀγίφ σου * οἴκφ εὐδόκησας * Ζώνην την σην έντεθηναι. * ην κατασπαζόμενοι * άγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην * τιμητικώς ἄπαντες * ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας * περιπτυσσόμεθα, * τιμήν ὑπάρχουσαν * πάντων πιστών, Θεοτόχε, * ώς τῷ ὑπερτίμφ σου * ψαύσασα σώματι.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.*

Τά καταθέσια της σης * θείας Ζώνης * ή Έκκλησία σου φαι- δρώς * έορτάζει, * καὶ έκτενώς κραυγάζει σοι, * Παρθένε Αγνή· * "Απαντας περίσωζε * τής έχθρων δυναστείας· * θραῦσον τὰ φρυάγματα * τῶν ἀθέων βαρβάρων, * καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωήν * πράττειν Κυρίου * τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Ο ί τῶν θαυμάτων ποταμοί, * Θεοτόχε, * ἐχ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ * προερχόμενοι, * ὡς ἐξ Ἑδὲμ, ποτίζουσι * τὸ πρόσωπον τής γής, * χάριτας προχέοντες * τοίς πιστώς σε τιμώσιν. * δθεν άνυμνοθμέν σε, * και σεπτώς εύρημοθμεν, * και εύχαρίστως χράζομεν άεί· * Χαΐρε, ή μόνη * έλπὶς τῶν ὑμνούν-TWY JE.

'Ωοη ο'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

Ος ὑπέρτιμον στερέωμα, Θεοτόχε, * ὁ Ποιητής καὶ Κτίστης σε * πηξάμενος, ὥσπερ * ἄστροις κατεκόσμησε * ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, * αῖς καταραιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου, Θεοτόκε, * καὶ ἀσραλῆ κρηπτδα * ἔχουσα, τῆ θεία * Ζώνη σου συνέχεται, * δεσμόν ἀδιάσπαστον * ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

'Από γῆς ἡμᾶς ἀνέλχει, Θεογεννῆτορ, * πρὸς οὐρανόν ἡ θεία * Ζώνη σου, τῷ πόθ φ * ταύτης ἀναρθέντας θερμῶς· * διό σε δοξάζομεν * ὡς αἰτίαν δόξης τῆς χρείττονος.

'Ιδού χάρις ἀνεξάντλητος, δεύτε πάντες * εἰλικρινεῖ καρδία * ἀρύσασθε πίστει * νάματα πηγάζοντα * ἀρθόνως, φιλέορτοι, * τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

Έτερος. Σύ μου ίσχυς, * Κύριε.

Τρθης πρός φῶς * μεταχωρήσασα ἄδυτον· * ἔλιπες δὲ * τοῖς σὲ μακαρίζουσιν * ἀντὶ τοῦ σώματός σου, Αγνὴ, * τὴν τιμίαν Ζώνην, * πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν * καὶ τόπον σωτηρίας, * καὶ χαράκωμα ταύτης * τῆς τιμώσης σε πόλεως, ἄ-χραντε.

Νέον ήμεῖς * ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα * σοῦ τὸν οἶχον, * ἐν ῷ τεθησαύρισται, * καθάπερ ἡλιος ρωταυγής, * σοῦ ἡ θεία Ζώνη, * βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, * καὶ πάντων τὰς καρδίας * καταυγάζουσα, Κόρη, * καὶ παθών τὴν ὁμίχλην διώχουσα.

Σὺ χιβωτὸς * τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος * χρηματίζεις, * * χραντε πανύμνητε: * χαὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, * ἔχουσαν τὴν Ζώνην, * ἢν περιοῦσα ἐφόρεσας, * παρέχεις τῷ λαῷ σου * χαταρύγιον πᾶσι * χαὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀχένωτον.

"Ηχε τῆ σῆ * πόλει πολύολβον δώρημα, * ἡ τιμία * Ζώνη σου, πανύμνητε, * χαὶ χατετέθη περιρανῶς * ταύτη τῆ ἡμέρα * ἐν τούτω τῷ θείω οἰχω σου· * χαὶ γέγονε μεγίστης * Εορτῆς, Θεοτόχε, * τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σχιαί * χαὶ Προρητών τὰ αἰνίγματα * προεδήλουν * ἔσεσθαί σε, Πάναγνε, * Θεοῦ Μητέρα παναληθή, * δι ής ἡ χα-τάρα * ἀπεστειρώθη, χαὶ ἡνθησε * τελεία εὐλογία * χαὶ σωτήριος χάρις * τοῖς ἐν πίστει χαὶ πόθω ὑμνοῦσί σε.

'Ωοη ε΄. Συ Κυριέ μου φώς. *

Σύ, Κύριε, τὴν σὴν * Μητέρα ἐμεγάλυνας * σὺ ὑψωσας ὑπὲρ πάσας * νοερὰς ἐξουσίας * ἀσυγχρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Η χάρις του Θεου * νυν άφθόνως παρέχεται, * πανάχραντε Θεοτόχε, * έχ τιμίας σορού σου * τοις πίστει προσχυνούσε σε.

Σὲ δύναμιν πιστοί * βασιλεῖς περιζώννυνται· * σὲ σύνδεσμον, Θεοτόχε, * ἡ σὴ πόλις αὐχοῦσα, * τῆ Ζώνη σου σεμνύνεται.

Γνωστή σου άληθως * ή χάρις άναδέδεικται, * Πανάχραντε, παραδόξως * ενεργούσα δυνάμεις * καὶ τέρατα εν πάση τῆ γῆ. Ετερος. Ίνα τί με ἀπώσω. *

Ζώνης θείας τεθείσης * σήμερον εν οίκφ σου, Θεοχαρίτωτε, * συνεπανετέθη * άγαθων πάσα δόσις τοῖς χρήζουσι * καὶ πληροῦται πάς τις * άγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, * τὰς αἰτήσεις πιστώς κομιζόμενος.

'Ωραιώθης, Παρθένε, * Λόγον ώραιότατον ἀποχυήσασα· * χαὶ τῷ σῷ ὡραίφ * τούτῳ οἰχῳ τεθῆναι εὐδόχησας * τὴν ὡραίαν Ζώνην, * ἡτις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα, * Θεοτόχε, ὡραίως διέζωσεν.

Σοῦ ὁ Αγιος οἶκος * ἄλλος ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται,* μέσον κεκτημένος, * ώσπερ εὕοσμον ρόδον, τὴν Ζώνην σου, * εὑω-δίας θείας * ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας * τῶν πιστῶς προσιόντων, Πανάμωμε.

"Ομβρου θείου νεφέλη * γέγονας, Πανάμωμε, έναποστάζουσα * σωτηρίας ύδωρ, * καὶ τὴν γῆν χερσωθείσαν έγκλήμασι * πρός καρπορορίαν * μεταγαγούσα εὐσεβείας· * διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

'Ωδή ε΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

Ολην σε * ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, * ὅλην ἀνύψωσε μόνην, * ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, * Θεοτόκε, * τὸν ναόν τε σὺν Ζώνη καὶ θεία σορῷ.

Νάουσιν * ἐχ πελάγους τὰ ρετθρα τῆς χάριτος * σοῦ τῆς σοροῦ τῆς ἀχράντου, * καὶ τὴν χτίσιν πᾶσαν περιχυχλοῦσιν, * ἀρδεύον-τα * τοὺς πιστῶς προσχυνοῦντας τὸν τόχον σου.

Ίσχύν σε * οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, * περιζωννύονται δόξαν, * τὴν σεπτήν σου Ζώνην, Θεοκυήτορ, * κατέχοντες * ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

*Ετερος. *Αβυσσος άμαρτιών. *

Νέον τέτοχας ήμιν * ώς παιδίον τον προ πάντων αἰώνων· * καὶ χαινουργεῖς χαρδίας, * ἀμαρτίας παλαίωσιν * δεξαμένας, καινισμῷ * τῆς χαταθέσεως τῆς τιμίας * Ζώνης σου, Κόρη ἀειπάρθενε.

"Αγιός σου ὁ ναός, * θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· * δς τις την θαυμαστήν σου * Ζώνην θαύμασα βρύουσαν * κεκτημένος, τοῖς πιστοῖς * πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, * Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πάσα ψυχὴ * συνιούσα ἐν Αγίω ναῷ σου, * καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα, * Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου, * ὡσπερ ἡλιον φαιδρὸν *

φέγγος άστράπτουσαν χαρισμάτων * τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Νεύρωσον ήμων, 'Αγνή, * τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων * άμαρτιών ἰδέαις, * καὶ περίζωσον δύναμιν * τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστώς * ὡς πολυτίμητον κεκτημένους * καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάχιον, Ἡγος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις. *
γγην θεοδόχον * γαστέρα σου, Θεοτόχε, * περιλαβούσα * ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, * χράτος τῆ πόλει σου ἀπροσμάχητον, * χαὶ θησαυρός ὑπάρχει * τῶν ἀγαθῶν ἀνέχλειπτος, * ἡ μόνη τεχοῦσα ἀειπάρθενος.

΄() Οἶκος, πρός τό· Τείχισον.
Τίς γηγενών τὰ σὰ μεγαλεῖα * διηγήσεται λόγος; * ποία γλώσσα βροτών; * νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· * ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας * τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, * δέξαι καὶ νῦν * ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, * καὶ δίδου μοι θείαν χάριν * εὐρημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην, Δέσποινα, * δι' ῆς κόσμος ἀγάλλεται, * σὺν 'Αγγέλοις ὑμνών σου τὰ θαύματα, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ᾿Ανάμνησις τῆς ἐν τῆ ᾿Αγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίω αὐτῆς οἴκω τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς Ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ γεγονότος θαύματος διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης εἰς τὴν Βασιλίδα Ζωὴν, τὴν σύζυγον Λέοντος τοῦ Βασιλέως. Στίγοι.

Χρυσήν χορωνίδ' οἶα, σεμνή Παρθένε, Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντο σορφ Ζώνην πρώτη Πανάγνου τριακοστή.

Ταϊς τῆς ἀχράντου Μητρός σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ω∂η ζ'. Έν τη καμίνφ.*

Σύ ώς ήλιος * δικαιοσύνης μόνος ών, φωτουργέ, * θείως * τόν ναόν έφαιδρυνας της Σεμνης * τοις ποικίλοις σου χαρίσμαστν. * έν ψ άνίσχουσα * τὰς ἀκτίνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη αὐτης.

Χρυσην ως στάμνον * τὰν σὴν σορὸν χυχλοῦντες, μόνη 'Αγνὴ, * θείας * άληθῶς μετέχομεν νῦν τρυρῆς * τῶν χαρίτων,
παντευλόγητε, * καὶ τῶν συμβόλων σου * ὑπερτέραν ὡς οὖσαν
τιμῶμεν αὐτήν.

Υπερβλύζουσιν * οι των θαυμάτων, Κόρη πάναγνε, * χάριν * άληθως κρατήρες σου τοις πιστοις, * και άφθόνως τής τιμίας σου * σοροῦ προέρχονται, * ὡς ἐξ ἄλλης Ἑδὲμ, νοητοί ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε * μετ' εὐρροσύνης, πάντες οἱ ἐπὶ γῆς- * δεῦτε,* ἡ σορὸς προτρέπεται μυστιχώς * τῆς Κυρίας, περιπτύξασθε * τὴν ὑπερένδοξον * ἐν ἐμοὶ θησαυρισθείσαν Ζώνην αὐτῆς.

"Ετερος. Θεού συγκατάβασιν. *

πάντων Βασίλισσα * πρός οὐρανίους σχηνὰς ἀπαίρουσα, * χαταλέλοιπεν όλβον * τῆ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, * τὴν ταὐτης Ζώνην, * δι' ῆς περισώζεται * ἐπιδρομῆς ὁρατῶν * καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγή νον προσελθωμεν * ἀποσταζούση χάριν καὶ έλεος, * τῆ σορῷ τῆ τιμία * τῆ κατεχούση Ζώνην τὴν πάντιμον * τῆς τιμησάσης * ἀνθρώπων τὸ φύραμα * τιμίφ τόκφ αὐτῆς, * Παρθένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, * Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι, * καὶ τὴν τοῦτον τεχοῦσαν, * ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι, δοξάσατε, * δτι τὴν Ζώνην * αὐτῆς ἐδωρήσατο * χαταρυγὴν ἀληθῆ * χαὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

'Ρανάτωσαν ἄνωθεν * δικαιοσύνην νερέλαι σήμερον * καταθέσει τῆς Ζώνης * τῆς σῆς, Νερέλη θεοχαρίτωτε, * καὶ μελφδείτω * ψυχὴ πᾶσα χαίρουσα· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωοη η'. Χετρας έκπετάσας Δανιήλ. *

Τλάκας θείας πάλαι κιβωτός * χειρί γραρείσας Θεοῦ * συνέσχε, πάναγνε· * ἡ σὴ δὲ, ἄχραντε Δέσποινα, * σεβασμία καὶ τιμία σορὸς * Ζώνην κατέχει, τὴν αὐτόν * τὸν νομοθέτην ἐν σοὶ * καὶ Σωτῆρα * συγκατασχοῦσαν. Φρικτὸν τὸ μυστήριον!

"Αγγελοι, πανάχραντε άγνη, * νῦν συγχορεύουσιν * ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ, * καὶ περιέπουσι, Δέσποινα, * τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου * Ζώνην, ἢν πόθῳ καὶ χαρᾳ * καὶ εὑρροσύνη πολλῆ * προσκυνοῦντες, * σὲ ἀνυμνοῦμεν τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν. 'Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς * ἀναβλαστήσασα * σὸ εἰ, ἡ

'Ράβδος ή το ἄνθος τῆς ζωῆς * ἀναβλαστήσασα * σὸ εἶ, ἡ πάντων χαρὰ, * ἡ πολυτίμητος, 'Αχραντε, * μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, * τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, * εξ ῆς μύρον * τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Υμνούσι, πανάχραντε 'Αγνή, * τὰ μεγαλεία τὰ σὰ * αἱ νοεραὶ στρατιαὶ, * ἀναχηρύττουσιν ἄπαντες * Πατριάρχαι καὶ Προφήται τρανώς, * σὺν 'Αποστόλοις ἱεροῖς * καὶ τῶν Μαρτύρων χοροί * μεθ ὧν πίστει * σὲ προσκυνούντες δοξάζομεν.

- Έτερος. Επταπλασίως κάμινον. *

Ορόνος καθάπερ άγιος * ή σορός άνατιθεται * ένδον έν άδύτοις ἱεροῖς φαιδρότατα, * τῆς μόνης θεόπαιδος * καὶ Βασιλίδος πάντων άγνῆς * Ζώνην κεκτημένη ἐπαναπαυομένην· * ἐξ ῆς τοῖς κοπιῶσιν * ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις * ἀνάπαυσις τελεία * προέρχεται ἀρθόνως.

Έπὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον * ἱερῶς ἐσωμάτωσας, * καὶ χερσὶν άγιαις ἀληθῶς διέζωσας, * τὸν περιζωννύοντα * τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν· * νῦν δὲ ἀναβᾶσα οὐρανῶν ὑπεράνω, * κατέλιπες ἀνθρώποις * τὴν τιμίαν σου Ζώνην, * Παρθένε Θεοτόκε, * κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηχόσιν ίαμα, * όλισθαίνουσι στήριγμα * χαὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν εὐθυμία ἔνθεος, * χυβέρνησις πλέουσι, * πεπλανημένοις ἐπιστροφὴ * ἡ παρεπομένη τἢ τιμία σου Ζώνῃ, * ἀγνὴ Παρθένε, χάρις * ἀληθῶς χρηματίζει· * ἢν επίστει προσχυνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπιτελούντες σήμερον * τὴν ἀγίαν κατάθεσιν * Ζώνης σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν * οἱ δοῦλοί σου ἄγομεν· * καὶ ἐν χαρᾳ βοῶμέν σοι· * Χαϊρε, Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν 'Αγγέλων * καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων * τῶν πιστῶς μελφδούντων· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή 0'. Λίθος άχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, * Θεογεννήτορ, ἡ σορός σου * ὡφθη, τὴν ἀγίαν σου Ζώνην * παρθενιχήν τε * καὶ νυμφικὴν ὡς στολὴν * ἀξίως περιέχουσα, * καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

"Ενθεον διάδημα κάλλους * ή Έκκλησία, Θεοτόκε, * ἀναδησαμένη, τὴν θείαν * καὶ παναγίαν * Ζώνην σου, σήμερον * βασιλικῶς εὐρραίνεται * καὶ ὡραίζεται τῆ δόξη σου.

Ναόν έχμιμούμενον πάσαν * των οὐρανών τὴν εὐχοσμίαν, * σήμερον, πιστοὶ, τῆς Παρθένου * χατειληφότες, * των χαρισμάτων αὐγαζ * ώσπερ ἀστέρων χάλλεσι * χαταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Έχει τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, * Θεογεννῆτορ, ἡ σὴ πόλις * σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, * καὶ τῶν δογμάτων * θείαν ἔνότητα, * καὶ ὁρθοδόξων καύχημα, * καὶ Βασιλέων τροπαιούχημα.

Υμνούμεν την άρατον δόξαν * καὶ την άνείκαστόν σου χάριν· * σύ γὰρ εἶ πηγή τῆς σορίας, * ἐξ ῆς ὁ λόγος * πᾶσι προέρχεται * τοῖς σὲ τιμῶσιν, "Αχραντε, * καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

"Ετερος. Εξέστη ἐπὶ τούτφ ὁ οὐρανός. *

Τδού ή θεία κλίνη του Εολομών, * δυνατοί ην κυκλουσεν έξήκοντα, * ρήσει Γραρών, * οἶά περ ἐν κλίνη βασιλικῆ, * σορῷ τιμία, σήμερον * Ζώνην ἀνακλίνει την ἐαυτῆς, * ἀνάκλησιν εἰς πάντων * των τεταπεινωμένων, * καὶ εὐσεβούντων περιποίησιν.

'Ως πόλις Βασιλέως των οὐρανών, * περί ής ἐλαλήθη παράδοξα, * ἔθου τῆ σῆ * πόλει δώρον τίμιον καὶ σεπτόν, * τὴν παναγίαν Ζώνην σου, * πάντων εἰς κραταίωμα των πιστών· * δι' ής οἱ στερηφόροι * τροποῦνται πολεμίους * ὀρθοδοξία διαλάμποντες.

Σταλάξατε, τὰ όρη, νῦν γλυκασμόν, * καὶ βουνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον· * Πατριαρχών * δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, * τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, * θείων 'Αποστόλων δῆμος σεπτός, * εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν * ἡμῖν τῆ καταθέσει * τῆς θείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ήγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, * Παναγία Παρθένε, χυήσεως. * καὶ νῦν ἡμῖν * δέδωκας εἰςπλείονα φωτισμόν * τὴν παναγίαν Ζώνην σου. * ἦς τἢ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ * χορεύει, καὶ γεραίρει * σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου * ἀποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν * καὶ ἐχθροῦ καθ ἐκάστην πειράζοντος, * ἀμαρτιῶν * βάρει ραθυμίας τε χαλεπῆς * ἀπαγωγῆς, πανάχραντε, * καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, * τῷ σῷ προσπερευγότα * ἐλέει διὰ τάχους * ὡς συμπαθὴς, 'Αγνὴ, ἀπάλλαξον.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκές άκουτίσθητε.*

πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν * τὰ σὰ ποιήσας, *Αχραντε, * τὴν σὴν 'Εσθῆτα καὶ Ζώνην * ἐτίμησεν ἀρθαρσία, * τῆ πόλει σου κραταίωμα * δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν * ἤς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν * περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, * πανηγυρίζομεν πόθω.

Έτερον, ὅμοιον.

γυρία πάντων πέλουσα * τῶν ποιημάτων, Δέσποινα, * καὶ πλήμα ρης ὄντως σορίας * τῆς ὑπερρώτου, ὡς Μήτηρ * Θεοῦ τοῦ
παντοκράτορος, * φωτὸς καὶ θείας γνώσεως * καὶ χάριτὸς με
πλήρωσον * τῆ συμπληρώσει τῶν ὑμνων * σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεοτόχου:

Είς τους Αϊνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

προσόμοια τρία, δευτερούντες το α΄.

Ήχος δ΄. 'Ως γεννατον έν Μάρτυσι. *

Ος ὑπέρλαμπρον στέρανον, * Θεοτόκε πανάχραντε, * τὴν ἀγίαν Σώνην σου περιέθετο * ἡ Ἐκκλησία, καὶ χαίρουσα * φαιδρύνεται σήμερον, * καὶ χορεύει μυστικώς * ἐκβοῶσά σοι, Δέσποινα * Χαΐρε, στέρανε * καὶ διάδημα θεῖον * χαΐρε, μόνη * τοῦ πληρώματός μου δόξα * καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σύ, πανάχραντε Δέσποινα, * κραταιόν περιτείχισμα, * άρραη τε στήριγμα καὶ διάσωσμα * τῷ σῷ λαῷ καὶ τῆ πόλει σου! ὑπάρχουσα, δέδωκας * ὡς φαιδρὰν περιβολὴν * τὴν ὑπέρτιμ Ζώνην σου, * περισώζουσαν * συμφορῶν ἐκ παντοίων * τοὺς πίστει * καὶ ζεούση προθυμία * ταύτην τιμώντας, θεόνυμφε.

Ο ναός σου, Πανάχραντε, * ώς πηγή ἀνεξάντλητος * το θαυμάτων σήμερον ἀναδέδειχται * οι ποταμοί γὰρ τῆς χριτος * ἀρθόνως προχέονται * τῆς ἀγίας σου σοροῦ, * χαὶ πιστί τὴν διάνοιαν * χατευφραίνουσι * τῶν ἐν πίστει χαὶ πόθω * βοώντων * Ἡ χαρὰ χαὶ εὐρροσύνη * χαὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

χαί προστασία * χαὶ σωτηρία ἡμῶν.

Είς του Στίχου, της 'Οκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. ³Ηχος β'.

Φρένα παθάραντες και νουν.

- Ζήτει αὐτὸ ὅπισθεν εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς τὰς β', τοῦ 'Ιουλίου μηνέ

Εϊληρε ωδε μήν ό Λύγουστος τέλος.

* 1.4 :3/1

ýzst **†** ;;j

13/1/2 77, 1

13 7.) (2) ** 7:5. 1

يبر ر

negii.

1277 707

:: *::*:

150 4

7:1

BOUND

NOV 1 1 1947

UNIV. OF MICH. LIBRARY

